ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 103 (811) | Вторник, 1 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПО ПЪТЯ НА ПОБЕДАТА

Колкото повече наближава датата на славната 20-годишнина на социалистическата революция в нашата страна, толкова с по-голяма сила и размах се разгръща благородната трудова надпревара между производствените колективи. В резултат на този голям подем и нестихващ ентусиазъм работниците от ГТП „Градска търговия“ — Силистра отдавна завоюваха успех, който им отреди място в първите редици. С общия труд на всички търговски работници планът за осемте месеца — 6 435 000 лева, бе преизпълнен още на 15 август със 120 000 лева.

Като пътеводни звезди се открояват по пътя на победата Димитър Бошнаков, който на 25 август рапортува, че е изпълнил деветмесечния си план от 80 000 лева, отговорникът на магазина за текстил Кирил Панайотов до 30 август реализирал стокооборот 297 000 лева и отчел задачата си за деветте месеца, Атанас Костов, от щанда за обувки при централния магазин, е внесъл вече в касата 300 000 лева при план за деветмесечието 297 000 лева.

По пътя на победата смело крачи и бригадата за комунистически труд с отговорник Божан Тодоров, която отчете 125 000 лева стокооборот, или с 1 000 лева в повече от плана за деветмесечието.

Вдъхновени от досегашните си победи търговските работници от ГТП „Градска търговия“ в Силистра сега водят упорита борба за предсрочно изпълнение на деветмесечния план.

* * *

Големи успехи постигна по пътя на победата и колективът на Държавното автомобилно предприятие — Силистра. Колективът му рапортува, че осемместечният план е изпълнил: — по тонове 104 на сто, тон километри 104,4 на сто, превозени пътници 110,4 на сто.

Бригадата от товарни коли „Ифа“ с бригадир Деньо Колев, която преизпълни седемместечния си план със 156 000 лева, сега извозва товари по плана за месец октомври.

По плана за октомври извозват стоки и водачите на моторни коли Михаил Костов, Кольо Анастасов, Петър Иванов, а Михаил Георгиев — постоянният първенец на предприятието значително преизпълни септемврийския план за превоз на пътници.

Работниците и служителите от ДАП Силистра се готвят да посрещнат светлия празник с още по-големи трудови успехи.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ДА ПОСРЕЩНЕМ ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК

С още по-големи трудови успехи

ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕ НА ТРУД И МИР

Двадесетилетие на труд и мир, на строителство на социализма! Двадесетилетие на успехи и победи! Така може да се определят двадесетте години изминали от Девети септември 1944 година.

Нашият народ победи мизерията и изостаналостта, неграмотността и нищетата. Постигна огромни успехи в развитието на промишлеността и селското стопанство, науката и образованието, културата и просветата. Този грамаден ръст най-добре се разбира, когато се съпостави с пред военна фашистка България. През 1963 година общият обем на промишлената продукция се увеличи близо 17 пъти в сравнение с 1939 година. Сега за около 18 работни дни се произвежда толкова промишлена продукция колкото е била произведена за цялата 1939 година. Черната металургия, машиностроенето, химическата промишленост са изключително дело на народната власт. Те се родиха в годините на Двадесетилетието.

И особено с бурен ръст се развиваше нашата промишленост след Априлския пленум на Централния комитет на Партията. През годините след пленума металургията увеличи своето производство близо 4 пъти, химическата промишленост — 3,7 пъти, добивът на електроенергия нарасна 3 пъти и т. н. Бяха пуснати в експлоатация най-крупните наши предприятия—Кремиковския металургичен комбинат, промишления комплекс „Марица-Изток“, Азотно-торовия завод край Стара Загора, Нефтохимическия комбинат край Бургас, хидровъзела „Антоницановци“, циментовите заводи в с. Река Девня и в село Бели извор и още много други заводи, предприятия и разширения.

Укрепнаха и добиха облик на модерни предприятия през същия този период и промишлените предприятия в нашия окръг ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, ДКК „Нектар“ и други.

Пътят начертан от Партията е правилен. „При съвременното международно положение и социалистическо разделение на труда, при сегашното равнище на науката и техниката, при набелязаните перспективи за строителството на социализма и комунизма — се казва във Възванието на ЦК на БКП до българския народ по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България — Народна република България може да преуспява и върви напред само като високо развита индустриална и машиностроителна страна“.

Нашето изостанало, бедно, разпокъсано, дребно селско стопанство през годините на Двадесетилетието направи значителен ръст. Сега повече от 980 кооперативни и 80 държавни земеделски стопанства обединяват в просторни блокове малките бедни нивички на бедния в миналото български селянин. Голям подем бележи нашето селско стопанство след Априлския пленум на Централния комитет. Капиталните вложения в сравнение с периода 1952-1956 г. се увеличиха 3,5 пъти, от 3,9 милиона декара напояваните площи достигнаха 9 милиона декара, а сега се решават въпросите на по-нататъшната механизация на селското стопанство, на неговата интензификация, концентрация и специализация.

На основата на този бурен растеж на нашата икономика бързо се развиваше нашето образование и култура, издигна се благосъстоянието на трудещите се.

Доходите на работниците и кооператорите, на нашата интелигенция чувствително нараснаха. От 1956 до 1963 г работната заплата на работниците се увеличи от 485 на 1 049 лева, а на кооператорите с 84,5 на сто. Няколкократно се увеличи консумацията на хранителните продукти, потреблението на памучни и вълнени тъкани, на домакински и битови стоки.

До 1944 година в петте висши учебни заведения у нас се учеха около 10 000 студенти, а сега в 25-те се учат повече от 80 000 и то предимно в инженеро-технические и селскостопанските институти. Само през миналата година от Силистренски окръг влязоха във Вузовете 232 младежи и девойки. Броят на кината, на читалищата, библиотеките ежегодно расте. Книгата днес е най-добрият приятел и съветник на всеки младеж и девойка, на всеки трудещ се.

Това са плодовете от двадесетте години на труд, на строителство, успехите и победите на освободения от експлоатация народ, разгърнал ум и сили.

Годините на Двадесетилетието бяха и години на мир, на успехи и победи в борбата за мир. Не може народ, взел съдбините си в собствените си ръце, отправил поглед и устрем към комунизма да мисли за войни, за милитаризация, за реванш. Последователната мирна политика на БКП високо издигна международния авторитет на нашата Родина. Тя е активен член на Организацията на обединените нации и взема дейно участие в много нейни комисии, комитети и т. н. Мирният съзидателен труд на нашия народ не можеше да не превърне нашата страна в решаваща сила на мира на Балканите. Втората световна война остави много и трудни проблеми за решаване между България и Гърция. Многократните наши предложения за уреждане спорните въпроси намираха студен отпор в гръцките управляващи среди. Двадесет години бяха необходими, за да се разбере миролюбието на България, да се види и оцени нашата последователна борба за мир, за мирно съвместно съществуване. И тази миролюбива политика се увенча с голям успех. През това лято бяха решени много висящи въпроси между България и Гърция. Мирът на Балканите възтържествува! Доверието е възстановено! Нашият район престана да бъде „тлеещ въглен“ на международни разногласия, „барутен погреб“ на войната.

Двадесетилетието на труд и мир продължава в следващото двадесетилетие. Големите задачи, големите планове, перспективите, начертани от Осмия партиен конгрес са задачи и планове, перспективи на труд и мир, на успехи и победи, на благоденствие. За тях нашият народ отдава всичките си сили, цялата си енергия!

ИЗПРЕВАРИХА ВРЕМЕТО

Традиция стана вече колективът на „Комунални услуги“ в Дулово да преизпълня ва производствените си задачи. Така е и сега в дните пред славната годишнина от Девети септември. До 23 август предприятието изпълни деветмесечния си план 107 на сто, като даде продукция и услуги за 100 300 лева при план 99 700 лева. Този успех стана възможен благодарение голямата организационна и масово-политическа работа, проведена от партийното и профсъюзно ръководство и трудовият ентусиазъм, обхванал работниците в отговор на Възванието на ЦК на БКП към българския народ.

Първенци в предприятието са бояджийската бригада на Ради Христов, с изпълнение на деветмесечния си план 118 на сто, строителната група на Димо Пенев — със 110 на сто, мазаческата група на Хакъ Садъков — със 108 на сто. Бръснарската бригада в Дулово, на която е дадено високото звание „Бригада за комунистически труд“ постигна 102 на сто.

Вдъхновени от досегашните си успехи работниците и служителите от „Комунални услуги“ в Дулово се стремят да посигнат в чест на големия празник още по-големи трудови победи. Задачата им сега е до деня на празника да изпълнят и плана за десетмесечието.

Тодор ЕНЕВ

СЛЪНЧОГЛЕДЪТ ЩЕ БЪДЕ ПРИБРАН

Преди три дни стопаните от Срацимирския кооператив започнаха прибирането на слънчогледа. Пръв навлезе в блоковете с комбайна си комбайнерът Богдан Пасков от бригадата на село Богорово. След него започнаха жътвата и механизаторите от с. Срацимир и Главан. В момента прибирането на слънчогледа е в своя разгар.

Беритбата на слънчогледа в Срацимирския кооператив през тази година ще се извърши почти изключително с машини. За разлика от други години, сега в жътвата му участват пет комбайни. Самото прибиране се извършва висококачествено без загуби на зърно. До сега в петте бригади са прибрани повече от 1 000 дка слънчоглед.

В чест на празника на Свободата ръководителите, специалистите и механизаторите от стопанството са решили до 9 септември да приключат с прибирането на слънчогледа и да предадат на държавата до същата дата не по-малко от 300 т семена.

Емил ПРАХОВ

Силажирането на първата култура завърши

Кооператорите от бригадата на с. Суходол навреме започнаха силажирането на царевицата. Бригадното ръководство създаде добра организация в изпълнението на това мероприятие. За по-бързото му извършване се работеше и денем, и нощем. За обслужване на силажокомбайна и на резачките кооператорите организираха две смени. Едната работеше през деня и на ден приготовляваше не по-малко от 100 т силаж. Другата обслужваше резачките през нощта и успяваше да нареже по 50-60 т зелена маса.

Голям дял в приготвянето на силажа в бригадата през тази година имат машините. Масата, която се нарязваше от силажокомбайна се превозваше до ямите от четири камиона, които се разтоварваха механизирано с трактори. Само разпиляването й се извършва ръчно от няколко кооператора.

В резултат на упорития труд на полевъдите и на механизаторите до края на месеца бригадата от с. Суходол успя да приготви 1 200 т силаж, при план 1 400 т. Останалите 200 т ще бъдат приготвени по-късно през м. септември като се използва зелената маса от фуражната царевица втора култура, която е в много добро състояние.

Айхан ХАККЪЕВ

Захарното цвекло ще бъде прибрано в срок

И в ТКЗС — с. Сребърна започна прибирането на цвеклото. В местността „Папрата“ кооператорите от бригадата на Иван Пенев извадиха цвеклото от 100 дка. Начело са звената на Марин Кулев и Никола Игнатов.

Задачата, която е поставена пред всички полевъди е: „Да се прибере в срок и без загуби ценната култура“.

Марин СЕРТЕВ

ТРУДОВ РАПОРТ

От колектива на Окръжно търговско предприятие „Топливо“ — Силистра.

В отговор на Възванието на на ЦК на БКП към българския народ,

Рапортуваме:

че в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България изпълнихме деветмесечния си план предсрочно с 33 дни — в търговията на едро 126 на сто и на дребно 104 на сто.

Вдъхновени от постигнатите резултати ние обявяваме дните до 9-ти септември за ударни и ще водим упорита борба за завоюване паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

От колектива на ОТП „Топливо“

Щурмуват годишния план

Малкото дни, които остават до Девети септември са пълни с трудов героизъм. Търговските работници от Наркооп Дулово са на едно от челните места в града в изпълнението на обещанията в чест на славния празник.

Борещият се за „Паспорта на трудовата слава“ закупчик от с. Раздел изпълни годишния си план с над 120 на сто, следван упорито от другите закупчици — Ахмед Байрамов — 90 на сто, Ахмед Кабов, Ферад Абибилов и Юсеин Ахмедов — 84 на сто и др.

Същият стремеж се наблюдава и при магазинерите. Рапорти за изпълнение на деветмесечните си обещания изпратиха Христо Тодоров — изпълнение 115 на сто и Гена Желязкова — 105 на сто. Ударниците на комунистическия труд Вичка Първанова, Жечка Стоянова, Хаккъ Рамисов, Надежда Христова и още много други отговорници на магазини вече изпълниха деветмесечния план.

Работниците от кооперативната търговия в Дулово с оправдана гордост ще манифестират под червените знамена своите високи трудови постижения, извоювани в чест на юбилейната годишнина.

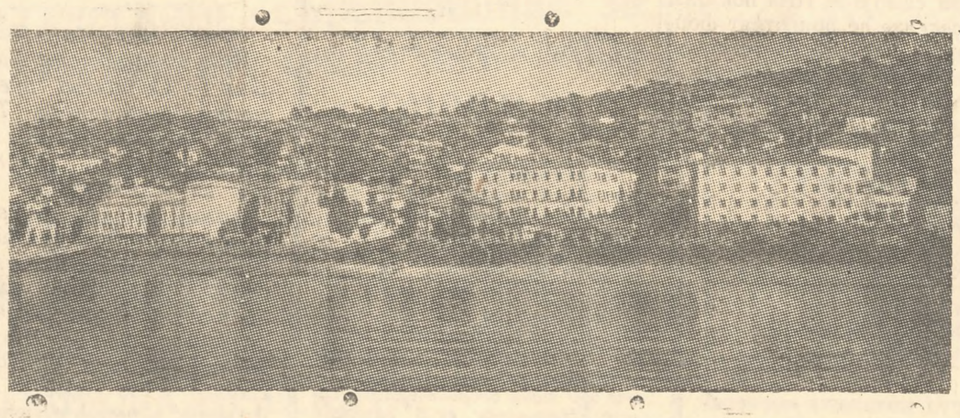
Георги БЪРНЕВ

Радващи резултати

Тая година площта на тютюна в бригадата на с. Казимир бе увеличена с 80 на сто в сравнение на предидущите години. За това стопаните положиха много грижи за отглеждането на хубав разсад, за опазване на тютюна от болести.

Сега те прибират богата тютюнева реколта. Набрани са 37 000 низи тютюн. На първо място в брането и низането му е младежкото звено на Динка Цонева, която има вече 7 000 низи тютюн. Най-добре от звеното работят кооператорките Добра Колева, Стоянка Рачева и Стоянка Йорданова. Добре се справя с работата си звеното на Димитър Златев, набрало досега 6 800 низи.

Димитър КУНЕВ



Красиви и подредени станаха селищата в окръга през годините на народната власт. С помощта на държавата и по пътя на самооблагането се построиха стотици обществени и жилищни сгради. Измени облика си и град Тутракан. Нова читалищна сграда, болницата, новата гимназия и други красят града и са голяма придобивка на населението.

НА СНИМКАТА: Общ изглед от Тутракан.

Прибирането на слънчогледа е в разгара си

Моторен шум оглася двора на стопанството в с. Калипетрово. Два комбайна и една веялка вършат тук работата на много хора. Слънчогледа, който от няколко дни стопаните усилено прибират, тук се почиства, пълни се в чували и веднага се откарва за преработка в ДИП „Дунав“.

Тая година кооператорите и механизаторите и от двете полевъдни бригади в селото прибират слънчогледа по начина, който внедриха механизаторите от Генерал Тошево. Слънчогледа се жъне с комбайн, като се прибира заедно със зърното и питите, раздробени на ситно. В тоя вид слънчогледа се отвозва в стопанския двор. И тук именно става неговото отвяване. Отсевките не са нищо друго освен дребните късчета от слънчогледовите пити, които са отличен фураж за животните.

В прибирането на слънчогледа най-важната работа се пада на комбайнерите. Георги Денков и Димитър Василев и сега се справят добре с поставената им задача. На ден те прибират по 150-200 дка слънчоглед. Механизаторите от с. Калипетрово ще освободят площите, засети със слънчоглед до 7 септември. Така те ще спомогнат за навременното извършване на предсеитбената оран.

Стефанка СТАНЕВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 29. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Почистена пшеница %	Силажиране %	Тютюн — низи %
Айдемир	19	53	41	60
Калипетрово	23	84	46	62
Бабук	14	80	60	52.7
Алфатар	38	53	80	54
Алеково	22	43	34	45
Иширково	12	14	67	111
Смилец	38	65	44	69
Попина	17	19	44	114
Сребърна	26	51	100	94
Ситово	23	69	53	103
Срацимир	32	75	45	50
Кайнарджа	13	81	45	76
Голеш	13	49	28	46.7
Средище	14	50	39	63
Тутракан	12	45	50	55.5
Нова Черна	23	83	47	57
Старо село	16	30	89	78.2
Белица	19	50	51	100
Главиница	8	100	46	81
Ст. Караджа	12	53	41	72
Сокол	12	43	83	81.8
Зафирово	24	39	75	68
М. Преславец	44	73	29	51.4
Дулово	22	59	50	92
Мерден	10	76	64	62
Окорш	14	42	35	84
Секулово	20	52	26	55
Добротица	16	100	91	75
Черноли к	11	63	76	80
Паисиево	20	72	77	87
В-ко ТКЗС	19.2	59	53	75.3
ДЗС Силис.	X	X	73	64
„Н. Черна	47	17	57	58
„Я. Забунов	15	73	36	49
„Окорш	0.9	100	71	74.6
В-ко — ДЗС	18.9	76	54	57.6
В-ко за окр.	19.2	59.5	53.2	74.1

Берат богата тютюнева реколта

Хубав тютюн отгледаха тая година кооператорите в с. Главиница. Избуял. Огрупан с чисти, едри листа.

Сега, в тия усилни летни дни всички са на крак. Кооператорите се стремят да берат листата в най-подходяща зрелост. Да го нижат навреме. Да извършват сушенето и съхраняването на златните низи най-качествено. Те не оставят нито лист да прегори на полето.

Кооператорите знаят, че тютюна ще им донесе големи печалби. Та нали миналата година почти всички звена получиха по 21 стотинка надпланово възнаграждение на трудов ден, именно от тютюна!

Затова сега, с голямо внимание се грижат за всеки тютюнев лист. Стопанството е направило за всяко звено по 120 м сушилни тип „Петрички“.

Работливите кооператори от бригадата в с. Главиница са набрали вече 66 000 низи доброкачествен тютюн.

Минчо ДОЧЕВ

Помощ от сърце

Под ръководството на младият учител Алил Каваков, средношколците от с. Цар Самуил активно се включват в лятната полска работа. Не остават те настрана и в усилените дни на силажирането. С тяхна помощ досега са заредени вече няколко траншеи с качествен, сочен силаж.

С дружни усилия вече са приготвени 1 800 тона силаж от 700 дка царевица. От втора култура също се очакват добри добиви.

Стопаните от селото са безкрайно благодарни за оказваната помощ в тези усилени дни.

Неделчо ВАСИЛЕВ

ПОДГОТОВКАТА ЗАПОЧНА ОТРАНО

Вършитбата на пшеницата в ТКЗС —Средище още не е завършила, но по всичко личи, че средният добив ще бъде далеч под планувания.

За да не се повторят миналогодишните слабости и през тази година и за да се получат високи добиви, ръководството, специалистите и механизаторите отделят голямо внимание на подготовката на сеитбата. На първо място стои въпросът да се осигурят 570 т висококачествен посевен материал, с който да се засеят 20 500 дка площ. Със собствено производство и с внос от други стопанства посевния материал бе осигурен. Определени са и групи, които от началото на месеца се занимават с неговото почистване. Досега са почистени над 260 т пшеница и 25 тона ечемик.

Важно условие за получаването на високи добиви от есенниците е правилната подготовка на почвата и предварителното й наторяване. 10 000 дка от площите на пшениците ще бъдат наторени с по 30-40 кг суперфосфат на декар. Изпълнението на това мероприятие вече започна и се извършва със самолет от селскостопанската авиация. Това позволява торенето да се извършва висококачествено като суперфосфатът се разпилява разномерно. Образцови са в работата си летците Иван Крумов и Андон Нейков. За няколко дена те наториха повече от 4 000 дка.

Не се подценява и предсеитбената оран. Механизаторите навреме изораха освободените площи от грах, фия и фасула. Сега подготвят и площите, които бяха заети от фуражна царевица. Общо досега те са изорали повече от 3 000 дка.

В момента се подготвя и всичкия прикачен инвентар, който ще участвува в сеитбата — валяци, брани, редосеялки и др. Освен това всяка бригада има подробно разработен план, в който залягат мероприятията по подготовката и засяването на всеки блок.

Добрите мерки, които взема стопанското ръководство за подготовката на сеитбата, са гаранция за успешното й провеждане и получаването на високи добиви.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

„Камъшит“ пред Пловдивския мострен панаир

ВЛЕЗЕТЕ ли в моделиерната на „Камъшит“, ще изпитате чувството, че се намирате в някоя чудна зала на изкуството, на красотата. Ще бъдете очаровани от нежните, като на най-красиво цвете, линии на изработените предмети, отразили най-меките багри на дъгата.

От дни на ред малкият колектив на моделиерната е в трескава подготовка за Пловдивския панаир. Тая година предприятието ще се представи само с нови модели. Затова толкова съсредоточени са всички. Др. Т. Маркова—ръководителка на моделистките—изработва нови пирографирани предмети. Те са семпли, изящни. Освободени от претрупаността на сложните плетеници, от крещящите багри. В техните мотиви красноречиво се налага тънкото изкуство на добруджанските майстори. За панаира тя е изработила вече много предмети. Красиви. Интересни и полезни.

А какво изработват сръчните другарки около другите маси?

Чудни чанти и кошнички от папур, ракита, смес от ракита и найлон, само от найлон. Нови, интересни модели. Грабват погледа прекрасните куфари от папур и кожа, с мек подходящ за златистия папур тон. Те са изработени с бордюрена плетка, много красиви и елегантни. Така са направени и големите спортни сакове, и малките, изящни дамски чанти—леки, красиви, грациозни.

—Папурът е добър материал—сподели др.Маркова.От него се изработват най-хубавите предмети.

А ето и новите модели от найлон. Стремежът и тук е опростената, красива линия. Мекотата на тоновете, белия невинен цвят на красивите, малки дамски чантички, новите модерни форми. Всичко е изискано, прекрасно.

Налагат се със своята нова красота и предметите изработени от ракита, от ракита и найлон. Новите модели за калъфки за дамаджани, които много се търсят на чуждия пазар, прекрасните, модерни сламени дамски и детски шапки, новите детски играчки, чудните предмети, изработени от „Дуна—прен“.

Неусетно минават минутите. Сръчните, майсторски ръце създават все нови и нови модели. Красиви, елегантни, неповторими. Промкомбинат „Камъшит“ ще се представи тая година на Пловдивския панаир най-добре от всякога досега. Той ще очарова многобройните посетители на панаира с прекрасните си експонати.

Стефанка СТАНЕВА

НЕУМОРИМИТЕ ПТИЦЕГЛЕДАЧКИ

КОГАТО рейсовата кола се отбие по пътя за село Бабук и напусна асфалта заподскача по неравния шосеен път, обърнете се на ляво. В запазената от ветровете падинка, сред зелената шир на царевиците се червенеят птичарниците на кооператива. Там, сред нестихващия птичи разговор, работят неуморните птицегледачки — Руса Димова и Атанаска Богданова. За тях искаме да ви разкажем.

Атанаска — по-младата от двете другарки работи в птицефермата от 5 години. Руса Димова е тук от 3 години, но и тя обича работата си. Грижи се за птиците като истинска стопанка.

От рано започва трудовият ден за неуморните птицегледачки. Още от 4 часа те са в птичарниците. Пущат кокошките и започват да приготвят сутрешната им дажба. За едно хранене забъркват 32 кофи висококачествени, пресни смески. Та лесно ли се задоволяват 3 600 птици? След това измитат. Почистват поилките. Наливат прясна вода. В 10,30 часа събират яйцата, след което приготвят храната на птиците за обяд. Наклони ли слънцето на запад, те наново събират яйцата. Разпръскват на кокошките зелена храна. Насипват им в хранилките зърно. Завършили работата си за деня, те се прибират в село доволни, радостни.

И как няма да бъдат доволни двете другарки, когато всекидневно прибират от контролните гнезда средно по 1 600 яйца! Та те далеч преизпълниха плана за яйцеснасянето на птиците през първото шестмесечие. По план за това време трябваше да получат 244 800 яйца. Обещаха да постигнат 316 000, а събраха всичко за шестте месеца от началото на годината 337 000 яйца, със себестойност 0,03 лв на яйце.

На какво се дължат тия високи постижения? Преди всичко на това, че на птиците по всяко време на годината се дава пълноценна и разнообразна храна. Богата на витамини и белтъчни вещества. Трупното брашно и биофорана никога не липсват от храната им. През зимата, освен люцерново брашно, което се забърква в дажбата на птиците, дава им се и кълнил ечемик. От голямо значение за високата носливост е и това, че през есента старото ято бе ликвидирано. Птичарниците бяха заселени с млади ярки, 60 на сто от които са от високопродуктивната порода „Легхорн“. И тая есен ятото ще бъде наново подмладено.

Птицегледачките работят упорито за завоюване званието: „Птицеферма за комунистически труд“. И те положително ще го постигнат. Та ето! При план за годината 390 000 яйца те обещаха да получат 425 000. А до сега те преизпълниха и това обещание.

Не само преизпълнението на плановете, с което отличава дружните птицегледачки. Тяхната голяма любов към работата, тяхната упоритост, незасенчена и от най-големите трудности, техните сестрински отношения ги поставят на едно от челните места между птицегледачките в окръга.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

Из дейността на народните съвети

Съветниците стоят настрана от задачите на съвета

ЦЕНТРАЛНО място в работата на общинския народен съвет в с. Межден в последните няколко години са заемали въпросите около благоустрояването, озеленяването и хигиенизирането на населените места в района. Завършени са училищата в Чуковец и Колобър, построени са модерни фурни в Межден, Таслаково и Цар Асен, разширена е електрическата мрежа и др. Наскоро завърши електрификацията в Колобър и Таслаково и бе пуснат електрически ток и в тези села. Сега се работят инсталациите в Чуковец и Козяк и до края на годината жителите им също ще се радват на електрически ток. Поставените бордюри, тротоарите, прокараните шосейни пътища — всичко това е също дейност на общинския народен съвет, извършена съвместно с общинския комитет на Отечествения фронт. Но в тази широка тяхна дейност не всичко върви гладко. Срещат се трудности. Допускат се редица слабости. И то предимно в организиционно-масовата работа на съвета и заангажирането на съветниците по места.

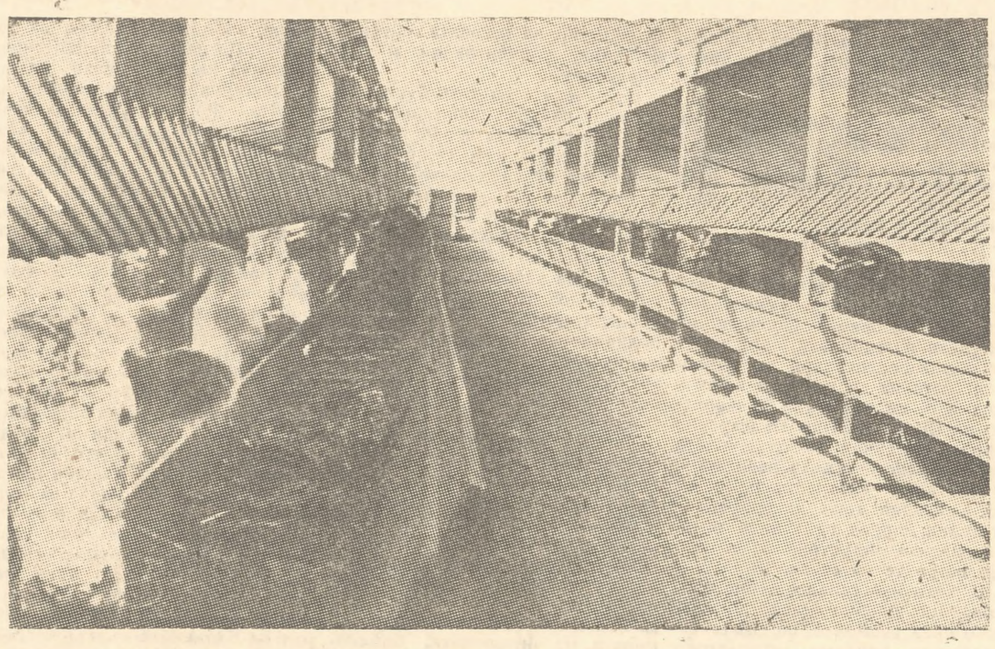
Като народни избраници те са призвани да вършат отговорна обществена и държавна работа, да пазят и укрепват високото доверие, с което избирателите са ги удостоили. Едни оправдават това високо доверие, следят отблизо техните нужди, помагат им. Но някои не само, че не са инициативни, но не посещават редовно и сесиите, организирани от съвета. От книгата за присъствието им се вижда, че съветниците Неджеми Ешрефов, Сабри Адемов, Лютвие Лятифова, Фикрия Мехмедова, Кадрия Мехмедова и Иванка Петрова са едни от най-редовните, безпричинно отсъствували. Но затова изпълнителният комитет на съвета не им е търсил отговорност, не ги е викал на отчет. Затова от всичките 35 съветника на сесиите присъствуват редовно по 23-24. От избирателите, наброяващи 5 000 души, на сесиите се осигурява присъствието най-много на 45-50 човека, от които вземат участие в обсъжданията само 5-6. Това показва, че сесиите се подготвят формално. Липсва достатъчно контрол и по изпълнението на взетите на тях решения.

Отстраняването на тези слабости е все още нерешена задача. Важно условие за привличането на населението в управлението, за оказване помощ на ТКЗС, селкоопа и др. е да се подобри организационно-масовата работа на съвета. Това ще стане като се подобрят преди всичко работите на постоянните комисии, изградени към съвета. Защото тяхната досегашна работа е незадоволителна. По-голяма инициативност проявява постоянната комисия по търговията, която на няколко пъти е извършила проверки по магазините. Но такива важни комисии, като тази по селското стопанство с председател Димитър Иванов, по народна просвета — с Хаккъ Халидов неоправдано бездействуват.

Общинският народен съвет в с. Межден има сили да отстрани тези слабости. И към това трябва да се насочат сега усилията на всички.

Йордан НЕЙКОВ

Техническият прогрес в селското стопанство



Механизацията навлиза и в животновъдството на с. Голеш.

НА СНИМКАТА: Механизираната кравеферма, в която ръчният труд е значително намален.

СИЛАЖИРАТ УСИЛЕНО

Кооператорите от с. Българка силажират усилено. Те са организирали добре работата си.

Най-напред силажните ями и траншеите бяха добре почистени и дезинфекцирани с варно мляко. Сега от блоковете с фуражна царевица до стопанския двор сновят непрекъснато 14 каруци и едно ремарке. Те пренасят зелената царевица. Направен е вече 600 тона доброкачествен силаж. Напълнени са 6 силажни ями и една траншея с дължина 40 м., широка 8 м. Започна пълненето и на други такива траншеи.

Добре работи със своя „Зетор“ др. Иван Господинов. С него той движи апарата РКС, като не допуща никакви престои, поради аварии.

Силажирането се ускори, когато в блока с фуражната царевица заработи и силажокомбайн.

Всички кооператори, млади и стари — работят с желание около силажните ями. Те знаят, че добре приготвеният сочен зелен силаж е залог за доброто призимуване на животните в кооператива.

Дочо АТАНАСОВ

БОГАТА БОБОВА РЕКОЛТА

Много грижи, много труд положиха кооператорите от бригадата на Никола Георгиев от село Стефан Караджа. Навреме го засяха, навреме го окопаха. За разлика от други години при обработката на боба беше използувана механизацията. Трактористът Тодор Николов окопа площта два пъти. И ето бобът узря. Рано, много рано работливите кооператори от звената на Васил Петров, Тодор Кичюков и Мита Петрова излизаха да скубят отрупаните с бобови чушки корени. И в прибирането отново бе дадена думата на машините. Кооператорите оскубваха боба на откоси и самоходните комбайни го овършаваха. Звеноводи и бригадири с нетърпение очакваха да видят резултатите. И Мита Петрова бърза да се похвали:

—Имам 203 кг от декар.

Тодор Кичюков със сияещ поглед също обявява, че той е получил 205 кг, а Васил Петров по 212 кг от декар при план 105 кг. От 33 дка е добит 7 029 кг боб, или 3 564 кг над плана. Радостно оживление настава сред кооператорите. В очите на девойките Стоянка Стефанова, Сийка Бончева и Керанка Недева от звеното на Тодор обаче се чете скрита завист, че са с по-ниски добиви, а те толкова искаха да бъдат начело. . .

Накрая бригадирът съобщава, че бригадата е реализирала средно от 173 декара боб по 202 кг при план 105 кг.

Радостни си разотиват работничките. Техният труд донесе богата реколта. Този успех кооператорите от бригадата посвещават на Двадесетгодишнината от изгряването на свободния живот.

Петко СВЕТЛИНСКИ

Пионерите от с. Дичево — първи помощници на полето

С голям трудов ен тусиазъм посрещат дичевци празника на свободата. Те обявиха месец август за ударен.

Сега в полето на кооператива не стихва ежедневната надпревара. Кооператорите имат да свършат още много задачи. Ще им помогнат техните деца—пионерите.

Всеки ден малките помощници са по блоковете. Със своята ръководителка—др. Пенка Йорданова—те носят радост на всички.

Заедно със родителите си и малките помощници ще посрещнат 9-ти септември с нови трудови победи.

Навми ЕМИНОВ

РЕДОМ С ГОДИНИТЕ

ТОЙ дойде на работа в Керамичната фабрика — Силистра преди шестнадесет години. Тогава, когато броят на работниците не беше повече от шестдесет.

Какви ли не промени станаха до днес във фабриката. Онези, които постъпиха с него в предприятието, почти всички до един напуснаха. Може би защото тук трудностите бяха повече от другаде, защото производството на керемиди и тухли е истинско изпитание за мъжеството и волята на един човек.

Да, наистина, че за Илия Минчев, главният инженер на Керамична фабрика сега, това бяха години на сурова закалка. Години, през които той израстваше заедно с преодоляването на трудностите, заедно с преуспяването на предприятието Той дойде на работа тук, когато производството на керемиди и тухли беше символ на непосилна работа— производство ръчно, почти без всякакво механизиране на различните процеси. Илия Минчев постъпи като обикновен работник-монтьор, един от шестдесетте. Но с годините изискванията към предприятието ставаха все по-големи: — ежегодно нарастваше обемът на производството, чувствуваше се остра нужда от добри, вече квалифицирани работници, запознати с тънкостите при производството на тухли и керемиди.

Така започна изпращането на работници от фабриката в София —за квалифициране в Техникума по керамика. Четири години подред Илия Минчев посещава тези курсове. Така той придоби много знания, които му бяха толкова необходими ежедневно при почти непрекъснатия производствен процес.

Преди шестнадесет години Илия Минчев постъпи на работа в Керамичната фабрика като обикновен монтьор. Сега той е главен инженер. Народната власт му даде простор да работи, да израства като специалист в тази област.

Но затова беше нужна много упоритост, много устойчивост.

—При нас, при нашето производство всичко е борба.

Наистина това би могло да се каже за всеки производствен процес, но тук към всички други трудности се прибавят и атмосферните промени

—Има вечери, когато е невъзможно да се заспи спокойно в къщи — казва Илия Минчев. — Прибереш се след работния ден в дома си, а след малко току-виж задухал вятър, излял се пороен дъжд. Може ли тогава човек да бъде спокоен, когато хиляди тухли са изложени на дъжда? И независимо от това дали е късна вечер или нощ, трябва отново да се върна в предприятието.

Трудности, които следват една след друга. И може ли да устои човек на тях тогава, когато не обича своята професия? За Илия Минчев това не би могло да се каже. Тази обич към работата вече шестнадесет години го прави упорит. А не е ли това онзи продължителен процес на израстване — израстване редом с годините на двадесетилетието.

Светослав ИВАНОВ

Минималната смъртност на животните увеличи доходите

В НАЧАЛОТО на годината пред ръководството, специалистите и животновъдите от ТКЗС в с. Бабук беше поставен с най-голяма сериозност въпросът за реализация на 25 400 лв, следствие намаляване на смъртността на животните в сравнение с 1963 година. След провеждане на съвещание с животновъдите се почна борба за постигане на поставената цел. И ето че добрите резултати не закъсняха.

От направената равносметка за I-вото полугодие се вижда, че миналата година за 6 месеца са умрели животни за 29 923 лева, а тази година само за 9 580 лева. Разликата между тези две стойности се равнява на 20 343 лв. С тази сума в същност се преизпълни плана за намаляване на смъртността през първото полугодие, който е 12 700 лева. С други думи планът за реализиране на икономии е изпълнен 161 на сто?

На какво се дължат тези добри успехи?

По време на кампанията за подготовка на животните за презимуване в ТКЗС в с. Бабук беше направено едно комплексно обследване от всички завеждащ сектори при Управлението на селскостопанско производство. На място бяха открити доста грешки и слабости, които бяха своевременно отстранени. Въпреки началното си несъгласие, ръководството на кооператива се убеди в правилността на това мероприятие.

Извършена беше качествена и навременна подготовка на животните за зимуване по отношение тяхното настаняване, изхранване и поддържане ред и хигиена.

Докато миналата година червенката, паратифа и болестта на Ауески по свинете взема доста жертви, тази година благодарение на навременните ваксинации, паратиф и ауески не бяха констатирани, а червенка имаше само 1-2 случая. Стомашно-чревните разстройства и бронхопневмонията по телетата преди бяха причина за смъртта на много телета. Тази година обаче поради правилната подготовка за презимуване и по-добрите грижи, загубите от тези болести са сведени до единични случаи.

Но хубавото не е само това. Там, където има добри грижи за животните, там има ниска смъртност и висока продукция. ТКЗС в с. Бабук върви добре и в изпълнението на своите планове в животновъдството. Така например то първо в окръга изпълни плана за яйцата — 370 000 до края на месец юли. Тази година и млякото, и месото, и вълната са повече.

Заслуга за тези добри успехи имат всички — ръководители, специалисти и животновъди, които дружно работиха и работят за намаляване смъртността по животните и получаване повече продукция от тях.

Сега ТКЗС в с. Бабук има реална възможност до края на месец септември, в чест на юбилейната 20-годишнина, да изпълни годишния си план за реализираие сумата 24 700 лв вследствие намаляване на смъртността. Освен това предстои нова подготовка на животните за презимуване. Необходимо е тази задача да бъде изпълнена достойно.

Димитър ВЕЛЕВ

ТКЗС „Път към комунизма“ — Дулово

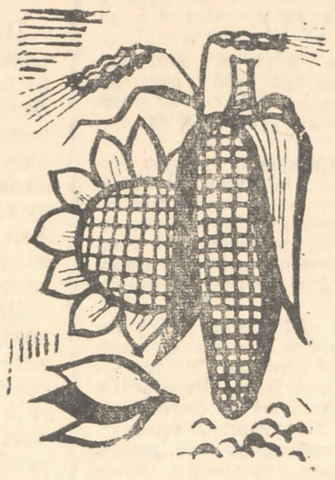
Братски привети
на доблестната Червена армия
— освободителка на народите!

В чест на славната годишнина на социалистическата революция, кооператорите, механизаторите, животновъдите и специалистите от ТКЗС Дулово извършиха героични подвизи по пътя на кооперативния строй.
На този наш най-голям празник

Управителния съвет на стопанството и градския партиен комитет

Крепко стискат десниците на неуморните селскостопански труженици и ги приканват на още по-упорита работа за разцвета на стопанството

Весело посрещане на празника, другари!



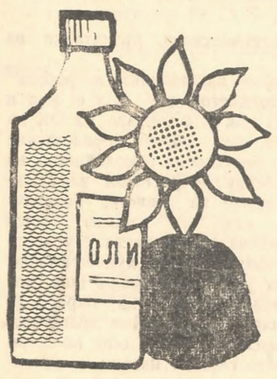
РЕМОНТНО-ТЕХНИЧЕСКА СТАНЦИЯ — ТУТРАКАН

Дирекционния съвет, партийната организация и Комсомола поздравяват с ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА многобройните си клиенти, механизаторите, управителните съвети на ТКЗС и всички кооператори.

Весело празнуване, другари!

ТКЗС — с. БЕЛИЦА

На кооператорите и кооператорките, на неуморните механизатори и селскостопанските специалисти деветосептемврийски привет!



Общинския партиен комитет, управителният съвет на стопанството и ДКМС пожелават нови успехи на селските труженици от района в дните пред славната годишнина от победата над фашизма.

ТКЗС--Старо село

Да пребъде във вековете нерушимата българо-съветска дружба!

Да живее славната двадесетгодишнина на социалистическата революция в родината.

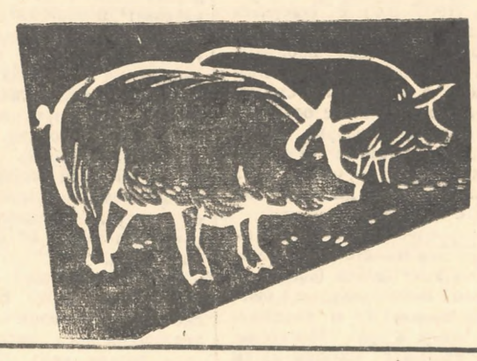
Общинския партиен комитет, управителния съвет на стопанството и ДКМС приветствуват най-сърдечно всички селскостопански труженици с празника на свободата.



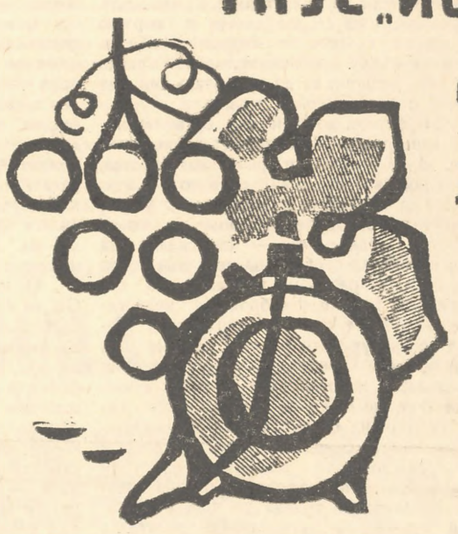
ДЗС — НОВА ЧЕРНА

Вечна признателност на героичните воини от съветската червена армия освободителка.

На работниците от стопанството, на всички кооператори от района ръководството пожелава нови успехи в труда и лично благополучие в семействата. Нека в чест на славната годишнина на социалистическата революция развяваме още по-високо знамето на социалистическото съревнование.



ТКЗС „ЙОРДАН ПЕТРОВ“ с. АЛФАТАР



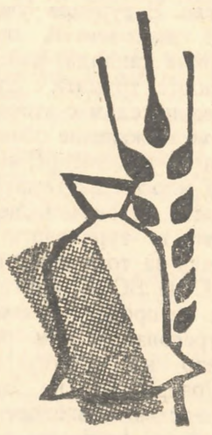
Да живее във вековете делото на септември!

Кооператори и кооператорки, приемете най-сърдечните поздрави и признания на Общинския партиен комитет и ръководството на стопанството за вашия неуморен труд НЕКА

Славната юбилейна дата разгори още повече социалистическото съревнование за преизпълнение на поетите социалистически обещания.

ТКЗС „Георги Димитров“ — с. ОКОРШ

В тези тържествени дни — ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ, изказваме най-сърдечна благодарност на всички трудещи се в района на ТКЗС село ОКОРШ, на всички приятели и другари, които дават своя труд за напредъка на кооперативното стопанство, за изграждане на още по-хубав и щастлив живот.

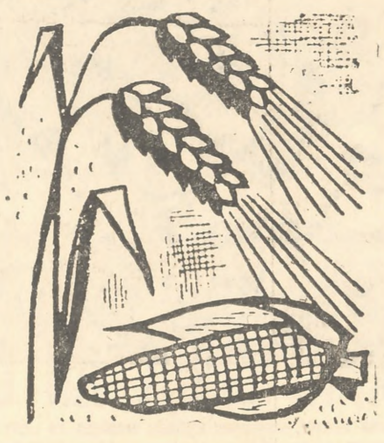


Да живее славният Девети септември!

ТКЗС „Добруджа“ — с. ЗАФИРОВО

Да живее българо-съветската дружба!
Да бъде вечен мир на земята!

По случай ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА поздравяваме най-сърдечно кооператорите, механизаторите, животновъдите и специалистите от района на стопанството.



Приканваме ги на още по-упорита работа за окончателното построяване на социализма в нашата Родина.

Честит Девети септември, другари!

От общинския партиен комитет, управителния съвет и ДКМС.

ТКЗС—с. ПАИСИЕВО

Приветстваме от сърце героичната Червена армия освободителка. Желаем крепко здраве на славните антифашисти в нашата родина. Благодарим на всички, които освободиха заробената ни страна от тиранията на фашизма.

Сега кооператорите от нашия район работят доволни под ръководството на БКП за претворяване в живо дело решенията на Осмия партиен конгрес.



Да е честита на всички ни юбилейната година на победата

Държавно горско стопанство — Силистра

Славната двадесетгодишнина на социалистическата победа в страната ние посрещаме с високо чувство на гордост от достойно изпълнените ни поръки!



Ръководството на стопанството приветствува най-сърдечно с големия празник всички свои работници, служители, кооператорите и кооператорките, а така също и приятелите на гората.

ДИП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА“-- СИЛИСТРА

Двадесет години на възход!

Двадесет години на непрестанни ПОБЕДИ!

Двадесет години на славни героични дела!

Затова колективът на предприятието възторжено приветствува всички свои клиенти, приятели и другари!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!



Светъл празник на виетнамския народ

(По случай националния празник на ДРВ — 2. IX.)

ПОВЕЧЕ от 80 години колониален гнет под ботуша на френския империализъм, заменен през 1941 година от този на японските милитаристи и фашисти и осем години тежка и упорита въоръжена борба срещу френските колонизатори, които искаха отново да яхнат виетнамския народ—такава е накратко новата и най-нова история на Виетнам.

На 2 септември 1945 година след разгрома на японския милитаризъм от славната Съветска армия бе провъзгласена Демократична република Виетнам. Това бе крупен успех, постигнат от виетнамския народ под ръководството на неговата Комунистическа партия. Този успех обаче бе затвърден едва след победата над френските колонизатори при Диен Биен Фу през 1954 година и женевските решения за Индокитай, които бяха резултат от борбата на виетнамския народ и другите народи от този район срещу империализма.

Виетнамският народ пристъпи към изграждането на нов живот при крайно трудна обстановка— изостанала полуфеодална страна с 80-90 на сто разрушено от дългогодишната война стопанство. Въпреки това само за три години (1955-1957) в северната част на страната—ДРВ — предвоенното равнище на производство в промишлеността бе възстановено, а в селското стопанство—надминато. Беше осъществена аграрна реформа, която ликвидира остатъците от полуфеодалния строй и откри пътя на кооперативното движение на селяните в Северен Виетнам.

Ако производството средно на глава от населението във Виетнам през 1939 година (когато то с било най-високо) е било 227.7 кг храни, 4.8 м тъкани и 0.7 кг захар, а през 1945 година са умрели 2 милиона души от глад, то 19-годишнината от провъзгласяването си Демократична република Виетнам посреща с резултати, които говорят достатъчно красноречиво за преимуществата на социализма пред капитализма и колониалната зависимост на Южен Виетнам. Днес ДРВ, която обхваща над 16 милиона жители в северната половина от територията на страната, произвежда два милиона пъти повече ориз, отколкото цял Виетнам през 1939 година. А Южен Виетнам, където господството на френските колонизатори се смени с това на американските жандарми и техните вилнеещи марионетки, не само не изнася, а внася ориз. През 1962 година производството на оризовата култура в ДРВ е достигнало 5 700 000 тона и върви стремително към контролната цифра на петгодишния план за 1965 година—7.1 милиона тона.

Този подем в селското стопанство стана възможен благодарение на революционните преобразования в него. В производствените кооперативи влизат около 90 на сто от всички селски домакинства, почти половината от които са се включили в кооперативните стопанства от висш тип. През 1962 година прирастът на селскостопанската продукция е бил 5.5 на сто спрямо 1961 година, през 1963 година се е увеличил с 8.1 на сто, а през настоящата година този прираст се очаква да бъде още по-голям. В края на петилетката кооперативният сектор ще дава 86.2 на сто от цялата селскостопанска продукция, а частният сектор — едва 8 на сто.

Изграждането на широка мрежа от напоителни канали допринесе извънредно много за тези успехи. При три реколти годишно сега в ДР Виетнам се напояват 20 милиона декара оризови ниви и над 2 милиона други култури. През последните две години в страната бяха усвоени около два милиона декара целини (общо през петилетката ще бъдат разорани 4 500 000 декара нови земи). Построени са над 30 водни електроцентрали и 40 помпени станции. С това се осигурява напояването на почти половината от обработваемата площ.

Сега в селското стопанство работят над 10 000 специалисти със средно и висше образование подготвени през последните години, докато през 1954 година техният брой е достигал едва 320.

Днес всяко виетнамско село си има училище, детска градина, медицински пункт. Всички деца от селските райони се учат.

От 1955 година насам ДР Виетнам създаде значителна промишленост, каквато нямаше при френското владичество. Тя осигурява над 70 на сто от износа на страната. През 1962 година в строя са влезли 50 големи предприятия, от които 35 нови. А заводите, които ще бъдат изградени през периода на петгодишния план, през 1965 година ще дават около 60 на сто от цялата промишлена продукция на страната.

Продукцията на тежката промишленост на ДРВ през последните 7 години е нарастнала пет и половина пъти. На международния пазар се появиха вече металообработващи машини с марката на Демократична република Виетнам.

През 1961 година ДРВ утрои външната си търговия в сравнение с 1955 година. Сега тя търгува с 34 страни. Непрекъснато расте културата и благосъстоянието на виетнамския народ.

Благодарение на тези успехи, постигнати с братската и безкористна помощ на социалистическите страни начело със Съветския съюз, виетнамският народ мъжествено отстоява на провокациите на американския империализъм, вдъхва сили и увереност на народа от Южен Виетнам в неговата героична борба срещу американските агресори и техните южновиетнамски слуги.

Т. ПЕТРОВ



Първите хубави песни, първите хубави навици за дружен труд и първите кълнове на културата се раждат в детската градина, под топлите лъчи на лятното слънце.

НА СНИМКАТА: Възпитаниците на лятната детска градина в с. Зафирово по време на занимания под ръководството на учителката Славка Йорданова.

ЗАРАЗЯВАЩО СЕБЕОТРИЦАНИЕ

На 23 август Силистренският народен театър гостува на трудещите се от село Бабук с постановката на пиесата „Боряна“. Но известно време преди края на спектакъла в салона и сцената се чу глас, че в селото има пожар. Завесата бързо се спусна. Всички се втурнаха към горящата къща...

Пламъците бяха обхванали почти цялата сграда. Опорните греди на покрива се срутваха с трясък. Стопаните с усилие извърляха навън покъщнината си, а по-голямата част от присъствуващите уплашени или равнодушни гледаха бездейственo на всичко това. А всяка минута беше скъпа! Тогава артистът Станко Петров и театралните работници Георги Антонов и Георги Цанев — така, както играеха на сцената — гримирани, с дрехите на драматичните герои — се покатериха на покрива и започнаха да изкъртват горящите греди, да снемат керемидите. Таванът под краката им започна да пропада и се откриха огнени ями. Но те упорито продължаваха да гасят... С риск на живота си и саможертвена смелост те подбудиха още двадесетина души, които започнаха да носят вода за потушаване на стихията.

С обгорени ръце и крака напуснаха изгасналия огнен куп трима смели мъже. Те предизвикаха възхищението на бабукци, които след това отново присъствуваха на продължилия спектакъл. Така тази вечер дружбата между трудовите кооператори и театралните работници укрепна не само на сцената, а и в тежката огнена стихия, където проличаха ярко чертите на нашите нови хора.

Антон ТОРОМАНОВ

ВЕСЕЛ СВЯТ

ИЗМАМЕНИЯТ КРАДЕЦ

При Балзак бил извършен взлом. Чрез сън писателят се събудил и изненадал крадеца при опит да намери пари в бюрото му. Балзак наблюдавал известно време крадеца и изведнъж започнал високо да се смее.

Крадецът се уплашил и извикал разгневен:

— Защо се смеете?

— О, обяснил писателят, аз се смея, защото вие търсите там с фалшив ключ през нощта нещо, което аз през деня с истинския не намирам.

ДА СЕ НАДЯВАМЕ

Фрау Майер е артистка. Тя обаче играе много лошо и всички се надяват, че театралната дирекция няма повече да й дава роли. Веднаж нейна приятелка й казва:

—Гледах те на сцената.

— В последната ми роля? — иска да знае Фрау Майер.

— Да се надяваме.

НАЙ-ДОБРОТО ВРЕМЕ

Учителят говори за различните годишни времена.

Той пита:

— Кой може да ми каже кое време е най-добро за бране на ябълки?

Малкият Клауз отговаря:

— Когато кучето е завързано.

ЦЕЛТА НА ДЕКЛАМАЦИЯТА

Гостенин: „Декламираш ли стихотворения, мило дете?“

Детето: „Какво говорите, аз мразя това. Но майка ми ме кара да върша винаги това, когато иска да си отидат гостите“

От немски Венера КАРАПАНАЙОТОВА

Нови перспективи пред художествената самодейност

ПРЕДИ няколко дена в салона на силистренското кино „Доростол“ се състоя голямо съвещание на секретарите на общинските партийни комитети, председателите на общинските комитети на Отечествения фронт и на общинските народни съвети, секретарите на общинските комитети на ДКМС, представители на БЗНС и читалищните дейци от окръга. Това съвещание бе тържествен отчет на резултатите от Втория републикански фестивал на художествената самодейност. В неговата работа участвуваха другарят СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на ОК на БКП, д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ, секретар на Окръжния народен съвет и други членове на организационния комитет по провеждането на Втория републикански фестивал.

Пред ръководителите и деятелите на културния фронт в нашия окръг другарят Добрин Кузманов, началник на отдел „Култура и изкуство“ при ОНС и заместник-председател на окръжния фестивален комитет прочете доклад на комитета, в който е направена преценка на постиженията в художествената самодейност през годината на юбилейния празник и са дадени насоки на по-нататъшното й разгръщане.

По-високият етап в обществено-икономическото ни развитие, изтъкна докладчикът, постави и по-големи задачи пред нашата общонародна култура. Директивите на Осмия конгрес на Партията и самия живот бележат настъпването на нов етап в културното развитие на страната — етап на разгърнато изграждане на народната култура в социалистическото общество и постепенно натрупване предпоставките на бъдещата комунистическа култура. В този категоричен възход на културата особено голям дял се пада на художествената самодейност, пред чиито колективи е поставена благородната задача да съдействуват за идейно-естетическото възпитание на трудещите се и младежта, за пълното преодоляване на остатъците от буржоазните възгледи, за всестранното и хармонично развитие на личността и създаване на истинско богатство от духовни ценности. По време на Втория републикански фестивал, който беше най-ярка манифестация на растежа й за двадесетте победни години, всички колективи провериха своите постижения, разбраха стойността на своята обществено-културна дейност. Фестивалът красноречиво показа, че всеки десети човек у нас участвува във формите на художествената самодейност — едно голямо постижение, достойно за юбилейния празник.

Нашата художествена самодейност през тази година стана по-масова, постигна сериозни успехи. Окръгът ни се нареди на едно от добрите места в представянето си на Втория републикански фестивал. Присъдените награди ярко потвърждават това.

Проведените прегледи показаха завоюваните успехи на колективите и големите възможности на самодейността в окръга. Но наред с това те хвърлиха обилна светлина върху проблемите, които трябва да бъдат решени, за да продължи нейният възход с още по-голям размах.

Слабостите, допуснати в организацията и непосредствената дейност на колективите, както и задачите пред самодейността, които поставя сегашният етап от развитието на културната революция у нас, налагат да се обърне внимание на много въпроси. Преди всичко — изграждане на нови колективи с оглед на това във всяко селище да се разгърне художествена самодейност, увеличаване броя на колективите в големите села, разширяване и укрепване на турските състави. Всичко това означава, че предстои организационно укрепване и масовизиране на колективите. Само така ще може да се осъществи голямата роля на самодейността за възпитание на самите самодейци и на трудещите се чрез техните обществено-културни прояви. Ето защо ръководствата на масовите организации трябва да положат големи грижи за активизиране ролята на художествените съвети, масовизиране на колективите и създаване на добра материална база за тяхната работа.

Важно значение за развитието на самодейността има въпросът за жанровото й обогатяване и разнообразяване. Малко са смесените хорове. Особени грижи трябва да се положат и за създаване на повече народни оркестри. А към народните читалища могат да се създадат кръжоци за обучаване на млади инструменталисти, които перспективно да прераснат в оркестри. В областта на танцовото изкуство е крайно време да се излезе от кръга на популярните нашенски танци, да се издирят и разработят нови добруджански танци и се разучават също танци от други фолклорни области. Репертоарът на музикалните колективи в селата също е беден на нови добруджански песни, не е достатъчно разнообразен. Това се отнася и за репертоара на индивидуалните изпълнители. Затова занапред ще бъде необходимо освен преодоляване на тези слабости да се следят новите репертоарни библиотеки и подбора на репертоара да се предостави само на художествените ръководители.

Всички тези задачи не биха се осъществили както иска Партията, ако не се разшири и подобри методичната помощ чрез утвърждаването на нещатен методичен кабинет при отдел „Култура и изкуство“ на ОНС. Постоянна грижа за подобряване специалната подготовка на художествените ръководители трябва да проявяват и масовите организации, към които има изградени колективи. Това задължава цялата общественост да цени високо труда на самодейните колективи и да им помага всячески, каза докладчикът.

Основна, задача, която се поставя от ОК на БКП пред самодейността през следващата година, е провеждането на събор на народното творчество, с който се цели да се проучи и популяризира богатия фолклор на добруджанския край. Съвещанието прие план по организирането и провеждането на това голямо начинание, което ще обедини усилията на нашите самодейци за постигане на основната задача — превръщането на колективите в школи за идейно-естетическо възпитание на хиляди самодейци, а чрез тях и на всички трудещи се; масовизиране на колективите, повишаване на тяхното изпълнителско майсторство.

В своите изказвания редица ръководители на колективи, общественици и читалищни дейци изразиха голямото желание на самодейците от нашия окръг да преодолеят всички трудности, но да вървят твърдо по пътя на усъвършенствуващото се самодейно изкуство, което служи за комунистическото възпитание на трудещите се.

Обобщавайки изказванията и работата на съвещанието, др. Стефан Габровски, секретар на ОК на БКП, подчерта, че доброто представяне на нашата художествена самодейност на Втория републикански фестивал задължава много. Нуждите на живота, повелята на Партията, каза той, изискват през следващата година и по-нататък с усилията на цялата общественост художествената самодейност да се масовизира още повече и във всяко селище на окръга да работят по няколко самодейни колектива. Сега освен масовизирането още по-остро се налагат като главни насоки в развитието на художествената самодейност две задачи: идейно-естетическо възпитание на все повече самодейци и трудещи се чрез активна обществено-културна дейност на съставите и все по-категорично усъвършенствуване на изпълнителското им майсторство. Това майсторство трябва да расте всеки ден и да се приближава все по-плътно до майсторството на професионалните състави. А от тук произтича и непосредствената задача на самодейността ни: нито за миг, нито за час и ден да не престава подготовката на колективите, все по-чести да стават техните концерти и спектакли пред трудещите се — въпреки трудностите в репертоара и организацията и независимо от сезоните, свързани със селскостопанските работи. А това означава и непрестанни грижи за колективите от цялата общественост, достойно уважение на техния благороден труд.

С бурни ръкопляскания присъствуващите посрещнаха заключителната част на съвещанието, когато др. Стефан Габровски от името на ОК на БКП и фестивалния комитет връчи наградите на лауреатите на Втория републикански фестивал и почетните грамоти на останалите колективи, отличили се на окръжните и районни прегледи. С бодро чувство за нови дела и ясна мисъл за перспективите на самодейността в окръга участниците в съвещанието напуснаха салона на кино „Доростол“.

Александър ПОПОВ

Нови издания пред юбилея

„КОМСОМОЛСКИ ГОДИНИ“

„С каква енергия и всеотдайност се борехме за победата, за тържеството на социализма и комунизма! Сега много подробности са заличени вече от паметта ми. Затова ще разкажа само за непокътнатите от забравата спомени, за саможертвата на комсомолците и за изпитанията, през които те минаха“.

Това са уводните думи на автора и той е съвсем точен, определяйки произведението си като поредица от спомени. Действително тук няма „литература“ в тесния смисъл на думата, но книгата като че ли печели от непосредствеността на разказа и хронологическата голота на събитията.

При произведения от този вид винаги е съществувала опасност личността на автора някак незабелязано да измести историческите събития на втори план и произведението, в най-добрия случай, да се превърне в повече или по-малко занимателна автобиография. За щастие деликатността на Гилин, а от друга страна и характерът на историческия период (времето след септемврийското въстание 1923 година) са помогнали личните спомени да се превърнат в широка и жива картина на антифашистката съпротива не само в Пазарджишкия район. Нещо повече — усеща се патосът и енергията на народната съпротива в цялата страна.

Хубаво е, че значението на спомените не се свежда само до регистрирането на исторически събития и лични геройства, колкото и забележителни да са те. Например, анализът, който авторът прави на новия курс на партията от 1925 година и различната реакция на партийни и комсомолски деятели, тясно кореспондира с много съвременни явления.

Вече споменах, че книгата като литературно произведение не е съвършена. И тук не става дума за неточни и даже на места неогладени фрази (за това солидарна вина има и редакторът), за неравностойното значение на отделните спомени. Наред с важни събития и вълнови моменти, редуват се случки, които нямат пряко отношение към тъканта на описването. Това се отнася особено за спомените от детство (шегата с попа и др.). Книгата би спечелила даже от едно механическо изчистване на второстепенни факти.

Спомените на Гилин възкресяват неща незабравени, но превърнали се вече в понятия. Описваните събития не са история, а една колкото кървава, толкова и велика съдба на тогавашното поколение комсомолци.

Константин ПАВЛОВ

ШАХМАТ

Преди няколко дни в град Тутракан се проведе четвъртфиналът за републиканско първенство по шахмат за мъже, т. н. окръжно първенство. В турнира участвуваха 13 шахматисти, от които трима кандидат-майстори на спорта, тримата с първи разряд и седем с втори разряд. Със съжаление обаче трябва да се констатира, че имената на много изтъкнати шахматисти от окръга не фигурират в турнирната таблица. Вина за това носи предимно ОС на БСФС, който не само че не прояви никаква заинтересованост към осигуряването на състезателите за турнира, но не отпусна и средства. Благодарение само на настойчивостта на членовете от окръжната секция по шахмат, особено на заместник-председателя Веселин Павлов, се набавиха необходимите средства и турнирът не се провали.

И пак поради липса на средства съдийството се извършваше от състезатели, в резултат на което се допусна прежданe на кръгове, а с това се понижи качеството на партиите, а също така и дисциплината на състезателите.

Логично е окръжната секция по шахмат и преди всичко ОС на БСФС да направят необходимите изводи, за да се избягват подобни слабости за в бъдеще.

В крайното класиране на първо място с 10,5 от 11 възможни точки се нареди кандидат-майсторът на спорта Стефан Георгиев от Силистра, следван от Ц. Ангелов, Фикрет Музаферов, Л. Цветков и др.

Емил БЕНЛИЕВ

физкултура и спорт

В ЗОНА „ДУНАВ“

Радваща победа на тутраканските футболисти

Последната среща на тутраканските футболисти в зона „Дунав“ през този сезон беше срещу силния отбор на „Лудогорец“—Разград.

През първите 45 минути домакините играха с къси подавания и с това попречиха на гостите да наложат своята бърза и динамична игра. Затова през тази част на играта тутраканските футболисти имаха преимущество. И напълно логично дойде откриването на резултата, в 25 минута Иванов отбеляза първия гол за отбора си. Полувремето завърши при резултат 2:0 за „П. Хитов“.

През първите минути на второто полувреме тутраканци продължиха натиска си и отбелязаха чрез Бежев трети гол. Може би това им подействува демобилизиращо, защото до края на полувремето те позволиха на гостите да отбележат два гола. Срещата завърши при краен резултат 3:2 за отбора на „П. Хитов“.

Зрителите останаха доволни от играта на своя отбор и от ръководството на съдийската тройка.

Мехди ШАКИРОВ

ДМЗ „Стомана“ — „Академик“ (Русе) — 2:1

След доброто представяне на отбора на ДМЗ „Стомана“ в първия кръг на зона „Дунав“ срещу отбора на „Торпедо“ — Русе, втората среща, като домакини този път, се очакваше с повишен интерес. Още повече, че противникът беше отбор добре представил се през миналогодишното първенство, класирал се на едно от челните места.

Първите ходове на „академиците“ наистина бяха академични. Те поставиха в трудни положения отбраната на домакините и като по чудо не откриха резултата. Нападателите им бяха бързи, маневрени и опитваха игра без топка, нещо което смути крайната ни отбрана. Постепенно нашите нападатели се окопитиха и изравниха играта и до края на първото полувреме бяхме свидетели на жива, динамична игра.

И към двете врати през първите 45 минути бяха отправени доста удари, които за жалост бяха неточни или спасени от вратарите.

След почивката, още във втората минута, „Академик“ поведе с гол, отбелязан след грешка на отбраната на ДМЗ „Стомана“. Това амбицира домакините. Нападенията им станаха по-остри и по-опасни. Резултатът беше изравнен от Чобанов след отсъден 11 метров нападателен удар.

Изравняването на резултата беше тон за още по-жива игра. В 79 минута Стоев (11) напредна и подаде успоредна топка на вратата на „Академик“, която умело пресече Садъков — 2:1 за ДМЗ „Стомана“. При този резултат дойде и краят на срещата.

Георги РАЙЧЕВ

СЪОБЩЕНИЕ

НА ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“
КЪМ ОКР. НАРОДЕН СЪВЕТ—СИЛИСТРА

В окръга имаме вакантни следните учителски места:

1. Богорово	— 1 за начален учител
2. Зарник	— 2 „ „
3. Голеш	— 1 възпитател в занималня
4. Колобър	— 1 възпитател в занималня
	— 1 учител в начален курс
5. Козяк	— 1 възпитател в занималня
	— 1 учител в начален курс
6. Чуковец	— 1 възпитател в занималня
	— 1 учител в начален курс
7. Боил	— 1 учител в начален курс
8. Долец	— 2 учители в начален курс
9. Правда	— 1 учител в начален курс
10. Яребица	— 2 учители в начален курс
	— 1 възпитател в занималня
11. Царевдол	— 1 по български език
12. Тутракан гимназия	—1 математика
13. Силистра I гимназия	—1 математика
У-ще по дървообработване	—1 български език
14. Ножарево	—1 възпитател в занималня
15. Силистра у-ще „От. Паисий“	—1 по немски език

От отдел „Народна просвета“

РП Организационна техника — Силистра

ТЪРСИ

Гл. конструктор	— 1
Конструктори	— 3
Ст. технолози	— 1
Технолози	— 1
Н-к пласмент	— 1

Кандидатите трябва да отговарят на изискванията за длъжността по табл. 15 за предприятие III категория.

За кандидатите от други населени места предприятието осигурява квартири в собствения жилищен фонд.

За справки тел. 87.

ВАЖНО

В козметическия салон по ул. Г. Димитров (до аптека № 1) се извършват всички видове козметически услуги.

Жени, които държат на външният си вид, ще бъдат обслужени от новата специалистка по козметика, завършила в София.

Не пропускайте случая да бъдете добре обслужени!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 104 (812) | Петък, 4 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ГОЛЕМИ ДЕЛА ЗА ВЕЛИКИЯ ПРАЗНИК

Не беше отдавна—само преди три месеца започна работа малкият колектив от трима души. Пред тях стоеше трудна и отговорна задача—да монтират прототипа и да завършат първата серия от новите ексцентрик преси. Тези машини са ново производство на промкомбинат „Електрометал". Усвояването им се затрудняваше от това, че двойно действуващите ексцентрик-преси са единствени по рода си в цялата страна. Не се изплашиха Златко Виденов, Благой Стефанов и Христо Русев от шлосерния цех. Хванаха се мъжки за работата и решиха в чест на Девети септември да завършат първата серия машини предсрочно. Здраво поработиха, но затова пък сега са доволни. В смутената усмивка на Христо, в сдържните обяснения на Златко, в спокойните действия на мълчаливия Благой се чувствува неудържимата радост за изпълненото с чест и много труд обещание. Вместо на пети септември, както беше предвидено в договора, те завършиха на 30 август последния брой ексцентрик-преси от нулевата серия. ТПК „Хемус"—София и обединено стопанство—София ще получат поръчаните от тях машини шест дни предсрочно. А това не е малко!

В завършената серия влизат 17 тритонни, едно и двудействуващи ексцентрик-преси, които се използват за пресоване на различни детайли от ламарина с дебелина до 1 мм. Особенно продуктивни са двудействуващите, чиято производителност в сравнение с тази на еднодействуващите е двойно по-голяма. Те имат два шпиндела, които едновременно правят два хода. Ако един детайл трябва най-напред да се остърже и после да се пресова, при еднодействуващата преса това става на два пъти, а при двойнодействуващата детайлът излиза готов с един ход на машината.

Освен тези, произведени са и 30 броя копчарски преси за пресоване на различни по големина и форма копчета и габари. С високите си технически показатели и доброто си качество те ще отговорят на голямото търсене на пазаря и ще задоволят изискванията и на най-претенциозните клиенти.

В момента Златко, Благой и Христо работят над 8 броя десеттонни и два броя двадесеттонни ексцентрик-преси, които ще бъдат завършени до края на месец септември. Сега трудностите са по-малко—чертежите са познати, а производството усвоено.

Изпитали веднаж радостта от успеха, сега срещу празника трите шлосери с още по-големи сили и енергия работят за бързото и качествено изпълнение на всяка поръчка.

Данка ТАНКОВА

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДОСТОИНИ ТРУДОВИ ДЕЛА

ТРУДОВ РАПОРТ

От колектива на ТПК „Инвалид"—Силистра.

В отговор на Възванието на ЦК на БКП към българския народ

РАПОРТУВАМЕ

че в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България постигнахме следните успехи в изпълнение на дадените от нас обещания.

През осемте месеца на годината произведохме продукция за 433 000 лева, като преизпълнихме плана с 5 000 лева.

Вдъхновени от досегашните успехи ние обещаваме до дните на празника да произведем промишлена продукция още за 20 000 лева.

От колектива
на ТПК „Инвалид"—Силистра.

ТРУДОВ РАПОРТ

Рапортуваме, че в чест на двадесетгодишнината на социалистическата революция в България изпълнихме деветмесечния си план предсрочно.

29 август 1964 г. — От колектива на кино „Дунав" в гр. Тутракан

Планът за тютюна е изпълнен

Кооператорите от бригадата на Сабри Салимов в селата Листец и Вълкан са опитни майстори в отглеждането на тютюна. Повечето от тях са преселници от Родопите и имат голям опит в това отношение. Миналата година те обработиха в кооператива 560 дка тютюн, като получиха по 130, вместо планираните 90 кг тютюн от декар. Предадоха на държавата повече от 22 тона от ценната култура, която им бе заплатена по 1,60 лв на килограм. В касата на кооператива постъпиха хиляди левове надпланова печалба.

Окуражени от миналогодишните си успехи, тая година работливите стопани засадиха 713, вместо 600 декара, както им бе определено по план, с тютюн. Положиха големи грижи за отглеждането му и резултатите не закъсняха. Досега в бригадата са нанизани 200 000 низи тютюн от сорта „Остролист". На първо място е звеното на Стоян Кирилов, набрал досега 40 000 низи. Следват го звената на Али Раимов и Рамадан Наимов, които имат вече по 33 000 низи. Въпреки усилената беритба, тютюневите стебла, са още богато окичени с хубави качествени листа. Направените сушилни, в които низите многократно се сменяха, не достигат за подреждане на новите тютюневи низи. Затова ръководството на бригадата реши да даде низането на тютюна на семеен акорд. Сега и двете села са окичени с тютюневи низи. По оградите, по къщите — навсякъде тежи тютюневото злато.

С радост говори за големите успехи в тютюнопроизводството бригадирът Салимов. Нали в чест на празника на Свободата преизпълниха плана от 180 000 низи! Сега кооператорите работят с ентусиазъм, за да изпълнят обещанието да наберат още 50 000 низи висококачествен тютюн. Да преизпълнят плана с 20 тона. Да получат по 200, а не по 130 кг от декар, както е планирано.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Дълбоката оран е към своя край

Навременната и качествено извършената дълбока оран много влияе върху получаваните добиви. Затова и сега механизаторите от кооператива в с. Средище бързат с подготовката на почвата. Трудовото напрежение се чувства и в бригадата в с. Господиново. Още преди завършване на жътвата, механизаторите Ангел Бонев и Иван Драганов започнаха оранта. Те трябваше да изорат 2 700 дка площ, но за съвсем кратко време. Само с една тежка машина те изорâха над 2 000 дка.

Христо ВАСИЛЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 31. VIII. 1964 год.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Почистена пшеница %	Силажиране %	Тютюн — низи %
Айдемир	22	57	43	63
Калипетрово	23	87	46	65.5
Бабук	14	80	61	54
Алфатар	42	59	83	57
Алеково	24	43	39	46
Иширково	17	21	67.5	117
Смилец	38	72	44	75
Попина	22	21	44	122
Сребърна	28	55	100	97
Ситово	23	71	60	107
Срашимир	34	75	48	53
Кайнарджа	14	84	47	81
Голеш	20	49	30	49
Средище	14	50	40	68
Тутракан	14	43	51	55.8
Нова Черна	23	88	47	60
Старо село	18	48	89	80
Белица	19	56	53	104
Главиница	8.5	100	47	83
Ст. Караджа	15	64	42	78
Сокол	23	43	100	83
Зафирово	25	64	75	69
М. Преславец	44	73	35	52
Дулово	26	61	51	98
Межден	13	76	66	62
Окорш	15	44	36	88
Секулово	21	63	27	57
Добротица	16	100	93	88.7
Чернолик	14	63	81	83
Паисиево	22	72	77	92
В-ко ТКЗС	21.3	62.6	56	78.5
ДЗС Силис.	X	X	73	81
„Н. Черна	47	86	58	61
„Я. Забунов	15	73	36	52
„Окорш	2.5	100	74	77
В-ко — ДЗС	19.5	79	55	61.5
В-ко за окр.	21.2	63.1	56	77.4

ВЕЧНА И НЕРУШИМА

Тържествени дни живее нашият народ. Честваме 20 годишнината на социалистическата революция в България. Трудовите колективи в надпреварата рапортуват за изпълнени и преизпълнени деветмесечни, десетмесечни и годишни планове. Всенародни походи се провеждат до братски могили, до паметници, до местности, свързани със славни боеве. Организират се срещи на участници в съпротивата, тържествени преддевето-септемврийски събрания. И във всички случаи народът изразява своята безгранична признателност и благодарност към Съветския съюз за свободата, която ни донесе, за помощта, която ни оказва, манифестира непреклонната си воля на дружба — вечна, нерушима, братска — със съветските народи.

Тази велика дружба е здрава основа в изграждането на социализма и комунизма у нас, крепка опора на нашата национална независимост, на борбата ни за мир и мирно съвместно съществуване.

Тя се роди в далечни времена, във вековете на средновековието. Високо развитата старобългарска култура и просвета намират добър прием в Русия и благодатна почва за разцвет! Съчиненията на Йоан Екзарх, на Константин Преславски, на Климент Охридски, на Евтимий Търновски, на Константин Костенечки, апокрифната книжнина, хрониките са образци за славянската и руската писменост и литература.

Падането на България под властта на феодална Турция и установяването на петвековното робство слагат край на икономическото и културно развитие на нашият народ. Очите се обръщат към Русия. Във великия северен брат е надеждата за свобода. Книги на руски език се донасят в манастирските библиотеки, в читалищата, младежите се учат в руски училища, възпитават се от революционните идеи на руските демократи. Русия е „дядо Иван", тя е „родна, свята, мила,... светило в робството". Ботев, Каравелов, Левски, Д. Миладинов, В. Друмев и кой ли наш възрожденец и революционер не получи възпитание в Русия, не се учи на революция и просвета от руския народ, от неговите велики синове — Чернишевски, Добролюбов, Херцен, Пушкин, Тургенев, Толстой.

Руският народ ни освободи от ярема на робството. Съвместно пролятата кръв на руския богатир и българския опълченец укрепиха дружбата. Безброй паметници в цялата страна са символ на народната благодарност, на вечната благодарност, на вечната признателност, на топлата любов към руския народ.

От Русия дойдоха социалистическите идеи в България. Димитър Благоев основа в Русия първата социалистическа група и с опит и знание добити там разпространява социалистическите идеи в България. Под влияние на болшевишката партия се оформи революционното крило в Българската социалдемократическа партия в самостоятелна политическа организация на тесните социалисти.

Идеите на Великата октомврийска социалистическа революция намериха най-жив отклик в нашия народ. Лозунгите издигнати от Партията: „Долу войната", „Долу ръцете от Съветска Русия", овладяха душите и сърцата на войнишките и народните маси. Българо-руската дружба се задълбочи, прерастна в нов етап. Тя вече е българо-съветска дружба.

Партията на тесните социалисти, заедно с болшевишката партия е един от основателите на Комунистическия интернационал. Тя вдигна трудещите се за събиране помощи за гладуващото население от Поволжието, организира масови акции против разбитите Врангелови войски намерили убежище в България. Това бе помощ на Октомврийската революция. Помощ от душа и сърце.

Съветският съюз подкрепи Септемврийското въстание в България. Прие хиляди емигранти. В съветски школи, институти и училища се учеха много българи — подготвяха се за революционни и държавни дейци, за стопански ръководители.

Обичта на народа към Съветския съюз растеше. България мачкана от фашизма и окупирана от хитлерова Германия не бе хвърлена във война против съветските народи. Нито царя, нито продажната буржоазия, нито свирепият окупатор можаха да превият народната воля: „Не, никога не ще воюваме срещу братята-освободители, срещу великият Съветски съюз, ние сме на страната на съветските народи — защищаващи първата работническо-селска социалистическа държава".

И когато на осми септември 1944 година съветските войски навлязоха в България те бяха посрещнати като освободители, както дългоочаквани свидни гости. Маршалът на Съветския съюз Сергей Бирюзов си спомня: „В 11 часа на осми септември челните отреди на армиите на фронта пресякоха румъно-българската граница. В гр. Силистра, където първи влязоха нашите поделения, улиците бяха изпълнени с народ, отвсякъде се раздаваха викове: „Ура!", „Да живее Червената армия". Жените стояха с пълни кошници грозде и черпеха съветските бойци. Изключително възторжено ни посрещаше и селското население. В селата по традиция жителите посрещаха нашата войска с хляб и сол. Около домовете бяха наредени маси с бели хлябове, сирене, грозде, дини и пълеши. Българите гощаваха нашите войски с всичко, с което можеха.

И така беше в цялата страна".

След установяване властта на Отечествения фронт българо-съветската дружба се разви и укрепна. Освен любовта и признателността, към нея се прибави и икономическата помощ на Съветския съюз и господствуващата в двете страни марксистко-ленинска идеология. Целите станаха общи, борбата—обща, политиката—обща.

Без Съветския съюз самото съществуване на България като суверенна, независима страна би било невъзможно. Той защити на Парижките преговори нашата териториална цялост и национална независимост. Със съветска помощ бе изградена нашата родна промишленост, бе създадена производствената база за уедреното селско стопанство. Със съветска помощ бяха изградени Химическият комбинат в Димитровград, Азотно-торовия завод край Стара Загора, Пенициленовия завод край Разград, Нефтохимическия край Бургас, Кремиковския металургичен комбинат и много други предприятия. И тази помощ е не само с машини и съоръжения, не само техническа, а и икономическа—със средства, и производствена—със специалисти при изграждането и овладяването на техниката, с техническа документация. В Съветския съюз се учат много наши младежи и девойки, специализират научни работници. С пълни шепи гребем от съветската съкровищница на науката и културата, от опита на съветската държава и Комунистическата партия на Съветския съюз.

В началото на настоящата година наша партийно-правителствена делегация ръководена от др. Тодор Живков посети Съветския съюз. Българо-съветската дружба получи по-нататъшно развитие. Нашите икономики ще се сближават още повече, засилва се кооперирането на наши предприятия с предприятия на Съветския съюз. В лицето на Никита Сергеевич Хрушчов, на ЦК на КПСС, на съветските народи, ние имаме искренни и верни приятели. Благодарим им за голямото разбиране, което проявяват към нашите нужди, за отзивчивостта да ни помагат и дружно да вървим към комунизма.

Нашата дружба е вечна и нерушима. Никакви сили в света не могат да я разтрогнат и помрачат.

Затова когато честваме Двадесетата годишнина на нашата социалистическа революция, ние честваме нашата дружба със Съветския съюз, ние манифестираме нашата непреклонна воля да вървим докрай със съветските народи, с Комунистическата партия на Съветския съюз.



Колективът при птицефермата на с. Прохлада се бори за завоюване Паспорта на трудовата слава. Неуморните птицегледачки Тодора Стоянова, Рада Димитрова и Калина Стоянова още към средата на месец август изпълниха деветмесечния си план.

ПРЕД ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

ПОХОД ДО РОДНОТО МЯСТО НА ДОЧО МИХАЙЛОВ

Рано сутринта на 2 септември походното мюзинство се събра пред паметника на добруджанските революционери в Силистра.

Градският оркестър засвири „Вий жертва паднахте". По пътеката между цветните алеи се отправиха да поднесат венец членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. АЛИ РАФИЕВ и председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ. Коленичили, походниците почетоха паметта на героите.

Водачът на колоната др. Али Рафиев и останалите членове на бюрото на Окръжния комитет на Партията излязоха напред. Другите ги последваха. Говорейки на висок глас, те заеха почти цялата улица „Георги Димитров". Трябваше да минат оттам, за да излязат накрай града и тръгнат за „Памук кулак".

Променила се е природата — зеленият цвят се е сменил с кафяв. Хората споделяха най-различни неща помежду си. Но повечето разговорите се водеха за Дочо Михайлов, в чийто родно село Бабук отиваха, за Иван Стайков, за последната война, донесла много злини и черни забрадки.

Първата почивка стана до паметника на Иван Димитров Стайков. Смълчаните салкъмови, осенови и дъбови дървета наоколо миеха с росата си студеният му гранит, скрит до самото дърво, о което е бил вързан и разстрелян героят.

Изкачването на баира с пътеките между глогините и вълчата ябълка беше трудно. По-възрастните се умориха, но се почувствуваха по-бодри, когато стигнаха до стопанския двор на ТКЗС—Калипетрово: бяха преодолели едно препятствие, укрепващо силите им.

Следваха нови изпитания по черния път през нивята за с. Бабук, криволичащ между слънчогледите и царевиците. Някои неусетно стигнаха отсреща и нададоха вик: „Ето го героичното село на Дочо!" В това те вложиха и чувство, и възторг.

„Селото на многото герои" както го нарекоха те, посрещаше днес много гости. Над 9 000 излетници, образували пет походни лъча, дойдоха тук от Силистра, Ширково, Алфатар, Срашимир, Айдемир и Калипетрово, задавайки се от различни улици със знамена, гайди, цигулки и хармоники. Подели песента на Дочо „Таз вечер не ми е весело", свиржиите от Алфатар не спряха дор не стигнаха до читалището. Празнично облечени бяха жените, нагиздени, натъкмени. Бабукци ги посрещнаха с разведрени лица, с разтупкани от радост сърца, изпитващи особена гордост, че именно в тяхното село се е родил и живял Дочо Михайлов.

Пред читалището посрещачи и гости се смесиха, насядаха на тревата до паметната плоча на Иван Стайков и отправиха погледите си напред. Там на самите стъпала беше трибуната. От неголям портрет, закован на стената, поглеждаха светлите очи на Дочо Михайлов. Наблизо, ограден от една група мъже и жени, дърпаше лъка на гъдулката си и пееше за Дочо Михайлов бай Димитър Попинлията. Лееше се песента, разказваше:

„Там във гората край Дживел
убиха Дочо Михайлов
от село Бабук — Добруджа.
Най-славният ни войвода,
той беше еничък в Добруджа,
както и Стефан Караджа."

Сборените около него въздишат. Песента е свършила. Но се подема друга — пак за Дочо Михайлов. Хората си спомняха за неговия живот и се вълнуваха.

Оркестърът засвири „Вий жертва паднахте". И отново всички коленичиха за Дочо.

Прозвуча гласът на председателя на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев. Той даде думата на др. Али Рафиев да поднесе приветствие към участниците в този десеткилометров поход.

—Такива походи е необходимо да се провеждат—каза той,— за възпитанието на младото поколение, приемник на делото на тези, които се бориха за неговата свобода. И най-голям паметник за Дочо Михайлов са успехите, които постигнаха трудещите се от Добруджа под ръководството на БКП през тези двадесет години. След още двадесет години страната ни ще се превърне в цветущ паметник, на който ще бъдат свидетели кооператорите от с. Бабук.

Силни бяха думите, казани и в телеграмата до ЦК на БКП, изпратена от името на всички участници в похода, след което бяха поднесени венци пред паметната плоча на Иван Стайков и на отвъдната пред родната къща на Дочо Михайлов.

Организираният от Окръжния комитет на Партията, Окръжния народен съвет, Окръжния комитет на Отечествения фронт и другите масови и политически организации поход остави дълбоки следи у участниците в него и беше голям празник за тях сега в навечерието на славната двадесетгодишнина на Деветисептември.

Никола НАНЕВ

НА БОРЦИТЕ ЗА МИР — НАГРАДИ И БЛАГОДАРНОСТ

На 1 септември т. г. се състоя пленум на Окръжния комитет за защита на мира.

Обстоен доклад послучай 15-годишнината на световното движение за мир и 20 годишнината на социалистическата революция в България изнесе председателят на Окръжния комитет за защита на мира др. Йордан Райчев. Той подробно обрисува героичната организирана борба, която водят интелектуалците и народите от всички страни за мир, за разоръжаване, за прогрес. Докладчика се спря на борбата на нашия народ за мир, за превръщане на Балканите и Адриатика в зона на мира, свободна от ракетно и ядрено оръжие.

От името на Централния комитет за защита на мира др. Стайков, член на ЦК за защита на мира връчи 25 значки и 53 грамоти на изтъкнати дейци на движението за мир в нашия окръг. С грамота са наградени за добра дейност в защита на мира и колективите на 15 предприятия, кооперативни стопанства, учреждения, културни институти, хорове, самодейни колективи.

Пленумът бе скромно тържество на борците за мир от Силистренски окръг. Те честваха двоен юбилей—Двадесетгодишнината на социалистическата революция в България и петнадесетгодишнината на организираното движение за мир в света.

Христо МАНДЖУКОВ

Сърдечна среща

Във връзка с юбилейната двадесетгодишнина на Свободата и годишнината от създаването на кооператива в с. Калипетрово по инициатива на Общинския партиен комитет и управителния съвет на стопанството на първи септември се проведе сърдечна среща с първите тридесет и пет семейства—пионерите на ТКЗС.

1948 година. По указание на Партията, комунистите Пеньо Великов, Стойчо Макалов, Андрей Гебешев, Гавчо Еников, Кирчо Райков, Йордан Кунчев, Никола и Стойчо Курдоманови и др. поставят основите на кооперативното стопанство.

Труден, но славен път изминa кооперативът, за да стане днес един от първите в окръга. За тях, за трудностите и победите говориха секретарят на Общинския партиен комитет Марин Куртев и председателят на кооперативното стопанство Иван Миленков.

Спомени за първите години, за ентусиазма, за героизма на основателите разказаха първият председател на стопанството Никола Курдоманов и дядо Кольо Кожухаров.

Кольо ВЪРБЕВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Партийната група — душата на колектива

Партийната група при полевъдството от ТКЗС в с. Калипетрово, с отговорник Неджет Азисов се състои от четирма партийни членове. Нейната основна задача е да организира изпълнението на решенията на партийната организация в тракторната бригада. Още от началото на годината бригадата се зае с трудна задача — да обработва комплексно 2 500 декара царевица, 460 декара слънчоглед и 200 декара захарно цвекло. В същото време членовете на бригадата поеха задължение и приеха условия да се борят за завоюване званието „Бригада за комунистически труд".

Ето защо усилията на комунистите от партийната група бяха и са насочени към мобилизиране силите на колектива за изпълнение на тия условия и за спечелването на това високо звание. В тая насока са проведени редица партийни и стопански мероприятия.

На събранията на групата редовно се изслушват информации за изпълнението на приетите условия, набелязват се мерки за отстраняване на допуснатите слабости. Комунистите от бригадата имат поръчение при изпълнение на стопанските задачи да дадат личен пример и те с чест изпълняват това свое задължение. Другарите Георги Петров, Георги Ганчев, а така също и отговорника на групата другарят Неджет Азисов при всички кампании винаги са на челно място в съревнованието между механизаторите. Знамето „Бригада първенец" е винаги при тях.

В стремежа си да устоят на дадената дума и спечелят високото звание „Бригада за комунистически труд" комунистите от партийната група водят упорита борба за внедряване на нови методи и почини в работата на бригадата. Всеки комунист подробно се е запознал с положителния опит на трактористите от страната по механизираното обработване на царевицата, слънчогледа и цвеклото, за правилното и резултатно използване на хербицидите за унищожаване на плевелите и др. В резултат на това, в площите които отглеждат те всички, манипулации се извършват механизирано. На петте члена на тази бригада са зачислени 2 Беларуса, едно ДТ—54 и един комбайн. За тези машини еднакво отговарят всички, защото всеки от тях е и тракторист и комбайнер.

Усилията на партийната група правилно са насочени преди всичко към срочното и качествено изпълнение на стопанските задачи, но тук не е забравена и политическата работа. В фургона редовно се доставят вестници и списания, от които механизаторите се запознават с успехите на трактористите от други стопанства. Те имат и радиоприемник, закупен от управителния съвет на кооперативното стопанство, чрез който се осигурява културен отдих на трактористе. Във фургона те нямат подвижна библиотека, но в замяна на това членовете на този сплотен колектив редовно се снабдяват и четат книги от читалищната библиотека. Сега те четат книгата „Тютюн" на Димитър Димов, която след това ще обсъждат.

В резултат на трудолюбието и усилията, които влагат в работата си, сега месечното възнаграждение на всеки член от колектива не пада по-долу от 160 лева и е най-високо в стопанството.

Не остана назад бригадата и от движението за завоюване „Паспорта на трудовата слава" и „Юбилейната значка" в чест на Двадесетгодишнината на 9-ти септември.

Дял за всички успехи на бригадата има партийната група, която живее пълнокръвен живот, ръководи и насочва дейността на колектива и се явява фактически като негова душа.

Йордан ЙОРДАНОВ

Гроздобер в с. Калипетрово

Кооператорите от I-ва и II-ра лозарска бригади в село Калипетрово през тая година обработват 1 280 декара лозя на плод.

Много се трудиха лозарите. Още от ранна пролет. А сега вече берат плодовете на задружния си труд. На площадката сред лозята, под обширния навес, са се събрали всички. И берачите, които привършиха вече и последните редове от сорта „Шасла", и сортировачите, които почистват и сортират гроздето в чисти, нови щайги за износ. Тук са всички — и млади, и стари. Всички бързат да предадат и последните тонове грозде на първата, висока цена — 35 стотинки на килограм. Бързат лозарите, а усмивката не слиза от обветрените им лица. Успяха навреме да оберат и „Царицата" и „Шаслата". Да увеличат доходите на стопанството и своите лични доходи.

Та малко ли е това? Бригадата на Иван Йорданов набра близо 50 тона „Шасла", от които само няколко тона за вътрешния пазар, и 9 тона от сорта „Царица". Лозарите от II-ра бригада започнаха беритбата също на 22 август И те изнесоха над 40 тона „Шасла". Три тона от същия сорт и 9 тона „Царица" продадоха за вътрешния пазар.

Радостни са кооператорите. Сметката от първата беритба още не е приключена, а още колко, колко много кехлибарени грозде ве събират топлината на Добруджанското слънце, за да разнасят далеч зад граница славата на работливите калипетровски лозари.

Стефанка СТАНЕВА

Загубите от есенниците ще бъдат компенсирани

През последните години кооперативното стопанство в село Калипетрово бележи значителен напредък в своето развитие. С всяка измината година трудового възнаграждение на кооператорите непрестанно расте, жизненото им ниво се подобрява. Това се дължи преди всичко на пословичното им трудолюбие и на добрата организация на труда.

Обаче тази година резултатите от есенните култури представляват сериозна опасност за изпълнението на производствено-финансовия план на кооператива. Поради крайно засушливата есен, а от там и лошокачествена сеитба, добивите от пшеницата и ечемика са незадоволителни. Не помнят и старите стопани да са получавали такива ниски добиви досега. При планиран среден добив за кооперативното стопанство 200 кг пшеница от декар, получени са едва по 66 килограма. Или вместо 2 400 т общо производство пшеница, добити са само 816 тона—с 1 584 т по-малко от плана. Изразено в пари това е загуба, равняваща се на 190 000 лв. Не е изпълнен планувания добив и от ечемик. От всеки декар стопанството е получило с по 50 кг. по-малко, което е равно на 20 000 лв загуба. Или като се приспадне една компенсация от 5 000 лв от преизпълнение добива от ръжта, Калипетровското кооперативно стопанство, поради ниските добиви от пшеница и ечемик губи общо 205 000 лева.

Над тази грамадна цифра ръководството на кооперативното стопанство не веднъж се е замисляло и отрано още преди да се видят окончателните резултати е потърсило начин и средства за компенсиране на загубите и изпълнение на годишния план. Подработени са още през май добре обмислени мероприятия, изпълнението на които ръководството не веднъж е разглеждало на свои заседания.

На първо място стопанското ръководство поставя като ценен резерв за компенсиране на загубите тютюна. Обмислено и предложено е било да се засадят вместо планираните 100 дка 650 декара. Това мероприятие е изпълнено. Възможности за прибирането и съхранението на тютюна има. Дори при тая реколта е възможно добивът от 130 кг да бъде увеличен на 146 кг. С това могат да се получат вместо 13 т тютюн 95 тона общо, от където ще се реализират не помалко от 218 000 лв допълнителен доход. Планът за тютюна в стопанството е изпълнен вече над 50 на сто. До празника на свободата има реална възможност той да бъде изпълнен 100 на сто, след което да се работи за допълнителен приход. Или кооператива при успешното прибиране на тютюна, ще може само от него да компенсира загубата от есенните култури.

Друг важен резерв в тая насока са доматите за износ. От тях при план 680 т са набрани и предадени над 1 100 т, а има възможност да се наберат и изнесат най малко още 100 тона. Зеленчуковата градина при план 220 000 лв за годината, за седемте месеца е реализирала 160 000 лв, като повече от половината стока още не е продадена.

Реализиране на допълнителни доходи може да се осъществи и от много други пера. От засадените 500 дка бостан, при добрата реколта, стопанството може да реализира най-малко 50 000 лв. Преизпълнение на доходите може да се получи и от правилния подбор и окачествяване на плодовата и гроздовата реколта. Необходимо е само повече грижи и старание, за да се продаде тая продукция на по-висока цена.

Предвиждат се и редица други мероприятия, като организиране на бързо и без загуби прибиране на пролетниците, осигуряване строг режим на икономии във фермите. Ръководството, имайки предвид досегашните резултати в животновъдството и взетите мерки, предвижда да бъде предадено на държавата допълнително 50 т краве мляко, откъдето ще се получи доход около 8 000 лв и от преизпълнение на плана за месото — около 10 000 лв.

За осигуряване изпълнението и преизпълнението на плана за доходите се предвиждат мероприятия за намаляване разходите до края на годината. За седемте месеца планът за разходите в растениевъдството е изпълнен 83 на сто. Това разкрива големи възможности да се реализира печалба. В силажирането на царевицата е въведена пълна механизация. При план 7 600 т са направени вече над 3 500 тона силаж. Предвижда се и 100 на сто прибиране на слънчогледа с комбайн, също и на значителна част от царевицата, за което са осигурени два куку рузокомбайна. Всичко това безспорно ще намали разходите на труд при прибирането на пролетните култури.

В тези решаващи дни, социалистическото съревнование се явява като важен лост за изпълнение на допълнителните мероприятия. Между бригадите и фермите се води борба за най-голям дял в компенсирането на загубите, за преизпълнение на годишния план. Челници в тая борба са лозарите, които наред с грижите за лозята, вземат дейно участие и в прибирането на тютюна. Похвална е работата на бригадите на Петър Тодоров, Пеньо Искров и др., които в тази разгорещена борба получават ценна помощ от агронома по трайните насаждения Атанас Шемилеков.

Горните мероприятия, които е набелязало ръководството осигуряват не само компенсирането на загубите от есенните култури, но и преизпълнение на годишния финансово производителен план. Обаче, за да се изпълнят необходимо е голямо трудово напрежение от всеки производствен колектив.

Йордан НЕЙКОВ



Стопаните от кооператива в с. Секулово прибраха през тази година богата реколта от есенните култури.

НА СНИМКАТА: Механизирана площадка за почистване на зърното.

ШОФЬОР—„СТОХИЛЯДНИК"

Запитате ли някого в с. Сребърна за Неделчо Иванов, веднага ще ви отговори, че Неделчо е най-добрият шофьор в стопанството. Най-упоритият, най-добросъвестният.

Голяма е любовта на Неделчо Иванов към машините. Още съвсем малък тай мечтаел да стане шофьор. Но кой през времето, когато господствуваше фашизма у нас, се вслушваше в съкровените желания на бедните, обикновени младежи. И друго нещастие сполетя тогава будния младеж. Помина се баща му. Грижата за семейството пада върху неговите неукрепнали още плещи. Желаната мечта още повече се отдалечи.

Щастието на Неделчо дойде заедно със Свободата. В селото се образува кооператив. Той стана член на стопанството. Хората от управителния съвет разбраха скоро съкровеното желание на младежа. Изпратиха го на курс за шофьори в гр. Русе. Завърши го с отличен успех Завърна се в село. Колата му стана неразделен, най-верен другар. Неделчо се справяше със всички задачи, колкото и трудни да са били те. Затова на него се падна щастието да стане шофьор на новозакупената кола в стопанството. От тогава той редовно преизпълнява нормите си. Поддържа колата в техническа изправност. Избягва авариите. След обединяване на кооперативите в с. Сребърна и с. Ветрен работата още повече се усили. Въпреки че вече е изминал сто хиляди километра със своята кола, досега не й е извършен основен ремонт.

В дните пред 9 септември, Неделчо Иванов се нареди в почетната колона на шофорите „стохилядници". Води упорита борба за преизпълнение на дадените обещания. Включва се най-активно в изпълнението на всички селскостопански задачи.

Енчо ИВАНОВ
Марин СЕРТЕВ

По пътеките на добруджанските революционери

ПОХОД ДО ЛОБНОТО МЯСТО НА ДИМИТЪР ДОНЧЕВ

По инициатива на общинския комитет на БКП, на Отечествения фронт и Комсомола в с. Средище, неотдавна бе организиран туристически поход до лобното място на добруджанския революционер, пламенен борец за правда и свобода Димитър Дончев (Доктора).

В ранното августовско утро, една внушителна колона от близо 300 души, водени от председателя на общинския комитет на Отечествения фронт в с. Средище др. Димитър Стойчев, с букети от цветя, венци с червени ленти и знамена потегли по шосето Средище — Силистра към лобното място на Доктора. Там, където привържениците добруджанци издигнаха паметник на революционера. С кратко слово другаря Димитър Стойчев разказа за бойния път на верния син на Партията и народа Димитър Дончев. Спомени за съвместна работа с Доктора разказа неговия бивш куриер секретаря на първичната партийна организация в с. Стрелково другаря Златко Маринов. След това отново построени, походните тръгнаха към село Кайнарджа и посетиха историческата чешма, където е подписан „Кючюк-Кайнарджанския договор". Тържеството продължи до късно след обяд.

Георги КИТАЕВ
Кирил КАЧИВЕЛОВ

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

ГРИЖАТА ЗА ЧОВЕКА — ГЛАВНА ГРИЖА НА ПАРТИЯТА

В основата на цялата дейност на Българската комунистическа партия, на всички мероприятия на народната власт стои грижата за човека. Тя е главната грижа на Партията.

„Всичко, което у нас се изгражда— от рудниците и металургичните заводи до училищата и жилищните постройки, —всичко е за благото и щастието на нашия славен, свободолюбив и трудолюбив народ"—заяви пред Осмия конгрес на БКП др. Тодор Живков.

Каква е равносметката в това отношение през изминалите две десетилетия народна власт?

Преди всичко българският народ успешно изпълни поставената пред него от Георги Димитров задача: за еднодве десетилетия да се постигне това, което други народи при други условия са постигнали за столетие.

През изтеклите двадесет години, под ръководството на своята родна Комунистическа партия, той превърна България, която в миналото беше на едно от последните места в Европа по своето икономическо развитие, в напреднала индустриално-аграрна страна. Нашата промишленост произведе през 1963 година 17 пъти повече продукция, отколкото през 1939 година. Селското стопанство бе напълно кооперирано и вече разполага с мощна техническа база. През миналата година общият обем на неговата продукция се увеличи с 74,5 на сто в сравнение с довоенното равнище. Националният доход —най-обобщаващият показател за икономическата мощ на страната —нарастна през същия период 3,3 пъти. Върху основата на този непрекъснат подем в развитието на икономиката Българската комунистическа партия систематически провежда политика на повишаване материалното благосъстояние на народа. Особено подчертана и резултатна е тази политика след историческия Априлски пленум на ЦК на Партията от 1956 година. Само за десет години—от 1952 до 1962 година – фондът за потребление се е увеличил 2,2 пъти. През същия период реалните доходи на населението са нарастнали близо два пъти.

Какви по-главни мероприятия бяха проведени за повишаване материалното благосъстояние на народа?

На първо място стои увеличението на заплатите на работниците и служителите, което бе извършено на няколко етапа през последните години. От него трудещите се печелят годишно около 250 милиона лева. При това то е най-чувствително за ниско платените категории. Установен бе и минимален размер на месечното възнаграждение, който не може да бъде под 50 лева. Благодарение на това средната годишна заплата на работниците и служителите се увеличи на 1050 лева през 1963 година срещу 778 лева през 1956 година.

Увеличени бяха размерите на всички видове пенсии и и бе разширен обсегът на пенсионирането. Пенсии бяха дадени и на селяните-кооператори. В резултат на тези подобрения в пенсионото дело, броят на пенсионерите нарастна от 798 000 през 1956 година на 1 340 000 през 1962 година, средният размер на една пенсия се увеличи над два пъти.

Поевтинена беше с около 25-30 процента храната в столовете. Това се постигна чрез поемане изцяло на режийните разноски от страна на предприятията и учрежденията и чрез закупуване на хранителните стоки за столовете по цени на едро. Във връзка с това мероприятие на Партията се получи бързо и чувствително нарастване броя на столуващите.

Повишени бяха детските надбавки към заплатите на работниците и служителите, а така също и продължителността на отпуските по бременност и майчинство. Вследствие на това през периода 1956-1962 година разходите на държавата за детски надбавки се увеличиха повече от 5 пъти, а за обезщетения — 4,5 пъти. Голяма роля за нарастване доходите на селското население след Априлския пленум изигра повишаването на изкупните цени на селскостопанските произведения. Благодарение на това реалните доходи на селяните — кооператори се увеличиха през периода 1957-1962 година с 84,5 на сто. Уреден бе и държавно-кооперативен фонд за заплащане гарантиран минимум на трудоден в случай на компрометиране на реколтата вследствие на стихийни бедствия, неблагоприятни атмосферни условия и пр. По този начин и за селския труженик се осигурява постоянен доход, независимо от капризите на природата.

Подобряването на материалното благосъстояние на населението обаче става не само чрез нормалното увеличаване на лично получаваните заплати или доходи. То става и по пътя на редицата социални и културни придобивки, от които се ползуват трудещите се, а разходите по тях изцяло или частично се поемат от държавата. Така например през годините на народната власт у нас бе въведена безплатна медицинска помощ, безплатно образование във всички видове и степени училища, поети бяха от държавата вноските за обществено осигуряване, осигурен бе редовен платен годишен отпуск за всички работници и служащи и т. н. Общо средствата за социално-културни мероприятия бяха увеличени през периода 1952-1962 година от 278 милиона на 744 милиона лева.

Ярък показател на повишеното материално благосъстояние на народа през изтеклите двадесет години народна власт е непрекъснатото нарастване на стокооборота на дребно. През 1962 година той достигна 2 824 милиона лева срещу 1 155 милиона лева през 1952 година. В случая обаче е характерен не само количественият ръст. Положителни промени настъпиха и в структурата на купуваните стоки С по-бърз темп например се развива продажбата на стоки за обзавеждане на културно-битовите нужди, като мебели, перални, хладилници, телевизори, радиоапарати и пр. отколкото продажбата на хранителни стоки.

Постигнатото обаче не е предел, а здрава основа за ново, още по-значително повишаване на жизнения и културен уровен на нашия народ. В генералната перспектива за развитието на страната през периода 1961—1980 година се предвижда общият обем на промишлената продукция да се увеличи 6,5—7 пъти, а обемът на селскостопанската продукция около 2,5 пъти, националният доход — 4,5 — 5 пъти и фонд потребление — 4,5 — 5 пъти. Наред с това през същия период работната седмица ще се намали на 36-30 часа, пенсиите ще се увеличат до размера на средната работническа заплата, на всички трудещи се ще се дава безплатен обед, а на учащите се — безплатна вечеря, в детските градини ще бъдат обхванати почти всички деца от 3 до 7 годишна възраст и т. н. Осъществяването на набелязаните основни показатели в генералната перспектива ще даде възможност България да се превърне в силно развита индустриална страна с интензивно селско стопанство и с висок жизнен стандарт.

Гого КРЪСТЕВ

Държавно земеделско стопанство -- Силистра

Искренна благодарност и синовна обич на непобедимата Съветска армия, на героичните партизани за най-ценния подарък, който ни поднесоха на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА—СВОБОДАТА.

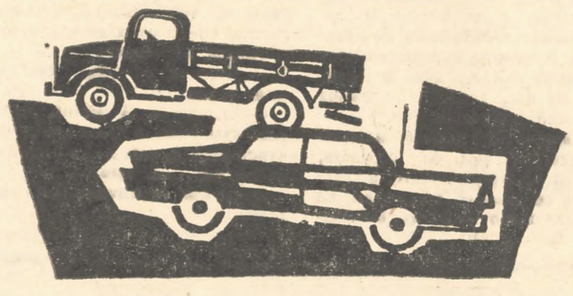


В деня на **двадесетгодишнината от Девети септември ние им поднасяме нашия жив венец от героични трудови дела.**

От орденоносците, първенците в производството, работниците и служителите в стопанството.

ДЪРЖАВНО АВТОМОБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ -- СИЛИСТРА

Светлата годишнина на СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ нашият дружен колектив посреща с преизпълнен план.

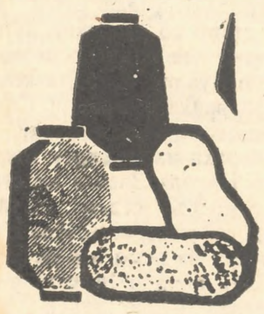


На многохилядниците шофьоори, на всички работници и служители от ДАП, а така също и на трудещите се от окръга пожелаваме нови успехи в труда и личният живот.

От административното, партийното, профсъюзното и комсомолско ръководства!

ДИП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА“ -- ТУТРАКАН

Партийното, административното и профсъюзното ръководство и комитета на Комсомола поздравяват всички клиенти на предприятието, служителите и работниците с



Двадесетгодишната победа на

Социалистическата революция в България

и им пожелават нови трудови успехи.

Да е честит на всички великият празник!

Държавно горско стопанство -- ДУЛОВО --

Сърдечен деветосептемврийски привет, другари!



Административното, партийното и комсомолско ръководства ви приветстват по случай най-големия празник в нашата страна.

На горските работници, на специалистите и служителите, на кооператорите от района на стопанството, а така също и на любителите на гората пожелаваме всичко най-хубаво в труда и личния живот.

Нека издигнем още по-високо знамето на социалистическото съревнование в чест на юбилейният празник!

ТКЗС „ЛЕНИН“ -- с. МЕЖДЕН

На знатните висококачественици, на трудолюбивите механизатори, на животновъдите и специалистите

Честит празник на свободата!

Другари, нека в чест на славната ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА развеем още по-високо знамето на съревнованието, за преизпълнение на социалистическите обещания, за разцвета на нашия кооператив!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

ТКЗС „Христо Ботев“ — с. Иширково

Вдигаме високо пълните чаши с руйно вино и казваме наздраве на всички кооператори и кооператорки, на механизаторите и селскостопанските специалисти. Победата на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

чиято двадесетгодишнина честваме сега, ни даде възможност **да разгърнем нашите творчески сили, да направим живота по-хубав, по-весел от песен.**



ДА ЖИВЕЕ ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ.

Честит празник,
другари и другарки!

ТКЗС — с. КАЛИПЕТРОВО



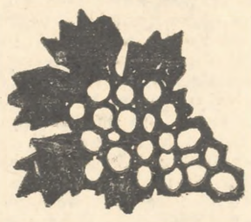
ДА ПРЕБЪДЕ ДЕЛОТО НА СЕПТЕМВРИ!

ДА ЖИВЕЕ МИРЪТ НА ЗЕМЯТА!

Управителният съвет на стопанството, общинският партиен комитет и ДКМС честитят ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА на неуморните кооператори, на трудолюбивите механизатори, на знатните животновъди и всички трудещи се от района на кооператива.

Нека развяваме още по-високо знамето на социалистическото съревнование, сключи Кооператори, за да направим нашето стопанство образцово, а животът ви по-заможен!

ТКЗС 9 Септември с. Срацимир



Вей се волно септемврийско знаме!
Тържествувай родино прекрасна!

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и ДКМС приветствуват най-сърдечно всички кооператори, механизатори и селскостопански специалисти по случай деня на победата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Нека в чест на славния юбилей разгорим още по-буйно пламъка на социалистическото съревнование за преизпълнение на производствената програма на стопанството, за претворяване в живота историческите решения на Осмия партиен конгрес.

Весело празнуване, другари кооператори!

ТКЗС „Дочо Михайлов“ »» с. БАБУК

Общинския партиен комитет, управителния съвет на стопанството и ДКМС поздравяват кооператорите и кооператорките, механизаторите, животновъдите и специалистите с

Празника на свободата ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Пожелаваме на кооператорите и техните семейства крепко здраве, нови успехи в труда и щастие в личния живот.

Да издигаме знамето на септември другари, все по-високо към сияйните върхове на комунизма.



СЕСИЯ НА ГНС — СИЛИСТРА

С УСИЛИЯТА НА ЦЯЛАТА ОБЩЕСТВЕНОСТ

На 31 август в салона на Окръжния народен съвет се състоя редовна сесия на ГНС — Силистра за отчитане резултатите от изтеклата учебна година и подготовката на новата.

В работата й взеха участие др. Стефан Габровски, секретар на ОК на БКП, и д-р Димитър Бичев, секретар на ОНС. Председателят на постоянната комисия по просветата при ГНС Петър Тренев изтъкна в своя доклад, че резултатите от учебно-възпитателната работа през изминалата учебна година са по-добри благодарение на загрижеността на ОК и ГК на БКП, благодарение на сърцатия труд, който положиха учителите, изпълнявайки решенията на Осмия конгрес и Закона за по-тясна връзка на училището с живота. Особено сериозни успехи са постигнати в учебната работа от колективите в у-ще „Н. Вапцаров", „А. Макаренко" и др. Учебно-материалната база за новата учебна година в общи линии е подготвена. Обаче все още разширенията и пристройките към училищата „Н. Вапцаров" и „А. Макаренко" не са довършени и откриването на осми клас в тях ще бъде затруднено. Като постижение в осигуряване летния отдих на учениците докладчикът посочи откритите за пръв път през това лято пионерски крайградски лагери за децата на работниците от ДМЗ „Стомана" и СП „Транспред".

Така, както бяха поставени в дневния ред и доклада на постоянната комисия, въпросите за обсъждане се оказаха тесни. Участвуващите в сесията съветници, учители и директори на училища правилно се насочиха към по-широки и задълбочени разисквания за състоянието не само на учебно-материалната база, а и на перспективното училищно строителство, на въпроса за кадрите по просветата и най-вече — на възпитанието и обучението като голяма, всекидневна задача на цялата общественост — насоки, които в доклада бяха или слабо загатнати, или незасегнати.

Всички изказали се категорично изтъкнаха, че през учебната 1963-1964 година в учебно-възпитателната работа са постигнати наистина добри успехи, но че направеното е все още далеч от нуждите на живота. Така е и в училищното строителство. Например в строежа на осмокласните училища и новата гимназия, липсва нужната перспективност. Това се отнася, както посочиха изказалите се, и до осигуряването на базата за детските градини, където не са прибрани всички деца от малцинствата. Отнася се и до самия стил на работа на ГНС, чийто изпълком не обсъжда и придвижва тематично тези проблеми. Учебната база в професионално-техническите училища, особено в ССТ „Добруджа" неоправдано, въпреки наличието на по-големи възможности, е далеч под равнището на базата на ДЗС и ТКЗС. ГНС не полага и достатъчно усилия за битовото устрояване на учителските кадри. Съвсем недостатъчни са грижите на ГНС и за о диха на децата — строителството на детски площадки не върви успоредно с жилищното строителство, извънградските пионерски лагери са със занемарена, остаряла база. Всичко това не би могло да се направи изведнъж, защото наистина са нужни много средства, но както изтъкна в изказването си др. Мико Николов — то би се осъществило по-бързо и по-резултатно, ако училищното строителство и строителството, свързано с възпитанието на подрастващите, стане дело на цялата общественост и бъде системно обмислено и организирано.

Интересни и много навременни разисквания предизвика с изказването си другаря Стефан Габровски. Той говори за неотложната нужда от организирано заангажиране на общественост ва във възпитанието на нашите деца и ученици. ОК на БКП счита, изтъкна той, че учебно-възпитателната работа в нашите училища не може да се подобри значително, ако тя не стане дело на цялата общественост — училище, родители, производствени колективи, масови организации. Тъй като кръгът на дейността, която вършат родителските комитети е потесен, необходимо е да се създадат например съвети за съдействие по възпитанието, които да бъдат, както това се практикува в СССР, органи на обществото, имащи за своя генерална задача да въвличат активно трудещите се в комунистическото възпитание на подрастващите. Те ще водят разяснителна работа сред родителите и производствените колективи, ще пропагандират педагогическия опит, ще държат постоянен контакт с родителите в кварталите и предприятията, ще поощряват всяка проява на успех в комунистическото възпитание. Така чрез тях ще се осмисли и организира извънкласната работа на учениците, а най-добрите общественици, производственици, изобщо най-знатните хора на нашето общество, ще дават ефектен принос във възпитателния процес. Когато всичко това се съчетае с перспективното и грижовно строителство на база учение, отдих, игри и занимания, резултатите ще бъдат решително по-добри.

Сесията на ГНС взе решения за подобряване на учебно-материалната база и учебно-възпитателната работа в училищата и задължи изпълкома на ГНС да се погрижи за изграждането на съвети за съдействие по възпитанието на подрастващите.

Александър ПОПОВ

НАШИЯТ КОНКУРС

20 години Свободата на

Зад манастирските стени

РАЗКАЗ

Едно мургаво момче слиза по чуките — пасе манастирските кози. Кръв капе от босите му разранени нозе, по чорлавата му глава се валят прах и шума, а то надува ли надува свирката, която му подари игуменът от село Желязна. Козите подскачат, вироглавият козел с черното петно на гърба върти рогата си и цялото стадо незабелязано се приближава към реката. Рангелчо не вижда това, не усеща слънцето, което е окъравило върховете на Стара планина и вече залязва: той мисли и свири, свири и мисли и под тънките му пръсти се лее, извира песента. Погледът му съзира през шубраките високата фигура на игумена, възседнал бял кон, който се поклаща на седалката и нещо се смее.

— Къде се дяна, бе момче? — застана сериозно игуменът. — В манастира и козите живеят по божията заповед. — И го подкани: — Хайде! Хайде!

Рангелчо сложи свирката в торбата си, подскочи като опарен, грабна една шибалка от земята и завика след козите:

—Я-я-я-я! Кеч! Къде се щурате никакви!

В манастира те стигнаха по тъмно. Тежката дървена порта след стадото се затвори бързо, когато камбаната биеше за вечерня и монасите — със сурови, безразлични лица, мълчаливо влизаха в тъмното предверие на черквата. Игуменът влезе в яхъра и след малко излезе от другата страна на чардака, където спеше Рангелчо — сред страшните сънища за бога и дявола, сред тишината на сенките.

— Ти ли си, сополанко? —дочу Рангелчо гласа на градинаря Тома. — Завърни козите, че опасоха чемшира и здравеца.

Смачканото теме на градинаря се повдигаше,а червеникавата му брада беше настръхнала като козината на манастирския козел. Под измачканото бомбе се подаваше кръглото му, посипано с кадифени луничкии лице и месестия му нос, който го правеше и грозен, и смешен.

Рангелчо се завтече нататък зад дебелия зид на оградата, където се серяха козите, но тъкмо да се развика подире им, на чардака нещо изпръщя. В бледата сянка на вратата, между дебелите напречни сенки на тополите, той забеляза човешка фигура.

— Отче Камене... — застана на гърлото му и се обърна. — Чичо, Тома, а ти?...

Зад него стоеше градинарят и следеше момчето. То недоумяваше: черквата беше пълна с монаси, старият игумен дереше гласните си струни от амвона сред светоусещането си за бога, а зад манастирското клепало бродят хора.

— Ела тука, бе! — сопна му се градинарят. — Не виждаш ли, че там не е за тебе?..

Там... Рангелчо не разбра.

— А кои са те, чичо Тома — запита той. — Да не се крадци, дошли да оберат манастира?

— Наши! — Рече градинарят. — Но ти мълчи! Защото цанковистите ще ни изгорят живи,ако научат, че в манастира се крият въстаници...

— Въстаници?—прехапа устни Рангелчо. — Какво страшно име!.. А кой? От Жеравна ли са?

Вечерната свършии късно. Монасите на тумби на тумби се пръснаха по стаите, а градинарят поведе момчето към чардака и няколко пъти му заръча: „Ти, Рангелчо, не се безпокой! Чуеш ли пушки да пукат в полунощ, скрий се в камбанарията и там стой!"

Отец Камен слезе бързо по стълбите и влезе в черквата. Там зад самия олтар, в една от килиите му той криеше няколко пушки, които му даде докторът. Игуменът не знаеше.

— Къде се скиташ, отче? — беше игуменът.

— Остави се, Викентий, толкова съм болен и отпаднал, че чувствувам нужда да се помоля на господа бога наш.

Игуменът го изгледа подозрително.

— Слушай—каза той,— научавам, че се месиш в нечисти дела, които са извън нашата религия, но...

Отец Камен потръпна в нерадостно очакване и се обърна на другата страна, където догаряше пламъкът на кандилото, сложено на самия, потънал в паяжина прозорец ни олтара.

— Кълна ти се, Викентий! Аз, скромният служител и раб божий... Това не може да бъде! Никой ме е наклеветил!

Приведеното тяло на игумена се смали още.

— Днеска бях в Желязна при господин кмета и той всичко ми разказа. Бунтувал си селяните! Станал си болшевик! Готвели сте въстание против бога и царя!

В очите на игумена се запали божията мъст. Той ревна:— Вън! Вън от храма! Проклятие!

Игуменът захвърли евангелието, отметна патрахила, сложи килимявката на главата си и трас на вратата след себе си. По пода се посипаха натрошени стъкла, залюляха се полюлеите. Отец Камен бързаше. Но пушките ги нямаше, където ги беше оставил преди дванадесет дни.

—А сега?—хвана се за слепоочията отчето. —Кой ще ги е взел?... А клетвата да ги пазя като зениците на очите си?... А Миладин? Как ще се явя сега при доктора?

През предверието той изхвръкна на като хала. Завари градинаря буден.

—Гома, спасявай ме! Оръжието, Тома!...

—Не се безпокой, отче! Лично го предадох на доктора, когато траеше богослужението. Там... на чардака стана всичко.

—А Рангел не видя ли?

—Видя—рече спокойно Тома. —Видя, но не разбра... В три часа започваме. Паролата е—бъди готов, винаги готов! Аз ще ударя камбаната за тревога! По селата вече са въстанали!

—Не думай!

—В Чипровци е превзета заставата и войниците са се предали без бой!

—А връзката направена ли е между нашите патрули?—разкопча расото си отчето.

—Не! Черният капитан е заел проходите и готви нападение срещу Желязна! Трябва да се действа! Но чакаме нареждане от командира!

—Прокле!—каза отецът и се захлупи на земята по очи.

—Трябва да отида в селото!— отърси глава той.—Там е докторът!

След малко по каменистия път се понесоха копитата на бял кон. Беше отец Камен. Под тях земята изгаряше от ударите на подковите, изскачаха искри. Лек вятър развяваше дългото расо на отец Камена. Той беше се заковал за стременете на изпотеното животно, което цвилеше и нищо не виждаше пред себе си. През паметта си отец Камен прекарваше всички спомени, свързани с доктора и после с организацията. Виждаше въстаналите селяни, размахващи вили и брадви, пушки и дървета, които се движеха, идваха срещу него — озверени, измършавели, отслабнали, гладни и боси. Виждаше Миладин, който през сълзи говореше:—Идва свободата, отец Камене, дойде! Ето го щастието! Да живее Партията!

Никола НАНЕВ



ПЕТА КОЛОЕЗДАЧНА ОБИКОЛКА НА СЕВЕРОИЗТОЧНА БЪЛГАРИЯ

В дните непосредствено часа, 51 минута и 32 секунди преди Дъадесетгодишнината от социалистическата революция се провежда Петата колоездачна обиколка на Североизточна България. Обиколката, която вече стана традиция, се провежда под шефството на редакциите в Коларовград, Русе, Толбухин, Разград, Варна и Силистра.

На първи септември, точно в четиринадесет часа, стотици граждани от Разград изпратиха с думите „На добър път" 42 колоездачи-участници в тазгодишната обиколка. Между тях бяха и състезателите на физкултурното дружество „Доростол"—представителите на Силистра: Колю Златев, Русан Маринов, Йордан Радев, Момчо Добрев и Марин Иванов.

Още от самия старт по 120-километровия маршрут Разград—Попово — Търговище — Коларовград започна оспорвана спортменска борба Чести бяха атаките. Редувала се непрестанни опити за откъсване от страна на всички отбори, но това не се отдаде на нито един. Основната група състезатели се движеше в пакет. Само някои колоездачи изостанаха поради технически причини, между които беше и силистренецът Момчо Добрев.

Малко преди Коларовград атаките на отделните състезатели зачестиха отново. Първи „стъпиха на педал" Цоню Костадинов (Коларовград) и Никола Златев (Силистра). Но пак поради технически причини и двамата отново се наредиха в основната група. Непосредствено преди влизането в Коларовград последва нова атака на Никола Златев и Тодор Христов (Коларовград). Но атаката на нашия добър колоездач беше неуспешна — падна веригата на велосипеда му. Така Тодор Христов премина пръв финалната лента с време три часа, 48 минути и 23 секунди. На второ място се класира Марко Тодоров (Коларовград) с 3 часа, 51 минута и 2 секунди. Останалите състезатели, които бяха в основната група, имат време 3 часа, 51 минута и 32 секунди. Със същото време са и нашите състезатели Никола Златев, Русан Маринов и Йордан Радев.

От седемте отбора, участници в обиколката, първото място за етапа зае Коларовград с време 11, 32 и 27 секунди, следван от Русе, „Черно море" (Варна) и Силистра.

На 2 септември, точно в девет часа, за маршрута Коларовград—Преслав беше даден старт по часовник. В този етап се води оспорвана индивидуална борба, в която се проявиха разградци. Силистренските състезатели се класираха на четвърто място, като Никола Златев пристигна само със седем секунди след първия състезател и се класира на осмо място.

След обяд в 14 часа в гр. Преслав беше даден общ старт. Започна оспорвана борба. Непрекъснатите атаки дадоха възможност след 45-я километър да се откъснат Калчо Великов (Варна), Марко Тодоров (Коларовград), Минчо Рагнев (Разград). На около два километра беше основната група, в която влизаха Никола Златев, Русан Маринов и Марин Иванов. Скоро Никола Златев с още четирма състезатели предприе неудържимата атака и „бегълците" бяха настигнати. Никола Златев пристигна пръв в колодрума във Варна. С минимална разлика във времето той зае четвъртото място. На първо място се класира Калчо Великов (Варна). Във втората група пристигнаха Русан Маринов (19 място) и Марин Иванов (21 място). Успешно завършиха двата етапа и останалите силистренски състезатели.

След двата етапа в отборното класиране на първо място са разградци — 23 часа, 26 минути и 52 секунди, следвани от Русе, „Черно море", Силистра и други.

Днес, 4 септември, около 17 часа колоездачите ще пристигнат в Силистра.

Тодор ПЪРВАНОВ

НОВИ МАШИНИ И АПАРАТИ

Нови локомотиви — исполини

Конструктори на Харковския завод за транспортно машиностроене създават проект за локомотив с 6 000 конски сили. Това ще бъде най-мощният едносекционен локомотив в света.

Според съобщение на ТАСС локомотивът гигант ще има два нови дизела по 3 000 конски сили. В пътническия вариант скоростта на локомотива ще достига до 160 170 км в час, а товарният вариант ще може да тегли тежкотонажни влакове със скорост 120 км в час.

Заедно с разработването на този локомотив конструкторска група на завода, ръководена от Александър Кирнарски, създава проект и за универсален двусекционен локомотив с мощност 8 000 конски сили.

Буксирно-тласкащ кораб с мощност 2000 конски сили

Унгарската телеграфна агенция съобщи, че в Унгария е спуснат на вода буксирно тласкащ кораб с мощност 2000 конски сили. Той е приспособен добре за промени във водното ниво и гази много плитко, което го прави удобен за използуване в плитки води. Тласкащият буксир е дълъг 57.61 и широк 8.60 м.

Товарен кораб — катамаран

В Съветския съюз е намерено удачно приложение на двукорпусните кораби-катамарани. Те ще доставят в северните части на страната южни зеленчуци и плодове.

Както съобщава ТАСС от Москва, катамаранът се оказал най-рентабилен кораб за превоз на бързо развалящи се стоки. Един експериментален 600-тонен катамаран това лято е курсирал по Волга. Москвичани са получавали зеленчуци и плодове от Астрахан само шест дни след откъсването им (обикновен товарен кораб, за да измине този път, се нуждае от два пъти повече време).

В град Горки вече е започнало създаването на първата серия от 1 000 тонни катамарани, които през идущата година ще започнат да пренасят пресни зеленчуци и плодове по реките на СССР.

Двигател с мощност 2 000 конски сили заедно с дългите и тесни корпуси ще позволява на новите катамарани да развиват скорост до 30 км в час. Както са показали изчисленията, независимо от голямата си скорост, тези кораби имат твърде добри мореходни качества.

Нова система рефлексно кино

Според съобщения на италианската агенция АНСА, след тридесет години проучвания и търсения във филмовата техника, сега е открита нова система за релефно прожектиране на филми, при която не се използват нито специален екран, нито двойни и тройни камери, двуцветни специални диспозитиви. Прожектираните върху екрана картини показвали естествена дълбочина както за по-близки, така и за по-далечни разстояния.

Откритието е направено от швейцареца Жорж Дрюма. То представлява интерес и е задоволително не само от техническа гледна точка, отбелязва швейцарският в. „Ла Сюис", а и от икономическа. Значението на откритието на Жорж Дрюма се дължи на факта, че новата система за прожектиране предполагала съвършено нова техника. Киносним ч ните и прожекционните апарати са сравнително прости и евтини.

Представители на една американска филмова къща са пристигнали в Женева, за да преценят възможностите на откритието, считани за много добри във всяко отношение. Американската филмова къща възнамерявала да използва в скоро време новата система.



Новият хотел—още една прекрасна сграда в Силистра

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

В Атлантик—сити без изненади

С право никой не очакваше сензационни събития или значими повърти на конгреса на Демократическата партия. По-скоро в него се виждаше формалното събитие, чрез което ще бъдат вдигнати и последните шлюзове на предизборната борба в Съединените щати.

Причината за това е известна. Демократическият президент е и неограниченият властелин на партията.И така Джонсън, ръководейки държавната политика, същевременно определя и програмата на своята партия. Нещо повече. През последните месеци сегашният президент се опита с вътрешната и външната си политика да задоволи някои от интересите на избирателите, за да подготви терена за своето преизбиране.

Първото нещо, което направи обаче бе да остави на заден план името и наследството на Кенеди, да сложи свой отпечатък върху властта и върху всички действия, произхождащи от Белия дом. Поради тази причина именно Джонсън пресече пътя на брата на покойния президент Роберт Кенеди към вицепрезидентското място. И конгресът в Атлантик—сити по волята на неговите организатори се превърна в събитие от така наречената „ера Джонсън".

В областта на вътрешната политика централно място заемаха законът за правата на негрите (техните гласове ще бъдат особено необходими за изборите) и проблемът за „всеобщото процъфтяване", т. е. за ликвидиране на безработицата и осигуряване по-сносно съществуване на американските бедняци. Без друго демократите не могат да оставят настрана поне и пожеланията си 40-те милиона бедняци в Съединените щати, които също след известно време ще се изправят пред урните.

Трябва да се каже, че макар Джонсън да отстъпи пред идеите на Голдуотър с инцидента в Тонкинския залив, конгресът в Атлантик—сити не остави без внимание въпросите на мира. Обратното. Това като че ли бе една от най-важните теми, на която се спираха делегатите в техните изказвания. Обяснението не бива да се търси само в спора с човеконенавистническите идеи на голдуотъровци, в принципното отрицание на програмата на противниците-републиканци. Преди всичко в този факт трябва да се види дълбоко несъгласие на повечето от американските избиратели с военната надпревара, с връщането към времето на „студената война". Затова именно демократите с противоположни позиции и тенденции искат да наклонят към себе си везните на общественото доверие.Това и накара Джонсън в заключителната си реч да заяви, че както не може да се прави политика със слабост, така също не може и с авантюризъм да се стигне до победа.

Все в тази насока трябва да се тълкува и речта, която произнесе определеният вече за вицепрезидент сенатор Хъмфри. Той призова избирателите да не допуснат „спазматичната и нервна ръка до ръчката на атомната бомба". Не бе трудно да се разбере, че сенаторът имаше предвид ръката на Голдуотър, „тази огромна заплаха за ядрена война".

Екипът „Джонсън—Хъмфри" влиза в предизборния бой. Шансовете, ако се съди и по последните допитвания сред общественото мнение, чиито резултати бяха съобщени на делегатите в Атлантик—сити, сочат все още демократите за победители с голямо болшинство в изборите. Но въпреки това мнозина смятат, че е уместно отсега да правят конкретни заангажирващи предвиждания, защото има занапред още доста етапи в сложната борба между демократи и републиканци, между едни и други монополи в неспокойна Америка.

Сайгонското трио

В Южен Виетнам народът извоюва още една голяма победа. Под напора на студентските вълнения диктаторът ген. Кхан бе принуден да подаде оставка, а с това да оголи гърба на своите американски господари.

През следващите два-три дена се разбра истината около оставката. Тя в никакъв случай не е била продиктувана от искреното намерение да се оправят нещата в Сайгон. Поскоро в нея, принудени от обстоятелствата, Вашингтон и военната хунта са виждали тактическа маневра, с която да заблудят своите противници. Накратко казано, Кхан си подаде оставката, за да може след това с минимални и без никакво особено значение отстъпки да заеме отново своя президентски пост.

Но нито американският посланик Тейлър, нито държавният департамент, а още по-малко Кхан бяха предвидили сложността на тази операция. Оказа се, че студентите, които са пряко свързани с Национално-освободителния фронт, и будистите съвсем не са съгласни на дребни отстъпки. И те многозначително предупредиха за това.

Понятна бе нервността на Вашингтон, който бързаше да потули работата. Кризата избухна в момента, когато специалният пратеник на Белия дом Хенри Кабот Лодж обикаляше западноевропейските столици, за да убеждава съюзниците на САЩ да подпомогнат Кхан, като се намесят активно в „мръсната война" в Южен Виетнам. И всяко бавене и протакане в Сайгон щеше да доведе до провал в заговора.

Държавният департамент публикува няколко многозначителни декларации, с които искаше да повлияе не само отвътре, но и отвън. В тези декларации се твърдеше, че американското правителство е готово веднага да признае Кхан за президент на Южен Виетнам. Оказа се обаче, че не само народът, но и южновиетнамската върхушка е против досегашния диктатор. По свои съображения, разбира се, всеки от военните там се стреми към властта не по-малко от Кхан.

С цената на много жертви Вашингтон успя да запуши дупката. Намерено бе компромисно разрешение. Хунтата реши държавната власт да се предаде на триумвират, в който влизат ген. Нгуен Кхан, ген. Тран Киен и доскорошният държавен глава и личен приятел на ген. Тейлър ген. Дуон Ван Мин. По този начин Кхан се добра отново до властта, макар и през задната врата.

Не е трудно да се разбере, че с това генералното разрешение само се отлага, както се отлага и окончателното поражение на американците в Южен Виетнам.

Б. ТОТЕВ

ДП ОКРЪЖНА СТАНЦИЯ НА СЪОБЩЕНИЯТА — СИЛИСТРА

ТЪРСИ кандидат за старши техник към ремонтната група, за строеж на телеграфни, телефонни и радио линии из окръга.

Заплата по щата.

Справка личен състав при станцията.

От станцията.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 105 (813) | Неделя, 6 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВИСОКИ НАГРАДИ

На четвърти август работническият колектив в ДИП „Добруджа" на тържествено събрание чествува Двадесетгодишнината от славната деветосептемврийска победа и юбилея на тримата дългогодишни заслужили работници — Слави Шопов, Гарабет Бедросян и Атие Велиева.

В доклада, изнесен от Георги Данев се разказа за славния път, изминат от колектива на предприятието от 9. IX. 1944 година до днес, и успехите постигнати през годините на народната власт. Изтъкна се трудовата дейност на тримата юбиляри и приносът им в създаването на здрав работнически колектив, способен да се бори с трудностите и да побеждава в производствената работа. За техния самоотвержен двадесетгодишен труд ръководството на предприятието ги награди заслужено с ръчни часовници и им пожела и в бъдеще да дават своя принос за благото на нашата Родина.

При голям ентусиазъм и бурни ръкопляскания бе връчен орден „Червено знаме на труда", паспорта на трудовата слава и юбилейната значка на знатната дългогодишна тъкачка Калрия Мехмедова. За големи трудови успехи бяха връчени паспорти на трудовата слава и юбилейната значка на Фатмегюл Афузова, Сабрия Мехмедова, Петранка Додова и на четири бригади — IV-а, IV-б, III-а и VII-а.

Тържественото събрание завърши с пожелание към целия колектив за още по-високи успехи в бъдещата работа.

Павлина ГЕОРГИЕВА

Грудов рапорт

Вдъхновен от Възванието на Централния комитет на Партията към българския народ по случай двадесетата годишнина от социалистическата революция в нашата страна, колективът на зеленчуковата бригада от с. Поляна поведе благородно социалистическо съревнование за преизпълнение на производствения план. Обещанието ни беше планът за паричните доходи да бъде изпълнен до края на м. септември.

Рапортуваме

Че с чест одържахме дадената дума, като още към средата на август преизпълнихме годишния си план. Вместо предвидените 8 960 лв реализирахме 10 853 лв.

От колектива на зеленчуковата бригада—с. Поляна

ПАРТИЯ-РЪКОВОДИТЕЛ И ВДЪХНОВИТЕЛ

Големи победи постигна нашият народ в изграждането на социалистическото общество. Победи, от които с право се гордеем и които ни откриват още по-светли хоризонти.

И преди е градил, строил, напъвал мишци. Но изостаналостта, мизерията не са го напускали. Ограбван от нашата и чужда буржоазия народът набираше сили и опит. На борба го учеше Българската комунистическа партия. Тя му разкри пътя на социализма, тя го поведе по светлите други на щастието. Затова своите борби и победи той свързва с нейното име. Затова вярва на Партията на комунистите. Винаги и в годините на фашисткото робство, и в напрегнатите дни на социалистическото строителство Партията е сочила верния път, организирала е силите. Тя е част от народа, тя е негов ръководител и вдъхновител.

Създадена от Димитър Благоев преди 73 години от малките социалистически дружинки, днес Българската комунистическа партия е могъща, монолитна, застанала начело на България и като смел кормчия я води към мир и щастие.

Наистина, можем ли си представи къде би била днес нашата страна без Партията?

Партията първа усеща пулса на раждащото се, на новото. От нея пламва всяка голяма битка по пътя на прогреса. Нейните лозунги зоват, мобилизират. Те най-пълно отразяват задачите на момента, най-точно насочват силите.

Историята на Двадесетгодишнината на социалистическото изграждане е път на партийните решения, на дела на Партията. В дните на всенародна радост от победата на Деветосептемврийското въстание, когато сълзите на радостта още не бяха засъхнали, когато оръжията бяха обкичени с цветя и дулата им още незастинали Партията издигна суров, спасителен глас: „Война на германофашистките окупатори!", „Всичко за фронта, всичко за победата!" Народът влезе в кървав бой. Спаси националната си чест, независимостта си, целостта на Родината.

Настъпи мир. Партията водеше борба за ликвидиране на експлоатацията. И реши: „Да се национализира индустрията, банките, мините" Работниците завзеха предприятията, превърнаха ги завинаги в народна собственост.

Беше 23 декември 1947 година.

На труженицте от българското село Партията посочи спасителен път. Тя творчески съчета кооперативните традиции на българския селянин с кооперативния план на Ленин. Откри трудово кооперативното земеделско стопанство—средство чрез което да се сложи край на вековната изостаналост. И българските селяни до 1956 година изцяло навлязоха в кооперативите.

Партията трябваше да чертае пътищата, да движи, да преценява. И тя проведе своя исторически Пети конгрес. Уясни се характерът на Деветосептемврийското въстание, ролята и функциите на народодемократичната държава, насоките и темповете на социалистическата индустриализация, на социалистическото преустройство на селското стопанство. „Необходимо е чрез индустриализация и електрификация на страната и машинизиране на земеделието да се постигне за 15-20 години онова, което други страни при други условия са постигнали за цяло столетие"—заяви Георги Димитров. Това беше линия, насока, темпове на развитие. Народът прегърна решенията на конгреса, напъна сили за претворяването им в живота.

И в този момент на вдъхновен труд се появи култа към личността. Той спъна бурния рестеж, наруши ленинските принципи и норми на партиен живот и държавно ръководство. Но Партията на Благоев и Димитров, на Кирков и Коларов не можеше да търпи чужд израстък на своето тяло. Априлският пленум на ЦК на БКП сложи край на този период, възстанови и издигна на още по-висока степен величавото дело на Петия конгрес. Народът разгърна криле и с широка и смела крачка продължи да строи, да изгражда, да завоюва нови хоризонти.

В годините на този всенароден кипеж се проведе Осмия партиен конгрес. Той разтвори исполинските сили на Партията и народа и ги насочи към заветната цел на комунистите—довършване строителството на социализма и постепенното преминаване към изграждане на материално-техническата база на комунизма в България. И се заредиха победа след победа на полето на мирния труд—Азотно-торовия завод край Стара Загора, ТЕЦ „Марица-изток", Кремиковския металургичен комбинат, заводи за цветни метали, за антибиотици, разкри се нефт и т. н. и т. н.

Партията чертае широки перспективи, светли хоризонти. Ще бъде комунизъм! И народът знае—ще бъде! Казва го, родната, любимата, могъщата, великата Партия—ръководител и вдъхновител.

Ще бъде, защото „има такава Партия!"

ДО В. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

По случай славната Двадесетгодишнина на социалистическата революция в България, чрез страниците на вестник „Силистренска трибуна" искам да поздравя всички другари и другарки, които преди 9 септември са се борили за народната свобода и сега изграждат социалистическа България.

Като бивш гражданин на Силистра политически емигрант под името Агоп Вахан Куртян през 1934-1944 година, макар че сега се намирам много далеч, аз редовно чрез страниците на вестника следя за вашите успехи и от сърце се радвам на тях.

Както всички арменци, така и аз, никога не ще забравя гостоприемството на българския народ към нас — бегълците от турския ятаган през 1922 година.

От 1946 година съм гражданин на Съветския съюз, но винаги се гордея, че за известен период от живота си съм бил и гражданин на Народна република България.

Ховсеп Саркис ЧУВАНДЖИЯН—Ереван-Арменска ССР

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДОСТОЙНИ ТРУДОВИ ДЕЛА

В отговор на Възванието

Колективите на потребителните кооперации сега са в усилена надпревара за преизпълнение на плановете си в чест на славната годишнина от победата на Девети септември. В Окръжния кооперативен съюз постоянно пристигат телеграми, с които търговските работници рапортуват изпълнение и преизпълнение на деветмесечните си планове по стокооборота.

Отчетоха големи постижения по стокооборота в търговията на дребно и обществено хранене работниците от потребителната кооперация в с. СОКОЛ, които още на 25 август рапортуваха, че са изпълнили задачата за деветмесечието. Отговорникът на пивницата в с. СИГОВО — Никола Георгиев с гордост съобщава, че вече работи по плана си за 1965 година.

Със заслужена гордост пенсионерът кооператор Ненчо Маринов от гр. ДУЛОВО рапортува, че отговаряйки се на Възванието на ЦК на БКП към българския народ е предал на търговските организации 2 315 яйца от 30 носачки, 6 агнета с живо тегло над 100 кг и до края на годината ще предаде едно угоено прасе.

Че са изпълнили деветмесечния план съобщават работниците от търговията на дребно и общественото хранене при потребителната кооперация в с. ГЛАВИНИЦА, магазинерът в с. ГОЛЕШ Георги Василев, отговорникът на пивницата в КРАНОВО Коста Радев. Тринадесет магазинери и отговорници на заведения за обществено хранене от „Наркооп" ТУТРАКАН вече работят по плана си за месец октомври.

Така търговските работници от кооперативния сектор отговарят на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай годишнината от победата на Девети септември.

Марин ПЕНЕВ

ГОЛЕМИ ТРУДОВИ УСПЕХИ

Наближава най-големият, най-светлият празник на народа ни — Девети септември. За неговата двадесетгодишнина, горди и щастливи, ще рапортуват с изпълнен годишен план и доячите от ТКЗС Хр. „Ботев" с. Иширково.

Труд и надпревара кипят сред хората във фермата. Стремежът им е да изпратят всеки ден с чувството, че са направили нова крачка към поставената цел — да преизпълнят годишния си план с 57 000 литра. До края на септември да изпълнят годишния си план от 494 000 литра мляко.

Колективът пое задължението да се бори за завоюване званието: „Ферма за комунистически труд", Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

Сметката е такава — седеммесечния план от 25 800 литра Ризи Османов изпълни 30 91 .Иван Господинов е получил 26 453, вместо планираните му 18 500 литра мляко. Тотора Димова е надоила вместо 22 000 — 27 905 литра. Общо към 15 август във фермата са надоени 394 000 литра мляко.

По лицата на всички пъфти усмивка. Всички са доволни от постигнатите резултати.

Здрав, сплотен и работлив е колективът на фермата. Той заслужено се нарежда в челните редици на окръга. Работи упорито, за да изпълни предсрочно годишния си план, да извоюва Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

Колю ВЪРБЕВ

РАДОСТЕН РЕЗУЛТАТ ПРЕД ПРАЗНИКА

През миналата година работите в агенция Тутракан на ДП „Транспред" не вървяха добре. Колективът бе често критикуван за неизпълнение на плана и обещанията. Тази година стана преломна за агенцията. В чест на славната годишнина от победата на Девети септември работниците поставиха въпроса за изпълнение и преизпълнение на плана на предна линия. Затова още в първите месеци ръководството потърси нови обекти за работа. Навреме беше организирана преносна бригада към драгажния флот и благодарение на съзнателната работа колективът й още в началото започна да изпълнява задачите повече от 160 на сто.

Трудовият ентусиазъм в чест на юбилейната годишнина обхвана и останалите бригади. Преносвачите от бригадата на Халид Ибрямов не слязоха под 130 на сто изпълнение, а превозвачите Петър Бъчваров, Марин Абаджиев, Осман Сюлейманов са винаги в първите редици.

В дните пред Големия празник работниците от агенцията имат с какво да се похвалят — планът за деветмесечието те изпълниха в края на август, като реализираха извършена работа за 172 000 лева, вместо 165 000 лева, колкото е по плана.

В упоритата борба за първото място израстнаха нови хора, които са за пример на останалите. Акиф Акифов и Стоян Иванов заслужено ще получат паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. На високото отличие ще се радват и работниците от бригадата на Мехмед Идиризов, а много други ще бъдат носители на званията „Отличник", „Ударник" и т. н. Колоната на първенците е дълга, защото много са хората, които са се трудили упорито. Трудът и успехите на колектива на агенцията в Тутракан са дар за родината в тържествените дни пред светлия празник.

Марийка БЕЛЕВА

ТПК „Дунав" чества 20-годишния си юбилей

На втори септември повече от 500 кооператора тържествено честваха юбилейната двадесетгодишнина от основаването на първата занаятчийска кооперация в Силистренски окръг —ТПК „Дунав".

Гости на тържеството бяха другарите Яким Петков—зав. отдел при Окр. комитет на БКП Григор Тюлеков —подпредседател на ЦС на ТПК, Стефан Радев—председател на ОС на ТПК—Силистра, учредители, работници и др.

Тържеството започна с прекрасното изпълнение на народни песни от хор „Дунав"—носител на бронзов медал на Втория републикански фестивал на самодейните колективи. Група септемврийчета с песни и букети цветя поздравиха юбилярите и изказаха своята благодарност за грижите, които полагат кооператорите поели шефство над учащите се. Още не затихнали детските гласове и в салона влезе голяма група комсомолци, възпитаници на по-възрастните занаятчии, които бяха дошли да приветстват по-големите си братя.

След това думата бе дадена на секретаря на заводския комитет на БКП др. Райчо Христов. В своя доклад той проследи пътя изминат от кооперацията от създаването й до сега. Началото е поставено през месец ноември 1943 година от група обущари и шивачи. Първите крачки са били плахи и трудни. Липсвали са материали, средства и опит—фашистката власт е пречела на развитието на кооперацията. Едва след деветосептемврийската победа пред нея се откри-ва широко пътят към възхода. Постепенно трудностите са били преодолявани, кооперацията започва да укрепва организационно и финансово и с всеки изминат ден делът й в икономиката на града и окръга нараства.

Днес кооперацията наброява над 700 човека и изпълнява план за повече от 4 000 000 лева. Със своята многоотраслова дейност, тя се утвърди като едно от най-големите предприятия в града. В системата на ТПК нейното производство представлява 60 на сто от обема на ОС на ТПК.

След доклада старите кооперативни дейци Михаил Касабов и Стоян Войков разказаха спомени из живота на кооперацията.

Горещо приветства юбилярите представителят на ОК на БКП др. Яким Петков, като им пожела да работят и напред със същия жар, като постоянно повишават своята квалификация и успехите при изпълнението на задачите.

Приветствие към юбилярите поднесоха представителят на ЦС на ТПК др. Тюлеков и председателят на ОС на ТПК др.Стефан Радев.

Накрая председателката на кооперацията другарката Милка Гинева съобщи имената на удостоените с награди и високи трудови отличия.

Тържеството завърши с пожелание за още по-големи производствени успехи и за непрекъснато подобряване битовото обслужване на трудещите се от града и окръга.

Петър ТОПАЛОВ



От 13 години Костадин Стоянов е овчар в кооператива в с. Добротица. От 200 овце през тази година той получи 218 агнета. Настрига от овца вместо по 2.900 кг— 3 200 кг вълна.

ФОТОИЗЛОЖБА

„Работническото и социалистическото движение в окръга"

На 4 септември т. г. в един от салоните на читалищния дом в гр. Силистра, бе открита уредената от Окръжния музей първата по рода си изложба посветена на развитието на работническото и комунистическото движение в Силистренски окръг до 1944 година.

На тържественото откриване присъствуваха членът на Централния комитет на БКП и министър на народната просвета др. ГАНЧО ГАНЕВ, членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, секретарите на Окръжния комитет на БКП другарите СТЕФАН ГАБРОВСКИ, САВА ШИВАРОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЮ МАКСИМОВ, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ, общественици, културни дейци, участници в антифашистката борба и множество граждани.

С кратко слово за героичната революционна борба на трудещите се от Силистренски окръг, водена под ръководството на Партията др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ откри изложбата.

В много табла, документи и снимки е показано първоначалното натрупване на капитала в Силистра с характерните за него белези: пропадане на занаятчиите и обезземляване на селячеството в резултат на което възниква армията на пролетариата — силата която ще събори зараждащия се капиталистически строй.

Революционният път води в дните на 1894 година, когато в гр. Силистра Васил Нейчев създава работническо дружество на името на Слави Балабанов.

В изложените документи е отразена една от най-светлите страници в развитието на Партията — борбата на тесните социалисти с общоделците и присъединяването на партийната организация към Партията на тесните социалисти.

Историческите събития ни довеждат до героичната борба на БРСДП срещу военно-авантюристичната политика на българската буржоазия и монархия, против подготовката и воденето на войните.

В хода на събитията ние навлизаме в една от най-героичните страници на Южна Добруджа — нейното национално заробване, което породи и Добруджанското национално революционно движение.

Революционната борба на добруджанци се организира в създадената ВДРО в която скоро се формират две течения — ляво оглавявано от комунистите Дочо Михайлов, Върбан Петров и дясно, което изражда ВДРО и я превръща в оръдие на най-черната реакция.

Настъпват дните на 1925 година, когато по инициатива на Партията се създава ДРО (Добруджанска революционна организация), която се бори за пълна самостоятелност на добруджанското революционно движение и подготовка на населението за масова революционна борба.

В периода 1930-1937 година навсякъде се ширят съдебни процеси, загиват много верни синове и дъщери на народа.

През 1940 година с активната намеса на СССР се подписва Крайовската спогодба, Добруджа отново е върната на България. От 1940 до 1944 година тя е подложена на хищническо ограбване от българския фашизъм и германците. Редят се процес след процес

В борбата за свобода Партията даде скъпи жертви. Но делото, за което те загинаха победи. Нашият народ тачи вечна признателност към тези, които не можаха да видят свободата.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПРЕДПРАЗНИЧНА СИЛИСТРА

Едно момиченце—истинска алена калинка в кадифяната си рокличка, сочи с ръчица:

—Кой е тоя чичко на картината, татко? А защо това момиченце му поднася цветя?

Кой е този чичко?

—Съветския войник, донесъл преди двадесет години със славата на непобедимото си оръжие, свобода на България!

Двадесет години, а с колко много щастие, с колко много радост дариха те трудовите хора! Станал сам господар на съдбата си, народа претвори лика на нашата родина. Та, вижте сега, подредените ни като градини, богатеещи села! Вижте, новия ни град! Нима някой, който не е идвал само десетина години тук, би познал в сегашната красавица, старата, кретаща под бремето на столетията Силистра?

Новият ни град! С белите, многоетажни сгради, със широките, прави улици, със китните градини и с непрестанната весела глъчка на новите, щастливи хора...

Новият ни град! Колко красив и тържествен е той в тия предпразнични дни! Как възторжено и горещо се готви да посрещне 20-годишнината на 9-ти септември! Окичен с картини и диаграми, които с езика на багрите и цифрите говорят за възхода на материалната ни и духовна култура. С чудно подредените си витрини, върху които се е изсипал рогът на изобилието. Поставил на най-видно място портретите на наши и съветски държавни и партийни ръководители, на духовните гении, създали комунистическото учение. Развял безброй знамена—алени, трицветни, сини...

Предпразнична Силистра! Колко много вълнение посрещат големия ден твоите добри, трудолюбиви хора! Ето! В магазина на кооперация „Дунав", др. Димитър Недев предава на клиента последните поръчани за празника обувки. Другарката Веса Попова изпраща щастливите си клиентки. Няма да се посрамят за празника! Всички ще бъдат в красиви, нови тоалети. В Универсалния магазин, в магазина за детска и мъжка конфекция, който от няколко дни е в нова, широка зала щандистките не успяват да свият както трябва пакетите. Всички бързат да направят последните си покупки. Още по-оживено е в маганините за съестни продукти. В „Самообслужване" другарката Цонка Вълева работи съсредоточено, чевръсто. Усмивката й едва успява да догони бързащите купувачи, понесли за дома пълните чанти. Та какво ли не е нужно за празничната трапеза! И хубаво ястие. И пиво. И плодове...

Предпразнична Силистра! С весели, забързани хора и хора, които още трескаво работят, за да бъде празникът още по-красив и тържествен.

В ателието на художниците, другарите Кръстьо Надарлийски, Йордан Маринов, Симеон Говедаров и Георги Куртев, довършват последните картини. Колко вдъхновение, колко майсторство е нужно, за да пресъздадеш с багри двадесетилетието, с неговата неповторима трудова и духовна красота...

Не са си отдъхнали още и другарите от обект „Кръстовище Аврора". Първите пътници вече преминават по широкия, асфалтиран път. С радост посрещат празника работниците от бригадата на Денчо Йорданов и машиниста от РТС—Силистра — др. Иван Тонев, дали най-много за срочното построяване на обекта.

Предпразнична Силистра! Като най-гостоприемна домакиня ще поканиш ти хората, които те обновяват, в обществените заведения, край богатите, натежали от празнични ястия трапези И ще вдигнеш тост за новия живот. За мирния възход на нашата родина. За хората, скромните, трудолюбиви хора, които отхвърлили веригите на фашизма, творят културни и материални блага . Ще вдигнеш тост със Свободата, която е на двадесет години.

Стефанка СТАНЕВА

ТКЗС „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“— с. Айдемир



Кооператорите и кооператорките, механизаторите, селскостопанските специалисти и ръководители са радостни и щастливи, че кооперативното стопанство носи името на славния ден в историята на нашия народ

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

В денят на неговата славна ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА

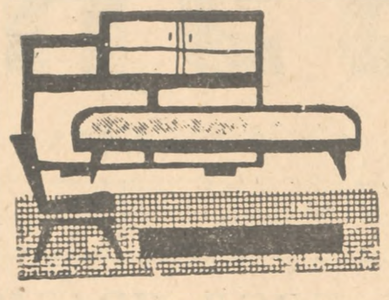
искрени поздравления и сърдечни пожелания на всички трудещи се.

ТПК „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“ — СИЛИСТРА —

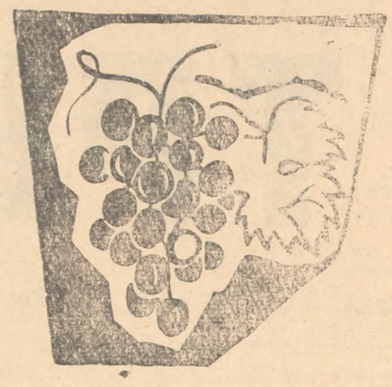
Името на нашата кооперация е „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“. То е скъпо за всеки производственик, за всеки член на колектива. Затова **Двадесетгодишнината на социалистическата революция ние посрещаме с изпълнен план —дар на празника.**

По този случай управителния съвет пожелава на трудовия колектив крепко здраве и щастие в семейството.

От ръководството.



АП „ВИНПРОМ“ —СИЛИСТРА—



Под сияйната зора на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ нашият колектив постига успех след успех. Желаем на работниците и работничките, на служителите и служителките крепко здраве и много радост.

НАЗДРАВЕ!

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ДУЛОВО

На първенците в производството, ударниците, рационализаторите и всички клиенти стискаме десниците по случай

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Нека в чест на СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ разгаряме още по-буйно пламъка на социалистическото съревнование за преизпълнение на производствената програма на предприятието.

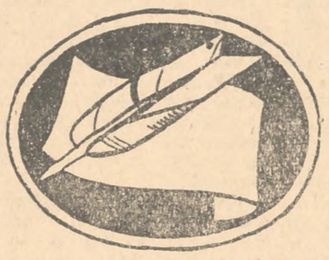


От административното и партийно ръководства!

„Печатни произведения“—СИЛИСТРА

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолско ръководства

честитят празника на победата на всички свои работници и служители. Приветстват трудещите се от града и окръга със славната двадесет годишнина на социалистическата революция у нас.



ДА Е ЧЕСТИТ НА ВСИЧКИ ДЕНЯ НА СВОБОДАТА!

СП „ТРАНСПРЕД“ — СИЛИСТРА

Партийното, административното, профсъюзното ръководство и комитетът на ДКМС

от сърце честитят



юбилейния

празник на свободата

на всички работници и служители в предприятието и всички клиенти на „Транспред“, като им пожелават здраве и благодатен труд за социалистическото Отечество.

ТКЗС „Г. Димитров“ с. НОВА ЧЕРНА

Партийния комитет, управителния съвет при стопанството, и комитетът на ДКМС най-сърдечно поздравяват всички кооператори и кооператорки, механизатори и животновъди, по случай ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА на най-светлия празник на българския народ —

9-ти СЕПТЕМВРИ

и ги призовават на по-упорита работа за високи добиви от растениевъдството и висока продукция от животновъдството.



Нека тая юбилейна година да изпълним дадените обещания пред Партията по всички показатели.

Трудово-кооперативно земеделжо стопанство с. АЛЕКОВО

Партийното бюро, управителния съвет, БЗНС и Комсомола поздравяват кооператорите и кооператорките с

ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА ОТ ПОБЕДАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ



В този ден трудещите се от нашето ТКЗС ще се поздравят с успехите, постигнати в годините на народната власт.

Призоваваме всички, към нови, още по-големи успехи.

Партийният комитет и Управителният съвет на ТКЗС с. СМИЛЕЦ поздравяват по случай

ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА

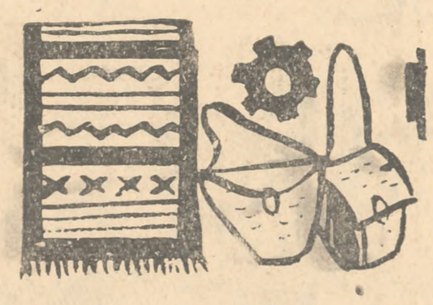


от народната победа всички кооператори и механизатори в стопанството и им пожелават нови успехи в борбата за по-високи добиви, за заможен живот.

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра

Поздравява многобройния си колектив и своите клиенти с

20-годишнината от



Девети септември

Партийната, профсъюзната и комсомолската организации и административното ръководство

пожелават на колектива здраве и нови, по-големи успехи в изпълнението на годишния производствен план, в разнообразяването на продукцията.

Честит празник, другари!

Държавно индустриално предприятие „Дукав“ — Силистра

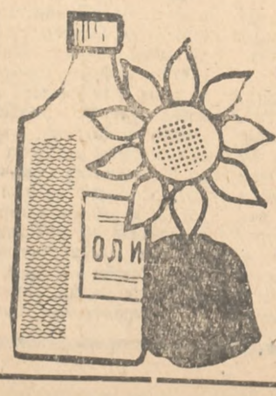
Партийното и административно ръководство и профкомитета при предприятието,

ЧЕСТИТЯТ

на всички свои работници и служители,

двадесетгодишния юбилей на най-славния празник на нашия народ

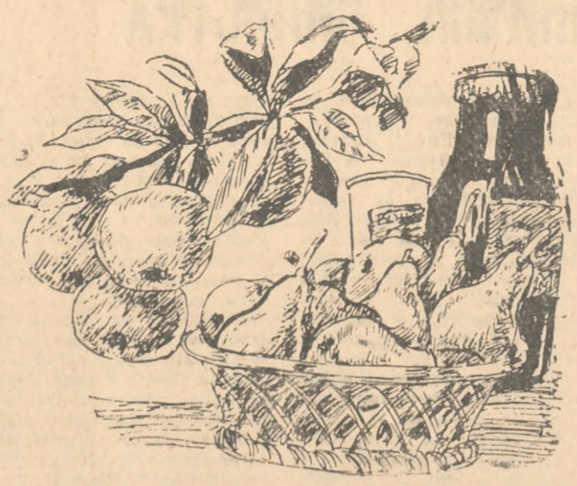
9-ти септември



като им пожелават още по-големи успехи в производството и лично щастие в живота

Държавен консервен комбинат „Пектар“ — Силистра

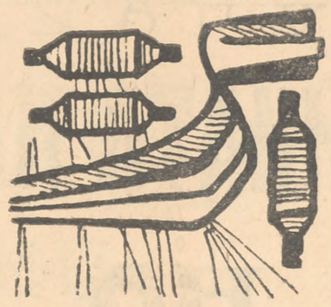
Дирекционният съвет, партийния комитет, профкомитета и комитетът на ДКМС при Комбината, поздравяват първенците в производството, всички работници и служители от предприятието, а така също и многобройните си клиенти, по случай Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България **и им пожелават още по-големи успехи в борбата за изпълнение и преизпълнение на дадените пред Партията обещания.**



Промкомбинат „ТРАНСМАРИСКА“
-- ТУТРАКАН --

По случай двадесетгодишнината от великата победа на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ



Дирекционния съвет, партийното ръководство и профкомитетът при комбината, най-сърдечно поздравяват всички свои работници и работнички, служители и служителки, както и многобройните си клиенти с пожелание за крепко здраве, лично щастие в живота и още по-големи успехи в производството.

Общинският партиен комитет,

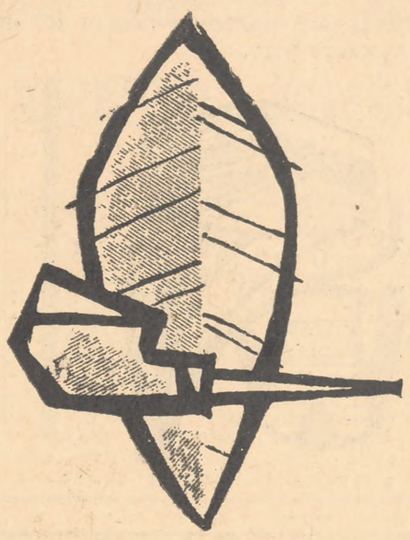
управителният съвет на ТКЗС, общинският народен съвет и общинският комитет на Комсомола в с. КАЙНАРДЖА

Честитят Великия

ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА

на трудолюбивите кооператори, механизатори, служители и учащи се от района. Нека плодородието ни спохожда всяка година.

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ВЕЛИКОТО ДЕЛО НА 9-ти СЕПТЕМВРИ!



На майсторите в овощарството и тютюнопроизводството, на всички кооператори, механизатори, служители и учащи се от района на

с. Попина

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС, общинският народен съвет и общинският комитет на Комсомола пожелават по случай

20-годишнината на

9 СЕПТЕМВРИ

лично щастие и още по-големи трудови успехи за процъфтяването на социалистическата ни Родина.

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и общинският комитет на Комсомола — с. Средище —

поздравяват кооператорките и кооператорите от района, по случай

Славната годишнина от ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ



Пожелават на всички още по-големи успехи за изпълнение и преизпълнение на обещанията и плановете.

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС в с. Малък Преславец и общинският комитет на ДКМС, поздравяват с юбилейната

Двадесетгодишнина на 9-ти Септември



всички кооператори и кооператорки, като им пожелават много щастие и успех в бъдещата производствена дейност.

На кооператорите и кооператорките, на първенците от полевъдството и животновъдството, на всички служители,

Общинският партиен комитет, управителният съвет на

ТКЗС в с. ДОБРОТИЦА

и общинският комитет на ДКМС честитят светлия празник



ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Пожелават на всички радост и щастие и още по-големи успехи.

Трудово-кооперативно земеделско стопанство гр. Тутракан

Градският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС, градският комитет на ДКМС,

честитят

на кооператорките и кооператорите, на челниците в производството, на всички служители от стопанството СЛАВНАТА



Двадесетгодишнина

от победата на социалистическата революция в България

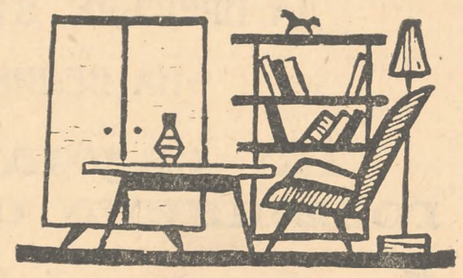
Пожелаваме на всички успехи в по-нататъшната производствена дейност.

На работниците и работничките от ДИП „ЛИПА“ — СИЛИСТРА

носители на преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за второто тримесечие на тази година,

партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на предприятието честитят

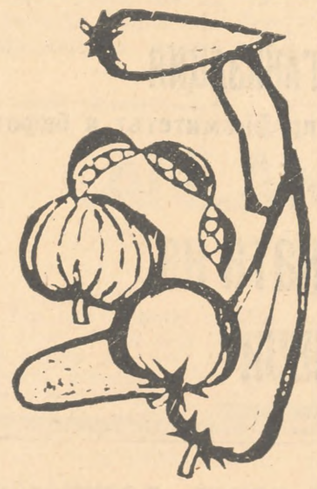
20-годишнината на 9-ти Септември



и им пожелават здраве и щастие. Нека и занапред да не допуснем нито една рекламация за гардеробите и библиотеките, които произвеждаме за износ в Съветския съюз — нашия двоен освободител.

Окръжно предприятие „Плод и зеленчук“ — Силистра

Поздравява своя колектив и всички трудещи се от окръга със



Славната Двадесетгодишнина

която донесе богати плодове за народното щастие и благоденствие.

От цялата си душа желаем на всички бодро здраве и нови трудови победи в строителството на социализма.

ТПК „ИНВАЛИД“ — СИЛИСТРА

Партийният комитет, управителният съвет на кооперацията и профкомитета, честитят

ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА

на 9-ти

СЕПТЕМВРИ

на всички работници и работнички, служители, и служителки, а така също и на многобройните си клиенти с пожелание за още по-големи успехи в труда и живота.

Промкомбинат „Текстил“ — Силистра

Дирекционният съвет, партийното бюро и ДК на Комсомола честитят юбилейната **Двадесетгодишнина от деветосептемврийската социалистическа революция,**

на всички свои работници и работнички, първенците в производството и на всички клиенти от окръга, като им пожелават нови трудови победи.



По случай славната годишнина на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

каним многобройните си клиенти да посетят нашите заведения.

И им пожелаваме да посрещнат празника с изпълнени обещания, с крепко здраве и нови сили за упорит труд в името на социалистическата ни родина — Народна република България!

Честит юбилеен празник, другари!

ТРУДОВО-ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „МЕТАЛ“ — СИЛИСТРА

Управителният съвет, партийното бюро и дружественият комитет на ДКМС поздравяват със славната

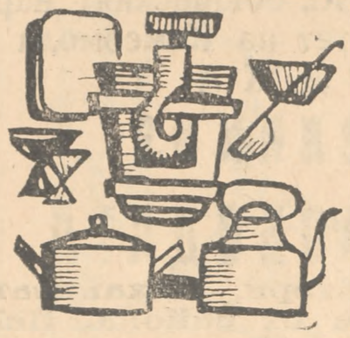


ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА ОТ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

всички свои работници и работнички, челници, рационализатори и новатори в производството и на всички свои клиенти.

Пожелават им нови още по-големи успехи, за да **преизпълним плана и обещанията за 1964 година.**

Машиностроителният завод „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА



е рожба на 9 септември.

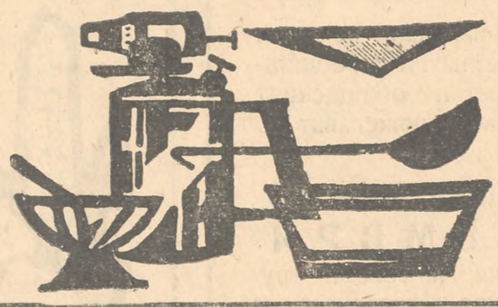
По случай

20-ГОДИШНИНАТА НА Празника на свободата

Партийният комитет, администрацията, профкомитетът

и комсомолското ръководство

на завода пожелават на ентусиазирания колектив още по-големи производствени успехи.



ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, МАШИНОСТРОИТЕЛИ!

Окръжно търговско предприятие--Силистра

Партийната организация, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС поздравляват своите служители и работници, работниците от търговските организации и всички трудещи се в окръга с

Най-светлия ден в историята на нашата родина

Девети септември

и им пожелават радост, щастие и успехи по пътя към комунистическото утре.



ДП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ“ — СИЛИСТРА

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ДЕЛОТО НА ВЕЛИКИЯ СЕПТЕМВРИ

По случай юбилейната годишнина от славната победа на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Най-сърдечно поздравяваме животновъдите от държавните и кооперативните земеделски стопанства, управителните съвети на ТКЗС и всички трудещи се.

На служителите и работниците от предприятието пожелаваме още по-големи успехи в борбата им за осъществяване на дело повелите на родината.

Промкомбинат „Електрометал“ — Силистра

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на предприятието

честитят

20-годишнината

На социалистическата революция у нас



на работниците и работничките от всички цехове и многобройните клиенти на предприятието. С деветосептемврийски пламък в сърцата да разгръщаме социалистическото съревнование за повишаване **качеството на продукцията и подобряване промишлените услуги на населението.**

ОКРЪЖНА СТРОИТЕЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ

Директорният съвет, партийното бюро, профкомитетът и бюрото на Комсомола честитят

Двадесетгодишнината на Девети септември

на всички строители и строителки, които разкрасиха родния ни град, на челниците, техниците и инжинерите, които неуморно се трудиха, и на всички клиенти, като им пожелават нови още по-големи трудови победи до края на 1964 година.

ГТП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ“-СИЛИСТРА

Деветосептемврийски поздрави на първенците в търговията, на всички клиенти и трудещи се в окръга.

Партийната организация, административното ръководство, профкомитета и ДКМС честитят

9-ти септември



на своя дружен колектив и му пожелават още по-усърдна работа за пълно задоволяване нуждите на трудещите се от нови стоки.

ГРАЖДАНИ И ГОСТИ НА СИЛИСТРА! Най-хубавият подарък за големия празник ще изберете на близките си в магазините на ГТП „Градска търговия“ — Силистра. Посетете ги!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. ГОЛЕШ —

Общинският партиен комитет, управителният съвет, общинският комитет на ДКМС, честитят



ЮБИЛЕЙНАТА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА

На всички кооператори и кооператорки от полевъдството, животновъдството, механизаторите и всички служители от района.

Пожелават им здраве и още нови сили за благоденствието и щастието на населението.

ДЪРЖАВЕН МЕСОКОМБИНАТ —СИЛИСТРА



Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на Комсомола честитят

СЛАВНАТА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА ОТ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички свои служители, на кооператорите и кооператорките животновъди и на всички свои клиенти, като им пожелават радост и щастие и по-големи успехи в производствената дейност.

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

YAŞASIN HÜRRİYETİMİZİN 20-NCİ YILDÖNUMU

Yüce bayramı sevinçler içersinde karşılıyoruz

Yurdumuzda kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü yüce 9 Eylül bayramına sadece iki gün kalmış bulunuyor. Bu şanlı bayram arifesi günlerinde bütün Bulgaristan halkı sevinçler içersindedir. O, sabırsızlıkla beklediği bu şanlı gün de, bir defa daha yüce Bulgaristan komunist partiyasına minettarlığını tezahür ettirecektir. Çünkü 9 Eylül inkilâbından sonra Bulgaristan emekçileri devletin siyasi ve iktisadî hakimiyetini tamamiyle eline alarak, Vatanında sınıfsız sosyalist cemiyetinin kuruculuğuna koyuldu.

Bu büyük zaferin kazanılmasında Bulgaristanda yaşıyan türk ahalisinin payı da az değildir. Şanlı inkilâp savaşımızı aksettiren tarih sahifelerinde Adil Dervişef, Hüseyin Mutkof, Ahmet Tatarlı ve daha bir çok kahramanlarımızın isimleri ebedî olarak kalacaktır. Onlar bu şanlı davada kahramanca şehit düştüler. Yeni yetişen nesillerimiz onları daima büyük bir milli gururla hatırlıyacaktır.

Sosyalist inkilâbının Bulgaristanda galebesi, Vatanımızda yaşıyan türk ahalisinin hertaraflı inkişaf etmesi için çok elverişli şartlar yarattı. Bulgaristan komunist partiyası ve Halk idaresi, kurtuluşumuzun daha ilk günlerinden itibaren, uzun yıllardan beri Bulgaristan burjuvazisinin türk halkına karşı yürüttüğü gayrı insani siyaseti, ebedî olarak ortadan kaldırdı. Geçmişten miras kalan o iktisadi ve medeni geriliği yok etmek için çok mühim praktik tedbirler alındı.

Bu 20 yıl zarfında türk halkının hayatında çok derin değişiklikler oldu. Bu değişikliklerin sancağımıza da tam şumulü vardır. Meselâ Çernolik, Paisievo, Sokol, Glavinitsa ve diğer fazla türk ahalisi yaşıyan bölgeler kendi çehrelerini tamamiyle değiştirdiler. Kurtuluştan önce sancağımızda sadece 3 hususî türk mektebi vardı. Bulgar mekteplerine ise türk çocukları kabul edilmiyordu. Yani mektep çağında bulunan türk çocuklarının hemen hemen hepsi okuma-yazma öğrenmek imkânlarından mahrumdular.

Şimdi vaziyet tamamiyle başkadır. Sancağımızın en küçük köylerinde bile mektepler açıldı. İskra, Kolarovo, Paisievo, Çernolik ve daha onlarca köylerimize yeni ve modern mektep binaları kuruldu. 15,000 dolayında türk evlâdı bu mekteplerde okumaktadır. Mektep dışı hiç bir talebe yoktur sancağımızda. Hem de paparasız olarak okuyorlar. Bunlardan 300 kadarı muhtelif orta mekteplerde okumaktadırlar. 9 Eylülden önce tek bir âlî tahsilli gencimiz yok iken, bugün onlarca yüksek tahsilli mütehassıslarımız var. Köylerimizin ekseriyetinde artık gaz lâmbaları tamamiyle unutuldu. Bir çok köylerimiz şimdi adeta küçük kasabacıkları andırıyor.

Bütün bu başarılar halkımızı sevindiriyor. Varsın, yüce 9 Eylül bayramı hepimize kutlu olsun!

HÜRRİYETİMİN DOĞDUĞU GÜN

O gün ılık bir bahar yeli gibi
Kızıl ufuklardan süzüle süzüle
Ana yurduma girdi hürriyet.
Annesiz yetimlere anne,
Babasızlara baba getirdi hürriyet.
O gün köydeşlerim
son defa işledi
Murat ağanın çiftliğinde
Çoban Mehmet son defa sürdü meraya
Hacı Beyin davarlarını,
Köy muhtarı son defa döğdü
Ve son defa aç tuttu ırgat Hasanı. . .
O gün beyaz bir ışık
Bir nur topu gibi
Girdi Hürriyet köyüne. . .
Ve ben o gün sokak üstlerinde
Sevinçten gülerek ağlıyanlar gördüm
Beyaz dalgalı denizler gibi
Kalbleri hürriyet aşkıyle
çağlıyan insanlar gördüm. . .
Haykıranlar gördüm köy meydanlığında
„Faşizme ölüm“ diye, diye
kıranlar gördüm nasırlı elleri
köy ağlarının harem kapılarını
Yıkanlar gördüm eski dünyanın
Dökülen kerpiç yapılarını
Ve dinledim o gün doya, doya
Kahramanları acı hıçkırıkları boğuşunu
Seyrettim güneş doğar gibi
Ebedi saadetin doğuşunu. . .

Faik İSMAİLOF

YENİLEŞEN BÖLGEMİZ

Dokuz eylül sabahı, ilelebet hatıralarda yaşayacaktır. Sakin sakin esen ve yaprakları sararmıya yüztutan dallarda kuşlar cıvıl cıvıl ötüyordu. O sabah bir güneş doğdu ülkemize. köyümüze. . . Hürriyet güneşiydi bu ki, 9 Eylülde doğdu. Yoksul köylümüze, sefil çocuklarımıza hayat verdi. Köyümüz ağlarına çıraklık çobanlık edenler ilk defa derin derin nefes aldılar. . . Çorak tarlalarda didinen çiftçiler başını kaldırıp „hürriyet güneşine merhaba dediler. Orakta sabaha kadar pınar başında fıçısını doldurmaya bekliyen sucu da neşeylen hürriyet güneşinde çehresini yıkadı. Böylece yepyeni bir tazelikle attı adımları da yürüyüvedi köyüm ve köylüm. Hem de dev adımlariyle. . Sosyalizme doğru.

Köylülerimiz elele verdi, tarlalarımıza traktor girdi. Toprağımız ayrıklardan kurtuldu da bahçeye döndü ve bire bin vermeye başladı. Hizmetine sevinen toprağımız kooperatorlarımızın emağini cömertçe ödemeğe başladı. 1963 yılında dekara ortalama olarak 190 kg ekin, 331 kg misir, 166 kg gündöndü, 155 kg tütün verdi.

İşiyle zenginliyen, iradesiyle çalışan köylülerimiz yaşayışını da değiştirmeyi öğrendi. Eskiden basık tavanlı tahta ve kerpiç evlerde otururken, şimdi 650-den fazla yeni modern ev kurdurdular. Elektriğin ne olduğunu bilmezken, şimdi köyümüz lüminiştsent lâmbalarla aydınlatıldı. Hemen her hanede olmak üzere 800-den fazla radyo bülbüller gibi ötüyor. Partiyamızın sözü ruhlara neşe, komunizme yol veriyor. . . Tozlu, çamurlu yollar da tarihin sahifelerine karıştı. Köylerimize yalnız son iki-üç yıl içinde 23 klm den fazla şose yapıldı. Her sabah Silistraya ve İsperihe doğru lüks otobüsler çekilip, yolcularımızı götürür, akşamsı yine evine getirir.

„Acı pınar, acı pınar
Sözün andıkça içim yanar“,

demişti genç şairlerimizden biri. Köylümüzün su derdi, pınarlarımız kadar da derindi. Ya şimi bir görseniz! 70 den fazla köy çeşmesinden ve evlerdeki çeşmelerden şırıl şırıl soğuk Deliorman suyu akmaktadır.

Her hususta mukadderatına hakim olan köylümüz tahsilini yükseltme peşine düştü. Evlâdları artık çırak olarak çorbacıya değil de kendine, halkına, devletine hizmet edecek kimseler olarak yetişmeye başladı. Bunun için Halk idaresi yıllarında bölgemizin 8 köyünün sekizine de yeni mektep binası kuruldu. 5 ruştiye mektebi açıldı. Geçen yıl Paisievoya ve bu yıl da Zebil köyüne VIII sınıf açıldı. Şimdi bölgemizde 1.300 den fazla mektep çağı çocuklarımız bire varınca tahsil görürler. 340 kişilik okuma evi salonumuz, 2800 den fazla kitabı bulunan kütüphanemiz yaz-kış harıl harıl işler. Paisievoda 140 ve diğer köylerde de 60-80 kişilik sanat kolekiflerimiz sesini sancağımızdan maadà Varnaya varınca duyurttu.

Şirin kooperatif tarlalarında ve fermalarda çalışan, bölgemiz ahalisinin kültürünü yükselten emekçilerimiz üstüne sağlıklarını korumak için 2 doktor, 2 felşer, 1 diş doktoru ve 1 de ebe kadın kanat germişlerdir. Yalnız 1963 yılında 1030 dan fazla kooperator sağlık yardımı görmüştür.

Durmadan zenginleyip, çiçekleşen köyüm sevimli bir vatan bucağı oldu. Bundan dolayı köylümüz. bize bu mutlu günleri doğurma uğrunda canlarını feda eden şanlı kahramanları yirminci defa hür olarak anarken, yüce Partiyamıza ve Halk idaremize minnettardır.

Sadettin HABİLOF
Belediye partiya komitesi sekretar muavini

Uykusuz gecelerde

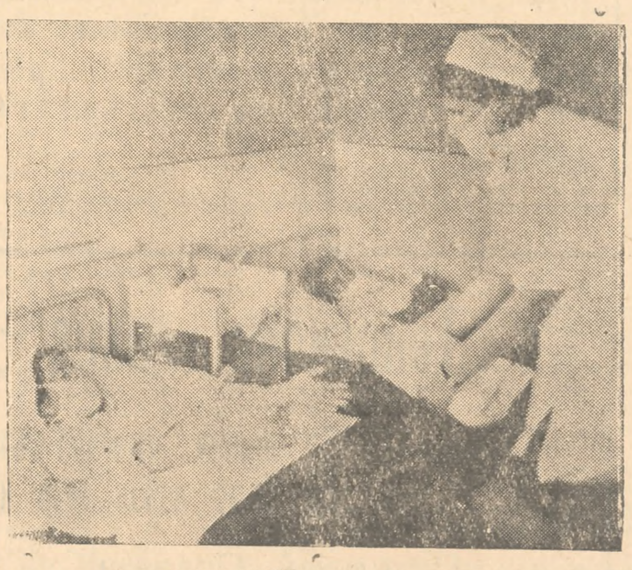
Zafirovo doğum evindeyiz. Salona girdiğimizde büyük bir temizlik çekti dikkatımızı. Beyaz halatını giymiş bir kız, odadan odaya kaçım kaçımdı. Tanıdıktı. Bizi görünce, laboratuvara davet etti. Birinci kaliteli bir eczaneyi andırıyordu burası. Bir aralık incecik gevrek bir ses erdi kulağıma. Henüz doğmuş olan mini mini bir çocuk sesiydi bu. Leman derhal sesin geldiği tarafa doğru hızlandı. Bu anda, 5-6 yaşlarındaki kızının elinden tutan bir anne kahırlı kahırlı salona girdi. „Ağlama kızım, Leman ablan acılarına şimdicik derman bulacak“, diyordu.

Ebe kadın ağlıyan küçük çocuğu susturduktan sonra kapıyı usulca örterek dışarı çıktı. Kızını iki eliyle kucaklamış olan anne: „Leman kızım, iki günden beri keyifsizdir. Geçer dedik amma, gittikçe üsteledi, dedi. Doktorun yanına gittik, yokmuş İzindeymiş. Sonra senin yanına gelmeğe karar verdik Yardım edebileceğinde hiç şüphem yok. Evlâdım bütün gece hararetliydi. Sabaha kadar sayıkladı, uyumadı“.

Leman onları muayene odasına davet etti. Kızçağızı muayene ettikten sonra, iğne vurdu ve anneye bazı nasihatlar verdi. . .

Gece yarısıydı. Ruska İlieva edında bir kadın doğurdu bu anda. Doğum güç oldüğundan çok kan aktı. Biraz sonra şuurunuda kaybetti. Hastanenin doktoru köyde değildi. İki gün önce izine çıkmıştı. Şimdi Leman değiştirmeliydi onu. Başka çare yoktu. Ebe kadın hastanın kanını durdurmak için cabalıyordu. Toparlacık, pembe-beyaz çehresi sapsarı kesilmişti. 15-20 dakika savaştan sonra akan kanı durdurmuştu. Anne kendine gelir gibi oldu. Gözlerini açıp, bir beyaz halatlı kadına, bir de mini mini yavrusuna baktı, baktı. . . Ama bir şey söylemedi. Kim bilir, belki de teşekkür, binlerce teşekkürler ederim kızım, diyecekti.

Leman sabaha kadar hastanın yanından ayrılmadı. Bütün geceyi, bir an da olsa, gözlerini kırpmadan geçirdi. Bir kaç saat sonra anne kendine gelmişti. „Yavrum, can parçam“, diye yanındaki oğluna bakıyor



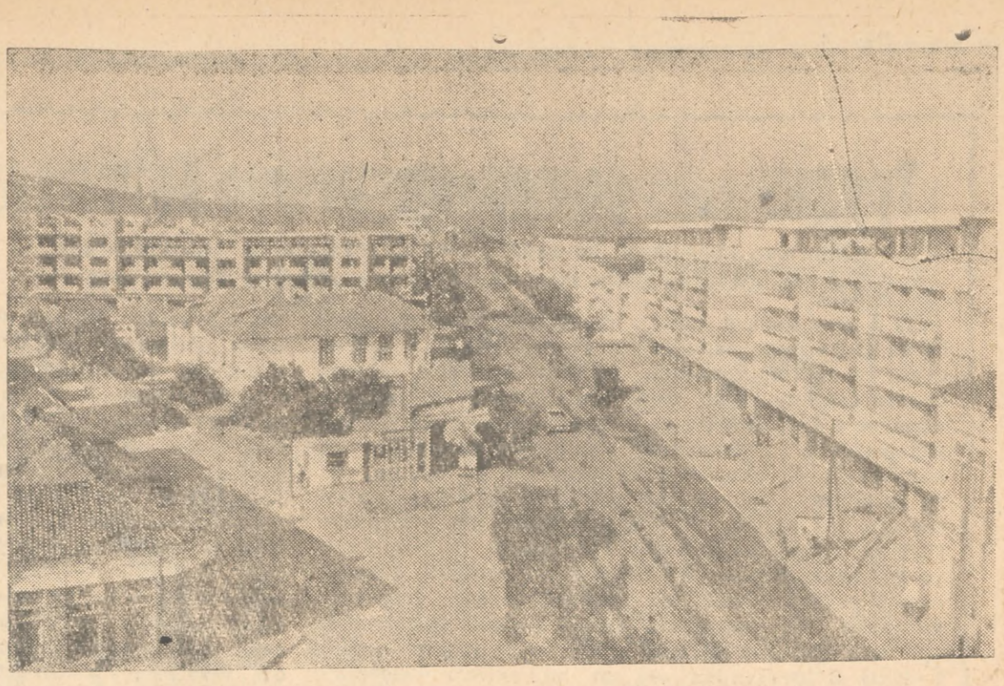
Ebe Leman Halimova vaktının büyük bir kısmını doğum evinde geçirir. Henüz doğuran kadınlar onun sıcak kaygıları sayesinde tez iyileşerek mini mini yavrulariyle evlerine dönerler..

ve onu okşuyordu. Lemana baktıkça, hafif bir tebessüm beliriyordu yüzünde.

Ebe kadın durduğu yerde duramıyordu. Yatakta yatan anneleri birer birer dolaşıyordu. Hepsinin gözü Lemana dikilmişti. Şimdi o analık ediyor, bütün doğuran analara. Hiç şüphesiz ki, onlar bu yardımı hiç bir vakıt unutamazlardı.

Leman Halimova Tutrakan da doğup büyüdü. VII sınıfı çıkarınca, Ruse kız orta okuluna yazıldı Daha ozaman ebe kadın olmak hevesi uyanmıştı onda. Beyaz halatını giyip, annelere hizmet etmeği kendi için bir gurur olacağını zannediyordu. Nihayet Haskovo ebe kadın enstitüsünü ikmal etmiştir. Bir seneden beri ise Zafirovo köyünde ebelik yapıyor.

Ruşen İSMAİLOF



Silistra dendi mi, aklıma bir güz gelir („Silistra destanı“ndan „parça)
—Üzümlerin ballandığı, yanakların allandığı—
. . . . . .
Merhaba Silistra — Merhaba Tunamızın
Hallaşalım, uzat elini beri — Nazlı, ufak dilberil. . .

Büyük ve bahtiyar aile

Kâniye yenge için en büyük bahtiyarlık 8 oğlunu büyütüp okutmaktı. Oğulları hergün mektepten döndükten sonra „Anne bugün âlâ numru kazandım“ deyince Kâniye yengenin içi ferahla doluyordu. Akşamları ise, bilhassa kış geceleri babaları Ali aga işten döndükten sonra, küçük hikâyecikler, masallar anlatarak oğullarını eğlendirdi.Fakat bundan 13 sene önce 8 oğlan tabasız kaldılar. Kâniye yenge oğullarını adam etmek için gece gündüz cabaladı. Onları mektepten mahrum etmedi. Baba kaygısından mahrum geçen bu yıllarda, belediye saveti de yardımını esirgemedi onlara.

Kâniye yengenin en büyük kızı gimnaziya talebesi olmuştu artık. Annesi ona çok defalar „Ben kızımı doktor yapacağım“, diyordu. Tabî Ülviye kendi de seviyordu bu meslêği. Gimnaziyadan sonra Rusedeki ferşel tehnikumunu bitirdi. Birkaç sene çalıştı. Evlendi. Çocuğu oldu. Fakat tahsilini yükseltmek arzusundan bir an da olsa vazgeçemiyordu.Bir gün kocasına:

—İsmail, ne pahasına olursa olsun üniversiteye yazılacağım, dedi.

Ertesi sene Ülviye yüksek tıp enstitüsüne, İsmail ise, Sofya devlet üniversitesinin edebiyat fakultesine yazıldı. Bu genç aile ilme okadar sarılmışlardı ki, 5 yılın nezaman gelip geçtiğini hiç anlamadılar bile. İsmail edebiyat fakultesini ikmal ederek, şimdi doğduğu Tutrakan kasabasında bir mütehassıs olarak çalışmaktadır. Ülviye ise, bu yaz tatbikattaydı. Halihazırda devlet imtihanlarına hazırlanıyor.

Kâniye yengenin diğer kızı Gülbiye ise, gıyabi olarak Razgrat pedagoji okulunu çıkardı. Tutrakanda muallimedir şimdi. Mini mini çocukları okudup terbiye ediyor.

Bahtiyar annenin ilk çocuk evlâdı Ridvan, daha küçük yaşlarında agranom olmak arzusiyle yaşıyordu. Köyiktisadiyatı tehnikumunu çıkardıktan sonra, Sofya yüksek agronom enstitüsüne girdi. Bütün talebe arkadaşları onu mütevaziliği ve çalışkanlığı ile tanırlar. İkmal edince, doğup büyüdüğü kasabada çalışmayı arzu etti. Bir sene kadar Dunavets köyünde çalıştı. Şimdi ise, Tutrakan TKZS-sinde agronomdur. Mütevaziliği ve işseverliğiyle bütün kooperatorların hürmetini kazanmıştır. Erdoğan da Ridvanın akranıdır. Gimnazyayı başarıyle bitirdikten sonra TKZS-de kasiyer gibi çalışmağa başladı. Ayni zamanda komsomol sekretarı oldu Geçen sene Tolbuhin ekonomi enstitüsüne yazıldı, gıyabi olarak devam ediyor. Mehdi ise „Tekstilni vlakna“ müessesesinde domakin olarak çalışıyor ve ayni zamanda Erdoğanla birlikte gıyabî olarak tahsiline devam ediyor.

Şükran daha küçük yaşta şarkı söylemesiyle anılmıştı. „Kâniye, sen Şükranı artist yap, maaşallah ne güzel sesi var. Bülbül gibi ötüyor“, diyordu komşular Kâniye yengeye. Öyle de oldu. Şimdi Şükran Razgrat türk devlet estrat tiyatrosunda artisttir. Kardeşi Reyhan da bu sene Ruse ekonomi tehnikumunun IV kursundadır. İkmal edince o da âlî tahsile gidecektir. Ailenin en küçük çocuğu Sevimdir. Henüz VII sınıfı bitiren Sevim bu sene Rusedeki sanayi kimya tehnikumuna yazılmıştır.

Kâniye yenge şimdi çok bahtiyardır. Yavrularını iş başında gördükçe ferahlanıyor ve devletimize, Partiyamıza candan teşekkürler ediyor.

Ziya İSMAİLOF

HÜRRİYETİMİZİN AKRANI

Nojarevo DZS-si mehanizatorlarından Basri Süleymanof, hurriyetimizle akrandır. O, 9 Eylülden evvelki ağır hayatı ve kara günleri hatırlamıyor. Fakat ebeveynlerinden, yaşlılardan ve okuduğu kitaplardan geçmişe ait vakaları işittikçe tüyleri ürperiyor.

Basrinin ebeveynleri TKZS-de, kendisi ise, Halk idaresi yıllarında Srediştе köyündeki Makina-traktor mektebini alâ başariyle ikmal ederek, halihazırda „Yanko Zabunof“ DZS-sinin Nojarevo filialında mehanizator gibi çalışmaktadır. O, bütün tahsilini devlet hesabına görmüştür. Basri bununla kifayetlenmiyerek, şimdi Silistra köyiktisadiyatı tehnikumuna gıyabi olarak devam etmektedir. Böylelikle 9 Eylül zaferi Basriyi Romen ve Bulgar çokoylarına hizmekârlık yapmaktan ebedî olarak kurtarmıştır. Zira ozamanki şartlar dahilinde o, ancak çoban veya sığırtmaç olabilirdi.

Basrinin ebeveynleri de çok bahtiyardırlar. Devlet onlara tekayüt veriyor. Agalarının üçü de devlet işinde çalışıyorlar. Hepsi de tuğladan yeni ev kurdurmuşlar kendilerine. Odalarını radyo, büfe, yaylı yatak ve garderoplarla döşemişler. Yepyeni bir hayat yaşıyorlar şimdi.

Bu genç mehanizator, şen ve mesut hayatı şanlı 9 Eylüle minnettarlığını hiçbir zaman unutmamaktadır.

Ahmet DEMİROF

CANLANAN HATIRALAR

(HİKÂYE)

— Hayır, dedi.

Yine ayni ciddiyetle bakışlarına devam etti. Bu anda iki sıcacık gözyaşı yarı açık kolumun üzerine yuvarlandı. Yine içini çekti, ağazı kilitlenmiş gibi susuyordu. Ben derdini dökmesini ısrar ettim. O bana, denize, deniz fenerine baktı. Şliferinle daha iyi siperlenerek:

— İşte böyle yağmurlu gecede gözlerimin önüne serilen bir hadise beni garipsetti. Baştan sonuna kadar anlatsam, uzun tutacak. Sonra seni neden inciteyim. Susmak daha iyi.

— Anlat Lençe, anlat. Ben seni sabaha kadar dinlemeğe razı olduğumu kaç defa söyledim. İşte yine hazırım, anlat, anlat sen. . .

O yutkundu, yüreği garipsedici sesle, fakat gururlu çehre ile devam etti.

— Ben yedi yaşlarında var yoktum. Babam bizi bırakıp, gönüllü cepheye gitti. Anam bize sarıla sarmaşa ağlıyor, babama çeşitli diller döküyordu. . . Günler sıralanıyordu. Babamdan mektup gelmeye başladı. Ordumuzun zaferden zafere ulaştığını yazıyordu. Balatona vardılar. Balatonda çetin savaş yürütt. . .

Lençe yürüttüler kelimesini söyliyemedi. Gözlerini mendiliyle sildi. Derin bir göğüs geçirdi.

Babasının başından geçenlerin ağır etkisi altında sustu sustu da yine:

— Bir gün kapımızı posta çaldı. Sepimiz kapıya koştuk. Anacığım mektubu acele açtı. Lâkin birdenbire bir çığlık kopardı. Saçlarını yoluyor ve bize sarıla sarmaşa ağlıyordu. Komşular yetiştiler, anamı boynumdan ayırdılar. O, ölü gibi döşeğe yattı. Biz işin ne olduğunu sonra anladık. Meğer mektup bu defa: „Babanız bay Dimitır düşmana karşı savaşta vurulup düştü. Onun hatırasına şan!“ diye kısaca bir kara haberdi. Karalar içersinda dert yanıyorduk. . . Haylı zaman sonra babamın eliyle yazılı başka maktup geldi. Biz buna inanmadık. Nasıl olur? Hiç ölü insandan mektup gelir mi? Geciken bir mektup muydu yoksa? Anam yine aceleyle okuyor, biz ise içine girecek gibi sokuluyorduk. Evet hakikatti. . .

Hücüm zaferle sona erince yaralılar hastaneye yollanmış. Yaralılar toplanırken birinin ayağı ansızın babamın dirseğine ilişmiş, inilti duymuş. Acele babamı toprak altından çıkararak hastaneye kaldırmışlar. . .

Hastanede babam düzelmeye yüz tutunca mektup yazmış. Daha sonra harp sonu erdi. Eve dönenler arasında babam da vardı. Evimize yeni güneş doğdu. Küçük iş mi bu? „Dirilen“ babam gelmişti. Bizi kucakladı, sarmaladı, okşadı okşadı. Hele benim sarışın saçlarımı nice sıvazladı, mavi gözlerimi defalarca nice öptü bilsen. Babamın eve dönüşünden 12 yıl geçmişti. Ben köyüme muallime olduğum güzdü. Ağaçlar çoktan yapraksız kalmış, güz yağmurları sıklaşmıştı. Soğuk rüzgârın estiği ve şıpır-şıpır yağan yağmurlu bir geceydi. Eve dönüyordum. Şosede bana doğru çuvalla dolu bir öküz arabası yaklaşa geldi. On ikilik bir oğlan arabada babası da öndeydi. Bana rastlayınca, baba:

— A kızım, evleriniz nerede? Baksana şu oğlana, arabaya un çuvallarına. Bizi yağmur yıkayacak, un hamur olacak Babın evde ise sorsan da bizi bir kuruluğa alsanıza, diye yalvardı.

Ben evimizin yolunu gösterdim. Koşaraktan babama haber verdim. O, çıktı ve misafiri tatlı dille içeriye aldı. Annem küçük çocukçağızı soba başında ısıttı ve yemeği hazırladı. Yemekler yendi, şarap içilmeğe başlandı. Läf läfı açar diyorlar ya. Cephden, savaşlardan söz açtı babam. Sonra Balaton savaşlarını anlatmıya başladı. Başına gelenleri anlatıyordu. Toprak altında kaldığını ve oradan Mustafa aga adında birinin onu çıkardığını fakat bu adamı hâlâ bulamadığını söyledi. Bu sözler misafiri heycandan adeta çıldırtacaktı. Zira Balaton savaşlarında olan cehennemi savaşları, acı insan çığlıklarını, top-tüfek seslerini ve sovyet erlerinin katüşalarını hatırladı. İnsan parça buçuk oluyor, toprak altında kalıyordu. Bunlar arasında bir erin toprak altından çıkardığını hemen hatırladı ve:

— Bre Dimitre, sen misin?Seni toprak altından ben çıkardım, diye babamın boynuna sarılıp okşamıya başladı. Babam da kurtarıcısını iyice kolları arasına almıştı. Onu okşuyor bağrına basıyordu.

—Mustafa aga sen misin? Kaç yıldır seni arıyorum, rüyalarımda dahi görüyorum.İçim senin için ağlıyordu. Beni kurtardığını daha hastanedeyken öğrenmiştim. Evime dönünce, senin peşine düşmek istedim. Lâkin hiç bir türlü izini bulamadım. . .

Gecenin saat üçüne kadar onların tatlı sohbetine şahit oldum. Sonra ayrıldım, yattım. Onlar tatlı tatlı anlatıyor ve şarap kadehlerini tokuşturuyorlardı. Ondan sonra neler konuştuklarını bilmiyorum, diye Lençe sözünü kesti.

Ben onun sözünü kesmemek için derin bile solumuyordum. Hikâyesine son verince, yalvarışlı bakışlarla, „daha devam etsene, sonra ne oldu“ demek istiyordum.

Hikmet ŞANOF

Трудът — основа на учебно-възпитателната работа

Окръжно съвещание на директорите и дружинните ръководители с участието на министъра на народната просвета Ганчо Ганев

На 3 септември в салона на Окръжния народен съвет се състоя традиционното септемврийско съвещание с директорите на училищата и дружинните ръководители, организирано от отдел „Народна просвета" при ОНС. Скъп гост на съвещанието, който участвува активно в неговата работа, беше министърът на народната просвета другарят ГАНЧО ГАНЕВ. В президиума на съвещанието бяха също др. СТЕФАН ГАЪРОВСКИ, секретар на ОК на БКП, д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ, секретар на ОНС, началникът на отдел „Народна просвета" НИКОЛАЙ ГЕОРГИЕВ, първият секретар на ОК на ДКМС ЙОРДАН ТАНКОВ и др.

Другарят Николай Георгиев направи задълбочен доклад за резултатите от учебно-възпитателната работа през миналата учебна година и за изискванията към знанията на учениците. Като напомни, че сега образователното дело в нашата страна се намира на нов етап в своето развитие, той изтъкна, че то сега е един първостепенен проблем. Затова Партията гледа на възпитанието и обучението на подрастващите като дело общонародно, дело на цялата общественост. Трудовото възпитание, подчерта докладчикът, е сърцевината на нашата работа, защото сега Партията ни поставя задача да доведем докрай работата за свързване на училището с живота, на учебната работа с производителния труд. Бурното съвременно икономическо развитие изисква кадри с квалифициран, творчески труд, знания не само за ума, а и за ръцете — знания от най-високо качество, основани на най-високите постижения на науката.

Всички тези задачи изискват коренно подобряване на възпитателната работа, която трябва да се превърне в комплекс от активни въздействия от страна не само на училището, но и на цялото общество, в резултат на който у подрастващите се формира ново, комунистическо отношение към труда и ония добродетели, които са синтезирани в Моралния кодекс на строителя на комунизма.

В светлината на тези изисквания на живота др. Николай Георгиев отчете и резултатите от учебно-възпитателната работа в нашия окръг. Той отчете, че задачата по задължителното прибиране и обучение все още не е напълно решена, особено в общините на с. Черник, Секулово, Голеш и други, процентът на отпадналите от обучението в нашите училища е по-висок от средния за страната. Броят на повтарящите и изоставащите е един от най-големите недъзи в учебно-възпитателната работа на училищата в окръга ни. Той се дължи най-вече на недостатъчната отговорност, която проявяват в своята работа част от учителите, които не постигат нужното преподавателско и педагогическо майсторство и не се отнасят творчески към своя труд. Но това би било много трудно, ако не се подобри решително работата на директорите, особено тези с по-малък опит. Главното в тяхната работа трябва да бъде целенасочеността на всяко начинание, максималната й ефективност.

Като отчете подробно резултатите по отделните учебни предмети и изтъкна слабостите, които предстои да бъдат преодолени, докладчикът говори за ролята на урока и категоричната необходимост от реална оценка на знанията като условие за високи, трайни, качествени знания, умения и навици — гаранция за успешна подготовка на способни кадри за нашата промишленост и селско стопанство.

В своя доклад за ролята на училището, Комсомола и пионерската организация в комунистическото възпитание на учащите се др. Ганка Андреева, секретар на ОК на ДКМС, отчете резултатите от съвместната работа и говори за конкретните задачи по осъществяване на пълното взаимодействие и взаимна подкрепа между училището и организациите за постигането на големи резултати във възпитанието на подрастващите.

Изказаха се директори, учители, общественици, които споделиха своя опит в светлината на проблемите, изтъкнати в доклада. Всички подчертаха, че е нужна голяма целенасоченост в работата на директора и в прекия учебен процес, и в ръководството на извънкласните прояви, и в работата с обществеността.

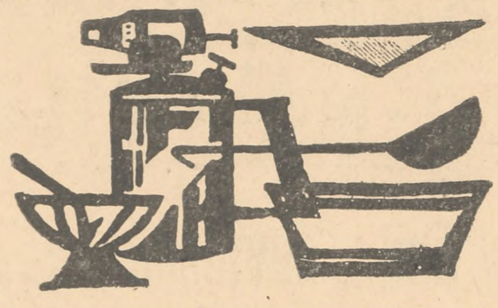
Накрая направи голямо изказване др. Ганчо Ганев, което ще поместим в един от следващите броеве на вестника.

Съвещанието премина при голяма активност. Обобщенията и насоките, които то даде на директорите на училищата, учителите и дружинните ръководители са ценни, обнадеждаващи, перспективни.

Александър ПОПОВ

МАТЕРИАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО СНАБДЯВАНЕ — СИЛИСТРА

ДА ЖИВЕЕ ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА ОТ ПОБЕДАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ.



Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС честитят Големия празник Деветите септември на всички свои работници, служители и клиенти.

Нека под знамето на Септември да се борим с още по-голяма упоритост за високи производствени успехи и увеличаване материалната мощ на нашата скъпа Родина.



Пета колоездачна обиколка на Североизточна България

НИКОЛА ЗЛАТЕВ ПРЪВ В СИЛИСТРА

На 3 септември от град Варна през Балчик за Толбухин потегли колоната от 39 те колоездачи, за да пробягат, 116-километровия маршрут на третия етап. В навечерието на Двадесетгодишнината всеки колоездач се стремеше да покаже своето майсторство, свето умение и своите сили.

Третият етап на третата обиколка на Североизточна България беше един от най-трудните, характерен с големи височини, остри завои и сили ни спускания. Насрещният силен вятър от Варна до „Златните пясъци" не позволи колоната да се разкъса. Изкачването на наклона „Аладжа манастир" започна от всички едновременно. Продължителните височини „Аладжата" и „Виница" разкъсаха вече колоната на няколко групи. Още в началото на „Аладжата" изостанаха шест състезатели, между които беше и Йордан Радев от Силистра.

В този етап имаше катерачество над село Виница. Като най-добър катерач се очерта и зае първото място Марко Тодоров — Коларовград, втори — Милко Георгиев от Русе, трети — Ангел Рангелов от Варна и четвърти Калчо Великов пак от Варна. Нашият състезател Никола Златев преодоля височината с група състезатели на около 200 метра след тях. След височината колоната се успокои и това даде възможност почти всички състезатели да се прегрупират в пакет. Малко преди село Оброчище Денчо Момчилов (Разград) атакува, последван от Марко Тодоров, Калчо Великов и Стефан Ноев. Но скоро Денчо Момчилов изостана и по този начин в челото се оформи тройка, следвана от Георги Димитров—Коларовград. Малко по-назад беше група от пет състезатели. Никола Златев беше в третата голяма група. В този вид гонитбата продължи до град Толбухин. Първи прекоси финала Марко Тодоров (Коларовград) с време 3 часа, 12 минути и 5 секунди, следван от Калчо Великов („Черно море") и Неделчо Иванов (Русе.) Никола Златев зае единадесето място, а Русан Маринов и Марин Иванов — и двамата от Силистра — се класираха на 21 и 22 място. Успешно завършиха етапа и останалите двама състезатели — Иван Радев и Момчо Добрев.

Във временното отборно класиране русенци заеха първо място — 33 часа, 19 минути и 56 секунди, следвани от Разград, „Черно море", Коларовград, Силистра.

Четвъртият етап—Толбухин—Тервел—Силистра, от 105 километра, беше етап, в който състезателите трябваше да отдадат всичките си възможности, тъй като са оспорвани и индивидуалните, и отборните места в класирането. Още при излизането от град Толбухин започнаха остри атаки. При спускането на височината пред Карапелит успяха да се откъснат състезателите Калчо Великов Захари Стефанов, Тодор Христов, Георги Димитров, Никола Златев, Милко Георгиев и други, които оформиха група от десет състезатели. В този си състав групата не се разкъса до влизането си в град Силистра. Най-чести бяха атаките на Никола Златев, но те бяха парирани от Тихомир Георгиев (Разград). Второто разкъсване на основната група стана пред Честименско от състезателите Стефан Ноев, Тодор Ангелов, Неделчо Иванов, Петър Калинков, Русан Маринов. В колоната след това последваха и други разкъсвания. На челна група от десет състезатели предстоеше катерачество при Алфатарския баир. Тук най-добър катерач беше Милко Георгиев (Русе), следван от Марко Тодоров (Коларовград), Тихомир Георгиев (Разград) и Тодор Христов (Коларовград), следвани от Никола Златев.

Непосредствено след катерачеството по равното шосе Алфатар—Силистра челната група увеличи темпото с водене. При влизането в град Силистра Никола Златев поведе челната колона, пръв прекоси улиците и зае първото място в етапа с време 2 часа, 35 минути и 30 секунди, следван от Тодор Христов, Захари Стефанов. Средната скорост за етапа е 40,2 километра.

За етапа първо място зае отборът на Коларовград, следван от „Черно море", Русе, Силистра.

Във временното отборно класиране на първо място е съставът на Русе, следван от „Черно море", Разград (I отбор), Коларовград, Силистра.

В Силистра направи впечатление доброто посрещане на колоездачите от многохилядното гражданство. На първенците и капитаните на всички отбори бяха връчени награди от предприятията в града и редакцията на в. „Силистренска трибуна".

На пети септември беше пробяган петият етап Силистра—Тутракан—Русе.

Тодор ПЪРВАНОВ

ТПК „ДУНАВ" — СИЛИСТРА

Да живее във вековете делото на Девети септември!

На кооператорите и работниците, на всички наши клиенти, ръководството на кооперацията пожелава нови успехи в труда и лично благополучие в семействата. Нека в чест на славната годишнина на социалистическата революция развиваме още по-високо знамето на социалистическото съревнование.

От партийното, административното, комсомолското и профсъюзното ръководства.

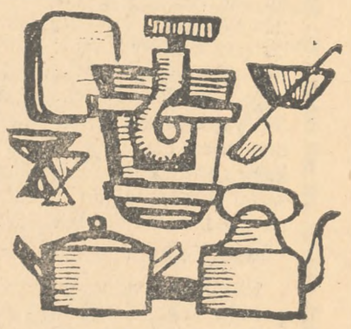


ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ — СИЛИСТРА

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДК на ДКМС честитят

Славната двадесетгодишнина от ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На всички свои членове, служители, магазинери, всички челници в изпълнението на годишния план и многобройните си клиенти като им пожелават здраве и успех в по-нататъшната работа.



РЕДАКЦИЯТА НА в. „Силистренска трибуна"

честити

Двадесетата годишнина на социалистическата революция в България

на читателите на вестника, на своите сътрудници и дописници, на всички работници, кооператори, младежи, девойки и пионери, на всички трудещи се.

Пожелаваме Ви, другари, успех в труда и учението, радост и щастие в живота.

ГРАДСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА —



Поздравява гражданите и гражданките от град Силистра, които неуморно се трудиха за процъфтяване то на родния ни град с юбилейната годишнина от

СЛАВНАТА ПОБЕДА НА 9-ТИ СЕПТЕМВРИ

Пожелава на всички радост и щастие, успех в бъдещата производствена дейност.

ОКРЪЖЕН СЪЮЗ НА ТПК



Поздравява всички работници и работнички, рационализатори, новатори и ударници от всички ТПК в окръга със

СЛАВНАТА

ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА

и им пожелава нови трудови победи в изпълнението на обещанията и преизпълнение на плановете за 1964 година.

НА БОРБА ЗА БЪРЗИ И КАЧЕСТВЕНИ УСЛУГИ НА НАСЕЛЕНИЕТО.

ДПЗХ „ПЪРВИ МАЙ" — СИЛИСТРА

Поздравява, всички кооператорки и кооператори от полевъдството, своите служители и работници със



славната юбилейна годишнина на

Девети септември

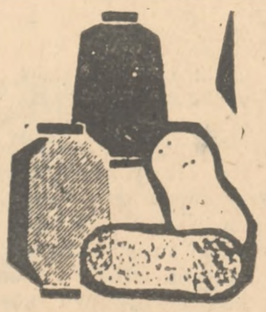
Пожелаваме им радост и щастие и още по-големи успехи за изпълнение и преизпълнение на годишните планове

Партийното бюро, административното ръководство, профорганизацията и ДК на Комсомола

„Текстилни влакна" -- Тутракан

Да живее българо-съветската дружба!
Да бъде вечен мир на земята!

По случай Празника на Свободата поздравяваме най-сърдечно работниците и работничките, инженерите и служителите, приветстваме от сърце трудещите се от кооперативните поля и пожелаваме



на всички още по-големи успехи в борбата за окончателното построяване на социализма в нашата Родина.

Честит празник, другари!

ОТ РЪКОВОДСТВАТА



ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 106 (814) | Вторник, 8 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЛАВА НА ПРЕКРАСНИТЕ СТРОИТЕЛИ НА СОЦИАЛИЗМА

Голям празник посреща нашият народ — денят на Свободата, Двадесетата годишнина на социалистическата революция в България. Две десетилетия изминаха от Девети септември, от деня, в който народът въстана и с помощта на Съветската армия смъкна омразния фашизъм и изгони хитлеристите-окупатори от нашата страна. Това историческо събитие, сложи началото на нова светла ера в развитието на страната, ознаменува решителния поврат в съдбата на нашия народ, в неговата многогодишна борба за осъществяване на дълбоки революционни преобразования и построяването на нова социалистическа България.

Нашият героичен и трудолюбив народ с всички сили се зае да изгражда нов, щастлив живот. Ръководен от Българската комунистическа партия той пожъна велики успехи. Лицето на нашата Родина се промени. Днес тя не е изостанала, буржоазна България без промишленост и с дребно разпокъсано селско стопанство, потънала в мрак и невежество. Днес Народна република България е високо развита промишлена страна с уедрено механизирано селско стопанство, с хиляди училища, институти, културни домове, застанала в челните редици на народите в света в борбата за мир, свобода и прогрес.

Двадесетата годишнина на социалистическата революция трудещите се посрещат застанали на трудов пост. Призивът на Партията: „На всенародно движение за изпълнение и преизпълнение на народностопанския план за 1964 година, за предсрочно изпълнение на четвъртата петилетка!“, намери широк отзвук сред работниците и кооператорите, сред младежите и девойките. Лозунгът се превърна в дела.

Промишлените предприятия от окръга 11 дни предсрочно изпълниха осеммесечната си производствена програма, като предадоха на държавата свръхпланова продукция за 1 774 хиляди лева и в повече от обещанията за осеммесечието за 1 165 хиляди лева.

В редиците на първенците се наредиха работническите колективи на цели предприятия, извоювали със своя труд и енергия преходни червени знамена на Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи.

Вас, нашите национални първенци, поздравява Окръжния комитет на Партията по случай славната годишнина. Вас, другари и другарки, от ДИП „Дунав“, изпълнили шестмесечния си план 101,78 на сто, от ДИП „Липа, изпълнили осеммесечния си план 105,3 на сто, от Сортови семена.

Поздравяваме и трудовите колективи на промишлените предприятия първенци в изпълнението на осеммесечния план—ДКК „Нектар“ достигнал 117,7 на сто изпълнение на плана, Текстилни влакна в Тутракан —112,3 на сто, Млекопреработване—107,2 на сто, ДМЗ „Стомана“—106,6 на сто, Промкомбината в Дулово—106,4 на сто, ТПК „Метал“ —106,2 на сто, Промкомбината в Тутракан —104,3 на сто.

Работници и работнички, техници и инженери от нашите промишлени предприятия, благодарим ви за труда, за отзивчивостта и всеотдайността в борбата за изпълнение на производствените планове. Пожелаваме ви нови производствени успехи, радост и щастие.

Нашите кооператорки и кооператори, механизатори и специалисти от селското стопанство вложиха много енергия и труд, за да получат високи добиви от селскостопанските култури и висока продукция от животните. Кооперативните стопанства преизпълниха за осеммесечието с около 2 000 тона плана си за стокова продукция на тютюн, с 300 тона на домати, с 400 тона на праскови, достигнаха 107,2 на сто изпълнение на плана за месото, 112,5 на сто за млякото, 118 на сто за яйцата, 103 на сто за вълната.

С особено добри постижения се гордеят редица стопанства. ТКЗС в гр. Дулово продаде на държавата 974 тона пшеница в повече от договореното количество, ТКЗС в село Секулово—698 тона, ТКЗС в Окорш—565 тона; изпълниха за осем месеца годишните си планове за продажба на яйца кооперативните стопанства в Айдемир, Бабук, Дулово, Кайнарджа, Калипетрово, Междене, Ситово, Тутракан, Старо село, Черник, Ст. Караджа, достигнаха високи проценти на преизпълнение на осеммесечните си планове за предаване на месо кооперативите в Белица, Алеково, Главиница, Зафирово, Айдемир, Иширково, Бабук, Кайнарджа, Калипетрово, Нова Черна, Малък Преславец, Секулово, Смилец, Срацимир, Сокол, Стефан Караджа, 12 стопанства преизпълниха плановете си за стокова продукция за млякото и вълната. Това са големи производствени успехи на нашите кооперативи.

Кооператорите и кооператорките, механизаторите, специалистите и ръководителите от стопанствата, достигнали високи производствени успехи и всички труженици от селскостопанското производство поздравява Окръжният комитет на Партията. Пожелаваме на всички трудещи се от нашите поля и ферми упорит труд за благото на Родината за усвояване на челния опит, за достигане на още по-големи победи.

Транспортните работници денонощно се трудиха. Водачите на камионите пренесоха за осем месеца 32 000 тона товари и пропътуваха 900 хиляди километра в повече от плана. Предсрочно изпълниха плановете си и пристанищата в Силистра и Тутракан и гарата в Дулово.

Вас, транспортни работници, поздравява Окръжният комитет на Партията, по случай Двадесетата годишнина на социалистическата революция в България, поздравява ви за вашите трудови успехи. Пожелаваме ви още по-големи резултати в осигуряването на бърз, евтин и сигурен транспорт.

Вежливи и акуратни бяха през годината търговските работници. Те извоюваха голяма победа—изпълниха плана си за търговията на едро за осеммесечието 107 на сто, за търговията на дребно—109,3 на сто. Окръжното търговско предприятие за първото шестмесечие е национален първенец и получи знамето на Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи.

Окръжният комитет на Партията ви поздравява, работници от търговията, с голямата победа в чест на Двадесетата годишнина от социалистическата революция. Пожелаваме ви все така културно, да обслужвате трудещите се, да задоволявате техните изисквания с висококачествени стоки.

През годините на Двадесетилетието народното образование и култура направиха огромна крачка напред. Удвои се броя на учениците в окръга, построиха се много нови училища.

Вас, другари и другарки, труженици от предприятия и кооперативни поля, от скели и училища, от учреждения, вас, младежи и девойки, поздравяваме по случай Двадесетата годишнина на социалистическата революция в България и ви пожелаваме още по-големи успехи в труда и учението, в борбата за социализъм и мир.

Ръководени от героичната и далновидна Партия на Благоев и Димитров начело със стоманено твърдия Централен комитет и др. Тодор Живков, в братска дружба с великия народ на Съветския съюз и неговата Комунистическа партия, с народите на всички социалистически страни, ние уверено ще вървим напред в изпълнение директивите на Осмия конгрес на Партията, към комунизъм.

До един под разветите червени знамена!

Да живее Българската комунистическа партия — нашият изпитан вожд, вдъхновител и организатор на всички наши победи!

Да живее нашата скъпа социалистическа Татковина — Народна република България!

Да живее и процъфтява навеки нерушимата българо-съветска дружба!

Да пребъде делото на мира в целия свят!

двадесет годишнина



Минаха двадесет години,
ликувкй ти народе мой!
Със твърда стъпка в марш победен
празнувай празника — герой!

Вдигнете вредом знамената,
облени с кръв и трудов план.
И нека гръмнат небесата
от тоз възторг голям!

Земята нека потрепери,
разкрила плодните недра.
И в най-далечните предели,
да блика ведра радостта!

Напред народ свободен в строя,
щастливецо във тоя ден,
от твойта кръв и твойта воля,
септември бе роден!

Напред звездите ни завиждат,
небето в чуден цвят блести,
те днеска друго слънце вижда
на смели сбъднати мечти!

О, родно септемврийско слънце,
изгряло майчински над нас,
показваш пътя ни човечен
щастливи правиш ни в този час!

Септември бурен и обичан,
септември — наша свобода,
бъди ти вечен в вековете,
ти ден на подвиг и борба!

Т. А.



Сн. Стоян ТОДОРОВ

Гетете в БРОЯ

II. СТРАНИЦА —ХРОНИКА НА РЕВОЛЮЦИОННОТО ДВИЖЕНИЕ.

III. СТРАНИЦА —НАШЕТО СЕЛО ПОД ЛЪЧИТЕ НА СВОБОДАТА.

IV-V. **СТРАНИЦИ— БЪДЕЩЕТО ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ЖУРНАЛИСТА.**

VI. СТРАНИЦА—20 ГОДИНИ ЛИТЕРАТУРА, ИЗКУСТВО, КУЛТУРА.

VII. **СТРАНИЦА—ЗА НАРОДНАТА МИЛИЦИЯ**

VIII. СТРАНИЦА — СИЛИСТРА ОБНОВЕН ГРАД.

ХРОНИКА
на революционното движение в Силистренски окръг

1890 г. — в Силистра има 35 малки индустриални предприятия.

1894 г. — Васил Нейчев, пощенски работник, основава в Силистра първото марксическо работническо дружество „Слави Балабанов".

1896 г. — Марксисткото работническо дружество прераства в организация на БРСДП.

1903 г. —Силистренската партийна организация с изключение на няколко свои члена изцяло застава на страната на тесните социалисти - реформаторското течение в БРСДП, обособило се на X партиен конгрес в самостоятелна организация.

1904 г. – Отново активът се работническите синдикати в Силистра, ръководени от местната организация на БРСДП (т. с.) с основни искания: намаление на работния ден, увеличение на надниците, подобряване условията за работа.

1905 г.— В Тутракан основана учителска социалдемократическа група, като поделение на БРСДП (т. с.)

1906 г. — Такава учителска група се основава в Силистра.

1893-1912 г. — В Силистра се провеждат 10, а в Тутракан 1 стачка на шивачи, обущари, печатари, кожари, дърводелци, тухлари.

12. VII. 1913 г. — Южна Добруджа е окупирана от чокойска Румъния.

1916 г. — Коста Стоев — прави опит да създаде партийна организация, като събере разпръснатите от войната и окупа-



Делегация на Първия конгрес на Добруджанския младежки съюз, състоял се в Шумен (Коларовград) през 1923 год.

цията партийни членове.

1917 г. — Илия Русев, Коста Димитров, Цеко в и Янко организират партийна организация в Силистра. Разпространяват 34 екземпляра „Работнически вестник".

1917 г. — Жените от Силистра се вдигат на бунт против войната, за мир и хляб.

1918 г. — България е разгромена през Първата световна война. Румъния възстановява своята власт в Южна Добруджа.

1920 г. — Коста Стоев е избран за депутат на Румънския парламент. Той е първия депутат комунист в Румънския парламент.

1922 г. — Образуват се работнически синдикати.

26. III. 1923 г — Основава се ВДРО (Вътрешна добруджанска революционна организация). Скоро на ВДРО е натрапено ръководство и политическа линия, които превръщат организацията в оръдие на най-черната реакция.

1925 г. — Провал в село Кайнарджа. Процес срещу 78 души.

1925 г. — По инициатива на Партията се създава ДРО (Добруджанска революционна организация), борещa се за пълна самостоятелност на добруджанското революционно движение, и подготвя населението за масова революционна борба.

VII. 1926 г. — Старо село е нападнато от чета на ВДРО. Румънската власт установява жесток терор. Избити са повече от 30 селяни.

1926 г. — Дочо Михайлов ръководи четата на ДРО в Добруджа. Край на бандитизма. Масово организиране комитети на ДРО.

23. VIII. 1926 г. — Дочо Михайлов и неговите другари четници Георги Гицов, Тодор Господинов и Гено Друмев падат убити край Дживел, Новопазарско от куршумите на шайките на ВДРО и българската полиция.

I. 1927 г. — Пленум на ЦК на ДРО във Виена. Прави оценка на събитията от 1926 година и определя формите и средствата на борбата.

1929 г. — Бабушкия процес. Арестуваните се подлагат на страшни инквизиции. Партията вдига народа на протест.

VI. 1929 г. —Конгрес на ДРО в Берлин — ръководен от Георги Димитров.

12. IX. 1931 г. — Румънската полиция убива Димитър Дончев — Доктора, край село Войново.

1934 г. — Излиза първият брой на в. „Светлина", с отговорен редактор Велико Великов.

VII. 1935 г. — Арестуван Димитър Ганев. Организира се широк обществен протест за освобождаването му.

1936 г. — Големият Сребърски процес. Арестувани са 1800-2000, съдени 374 и осъдени 92 членове на Партията, на ДРО, селяни.

1939 г — Погром в село Белица. Избити са 23 българи.

1940 г. — Подписана е Крайовската спогодба. Южна Добруджа се отстъпва на фашистка България. ДРО преустановява дейността си.

1940 г. — Организира се в Силистра работнически съюз.

1942 г. — Бабушки процес.

1943 г. — Провал в Партията.

7. IX 1944 г. — Разбит затвора в Силистра.

8. IX. 1944 г.—Съветската армия навлиза в Силистра. Установява се властта на Отечественния фронт.

БАБУШКАТА ТРАГЕДИЯ

(СПОМЕН)

Тежък беше животът на добруджанци през годините на румънската окупация. Побеснелите жандарми търсеха само повод и подлагаха местното българско население на нечувани морални и физически изтезания. След трагедиите в селата Асмашкьой (Главиница), Сребърна, Старо село и Кочина (Ширково), през февруари 1929 година те инсценираха Бабушката трагедия.

Чрез своя агентура румънската жандармерия бе те се добрала до сведения за идването на една група емигранти от България в Бабук, на които, членовете на местната организация на ДРО са оказали известна помощ. По този повод започнаха масови арести на местното население. Арестувани бяха 20 души, между които старци, жени и деца. Десет дни те бяха подложени на най-диви изтезания — бой с фалага, рязане на мустаци, вадене на зъби с нож, поставяне на клечки в носовете и др. Накрая бяха вързани със синджири за вратовете о плета в двора на жандармерията. По цели нощи бяха държани на 20 градуса студ. С това жандармерията успя да изтръгне показания от някои арестанти и да разкрие някои членове на местната организация на ДРО.

Научавайки за арестите, Окръжният комитет на Партията в Силистра на свое заседание реши да използва някои българи, членове на селската национална партия, която тогава беше на власт, за освобождаване на арестуваните. Една част от арестуваните бяха членове на тази партия.

Изпратените от нас хора доложиха на окръжния управител и прокурора, че арестите се извършват под давлението на либералната партия, която тогава беше в опозиция и имаше свои хора сред жандармеристите. Окръжният управител и прокурорът наредиха арестуваните да се докарат в Силистра.

По пътя те бяха се уговорили да поддържат, че са подписали готово писани показания, след като са били пребити от бой, и че се отказват от тях. Следователят Дима, симпатизиращ на селската партия, не споделящ варварските методи на инквизиции на полицията, нареди арестуваните да бъдат освободени. Това беше началото.

През август същата година, след едно скарване между Йордан Ставрозов и общинския караул Димитър Кънчев от Бабук агент на жандармерията последният праши донос до жандармерията, че Ставрозов има шурей бандит и че се укрива в тях. Арестуваха Ставрозов. Смазан от бой, той даде показания, че е научил от шурея си Иван Бочев, че през зимата в селото са се укривали Цоню Божуров и Янаки Добрев, търсени от жандармерията, които след това са заминали за България. Арестуваха и Иван Бочев, който разкрива, че за идването на емигрантите от България е научил от брата на Цоню Божуров—Иван Божуров. Арестуваха и него и той призна ва, че наистина Цоню Божуров и Янаки Добрев през зимата са се укривали в Бабук и са били лекувани от фелдшера Бобчев. Започнаха наново масови арести. Бяха арестувани над 20 човека. Намеренията на жандармерията бяха да разширят арестите.

Окръжният комитет на Партията разгледа положението и реши да изпрати делегация при окръжния управител и да иска спирането на арестите. В състава на делегацията наред с комунистите бяха включени и безпартийни, а така също и банкера Стефан Пенков и намиращите се при него правителствени депутати-българи Матей Стефанов и Цонко Пенков от Добрич, общо над 50 човека. Делегацията се яви при управителя и поиска арестуваните да се докарат в Силистра. С тях да се занимава прокурорът.

На втория ден, навръзки по трима души със синджири, арестуваните бяха прекарани през центъра на града, до затвора. Сред тях имаше някои, които бяха пребити от бой и колоната едвам се движеше. С това жандармерията целеше да уплаши местното българско население, но се постигна тъкмо обратното. Тази картина предизвика силно възмущение сред гражданите, струпали се от двете страни на улицата.

Една група българи образуваха инициативен комитет и решиха в знак на протест да организират затварянето на всички магазини, собственост на българи в града.

В центъра на града се събраха много граждани. От равнихме се към Окръжното управление и пред управителя протестирахме за своеволията на жандармерията и поискахме да бъдат освободени арестуваните.



Дойдоха правителствени инспектори. Против арестуваните се заведе дело в апелативния съд в Кюстенджа. По-младите, още преди да излязат на съд емигрираха в България, а Стоян Узунов, покрит с рани от побоищата, умря в болницата в Силистра.

След това ЦК на РКП още по-решително поведе борба против своеволното минаване на границата в Добруджа.

Йордан САРАФОВ

Изгревът на свободата в гр. Силистра

Седми септември 1944 година жителите на Силистра посрещнаха обнадеждени и уверени, че краят на фашизъма е вече много близък и Свободата иде с неудържима сила. Срещайки се по улиците те говореха, че Съветската армия е стигнала нашата граница, до Реджията, и всеки момент може да се отзове в града. Радост изпълваше сърцата им.

Партийният комитет беше установил връзка с революционния център в Добруджа и получил указания за освобождаването на 57-тимата политически затворници в Силистренския местен затвор. Дните от месец май до месец септември бяха минали в събиране на средства за закупуване на оръжие, писане и разпространяване на лозунги и плакати сред населението от града и окръга за братското посрещане на съветските войски. Към 17 часа, както бе решено в партийния комитет, на площада пред гробищата се събраха стотици хора. Преминал границата, при нас дойде млад съветски офицер. Импровизираният митинг бе открит. Развълнуваният оратор, издигнат високо над главите на другите, зачете правдивото слово на Партията. По даден сигнал близо до него развяха червеното партийно знаме, издигнаха портретите на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора. Разгърнахме и дванадесетте лозунга, написани на дълги бели ленти.



Митингът не продължи дълго. Но това кратко време бе достатъчно, за да се събере мало и голямо от близките квартали.

—Към затвора! Да освободим другарите от затвора!—извика някой.

Манифестацията потегли по улицата, която водеше към центъра на града. Начело й беше знаменосецът Господин Иванов с още двама съветски войници. След тях се редяха ентусиазирани комунисти и ремсисти, носещи портрети, плакати и лозунги. Улиците на стария град екнаха от революционни песни. От всичките му краища прииждаха хора и се присъединяваха към манифестантите, за да изразят накипялата си омраза към фашистките управници и кървавия фашистки режим.

Площадът пред затвора потъмня от народ. Яйце да пуснеш, няма къде да падне. С пламенни слова д-р Стоев и д-р Паламаревич възвестиха, че е дошъл най-после часът на чаканата от всички Свобода.

Чуха се викове:

— Смърт на фашизма! Свобода на политическите затворници!

Множеството връхлетя върху затвора. Изкърти тежките му врати. От прозорците захвърчаха ламарини. Затворниците бяха освободени.

Изпитали тежкия живот в арестите и затворите, с възторжени сияещи лица, те излизаха невредими един по един и се сливаха с народа. Но в този тържествен момент във вечерния здрач проехтяха картечни изстрели. Стреляха от намиращият се наблизо полицейски участък. Народът се разбяга. Паднаха подло убити от вражески куршуми трима та наши другари Стойчо Алексиев, Антон Антонов и Добрана Георгиева. С тяхната кръв бе записано името „Свобода!" в град Силистра.

На осми септември сутринта силистренци виждаха с очите си минаващите съветски танкове и тежки оръдия, теглени от камиони. Те приветствуваха намиращите се върху им войници с българското „Добре дошли!".

Симеон ЖЕКОВ
бивш политзатворник

Предани синове на ПАРТИЯТА И НАРОДА

НЕСЛОМИМАТА ВЯРА НА ГЕРОЯ

Двадесет и две години се навършиха от онзи злокобен час, в който бе отнет живота на комуниста Иван Димитров Стайков. Отнеха го палачите, обезсилени да спрат мощното революционно движение в нашата страна. В местността „Памук Кулак" дървото, където бил вързан Иван преди разстрела, също се е променило. Оредели са клоните му, тук-там кората му се е набръчкала като кожата на старец. Заличени са следите, където са удряли куршумите, преминали през главата и тялото на героя. Стои само паметникът с краткия надпис върху него. Скрит между двата кафяви бряга на местността, той напомня на идващите тук поклонници за един свят живот, за едно име на герой, станал жертва на инсценираният процес на 31 юли 1942 година, когато Коларовградският военен съд произнесе смъртната му присъда. Безмълвието на гората, слънчевата поляна, стръмния бряг и ровините на пороищата — те и тридесетината войници, присъствували при разстрела само знаят, как се е държал Иван и какво е казал той в лицето на смъртта: „Ще ме убиете? Добре! Все едно ми е вече, какво ще направите с мен! Стреляйте! Аз ще умра, но комунистическата Партия ще живее!"



На десетина крачки от него войниците стоели с готови пълни карабини. Последвала команда „Огън!" и чиста алена кръв обагрила добруджанската земя. А думите му повторила гората. И ги скрила в себе си.

Убиха го фашистите, които Иван мразеше! Защото беше комунист! И защото обичаше Свободата! „Аз си отивам — казва той на своя най-близък другар Тодор Петков, — но победата е близка и вие ще живеете в свобода!"

В Бабук, родното му село, помнят големите му умни очи. Знаят го като ръководител на местната комсомолска организация Живеят с безстрашните му дела на организатор и комунист, приет в Партията още през 1940 година. Своята политическа закалка той получава в местната партийна организация, в Ямболския затвор, в килиите на полковия арест в Силистра. Жестоко измъчван, бит и пребит го докарват с конска каруца до стрелбището в „Памук Кулак".

Разстреляха го на 1 август 1942 година. Тежките вериги, с които бил окован подрънквали като камбани до лобното му място. Те разяждали месата му, правели рани на ръцете и тялото му, но вярата му била несломима. И след неговата смърт тя се вселила в младите, които днес строят новото комунистическо общество, изпълняват неговите завети.

Никола НАНЕВ

В името на правдата и свободата

Баба Бела, майката на загиналия партизанин Никола Петров (Караджата), и сега помни онази нощ, когато фашистките лакеи се втурнали в техния дом и преобърнали всичко наопъки.

— Къде е синът ти? — запитал най-озвереният от тях.

Оттогава за нея се наредили дни на мъки и тревоги. Почти всяка вечер блокирали къщата им. Правели внезапни обиски, търсели Колю. Често я разкарвали до общината и обратно.



По това време Колю бил в отпуск и място да се завърне в казармата, хваща балкана и отива при партизаните от отряда „Чавдар". Смелото му пламенно сърце и буйният му характер не могли да се примирят със зверската експлоатация и непоносимия тежък живот при фашистите и с оръжие в ръка той тръгва да се бори за правда и свобода.

През лятото на 1944 година, когато партизанският отряд „Чавдар" нараства и става бригада, преценявайки неговите делови и политически качества, командването на бригадата го издига за командир на чета в трети батальон. Като такъв той взема активно участие в много от проведените акции на бригадата и навсякъде се проявявал като смел и съобразителен командир. Неговото себеотрицание и героизъм обаче най-много проличават в акцията за превземането на с. Якоруда.

През месец юли 1944 година, за да установят връзка с партизанските части от Разложкия край, командването решава смелата акция за окупирането на с. Якоруда. Набелязан бил план и към 5 часа след обяд се пристъпва към неговото изпълнение.

Гарата и центъра на селото, където се намирал полицейският участък, са били най-важните обекти. Ето защо към селото се отправя сам командирът на батальона, а към гарата изпращат Караджата с неговите бойци. Оставените като охрана на гарата жандармеристи оказват съпротива. Завързва се ожесточена схватка. Караджата е начело на своите бойци и устремно ги води напред. След кратък бой, партизаните завземат гарата. Задачата на батальона е изпълнена, но с цената на скъпа жертва — намушкан в главата с нож, загива командирът на четата Никола Петров (Караджата). Той е единственият партизанин, загинал в тази акция.

Оттогава изминаха повече от двадесет години. Много неща се промениха. Но времето е безсилно да заличи неговият светъл образ, смелостта и удивителното му хладнокръвие.

Хаккъ РУФИЕВ



нашето село под лъчите на свободата

ПО НЕРАВЕН КОЛОВОЗ

Не вярвам друг път в просторната стая да е било толкова тихо. От големите прозорци залутан лъч погалва едва доловимо везничката във вдигнатата ръка на Темида,статуетка, поставена върху полираното бюро на председателя на съвета. Но и слънчевият лъч шествува из стаята тихо, както спомените. . .

Спомените. . . Ето ги. . . И красиви като добре разказани приказки и тук там малко нерадостни, но все таки нежно лелеени, защото техни резбари са същите тези стопани, които кормуват сега запъхтяните машини по коловозите, които майсторят гиздавите къщи в Алфатар-замъци на благоденствието.

_Тези същите хора ли?... Същите, но не тези. Хиляда деветстотин четиридесет и девета година. Прашни коларски пътища. Коне диплят копринени гриви над избуялите царевици. Конете на кооператива, който е на възраст един ден. Учредително събрание. Безконечни обяснения на активистите. Недоверчиви погледи, пълни с тревога. . . И все пак го създадоха—двадесет и петте човека с 1 200 декара земя. . .

Пътят се лута напред, безнадеждно дълго. Събранието свърши, но агитацията трябва да се продължава. Тухла по тухла се гради зидът. Тъй е било всякога. Новодомците го знаят. И лястовицата така вие гнездото си—клюнче кал донесе, залепи я и отново литне, за да се върне хиляди пъти. . .

Агитацията продължава. Но не дреме и другата. „Кооператив ли! Дума да не става. Ти слушай само какво говорят западните станции. Комунистите се простират не по чергата си!"

Тъй е било. Из селото денем не остава читав човек. Бягството си хората оправдават с неотменната полска работа. Тогава партийната повеля става следната: „Агитацията да се провежда на полето!". И отново диплят гриви бързоногите коне. В пеещата каруца, измайсторена от някой Сали Яшаров внук, седят активистите. Трепнещи, неспокойни са погледите им. „Дали ще успеем!"

Спират прухтящите коне от нива на нива: „Другарю, ти защо не се запишеш в кооператива? Нивите с машини ще орем. Зърното с вършачки и комбайни ще прибираме. Ще разорем харманите. Няма да ни са нужни вече. ." — думи казани като от добър, благ баща към невръстен син. И отговорът: „Е, па да подам молба, ами жената, ами старата нали ще ме чумосват после заради имота. . !"

Тъй беше. И въпреки това с дни, със седмици растна малката купчинка молби на масата на първия председател Кольо Иванов. И несъчливата нивичка е скъпа, и недохраненото конче е мило, но вярата в благо речените думи надделява.

Борис Минчев един от кооператорите-пионери говори с тих глас. „И все пак няма да забравя никога как презимуваха животните през първата зима. Десетте прасенца, нерезът и дузината кравички трябваше все пак да ядат нещо". И отново тревожни мисли, родени в потайната доба на безсънни нощи. „Хората дадоха имота си, трябва да го опазим". И през зимата животните ядоха тикви, сушена трева, гнила плява и посрешнаха снеговете и виелиците в срутените сайванти на кооператорите. Нямаше обори, нямаше дамове, но все таки имаше небивала вяра в делото на което залагаха всичко.

Това беше първата година. Тогава, когато никой от стопаните не искаше да гледа хергелето, защото смятаха това занимание за обидно. „Ние имот сме дали, а сега да пасем коне, коняри да ставаме. Такива да ги нямаме". Тогава председателят два дни сам подбягваше подир конете из пустия кър. Два дни сам водеше животните на паша.

После, когато стопанството набройваше 208 души с 11 000 дка земя отново пропагандаторите на „другата агитация" зашушнаха в ушите на частниците. „Предстои нова акция за записване. Пак ще ни агитират". И в съдържанието на думата агитират те включваха умишлено много представи. Отново се намериха слабохарактерни. Оставяха дребни дечица в трепнещи майчини скути и изчезваха по людските землища. Години наред по-късно кооператорите ги наричаха „бегълците" и влагаха в това повече безобидна ирония, отколкото някаква зла мисъл. А бегълците скитаха по чужди врати седмица-две и все пак се завръщаха, бледи, брадясали и засрамени заради наивността си. Трябваше да им се припомня поговорката, че човек е необходимо да вярва повече на едното си око—отколкото на двете си уши. Те собственоръчно пишеха тогава молбите си с навлажнен химически молив и груб недодялан почерк. . . „Щом—пишеха те — казвате, че всичко това се прави за благото на нас и децата ни, молим да ни приемете в общото". И след година, две ставаха найстарателни и в работата и в инициативите на това общо.

Така невръстното стопанство навлезе в своята втора годишнина. То беше раздало на кооператорите за трудоден по 6 кг пшеница, олио до насита, еирене, но парите бяха все таки още твърде малко.

тухлени постройки. . .

Нижат се година след година. Ведно с това крепна и растна и невръстният кооператив в с. Алфатар. За преминалите премеждия, за урвестите коловози на изминатия път от ден на ден се говори все по-малко. И защо ли е необходимо да се коментира. Всяко начало е трудно—това и децата го знаят. Да се говори за бъдещето — това е необходимо сега. Това вълнува и хората. И с пълно право ги вълнува. Съгласете се сами—сега кооперативът „Йордан Петров" в село Алфатар е един от най-крупните в Силистренски окръг. Навлезе механизацията и в полевъдството и в животновъдството. И краварник и телчарник има сега там снабдени с най-нови съоръжения облекчаващи труда на хората. . .

И още нещо притежават заможните алфатарски кооператори—може би най ценното от всичко—истинско народно ръководство, което като изпитан стрелочник води голямото семейство към заветната цел.

Руси ШИМАБЕЕВ

ВЪЗХОДЪТ НА КООПЕРАТИВНИЯ СТРОЙ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ



ПЪРВЕНЦИ НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА

Разказва ШАБАН МЕХМЕДОВ — зам. председател на ТКЗС—Секулово

Наскоро в редакцията ни гостува др. Шабан Мехмедов. Той разказа за високите постижения на стопаните от техния кооператив. За голямата им радост в тия предпразнични дни.

И наистина, има на какво да се радват работливите кооператори. Тая година те са на първо място по добива на пшеница между кооперативните стопанства в Силистренски окръг. От 17 938 дка засяти с тая култура, те са получили по 243 кг средно от декар, при план 205 килограма. Средният добив от ечемика също е добър — 262 вместо 260 кг от декар. Радващи са добивите и от фасула. И при него планът е далеч преизпълнен. Вместо по 110 кг, полевъдите са получили по 150 кг фасул от декар.

Не с по-малки успехи посрещат празника и Секуловските животновъди. До 15 август в кравефермите е надоено 581 тона мляко. Годишният план от 850 т те ще преизпълнят с 80 тона. Овцевъдите са надоили 223 тона мляко, вместо 200 т както се предвиждаше. Птицегледачките също имат добри успехи. Те са дали на кооператива 844 000 яйца, при годишен план 1 000 000.

Не по-малко постижение на стопанството е и това, че тая година то преизпълни плана за договорираните количества зърно. Вместо 2 250 тона, то изнесе на държавата 2 587 тона.

Големите успехи, с които секуловци посрещат юбилейната годишнина на Дезети септември се дължат преди всички на техния упорит, пословичен труд. Дължат се и на умението правилно да се организира работата през различните сезони, умението да се прилага принципа на материалната заинтересованост, правилната организация и отчитане на социалистическото съревнование. Няма по-голяма радост за бригадите и звената от тая, на техния участък да се развява червеното знаме на първенците.

На първо място в съревнованието се нареди бригадата на Илия Петров от с. Грънчарово, която получи най-висок добив от пшеница. От площ 8 690 дка грънчаровските полевъди прибраха по 256 кг средно от декар. От 334 дка фасул в същата бригада се получи по 170 кг среден добив.

Много са и първенците животновъди в ТКЗС с. Секулово. Птицефермата в с.Прохлада с птицегледачки Тодорка Ст. Димитрова и Радка Илиева Димитрова, далеч преизпълни плана за деветмесечието. Овцевъдите в с. Скала надоиха от овцете си вместо 54 000 л мляко, както беше планирано, 64 000 литра. Първенците овчари Али Мехмедов Коч и Мехмед Адилов Юсеинов получиха по 70 л мляко от 200 овце. Кравефермата в с. Прохлада е съвсем близо до изпълнение на годишния си план по млеконадоя. Досега кравегледачите са надоили вече 240 000 л мляко от 290 000 планирани за годината.

Радващи са успехите на секуловските кооператори. Радващи и показателни,защото за 20 години в селата израстнаха нови хора--нови, истински стопани. На неуморните труженици от Секуловското равно поле пожелаваме от сърце още по-високи добиви, още по-големи постижения.



ОСЪЩЕСТВЕНА МЕЧТА

Може би някои вече забравиха онези години на черно робство, когато за бедния човек беше трудно да живее. Аз обаче, който целия си живот тогава прекарах в ратайство и овчарлък никога няма да ги забравя.

Останал още на 11 години без майка, бях принуден да напусна родната си къща и да търся препитание. Къде ли не скитах тогава? Избягах от Румъния в България и близо три години бях овчар при един чорбаджия от с. Кочак, Варненско.

Избягах пак обратно в Румъния. 3 години работих като ратай и овчар в Толбухинско. 11 години агатувах при Халик Доманджи от Дулово, 2 години при Муртаза Джибурджи и близо 3 години при Ибрям Чаръкчи пак от Дулево. На края, след близо 23 години ратайство и овчарлък останах пак само с дрехите на гърба си.

Истинското щастие за мене започна след 9 септември и по-специално след 1956 година, когато станах член на ТКЗС в гр. Дулово. Още в първата година постъпих като пастир в кравефермата и само за три години спестих повече от 30 000 лв (стари пари).През 1960 год построих нова, хигиенична тухлена къща и я обзаведох добре. Купих радио, мотор за момчето и др.

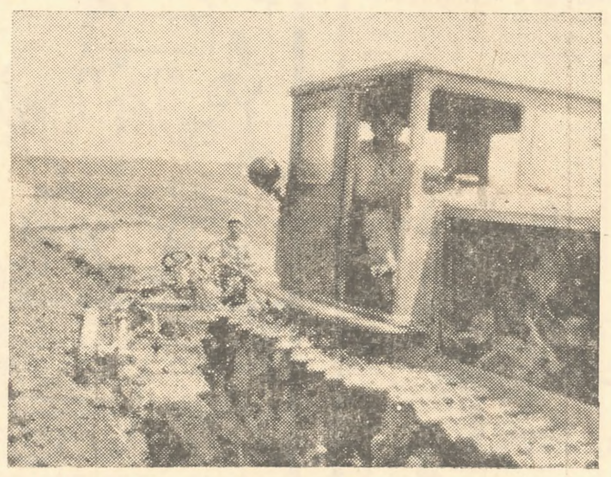
Сега работя като доставчик на свинефермата в Дулово. Месечното ми възнаграждение не пада по-долу от 80-100 лв. Сега събирам материал и ще започна строежа на още една къща за втория си син.

Всичко това аз дължа на народната власт, на която съм много благодарен. Тя направи от нас бедните истински хора--господари на новия живот.

Ахмед САЛИЕВ
кооператор от ТКЗС—Дулово

КОНТРАСТИ





ЦИФРИ НА ВЪЗХОДА

През годините на народната власт селското стопанство отбеляза небивал подем. На мястото на някогашните дребни еднолични стопанства се появиха едри социалистически селскостопански предприятия. Днес в окръга съществуват 30 кооперативни и 4 държавни земеделски стопанства, които притежават общо 1 701 021 дка обработваема земя.

С всяка измината година механизацията се разширява, навлиза по-дълбоко в производствените процеси, облекчава труда на селскостопанските труженици. В ТКЗС, ДЗС и РТС на окръга в момента работят 927 физически трактора, 258 зърнокомбайни и 462 камиона.

Поливните площи, които преди 1944 година почти несъществуваха в окръга, сега обхващат 85 448дка като използват водите на р. Дунав и други местни водоизточници.

Във всички стопанства и особено в зоната около р. Дунав намериха благоприятни условия за развитие и се разшириха трайните насаждения. По настоящем окръга разполага с 54 773 дка лозя и 25 902 дка овощни градини в ТКЗС и ДЗС.

Много беше направено през изминалите двадесет години за подобрение бита на хората в селата. Електрическата мрежа се разпростря в целия окръг, токът светна в домовете на кооператорите. В момента остават неелектрифицирани само 20 села. В 7 от тях се работи и до края на годината електрификацията им ще завърши.

Водоснабдени са вече 68 села Сега се работи за водоснабдяването на още 12, което ще завърши до новата година.

Днес домовете на кооператорите се сгласят от 5 787 радиоточки, 18 507 радиоапарата и 94 телевизора.

Тези няколко цифри са достатъчни да изразят подема в нашите села, успехите на кооперативния строй, подобрението в живота на хората. И всичко това беше постигнато само за двадесет години.

ВИСОКОДОБИВНИЦИ НА ПШЕНИЦА



(От ляво на дясно) СТАНКО МАРИАНОВ—бригадир от ДЗС—Окорш, получил по 290 кг от дка, МАКСУД МЕХМЕДОВ—бригадир от ТКЗС—Дулово, получил по 253 кг от дка, ШАБАН МЕХМЕДОВ гл. агроном и ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ председател в ТКЗС—Секулово, получили по 243 кг от дка, СТОЯНКА ДИМИТРОВА —бригадирка от ТКЗС—Межден, получила по 272 кг от дка и ЛАЗАР КОСТАДИНОВ—бригадир от ДЗС—Окорш, получил по 370 кг от дка.

Силистренска ТРИБУНА

ГОДИНА 89 БРОЙ 100 000 9-ти СЕПТЕМВРИ 2044 ГОДИНА

БЪДЕЩЕТО ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ЖУРНАЛИСТА

МИСЛИ ПРЕЗ 2044 ГОДИНА

ПОСТИЖЕНИЯТА, които завоюва българският народ за 100 години народна власт са толкова много, че едва ли могат да се опишат в тези печатни редове.

Разгадани са не само чудесата на природата, но ръката и мисълта на неукротимия „търсач на златните зърна" на истината, проникнаха в тайната на невидимия атом и извлякоха от там най-могъщата енергия—атомната. Този успех на учените няма равен на себе си в цялата досегашна човешка история.

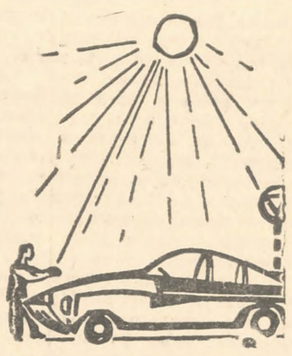
Днес човечеството се радва на атомните трактори, влакове, параходи, самолети... Някогашните големи постижения на съветската наука и техника вече доведоха до свободно шествуване из Космоса до най-различни Галактики и Съзвездия, които преди 100 години са били проблем.

Освободените от капиталистическите производствени отношения производителни сили на новото общество от планетата Земя, се развиват невиждано бурно. Големи и малки космически кораби и ракети кръстосват космическото пространство и проникват в неразгаданата галактика.



Някога хората са ходели „на" екскурзии до съседните на България страни по планетата Земя. Сега едва ли има силистренци, които да не са посетили една или две планети, да не са се запознали с икономиката и бита на марсианците, със красотите на Венера, с напояването на Уран и други.

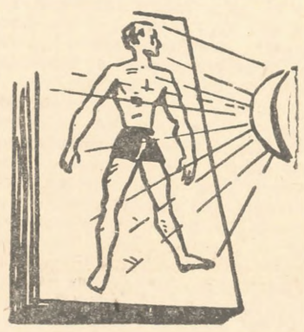
ПРЕДИ слънчевата енергия се използвала малко. Трансформирали са я в слънчеви парни котли, слънчеви леки автомобили, слънчеви кухни и други. Днес слънцето чрез полупроводниковите фото и термо елементи се използва широко. Изкуствените слънчеви батерии превръщат слънчевите лъчи в топлина и светлина с години. Цялата наша земна авиация сега работи със слънчеви батерии.



НАЙ-голямото постижение през тази юбилярна 2044 година, са новите изкуствени слънца, които дават топлина и светлина на цялата ни планета. Могъщите искрови електростанции са изменили климата на нашето кълбо по вкуса на човека. Направили са студа неразбираемо понятие. Чудно е сега, когато се говори за добивите от селско стопанските култури по една годишна реколта с минимални добиви. Сега хората с могъщата техника прибират само за един ден богатата реколта по 6 пъти в годината. Температурната невилация е разрешила и жилищният въпрос. Виждаме например останалите от тогава експонати сградите на ОТП, на Професъюзите и други, които са имали предназначение да предпазват хората от зимни виелици, от напора на летните бури. Сега те са излишни и заменени с леки и подвижни пластмасови, които представляват декоративен символ, условни знаци за живеене, къщове, където ни откъсват напълно от непрекъснатите светлини и звукове от изкуствените слънца, пък и от все още съществуващите любопитни очи. Още преди 100 години съветската наука е предотвратявала лоше време в Московска област. Сега прогнозата за времето не тормози хората, те сами си я контролират.

НЯКОГАШНАТА зародила се кибернетика на Земята сега широко се прилага. Тракторите, комбайните, хвърчащите таксита, вертолетите се контролират от едно място. Ето пред тази славна годишнина от Девети септември ние ще наблюдаваме голям мач между „Доростол" — Силистра и „Ерна" от планетата Венера. Ние обаче ще играем с роботи.

СЕГА хората не се уморяват както преди от слаби сърца или разширени кръвоносни съдове. Повредените или уморените сърца се заменят напълно или временно от новите изкуствени, направени от синтетични материали. Заменят се още много изхабени части на човешкия организъм. Средният живот на хората сега е 400-500 години. Новите лампи за електросън са източниците на това дълголетие. Необходимо е само



няколко минути да те облъчват и да освободят човешкия организъм от всички отровни вещества и да го приведат в изумително бодър вид.

ЧОВЕЧЕСТВОТО надникна и в подводния свят. Новият подводен град Подчерноморец край град Варна се посещава все повече и повече и от силистренци. Тук хората се разхождат свободно под водата, почиват сред дивните красоти на морето, пируват в хубавите обзаведени ресторанти, разхождат се по широките авенюта.

НАЙ-ГОЛЯМОТО постижение на XXI век е известното откритие на професор Вегнер за намаляване земната притегателна сила. Сега хората спо-



койно могат да издигат до 5-10 тона тяжести. Скоро моя комшия се премести в друг квартал като надигна цялата си къща с покъщнината. Нещо ново за този век е и пречистването на мозък. С тази задача успешно се е справил професор Премоторов. Той успешно е присадил изкуствени мозъци на населението от планетата Уран.

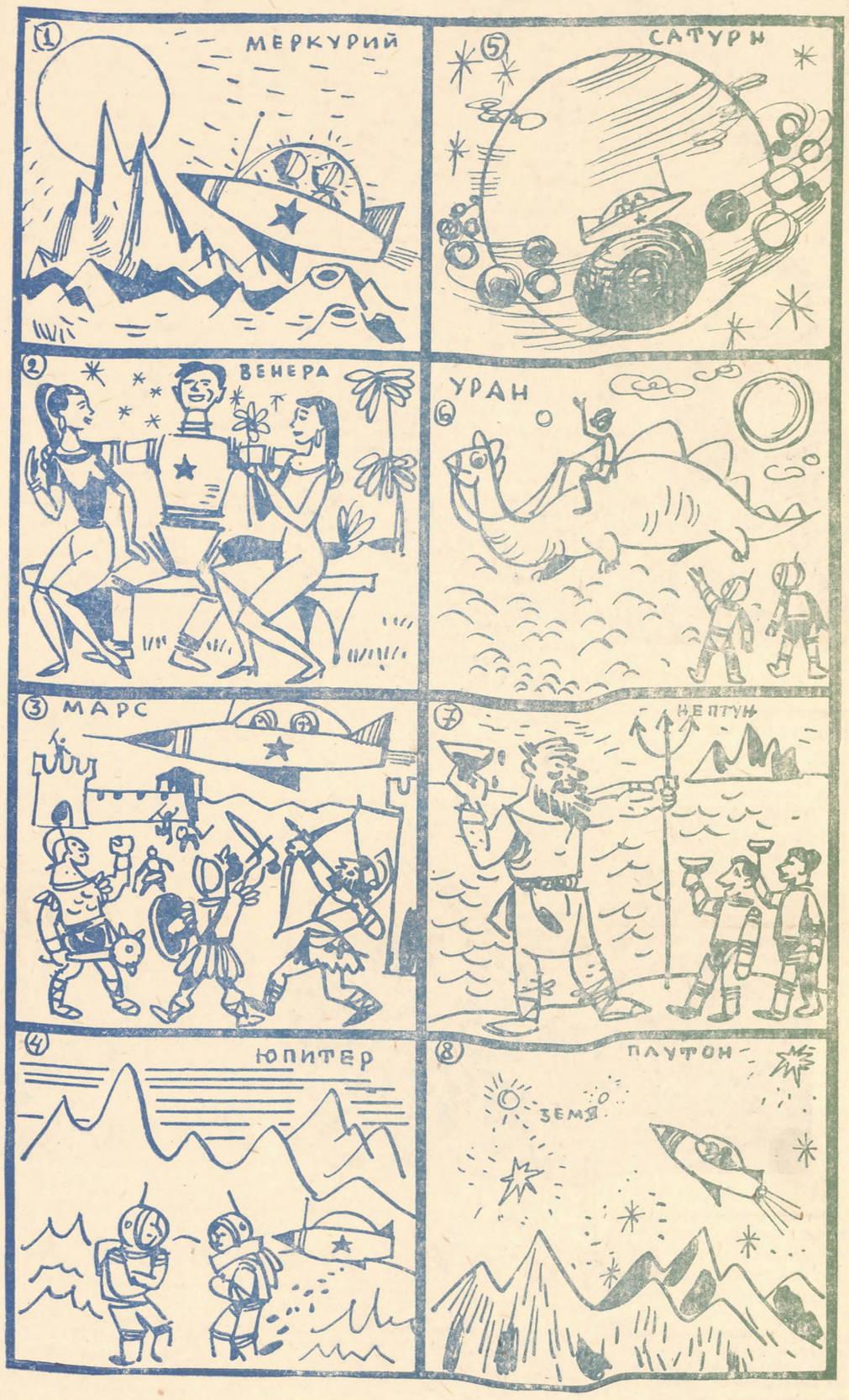
Всичко това е плод на освободената от капитализма човешка мисъл, обхванала неразгаданите досега природни и космически тайни.



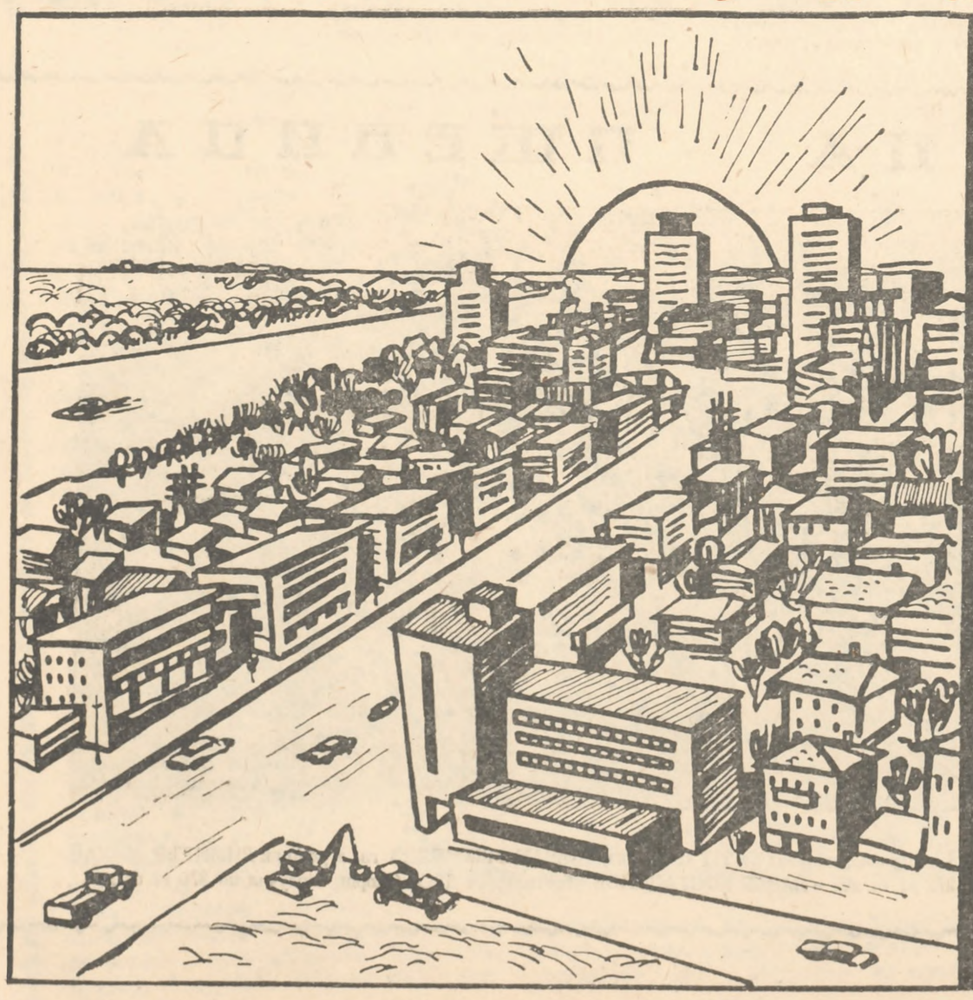
„Човекът не спи на дотук." Той винаги гледа напред и нагоре.

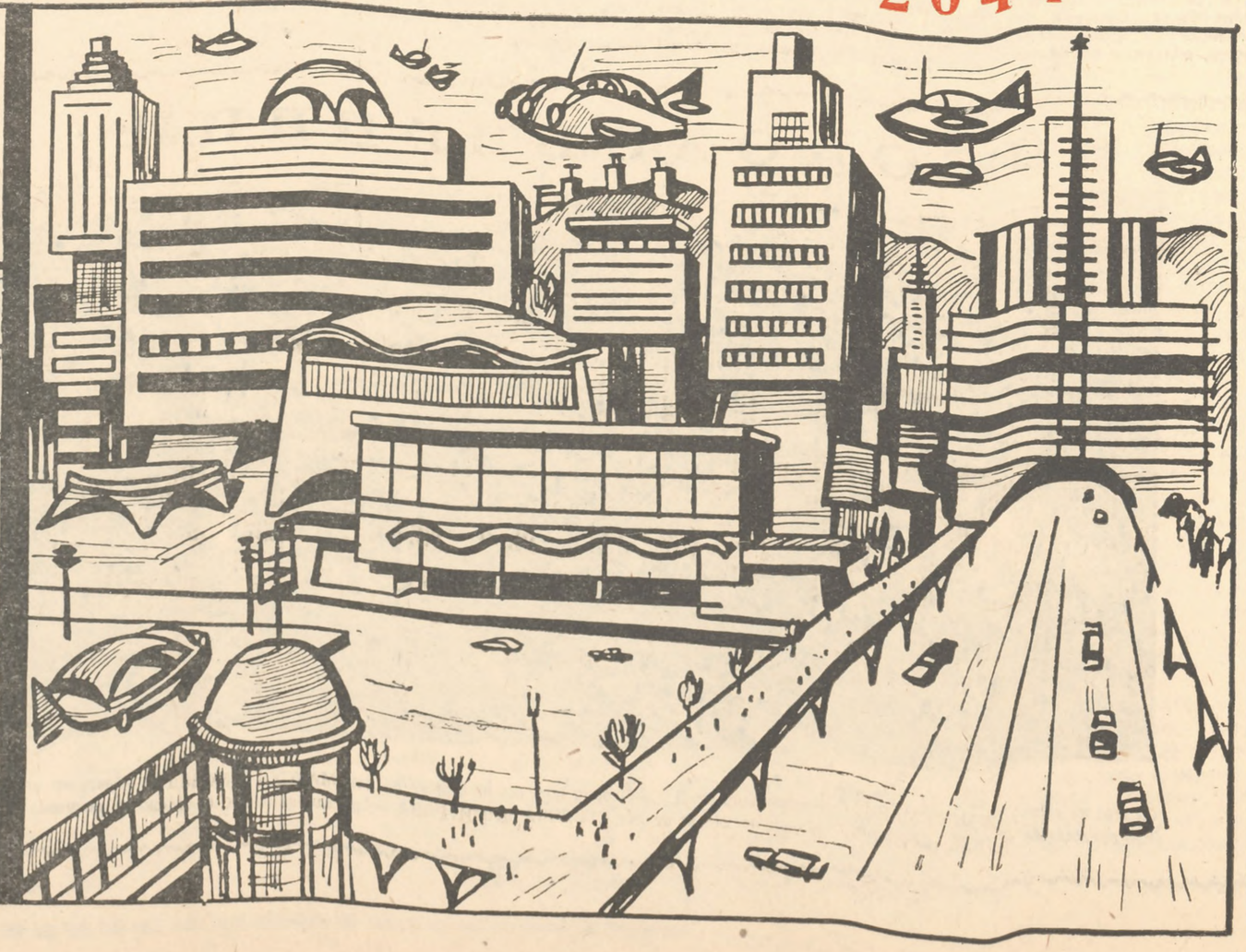
Андрей АНДРЕЕВ

КОМАНДИРОВКА В КОСМОСА



1964 — СИЛИСТРА — 2044





2044 КОСМОС·ОСА·КОСМОС 2044

ИМА ДУМАТА:

Благовест Космически, отговорен редактор на хумористичната страница през 2044 година.

Преуважаеми читателки и читатели!

Поставям читателките отпред не по стара традиция и не за да демонстрирам даване преднина на жените. Те си я вземат и сами. Впрочем те са си я вземали и по-рано сами, но мъжете тогава са им давали преднина в ревите си от чувство на самоуспокоение. Нали е по-добре да кажеш, че даваш нещо някому, когато знаеш, че той вече си го е взел. Пък и жените от онези отлетели неспокойни времена са се радвали, виждайки, че мъжете им дават вече това, което имат — първенството в живота и в създаването на живота. Ами че жените са натискали бутончето на живота през всички епохи, или, както твърди една поговорка от онова време, петлите са пели, но по написани ноти. Кой пък е пишел нотите—знайно е.

И така, в моето слово аз поставям читателките отпред поради простата причина, че през тази епоха те четат вестника повече, по-редовно, по-страстно. А това е така, защото мъжете са много заети. Те се запиляват по разни галактики, системи и чужди планети. Аз например имам един приятел, който ходи упорито по всички мачове в съзвездието „Овен“ и почти не се връща на родната си планета. Жена му е склонна да вселява у децата си революционния дух на дедите ни и затова си ги взема всяка вечер от слънчевите градини. Вселява революционен дух, гледа звездите и чете вестници. Друг приятел пък ходи много често в командировки и все извън нашата галактика. Жена му все го чака и. . . чете вестници. Трети приятел ходи да обменя опит с жителите на Венера. Някои дори подхвърлят, че той обменял опита на жена си, която работи като много добър инженер в завода за свръхточни машини в Силистра. Но както и да е, жена му работи и вечер чете вестници.

Затова аз се обръщам повече към читателките.

Скъпи читателки и драги читатели, в чест на стогодишнината от социалистическата революция у нас аз искам да заявя най-категорично, че се чувствувам нещастен. Моята работа вече става безпредметна, аз нямам вече обекти за критикуване. Изчезнаха злоупотребите, изчезнаха тунеядците, с които, преди сто години, трябваше да се воюва докрай. Но ето, че ние стигнахме края. И в този смисъл аз съм щастлив нещастник. Защото няма да остана без работа.

Аз предлагам, драги читателки и читатели, да преименуваме хумористичната ни страница. Досега тя се казваше „Оса“. Но оса е едно насекомо, което само жили. Аз смятам, че нашата хумористична страница вече трябва да се казва „Пчела“. Пчелата е трудолюбиво насекомо, което се грижи за труда и се труди. „Пчела“ ще бъде нов етап в развитието на хумора.

Честита стогодишнина, уважаеми читателки и читатели, честита „Пчела“!

Последни новини

ЛУНА („Асошиейтед прес“) Американските телеграфни агенции съобщават: „Последните разкопки на луната доказаха, че само на един метър дълбочина са намерени останки от апаратурата на „Рейнджър“. Това сочи по неоспорим за всички начин, че ние първи сме стъпили на луната“.

Без да коментира съобщението ТАСС отговори само следното: „Покопайте още два метра надълбоко! Ще откриете вимпел с надпис USSR. Не си правете труд да откривате неща, които вече са открити. Елате да ви услужим с релефен глобус на луната. Гуд бай!“

* * *

КОЗМЕРИДА. Днес тук пристигна първата пратка землянки (жени от Земята), решили да подобрят външния си вид чрез средствата на козметиката. Само за три сеанса и най-младите дезойки под 17 години заприличаха на симпатични стари индианки. Бръчки покриха лицата им, а косите им бяха изскубани до кожа по най-безболезнен начин. С разноцветно лакирани черепи тези любителки на модни прически се завърнаха на Земята да разнасят и пропагандират новата мода, заимствувана от Козмерида.

* * *

СЪЗВЕЗДИЕ „НЕТЕРПИДА“. Късно снощи тук пристигна внукът на Бари Голдуотър, известен на времето американски сенатор. 35 годишният Джери Голдуотър пристигна с голяма бедрена кост в устата си. Местните коментатори твърдят, че това е кост от линчуван негър. Джери е долетял тук да лекува болните си нерви, но нито един от специалистите-психиатри не пожела да има вземане-даване с такъв микроцефал. По всяка вероятност внукът ще се завърне на Земята, където го очаква усмирителна риза.

„На Нетерпида народът е нетърпим—каза Джери пред група журналисти. —Чудя се само откъде се е научил да крещи „Ами го хом!“

Косьо в космоса

(Космическо сгодяване)

Със ракета за седмина
Косьо в космоса замина,
де летят и са летяли
космонавти- генерали.
Някъде на Марс се спряха,
помежду си се разбраха
и в сладкарница „Бреза“
пиха нашенска боза.



Марсианка нежна, млада
им сервира лимонада.
После пиха чай със ром
от силистренски „Винпром“.
В марсианката с надежда
Косьо хитро се заглежда
и под чуждите звезди
рой мечти реди, реди...
И нали си е ерген, та
той не изгърва момента,
а с вежлив и нежен тон
я покани на Плутон.
Там чрез лафове мечтите
Косьо смеси със звездите
и на своята Марсèз
преподнесе тази „смес“.
Някакви метеорити
им блестяха във очите...
Рече му Марсèз тогаз:
— Вечно твоя ще съм аз!



Косьо много се зарадва.
Вдигнаха голяма сватба.
Пяха там за веселба
„Смок засвирил на върба.“
После... После във забрава
любовта им продължава.
На Марс върнаха се те,
щом роди им се дете.

Ей таквоз едно мъничко,
с малки розови ушички.
Косьо го люлей в ръце
със усмивка на лице:



— Ох на татя момчурляка,
ти какво ми се разплака?
Я лапни тоз биберон,
хубав е като микрон!
А като пораснеш, тате
на земята ще те прати,
за да видиш баба, дядо,
да съзреш Силистра — града,
дето някога съм живял
и кюфтенца с чушки ял.
Нанкай, нанкай, нани-на,
там е моята страна!
Само че внимавай, сине,
котка път да ти не мине.
Ще се влюбят там безчет
жени в твоя звездолет...



Но недей, недей да плачеш,
там е по-прекрасно, значи!
Има мляко и каймак
и девойки по мерак!
На кълбото земно, сине,
небесата най са сини
в мойта българска земя,
хубава като мома.
А сега заспивай вече
и в съня си надалече
ти с ракета полети
в наште земни широти.

Др. ПАНОВ

ПРИНОСЪТ НА СПИРО БРИГАДИРА

(Положителният опит — достояние на всички планети)

Спиро Бригадира от ТКЗС „Път в космоса“ получи командировъчното си и отпътува с ракета към едно близко съзвездие. Целта на неговото посещение беше да се запознае с някои новости в космическото селско стопанство.

Посрещнаха го гостоприемни човекоподобни същества, които не разбираха бъкел от български. Все пак намери се един, който му служеше за преводач. Тръгна Спиро да обикаля космическите блокове и учудването му прехвърли дори границите на нашата галактика.

—Какво правят тези тука?— попита той преводача си.

— Орат. Предсеитбена оран извършват —отговори последният.

—Вие сте луди! Машини нямате ли, че сте погнали динозаврите да се измъчват?

И наистина, няколко трицератопси (трироги динозавари), подканвани от камшика на едно двуного същество, ровеха почвата с рогата си.

— Затуй ви са слабосилни урожаите! — възкликна Спиро.— Туй може да му казвате царевица, ама по нас му викаме пуйчи глави. А с млеконадоя как сте?

— Там сме по-добре. Получаваме мляко направо от Млечния път.

— А с вълната?

—Не произвеждаме. Пращат ни от Земята.

—Е-е-ех,— провикна се Спиро.— Да падне на моята бригада тази мазна почва да видиш какви реколти ще смъкваме. И пшеница, и слънчоглед, и царевица, и зарзавати... Пет души сме в бригадата, но всеки като натисне по едно копче и електронните машини започват сами да работят. Орат, копаят, плевят, жънат, вършеят, прибират готовата продукция... А вие тука с динозаври се занимавате. Имате ли поне достатъчно птиче месо?

— Създадохме няколко ферми с археоптерикси и археорниси, но месото им не може да съперничи на кокошето.

— А силаж за животните приготвяте ли?

—Правим опити в това отношение, но не ни достигат метеоритите. Другите по-развити в техническо отношение планети ги ловят в космическото пространство с електрически серкмета и за нас остават само тези, които си падат по собствено желание. А метеоритният силаж се яде най-много от цератопсите.

— Зян сте вие, мой човек, жив зян!—рече тъжно Спиро.—Да имате такава планетчица и да не си знаете тънката сметчица. Ами че тука на всяка крачка богатства се крият, бе! Ние нашата Земя като лимон я изстискахме и тя, горката, пак продължава да ражда, а вие сте станали за майтап на космоса. Аз оставам за малко при вас и ще видите каква работа ще падне.

Развърта се Спиро и работата наистина тръгна. Докараха специални инсталации и уреди от силистренския завод за организационни машини. Спиро проведе двудневен курс за обучаване на механици по натискане на копчетата за експлоатация на машините. Непродуктивните цератопси, археоптерикси и археорнисти бяха продадени на Мекосмокомбината за кървавица и пача. На тяхно място внесоха български крави и овце, които благодарение на космическата паша и метеоритния силаж наедряха неимоверно и започнаха да дават по една цистерна мляко. Обработваемите площи се увеличиха, а космическите дъждове спомогнаха да се роди пшеница като шикалки, слънчоглед, голям като софра, фасул като шпекова салам и царевица како кросно. Малката неизвестна „планетчица“, както казваше Спиро, скоро се прочу, увеличи десеторно добивите на глава от население и започна интензивно да търгува с другите галактики. Народонаселението повиши материалното си и културно състояние.

Преди да се върне на земята Спиро присъствува на една кръщавка. Кръстиха някакво момчурляче на неговото име и пиха силистренски „Ризлинг“ за неговото здраве. Спиро присъствува и на откриването на собствения си паметник, издигнат от признателните и благодарни същества на планетата. На голям, оранжево— син кристален постамент, се пъчеше мощната фигура на нашенеца, отправил зареян поглед към неизмеримите космопространства. На паметника пишеше на „чист“ български език: *„Е вива Спириус Бригадирус, уно булгаро пешкинос!“*.



Безработни...

Наредба

на Космическата инспекция по контролиране излитанията (КИКИ)

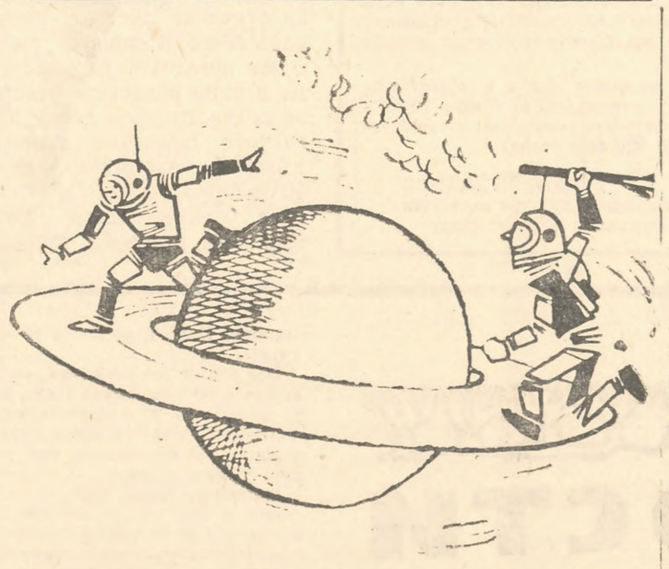
1. ПЪТУВАНЕ в Космоса да става само с универсални транспортни машини „Въздух—суша—вода“, осигурени с метеоритозащитна броня. Превозните средства и скафандрите трябва да имат печат на КИКИ за технически преглед. Никакви заверки от ДАИ и ОТК не се признават, защото тези комисии от миналото имат лоша слава.

2. ВОДАЧИТЕ на моторни превозни средства в Космоса трябва да притежават удостоверения за издържан изпит по междупланетния език ТАКО-ВАКО, като владеят поне още земния език на русите и един нептунов или юпитеров език.

3. ЗВУКОВИТЕ СИГНАЛИ в Космоса са забранени. Нарушителите се изпращат за превъзпитание в района на действуващите вулкани на обратната вечно тъмна страна на Луната.

4. ПРИ КАЦАНЕ на планети, по-малки от Земята, използувайте специалните оловни наљми с тежина от 100 до 3 000 килограма, за да имате устойчивост. Забранено е да се правят крачки над 25 м и да се скача по-високо от 50 м за избягване на нещастни случаи.

Началник на КИКИ (п) Я. ЗЕ. КА.



Проблемите за възпитанието на подрастващите в Сатурн, които разтревожиха напоследък цялата Галактика през погледа на карикатуриста Йорис Марън.

ЗРЪНЦА

Много хубаво ще е, ако бебетата се носят не от щъркелите, а от междупланетни кораби. Тогава и най-изисканите вкусове на съвременните майки ще бъдат задоволени, тъй като бебетата ще бъдат хем вносни, хем космически, хем ще се получават в доста възрастен вид.

* * *

—Непременно стани зъболекар, Иванчо!

—Защо пък непременно зъболекар?

—Това е професията на бъдещето. На която и да е планета, населена с живи същества, за зъболекарите винаги ще има работа Тези същества непременно ще поемат храна, ще злорадствуват и клюкарствуват помежду си, което неминуемо води до захабяване и разваляне на зъбите!

В НАРОДНИЯ исторически музей за изобразителни изкуства в Силистра през 1998 година по някаква чудна случайност за запазени като рядкост на вродената гениалност две картини на художника А. Б. Стракционистов, който бил от школата на западноевропейския модернист Салвадор Дали. Нашият редакционен робот, изпратен там, за да събира впечатления на зрителите вместо репортаж ни предаде тази карикатура. Така изглеждали посетителите на музея, които се застоявали по-дълго пред картините на А. Б. Стракционистов. Коментариите са излишни.



Каналите трябва да се поддържат

(Специална кореспонденция за „Силистренска трибуна“)

Три дни продължи междупланетното съвещание по хидромелиоративното строителство и напояването. То се състоя в райската долина „Ривиера“ в северната част на Сатурновия пръстен. В работата му взеха участие най-изтъкнати специалисти от Земята, Юпитер, Венера, Марс и Сатурн. Съседните слънчеви системи Алфа и Омега бяха пратили свои роботи за наблюдатели.

Делегатите на Земята излязоха с колективен доклад, който в някои моменти предизвикваше снизходителни усмивки сред всички присъствующи с изключение на роботите—наблюдатели. Когато се хвалеха с особена гордост, че египтяни-и асировавилонците били напоявали земите си още преди 20-30 века, венерианците ги апострофираха, че имат канали от преди 20-30 хилядолетия, но все още се смятат новаци в хидромелиоративното дело, затова се учат от марсианците.

С особено внимание се изслушаха научните съобщения от учените на Марс. Преди няколко хиляди години и там е имало увлечение по използуването на ракети за изкуствен дъжд.

Тази система показа редица недостатъци и неудобства. Невъзможно е точно да се определят границите на поливните площи и да се осигури оптимално полезното количество вода за различните култури. Сега практикуваме пластмасова облицовка за постоянни канали, които винаги се държат в изправност. От каналите водата се разпръсква чрез дъждовални машини, които са осигурени с резервни части и никога не се повреждат (тук явно се правеше намек на земните пратеници, но те като че ли не се сетиха — бележка на Чичо Пей).

През втория ден делегатите посетиха близките планети Марс и Земя, за да се запознаят с опита на марсианците и хората.

—Драги човеци—каза председателят на конференцията, марсианец, професор, отдал 135 години от живота си на хидромелиоративното дело,—срамота е! Занемарили сте каналите. В нашата история има само един подобен случай. Преди 10 века Шу-Шу-Мига, директор на стопанството „Чу-Чу-Лига“, беше уволнен и пратен на низова производствена работа само заради нехайството му към хидромелиоративните съоръжения.

На третия ден се състоя заключително заседание. Приета бе резолюция в подкрепа на напояването с канали и се гласува призив към жителите на всички планети да се учат от опита на Марс—„Само чисти канали!“

По радиотелекса „Сатурн—Земя„
— специален кореспондент:
Чичо ПЕЙ

КОСМИЧЕСКА ПИАЦА



МАЛКИ ОБЯВИ

ПРОДАВАМ идеално запазена в движение РАКЕТА „АЕН“—210.
Справка: гр. Полимерий, Пл. Марс.

ПРОДАВАМ космически кораб — спорген, 50,000 км в час
Справка: Венера гр. Колобърсбург.

ПРОДАВАМ космически лек автомобил за планетни услуги, в движение в различни космически пространства.
Справка: с. Таслаково — Земя.

ПРОДАВАМ цветен пластмасов скафандър за двама души, запазен.
Справка: гр. Атом — Сатурн

ПРОДАВАМ 11 робота за футбол, вкарват до 15 гола на мач.
Справка гр. Рекондромо — Марс

ПРОДАВАМ открита ракета за разносна търговия из Космоса, приспособена за сироп.
Справка: Търговско предприятие, гр. Силистра — Земя

ПРОДАВАМ 15-стаен пластмасов апартамент — подвижен.
Справка: Вигнер — Земя

КУПУВАМ изкуствено сърце с бензинорезервоара със скорост 100 км в час.
Справка: Хелионов гр. Кратерион — Марс

КУПУВАМЕ транзисторен междукосмически телевизор.
Справка: редакцията, Силистра — Земя

КУПУВАМ запазен подводен апартамент.
Справка: гр. Подчерноморски — Земя

КУПУВАМ изкуствен стомах или под наем, докато пристигне моят
Справка: Чукчиджиев, гр. Кометис — Венера

КУПУВАМ атомен топъл костюм.
Справка: Метеоров — Юпитер

КУПУВАМ атомен космически казан за шкембе чорба.
Справка: Иван, Силистра — Земя

ТЪРСИМ инженер — кибернетик.
Справка: Кибернетичен завод „Меркурий“ гр. Силистра — Земя

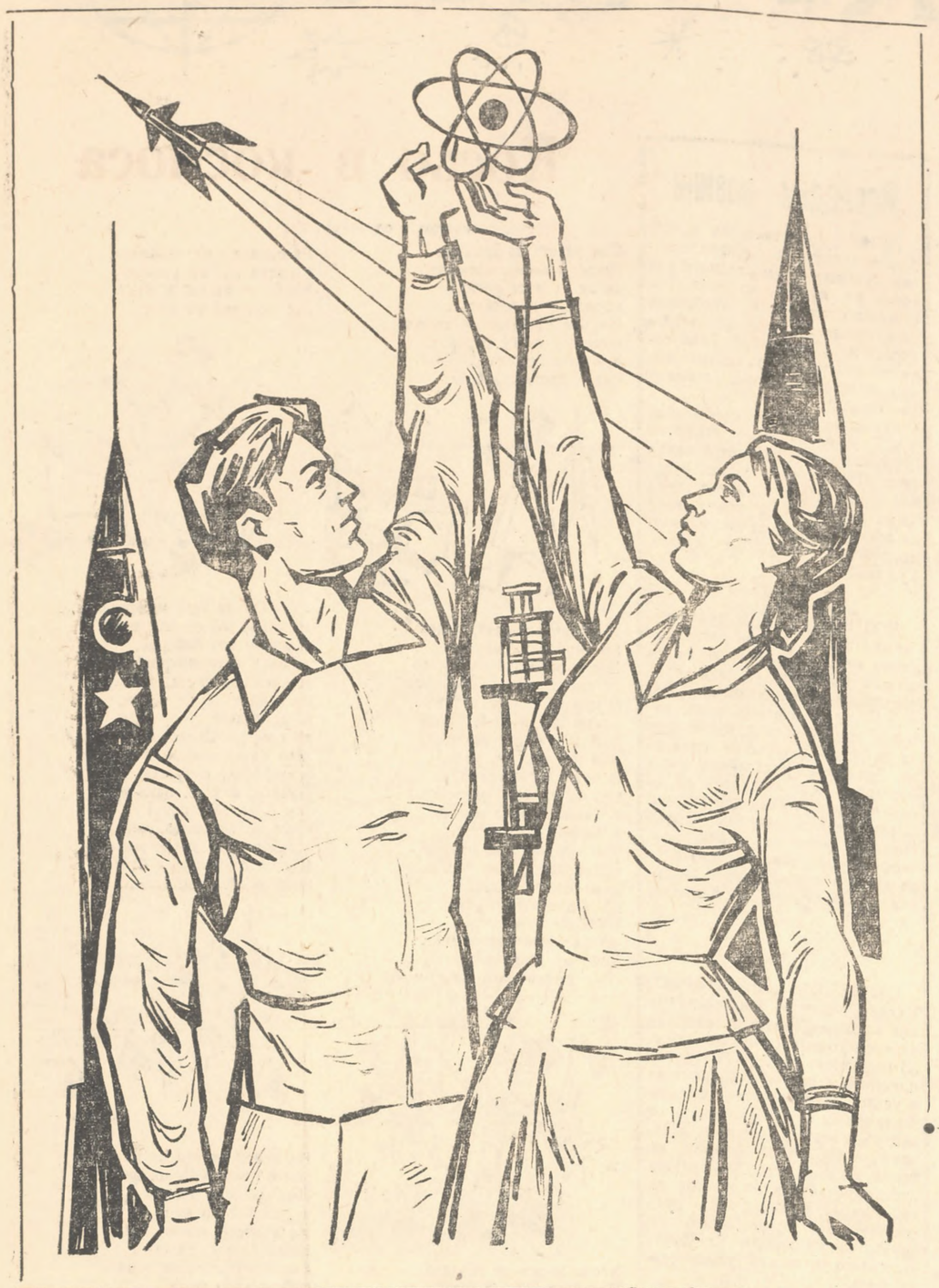
ТЪРСИМ протонов източник за изкуствени слънца.
Справка: Промкомбинат „Електрометал“, Силистра — Земя

ТЪРСИМ космически влекач на дъждовални облаци.
Справка: ТКЗС в гр. Калипетрово — Земя

Разни

ЗАМЕНЯМ жена кестенява с черноока от Венера. Харпунов — Земя

ЗАМЕНЯМ апартамент 10-стаен със същата квадратура на Марс.
Справка: Петров, Силистра—Земя



Художник:
ЙОРДАН МАРИНОВ

Последното желание
поема

Не помня дали колелата
на някой нощен влак
или тополите край Дунава
са ми разказвали
за оня млад учител-комунист,
когото осъдили на смърт.

Питали го за последното желание.
Пожелал да изнесе един урок.
Съдът му разрешил,
но имало условие:
да не говори пред учениците
за политика.

Учениците го питали:
„Какво ще имаме тоз час, учителю,
история, география или рисуване".
Учителят отговорил:
„Тоз час ще имаме
история, география, пеене,
зоология, аритметика, рисуване. . ."

През прозореца влязла една пеперуда.
Било тъжно,
но всички се усмихвали,
може би заради перерудата.
Тогава учителят казал:
„Ще започнем със зоологията:
не се възхищавайте от пеперудите.
Те са хубави —
жълти, зелени, червени,
с точици и без точици по крилцата си.
Те са леки, летят,
но не забравяйте,
че са произлезли от гъсениците,
които пълзят по дърветата,
и става безсмислено
да чакаме ябълки.

По ботаника знайте:
вятърът събаря високите дървета;
храстите—никога.
Когато големите дървета
станат гора,
вятърът не може да ги събори.
Но вие не презирайте храстите.
Ако не бяха те,
ние не бихме знаели,
че дърветата са високи.

По география трябва да знаете:
има и реки,
които извират от родната ни земя,
а се вливат в чужди морета;
но има реки,
които извират от чужди земи,
а идват при нас
и ни предлагат водите си.
Внимавайте
дали са дълбоки или плитки,
дали са бистри или мътни.

Изкачвайте върховете,
от които се вижда далече.
Те са високи, скалисти и горди,
но не забравяйте,
че те не раждат жито
и на тях хората не строят къщи.
Обичайте равнините.
Слизайте в тях.

По аритметика
ще ви кажа само това:
уважавайте числото едно.
Най-скъпите неща са единствени.
Имаме едно-сърце,
една майка,
една родина,
една любов.
Някои не уважават достатъчно
числото едно.

По граматика ще ви говоря
за препинателните знаци.
Никога не бързайте
да слагате точка.
Не се отчайвайте.
Размахвайте камшика
на оптимистичната запетая
и продължавайте напред.
Но пред многоточието
се спирайте за момент.
Все едно, че пред вас
стоят три гранати.
Помислете добре.
Могат всеки миг да избухнат.
Избягвайте удивителните.
Те са лекомислени.
С въпросителните ще се срещате често.
Ще ви научат да мислите.
Уважавайте ги.

И по рисуване ще ви кажа нещо:
когато искате
да нарисувате едно цвете,
не късайте едно лале
от градината,
за да ви позира.
Да нарисуваш едно цвете,
значи да създадеш едно цвете,
Откъснатите цветя са мъртви.
Но когато имате голям празник,
късайте лалетата и божурите.
Когато имате голям празник. . .
За този ден пазете цветята.
Рисувайте залезите,
и им се радвайте,
но не забравяйте,
че след залез идва нощ. . .
Залезите са червени като кръв,
но не смятайте за залез
всяка кръв,
която изтича в пръстта.
Тя е изгрев.
Идват много изгреви за вас.

По пеене се учете
не само от птиците,
а и от свистенето на вятъра,
а и от гърмежите на пушките.
Тази музика е страшна,
но е нужна.
А когато дойде оня празник,
за който ви говорих по рисуване,
ще се наслушате
на друга, нежна музика.
Поканете ме и мен тогава,
аз ще дойда.
Ако всичките сте весели —
значи съм дошъл;
ако всички цветя са разцъфнали,
за да празнуват с вас —
значи съм дошъл.
Но звънецът вече бие.
Не остана време за история.
Оставям ви сами
да учите урока по история."

Симеон МАНОЛОВ

ПЪЛНОКРЪВЕН КУЛТУРЕН ЖИВОТ

СЕГА, когато честваме славната Двадесетгодишнина от победата на социалистическата революция у нас, големият растеж на Силистренски окръг в областта на културата и изкуството добива още по-ярки очертания и събужда в нас истинско чувство на гордост. Преди Девети септември буржоазните правителства не проявяваха никакъв интерес към развитието на културата в Добруджа. Те гледаха на нея като на най-дълбока провинция, в която културата е нещо съвсем излишно. Единствени народните читалища в по-големите градове и села развиваха културна дейност, но лишени от материална база и от най-елементарни условия, те не можеха да задоволят с проявите си трудовите хора. В селищата с турско население пък за културна дейност въобще не можеше да се говори.

Под грижите на Партията и народната власт наред с успехите в областта на народното стопанство трудещите се от нашия окръг постигнаха много и в областта на културата и изкуството. То е толкова много в сравнение с това, което беше преди двадесет години, че дори само цифрите и фактите са достатъчно убедителни, за да се открои яркият контраст.

Днес в окръга ни дишат пълнокръвен културен живот 117 читалищни организации, които със съдействието на народните съвети и комисиите на Отечествения фронт се превърнаха в активни центрове на културно-масова дейност. Благодарение на прекрасната инициатива на трудещите се в много селища се издигнаха нови читалищни сгради. Подобри се библиотечната дейност. Сега книжният фонд на библиотеките в окръга възлиза на 276 358 тома. Само през 1963 година са закупени 58 823 тома нови книги. И интересът на трудещите се към литературата нараства все повече: през 1963 годнна за прочит са раздадени над 345 хиляди тома книги. Окръжната библиотека при образцовото народно читалище „Доростол" в Силистра до края на месец август е раздала на силистренските читатели над 121 000 тома. Провеждат се най-разнообразни културно-масови мероприятия като обсъждания на книги, читателски конференции, колективни четения, срещи с писатели и др. Училищните и профсъюзни библиотеки също развиват активна дейност.

Големи, радостни са успехите и в художествената самодейност. Народната власт създаде прекрасни условия за проява и развитие на народните таланти, социалистическата революция отприщи творческите сили на масите. Сега във всяко селище и в по-големите предприятия и учреждения са изградени самодейно художествени колективи, чиито концерти и спектакли се посещават от трудещите се с голям интерес и оказват решително въздействие за комунистическото им възпитание. Голям успех за самодейното изкуство в нашия окръг са изградените турски художествени колективи. Вторият републикански фестивал беше най-масовата и най-убедителна проява, която показа високият ръст на художественото им майсторство и културно-обществената им дейност. Във фестивала от окръга ни участвуваха 154 колектива с над 4 600 самодейци и много индивидуални изпълнители. В продължение на няколко месеца в окръга бяха проведени етапите му—местните и общинските прегледи, окръжният фестивал. На най-добрите колективи бе открит пътя към благородното съревнование за първите места в зоналните и републикански прегледи.

Със званието лауреати на фестива за съответен вид художествена самодейност бяха удостоени танцовият колектив от село Калипетрово (награден със златен медал), турският народен хор от гр.Дулово и танцовият колектив от село Сребърна (наградени със сребърен медал), представителният хор „Седянка", работническият хор „Дунав", народният оркестър от Кайнарджа, вокалната група в Главиница и индивидуалният изпълнител на гайда Тодор Станев от Силистра (наградени с бронзов медал). Тези постижения на художествената ни самодейност са заслужена наша гордост.

Голяма културна придобивка за трудещите се от нашия окръг е непрестанно увеличаващата се киномрежа. Преди Девети септември в окръга ни е имало само три кина, а сега 42. От тях 17 са селски стационарни и 19 подвижни. И колко далеч е онова време, когато хиляди хора не знаеха какво е кино! Сега няма селище, в което да не се прожектира филм. Само през 1963 година са организирани 16 770 прожекции пред 2 117 162 зрители.

Бита на трудещите се от окръга радикално е навлязло вече напълно. Сега почти всяко семейство има радиоапарат. 42 селища имат радиоуредби, които са трибуна на партийния глас. Със своите изложби и културно-масовата си дейност Окръжният народен музей подпомага разширяването на културата на трудещите се и тяхното възпитание в патриотичен дух.

Трудещите се от нашия окръг постоянно обогатяват своята култура и възпитават в себе си високи морални и естетически добродетели и от многобройните спектакли на Силистренския народен театър, театрите и оркестрите от съседните окръзи.

Доказателство за културния растеж на окръга ни са и големите успехи на книгоразпространението. Вместо няколкото малки книжарнички сега в окръга има 10 градски и 15 селски книжарници, които разпространяват истинската книга, в която се огледа нашата съвременност.

Успехите на нашия окръг в областта на културата и образованието са големи. Те показват, че културната революция в Добруджанския край е в своя размах.

Добрин КУЗМАНОВ
началник на отдел „Култура и изкуство"
при Окръжния народен съвет

Рождени дни

Свеж вятър широко задуха
от Дунав и Черно море.
Не вятър—пристига Толбухин!
Ден първи в Балкана изгре!

БЕШЕ рожденият ден на свободата. Беше Девети септември. Денят, в който от цевите на пушките вместо куршуми излизаха стръковете на червени гиргини. Денят на първите широки усмивки, когато народът ни се роди отново и завинаги.

Беше рожденият ден и на Добруджа —потъпканата и унизената. И затова тя изтегна волна снага, набраздена от кървав чернозем и жадна за вода и труд. Оттогава дни те й се втурнаха шеметно напред. С ум, сърце и мишци ги тласнаха хората. И всеки от тях стана рожден ден на нещо нужно, светло и красиво—нещо, което носи щастие, наситено с делничния мирис на бензин и въглища, на чернозем и теменуги.

Дните на Двадесетилетието—те станаха рождени дни на нашето щастие! След всеки откъснат лист от календара вечер в нашите гърди освен приятната умора се топи и едно радостно чувство за роденото през деня: златистото пшенично зърно и дъхавото бяло мляко, едрото янтарно грозде и огромните слънчогледови пити, изящните ракитови кошчета и тежките стоманени отливки.

Един ден от Двадесетилетието—той е толкова щедър. За всяко село, град, квартал и завод. За всеки работник и кооператор, за всяка майка, за всяко семейство и всеки влюбен. И какво ли не е той? Той е ново училище за кайнарджанци, гой е електрическа светлина за таслаковци, ново читалище за бабукци, нов цех за работниците от „Камъшит", един чудесен нов модел за шивачките от „Дунав", една нова чешма за бреничани, първи рейс на летящата по дунавската шир „Ракета". Той е първата норма, стопена от потта и волята на упоритя новак в „Липа", той е първата усмивка на един оздравял, първата целувка на двама влюбени. Той е новороденият син на двама щастливци. Ако те са Георги и Марийка, той е малкият Атанас, който ту плаче, ту се усмихва в бялото легло. За неуморимите лекари и сестри от Родилното отделение на Окръжната болница той е 536-та радост през годината, а за Родината това е един бъдещ човек—творец, един бъдещ комунист. Един гражданин на социализма, в който всичко е надежда, но сигурна надежда! Следващите дни ще бъдат рождени за още хиляди и с тях ще се раждат още хиляди нови щастия—от всички и за всички. Защото един път се роди свободата. А нейното раждане беше раждането на нашето непресъхващо щастие. Напоено с кръвта на героите, то сега расте с труда на непреклонните им синове и ще разцъфне в ръцете им — граждани на комунизма. Тогава, когато рожденте дни ще бъдат още по-щедри.

Петър ДИМИТРОВ

МАРКО БЕХАР



„Труден преход" (Из „Партизански дневник")

НА ГОСТИ

РАЗКАЗ

ДВАДЕСЕТ години не бях идвал в селото на моя братовчед. Сега бях в командировка наблизо и рекох на шофьора да поеме пътя към Дунава. „Ще постоя час-два, ще изядем една студена диня и пак ще продължим към морето" — си помислих аз. Братовчедът ще иска да ме задържи,но аз ще се извиня, че ме чака бърза работа.

Бързата ми работа обаче отстъпи пред гостоприемството на братовчеда ми. Разгърден, със засукани ръкави, той разговори зеленобоядисаната портичка, когато „Волгата" спря пред новата къща. Яките му ръце ме сграбчиха и не ме пуснаха, докато не седнахме под асмата на сянка, а устата му не млъкна до вечерта:

— Ей, братовчед, излъга се най-после да дойдеш, бе. Гино, я ела да видим ще познаеш ли този излъскан софиянец. Какво го гледаш? Колето, ма, чичовото Коле, дето се загуби из министерствата. Ей, Коле, помниш ли по това време, като станеха царевиците. как ходехме да спим на бостана и да слушаме щурците? Какво стоиш, Гино, дай от кайсиевата ракия да почерпим госта. Пийни, братовчед. Тя е наша гордост. Я виж каква зеленчукова градина имам до самата къща, братовчед. Едно време бахчичките ни, помниш ли, бяха хей долу — чак при реката. А вода носехме с кобилиците. Сега чешмата ми е пред вратата. Върна се вечер изгорял от къра, че като се полея с маркуча — ох мале!... Намислил съм и баня да си направя, там зад лехите. Плаж ще правим с Гина като се пенсионираме.

— Ух, да те убие... — смъмра го братовчедката. — Все такива ветрища ти се мотаят из главата.

— Че какво, той братовчедът знае, че съм любител. Ама и тя е такава. Виж с какви цветя е оградила лехите.

— Само за цветя сме ние — намери време да се оплаче стопанката му. — Остаряхме, а децата няма да се върнат тука.

— Децата няма да стоят все при майките си. Нали и ние избягахме едно време от балкана да търсим по-добър живот. Е, слава богу, не можем да се оплачем. Много нещо претеглихме, но и хубаво сме видели.

— Тая къща да не бяхме правили барем...

— Човек за това живее на земята—да направи нещо. Според силите си. Къщата ми е най-лична. И на най-лично място е. Вижда се отдалече. Направих я с колони и веранда. Нека краси селото като паметник. От нея се вижда цялото село и полето. Нощем понякога запалвам лампите, братовчед, във всичките стаи. Нека да блестят прозорците като в дворец. Стига дето се мъчихме някога с ония газови лампи и газеничета.

Братовчедът млъкна за миг, погледна към улицата и се провикна:

— Ей, Димо, Минчо, елате бе, елате! Гост ми е дошел. Скъп гост. Братовчеда, Колето, дето съм ви казвал за него. Елате тази вечер — ще направим един гуляй. Ти няма да възразяваш, братовчед. Няма да се притесняваш. По пял апартамент ще имате с шофьора. Гино, хващай петела и една гъска и ги слагай в тенджерата. Минчо, извикай Митето с хармониката. Гост имам аз, гост от София.

За госта от София научи цялото село. Най-много за това допринесе „Волгата". Децата я бяха наобиколили, бутаха с пръстчета лъскавите й части и важно се произнасяха за двигателя. А родителите им си намираха път към къщата на братовчеда. Той ги канеше на чашка кайсиева под асмите и намираше повод да се похвали за всичко.

— А двора ми, нали ти го показах. Всичко е разчертано и премерено. Ти видя ли табелката на портичката? Хубаво се научихме да живеем, братовчед. Ех, мама му стара, защо и преди не беше така? Тогава само едни волове знаехме да вирягаме. Като чуехме мотор, бягахме като подплашени. Диви сме били тогава, братовчед, а сега и кокошките не се стряскат от техниката. Момчетата ми са техници в града. Единият е инженер. Ех, живот—лесниния е сега. Това електриката е цяло чудо божие. Аз съм си накупил от всичко: и кутлони, и електрическа печка, и радио, и телевизор, и хладилник даже.

— Де, не лъжи чак толкова! — смъмри го жена му.

— Е, вярно. За хладилника само аванс съм внесъл. Но то е все едно. А бе, градска работа, джанъм. Само едно не му харесвам — дето изчезна хорото. Ей, Мите свири един ръченик. Ставай, Димо, да тропнем. И-и-и-х, че ми се разигра кръвта.

Под асмата се разнесоха весели викове и се изви мъжки танец, който можеше да възхити и най-равнодушните. През това време братовчедката Гина поглеждаше към улицата с тайна надежда — току-виж с някоя кола дошло едно от момчетата й. Братовчедът забеляза тревогата й и се откъсна от играта.

— Няма какво, всяко време е с мъката си, братовчед. Техниката ги отвлече в града. Майка им току проронва дума и ние да вървим в града. Но ние не можем без полето. Сега да го видиш, не можеш го позна. Само нощем като заслушаш щурците и вятъра, пак са си същите. Искаш ли да идем да спим на бостаня? Сутринта ще изядем една студена диня и ще се върнем. Ще идем само двамата.

Не отказах. Тръгнахме. Братовчедът отначало все говореше, но после се поумълча и замисли. Мълчах и аз. Звездите горяха на небето все такива както някога. Щурците пълнеха вечерта с есенната си песен, а царевиците шушнеха недоразказаната приказка за онова, което е било и няма да бъде и за онова, което ще бъде и не може да не бъде. Изкачихме се на хълма, дето беше колибата на пазача, и се обърнахме към селото. Светлините му една по една гаснеха. Само „дворецът" блестеше с всичките си прозорци.

— Е-е-е-й, Христо! — провикна се братовчеда към колибата. — Посрещай ни, че ти идваме на гости.

Борис ИЛИЕВ

КОМУНИСТ

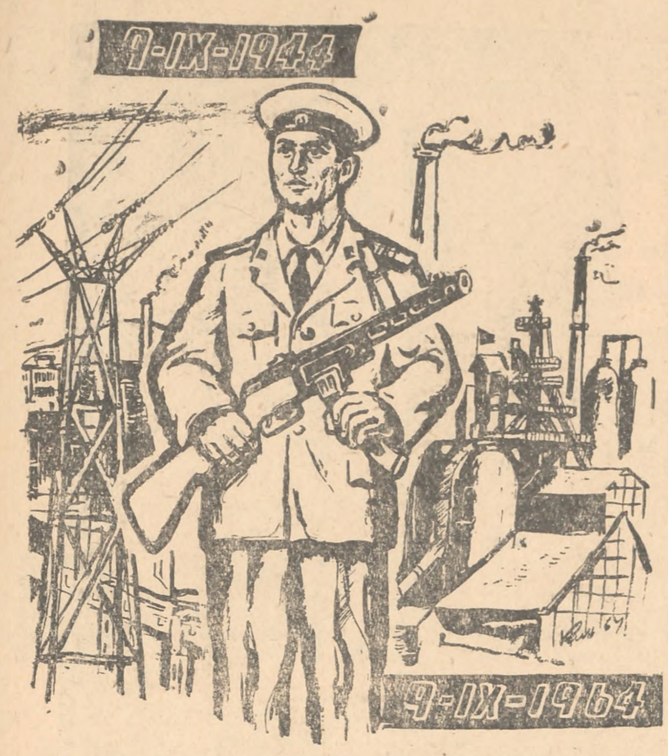
Върви в колона край зинали дула.
И дрънкат тежки черни пранги.
Кънтят, гърмят . . .
Но няма пранги за духа!

Карцер, . . Тясно, мъничко прозорче,
над него — късчета небе.
Пак стъпки на налъми в дворчето. . .
А влагата от силите гребе,
люти рани раснат и загниват,
и безжалостно кървят.
Но няма пранги за духа!

От шпионката око наднича.
Щраква ключ. Изскърцва пак вратата
и се втурва Черният със бича,
с ледената кървава ръка.
Пак на разпит! . .
Безконечна гадост!

И. . . пак карцер, глад и мраз.
Болката цимента чак прояжда,
но човекът не изгубва свяст,
че няма пранги за духа!
волята му прангите разяжда,
волята му ражда свобода! . .

Васил БАЙЧЕВ



20 години

ВЕРЕН СТРАЖ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ ЗАВОЕВАНИЯ

Георги ДИМИТРОВ

Именно сега трябва да запретнем ръкавите повече, отколкото до Девети и след Девети септември,... трябва да бъдем повече бдителни, повече да работим над себе си, повече да се учим, отколкото по-рано, да имаме по добри връзки с населението, отколкото по-рано, да действуваме по-обмислено, по-тактично, отколкото преди. Трябва от всички да се разбере ясно, че сега е необходимо повече да се разчита на организираното, дисциплинирано, обмислено и тактично действие на Народната милиция, отколкото на прилагането на нейната материална сила, която тя има в своите ръце.

Двадесет години в служба на Партията и народа

За 20-ти път нашият народ с неописуема радост и възторг посреща своя най-голям национален празник Девети септември. Във величавата му борба за построяване на социализма и комунизма скромен дял имат и органите на МВР.

Създадени още на другия ден след народната победа за защита завоеванията на социалистическата революция от вътрешни и външни врагове, в тях се вляха и се вливат и сега беззаветно предани на Партията и народа синове и дъщери. В продължение на 20 години те всеотдайно им служат, зорко стоят на своя пост, бдят за реда и законността в страната. Водят активна, настъпателна и самоотвержена борба против империалистическите разузнавания и тяхната агентура, против остатъците от бившите експлоататорски класи. Те разкриха и обезвредиха през тези двадесет години редица шпионски и диверсионни групи, постоянно следят за опазването на социалистическата и лична собственост.

Вдъхновени от решенията на Партията и от Възванието на ЦК на БКП към народа по случай 20-годишнината на социалистическата революция, служителите на МВР от Силистренски окръг посрещат празника на Свободата Девети септември и своя празник 15-ти септември с големи успехи в борбата с враждебно-престъпните елементи. Взетите решителни мерки срещу нарушителите на реда по указание на Партията и ръководството на МВР дадоха своите добри резултати. Все по-трудно става да се проявяват онези, които бяха разпасали пояса си и клеветяха Партията и народната власт, шушукаха по тъмните ъгли, грубо нарушаваха, необезпокоявани от никого, обществения ред, погазваха социалистическата законност. Благодарение на здравата връзка и помощта, която получават органите на МВР от трудещите се и доброволните отряди, създадени в обстановка на нетърпимост към проявите на враждебно-престъпните елементи за своевременно предотвратяване и пресичане на техните планове. Това допринесе немалко за чувствително снижаване престъпността в окръга, за създаване здрав порядък, гарантиращ сигурността и живота, здравето и почивката на трудещите се.

С гордост ще честват своята 20 годишна вярна служба в органите на МВР и нашите юбиляри подполковник Съби Събев, майор Христо Пазвантов, майор Йордан Хубанов, капитан Пеню Василев и старшина Иван Драганов, които от Девети септември досега предано и честно служат на Партията и народа.

За постигнати значителни успехи в борбата срещу престъпността и нарушенията на обществения ред 14 служители са удостоени със значката „Отличник на МВР".

Много са служителите на МВР в окръга, които посрещат юбилейната годишнина с медали и ордени. С гордо вдигната глава и с чувство на изпълнен дълг пред Партията и народа посрещат своя празник другарите Георги Живков, Никола Стефанов, от Силистра, Петко Иванов, Иван Бръснаров и Калчо Симеонов от участък НМ—Тутракан, Люben Боянов от участък НМ—Дулово и др., които не жалейки сили и време, с цената на много труд и безсънни нощи разкриха и обезвредиха не малко престъпни елементи, нарушители на реда и законността у нас.

Партийните решения изискват непрестанно да се подобрява и укрепва дейността на органите на МВР, като се засилва профилактичната, предупредителната, разяснителната и възпитателната работа сред нарушителите.

Учейки се от богатия опит на съветските органи за държавна сигурност, органите на МВР у нас с всеки изминат ден укрепват и възмъжават, увеличават своя опит в борбата с престъпността. Вдъхновени от грандиозните успехи на трудещите се в борбата за изграждането на социализма и комунизма, под ръководството на БКП, те и за в бъдеще ще стоят на стража и ще отдават всички свои сили за защита завоеванията на трудолюбивия и свободолюбив български народ.

Димитър БОЖИНОВ
началник на Окр. управление на МВР

ОТЛИЧНИЦИ



Старшина Георги Петров е постъпил като служител в органите на МВР още през 1950 година. Той е строг към нарушителите на реда и учтив към гражданите. Познава добре всички основни ръководни документи и ги ползва в своята работа. Отличник е на НМ. Награден е с два медала за боева заслуга.



Старшина Христо Николов е активен постови работник. В НМ, подучастък — Дулово, е от петнадесет години. Добре е запознат с оперативната обстановка. С успехите си се нареди между най-добрите служители в подучастъка. Няколко пъти му бе изказвана служебна благодарност. Гърдите му кичат два медала за боева заслуга.



Старшина Васил Колев е постови милиционер в гр. Силистра. Като такъв той добре познава своите задължения и ги изпълнява съвестно. Когато е на пост зорко бди за спазването на установения ред и спокойствието на гражданите. За безупречна служба е удостоен с високото звание отличник на НМ.



Дългогодишен служител в Народната милиция е старшина Велико Куртев от Дулово. Много часове без почивка прекара той като постови милиционер за осигуряване ред и спокойствие на гражданите в града. Внимателен към тях, съзнателен при изпълнение на служебните си задължения. И всякога служещ за пример на останалите.

От три години старшина Велико Иванов служи в органите на КАТ. Будното му око гледа да не изпусне нито едно неизправно превозно средство по асфалта от Дулово за Силистра, за да бъдат намалени катастрофите, носещи големи загуби на народното стопанство.

С жар и от сърце

Капитан Иван Бръснаров е дългогодишен квартален отговорник в Тутракан. Дребничък слаб човек, той добре познава кварталците и те го познават. Доверяват му се. Помагат му. Чрез тях той успя да разкрие много кражби и злосторници.

Към такива е строг и справедлив: повече ги съветва, дава им наставления. Умее с благи думи да ги накара да разберат, че са тръгнали по лоши пътища.

И те разбираха.

Ако някога бяха крадци и непоправими престъпници, създали много грижи на органите на НМ, то сега са съзнателни граждани и трудолюбиви работници.

Да открива веднага престъпниците и да ги превъзпитава в хора с ново, социалистическо съзнание, капитан Иван Бръснаров дължи на непосредствената връзка, която поддържа с гражданите и низовите отечественофронтовски организации, на съдействието, което му оказват доброволните отрядници в града. Те са дясната му ръка. Обикаляйки улиците, те забелязват и предотвратяват нещастия злополуки, намесват се, където стане нужда. И към тях той проявява разбиране, органи заторски талант. Особено доволен е капитан Бръснаров от отряда на пощенци, в който влизат Александър Ковачев, Петър Кънев, Кръстю Кръстев и Георги Арабаджиев. Доволен е и от отрядниците на Промкомбината, ОТП и др.

Има едно десетилетие откакто Иван Бръснаров е квартален отговорник. С всяка измината година той натрупва опит и знания, нужни му за да бъде войник в редовете на Народната милиция. Всичко той върши с жар и от сърце и успехите си дължи на високата бдителност и усърдие, които проявява при изпълнение на своите служебни задължения. За своята скромност и упоритост, за добрите резултати в службата капитан Иван Бръснаров е уважаван от другарите си и от гражданите.

Рачо ЗМЕЕВ



Кап. Бръснаров и отрядниците Петър Кънев и Кръстю Петков

НЕПРИМИРИМ КЪМ ПРЕСТЪПНИЦИТЕ

НАЧАЛНИКЪТ го повика при себе си.

— Илия — каза той, — ти си дългогодишен квартален отговорник. Готви се да разкажеш своя опит на по-младите.

Излезе малко развълнуван. Сякаш го понесоха невидими криле нагоре. Тъй приятно му бе, че нему се падна честта да учи другите.

* * *

ПОСТЪПИ на работа като милиционер. Беше в първите години след Девети септември. Трудно се служеше тогава в МВР. Съществуваше черната борса. Взломни кражби ставаха всяка вечер. Осигуряваха наряд и за охраната на затвора. Старшина Недялков бе непрекъснато зает в наряд. Все на секретните постове, охраняващи до границата, го слагаха,

Носеха се слухове, че група цигани я минават, вършат обири и се връщат обратно в Румъния. Водач им бил някой си Казак Хюсмен.

Тъмно. От време на време се обаждаше бухал. Глухото му подвикване караше косата му да настръхва. Застанал до избата, Недялков наблюдаваше. По едно време се чуха стъпки. Злосторниците идваха към избата, в която се беше скрил. „Те са—помисли си Недялков. — Няма да ми убягнат този път." Извика. Дойдоха другарите му. И ги заловиха. Получиха похвала на другия ден от началника.

Първият случай не беше последното проявление за старателния милиционер Илия Недялков. Навсякъде, където го изпратиха след това, той показа своето голямо човеколюбие, трезвен ум и бдителност.

... На курсовете във Варна и Русе учеше непрекъснато. Стремеше се да научи всичко. И по-общителен стана той след завършването им и далеч по-находчив.

* * *

ВСИЧКИ картини, носещи дъха на селото, са му познати. Но не само за това се съгласи Недялков да отговаря за селата Алфатар, Бабук и Иширково. И когато го удостоиха с офицерско звание „младши-лейтенант". Кражбите, които ставаха в тези села, го тревожеха. Осигуряваха му поле да търси, да се рови, да открива, да разобличава престъпниците, към които е непримирим.

До късно светеше в канцеларията му. Наведен над книгите, постоянно четеше. И чакаше. При него идваха хората за съвет. Всичките си тайни казваха те пред Недялков. Той ги изслушваше. И действуваше предпазливо, за да не засегне някого, преди още да е казана истината.

* * *

ВЕЧЕ е капитан. Отговаря за западната част на Силистра. Два медала и един орден блестят на гърдите му. „Нашият капитан бай Илия" го наричат. Появи ли се в квартала, всеки гледа да го спре, да поговори с него. Има младежи измежду циганското население, които вършат противообществени прояви. Някои от възрастните пиянствуват, хулиганстват, крадат. За тях капитан Недялков всеки ден иска да знае къде ходят и какво вършат. Подкрепа той намира в трудещите се, с които поддържа постоянна връзка. На това го е научила 19-годишната му служба в МВР, чувството му на партиен и служебен дълг — постоянен стимул в неговата работа.

* * *

ЕДРОТО тяло на капитан Илия Недялков зае половината от правоъгълника, образуван при отварянето на вратата. Под плоското му чело поглеждаха две пъстри смеещи се очи, засенени от дълги черни ресници.

— Търси ви по телефона лейтенант Салиев — каза дежурният сержант, подал главата си от дежурната стая. — Нещо му се е случило, иска да му се обадите.

Капитан Недялков се върна и остави чантата си в другата стая. По олисялата му глава беше избила пот. Потичвайки по мозайката, той побърза да се яви на телефона. „Пъргав човек" — помисли си за него сержантът.

Слушалката до ухото му пиукаше. Гласът зад мембраната изчезна и Недялков затвори телефона.

— Тръгвам веднага — каза на себе си той и се изгуби в един от коридорите. Отиваше там, където отново го зовеше дългът.

Никола НИКОЛОВ





Г. ПЕТЪРОВ ИЛИЕВ ФАТМЕГЮЛ ХАФУЗОВА ТОМА МИХАЙЛОВ

Всичко, с което днес се гордеем е дело на трудолюбивите ръце, на големия ум и непреклонна воля на народа.

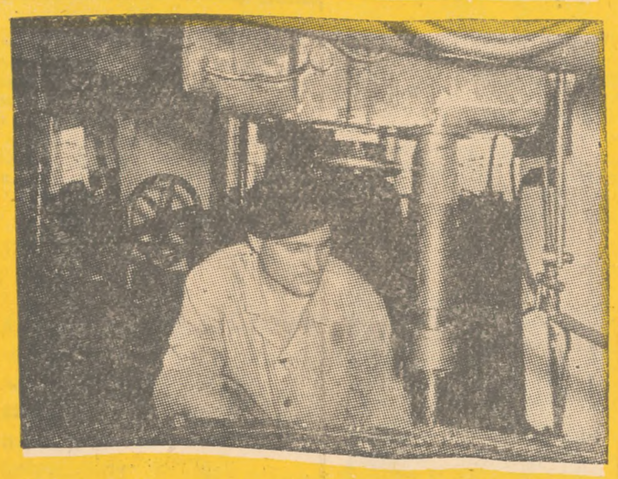
„... да се постигне за 15-20 години онова, което други страни, при други условия са постигнали за цяло столетие!“

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ



НОВА СИЛИСТРА





ДМЗ „Стомана“ започна само с чукове и секачи. Днес в просторните цехове скриптенето на струговете и воят на фрезите свирят мелодия, в която ударите на пресите отмерват тежкия такт на безкрайно старата и вечно млада симфония на труда.







Двадесет години! Какво са те? Тропотът на конските копита заглъхна в мощния рев на моторните коли и кораби. Безконечните асфалтови ленти покриха завинаги изровените коловози.



Стара, капиталистическа България бе потисната, изостанала и бедна страна, със слаба промишленост и примитивно селско стопанство. Нашият народ бе жестоко експлоатиран и ограбван от българската буржоазия и международния империализъм. През близо 70-годишното си господство капитализмът доведе трудещите се у нас до бедствено положение. На Девети септември 1944 година народнодемократичната власт завари тежка стопанска разруха.

Погледнете сега нашата Родина! Какво остана от старата изостанала, ограбена и бедна страна? Днес тя е напълно преобразена.

Из „ВЪЗВАНИЕТО НА ЦК НА БКП“

Силистра. И до днес тя съществува в съзнанието на някои хора като град, откъснат от километрите. Може би затова той се свързва с някаква особена, патриархална романтика. Тя действително съществува, но бурна романтика, не търпяща еднообразието...

През булото на далечни векове прозират мъже, едните оковани в желязо, другите — препасали звънки мечове. Кръвта която капела от стенещите роби създала древния Доростурум. Не веднъж крепостните стени виждали блясъка на остриетата и слушали победни викове. Ромеите не устояли. Незнайна ръка запратила на отсамния дунавски бряг шепа хора. Конска опашка им била бойното знаме, а самите те — по-яки от ромейската броня. Зад мощна твърдина се скрил древнобългарският Дръстър и видял много през годините. Безконечната им броеница се нижела и това, което врагът не успял да направи със стенобитните си машини, направило го времето. Камък след камък се ронели в Дунава...

...Рухнала твърдината и оголила нерадостния живот на изнурените люде. Страдали те и от свои, и от чужди. Турски ятаган свистял над главите, тояги се стоварвали по гърбовете, чокойски камшик парел телата, български бутуш ги тъпкал, но не се огъвали. Тук-там се носел звънливия ек на наковалните, в които се прелитало дрънченето на двуколките с бъчонки, поели път към кладенците. Черната мъка и немотията ръфали с остри зъби живота на хората. Реката отнасяла с мътните си води дните заедно със сълзите на отрудените. А опърпаните дечурлига все така се гонели из прахоляка пред схлупените къщурки. Но те се превърнали в яки момци, които разбили вратата на затвора в един септемврийски ден. Заедно със заключените мъже на улицата излязла и свободата.

Две десетилетия се изминаха от онази бурна година, когато изгря слънцето на новия живот. Те вплетоха в косите сребърни влакна, превиха здравите някога плещи и запалиха щастлив пламък в очите. Спомените избледняват и отстъпват пред новия пейзаж. Няма я старата Силистра! Върху съборените кирпичени стени се извисиха десетки сгради. Редят се белокаменните домове на Партията, на Съвета на профсъюзите, на читалището, на Окръжното търговско предприятие, на ТПК „Дунав“, банка, универсален магазин, кино, повече от 30 блока, цял нов булевард...

А строежите не спират, грохотът на булдозерите не секва, скрибуцането на хаспелите още по-настойчиво шуми. Следват хотел, търговски център, пощенска палата, гимназия.

Роди се нов град-градина, потънал в зеленина и упоен от свежестта на цветята.

В предградието на Силистра покрай шосето за Русе пулсира промишленото сърце на града. Някога ДИП „Липа“ започна с осем работника да прави дъсчици за моливи. Днес те са вече 409 и са известни далече зад границата



Разядените от времето вятърници отстъпиха пред мощта на новата техника.

Следи от зрева на слънцето

цето на новия живот. Те вплетоха в косите сребърни влакна, превиха здравите някога плещи и запалиха щастлив пламък в очите. Спомените избледняват и отстъпват пред новия пейзаж. Няма я старата Силистра! Върху съборените кирпичени стени се извисиха десетки сгради. Редят се белокаменните домове на Партията, на Съвета на профсъюзите, на читалището, на Окръжното търговско предприятие, на ТПК „Дунав“, банка, универсален магазин, кино, повече от 30 блока, цял нов булевард...

А строежите не спират, грохотът на булдозерите не секва, скрибуцането на хаспелите още по-настойчиво шуми. Следват хотел, търговски център, пощенска палата, гимназия.

Роди се нов град-градина, потънал в зеленина и упоен от свежестта на цветята.

В предградието на Силистра покрай шосето за Русе пулсира промишленото сърце на града. Някога ДИП „Липа“ започна с осем работника да прави дъсчици за моливи. Днес те са вече 409 и са известни далече зад границата

ция за 3 780 000 лева. Над 700 души леят искрящия метал и го ваят в различни детайли за нашата промишленост.

А старите текстилки си спомнят мъката в старата тъкачница с няколко дървени стана. Днес ДИП „Добруджа“ се тресе от грохота на около 400 метални машини в огромната зала. Думите на възторг тънат в шума, но се разбират, защото преливат от сърце в сърце, пълно с благодарност. За Италия и Швейцария, за Англия и Полша тръгват папурените кошчета, керамичните сервизи и стъклени миниатюри, изработени в Промкомбинат „Камъшит“.

Това е само частица от настоящето, от мечтите на хората. То е красиво, пълно с радост, но... недостатъчно. Жадният човек иска още. И ще го направи. Той сложи основите на новия завод за организационна техника. Ще издигне и могъщите корпуси на други заводи. Ще строи още много и много. С песен ще строи. С песен за човека, захвърлил веригите от себе си и крачещ с усмивка по чистия, широкия път пътя на слънцето, на комунизма.

Георги УЗУНСКИ

МИНАЛО:

ТЪРГОВИЯ

И НАСТОЯЩЕ...



ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 107 (815) | Неделя, 13 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ В СИЛИСТРА

Силистра не помни такова внушително тържествено събрание. На 7 септември вечерта баскетболното игрище гъмжеше от народ. За да честват тържествено 20-годишнината на социалистическата революция в България, тук се стекоха повече от 3 000 работници, служители, учащи се.

Под бурните ръкопляскания на хилядите присъствуващи, в президиума заемат места членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. АЛИ РАФИЕВ, членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, ДИМИТЪР БОЖИНОВ, генерал-майор БОЯН МИХНЕВ, СИМЕОН ЖЕКОВ и МИКО НИКОЛОВ, зам. председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола ЙОРДАН ТАНКОВ, активни борци против фашизма и капитализма, видни общественици.

На трибуната застава другарят Мико Николов и с кратко пламенно слово открива тържественото общоградско събрание. Той дава думата на другаря Али Рафиев да прочете доклад по случай славния юбилей.

С вълнуващи думи другарят Али Рафиев припомни на присъствуващите изминатия труден път в борбата против фашизма и капитализма и в първите дни на социалистическото строителство. С ярки факти той илюстрира огромните успехи на нашата Родина, поела пътя към комунизма. Първият секретар на Окръжния комитет на Партията изтъкна, че най-големи успехи са постигнати след Априлския пленум на ЦК на БКП. Когато в края на доклада си другарят Али Рафиев издигна възгласи в чест на БКП и КПСС, присъствуващите станаха прави и продължително скандираха „БКП", „КПСС" и „КПСС-БКП".

Думата бе дадена на другаря Йордан Танков, който прочете поздравителна телеграма до ЦК на КПСС и телеграма-рапорт до ЦК на БКП. Събранието прие поздравителните телеграми единодушно, с дълго нестихващи ръкопляскания.

В този момент духовият оркестър и хористите от „Седянка" и „Дунав" подеха Интернационала. Всички станаха прави и запяха международния пролетарски химн.

Димо ИВАНОВ

ВЕЛИЧЕСТВЕНА МАНИФЕСТАЦИЯ НА ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕТО



Трибуната с официалните лица

СИЛИСТРА

За двадесети път нашият град, празнично украсен и обновен, посреща Девети септември! За двадесети път трудещите се изпълнили улици и площади, изказват своята обич и признателност към съветския

народ, дарил ни за втори път Свободата. За двадесети път те манифестират големите си постижения на материални и духовни блага.

Пред бялата сграда на партийния дом е официалната трибуна. Над нея се развяват знамена. Под тях са ликовете на Георги Димитров и другарите Никита Хрушчов и Тодор Живков. Ярко се откроява лозунгът: „Да живее двадесетгодишнината от социалистическата революция в България!"

Часът е точно 9,30. Посрещнати възторжено от гражданите, на трибуната се изкачват членът на ЦК на БКП и председател на Държавния комитет по планиране др. АПОСТОЛ ПАШЕВ, членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. АЛИ РАФИЕВ, заместник-министърът на селскостопанското производство др. СТЕФАН АНДРЕЕВ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията другарите: ВЕЛЬО МАКСИМОВ, САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, БОЯН МИХНЕВ, ДИМИТЪР БОЖИНОВ, НИКОЛА НИКОЛОВ, МИКО НИКОЛОВ и СИМЕОН ЖЕКОВ, членове на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, активни борци в борбата против капитализма и фашизма от града и окръга, ръководители на предприятия, първенци в производството, носители на ордени и медали и др.

Притичват група пионери. Те поднасят свежи цветя на ръководителите. Тържествено прозвучават химните на НР България, Съветския съюз и Интернационала, изпълнени едновременно от хор „Седянка", хор „Дунав" и градския духов оркестър.

Цветя за ръководителите

От името на бюрото на Окръжния комитет на Партията, Окръжния народен съвет и другите масови и политически организации приветствие към гражданите поднесе председателят на Окръжния народен съвет др. Вельо Максимов.

Тържествен миг! Звучи бойната революционна песен:

Когато над Дунав се мръкне
и сънен Балканът заспи...

Люшва се гора от знамена. Пред тях младежи са понесли голям макет: „Двадесет победни години!" С любимите образи на политически и държавни дейци, с образите на падналите за Свободата добруджански революционери, тържествено минават група младежи и девойки. Бавно се приближава „Влакът на революцията и изобилието. "С много възторг, с много радост и слънчеви усмивки манифестират учащите се. Те носят диаграми и плакати сочещи развитието на народното образование в окръга през годините на народната власт.

Голям макет предвожда колоната на трудовите колективи-първенци. Първи преминават работниците от ДИП „Липа". Предпритието е носител на преходното червено знаме на МС и ЦС на Профсъюзите. За големите си трудови успехи то е удостоено с Паспорта на трудовата слава. В редиците на първенците са и старите майстори-орденоносци Иван Ахилев, Тодор Енчев, Димитър Трифонов, Дончо Димитров и др.

Манифестират маслодобивниците от ДИП „Дунав", спечелили преходното червено знаме на Комитета по хранителната промишленост и ЦС на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост. В колоната на първенците преминават и служителите от отдел „Търговия" при Окръжния народен съвет, получили преходното червено знаме на МС и ЦС на Професионалните съюзи. Бодро и ентусиазирано крачат служителите на ОТП — Силистра, носители на преходното червено знаме на Министерството на вътрешната търговия и ЦС на Профсъюза на търговските работници. С макет, изразяващ възхода на битовата ни култура, преминават служителите от ГТП „Здрава храна".

Възторжено прииждат работниците от ДМЗ „Стомана", изпълнили осеммесечния си план на 16 август. Гърдите на много от тях красят ленти за трудови отличия. Петнадесет работника и четири бригади са носители на Паспорта за трудовата слава. Големи са постиженията на завода в похода срещу ръчния труд.

Наново оживя моментът на посрещането на Съветската армия в Силистра. Към спрелите пред трибуната коли със съветски войници се устремяват радостни посрещачи. Те поднасят хляб и сол на русокос съветски офицер, цветя и плодове родени от добруджанската земя.

С много макети и плакати, сочещи възхода на производството им, манифестират работниците и служителите от ДП „Месокомбинат", „Винпром" и „Млекопреработване". Задават се колоните на ДКК „Нектар", начело с производствениците от стерилния цех — първенец на предприятието. Стотици тонове висококачествени консерви произвеждат те за нуждите на трудовите хора.

(Следва на 4-та стр.)



С бодра крачка към светлото бъдеще



„Ура" за родната Партия

ТУТРАКАН

Девети септември! Той е чуден ден — велик празник, ден на победи. И с какъв трепет, с колко много вълнение се очакваше от тутраканци. Целият град е празнично украсен. А хората облечени в нова премяна, с грейнали лица дружелюбно се усмихват, честитят си празника. На гърдите им блестят ордени и медали.

Часът е 10. На булевард „Георги Димитров", където преди 20 години стъпи освободителната съветска армия, започна манифестацията на трудещите се. Пред трибуната са официалните лица — партийни и стопански ръководители, както и изтъкнати хора на труда, орденоносци. Манифестацията започна. С песни, с възгласи в чест на БКП, на великия СССР, на освободителната съветска армия, минават стройни колони на учащата се младеж от града, манифестират служителите от градския народен съвет, след тях колективът на промкомбината, който отчита изпълнение на обещанията за осеммесечието 105 на сто и е окръжен първенец. В деветосептемврийското съревнование завоюваха юбилейната значка работниците Марин Стоянов, Васил Манчев, Басри Ибрямов, Иван Русев и др. Колективът на ДИП „Текстилни влакна" изпълни обещанието 112 процента, произведе над плана 6 тона канап, 66 тона манила и 2 тона въжа. Работничките от цех „Камъшит" рапортуват, че продукцията, която произвеждат, се изнася в 10 страни. Колективът на ТПК „Съединение" изпълни обещанието 102 на сто и произведе надпланова продукция за 10 000 лева. А работниците от ТПК „Домостроител" се гордеят, че в чест на празника дърводелският цех с ръководител Тодор Стоянов, е удостоен с високото звание „Колектив на комунистически труд".

С възторг рапортуват колективите на ТПК „Нов живот", РТС, Горско стопанство, ДАП, пощата и други. Най-радостен е колективът на пристанището, който до празника изпълни плана за 11-те месеца на годината. С възторг отчитат своите успехи колективът на градската болница, търговските работници, кооператорите от ТКЗС „Христо Ботев" в Тутракан и работниците от ДЗС „Янко Забунов". Добри спортни постижения и спортно майсторство от читат физкултурниците и досовците.

Деветосептемврийската манифестация, продължила повече от час, беше хубав, достоен трудов отчет на трудещите се от Тутракан пред родната Партия, за по-високи и по-големи постижения към подстъпите на комунистическото утро.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

ДУЛОВО

В тази хубава септемврийска утрин в Дулово всичко изглеждаше красиво — улиците, къщите, хората. Още рано сутринта към главната улица се стичат млади и стари, да гледат тържествения парад на трудовите хора, които посрещнаха празника с големи трудови дела. На трибуната — хубава украса — огромно слънце и надпис: „20 години народна власт".

С бурни аплодисменти тук заемат местата си официалните лица: партийните и стопански ръководители, обществеици, първенци и ударници завоювали Паспорта на трудовата слава.

Под звуците на духовата музика, първа минава колоната на знаменосците. Срещу трибуната зае място групата на първенците от селското стопанство, промишлеността, търговията, транспорта и другите отрасли на народното стопанство. Задава се партизанска колона. Партизаните — сякаш онези, истинските от преди 20 години, с бодри крачки наближават към трибуната. Група девойки ги посрещат, прегръщат и обсипват с цветя. Чувство на умиление като електрически ток минава по събралите се хора по двете страни на улицата.

Задават се колоните на кооператорките и кооператорите, трудещите се от промишлените и други предприятия от града, чиито колективи с лозунги и плакати гордо рапортуват: плановете и обещанията изпълнени! Колектива на Промкомбината отчита преизпълнение на плана за осеммесечието с над 51 000 лева. Търговците от клона на ОТП носят плакат с надпис: „Колектива завоюва „Паспорт на трудовата слава" и „Юбилейната значка".

С голям ентусиазъм минават един след друг колективите на ТС, Горското стопанство, цех „Ракита", Наркооп, Транспред, Комунални услуги, млекопреработване, банковите институти, административните служители и др.

Последна минава колоната на мотоциклетистите от авто-мото клуба при ГК на ДОСО. След това на площада се извиха кръшни народни хора.

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

АЛФАТАР

Светлия празник на нашето освобождение от фашизма се посрещна от алфатарци с грейнали лица. За да манифестират своята любов и признателност към Партията и народната власт за положените грижи през изтеклите две десетилетия те още рано сутринта изпълниха центъра на селото.

На трибуната заеха местата си официалните лица, ръководителите на селото и челници в производството. Пламенно приветствено слово произнесе секретарят на общинския партиен комитет др. Георги Пехливански.

Започна манифестацията!

Тържествената манифестация завърши с народни хора и увеселение

Михаил ГАВАЗОВ

С МЛАДЕЖКО ВДЪХНОВЕНИЕ, УСТРЕМНО — НАПРЕД!

ДО ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП
гр. СИЛИСТРА

Р А П О Р Т

От младите работници, животновъди, полевъди, механизатори и специалисти от Силистренската окръжна организация на Комсомола

Скъпи другари,

Вдъхновена от патоса на героизма и чувството на дълг пред родната БКП, в чест на двадесетгодишнината на социалистическата революция у нас, комсомолската гвардия от окръга се включи най-активно в трудовата надпревара с времето.

Ние живеем с мисълта, че бъдещето на нашата страна е в ръцете на младежта, в нейния талант, в умението ни да се трудим упорито и всеотдайно, за благото и щастието на родната Татковина — Народна република България.

За двадесетия рожден ден на свободата и щастието, за любимата Партия, за нашите бащи, майки, братя и сестри-комунисти, ние комсомолците, връчваме днес своя празничен подарък— букет от трудови дела!

Младите работници от промишлеността, строителството, транспорта и търговията, организирани в 120 младежки производствени единици, водихме упорита борба за изпълнението на обещанията в чест на юбилея. 113 младежки производствени единици изпълниха предсрочно своите планове, а 4 младежки бригади работят по плана си за месец октомври. В конкурса за „личен пример в техническия прогрес" участвуваха 52 комсомолци, които разработиха и внедриха в производството 33 теми с икономически ефект 25 528 лева.

Към 15 август 1964 година предсрочно изпълниха годишните си планове и обещания 6 овцеферми, 4 птицеферми, а деветмесечните си планове 6 краве ферми, 9 птицеферми и 11 свиневъди. Животновъдите от Окръжната организация на Димитровския Комсомол изпълниха обещанието си за производство на краве мляко като надоиха от повереното крави вместо 8 350 000 литра, 9 576 353 литра мляко. Свиневъдите произведоха над плана повече от 300 тона свинско месо, а птицевъдите получиха в повече от обещаното 4 000 000 яйца.

1055 механизатори от окръга се включиха в съревнованието под девиза „Техниката в пълна мощ"!, като допринесоха за увеличаване делата на младежта в прибирането на реколтата и приготвянето на доброкачествен силаж.

Многохилядната армия на полевъдите от окръга има също свои подаръци за празника. Младежкото полевъдно звено на др. Радка Николова от село Нова Черна обеща в чест на славния празник да получи по 140 кг боб от декар, а получи по 237 кг

Активно се включи в помощ на промишлеността и селското стопанство и нашата средношколска младеж.

Над 500 средношколци от град Силистра работиха в ДКК „Нектар", ТКЗС в с. Голеш, и ТКЗС Малък Преславец, като за 20 дни отработиха 8464,21 лв Най-активно участие в прибирането на реколтата взеха и средношколците от Дулово и Тутракан. В продължение на 30 дни 50 средношколци работиха на обектите на националната бригада „Н. Й. Вапцаров" от гр. Варна.

Над 6 000 младежи и девойки вземаха участие във втория републикански фестивал. През 1963-1964 година 527 млади работници и 1380 младежи от село повишиха образованието си, като преминаха в по-горен клас на обучение или завършиха средно специално и висше образование.

Призивът на Партията и др. Тодор Живков „Учение и труд, труд и учение" стана наше ежедневие, наш девиз.

Уверяваме бюрото на Окръжния комитет на Партията, че Комсомолската гвардия от Силистренски окръг ще се включи с още по-голяма енергия, устремност и упоритост за построяването на социализма и комунизма в нашата страна.

Да живее ЦК на БКП и най-големия приятел на българската младеж др. Тодор Живков!

Да живее нашата Татковина—Народна република България!

ОТ СЪБОРА

ТЪРЖЕСТВЕН РАПОРТ НА КОМСОМОЛСКАТА ГВАРДИЯ

Честити дни преживя българския народ пред най-светлия свой празник, празника на свободата —9 септември. С много вълнения и трепет, с радост и гордо вдигнати чела млади и стари, жени и мъже посрещнаха славния юбилей. Изминатите 20 години са изпълнени с победи, с труд и борба, които направиха народа ни щастлив и наредиха нова България в числото на оня народи, които прокарват пътя на човечеството към комунизма. Заедно с целия български народ, пред юбилея тържествува и младото поколение от нашия окръг. Тържествува за постигнатите успехи в миналото и живее с мечтите на бъдещето. 20 годинт свободна младост! 20 години щастие и непрекъснат възход! А пред светлия празник букет от трудови дела, героизъм, мъжество и себеотрицание.

Такава е равносметката на изминатия път, равносметка на големи успехи по изпълнение на дадените пред Партията обещания, равносметка на изпълнен пред Родината дълг.

Такъв е рапорта, даден от комсомолската гвардия от окръга пред любимата Партия ръководителка, на тържествения сбор на младите първенци в производството, проведен на 6 септември т. г. в Силистра.

С затаен дъх и голяма радост слушаха комсомолците отчета на първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола др. Йордан Танков. В него той посочи, че през първото шестмесечие на годината от 120 младежки производствени единици 113 са изпълнили предсрочно производствения си план. С гордо вдигнати чела посрещнаха славния юбилей бригадите на Христо Стефанов от Промкомбинат „Електрометал" на Тома Михайлов от леярския цех на ДМЗ „Стомана", на Иван Русев от мебелния цех на Промкомбината— в Тутракан, които в чест на празника изпълниха деветмесечните си планове и сега работят за месец октомври.

С чудесни дела и успехи посрещнаха Празника и младите стопани на кооперативните поля и животновъдите комсомолци. Към 15 август 1964 година предсрочно изпълниха своите годишни планове и обещания 6 овцеферми, 4 птицеферми, а деветмесечните си планове 6 краве ферми, 9 птицеферми и 11 свиневъди. За 9 месеца младите животновъди предадоха на Родината над обещаното 1 200 000 литра краве мляко, 40 000 литра овче мляко, близо 330 тона месо различни видове, и над 4 милиона яйца.

Гордост за окръжната организация на комсомола са младите животновъди Маринка Иванова от с. Коларово, Атанаска Богданова от Бабук, Халил Мустафов от Босна, Ахмед Яхов от с. Суходол и др.

В редиците на смелите, на упоритите, на дръзновените се наредиха и младите механизатори от окръжната Комсомолска организация. 39 тракторни бригади с над 420 участници и над 115 млади шофьори се включиха най-активно в съревнованието под девиза: „Техниката с пълна мощ". Най-добри резултати в първия етап на това съревнование постигнаха младежките тракторни бригади от Цар Самуил с бригадир Добри Атанасов, тракториста Иван Атанасов от Секулово, Атанас Гецов от Цар Самуил, Осман Керимов от с. Яребица и др.

Големи са успехите на младежите и в областта на художествената самодейност, на физкултурата и спорта. Над 6 000 младежи и девойки включени в 256 художествени колективи взеха участие във фестивала. С песните си, с душата си, младежите от окръга възпяха свободата, Партията и безсмъртието на верните чада на Добруджа загинали в името на правдата и свободата.

С бурни аплодисменти, участниците на съвещанието одобриха рапорта на Окръжната организация на Комсомола до Окръжния комитет на Партията, прочетен от секретаря на заводския комитет на ДКМС при ДМЗ „Стомана"—др. Петър Йорданов.

Рапорта, заедно с албум със снимките на младежите първенци в производството бе предаден на секретаря на Окръжния комитет на Партията др. Сава Шиваров. С вълнуващо слово другаря Шиваров поздрави младежите за постигнатите от тях успехи в борбата за изпълнението и преизпълнение на дадените обещания. Високата оценка, която той даде за работата на младежите ентусиазира всички. Присъствуващите на сбора комсомолци разбраха, че Партията и народът благодарят на своите чеда и разчитат на тях за още по-големи дела. Ето защо техния ентусиазъм на тържествения сбор в навечерието на 9 септември, ще стигне до всяко дружество— в класните стаи, в заводите и кооперативните поля. Защо то този тържествен сбор бе сбор на рапорт и отчет, който същевременно задължава много.

За постигнати високи трудови успехи в своята производствена работа бяха наградени много младежки ферми и бригади, а така също и десятки индивидуални първенци.

На края под тържествените звуци на музиката участниците на сбора поднесоха венци от свежи цветя пред паметника на добруджанските революционери.

Хаккъ РУФИЕВ

НАГРАДЕНИ ФЕРМИ И МЛАДЕЖИ — ПЪРВЕНЦИ В СЪРЕВНОВАНИЕТО В ЧЕСТ НА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА НА 9 СЕПТЕМВРИ

I. Ферми, бригади и звена първенци

1. Младежката тракторна бригада в с. Цар Самуил с бригадир Добри Атанасов, която при план за годината 167 000 дк мека оран, за седеммесечието е изработила близо 87 000 декара.

2. Младежката тракторна бригада от с. Секулово, която при план за годината 262 000 дк мека оран до края на м. юли е отработила 126 918 декара като е икономисала гориво за над 20 000 лева.

3. Младежката тракторна бригада с. Айдемир.

4. Младежкото полевъдно звено на Радка Николова от ТКЗС в с. Нова Чер на, която при план 115 кг и обещание 140 кг е получило 237 кг фасул от декар.

5. Птицефермата от с. Войново— изпълнила предсрочно годишния си план като е получила 1 039 000 яйца на вместо 950 000.

6. Кравефермата в с. Босна, която при годишен план 153 000 литра, е дала за седем месеца 135 000 литра мляко.

7. Младежката овцеферма от с. Шуменци, която при план за годината 51 тона е надоила за седем месеца 70 т. овче мляко, на вместо 4485 кг вълна е добила 4 947 кг и на вместо 855, е получила 908 агнета.

8. Свинефермата за разплодни сви не от с. Ситово, която при обещание за годината 936 прасета е получила за седем месеца 1 022 прасета.

II Получили индивидуални награди

1. Иван Атанасов—тракторист при ТКЗС в с. Секулово

2 Атанас Георгиев—тракторист при ТКЗС с. Нова Черна

3. Осман Керимов—тракторист в с. Яребица

4. Марийка Иванова—птицегледачка от с. Коларово

5. Атанаска Богданова—птицегледачка от с. Бабук

6. Марийка Георгиева—птицегледачка в с. Старо село.

7. Стоянка Маринова—доячка на крави от с. Поляна.

8. Халил Ахмедов—дояч от с. Босна.

9. Стоянка Друмева—доячка от с. Старо село.

10. Джефер Рашидов—овчар от с. Дичево.

11. Исмаил Мурадов—овчар от с. Коларово.

12. Георги Петров—овчар от с. Нова Черна

13. Илия Николов—свинегледач

14. Велико Петров—свинегледач от с. Ситово.

15. Иван Петров—свинегледач от с. Ситово.

ВЛЮБЕН В СВОЯТА ПРОФЕСИЯ

—Не може!

—При тракторите няма да отидеш!

— С тях при злополука загина твоят по-голям брат.

Такива бяха думите на бай Кръстил Кръстилов от с. Гарван преди почти десет години. Мургавият юноша обаче не склони. Песента на мотора бе посилна и Георги тръгна след нея като прикачник.

Работата с тракторите разпали у него с нищо неугасимото желание да яхне стоманеното сърце и с устрема на младостта му, да вървят към щастливото утре.

За да победиш трябва да знаеш! Това Георги добре разбираше и реши да отиде на курсове за шофьори. Завършил с пълно отличие, той отново се върна в село, но този път не задълго. Извикаха го в родната казарма.

В напрегнатото граничарско ежедневие бързо се нижеха дните, а след тях и годините. Тежка бе раздялата с командирите, другарите и колата, зад кормилото на която във войнишки дрехи Георги бе изминал хиляди километри по кривуличещите пътища на балкана.

Когато се завърна в Силистра през 1960 година, Георги постъпи на работа в ДАП. Отначало му повериха нова товарна кола. Но неспокойното му комсомолско сърце не можеше да гледа изоставената в двора на предприятието стара кола „Стар—21", на която никой не желаеше да работи.

— Разрешете ми да я ремонтирам и работя с нея!—помоли ръководството на предприятието Георги и разбира се то се съгласи. Опитният шофьор накара замлъкналото сърце отново да бие.

Две и половина години, понесен от вихъра на скоростта Георги работи зад кормилото на старата кола. Но не само това. С нея той завоюва не веднаж първото място сред своите колеги в съревнованието по изпълнението на плана.

Преди близо две години за добра работа на Георги бе поверена нова кола „Шкода" № 04-88 и заедно с комуниста — орденоносец Михаил Дойчев, дружно влюбени в своята професия, денем и нощем, в студ и жега закръстосваха пътищата на Родината. Зад грамадната кола се носят прикачените още две ремаркета. Въпреки големите и тежки товари, тази година те са обещали да изминат без основен ремонт 200 000 километра. До края на годината има още много дни, а километромерът на колата показва вече обещаната цифра. Те обаче, не мислят да спрат, а да изминат още хиляди километри.

За шестте месеца на годината само Георги трябваше да превози 1 186 тона товари, а той е постигнал 1 530 тона. От планираните 224 370 приравнени тон километри изпълнени са 374 584. Направена е икономия на 1 310 литра гориво, 336 лева от гуми и 791 лева от поддръжка и текущ ремонт.

— Нашият успех — разказва Георги не е резултат на някаква тайна. Той се крие в нашата упоритост и любов към професията. С другаря Михаил ние единствени в предприятието работим общо и делим всичко по братски.

За високите си трудови успехи Георги е получил не една материална награда, а миналата година ЦК на ДКМС го изпрати на екскурзия в Съветския съюз. Затова и тази година получената награда на окръжния събор на младежките първенци в материалното производство в чест на 9-ти септември е достойна за големите му дела.

Иван ПЕЙЧЕВ

ОТСТОЯХА НА ОБЕЩАНИЕТО СИ

Неотдавна в салона на читалището в с. Нова Попина се проведе младежко събрание, гости на което бяха първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС др. Йордан Танков и секретарят на общинския комитет на ДКМС др. Коста Димитров. Сред комсомолците бяха и бригадирът на комплексната бригада Васил Георгиев и секретарят на партийната организация в селото Сава Ганев. Събранието се занима с досегашната организационна дейност на дружеството и участието на комсомолците в производствената дейност на бригадата. Сформирана бе младежка бригада по силажирането, състояща се от три звена, със звеноводи Марийка Димитрова, Еленка Александрова и Димитър Петров. Трите звена поеха обещание да направят 900 т силаж. Обещанието си те изпълниха — направиха допълнително още 200 т силаж. През цялото време, докато трае силажирането, комсомолците работиха с голям ентусиазъм. Всеки се стараеше, колкото се може по-бързо да пренася царевичак до РКС-то, да разпределя по-правилно на рязаната маса в силажните ями. Но най-усърдни бяха Мирка Иванова, Тодорка Йорданова, Величка Андреева и др. Прояви се като бачонкар и пионерът Коста Янакиев, който осигуряваше вода на „батковците", за да могат те по-бързо да приготвят зимнина за животните.

Това ставаше през деня, а вечер глъчката се пренасяше в читалището, където комсомолците свиреха, пееха и се веселяха. Те изнесоха и литературно-музикална програма.

След като приключиха със силажирането, комсомолците от бригадата взеха участие във ваденето на цвеклото и други селскостопански мероприятия. И навсякъде се проявиха като добри стопани, съзнателни приемници на делото на по-възрастните.

Ръководството на кооператива и всички кооператори са доволни от работата на младежите, защото през тези усилени дни на полска работа те оказаха добра помощ на стопанството.

Иван КОСТОВ

ГОЛЯМОТО ЩАСТИЕ НА МАРИНКА

Вярно, Маринка ходеше с майка си на полето да работи, но нещо все към животните я теглеше. От малка беше свикнала да им се радва, когато минаваха край тях и отиваха в гората на паша. И искаше да постъпи гледачка, ако не при кравите,то поне при малките пилета, но баща й не беше съгласен. „Кой да е не може да изгайрети там—казваше той.—Гледай си мотиката и това е!? Мотиката!... Болно й ставаше на душата. Чувстваше се подценена. Но нищо не можеше да направи, защото й беше баща и защото лекарите казаха, че той е тежко болен и тя не биваше да го тревожи повече. Желанието си Маринка сподели само със зоотехника Пенчо Ахилев.

—Пък пусни я, бай Иване —каза му Пенчо веднаж. — Нека постъпи при пилетата. Не прекършвай крилете й.

Макар и трудно, бай Иван се съгласи. Но сега пък другите от звеното на Петър Букоров, в което работеше Маринка, не бяха съгласни. От завист ли, от що ли — Маринка не знаеше, но така беше.

—Съзнателна комсомолка е тя—казваха те—А нас такива ни трябват.

Доста мисли бригадният съвет в с. Коларово, но я назначи. Всяка заран те двете с Радка Тодорова тръгваха по асфалта за стопанския двор, където са пилчарниците. Рядко се връщаха в къщи. Дежуреха постоянно. Там се хранеха. Там спяха. Там им беше най-хубаво. При 4 300-та пилета, които скоро пораснаха и станаха ярки. Пронесоха.

На втората година на мястото на Радка Тодорова дойде приятелката й Тодорка. Дребните неща разлистиха мечтите на Маринка като клоните на младо дърво. Укрепиха вярата й. Заякна крехкото й тяло, розовото й лице се покри с една постоянна подкупваща усмивка.

Чудеха й се на мъжеството хората. Хвалеха я. Спасиха миналото лято от водната стихия всичките пилета, които бяха изкарали на лагер до язовира, наблюдавайки водата през цялата нощ до изтеглянето й. Чудят й се и сега, защото пилетата, които гледат с Тодорка, пронесоха на четири месеца и половина. От тях те събраха над 40 000 яйца, с които подпомогнаха изпълнението на плана за яйцата на стопанството. Завърши вечерната прогимназия. Излезе първенец в окръга. Най-после щастието заговори и в нейното, Маринкиното сърце. То се удвои, когато същият този зоотехник Пенчо Ахилев, сега секретар на Окръжния комитет на Комсомола, й връчи наградата на сбора на младите първенци в окръга, проведен по случай 20-годишнината от нашето освобождение. Заради получените от ярките яйца й се даваше тази награда. В черните й малки очи имаше и признателност, и уважение към него и към Партията.

Никола НАНЕВ

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

Halk maarifinin yükselişi uğrunda

Eylülün 3-ünde Sancak „Halk marifi“ şubesi bütün mektep müdürleri ve drujina yönetmenleriyle bir müşavere tertipledi. Halk maarifi bakanı Ganço Ganefin de katıldığı bu müşaverede, *yeni ders yılına* ait çok mühim meseleler görüşüldü. Müşaverenin ameli prezidyumunda BKP Sancak komitesi sekretarı Stefan Gabrovski, Sancak halk saveti sekretarı d-r Dimitır Biçef, „Maarif“şubesi şefi Nikolay Georgief ve DKMS Sancak komitesi sekretarı Yordan Tankof yoldaşlar da yerlerini almışlardı.

Nikolay Georgief yoldaş geçen ders yılına ait teferruatlı bir doklat okudu. O, 20 yıl zarfında maarif alanında bir çok yenilikler yapıldığını, fakat mecburi tahsilin haliedilmesinde Çernolik, Sekulovo, Goleş ve diğer bazı bölgelerde hâlâ işlerin iyi gitmediğini açıkladı. Bu bölgelerde bir çok talebeler hâlâ mektepe toplanılmıyor. Sınıflarını tekrar eden talebelerin sayısı da az değil. Bütün bu noksanlıkların sebebi mektep müdürleri ve bazı muallimlerin vazifelerine yeter derecede mesuliyetli yanaşmamalarından ileri geliyor. Georgief yoldaş, bu gibi müdür ve muallimlerin, yeni ders yılında, şimdiye kadar tatbik ettikleri usullerden el çekerek işlerine daha ciddi sarılmaları icabettiğini de belirtti.

Müşaverenin sonunda Ganço Ganef yoldaş çok büyük bir konuşma yaptı. O, Silistra sancağında maarif işlerinin sevindirici başarılara ulaştığını, fakat yeni ders yılında vazifelerin daha büyük bir ciddiyetle karşımızda durduğunu bildirdi

Müşavere çok aktif geçti. Verilen izahatlar, şüphesiz müdür ve muallimlere yeni ders yılında bir kılavuz vazifesini görecektir.

Mektep zili çalmazdan önce

Onu daima güler yüzle görürsünüz. Ya dünyaya zaferle geldiğinden, yahut gözlerini açtığı zaman güler yüzler karşıladığından olacak. Ama yalnız güler yüz insanı tatmin etmez. Dilberdir, hürmetkârdır Selvet,

Orta boylu, sarışın saçlı, sırtında beyaz blüz ve lâcivert etekle küçük çocuklar arasındaydı. Yeni ders yılının açılış günü için, yeni türkü ve şarkılar provası yapıyordu. Çocuklar, etrafında pırıl pırıl dönüyorlardı. Selâmlaşıp hasbihal ettikten sonra mesleğinden söz açtık. Biraz durakladı, göğüs geçirdi dudaklarından kesilmeyen tebessümle:

—İlk muallime olduğumu çok iyi hatırlıyorum.. Elimde birinci sınıf talebelerinin cedveli. Ezbere bildiğim isimleri tekrar tekrar okuyordum ve nasıl çocuklar olduklarını, aile durumlarını anlamak istiyordum. Bunlar neyse, ama, sınıf odasına, talebelerin yanına ilk olarak girdiğim anı hiç unutmam. Selâm çocuklar“, „Oturun!“ dedim, fakat kendi sesimi kendim de duymadım. Boğazım kurumuştu, kulaklarım uğuldu yordu. Sanki önümde büyük bir kalabalığa hitap ediyormuşum gibi hissediyordum kendimi. Bunları belki siz de. . .

Sözlerini bitiremedi, çünkü yeni öğretiği şarkıları söylemek için çocuklar heyecandan duramıyorladı. Etrafını sardılar, hepsi sanki bir ağızdan yalvarırcasına: „Nevakit söyleyeceğiz“, diye tekrar ediyorlardı.

Mutlu günlerimizin, hürriyetimizin akranı olan Nojarevolu genç muallime Selvet Şefkieva, artık yirminci defa hür olarak mektep zilinin çalacağı günü karşılamıya böyle hazırlanıyor.

Muhsin KAROF



Parlak bakışlarla, tebessümlü çehrelerle 20-nci defa mümayiş etti Silistralılar

Yeni insanlar

Hürriyetimizin 20-nci yıldönümünün mutlu günlerini yaşıyoruz. Bu bayram günlerinde hayalimiz 20 yıl önceki acı geçmişe dönüyor da, sanki dünmüş gibi geliyor insana. Geçirdiğimiz hür yıllar, emekte, ailede, insanlar arasında yeni münasebetler yaratma yıllarıydı. Etrafımıza bir bakış atınca, sanki 100 yıl geçmiş zannediyoruz. Şehrimiz tamamiyle yenileşti. İnsanların çehresi tebessümle parladı. Bakışları aydın geleceğimiz komunizme yöneldi. Çok defa kendi kendimize „Açlıktan çehresi kurumuş, gözleri büyümüş insanlar nerede kaldı“, diye sorarız. Kirli ellerini uzatarak sadaka dilenen aç, çıplak sefil çocuklar nerede kaldılar? Ferecelere bürünerek Silistranın tozlu, çamurlu yollarında korka korka gezinen kadınlar nerede?

Bu insanlar yine aramızda, yeni bembeyaz şehrimizde. Bu insanlar mucizelerde olduğu gibi değişiverdiler de makinelerin başlarına geçtiler, halka hizmete koyuldular.

Boşuna faşist idaresi bulgar ve türkler arasında şovinizm ve fitnecilik yaratmaya çalışıyordu. Yıllarca cehaletin pençesi altında inleyen türkler, bugün görülmedik surette yükseldiler. Bulgar ve türk ahalisi ayni şartlara, ayni hukuka maliktirler. Mektep rahlelerinde bulgar ve türk çocuğu yanyana okuyor. Torna başında da gençler omuz omuza işliyorlar. Türk kadınları geçmişteki gibi ağaların ve beylerin hademeleri değil. Onlar artık cemiyetin menfaatı için çalışan eşit haklı hür bulgar vatandaşıdır. Yalnız „Dobruca“ dokuma müessesesinde bugün 50 den fazla türk kadını çalışmaktadır Bu kadınların bir çoğu daha 12 yaşlarındayken Nalbandân-ın gayri sıhhi dokuma fabrikasında işe başlamışlardı.

Nalbandân eski fabrikayı 1937 yılında kurup, bulgar ve türk kadınlarının emeğini ayni şekilde istismar etmiştir. Günde 12 saat çalışan kızçağızlar ozaman ancak bir parça ekmek alabilecek para kazanıyorlardı. Böyle bir parça ekmek parası için çalışan kızlardan biri de müessesemizin en çalışkan ve neşeli işçisi Naciye Mustafovadır. O, 28 yıldan fazla dokumacılık işler. Bir sıra genç işçi yetiştirmede payı büyük olduğu gibi müessesenin planını icrasında da p a y ı büyüktür. Onunla beraber Fatmegül Basrieva, Sabriye Ahmedova ve Kadriye İbrahimova gibi ordenli kadınlar da çalışmaktadırlar. Onlar daimi hamleci ve „Komunist emeği“ savaşçısıdırlar. Keza cemiyet işlerine aktif katılan kadınlarımız da az d ğildir. Netekim, Fatmegül Basrieva Meslekbirliği Merkez saveti azası, Sabriye Ahmedova da zavot partiya komitesinin büro azasıdır.

Müessesenin usta unvanını verdiği altı kadının üçü türk olup, onlar da Penbegül Nurieva Şahsine Osmanova ve Sebahat Süleymanovadır.

En genç dokumacı kızımız ise Hatice Salievadır. O, Ruse dokumacı mektabini bitirip, işe başladı. Kısa bir zamanda dokumacı-sanaatını benimsedi. Şimdi ise günlük plânını sırasiyle yerine getirmekt dir. . .

Çok defa dokumacı kadınlar „Dobruca“müessesesi önünde şehre dönmek için otobüsü beklerler. Orada her günlük işleri hakkında konuşurlar. Aralarında yaşlıca dokumacılar derinliklere doğru göz dikerek düşünürler, çehrelerinde bir keder belirir. Fakat, äniden gözleri önünde yükselen beyaz yeni binayı görünce, çehreleri yeniden tebessümlenir. Onlar genç işçi arkadaşlarına adeta: „Siz geçmişten hiç bir şeyler bilmiyorsunuz, siz gençler bizim hissettiğimiz sevinci hiç bir vakıt hissedemezsiniz, yeni fabrika bizim bahtımız, bizim gururumuzdur“, demek istiyorlar. . .

Sonra otobüs geliyor, işçiler evlerine dönüyorlar.

Donka SAVOVA

UFUKLAR AÇILINCA

Sancak halk saveti salonu bayram süsünde. Neşeli Dobruca halk türküleri dalga dalga yayılıyor içeriye... Sancağın dört bucağından gelen öncü komsomolcular karşılaşıyor. Geceyi gündüze katarak yıllık plânlarını kurtuluşumuzun yirminci yılı şerefine, vaadesinden önce icra eden komsomolcular bunlar.

Ekim önü sürüm yapan traktorun, gündöndü biçen kombaynın dümeninden, koyun, inek fermalarından, geniş kooperatif tarlalarından, zavot ve müesseselerdeki iş yerlerinden azıcık ayrılarak geldiler onlar. İşte ameli prezidyumda BKP sancak komitesi sekretarı Sava Şivarof, DKMS MK nde „Köy gençleri“ şubesi yönetmeni İvanovski, DKMS sancak komitesi birinci sekretarı Yordan Tankof ve diğer sancak yönetmenleriyle yanyana Suhodollu inek sağıcı Halil Mustafof da yer alıyor. Emeği kendilerine şeref sayan Osman Kerimof, Diçevolu Cafer Raşidof, Paisievolu Cemal Kadirof hep yüzlerce öncüler sırasındadırlar. . .

* * *

Birincilere mükâfatlar veriliyor. Birer birer öncüler sıralanıyor. . . „Pravdadan kıdemli kombayner Osman Kerimof Goleş SK-4 kombaynıyle 350 ton yerine 480 ton zahire döğdüğünden plasmasa çantasıyle mükâfatlandırılıyor.“ Osman, sıkıla sıkıla sahneye çıkarak hediyesini aldı. . . Tebessüm dolu çehreyle arkadaşlarının yanına oturdu. Bu anda geçmişi hatırladı, çocukluğunu düşündü.

Pravda da 1938 yılında doğmuştu. Azılı romen çokoyları hakimdi ozaman o sevimli şirin köyüne. Sonra bulgar çorbacıları aldı hakimiyeti eline. Yine de köylü bir lokma ekmeğe, iki yudum suya muhtaçtı. Bir sıra çocuk gibi, Osmanın da küçüklüğü yalınayak başı açık geçti. Köyün tozlu yollarında bostancık oynamakla. Şimdi ustalıkla çalıştırdığı güçlü-kuvvetli kombaynı rüyasında dahi görmüyordu. Traktor gürültüsü bile çok seyrek duyuyordu. . .

Yıllar ağır ağır, acı acı geçiyordu. O, henüz yedisine basarken hürriyet güneşi doğdu Vatanımıza. Osmana da yepyeni ufuklar açıldı. Hemen köy mektebine bastı. Aşkla, merakla çalıştı. İptidaiye, ruştiye derken 14-lük levent bir oğlan oldu. Arzusuna r a ğ m e n ileriye devam edemedi. Öyle ama namuslu ve akıllı bir komsomolcu olan Osman hayatta yerini bulmalıydı. Önce arbacı oldu kooperatifte. Lâkin kombaynların traktorların hızı, gücü kuvveti celbediyordu onu. . . Bir yıl arabacılıktan sonra traktorlarda takıştırıcı oldu. İlkten traktorcu kursunu Silistrada bir yıl sonra da kombayner kursunu haketti İsperihte. . . Üç yıldır köyünde kombaynerdir o. Yardımcısı Ahmet Aliefle bu yaz durmaksızın çalıştılar. Çernolikli Kombayner İcabiyle yapılan yarışı kazandı. . .

Birincilik mükâfatı kuvvet ve kanat verdi Osmana. O, şimdi yine kombaynının dümenindedir. Yine kooperatif tarlalarında her gün 50-şer dekar gündöndü toplar. Zira 2,100 dekar gündöndünün toplanması, yerlerinin güz ekimine serbes bırakılması onun elindedir. Mustakbel başarıların daha da büyük olsun Osman!

Hikmet ŞANOF

„SANCAĞIMIZDA İŞÇİ VE SOSYALİST HAREKÄTI“ ADLI RESİM SERGİSİ AÇILDI

Kurtuluş bayramı şerefine Silistralılar bir kültür nimete daha kavuştu. Sancak müzesi işçileri yeni kültür evinin salonlarının birine, sancağımızda 1944 yılına kadarki işçi ve sosyalist harekâtını aksettiren bir resim sergisi tertipliediler.

Serginin açılışı mutantan surette 4 eylülde yapıldı. Açılış törenine BKP MK azası ve „Halk maarifi“ bakanı Ganço Ganef, BKP MK azası ve BKP Sancak komitesi birinci sekretarı Ali Rafief, Sancak komitesi sekretarlarından Stefan Gebrovski, Sava Şivarof, Yordan Georgief, Sancak halk saveti başkanı Velü Maksimof, Vatan cephesi sancak komitesi başkanı Boyan Mihnef yoldaşlarla beraber bir sıra cemiyet işçileri, kültür faaliyetçileri ve başka vatandaşlar katıldılar.

Sergi, Partiyanın önderliği altında yörütülen destanî savaşı kısaca anlatan bir demeçle Stefan Gabrovski yoldaş tarafından açıldı. Sonra, Meslek birlikleri Sancak saveti başkanı Simeon Jekof yaldaş, sergiye dair izahatlar verdi seyircilere.

Esas olarak dört bölümden ibaret olan sergi sancağımızda 1894 yılında Silistrada Vasil Neyçefin „Slavi Balabanof“ adında ilk işçi birliğini kurmasiyle başlıyor. Bütün inkişafı boyunca Dobruca inkilâpçıları progresif solcu yönetmenler Dimitır Donçefin, Doço Mihaylofun ve Dimitır Ganefin önderliğinde hürriyet savaşımıza pay kattılar. Bundan dolayı sergiyi seyreden vatandaşlar hürriyetimiz uğrunda canını feda eden kahramanlara hürmetle baş eğmektedirler.

H. ABDURRAHMANOF

Gündöndü tarlalarında

Sabahın seher vaktıydı. Bahri Hüseyinofun zvenosu „Küçük karşı“ ormanı semtine doğru çekilmişti. Çukovetsin gündöndü tarlası bulunuyordu burada. Zveno bloğa erdiğinde, güneş tepelerin ardından görünmeye başlamıştı. Hafif bir kızıllık sa mıştı etrafa. Hava oldukça sakindi. Hiç bir yerde yeşillik görünmese e, insan ilkbahar zannediyordu. Anızlar sürülmüştü. Kapkara bir renk almıştı ova. Yalnız ötede-beride silaj misiri blokları yeşeriyordu. Ormanlar da daha yemyeşildi. Çobanlar sürü güdüyordu. Bazı bloklarda süren traktorların hanltıları çan sesleriyle birleşerek perde perde yayılıyordu etrafa. Kooperatorların sesleri de işitiliyordu burada. Bahrinin zvenosundaki kooperatorlar birer sıra almış çoktan gündönü toplamıya başlamış lardı. İçlerinden biri ince nazik sesiyle hoş, kalpleri okşıyan bir türkü tutturmuştu.

Bu kooperatorlar bloğun yamaçlı yerlerindeki gündöndüleri topluyorlardı. Bloğun alt tarafında, düzlükte bir genç dümenin ardına oturmuş, amansızca çalışıyordu. Burada gündöndüler hem biçiliyor, hem de dövülüyordu. Kombayn bir hayli çalıştıktan sonra duruyor, döğdüğü taneleri çuvallara boşaltıyordu. Sonra yeniden çekiliyordu.

Aradan çok geçmeden karşıki yokuşta kervan halinde sıraya dizilmiş olan 8-10 araba belirdi. Tozu dumana katmışlardı. Onlar da gündöndü bloğuna geldiler. Önce Behçet Akifof, Osman Mustafof, Zahit Süleymanof ve Recep Eminofun arabaları dolduruldu. Zaten onlar en çalışkan arabacılarmış. Arabaların doldurmasına kooperatorlar da yardım ediyorlardı.Kır işleri brigadirinin anlatmasına göre, zvenodan Fevziye Ahmedova, Sülbiye Remzieva en çalışkan kooperatorlarmış. Parti azası olan İbrahim Ahmedof ise zvenoda çalışanlara her hususta örnekmiş.

Onlar topladıkları gündöndüleri hem arabalara dolduruyor, hem de „çalıştık, cabaladık ama, iyi başarılar elde ettik, baksanıza hepsi çörek gibiler“ diye konuşuyorlardı. Kooperatorların bu sözlerine biz de inandık. Hakikaten de dekar başına plân 162 kilogram ama, 750 dekardan ortalama 200-er kilogram alacaklarında hiç şüphe yoktu.

Güneş artık orman arkasında kayboldu. Arabalar da son gündöndü yığınlarını yükletip, işletmenin temizleme alanına doğru hızlandı. Burada 6 kişi iki tınaz maşinasiyle temizliyordu gündöndüleri

Bir kombayn ve bir de zveno sabahtan akşama kadar 150 dekar gündöndü toplamıştı. Üç günde yaptıkları iş 400 dk aşıyordu. Ertesi gün Mejdenli Kâzim Ramisofun kombaynı da işe koşulacaktı.

Çukovetsliler gülüş cümbüş köyün yolunu tuttular. Yaptıkları işten memnundular.

Ziya İSMAİLOF

Yüksek başarılar

Küçüklüğü ona hiç gülmemiştir. Babası çorbacılara çıraklık yaparak, ailesini güç halde geçindiriyordu. Fakirlik yüzünden çocuklarını okutamadı. Süleyman da daha küçük yaşlarında babası gibi köy ağalarına çıraklık etmeğe başladı. Dövüldü, sövüldü. Aç-susuz yattığı geceler oldu. . .

Nihayet Preslavtsi köyünde TKZS kuruldu. Ozaman Süleyman, kooperatife ilk üye yazılanlardan biri oldu. Bu namuslu genç kısa bir zamanda haylı para biriktirdi, çünkü artık istismar olunmuyordu. Emeğine karşılık olarak bol bol para alıyordu işletmede. Babası bütün ömrü boyunca çorbacılara esir gibi çalışmasına rağmen, alelâde bir ev bile kurdurmamıştı kendine. Alçak ve basık bir saman örtülü evde yaşıyorlardı. Süleyman ise, iki sene zarfında iki katlı bir bina kaldırıverdi köyün ortasına. İçersine de hasır değil, yaylı yatak, büfe, garderop, radyo v. s. döşedi.

Süleyman şimdi fermada inek bakıcı gibi çalışıyor. Plânlarını sırasiyle dolduruyor. Meselâ 1962 yılında her inekten 3000 l. süt sağan bu genç, 1963 yılında Silistrada tertiplenen birinciler konferansına katıldı. Bu yılın başında Süleymana sadece düvelerden ibaret bir grup verdiler. „Senenin sonuna kadar 16 ton süt sağacaksın“ dediler ona. O, ise 25 ton sağacağına söz verdi. İşten ürkmüyordu bu namuslu kooperator. Gece gündüz demeyip, çalıştı, hizmet etti düvelere.

Başarılar geçikmedi. Ağustos ayının 15-ine kadar yıllık plânını doldurarak, şimdi 1965 yılının plânını icra etmektedir. Süleyman „Emek şerefi pasportu“nu kazanmak için durmaksızın çalışıyor. O, ister fermada olsun, isterse de ailesinde örnek bir kooperatordur.

Rufi SAYIDOF

İNSAN İŞİNİ SEVERSE

Paisievo tavuk bakıcılarına yıllık plânlarını tayin ederken: „4,400 tavuk bakıyorsunuz. 12 ayda 452,000 yumurta alacaksınız. Her tavuktan 110 yumurta alınması gerek“ dediler. Fermada çalışan iki genç aile Emine Beyzatova, eşi Beyzat İsmailof ve Vasviye Ebazerova ile eşi Ebazer Hüdavimof bundan yılmadılar. İşlerine yeni başlamış da olsalar, tez öğrendiler, alıştılar. Zira, komsomolcu Eminenin dostu genç zootehnik Elena Kristeva, onun hatırını kıramayıp, sık sık tavuk fermasına geldi. Tavuk bakıcılarına bakım usulünü ve rejimi öğretti. Kitaplar getirip, bakıcılara verdi. Emine de arkadaşlarına okuyu-okuyuverdi kitapları. İşlerinin erbabı oldular çabucaktan tavukçular. Verilen rejimi harfiyyen yerine getirerek çalıştılar. Nice soğuklar oldu kışın ama, onlar üşenmediler, sıcacık su hazırlayıp verdiler. Misir tanesi, yarma ile kıyılmış yonca veya pancar karışığı, momaligasına varınca.

Bu kaygıların da mükâfatı geçikmedi. Her ay planaşırı yumurta alındı. Duvarda asılı plân-grafikte şunlar aksettirilmişti: Mart ayında 50,000 yerine, 68,299 yumurta alınmış, nisanda 56,000 yerine 84,000 yumurta, mayısta 57,000 yerine 80,010 yumurta alınmıştır. Sırasiyle her ay planüstü binlerce yumurta alan bu iki genç a le ağustosun üçünde yıllık planlarını vaadesinden 5 ay önce icra etmiş oldular Şimdi bakıcılar sene sonuna kadar plânüstü daha binlerce yumurta vermek için savaşıyorlar.

Hava HÜSEYİNOVA





Kadriye Ahmedova senelerden beri Çernolik TKZS-sinin en çalışkan sağıcılarından biridir. O, ağustos ayının sonuna kadar 24 ton süt sağmıştır.

Yarebitsa tavuk fermasında çalışan Zülfiye Salieva da öncülerin sırasındadır. Arkadaşiyle birlikte o, ağustosun sonuna kadar yıllık yumurta plânını doldurdu.

Resimde: Kadriye Ahmedovayı (solda) ve Zülfiye Salievayı (sağda) iş esnasında görüyoruz.

ВЕЛИЧЕСТВЕНА МАНИФЕСТАЦИЯ НА ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕТО

(Продължение от 1-ва стр.)

Щастие озарява лицата на девойките, връстнички на Свободата, от Промкомбинат „Камъшит". След тях е двехилядният колектив на предприятието. Колектив, който слави името на Родината далеч зад границите й. Осемнадесет бригади от ракитовия цех се борят за званието „Бригада за комунистически труд". Цехът е носител на Паспорта на



Челниците от ТКЗС „Ленин" — Калипетрово

трудовата слава. Големи успехи на празника манифестират и работниците от Промкомбинат „Текстил", ДП „Зърнени храни—Първи май", Промкомбинат „Електрометал", Керамична фабрика, Конопена фабрика и др. В манифестацията участват и работниците от завода за организационна техника—завод на бъдещето. Ехтят възгласи: Слава на БКП! Вечна дружба! "С много цветя и плакати преминават работниците от ДИП „Добруджа". Те получиха скъп дар от Двадесетилетието —нова, прекрасна производствена сграда.

С песен приближава хорът на ТПК „Дунав". Той предвожда многобройната колона на трудовите производителни кооперации: „9-ти септември", „Метал", „Дунав" и „Инвалид". Работниците носят големи плакати, на които четем: „Мир! Труд! Равенство! Щастие!..." С топла признателност посреща гражданството и строителите на красивите сгради в Силистра. С мощно „Ура"! преминават техниците и строителите от Управление „Елмонтаж" и „Енергоснабдяване". Техният упорит труд доведе светлината почти във всички села на окръга ни. С преизпълнени планове манифестират служителите от търговските предприятия. Радост огрява лицата на работниците и служителите от Пътно управление и ДАП. В редиците на шофьорите са Михаил Милков и Васил Стоянов — двестахилядници. Върху гър дите им блестят златни ордени на труда. Седем шофьори са носители на Паспорта на трудовата слава.

„Да живее Отечественият фронт— фронт на патриотичното единство на трудещите се!" — С този лозунг преминава представителна група на Отечествения фронт. Весели, бодри, с много цветя манифестират служителите от Окръжната станция на съобщенията. Ето ги и работниците от „Транспред". Прегърбен, под тежестта на огромен товар, минава отруден работник. Така беше преди. А сега машините заместват тежкия труд на пристанищните работници. В красиви добруджански носии, с кошници, пълни с плодове, три работнички водят колоната на ДЕСС — Силистра. Девет другари от стопанството са носители на Паспорта на трудовата слава. Колективът на кравефермата, изпълнил осеммесечния си план със 120 процента, е също носител на паспорта.

Върху красиво-изработена от семена емблема четем: ТКЗС „Ленин" —Калипетрово. Възрастен орденоносец е понесъл червеното знаме на кооператива. След него мъже и жени в национални носии. Животновъдната бригада сочи своите успехи с хубави расови животни. Интерес буди картината на миналото и настоящето на нашето село, която пресъздават полевъдите. Дървеното рало, мършавият кон и дрипите на селяните ни спомнят за тежкото им минало. А настоящето? То се огледало от екота на мощните селско стопански машини, заместили тежкия труд на селяка. Богатството на добруджанската земя е събрано в чудните макети на лозаро-градинарската бригада. Пред трибуната се вият кръшни добруджански хора — играят танцьорите от с. Калипетрово, носители на бронзов медал на младежкия фестивал в Москва, лауреати на Втория републикански фестивал на художествената самодейност у нас и носители на златен медал.

„И знамето, червеното
свободно нека днес се вей..."

Ехти бодрата песен на хор „Седянка", носител на бронзов медал на Втория републикански фестивал на художествената самодейност в София. Той слага началото на колоната на служащите от учреждения та в град Силистра. В редиците на здравните работници бодро крачат ветераните на здравното дело в нашия град: д-р Мижорков, д-р Янков, д-р Недев, д-р Жечева, д-р Паянтов и др. Разрасна се здравната мрежа в окръга. Сега ние имаме 13 болници, 22 родилни дома, 28 общински здравни служби.

Манифестират своите успехи и работниците от културния фронт — Народния театър, Кинефикация и Печатни произведения. Те полагат грижи да достигне културата и до най-далечното село в окръга ни.

Бодрост, красота и здраве лъхат от стройните редици на физкултурниците. Те носят купи от завоюваните победи, голяма диаграма, сочеща успехите на физкултурното движение в годините на народната власт, медали и флагчета. В чест на двадесетгодишнината Окръжния съвет на БСФС рапортува: 15 756 физкултурници, 6 242 спортисти и 14 484 значкисти. Задава се групата на баскетболистите, прославили нашия окръг на Републиканската спартакиада тази година. От явилите се шест отбора на финала пионерите на др. Бояджиев завоюваха първото място в републиката. Най-добро постижение в страната по гладко бягане на 800 м показа лекоатлетката Линеранка Добрева. Преминават състезателката по хвърляне Маргарита Гаджалова, носителка на два сребърни медала от финалния етап на спартакиадата, групата на волейболистите, класирали се на второ място на зоналното първенство по волейбол в Силистра, борците, гребците, боксьорите и др. След тях с лека стъпка приближават гимнастичките. Личат първоразрядничките Дренчева, Атанасова и Георгиева, които изпълняват красиви гимнастически упражнения пред трибуната. Физкултурната колона закриват група колоездачи. Те навъртяха хиляди километри в навечерието на Празника, за да се представят достойно в обиколката на Североизточна България. В четвъртия етап на тази обиколка нашият състезател Никола Златев финишира пръв.

Младите авиомоделисти, радисти, спортисти, стрелци, шофьори, моряци и водолази дефилират своите постижения в колоната на ДОСО, която завършва с мощния грохот на моторите.

Завърши манифестацията. Победното двадесетилетие ще ни води към още по-големи успехи, към още по-заможен и културен живот, към сиянните върхове на КОМУНИЗМА.

Стефанка СТАНЕВА

Никола НАНЕВ

СЪС САЛ ПО ДУНАВА

Една от туристическите секции в нашия град, която развива активна туристическа дейност е тази при ДМЗ „Стомана". Много и разнообразен е инвентарът предназначен да обслужва спортната дейност на многобройните й членове.

През миналата година сред членовете на секцията се роди идеята да си построят сал за туристически пътешествия по река Дунав. Задружно те се заловиха за нейното осъществяване. От подръчни материали си построиха понтонен сал и в чест на славната 20-годишнина от Деветосептемврийската победа решиха да проведат първото пътешествие по Дунава.

На 1 септември т. г. групата пътешественици: Димитър Василев, Колю Йовчев, Колю Маринов, Петър Савов и Неджати Мехмедов под ръководството на Иван Тодоров напуснаха пристанището на гр. Видин на път за Силистра.

Използвайки течението на реката и попътния вятър смелите туристи километър след километър изминават голямото разстояние. Върху откритата платформа те посрещат капризите на природата, хранят се, нощуват в пристанища или на острови и пак продължават своя път.

Направения сал от туристическата секция в ДМЗ „Стомана" е единствения не само в нашия град, но и по цялото течение на р. Дунав. За пръв път силистренските туристи се решиха да тръгнат на такова пътешествие.

След осемдневно пътуване на 8 септември т. г. салът пусна котва в пристанището на родния ни град Силистра.

Иван НИКОЛОВ

ХОР „СЕДЯНКА" ОТПЪТУВА ЗА УНГАРИЯ

НА 11 септември сутринта представителният градски хор „Седянка" при читалище „Доростол", лауреат на Втория републикански фестивал през 1964 година отпътува на концертна обиколка в Унгария.

Хор „Седянка" ще гостува на хористите на „Золтан Кодай" от стопанството в Хайдусоват. Същите пяха пред Силистренската публика на 26 май т. г.

Под диригентството на Петър Каргеоргиев хор „Седянка" ще изнесе концерти в Хайдусоват, Дебрецен и Хайдусобослов. В програмата са застъпени български и съветски хорови песни, хорове из опери и песни от Золтан Кодай.

физкултура и спорт

ТРУДНА ПОБЕДА

„Доростол" (Силистра)—„Светкавица" (Търговище) 2:0 (0:0)

Да пропуснеш да реализираш дуспа, когато водиш или губиш убедително, не е чак толкоз голяма беда, но да сториш това, когато резултатът е все още 0:0 и противникът се защищава организирано, хладнокръвно, а ти все повече затъваш в една безперспективна игра, би имало печални последици. Пред прага на нещо подобно от тоя род за малко не изпадна „Доростол" в играната във вторник футболна среща за първенство на Северна „Б"РФГ с гостуващата „Светкавица" от Търговище.

В 37-та минута централният защитник на гостите отби топката с ръка в наказателното поле и срещу тях беше отсъдено най-тежкото наказание във футболната игра—11-метров удар. Въпреки протестите им, съдията беше категоричен. Зад топката застана Маринов и когато измъчената публика се готвеше да поздрави първия успех на своите любимци, той би толкова леко, че вратарят успя да избие. И отново се заредиха мъчителни минути. Очакванията, че мачът ще бъде труден за силистренци, се оправдаха напълно. До този момент всички техни нападения се разбиваха като вълни, без да стигнат желания бряг. Гостите веднага след началния съдийски сигнал показаха своите намерения—да си заминат от Силистра с една точка. Те изградиха пред вратата си жива и подвижна стена, в която се рушаха всички акции на домакините, гонещи победа на всяка цена. И сякаш в тях ните действия имаше повече яснота, повече смисъл. Доростолци напираха, но в нападенията им липсваше изненадата, всички си приличаха едно на друго. Вместо да се атакува вратата по най-краткият път, топката се изнасяше бавно, късите нападения преобладаваха, полузащитниците често забавяха паса си към открилия се своевременно нападател и всичко това улесняваше противниците да се застраховат на застрашените участъци.

В 42-та минута съдията няма смелостта да отсъди втора дуспа за „Доростол" при напълно идентично положение. А правилникът е категоричен и трябва да се изпълнява, независимо от това дали преди са отсъдени дуспи. Нарушението си е нарушение.

През второто полувреме „Светкавица" продължи със същата тактика. Отбраната й играеше отлично с глава, използваше всяка възможност да печели време, а домакините пак се лутаха в своите плетеници. Отново блесна един стар дефект—неумението на нападателите да играят без топка, липсата на постоянно движение и смяна на местата. Затова много често даден нападател получаваше топката едва, когато е покрит вече. Има и нещо друго. Отборът в техническо отношение не отстъпва на редица ведущи състави от групата, но му липсва едно качество, което би му носело по-често успехи—твърдостта.

Най-после в 65 минута бър за комбинация между Ставрев и Маринов доведе до разбъркване пред вратата на гостите и техен защитник довкара топката в мрежата —1:0. Едва сега „Светкавица" разтвори играта си, проведе няколко остри атаки, но повече от това не успя да постигне. Силистренци използуваха открилата се възможност да контраатакуват при разредена отбрана, на два пъти топката беше избита, а три минути преди края Маринов се провря устремно, излъга и вратаря и оформи крайния резултат — 2:0 за „Доростол".

В сряда се получи интересно положение на мача за първенство на зона „Дунав" между отборите на „Стомана" и „Бенковски" (Бяла). Въпреки надмощието си през по-голяма част от времето, една минута и половина преди края домакините губеха с 2:0. Точно тогава две дуспи изпълнени майсторски от Чобанов доведоха до равенство — 2:2.

Йордан СИМЕОНОВ

СТЕФАН КАРАДЖА

За двадесети път се вяха свободно знамената и над село Стефан Караджа. Още рано сутринта широката главна улица е препълнена с народ. На алеята на първенците усмихнато поглеждат челниците в производството. От празничната украса мощно звучи гласа на поета на строителството у нас Пеню Пенев:

Под бойното знаме на труд и сражение,
през водите на дните намерила брод,
моята млада Родина е във настъпление,
към комунизма върви моят народ!..

Деветосептемврийската утрин настъпи окъпана и подмладена от вчерашния дъждец. Празнично облечените труженици с бодра и твърде стъпка манифестират своите успехи.

Събрани в широкия училищен двор, те слушат празничния концерт на учениците, след което местните ръководители поднасят приветствия. Традиция стана вече тук, на това мило тържество да се раздават награди на първенците. А тази година те не са малко. Управителния съвет на стопанството награди 33 кооператори показали най-високи резултати. Профкомитетът при стопанството раздаде награди на 19 свои най-примерни членове. Наградени са и служители от търговията, съвета и др. Радост и гордост пълнят очите на първенците. Весело оживление залива пъстрото множество. Връчват се тържествено и първите паспорти на трудовата слава и юбилейната значка. Четирма са първите щастливци— Васил Петров звеновод, Сюлейман Шакиров — звеновод, Муса Арифов — тракторист, и Костадин Арабаджиев— овцевъд.

Слънцето се вися над пладне, белват се месалите.. По стар народен обичай се подрежда трапезата на земята. Напълват се чашите. Вдигат се тостове и наздравици. Засвирва музика. Извиват се кръшни хора. Така до късно през нощта сърцата на всички са препълнени от радост и щастие.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(Наш кореспондент)

СРАЦИМИР

В ранното утро на 9 септември към площада в центъра на селото, кооператорки и кооператори, младежи и девойки, пионери и пионерки с грейнали от щастие лица се събраха да честуват 20-годишнината на социалистическата революция в България.

Веят се червени, сини и трицветни знамена. Към 10.30 часа официалните лица заеха мястото си на трибуната. Под звуците на музиката започна манифестацията на трудещите се. Първи преминаха пионерите от народното основно училище „Отец Паисий". След тях колоната на лозаро-овощарската бригада, полевъдите, кооператорите от зеленчуковата бригада, всички облечени в пъстри национални носии. Гордо след тях крачеха животновъдите от кравефермата в с. Срацимир. С плакати и диаграми те демонстрираха своите постижения.

Председателят на стопанството др. Нешо Нешев, след като поздрави трудещите се с празника, обяви и раздаде наградите на първенците в чест на 20-годишнината на Деветосептемврийската победа. За високи постижения в овцевъдството животновъдите Цветан Иванов от Богорово и Михаил Иванов и Дочо Георгиев от с. България бяха наградени от Президиума на Народното събрание с „Народен орден на труда —бронзов". Паспорт на трудовата слава и юбилейната значка получиха свиногледачът от с. Богорово Неделчо Панайотов, телчарят от с. Срацимир Стоян Иванов и шофьорът Илия Енчев от същото село. За проявено усърдие в работата от името на общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС, бяха наградени много кооператори с парични и предметни награди.

Накрая хорът на пионерите изнесе богата литературно— музикална програма. След това тържеството продължи с кръшни хора. Уредена бе народна трапеза.

Иван РАДЕВ

ИСКРА

Прекрасно септемврийско утро. Подухва лек ветрец, освежаващ лицата на трудолюбивите жители на с. Искра, които живеят двадесет години свободен щастлив живот.

Още от рано сутринта по празнично украсените и окичени с червени и цветни знамена улици на селото започнаха да се стичат към площада кооператорки и кооператори — млади и стари. Тук щеше да се проведе тържествената манифестация по случай Деня на свободата —символ на единството около родната Комунистическа партия и народното правителство.

Приветствено слово по случай юбилейната двадесетгодишнина от Социалистическата революция в България произнесе др. Тахир Мемишев, заместник-секретар на общинския партиен комитет.

Започва деветосептемврийската манифестация. Чува се мелодия на турски народни инструменти, изпълняващи песни и маршове, които напомнят борбата на нашия народ за свобода. След обяд тържествата продължиха.

Атанас ЖЕЛЕВ

НОВА ПРОМИШЛЕНА ИЗЛОЖБА

С цел да популяризира изработените нови модели и изделия от ракита, папур, найлон и дърво, ръководството на промкомбинат „Камъшит" уреди в един от салоните на профсъюзния дом изложба. Тя бе тържествено открита на 8 септември тази година. При откриването й присъствуваха партийни и административни ръководители от нашия окръг, а така също и множество граждани.

Изложбата трая 4 дни. Своите възхищения и препоръки трудещите се от нашия град са изразили в книгата за впечатления. Над 100 мнения са записани в нея. Четем думите: „Браво на колектива на „Камъшит"! Желаем ви от все сърце нови успехи!" Това са думи на др. Али Рафиев и Йордан Георгиев, секретари на Окръжния комитет на БКП. Това е мнението на цялата наша общественост.

Представените образци са дело на голямото майсторство на отделните цехови колективи. Цехът за финна керамика с ръководител Величка Герасимова е представил над 72 нови модела, този за стъкларски изделия с ръководител Михаил Димитров над 20 нови модела, за талашени шапки с ръководител Златка Бонева над 62 нови модела, за ракитови изделия с ръководител Пеню Ангелов над 200 нови модела, за пирография с ръководител Слави Момчев 100 нови модела, за папурени чанти с ръководител Велико Недков над 100 нови модела и обувният цех с ръководител Никола Топоров 53 нови модела.

След закриването на изложбата предприятието сключи търговска сделка с Окръжното търговско предприятие и се задължи да изработи над 30 000 различни образци, които ще се пуснат в продажба през 1965 година.

Новата промишлена изложба на промкомбинат „Камъшит" е ярък показател за непрестанно нарастващите изисквания на трудещите се и за стремежите на нашата промишленост към задоволяване на същите.

Иван ПЕЙЧЕВ

Място за приятен отдих

Това е наистина място за приятен отдих. Модерните мебели, многобройните лампи оли със своята мека, галеща светлина радват окото.

Да, приятна е обстановката в новооткрития представителен ресторант на бул „Георги Димитров". Тук може да бъде задоволен и най-капризния вкус на клиентелата. Пъргавият персонал доставя удоволствие със своята учтивост и коректност. От кухнята се носи приятното благоухание на изрядна скара, а от красиво оформените рафтове те подканят етикетите на различни пива.

Открито в навечерието на светлия празник на Свобода та, заведението е истинска радост за гражданството на града ни. Изминаха се едва няколко дена от това радостно събитие и по улиците вече се чуват реплики—„Хубаво е там. Пък и сервират бързо..."

Постройката на ресторанта е в красив ансамбъл с тази на новооткрития хотел и закусвалната зад него. Приятният нюанс на багрите, съвременните архитектурни линии, семпли и свежи я нареждат между едни от най-хубавите сгради в града ни, дело на силистренските строители.

Руси ШИМАБЕЕВ

Нови Книги

ИКОНОМИЧЕСКО И СОЦИАЛНО РАЗВИТИЕ НА НРБ — Издание на Академията на науките. В този труд, издален по случай славния юбилей на социалистическата революция в България, се разглеждат ред въпроси интересуващи историците, икономистите и широк кръг читатели. На икономически и социален анализ са поставени проблемите на индустриализацията на страната и социалистическото преустройство на селското стопанство, усъвършенстването на териториалната структура на народното стопанство, въпросите на националния доход, на производителността на труда, на търговията и финансите. И всичко е свързано с изграждането на материално-техническата база на социализма

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ СОЦИАЛИСТИЧЕСКО СТРОИТЕЛСТВО В ЦИФРИ — Издание на Централния статистически институт. В кратки раздели и с много цветни диаграми е показан ръста на нашето развитие през Двадесетте години на социалистическо строителство. Показано е развитието на промишлеността и селското стопанство, на транспорта, търговията, разпределението на националния доход, строителството, здравното и образователно дело, културния разцвет, икономическите и културни връзки на нашата страна със социалистическите и другите страни.

Книгата представлява интерес за широк кръг читатели и е ценно богатство за всяка библиотека.

Вакантни учителски места за окръга:

СИЛИСТРА—I-ва гимназия 2 места по българ. език.
М. ПРЕСЛАВЕЦ—1 място по български език.

ТКЗС с. АЛЕКОВО, Силистренски окръг, известява, че длъжността ГЛАВЕН СЧЕТОВОДИТЕЛ е вакантна.

Кандидатите да имат необходимия образователен и служебен ценз за длъжността.

Молби с документи се представят в канцеларията на ТКЗС с. АЛЕКОВО.

СЪОБЩЕНИЕ

В ИНСТИТУТА ЗА НАЧАЛНИ УЧИТЕЛИ—КОЛАРОВГРАД ЩЕ СЕ ПРОВЕДЕ ВТОРИ СЪСТЕЗАТЕЛЕН ИЗПИТ ЗА ПРИЕМАНЕ ЗА РЕДОВНИ КУРСИСТИ

Документите ще се приемат до 18.IX. 1964 год.
приемните изпити ще се състоят както следва:
писмен по български език на 20.IX. 1964 год.
проверочни по пеене, рисуване
и физическо възпитание на 21 и 22. IX. 1964 год.

СЪОБЩЕНИЕ

ПРОФЕСИОНАЛНО ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ по металообработване, което се открива тази учебна година в гр. Силистра, записва ученици завършили осми клас за специалностите:

1. Стругаро—фрезисти—35 ученика, от които 10 девойки
2. Шлосеро—монтьори—35 ученика само момчета

За ученици се приемат само от Силистренски окръг и не по-възрастни от 16 години. От Дирекцията

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 108 (816) | Вторник, 15 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Добра тютюнева реколта

И в кооператива на село Ширково тази година площите засети с тютюн бяха увеличени. Кооператорите положиха много грижи за правилното му отглеждане. Сега те продължават да берат и нижат ценните тютюневи листа.

На първо място е звеното на Станко Иванов — набрало до сега 17 500 низи. Следва го звеното на Реджеб Ахмедов —със 17 000 низи.

Наскоро бяха предадени първите няколко тона тютюн на държавата. Резултатите от досегашната работа говорят, че плана ще бъде далеч преизпълнен.

Жеко ЛАЗАРОВ

УЧИЛИЩНИЯТ ЗВЪНЕЦ УДАРИ



ПЪРВОКЛАСНИЧКИ

С китки алени гергини
бързат весели дружини,
а звънчето бие, бие:
Сбирайте се в двора, вие!

Да посрещнем с песни всички
двете малки ученички,
идват те с усмивка плаха
към училищната стряха.

Щом прекрачат с радост прага
нека всеки им помага
да събират ум и сили,
първокласничките мили!

Стефанка СТАНЕВА

НА ДОБЪР ЧАС!

Първият учебен ден през настоящата година е по-радостен, по-светъл. Той съвпада с двадесетия рожден ден на Свободата. Заедно с трудовия народ почти двумилионната армия учащи се в нашата страна, с чувство на законна гордост за огромните успехи, постигнати през двадесетте години народна власт, окрилени от бащинските грижи на Комунистическата партия, пре крачват днес светлите двори на родното училище. Днес школският звънец пресекна шумните игри и примамливо кани малките палавници на първа среща с любимото учи лище, което ще им разкрие чудния свят на научното знание, ще внедри у тях високи морални добродетели и ще ги подготви за труд и подвизи в комунистическото общество.

За двадесет свободни години народното образование получи небивал размах. Изостанала някогашна България днес се нарежда на едно от първите места в света по броя на завършващите средно и висше образование. Построени са много нови училищни сгради с модерно обзаведени кабинети и работилници. Само в Силистренски окръг след Девети септември 1944 година са построени 73 училища с 318 учебни стаи, в които учат над 30 000 ученици. Антидемократизмът, мистиката и лицемерията, характерни за буржоазното училище са завинаги ликвидирани. Просветното дело е дело не само на учители, родители и ученици, а е дело на цялата общественост. Училището днес е институт с голямо държавно и обществено значение. На него е поверена огромната и отговорна задача да подготви активни и съзнателни строители и граждани на комунистическото общество.

Партията поставя като основна повеля на учебните заведения днес да се свързват по-тясно с живота, да дават знания не само за ума, но и за ръцете, да подготвят учащите се за непосредствено участие в производителния труд. Това изисква от всички дейци на народната просвета и преди всичко от учителите да въоръжават учащите се с високи и трайни знания — основани на съвременните постижения на световната наука, превърнати в умения и навици за практическото им приложение. Това изисква решително подобряване на възпитателната работа—внедряване у подрастващите високите морални принципи на кодекса на строителя на комунизма и преди всичко възпитание на ново, комунистическо отношение към труда — труд, наслада и радост. Труд, който възпитава, облагородява и възвисява човека.

През настъпващата година пред учителските колективи с още по-голяма сила стоят задачите за осъществяване на задължителното основно образование — прибиране, задържане и успешно обучение на всички подлежащи на задължително обучение деца. Резултатна работа в детските градини и под личната отговорност на всеки учител пълно осъществяване изискванията на заповед 31—А, системна работа с изоставащите и свеждане до минимум на второгодничеството. Осигуряване възможност на всички постъпващи в първи клас да завършат основно образование, правилно професионално ориентиране на всички ученици и осигуряване на редовни, местни кадри за всички отрасли на стопанския и културен живот в окръга.

На учителските колективи в нашия окръг, проникнати от високо съзнание и отговорност за предстоящите задачи, желаем много радост и творчески успехи, през настоящата учебна година.

На добър час, учители и ученици!

КООПЕРАТОРИ И МЕХАНИЗАТОРИ,

НЕОБХОДИМО Е БЪРЗО ДА ПОЧИСТИМ И ПОДГОТВИМ ПЛОЩИТЕ ЗА СЕИТБА!

НАВРЕМЕ ДА ОСВОБОДИМ ПЛОЩИТЕ ЗА ЗАСЯВАНЕ С ЕСЕННИЦИ

Навреме проведената есенна сеитба е залог за получаването на високи добиви от житните култури. Засеем ли пшениците и ечемика в периода от 20 септември до 20 октомври ние осигуряваме доброто развитие на растенията и получаването на високи добиви от тях.

За да засеем есенниците в определения срок необходимо е площите определени за сеитба своевременно да бъдат освободени от пролетните култури и качествено изорани. Главните предшественици на есенниците са бобовите култури, слънчогледа, царевицата, цвеклото и тютюна. Площите от бобовите култури—фасул, фий и грах отдавна са освободени. Освободени са и площите от силажираната царевица. В момента се извършва беритбата на слънчогледа и на царевицата и ваденето на цвеклото. Темповете на работата обаче в повечето от стопанствата са много бавни. Ако не се вземат сериозни мерки от ръководствата за тяхното ускоряване те в никой случай не биха позволили срочното провеждане на сеитбата.

Беритбата на слънчогледа застрашително изостава. От всичко 150 000 дка са прибрани едва 40 000 дка. Редица стопанства като ТКЗС в селата Айдемир, Ситово, Главиница, Зафирово, Паисиево и други са едва в самото начало в изпълнението на тази задача.

Прибирането на царевицата започна. Но и то не се движи с необходимия темп. От 224 000 дка до сега са прибрани кочаните само от 20 000 дка. Някои стопанства като ТКЗС в с. Бабук Ситово, Тутракан, Зафирово и други прибраха по 3 000 дка царевица. Но има стопанства, които въобще не са започнали нейното прибиране.

Все още малко са стопанства, в които е започнало почистването на блоковете от слънчогледови и царевични стъбла. А това пречи на тяхното бързо изораване. При план да се изорат 664 000 дка предсеитбена оран до момента са изорани не повече от 180 000 дка. В някои стопанства все още не са окончателно изорани площите освободени от фасула и другите бобови култури. Има да се изорават и някои площи освободени от силажираната царевица. Основната причина за изоставането на предсеитбената оран е бавното прибиране на пролетните култури и освобождаването на площите от тях.

За да може сеитбата на есенниците да завърши най-късно до 20 октомври изораването на площите трябва да приключи не по-късно от 10-15 октомври. А това предполага още в началото на същия месец да завърши тяхното освобождаване от стъблата на царевицата, слънчогледа, тютюна и други.

За да се извърши сеитбата висококачествено нужно е всякакви растителни остатъци от освободените площи да бъдат добре прибрани. Обикновено явление е след прибирането на на стъблата по блоковете да остават бурени, корени от тикви, пръсната шума и други. Те пречат на качественото извършване както на бранта, така и на самата сеитба. На такива площи семената остават пръснати по повърхността или съвсем плитко заровени, растенията братят слабо, не се укореняват добре и през зимата измръзват. Такива посеви остават редки и не дават очакваните добиви.

Необходимо е площите да се почистват идеално. Веднага след прибирането на пролетниците и изчистването на стъблата им те трябва да се брануват, като растителните остатъци се събират на купчини и изгарят.

В момента трудовото напрежение на село е голямо. Съществува реална опасност освобождаването на площите да не завърши в необходимия срок. Нужно е ръководствата на стопанствата и специалистите да вземат бързи мерки за неговото ускоряване. Трябва да се създаде пълна мобилизация на силите. Там, където работата изостава да се обявят ударни дни, като се включат в помощ на полевъдните бригади и кооператорите от другите отрасли, пенсионерите и учениците На много места сега се чувства едно отпускане. Организират се панаири, борби, екскурзии и други, а в същото време работата застрашително изостава.

За ускоряване на работата в освобождаването на площите трябва най-пълно да се използва механизацията. Слънчогледовите стебла трябва да се повалят на земята с валяци, а след това да се приберат със стъблосъбирачи, приспособени култиватори или тежки брани. Някои стопанства като ТКЗС в с. Алеково, Бабук и др. имат добър опит в това отношение. Той трябва да се приложи масово в целия окръг. За да става по-качествено извличането на стъблата в ТКЗС в с. Алеково механизаторите извършиха усилване на стъблосъбирачите. Добре е това нещо да се види и направи и в други стопанства, с което ще се облекчи и подобри работата.

При прибирането на царевицата трябва най-целесъобразно да се използват кукурузокомбайните. Основната маса царевица обаче ще бъде прибрана на ръка Там, където планът за силаж не е изпълнен тя може да се прибере разделно, като кочаните се приберат ръчно, а стъблата със силажокомбайни се нарежат и силажират заедно със зелена царевица втора култура или разтвор от меласа.

За да стане по-бързо освобождаването на площите заети от царевица, ръководствата на стопанствата трябва да организират изнасянето на царевичака на края на блоковете, за да може те веднага да се изорат, а пренасянето му до стопанските дворове да стане по-късно след приключването на усилената полска работа.

Към края на този месец ще завърши беритбата на тютюна. Ще се постави въпроса за освобождаване на площите от него За да стане по-бързо това и тук трябва да се приложи механизацията. Вместо да се изсичат на ръка и изнасят вън от блоковете тютюневите стебла трябва да се нарежат със силажокомбайни и разпилеят по блоковете, след което се заорат.

Ръководствата на кооперативните и държавни земеделски стопанства трябва да считат въпроса за освобождаването на площите като най-важен въпрос в подготовката на есенната сеитба. С помощта на общинските партийни комитети те трябва да създадат такава организация, такава мобилизация на силите, че изпълнението на тази задача да се ускори и да завърши не по-късно от началото на октомври. Само по този начин ще бъдат създадени условия за навременно и висококачествено извършване на есенната сеитба — гаранция за получаването на високи добиви от житните посеви.

ЩОМ ИМА ЖЕЛАНИЕ И РАБОТАТА Е СПОРНА

През настоящото лято стопаните от с. Господиново трябва да приготвят за изхранване на животните около 13 000 бали слама. Още от първия ден след започване на работата механизаторът Васил Иванов е постоянно на своя пост. С машина „Зетор" и с помощта на комсомолците Станьо Добрев, Васил Недев, Кольо Великов и други той съумя да приготви вече над 7 500 бали от слама.

Младите кооператори обещават в двадесетдневен срок да привършат с тази работа като балират 10 000 бали над плана, които ще бъдат изнесени за нуждите на ОКС—Силистра.

Христо ХРИСТОВ

ТКЗС — АЙДЕМИР ПРЕД ЕСЕННАТА СЕИТБА

Това лято кооперативът в с. Айдемир получи по 75 кг пшеница средно от декар. Една от причините за ниския добив бе и закъснянето на есенната сеитба. Поучили се от допуснатите слабости, ръководителите на стопанството вземат мерки тази есен да засеят в срок.

Първата, най-важна грижа и тук е снабдяването с добър посевен материал. От стопанствата в Дулово, Секулово и Главиница кооперативът обмени пшеница срещу семе от сортовете: „Безостая—1", „100—10" и „301". От предвидените за посев 304 т—220 са почистени. В семеконтролната инспекция—град Силистра—са изпратени 10 проби. Получените резултати определят шест от тях като първокласни и четири—второкласни. Изоставянето в почистването на семената се дължи на това, че стопанството разполага само с два селектора, единият от които не работи добре, въпреки многократните ремонти. Затова в стопанския двор в с. Айдемир семената се почистват само с един селектор. Той прекарва на ден по 10 тона. Така че при най-добрия случай почистването на семената би се завършило най-малко след 8 дни. Затова е необходимо да се работи на две смени.

По план в стопанството ще се засеят около 14 100 дка с есенници, от които 11 015 дка пшеница, 3 000 дка ечемик и 150 дка ръж. Машините, с помощта на които ще се извърши тази важна селскостопанска задача, отдавна са ремонтирани. Лошото е там, че айдемирци изостават в подготовката на площите за есенната сеитба. Досега те са извършили предсеитбена оран на 4 459 дка площ, освободена от фуражна царевица, фасул, грах, фий, коноп. Окончателно готови за сеитба са само 1 000 дка. Останалите трябва да се дискуват. В това отношение стопанството е допуснало грешка, тъй като предвид сушата би трябвало да полъва дискови плугове за предсеитбена оран.

Една от няколко дни е започнала беритбата на слънчогледа. Затруднява прибирането му наклоненият терен. Това пречи слънчогледът да бъде жънат с комбайн. Брането му става ръчно. На площадката в стопанския двор в с. Айдемир обраните пити се вършеят с комбайн. Управителният съвет е определил настоящите дни за ударни по прибирането на слънчогледа. Стъблата на същия ще бъдат събрани от кооператорите за горене. Бавно е обаче темпото на работата. На ден се обират по сто-двеста декара. Ако продължава да се работи така, кооператорите биха обрали 2 350-те дка слънчоглед за около 2 седмици. Необходимо е да се подобри организацията, да се ускори брането, за да се подготвят освободените площи за сеитба.

Брането на царевицата също се извършва ръчно. Би могло да се помисли, че айдемирци неоснователно започват късно прибирането на слънчогледа и царевицата. Причината е тази, че досега те са били ангажирани в брането на прасковите, от които са изнесли 140 т, на ранните сортове грозде и зелен фасул—втора култура. Изнасянето на ценните плодове е ставало твърде бавно, поради големия недостиг на превозни средства. Това пречи за бързото завършване на много задачи в Айдемирския кооперативен. Удължава сроковете, въпреки наличността на достатъчно работна ръка.

Освен това в стопанството се обработват 750 дка извънпланов тютюн, засят върху разорани площи. С това се цели да се компенсират отчасти загубите от слабия урожай на есенниците. Ще забави навременното извършване на предсеитбената оран и късния срок, определен на стопанството за ваденето на 2 724 те дка захарно цвекло. Площите, засети с тютюн, не влизат в плана за есенната сеитба.

За да обезпечат добри добиви от есенниците през идущата година, кооператорите от ТКЗС — Айдемир са наторили вече предсеитбено 2 000 дка площ със суперфосфат. Стопанството в момента разполага с още 34 т изкуствени торове.

Партийната работа във връзка с предстоящата важна задача е на висота. Общинският комитет и бюрата на първичните партийни организации при полевъдството в с. Айдемир и с. Лъмбриново са приели планове за правилното й провеждане. Проведено е съвещание с всички механизатори, прикачвачи и сеячи, пред които специалистите са разяснили редица въпроси във връзка със сеитбата. Поставени са конкретни задачи на всички комунисти по бригади и звена. Те са поели поръчения, които ще изпълнят с чест.

Кооператорите от ТКЗС—Айдемир ще работят добре, за да извършат есенната сеитба до 20 октомври т.г. Това ще осигури възможността за получаването на високи добиви от есенните култури през следващата година.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

Никола НАНЕВ

Зафировци са в надпревара

Имайки в предвид големите доходи, които са били получавани от захарното цвекло и тази година стопаните от кооператива в с. Зафирово засяха 2 027 дка с тази култура. Успоредно с останалата полска работа, те не прекъснаха и грижите за захарното цвекло--навреме го разредиха и окопаха.

И ето неусетно дойде време да бъде прибрана богатата реколта. Сега внушителни колони от товарни коли изнасят изваденото цвекло на приемния пункт на пристанището в с. Малък Преславец. Първи в работата са бригадите в с. Зафирово, но не изостават и тези от Богданци и Коларово. В близките дни цялата площ ще бъде освободена, а цвеклото изнесено. Досега от 1576 дка са отчетени 3 206 тона цвекло.

За успешното провеждане на тази кампания, голяма роля изиграе добрата организация на работата. Почти целия автотранспорт е на разположение на полевъдите. Неоценима е и ролята на съревнованието, което се води между отделните звена в бригадите за по-качествена и бърза работа.

Руси РУСЕВ

Планът ще се преизпълни

Богата е слънчогледовата реколта в бригадата на с. Черполик. Сега в местността „Делиорман" работят 8 звена, които на ден берат по над 200 дка слънчоглед.

На първо място е звеното на Димитър Георгиев, което дневно бере по 40-45 декара. Хатидже Неджибова, Димитричка Иванова, Зюлфие Ахмедова и Пенка Василева работят най-добре. Не изостава и младежкото звено на Фаик Мустафов.

Кооператорите се радват на богата слънчогледова реколта. От 1 800 дка площ, вместо плануваните 165 кг, те очакват да получат по 190 кг среден добив. Богатият урожай се дължи преди всички на упоритя труд на механизаторите и кооператорите, които навреме изораха, наториха площите, засяха и окопаха слънчогледа. Сега керван от каруци и ремаркета извозват едрите слънчогледови пити.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

Започна ваденето на захарното цвекло

Ако минете покрай местността „Гьоклюклер" в землището на с. Яребица, ще чуете песни и весела глъчка. Тук в блока засят със захарно цвекло повече от седмица работят две звена—младежкото на Фериде Реджебова и звеното на Сюлейман Сабриев.

Във ваденето на цвеклото младежкото звено е на първо място. На ден то успява да прибере цвеклото от 8 дка площ. Комсомолките Шайзие Шерифова и Айшегюл Салиева помогнаха най-много, звеното да спечели преходното червено знаме на с. Яребица. Между девойките е и Вахиде Мехмедова, която за пръв път се е включила в младежкото звено.

На помощ са се притекли и учениците, които почистват изваденото цвекло. Най-добре работят Мюрвет Юмерова, Айшегюл Османова и др. Осем каруци непрекъснато извозват цвеклото от блока до гара Дулово. На ден те правят по три-четири курса. Добре работят каруцарите Реджеб Алиев, Сали Курдов и др.

Зекиря ИСМАИЛОВ

ПРОМИШЛЕНА ИЗЛОЖБА

На 13 септември т. г. в една от залите на профсъюзния дом бе открита промишлена изложба на промкомбинатите „Текстил" и „Електрометал".

На тържественото откриване присъствуваха партийни и стопански ръководители, а така също и множество граждани.

В изложбената зала Промкомбинат „Текстил" излага изработените в предприятието нови модели: килими, покривки за легло и маса, пътеки, фанели, тъкана бродерия, цветна щамповка и други.

Промкомбинат „Електрометал" е изложил изработените в предприятието нови ексцентрични преси—едноелействащи и двудействащи, шпинделни преси, клеймосъединители, обувки за маса, бюфетодържатели, пароглаждачна машина, канцеларски шкаф, бюра, касетки за картони, вратички и стобори изработени от метал и картонаж. Изложените предмети са изработени от цеховете в предприятието.

Изложбата ще бъде открита до 16 септември т. г.

Иван ПЕЙЧЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 12. IX. 1964 год.

ТКЗС	Обран слънчоглед %	Обрана царевица %	Предсеитбена оран %	Поч. пшеница %
Айдемир	9.4	24	32	71
Калипетрово	41	9	26.7	92
Бабук	19	41	17.5	83
Алфатар	7	0	49.8	76
Алеково	16	21.7	35.7	64
Иширково	33	18	26	45
Смилец	39	35	38	88
Попина	39 4	1.2	35	48
Сребърна	22	23 3	38	100
Ситово	0.5	14	31	90
Срацимир	87	13.6	41	79
Кайнарджа	17	13 5	22	99
Голеш	24	8	31	69
Средище	7.6	14	22	62
Тутракан	51	20	17	57
Нова Черна	63	4.7	27	85
Старо село	61	9	22.6	75
Белица	48.7	4.2	21.7	86
Главиница	13.5	6.7	10.7	100
Ст. Караджа	12.3	15.6	17	86
Сокол	3.5	5.8	24	64
Зафирово	2.8	20.7	26	100
М. Преславец	4 4	22	49	88
Дулово	21.7	0.9	23	75
Междец	29.6	0	17	100
Окорш	17	1	16	54
Секулово	33	0 2	26	79
Добротица	22	0	21.8	100
Черполик	32	0	19.7	92
Паисиево	11	0	32	88
В-ко ТКЗС	26	10.6	27	79.2
ДЗС Силис.	X	X	X	X
„Н. Черна	88	4.6	50	88 6
„Я. Забунов	31	4.2	18	100
„Окорш	0	0	4.7	100
В-ко — ДЗС	42.7	3.6	22	97.7
В-ко за окр.	26.5	10.2	26.7	80

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ЧЕЛНИЯТ ОПИТ ИМ ПОМОГНА — ПОВИШИХА ЗНАНИЯТА И СРЪЧНОСТТА СИ

Новата форма за обучение и възпитание на работниците — движението за комунистически труд, намери горещ прием и сред многобройния колектив на промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Завинаги ще си спомнят те преживяното през м. януари 1962 година, когато под ръководството на партийния комитет и заводския профкомитет, на тържествени събрания 340 работника от цеховете за камъшитови изделия и папурени чанти, първи приеха задължение да се борят за завоюване на званието „Цех за комунистически труд“. Малкият ручей в бързея на живота скоро се превърна в буен поток, в стремителния ход на който сега вървят напред 1 040 работника Два от цеховете са вече удостоени с него. От 615-те работника приели задължението да се борят за завоюване на званието „Ударник на комунистическия труд“, 44 са го получили.

В процеса на изпълнението на поетите комунистически задължения у хората се промени не само отношението им към производствените задължения, но и отношенията на един спрямо друг. За това говорят колективните посещения на кина, театри, места за отдих, паметници, честване на рождени дни, бележити дати и годишнини.

Незабравим ще остане за Керанка Тодорова денят, когато тя трябваше да се пренесе в новия апартамент. Докато тя отиде на покупки из града, хората от нейната бригада задружно пренесоха багажът й от старата в новата квартира. А когато на Минка Кирилова й се наложи да си ремонтира къща, тя купи тухли и ги остави на улицата. Един ден когато се завърна от предприятието, където се бе забавила за да изпълни обществените си задължения, тя завари тухлите от улицата пренесени в двора и ремонтът завършен. Задружно 35 човека от бригадата на Мария Димова й помогнаха да се изкопаят основите на новата й къща. Много са още примерите на истинско комунистическо отношение към труда и другарската взаимопомощ.

Своята производствена квалификация участниците в движението за комунистически труд повишават ежедневно в 32 школи на първенците и 20 курсове за квалификация. Повече от 65 първенци предават своя опит. Гордост за предприятието е др. Минка Кирилова, от която години наред се учат новопостъпилите работнички, а някои от тях са надминали успехите й. По нейния пример и свой собствен качествен щемпъл, работят и предават своя опит и другарките Ганка Анастасова, Рада Бошнакова, Цветанка Пенчева, Мария Вълкова, Тодорка Бочева, Керана Тодорова и много други. С тяхна помощ през тази година бяха обучени над 400 работнички и не се допусна работничка с неизпълнена трудова норма.

В резултат на цялостната и правилна организация по изучаването на челния опит, на масовото социалистическо съревнование за завоюване паспорта на трудовата слава и юбилейната значка, както и решаващата роля на системния партиен контрол, някои от изоставащите бригади през миналата година, като тази на Дочка Петрова се наредиха в редиците на първенците с изпълнение на шестмесечния си план 152 на сто. А някои от производствениците като Василка Христова и Николина Лефтерова постигнаха изпълнение на трудовите си норми средно 110 на сто. Положените усилия в крайна сметка помогнаха щото предприятието да си изпълни планът по обема на промишлената продукция за осемместечието 100,9 на сто и да повиши производителността на труда със 100,1 на сто.

Значително време от своята работа партийното ръководство отделя и на идеологическата, естетическата и общообразователна подготовка на работниците. За тази цел се използват обществените организации, културните заведения, художествената самодейност и др. А във вечерните гимназии и техникуми повишават своето образование 63 работници и служители

Направено ли е обаче всичко? Макар и неприятно, хубавите резултати не могат да скрият все още съществуващите недостатъци. Сега когато нашата Партия поставя с небивала сериозност задачата да се издигне авангардната роля на отделния комунист и партийната организация като цяло, все още в предприятието има комунисти, които стоят на страни от благородното движение за комунистически труд. За това говори факта, че от 122 партийни члена едва 79 са обхванати в движението за комунистически труд. Все още някои бригади не изпълняват ритмично производствените си планове. В цех „Папурени чанти“ се изработва лошокачествена продукция, а в цех „Ракита“ се разхищават материали. Не са редки случаите на нарушаване трудовата и производствена дисциплина, неуплътняване на работното време и други.

Досегашните резултати в предприятието са ярък показател, че с дружни усилия под ръководството на партийната организация, колективът на промкомбинат „Камъшит“ може и трябва да отстрани тези слабости и изпълни даденото обещание пред Партията и Родината.

Иван ПЕЙЧЕВ

ОКРЪЖЕН СБОР ПО ГРАЖДАНСКА ОТБРАНА

Проведеният IV конгрес на ДОСО и словото на първия секретар на ЦК на БКП др. Тодор Живков, произнесено на срещата на Политбюро с новоизбрания ЦК на ДОСО, дадоха правилна насока как да приключи старата и започне подготовката за новата учебна година.

Окръжният комитет на ДОСО — Силистра разпредели новия учебен план по комитети още през месец август. Същият бе съгласуван с щаба на гражданска отбрана и БЧК. Беше насрочен и се проведе окръжен сбор по гражданска отбрана на 27, 28 и 29 август. Присъствуваха старши-ръководители (методисти), началниците и началник-щабовете на гражданска отбрана от окръга и секретарите на общинските и градските комитети на БКП. На сбора присъствуваха и председателя на Окръжния народен съвет началника на гражданска отбрана в окръга др. Велю Максимов, председателят на Окръжния комитет на ДОСО Димитър Желев и началник-щаба на гражданската отбрана подполковник Атанасов. Сборът бе открит от др. Димитър Желев, който даде думата на подполковник Атанасов да прочете анализ за резултатите от изминалата учебна година. В него се подчерта, че през учебната 1963-1964 година по задължително обучение на населението в Силистренски окръг са постигнати значителни успехи. Това е станало благодарение на добрата съвместна работа на народните съвети с комитетите на ДОСО и БЧК, при активната помощ и на останалите масови и политически организации в окръга. Обучени са над 12 000 души при план 10 000. Като главен въпрос, каза подполковник Атанасов в анализа си, стоеше пред нас през учебната година въпросът за практическата част на провежданите занимания. Лозунгът бе: „Помалко теория, повече практика с обучаемите!“ И това се спазваше.

Отчетоха се някои слабости по поддържането на материалната част, оформянето на дневник-протоколите и др.

След тържественото откриване, присъствуващите бяха разпределени на учебни групи. Формирани бяха една група от неучаствували и три от участвували в занятията през миналата година като ръководители по гражданска отбрана. Занятията с тях се проведоха по две програми— участвувалите преминаха нови те три и един практически въпроса от тема IV-та и V-та. Накрая пред тях председателят на Окръжния комитет на ДОСО Димитър Желев даде указания по подготовката и започването на новата учебна година. С неучаствувалите занятията продължиха 3 дни. Пред новите и старите старши-ръководители и останалите присъствуващи на окръжния сбор бяха показани, показно обзаведени площадки, херметизирано избено помещение и приготвена материална част — щатна и подръчна — за всяко занятие съгласно програмата. Те имаха възможност да видят оборудван окоп-скривалище, площадки по дегазация и дезактивизация, средства за гасене на пожари и др. В ежедневното обучение преминаха 63, а в тридневното занятие — 27 старши-ръководители, без присъствуващите административни ръководители от окръга.

Бяха раздадени награди на работилите най-добре началници, началник-щабове, старши-ръководители и досовски работници през миналата учебна година.

Тодор СТАНЕВ
Атанас ХРИСТОВ

Книгата--добър приятел на работниците

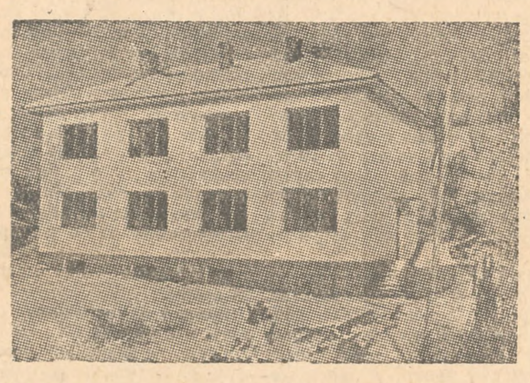
Една хубава традиция,една прекрасна инициатива се роди в бригадата за комунистически труд „Никола Йонков Вапцаров“—да се четат и обсъждат интересни книги от наши и съветски писатели. Това накара някои по-възрастни членове на бригадата, които по-рано трудно се застояваха над книгата, да станат страстни четци. Паметно ще остане обсъждането на книгата „Добруджански революционери“, организирано от бригада„Н. Й. Вапцаров“.

За лектор беше поканен др. Манджуков, който накратко разказа по-забележителни моменти от Добруджанското революционно движение, ръководено от Дочо Михайлов. Между нас беше и жив участник от този етап на Добруджанското революционно движение др. Асен Чапкънов, който накратко разказа за някои революционери от нашия Добруджански край.

Всички другари слушаха със затаен дъх и голямо внимание интересната беседа с другарите Асен Чапкънов и др. Манджуков, които имаха и нагледни веществени доказателства от изложбата за революционно движение, организирана от читалището.

По селата на Добруджа непрекъснато никнат болници, родилни домове и здравни пунктове.

НА СНИМКАТА: Новопостроената болница в с. Смилец.



Ценен помощник на партийното бюро

Комисията за партиен контрол към първичната партийна организация при полевъдната бригада от град Силистра към ТКЗС—Калипетрово е изградена в началото на тази година. За нейн председател е избран Стоян Христов, а за членове комунистите Петър Димитров и Паню Войков. Те са едни от най-добрите производственици в бригадата,които изпълняват безупречно всички свои задължения.

Така се отнесоха те и към новото си партийно поръчение. Още от първите дни на годината комисията заработи активно и извърши редица проверки по качеството на работата при окопаването на пролетниците, резитбата на лозята, работата в зеленчуковата градина, по опазване и ремонта на инвентара и др.

През пролетната кампания, проверявайки работата на зеленчуковата градина комисията констатира, че трудовата дисциплина в звеното на Йордан Костов е лоша, поради което се допуска и некачествена работа.

Комисията сигнализира партийното бюро за тези нередности. След това се провежда среща с всички кооператори от това звено,отчитат се допуснатите слабости и се вземат мерки за тяхното преодоляване. В резултат на това работата в зеленчуковата градина се подобрява.

По предложение на комисията в бригадата са предотвратени и редица нарушения на кооперативния устав и дисциплина. Така например при прибиране на зърното в склада домакина на бригадата си е позволил да внася чували в склада без присъствието на членове на контролния съвет. Комисията докладва на членовете на бригадния съвет и тая нередност се отстранява на време. Комисията констатира също така, че продавачът от лавката Кръстю Пирев продава продуктите с неточен кантар и ощетява кооператорите. Работата се оправя и тук.

Авторитета на комисията сред кооператорите расте с всеки изминат ден, защото партийното бюро и бригадния съвет обръщат внимание на нейните сигнали и своевременно вземат мерки за отстраняване на допуснатите слабости. За това много допринася и самия секретар на партийната организация Петър Кискинов, който от близко следи и оказва помощ в работата на комисията.

За отчитане на своята дейност, комисията води специална тетрадка, в която всеки месец си планира работата и вписва констатациите от извършените проверки.

Макар, че е отскоро изградена, със своята активна дейност комисията е ценен помощник на партийното бюро и бригадния съвет за качественото изпълнение на стопанските задачи, за спазване на кооперативния устав и дисциплина.

Йордан НЕЙКОВ

Хвала на строителите!

Обитателите на жилищния блок „Простор“—2 по улица „Хр. Смирненски“ в Силистра изказват от все сърце своята благодарност на строителите с технически ръководител Христо Ганчев затова, че предсрочно изпълниха обещанието си в чест на 20-годишнината на 9 септември. Вместо на 30 септември, както беше предвидено, строителите предадоха жилищния блок на обитателите още на 12 август. Качеството на работата е много добро.

Чест е за града ни, че в Окръжната строителна организация има такива добросъвестни работници, които не жалят време и сили за предсрочно изпълнение на обещанията.

Бончо БЪРНЕВ

Ножарево измени своя облик

Преди 20 години с. Ножарево беше едно от най-изостаналите села на нашия окръг. И през годините на румънската чокойска власт и по-късно през фашизма управниците знаеха само да събират данъци. Труден беше животът на селянина тогава.Ниските керпичени къщи много от които покрити със слама, кривите кални улици, мракът и невежеството бяха най-характерното тогава и за нашето село. Сега обаче през годините на народната власт положението коренно се измени. Селяните вече забравиха мъките по водата. Една от първите грижи на народната власт бе да водоснабди селото и сега във всички улици има чешми, от които блика бистра студена вода. Подобри се животът на кооператорите, които само за няколко години построиха десетки нови хигиенични къщи. Улиците се озеленихa, построен е магазин, фурна и др. сгради.

Сега в селото ни има 31 мотора, 35 велосипеда и над 110 радиоапарата.

Всичко това измени коренно облика на селото, което макар и малко се разхубавява с всеки изминат ден.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

По материали на в. „Силистренска трибуна“

„За своевременна и точна оперативна отчетност“

Под горното заглавие в брой 92 от 7 август т. г. беше поместен критичен материал за неправилно водена отчетност в ТКЗС гр. Дулово. Във връзка с това ръководството на стопанството ни отговаря следното:

„Критиката, която ни се прави по повод лошата отчетност е правилна. Добрата отчетност и верните сведения и нас самите по-правилно ориентират. Още по-голямо значение има тя за окръжните ръководства, които не винаги могат да имат непосредствени впечатления за работата във отделните стопанства. За да не се допускат в бъдеще подобни нарушения вземахме следните мерки:

1. Обърнато е най-сериозно внимание на статистичката П. Бибешкова за проявената небрежност и формализъм в работата.

2. Задължени са бригадирите сами да вписват и проверяват сведенията, които ще се предават.“

Петър Трифонов дойде в пресовия цех на ДИП „Липа“ преди десет години, когато завърши столарското училище. Бе слабичък, среден на ръст младеж с добродушни сини очи. До идването му в предприятието той поработи малко при един частник, но разказите на двамата му братя за успехите и трудностите в него го накараха да поеме техният път.

В бригадата, в която заработи, цареше безпорядък. Материалите се разхвърляха, бяха объркани. Трудно намираше това, което му трябваше. Губеше се ценно време. Работата не спореше. Изкарваше едва по 500 лева на месец тогавашни пари.

—Бай Тодоре, — рече един ден Петър на най-възрастния работник в бригадата,—дай да подредим този материал. Всяко нещо да си иде на мястото.

—И сам се залови да подрежда.

—Амчи, да подредим!— склони бай Тодор, мислейки си: „Виж разтропано момче.“ Хвана се да подрежда и той.

Ползата от установения ред в бригадата те сами почувствуваха. А Петър всеки ден предлагаше някакво подобрение, дребно на пръв поглед, но улесняващо. Започнаха да получават по 600-700-800 лева на месец.

—Упорито момче—хвалеше го пред ръководителите на предприятието бай Тодор. Възхищаваше се от неговата работа.

Само за две години Петър стана четвърто разрядник. Избраха го за бригадир и секретар на заводския профкомитет.

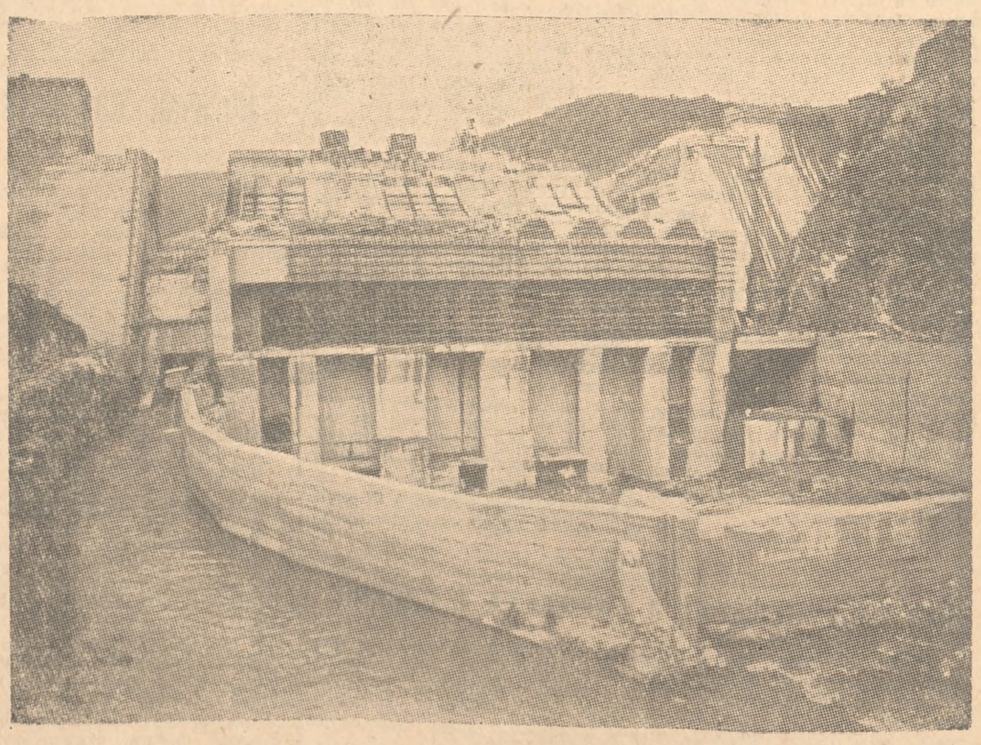
ЕДНО ДЕСЕТИЛЕТИЕ

Всеки изминат ден носеше за бригадата му успехи. Тя спечели съревнованието с другите бригади. Работниците от нея постигнаха висока производителност на труда. Но това не го задоволяваше. „Само за пари ли ще работим“—казваше си той. Чу едно предаване по радио-София, в което съветски работници разказваха за зародилото се при тях движение за комунистически труд и сподели впечатленията си с „момчетата“ от бригадата. Предаде вълнението си на тях и реши ха да обявят, че и те ще работят като съветските си другари. Ще се стремят не само към високи трудови успехи, но и към повишаване на културата и знанията си, към високо нравствено израстване.

Първи спечелиха това звание. Навсякъде ги сочеха за пример. На съвещания, по конференции слабичкият млад мъж с добродушните сини очи разказваше за трудностите, преодолени от неговата бригада, споделяше опита си като бригадир.

Вече десет години той прекрачва всяка сутрин портала на ДИП „Липа“ заедно с другарите си. По знават го всички. Той е бригадир. И тази година за второто тримесечие бригадата му е първенец. Носител е на сребърен орден на труда. Председател е на профкомитета. Обикновено след обед рядко си отива веднага в къщи. Тъй като е с работния си костюм, сяда зад бюрото и мисли.

ИЗ НАШАТА РОДИНА



Изглед от строежа на язовирната стена и ВЕЦ на язовир „Ивайловград“

БТА—Пресфото

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

ИЗОСТАВА ВНЕДРЯВАНЕТО НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Съгласно плана за техническия прогрес в селското стопанство на окръга от внедряването на предвидените мероприятия в областта на животновъдството и ветеринарното дело, през тази година следва да се реализира икономически ефект в размер на 911 000 лв. От тях от икономии за заплащането на труд, фураж и материали — 304 000 лв и от намаляване смъртността на селскостопанските животни и птици — 608 000 лева.

Много добре са изпълнени мероприятията за опазване на селскостопанските животни. В резултат на взетите мерки и положените грижи от 1 януари до 31 юни т. г. годишният план за намаляване смъртността на животните и птиците е изпълнен 99 на сто. В сравнение за същото време на 1963 година в окръга са умрели по-малко 725 говеда, 4 640 овце, 6 000 свине и 194 000 птици. За опазването на животните са положени по-добри грижи при презимуването. Приложени са новости от науката и техниката при обработката на фуража—дрождиране и покълване, използвани са стимулиращи препарати, като е подобрено и ветеринарното обслужване.

Съвсем незадоволително е обаче внедряването на други осем мероприятия на техническия прогрес в животновъдството, от които е предвиден икономически ефект в размер на 260 000 лева. В девет стопанства, в които бе извършена проверка, от тези мероприятия са планувани 89 000 лв икономически ефект. Установи се обаче, че досега от тях може да се очакват само 7 400 лв, а до края на годината всичко 19 000 лв—едва 21 на сто.

Неосигуряването на планувания икономически ефект се дължи предимно на забавянето на монтажа на предвидените по плана машини и съоръжения, и на това, че някои селскостопански ръководители и специалисти подценяват известни мероприятия на техническия прогрес, не са ги планували или ги провеждат твърде мудно.

В 6 стопанства е предвидено от внедряването на доилните агрегати ДА—3 и от механизирането на поенето и изхвърлянето на оборския тор от краварниците да се реализира икономически ефект в размер на 28 000 лв. Но досега не са реализирали икономия. Очаква се до края на годината, да се постигнат само 5 600 лв от икономия на труд. Почти навсякъде се забавя монражът на доилните агрегати ДА — 3. Въпреки, че са получени през юли, някои председатели на ТКЗС смятат да продължат монтирането им до октомври. ТКЗС Сребърна още в началото на годината е монтирало и използува един доилен агрегат ДА—3, но не е освободило работна ръка под предлог, че не е осигурена редовна електроенергия. Едва сега е набавен резервен електроагрегат, който тепърва ще се монтира. Това стопанство, ТКЗС Бабук и Калипетрово, поради това, че не считат да променят организацията на труда, не са планували икономический ефект от внедряването на механизацията за почистването на оборския тор и автопоилките в оборите, за които са разходвани много средства и които ще облекчат труда на гледачите на кравите. Не са направили добре сметката си и ръководителите на ТКЗС—Окорш и Алфатар, които плануват от внедряването на всеки доилен агрегат ДА—3 да намалят само по 1 дояч.

Чрез угояване на свинете с използуване на меден сулфат е запланувано на ТКЗС Дулово, Калипетрово и Срацимир да се икономиса концентриран фураж за 13 000 лв, а себестойността на 1 кг прираст да се снижи с около 20 на сто. Последните 2 стопанства обаче са разработили мероприятия, с които могат да се реализират само 540 лв, а не 8 000 лв, както е по разчета на ОНС.

Предвидено е 15 ТКЗС да реализират 25 000 лв икономически ефект, като организират групово отглеждане на телетата през бозайния период с въвеждане на механизиран начин на поене с мляко, при което производителността на труда се увеличава повече от 2 пъти. Въпреки че са минали повече от няколко месеца много стопанства не са внедрили тази новост в отглеждането на телетата. Проверените 5 стопанства са планували 9 000 лева икономически ефект, но ще се реализират само 3 000 лева. ТКЗС Сребърна все още преустройва сградата и ще внедри мероприятието едва след септември, като ще реализира само 1 000 лева вместо 2 000 лева. ТКЗС град Тутракан и Срацимир още нищо не са предприели за груповото отглеждане на телетата с въвеждане на механизация, а по разчетите на ОНС следва да реализират 5 000 лева. Внедряването на това мероприятие изостава съвсем неоправдано. То е проверено в практиката и за популяризирането му могат да се използват резултатите на ТКЗС в окръга, които са го внедрили.

Почти се провали и кастрирането на женските свине, предвидено в плана за техническия прогрес с 50 000 лв икономически ефект. В 4 ТКЗС, където е планувано да се получи икономическия ефект от 17 500 лв от това мероприятие, само 2 са разработили мероприятия, за получаване на икономическия ефект в размер на 7 000 лева. ТКЗС—Калипетрово и Бабук, на които са планувани 7 000 лв, въобще не са разработвали такива мероприятия и угояват и предават некастрирани женски свине. Главният ветеринарен лекар на ТКЗС —Бабук, който кастрира свинете на кооператорите срещу заплащане не прилага това мероприятие. Около 200 женски свине са продадени на Месокомбината некастрирани

Главно поради организационни причини и подценяване мероприятията на техническия прогрес, няма да се получи планувания икономически ефект от механизирането на птичарниците, от използването на агрегатите за стрижене на овцете, от намаляване периода на разклопването при кокошките и други мероприятия предвидени в разчетите на ОНС.

В окръга съществуват възможности за по-широко прилагане на новостите в техниката и науката. Във всяко стопанство могат да се внедрят поверените в практиката нови методи на хранене, с влагане в храната на животните и птиците—антибиотици, биоконцентрати, меден сулфат и други. С примитивни средства може да се организира хидропонния способ за производството на зелена витаминна храна през зимата особено за младите подрастващи животни. За внедряване на механизация в животновъдството най-добър агитатор биха били резултатите в ТКЗС — Алфатар, Калипетрово, Голеш и други. В тия кооперативи внедрената механизация при телетата за угояване, телетата до 6 месеца, при свинете за угояване и кравефермите, не само че се изплаща и облекчава труда на кооператорите, но и носи добри доходи на стопанствата.

Необходимо е специалистите по животновъдството от ОНС и ТКЗС да проявяват по-голяма настойчивост и организаторска работа и да използват всички средства за популяризирането и внедряването на успехите от мероприятията на техническия прогрес, в животновъдството в окръга.

Иван ВАСИЛЕВ
инспектор при Комитета за партиен и държавен контрол

РУСКИНАТА ОБИЧ



Джипката рязко изви и спря пред един от кравар ниците на Срацимирската бригада. Наближаваше часът на обедното доене и доячките, чули шума на мотора, се сипнаха навън като ято бели гълъбици. Коя ли между тях беше Руска Йоргова? Запитах веселите дружки и заедно с тях надникнах в краварника. По чистата, застлана с вар пътека, понесла сребрист гюм в ръка, идваше млада, стройна жена. Разбрах, че тя беше Руска. Другарките ѝ не ме запитаха за какво я търся. На ли ня бяха снимали преди известно време за вест ника....

Спрях до Руска. Ръкувахме се и разговорът ни протече съвсем непринуде но. Тя ми разказа, че рабо ти във фермата от края на 1962 година. Най-напред, когато се включила в кооператива, била птице гледачка. Другарките ѝ на пуснали птичарника и се включили в лозарската бригада. С тях огишла и тя, но не за дълго. Голямата ѝ обич към животни те ѝ помогнала да намери най-подходящото място, където ще бъде най-полез на и за себе си и за другите. Така Руска станала доячка, най-добрата между 14-те доячи и доячки в кравефермата на Срацимирската бригада.

Петнадесетте хубави кра ви, за които се грижи мла дата жена, хрупкаха кротко край пълните ясли. Руска започна със своята любимка—Калина. Тя има вече 3-месечно теле и на ден пълни на три пъти 5 литровата зелена кофа на сръчната доячка. Ето и се гаї Белите млечни струйки със звън докосват дъното на съда и само след малко над него бухва калпак от бяла, топла пяна. Руска е доволна. Потупва гальов но хубавото животно и продължава работата си. Втора, трета крава и гюма все повече натежава. И за всяка тя намира хубава дума. Не се сърди. Не ги нагрубява. Затова живот ните са спокойни. Затова пълнят тъй бързо много кратно изпразвания съд.

Погледът ми попадна на малкото триъгълно знаме, окачено на един стълб: „Дояч първенец". Попитах Руска откога е първенец в кравефермата, но тя сдържано отговори на въп роса ми. Разбрах, че е от хората, които малко обичат да говорят за успехите си и затова потърсих бригадирът на фермата —др. Руси Доков. Той с гордост и задоволство ми обясни, че добрата доячка не за пръв път е първенец на фермата. Още миналата година тя излязла на първо място за което получила не само голя мо възнаграждение за 840-те си изработени трудодни, но и награда за ху бавата работа. И сега тя пак е начело. Ето! За месец юли е изпълнила лични я си план 116 на сто. Надоила е в повече 1 170 литра мляко. Плана за август изпълнила предсрочно и отдавна работи по тоя за месец септември.

Запитах бригадира на какво се дължат тия успехи на упоритата доячка. Нали всички получават по еднаква дажба за кравите? Нали те живеят при едни и същи условия. Всички са от една и съща поро-да. Тогава коя е причината? — Причината е тая — словохотливо поде др. Доков, че Руска държи много на работата си. Не оставя на други да се грижи за поверените ѝ крави. И най-важното — обича животните като истинска стопанка. Не съм чул никога да им каже груба дума.

Разделих се с бригадира. Преди да напусна фер мата надникнах в краварника, където Руска още шеташе грижовно. Исках да видя още веднаж милото ѝ спокойно лице, сгрявано от една голяма обич.

Стефанка СТАНЕВА

В ДОЛИНАТА НА ПРАСКОВИТЕ

Кръшен смях оглася прасковите градини на с. Калипетрово. Настанало е благодатно време. Дръвчетата са превили клони, отрупани от едри, червенобузи плодове. Те мамят бързите ръце на берачките да ги откъснат по скоро, да ги подредят в спретнатите касетки, за да потеглят на дълъг път. Да зарадват с аромата си, с неповторимата си красота и хората, лишени от благодатта на южното слънце.

Дружното звено на Добри Мирчев е почти привършило работата си.

— Пъргави са моите хора — посреща ни с усмивка бай Добри. Не знаят почивка. Започнахме беритбата на 25-ти и само за 5 дни обрахме 27 декара. Четиридесет тона праскови, от които повечето за износ, са вече вписани в партидата ни. За грижите около дръвчетата ли питате? Е, то се знае! Грижите не са малко. И рязахме. И пръскахме. И окопавахме. А тряб ваше и да се полива. Но градината ни се отплати бо гато. Вкусете да видите — какъв вкус, какъв аромат...

Берачките бяха напуснали за миг работата си. Искаха да чуят за какво разговаряхме с звеновода. И щом разбраха, започнаха в надпревара да разказват за своя труд. За своите успехи.

— От 1957 год, сме заедно — извиси глас Жека Тодорова. И все Добри ни е звеновод. От тогава, вече седем години, той винаги е с нас. Всеки ден, когато сме на работа той ни упътва, помага ни.

— Затова и звеното ни не се разтуря. Ето седем години работим заедно все същите хора — каза Калина Нейкова.

— А на мене вече не ми е много лесно да идвам редовно на работа. Болнава съм. Пък и годините не са малко — 56 вече. Но не ми се остава в къщи. Така сред другарките по-лесно преминава времето.

— И аз идвам редовно на работа — не закъсня да се похвали Неделя Христова. Имам отработени вече 130 дни. А и младите ни помагат. Цяло лято са на работа момичетата Керанка Нейкова, Петра Христова и Савка Еникова не смееха да говорят за себе си. Те и трите са комсомолки. Скромни. Работливи. На есен, когато започне учебната година пак ще грабнат пълните чанти, но сега помагат на родителите си. На себе си. Ето и сега дообират последните дръвчета, за да отидат и сортират на площадката прекрасните плодове.

Работата в прасковата градина скоро ще завърши. Ще се прехвърлят в лозята. Нали само тяхното звено обработва 75 декара. Обработват ги добре. Задружно. Затова и дните минават сред песни и смях.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

В надпревара — и хора, и машини

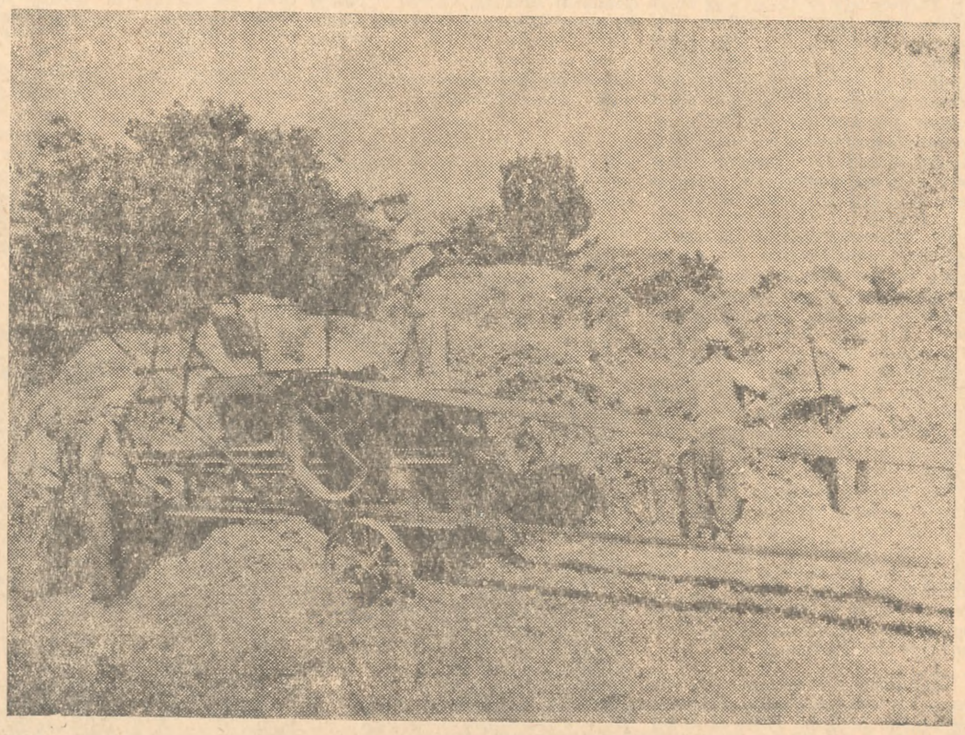
Отколе край „Соколовия паметник" не е било така многолюдно. Цяло лято я мине някой самотен пътник от близките села, я не. Пък сега като се е юрнал един народ, като забумтели едни машини — да им се ненагледаш. Та има защо — кога в землището на с. Йордановo е зрял такъв слънчоглед? Затова стопаните толкова много бързат да приберат едрото зърно в хамбарите. Бързат и механизаторите, които обслужват комбайна. А времето лети, невидимо. Докато погледнеш може и небето току да потъмнее. Малко ли поразии направиха през това лято поройните дъждове...

Мисълта час по-скоро да се прибере реколтата не напуска и комбайнера Стойчо Пенев. А машината му работи безупречно. Колко време я подготвя той за тази кампания, колко труд вложиха в тази работа механизаторите от ремонтната база в село Иширково. Е, разбира се, случват се по време на работата някакви дребни аварии. За сметка на това пък Стойчо не скъпи силите си. Дорде си починат десетина-петнадесет минути товарачите, той вече е установил диагнозата и бързо отстранява повредата. Такъв е той — бърз, припрян. Та иначе и не може. Есента чука на вратите, а полето е все още трупано с плод, който чака грижовната човешка ръка.

Сега и на Стойчо и на Алил Матемов гдето кара ремаркетата и на товарачите Юсеин и Алил им е лесно. „Соколовият паметник" е на два разкрача от Йордановo. Колко време им трябва, за да отнесат едрите слънчогледови върна до площадката в стопанския двор. Друго е да работиш в „Юртлука". Стойчо знае много добре това. Там площта засята със слънчоглед е повече от 2 000 дка, а тази на която работят сега е едва 200 дка. Но и там трудолюбивите механизатори ще смогнат с работата. Че веднаж ли само са им доверявали такива отговорни задачи. Поз нава ги много добре кооперативното ръководство. Вярва им. И искрени благодарности не веднаж им е отправяло по различни поводи. Та и сега. Колко много е необходимо, за да върви работата добре— и добросъвестност,и старание,и упоритост. А тези качества у механизаторите от с. Йордановo не са само в зародиш. Ако не беше така щеше ли в очите на Алил Матемов да има такъв огън, когато говори за това, че тази година слънчогледът е превъзходен и че той едва насмогва да превозва зърното, въпреки че товари съдържанието на шест бункера наведнаж. Не говорят ли най-красноречиво за това чудните песни, които редят жените от звеното на Али Ешрефов, които върват току зад комбайна за да обират и последните слънчогледови пити, които по случайност са паднали на земята.

Такива са сега дните край блока до „Соколовия паметник" — пропити с неудържимия стремеж на хората да изпреварят есенните капризи и да приберат благодатния плод, с който ги дари плодородието.

Руси ШИМАБЕЕВ



Кооператорите от бригадата в село Нова Попина усилено балират изнесената в края на блоковете слама. На ден те правят по 500 бали.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Прибират богатата реколта

Хубав слънчоглед отгледаха това лято полевъдите от кооператива в с. Сребърна. Тези дни започна и прибирането на богатата реколта. Повече от площите ще бъдат оженени с комбайни. Пръв в стопанството започна работа механизаторът Марин Великов, който жъне на ден по 60-70 дка.

Кооператори и механизатори обещават в най-скоро време да привършат тази работа.

Марин СЕРТЕВ

Новочерненци прибират слънчогледа

Последните дни стопаните от кооперативното стопанство в с. Нова Черна ознаменуват с усилена работа по срочното и без загуби прибиране на слънчогледа.

И с право се вълнуват сега кооператорите—толкова труд и грижи положиха през годината за да подсигурят на растенията най-подходящи агротехнически условия. Навреме проведоха и разреждането и многократното окопаване на посева. Естествено тези грижи се отразиха благоприятно върху развитието на слънчогледа. Сега зърното е качествено, едро и с чувствително повишена маслеността...

От няколко дни в просторните блокове на землището буботят комбайните за прибиране на слънчогледовото зърно. Общо в стопанството са овършани вече 2 178 дка слънчоглед от общо засятите 3 500 дка.

На челно място в работата през тези предпразнични дни са кооператорите от първа тракторно-полевъдна бригада в с. Цар Самуил, с бригадир Добри Атанасов. Там са овършали вече 127 тона зърно.

В землището тази година манипулират три комбайни, от чиято изправност до голяма степен ще зависи навременното прибиране на богатите добиви слънчоглед.

Радослав РУСЕВ

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Използването на динените милини за сено крие голяма опасност

Миналата година в края на месец ноември се получи сигнал от ТКЗС в с. Малък Преславец, че в с. Долно Рях ово са абортирали за един ден около 30 овце. Главният ветеринарен лекар на стопанството определил заразната болест—вирусен аборт, а зоотехничката — бригадирка и местното ръководство сметнали абортите за травматични, понеже при откарване овцете на водопой, някои от тях се подхлъзвали и падали върху леда.

При направената проверка от сектор „Ветеринарно дело" се установи следното: един ден и половина преди абортите, овчарите разбутали една малка купа със сено от динени милини с малки динче та. От това сено те натоварили в една каруца и го раз пределили на стадата, но не на всички еднакво. Овцете били около 1 200; така щото на глава се падчало минимал но количество 400-500 грама. Едно стадо, което се е връщало от водопой, е консумирало най-голямо количество сено от купата. При него и абортите бяха най-много. В следващото стадо, което не беше получило сено, нямаше аборти, а в другото, където е дадено съвсем малко количество—абортите бяха единични.

Абортиралите овце преди и след аборта бяха с разстроено общо състояние—липса на апетит, омърлушеност, клинични спазми, но с нормална температура.

От сеното беше останало съвсем малко количество, там където е била купата. При органолептично изследване на същото се установи, че особено динчетата са силно обрасли с различни видове плесени и гъбички—зелена, черна и бяла под формата на малки, кръгли точици. При търсенето на други фактори, причини за абортите не се установиха. Заключението на лекарската експертиза беше, че се касае за едно фуражно отравяне, дължащо се на изразходване то на плесенясалите динени милини вследствие на което са настъпили абортите.

Поради това, че и тази година фуражите не достигат, ще се наложи използването на динено вреже за сено. Това що стане в близко време. За да не се получат нежелателни случаи, като погоре описания, необходимо е да се спазват следните указания: динените милини ползващи се за сено, трябва да се почистят от динчетата, защото те при всички положения ще мухлясват. Сеното трябва да бъде изсушено идеално, след което да се съхрани добре. Преди изхранване сеното да се провери щателно от зоотехниците и ветеринарните лекари и ако се окаже годно да се подася на животните и то желателно на небременните. Ако в сеното се открият по-горе описаните плесени и гъбички или някои други, то да не се използва. По този начин ние ще предпазим стопанствата от излишни загуби.

Димитър ВЕЛЕВ

ДА ВЪЗПИТАВАМЕ ПОКОЛЕНИЕ, ДОСТОЙНО ЗА КОМУНИЗМА

На 3 септември се проведе съвещание с всички директори на училищата в окръга. В работата на съвещанието взе участие и членът на ЦК на БКП и министър на Народната просвета др. ГАНЧО ГАНЕВ.

Тук поместваме резюме на изказването на др. ГАНЧО ГАНЕВ, направено на съвещанието.

В докладите и изказванията на другарите бяха засегнати важни и основни въпроси от работата на училищата. Беше направен анализ и посочени задачите, които стоят пред образованието в Силистренски окръг.

През изтеклите 20 години в развитието на учебното дело можем да отбележим няколко етапа, които се характеризират с няколко задачи. Веднага след Девети септември трябваше да се преодолее буржоазният характер в системата на образованието, да се отстрани шовинизмът и мистиката. Трябваше да се построи цялата учебно-възпитателна работа на марксистко-ленински основи. С тези въпроси се зае учителството под ръководството на Партията и местните организации. Независимо от някои нерешени въпроси в основни линии нашата учебно-възпитателна работа е поставена на марксистко-ленинска основа. Трябваше да решим въпроса с демократизацията на образованието —всички деца да могат да посещават училище и да го завършват. Това беше задача на Партията, на целия български народ. Когато се въвлякоха широките народни маси в живота, не можеше да не се помисли за тяхната култура и образование. Тази задача беше решена успешно.

Дълго време не можехме да решим проблема за книжния характер и откъснатостта на обучението от живота. Затова беше приет „Закон за по-тясна връзка на обучението с живота“ Цялата възпитателна роля се изгражда в труда. След XX конгрес на КПСС се даде нов тласък на социалистическата революция, на политическото и културно развитие Ние си поставихме като близка задача да завършим изграждането на материално-техническата база. Хората трябва да се готвят не само да строят комунистическото общество, но и да умеят да живеят в него. Политехнизмът като принцип трябва да залегне в основата на всички предмети в нашите училища. На много места ограничено и тясно се разбира въпросът за политехнизма при свързването на обучение то с труда. За нас трудът е средство за производство на блага, основата върху която изграждаме цялата учебно-възпитателна дейност. Трябва да имаме предвид, че не всеки труд възпитава. Всичко това налага да се даде широк тласък на производителния труд, да се създадат условия за такъв труд. Поголемите ученици могат да си създават собствени работилници или да работят в цеховете към предприятията. Директорите трябва да направят отново преценка на производственото обучение. Има работилници, които са разхвърлени и мръсни. А как те ще възпитават учениците? Ние видяхме прекрасни работилници — нещо като малки заводи. Могат да се намерят десетки източници за осигуряване на материално-техническата база.

Втори въпрос, който беше засегнат от много другари, е въпросът за резултатите от нашата работа.

През изтеклата година резултатите в Силистренски окръг бяха добри. Това показва, че Окръжният комитет на БКП, Окръжният народен съвет и целият учителски колектив имат правилен поглед върху работата и нуждите на училищата. Това е една малка крачка. Някои другари засегнаха въпроса за формалния характер на обучението. В голяма степен в много наши училища се дават формални знания, а това не бива да става. Някои учители имат повърхностен подход при оценката знанията на учениците. Това е голям проблем за нас. От това следва и факта, че много ученици с отличен успех на изпита в Университета показват слаби оценки. В главата на учениците няма строй на система от знания и обобщени прииципи, върху които да мислят и разсъждават.

Втората задача е големият брой повтарящи ученици в нашата страна. В първи клас 13 процента от учениците повтарят и това става след издаване на „Заповед 31—А“ Смятаме, че всяко нормално дете на седем години може да се научи да чете и пише. Липсва конкретен подход и желание. Една четвърт от децата не завършват осми клас, 60-70 процента от хората, които работят в заводите нямат основно образование. Ние сме длъжни да изпращаме в заводите подготвени кадри. Наличието на турчета в някои училища не е голямата беда. Всички вървим към комунизма. Изоставащи не бива да има. Опитът показва, че е възможно да се преодолеят двойките и да няма повтарящи, тъй както е в много училища. В Припетска област в СССР от 7 000 учители, 6 000 нямат повтарящи. Главният проблем е в следващата петилетка да се вложат сили и средства колкото за изминалите 20 години. Трябва да се повиши квалификацията на някои учители.

Учителят не твори ли, не гори ли — не върви напред, той се загубва. Ето защо квалификацията на учителите е въпрос над въпросите и всеки учител трябва да има годишен план за самообразование. Директорът е душата на учителския колектив. От него зависи обликът на училището. Изпратеното писмо №225 до училищата говори, че те трябва да се превърнат в един високо организиран институт. Директорът да има ясен годишен план, който да обхваща цялата трудова дейност. Да се осигури творческо напрежение в училището за развитието на хармонична личност.

Режимът трябва да се изработи с помощта на лекаря и Комсомола. Да има една равномерна и правилна натовареност. Никакви допълнителни часове. Учителят е длъжен в определения час да изпълнява плана си. Инспектирането трябва да добие нова светлина, да се провежда чрез работата на предметните комисии. Не можем да решим проблема за учебно-възпитателната работа без връзка с обществеността. В Съветския съюз има съвети за съдействие на училищата, които се грижат за материалната база. Такива могат да се създадат и у нас.

Остават няколко дни до нашия голям празник — годишнината на социалистическата революция в България, празникът на нашето победоносно движение напред. В това наше движение главна фигура е човекът, чиито строители сме ние учителите. Ние трябва да възпитаваме поколение, достойно за голямата победа, която стои пред нас.

Предконгресна конференция на научно-техническия съюз

На 12 септември т. г. по инициатива на ръководството на Окръжната съюзна организация на научно-техническия съюз в Силистра беше проведена предконгресна конференция в чест на предстоящия IV съюзен конгрес, който ще се състои на 29-30 октомври т. г. в София.

На конференцията присъствуваха членовете на пленума, делегати от предприятията и гости.

С кратко слово конференцията бе открита от завеждащият отдел „Промишленостроителен“ при Окръжния комитет на БКП и председател на ръководството на научно-техническия съюз в Силистра, др. ЯКИМ ПЕТКОВ. След това думата бе дадена на секретаря на научно-техническия съюз в Силистра др. Димитър Тачков, който изнесе доклад за дейността на Окръжната съюзна организация на научно-техническия съюз през 1963 година и полугодието на 1964 година.

Говорейки за първите крачки от създаването на Научно-техническия съюз в нашия окръг през 1959 година др. Тачков посочи гигантската роля, която изигра и има да играе съюзът по пътя на техническия прогрес, начертан от VIII конгрес на нашата Партия. Главната задача на научно-техническите дружества, посочи той, сега е да организират и насочат творческите сили на инженерно-техническите кадри, на рационализаторите и новаторите за изучаване и усвояване на най-новите достижения на науката и техниката у нас и в чужбина и съдействува на административно-стопанските ръководства за приложението им в производството.

С всяка измината година, отчете конференцията, броят на членовете на Окръжната организация на научно-техническия съюз расте. Ако при нейното създаване те са били 520, сега в редиците на авангардната техническа мисъл крачат над 1 016 специалиста, а броят на научно-техническите дружества от 23 нараства на 47. През годините на своето съществуване окръжното ръководство е организирало и провело 4 конференции и 7 пленума, на които е отчело резултатите от организационната и научно-техническа дейност, в проведените 5 рационализаторски конференции са отчетени постиженията от рационализаторското движение в окръга. През периода 1963-1964 година, са организирани 183 курса за квалификация на производствениците с над 2 163 участника, пред които са изнесени 824 лекции. Над 1 130 работника са повишили своите знания в школите за изучаване на челния опит.

С темповете и изискванията на техническия прогрес расте рационализаторската и изобретателската мисъл в нашия окръг. Нов пламък в благородната им борба влива организираният през 1963 година конкурс между рационализатори и изобретатели. В техните редици взеха участие над 300 работници. В сравнение с 1959 година през 1963 година рационализаторските предложения са увеличени 9 пъти, от 56 на 512, с общ икономически ефект 182 242 лева. Само през първото полугодие на т. г. са постъпили над 350 предложения, от които са внедрени 132 с общ икономически ефект 62 022 лева. С всяка измината година расте и броят на научно-техническите колективи, които решават трудните задачи в производството. През 1963 година те са решили над 54 задачи с общ икономически ефект над 100 000 лева.

По указания на др. Тодор Живков през 1963 година бе сложено началото на социалистическите бригади за технически прогрес както в страната, така и в нашия окръг, като по-висока форма на научно-техническите колективи. За своето едногодишно съществуване 12-те бригади са разрешили 6 задачи с общ икономически ефект 46 422 лева.

Големи положителни резултати даде и приетото на съвместния пленум на Окръжния съвет на професионалните съюзи и ръководството на научно-техническия съюз обръщение към работниците, техниците и инженерите от всички предприятия за повеждане на поход срещу ръчния труд. Сега много от производствените и технологически процеси в предприятията са механизирани, а с това значително се е повишила производителността.

След доклада, присъствуващите обсъдиха досегашната дейност на съюза и дадоха своите препоръки за по-нататъшното нейно подобряване. Единодушно бяха приети предложените проекторешения— програма за бъдещата дейност на Окръжната организация на научно-техническия съюз.

Накрая конференцията прие представените 5 делегата и 2-ма гости за IV конгрес на научно-техническия съюз в България.

Иван ПЕЙЧЕВ

XXI МЕЖДУНАРОДЕН МОСТРЕН ПАНАИР В ПЛОВДИВ

Тазгодишният Международен мострен панаир в Пловдив е двадесет и първият по ред. Макар и не юбилеен, той има юбилеен характер, защото съвпада с двадесетгодишнината от социалистическата революция в нашата страна.Ето защо панаирът е една равносметка на изминатия път, една грандиозна манифестация на постиженията на нашия народ в различните отрасли на народното стопанство през този период. Той показва нарасналата икономическа мощ на нашата Родина, нейните повишени външно-търговски възможности, а заедно с това и най-новите постижения на страните-участнички в областта на промишлеността, селското стопанство, културата и бита.

Интересът към тазгодишния панаир е необикновено голям. На него вземат участие 37 страни. Това е рекорден брой страни—изложителки, непознат в историята на панаира. Заслужава да се отбележи, че 26 от тях участвуват сфициално и колективно, срещу само 14 на предишния, XX панаир. Макар че са построени пет нови, обширни изложбени палати и преустроени и разширени четири от старите, с което изложбените площи са увеличени с нови 17 000 кв. метра, редица искания на отделни фирми за участие на панаира не можаха да бъдат удовлетворени, поради недостиг на изложбени площи.

Естествено най-голямо е участието на България като страна—домакин. То се разпростира на около 25 000 кв. метра изложбена площ. Централно място тази година се дава на машиностроението. Неговите експонати са изложени в специална новопостроена модерна палата, заемаща площ 6000 кв. метра. Част от машините са разположени на открито върху 5000 кв. метра. Следователно почти половината от българските изложбени площи са предоставени на машиностроението. И това е напълно закономерно явление. Известно е, че машиностроението през последните години се развива с изключително бързи темпове и вече заема челно място в нашата промишленост.

В отделни палати са изложени произведенията на другите отрасли на промишлеността—химията и металургията, леката промишленост, хранително-вкусовата промишленост и други. Корабостроението—този млад, бързо развиващ се и перспективен отрасъл на нашата промишленост—ще е представено в отделна нова палата на брега на панаирното езеро. В нова палата са показани и изделията на нашите трудово-производителни кооперации, които през последните години намират радушен прием на много пазари в света. Успехите на нашето едро, кооперирано и механизирано селско стопанство са демонстрирани в самостоятелна палата. В нея са събрани най-хубавите образци от плодовете на нашата благодатна земя. Министерството на строежите и строителните материали се представя също в отделна палата. Отделен павилион има и Главното управление по туризма при Министерския съвет, което с много фотоси и табла показва красотите на българската природа, историческите и други забележителности, както и условията за туризъм у нас.

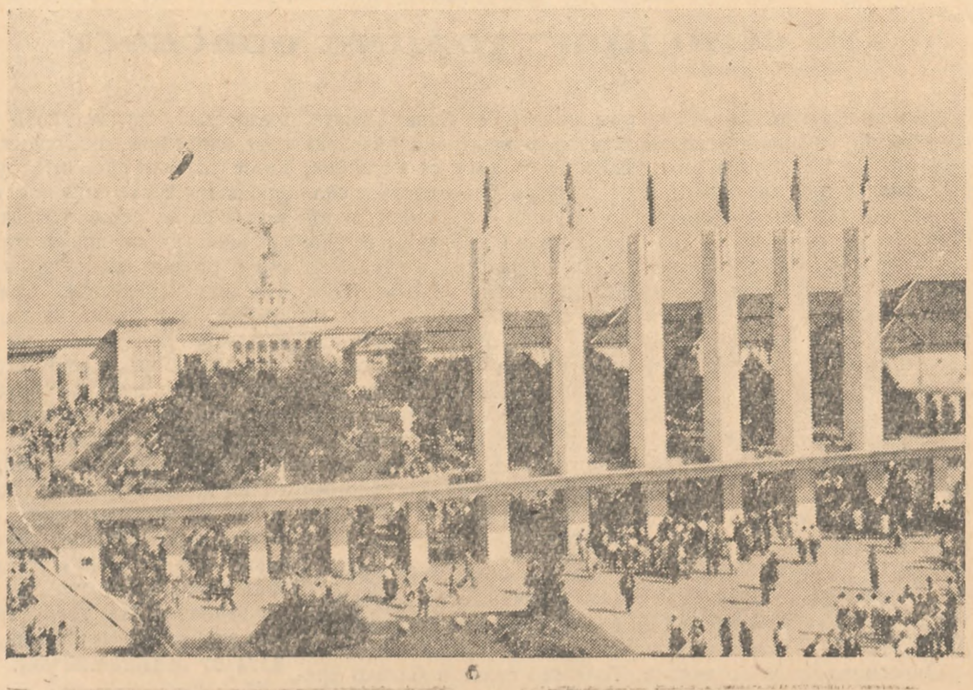
След България най-голямо участие на панаира има СССР. Това отговаря на дяла му в нашата външна търговия, който е над 50 на сто. Експонатите на Съветския съюз са изложени общо на 9200 кв. метра изложбена площ. Съветската страна се представя на панаира с моторни превозни средства, селскостопански машини, помпи, измерителни инструменти и уреди, електроника, фотоапарати и киноапарати, медицински уреди и апарати, химикали, метали, хладилници, телевизори и други.

От социалистическите страни на панаира участвуват още и Германската демократична република, Чехословашката социалистическа република, Полската народна република, Унгария, Югославия, Куба, Румънската народна република и Монголската народна република. Общо те заемат 22 000 кв. метра открита и закрита изложбена площ. Това значително участие на социалистическите страни се обяснява с големия дял, който те заемат в нашата външна търговия. През миналата година той е представлявал 82,3 на сто от целия стокообмен. Към тези страни е насочена основната част от нашата промишлена продукция, от тези страни се доставят над 90 на сто от основните средства за производство—машини, съоръжения, суровини.

Официално и колективно на панаира се представят още и следните страни: Австрия, Англия, ГФР, САЩ, Франция, Игалия, ОАР, Алжир, Тунис, Израел, Уругвай, Финландия, Холандия, Япония, Мароко, Нигерия. Участие вземат и много фирми от Швеция, Дания, Белгия, Испания, Швейцария, Судан, Западен Берлин, Монако и други. За първи път официално на тазгодишния панаир участвуват девет страни: Франция, ОАР, Тунис, Мароко, Нигерия, Холандия, Финландия, Алжир и Уругвай. Заслужава да се отбележи още един радостен факт—голямото представяне на развиващите се страни от Африка, Азия и Латинска Америка. С тези страни ни свързват здрави търговски връзки, които през последните години бележат бурно развитие.

Пловдивският международен мострен панаир играе важна роля за разширяването на външнотърговските връзки на нашата страна. Той е важно средище, където се събират търговци и изложители от цял свят. На предишния панаир през 1962 година бяха сключени сделки в размер на 344 милиона долара. Търговските среди у нас очакват общо по-добри резултати от тазгодишния панаир.





ИМАМЕ ВЕЧЕ ЧИТАЛИЩЕН ДОМ

Една голяма мечта на хората от село Българка е осъществена. Започнатата през 1962 година читалищна сграда е завършена окончателно.

Строежът на сградата стана с помощта на държавата и по пътя на самооблагането.

Сега хубавата читалищна сграда краси центъра на селото. Горди са хората, защото и със свои средства и със свои строители имат вече читалищен дом. Имат вече читалищен салон, където могат да провеждат събрания, да подготвят пиеси, да репетират танцови групи, битови хорове и други. Досега нямаше такива подходящи помещения.

Всички строители и мазачи са местни хора. Затова работеха добросъвестно и здраво своята сграда. Те се стараеха да пестят материалите. В измазването на сградата добре се проявиха Христо Иванов, Атанас Русев, Пани Петров и други.

За организацията на работата по строежа и за навременното доставяне на строителните материали, най-много помогнаха бившият заместник председател Иван Цонев и сегашният—Минчо Рачев.

Планът на читалищната сграда е типов, със следното разпределение: зала със 150 места, сцена, читалня, библиотека, репетиционна зала, кръжочна и гримьорна, изложбена зала, кинокабина и входен вестибюл. Завесата и другите преградки на читалищната сцена са от плюшен плат. Сцената е обширна и на нея може да се играят и големи пиеси. Всички подове на стаите са от паркет и лесно се почистват при замърсяване.

Читалищната библиотека разполага с 1 500 тома книги, които са доста татъчно за такова малко село.

Сега предстои да се изравни теренът на читалищния двор, да се огради с подходяща красива ограда, да се посадят декоративни дръвчета и се направят алеи и лехи.

Освен това от две седмици насам усилено се работи за асфалтиране площада в центъра на селото и част от двете шосирани улици в селото. Слагат се бордюри, насипва се чакъл, изравнява се терена. Работят пенсионери и всички, които не са заангажирани с работа в стопанството. Някои работят и през почивните дни. Бързо се със завършването на асфалтирането, за да може да идва рейсовата кола в центъра на селото. С една дума село Българка постепенно се благоустроява.

Дочо АТАНАСОВ

ЗАБАВНИ МИНУТИ

ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ

Едро Я. Чинтулов

Лечо М. Горанов

Определете професията и местожителството им

Забавни въпроси

— — — Коя област в Северна Италия — най-развитият икономически район на страната, се формира от пристанищен град във България на Дунав и пристанищен град в Северна Африка на Средиземно море?

— — — Размествайте буквите на най-големият десен приток на р. Марица и ще получите нови думи със следното значение: град в Румъния; град в Южна Испания; еврейски месец; тежина на опаковката; героиня от „Под игото“.

— — — Заменяйте първата буква на историческа местност в Стара планина с други, за да получите: бележит френски писател; състезателна платноходка; превозно средство; град в Югоизточна Гвинея; женска дреха; навита на барабан печатарска книга; река в Южна Полша; река в МНР— приток на р. Селенга.

Задава: Георги КАРАПАНАЙОТОВ

ОБЯВА

ТПК „ДУНАВ“— гр. Силистра търси работници хлебари, или начинаещи. Заплащане по разценка. Приемат се работници и от селата.

СЪОБЩЕНИЕ

Редакцията на в. „Силистренска трибуна“, търси машинописка по член 64 от КТ. Справка, редакцията.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕСЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 109 (817) | Петък, 18 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЛАВНО, БОЕВО ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕ

На 15 септември т. г. в салона на Народния театър бе проведено тържествено събрание по случай 20-годишнината от създаването на органите на Министерството на вътрешните работи.

С кратко слово заместник началникът на Окръжно управление на Народната милиция др. ТОДОР ЖЕЛЕВ откри събранието.

Доклад по случай 20-годишнината от създаването на органите на Министерството на вътрешните работи изнесе началникът на Окръжно управление на Народната милиция в Силистра др. ДИМИТЪР БОЖИНОВ.

Гости на тържеството бяха членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжният комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, секретарят на Окръжния комитет на БКП др. ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, членът на бюрото на Окръжния комитет на БКП и заместващ селскостопанския отдел др. АЗИС АЛИЕВ, работници на Народната милиция, ръководители на предприятия и масови организации.

Изминатите 20 години, посочи докладчикът, от създаването на Народната милиция, бяха години на жестока борба против враговете на народа и нашата народна власт. Родена в пламъците на славното Деветосептемврийско въоръжено въстание, създадена и ръководена от Партията, Народната милиция заедно с целия наш народ достойно посреща своята 20-годишнина.

В своята двадесетгодишна героична борба против посегателствата на външни и вътрешни врагове на народа, Органите на Народната милиция в нашия окръг са предотвратили над 3 000 криминални и над 600 стопански престъпления и са разкрили 4 200 криминални и 2 600 стопански нарушения. В болшинството си авторитети като тези които се провеждат сега в стопанството—призоваване на всички служители на бригади, насочване на строителните групи в помощ на полевъдите са мероприятия, на които трябва да се аплодира. Доколкото е възможно в това благородно движение трябва да бъдат призовани и учениците от по-горните класове, защото работната ръка в Смилец е наистина недостатъчна, особено през настоящите напрегнати дни.

Не бива да се отминава без внимание и работата на механизаторите. От безупречността на наличните машини, които участват в оранта и прибирането на реколтата от пролетните култури ще зависи до голяма степен успешния завършек на сеитбената кампания.

Успешната работа през тези напрегнати есенни дни е истинската гаранция за очакване на добри добиви от пшеницата през идната година.

Нужни са още усилия в близките няколко дни подготовката за есенната сеитба да бъде доведена до край, за да може тя да се извърши в срок и висококачествено.

Руси ШИМАБЕЕВ

бивши богаташи, търговци, закоравели рецидивисти, спекуланти, хора от свалената буржоазна класа.

След доклада група пионери под звуците на фанфари и бодра пионерска песен приветствуваха събранието. Единодушно присъствуващите приеха и изпратиха до Централния комитет на БКП телеграма, прочетена от подполковник Петров.

Събранието завърши с литературно музикална програма изнесена от самодейците при Окръжно управление на МВР—Силистра.

Иван ПЕЙЧЕВ

Елпезирането е в разгара си

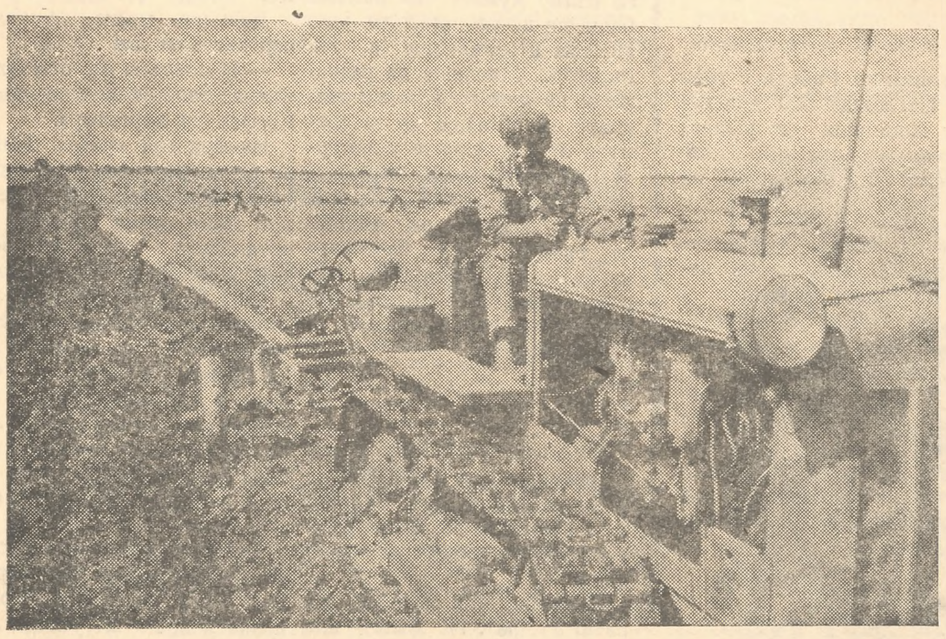
През това лято кооператорите от с. Правда съумяха с много труд и грижи да отгледат хубав тютюн. Те положиха добри грижи за разсада и успяха да го изнесат на време на полето. Обработката на засадените площи също беше добра. Растенията се развиха буйно и бяха отрупани с безброй листа. Всяка сутрин рано трудолюбивите стопани излизаха на тютюневите блокове да прибират готовата продукция.

След усилено бране на листата и сушенето им тези дни започнаха и елпезирането. Сега става наистина явно, че планът ще бъде преизпълнен. Ще бъдат предадени на изкупвателните организации повече от 105 тона тютюн.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

КООПЕРАТОРИ И МЕХАНИЗАТОРИ,

НЕОБХОДИМО Е БЪРЗО ДА ПОЧИСТИМ И ПОДГОТВИМ ПЛОЩИТЕ ЗА СЕИТБА!



Дни наред вече трактористът Хюсеин Хасанов от кооператива в с. Зафирово извършва предсеитбенна оран. На ден той изорава вместо 40 по 60 дка.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Ненапразно, когато говори за предстоящата сеитба лицето на главния агроном от кооператива в с. Смилец става напрегнато и вълнението му е явно. Та представете си наистина много работа предстои да се върши през тези дни, докато почне сеитбата. Естествено първата грижа на стопаните от двете села Смилец и Сърпово беше да приготвят качествен посевен материал. Ръководството навреме поде тази работа. Още в началото на август по площадките започна денонощна работа на хора и машини. От предвидените 248 тона за семе до преди няколко дни оставаха за почистване само 20-30 тона. Междувременно електрическата енергия създаваше доста главоболия на стопаните. Често селектора спираше, а хората бездействаха.

Преди няколко седмици в семеконтролна инспекция в Силистра бяха изпратени и необходимите проби за определение на кълняемостта. Голяма част от пшеницата, която ще бъде засята през тази есен е от сорта „Безостая-1" и останалата от „301"—сортове, които неведнаж са носили на стопанството добри доходи, но чиито проби тази есен бяха окачествени като второкачествени.

НЕОБХОДИМА Е ПО-ГОЛЯМА ПРЕДСЕИТБЕНА ТРЕВОГА

Затова трябва да се има в предвид точно определена посевна норма, която то ще гарантира достатъчен брой растения на определена площ.

Навременна е тревогата, която съществува и по въпроса за освобождаване на площите от пролетните култури. Сега по-голяма част от работната ръка, с която разполага стопанството (а тя е твърде оскъдна) е насочена към прибирането на царевицата и на слънчогледа там където площите са наклонени под голям градус и работата с наличните комбайни се затруднява. От общо 3 200 дка засяти със слънчоглед са освободени вече 1 500 дка. Наличието оба че на два комбайна не бива да успокоява ръководството и специалистите. Във всеки случай със слънчогледа трябва да се избърза—едно че зърното се пилее по блоковете и най-вече че местата трябва незабавно да се орат, наторяват и подготвят за сеитба.

Не по-различно е положението и със освобождаването на площта заета с царевица. От наличните 3 475 дка реколтата от 1 500 дка е вече прибрана.

Ако се направи една груба сметка неминуемо ще се види, че темповете, с които се работи сега в кооператива в с. Смилец по освобождаване на площите и подготовката им за сеитба са бавни. Такова е мнението ни, въпреки твърдението на главният агроном, че сроковете от Окръжния народен съвет ще бъдат спазени или отсрочени най-много с един-два дена. Естествено самоувереността не веднаж е помагала, но когато не е лишена от дела. Впрочем неправилно е да се каже че в Смилец не съществува тревога по горните въпроси. Мисълта ни е, че трябва още по-оперативно, още по-бойко да се подеме работата по предстоящата сеитба, за да бъде спазен обявения срок от ОНС. Инициативи като тези които се провеждат сега в стопанството—призоваване на всички служители на бригади, насочване на строителните групи в помощ на полевъдите са мероприятия, на които трябва да се аплодира. Доколкото е възможно в това благородно движение трябва да бъдат призовани и учениците от по-горните класове, защото работната ръка в Смилец е наистина недостатъчна, особено през настоящите напрегнати дни.

Не бива да се отминава без внимание и работата на механизаторите. От безупречността на наличните машини, които участват в оранта и прибирането на реколтата от пролетните култури ще зависи до голяма степен успешния завършек на сеитбената кампания.

Успешната работа през тези напрегнати есенни дни е истинската гаранция за очакване на добри добиви от пшеницата през идната година.

Нужни са още усилия в близките няколко дни подготовката за есенната сеитба да бъде доведена до край, за да може тя да се извърши в срок и висококачествено.

Руси ШИМАБЕЕВ

ПРИСЕИТБЕНОТО ТОРЕНЕ — РЕЗЕРВ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ВИСОКИ ДОБИВИ ОТ ПШЕНИЦАТА

Получаването на високи добиви от пшеницата в нашия окръг е поставена като главна и най-важна задача през тази година.

Изпълнението на тази повеля зависи главно от полевъдите и механизаторите. Те трябва да поставят основите за богата реколта за идната година още отсега. Много кооперативни и държавни стопанства използват влагата и прехвърлиха всичките машини в денонощна предсеитбена оран. От това ще зависи навременното и качественото засяване през есента. Усилено се подготвят и семената. Стремежът на всички е да се осигури само първокласен посевен материал.

Но най-главното, от което зависи получаването на високи добиви е сеитбата и торенето. Години наред в нашия окръг за предсеитбено наторяване на почвата се използваше суперфосфатът. Но за най-рационалното му употребление не се мисли-ше. Опитът на научните институти у нас показа, че най-висока ефективност този тор показва, когато се внася в почвата присеитбено. Получават се добиви много по-големи в сравнение с площи, торени предсеитбено. Това се обяснява с възможността на семената още в началния период от своето развитие да използват готовата фосфорна храна. Братенето при тези пшеници започва по-рано, развива се по-мощна коренова система и презимуването става по-добре.

В съветската практика присеитбеното торене се прилага нашироко. При нас този начин тепърва си пробива път. Липсват специални сеялки. Има и други организационни трудности. Това накара Управлението на селскостопанското производство да помисли и намери начин с наличните в ТКЗС и ДЗС сеялки да се проведе още през тази есен присеитбеното торене. На проведеното преди известно време съвещание в ТКЗС в село Ситово бе демонстрирана работа на обикновена сеялка за едновременно внасяне на суперфосфат и семена, която може да изсява до 55 килограма смес на декар. Но тук има редица условия, чието изпълнение е абсолютно задължително. Известно е, че по-голям престой на семената в смес с гранулиран суперфосфат довежда до намаляване на тяхната кълняемост. Практиката показа, че сместа трябва да се засява най-много след 24-30 часа. При смесването суперфосфатът трябва да бъде сух, защото влажния по-силно поврежда кълняемостта на семената. Изхождайки от тези особености нужно е семената да се смесват с торта по време на самата сеитба. Това разбира се изисква добра организация на труда.

За да става равномерно изсяване на семената в сместа суперфосфатът трябва да бъде с приблизително еднакви гранули. Най-добре е те да бъдат между 2 и 4 мм големина. Но тъй като в заводския гранулиран суперфосфат има и много по-големи гранули налага се той на всяка цена да се пресява. Това се извършва с веялка със сито с дупки 4 мм, каквато беше показана на съвещанието в Ситово, която идеално калибрира тора. Във всяко стопанство трябва да се приготвят такива веялки, да се механизират и се доподготви калибриран тор в достатъчни количества.

Съществуват и други по-съвършени начини за смесена сеитба като този прилаган в село Дропла, Толбухинско. Тук специалистите са монтирали сандък от стара сеялка зад този в който са поставени семената. Сеящите механизми са свързани с обща верига, а семепроводите се сливат. Те изсяват едновременно и семената и гранулирания суперфосфат. Изпитването на тази сеялка даде много добри резултати. Някои стопанства като в село Калипетрово и други са пристъпили вече към подготовка на такива сеялки. Нужно е всички ТКЗС в най-скоро време да подготвят подобни машини.

Предсеитбеното торене при пшеницата е огромен резерв за получаване на по-високи добиви. То трябва да се счита като най-важна задача на нашите специалисти—главни и участъкови агрономи на ТКЗС и ДЗС. Те ще носят лична отговорност, ако провалят мероприятието и наличните 3 000 тона суперфосфат в окръга не бъде използван за предсеитбено торене. Всеки агроном отсега ще трябва да определи блоковете и подготви нужните машини за засяване по този начин.

Кооператори и механизатори! На борба за получаване на високи добиви пшеница през идната година.

Михаил СТАНЧЕВ
агроном при Управлението на селскостопанското производство

ПО-ГОЛЯМО ПРЕДСЕИТБЕНО НАПРЕЖЕНИЕ

Неблагоприятна се оказа тази година за производството на пшеница в ТКЗС „Ленин" — с. Калипетрово На много съвещания и събрания с кооператорите и механизаторите се говори задълбочено за трудностите и неудачите, които са причинили ниския урожай. Говори се и за това докъде субективният фактор е оказал своето влияние за неизпълнение плана за пшеницата. Направи се много за отстраняване на пропуските, за да може през идущото лято в кооператива да приберат богата пшеничена реколта.

Още на 28 август на съвместно заседание на общинския партиен комитет и управителния съвет, с участието на агрономите, нашироко се обсъди работата по подготовката и качественото провеждане на есенната сеитба. По предложение на главния агроном на стопанството — др. Христо Марков управителният съвет прие редица конкретни мероприятия. С тях е трябвало да се запознаят механизаторите, бригадирите и кооператорите, които ще вземат непосредствено участие в сеитбата. Но тия мероприятия все още не са стигнали до хората, защото така са си останали и до днес записани само в тетрадката на главния агроном.

Ще бъде пресилено, ако се каже, че в стопанството в с. Калипетрово не се работи по подготовката на есенната сеитба. В това отношение направеното не е малко. Почистени са 340 т семена. Тяхната кълняемост и чистота са изпробвани в Семеконтролната станция — гр. Силистра. Получените удостоверения са за първа и втора класа на посевния материал. От 12 000 дка площ, които кооперативът ще засее с пшеница, 7 200 дка ще се засеят със сорта „Безостая—1", 2 400 дка —със сорт „301" и 2 400 със сорт „100—10".

През идущата година на стопанството е възложено от 2000 дка площ, засята със пшеница, да се получи по 300 кг среден добив. Тия площи — най-добрите от всички са картотекирани и зачислени на най-добрите механизатори от полевъдните бригади.

За да може есенната сеитба да се проведе в най-добър ред, отсега са определени механизаторските състави, които години наред най-качествено са засявали есенниците Управителният съвет е взел решение да награди със 200 лева колектива извършил най-добра сеитба. Колектив, допуснал слабо качество на сеитбата, ще получи 100 лева по-малко за извършената работа.

Машините, с които ще се извърши есенна сеитба, са ремонтирани. От 6-те тежки и 11 средни машини, напълно са готови 15. Само още на една машина се прави преглед в ремонтната работилница. Десеттях редосеялки са също готови. Само 4 от тях се нагаждат за едновременна сеитба и торене.

Въпреки, че председателят на стопанството — др. Иван Миленков ни увери, че навреме ще започнат и завършат сеитбата, данните за освобождаване на площите са твърде тревожни. До 15 септември едва 5 100 дка са били готови за есенната сеитба. Те представляват само една трета от цялата площ определена за засяване със есенници. Добре е това, че прибирането на слънчогледа в стопанството става твърде ускорено. От 2 724 дка слънчоглед, 1 900 са вече обрани, но от тях едва 500 дка са почистени от слънчогледовите стебла. От 7 000-те декара засяти с царевица не е освободен още нито декар. Изобщо темпът на работата по освобождаването и почистването на площите и извършването на предсеитбената оран е твърде бавен.

Ръководството на стопанството и общинският партиен комитет не са направили необходимото, за да почувствуват кооператорите и механизаторите важността на предстоящата голяма и важна стопанска задача Все още не са възложени партийни поръчения на комунистите механизатори. Не са определени и кооператорите-прикачници на редосеялките.

Допуснатите слабости по организацията на есенната сеитба налагат общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството да направят преоценка на досегашната си работа. Да напрегнат всички сили, за да могат в началото на октомври да започнат масова сеитба, която да приключи за 15-20 дни. Само така ще може да се реши голямата задача поставена от Партията — през идущата година да се получат високи добиви пшеница.

Колю ВЪРБЕВ

ВЕСТИ ОТ КАЗИМИР

Случната кампания е към своя край

Много грижи положи др. Желязко Маринов за навременното изкуствено осеменяване на овцете в бригадата на с. Казимир. Благодарение на това, 90 на сто от овцете в стадото са осеменени. Случната кампания в бригадата ще бъде навреме завършена.

Беритбата на тютюна завърши

Тия дни кооператорите от бригадата в с. Казимир обраха и последните тютюневи листа. Те обработваха 176 дка тютюн. Планът е преизпълнен.

При прибирането и сушенето на тютюневите низи особено се проявиха другарите Илия Радев, Марчо Желязков и Йордан Андреев. Добре работиха и кооператорките Цветана Кунева и Велика Йорданова.

В усилена подготовка

Механизаторите и кооператорите от бригадата в с. Казимир са в усилена подготовка за есенната сеитба.

Механизаторският колектив с бригаден механик Георги Ганчев завършиха с ремонтиране на машините. Всички освободени площи са готови за сеитба, която ще започне в най-близки дни.

Димитър КУНЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 14. IX. 1964 год.

ТКЗС	Обран слънчоглед %	Обрана царевица %	Предсеитбена оран %	Поч. пшеница %
Айдемир	94	27	83	75
Калипетрово	72	9	32	100
Бабук	47	42	18	96
Алфатар	29	0	50	80
Алеково	39	15	36	65
Иширково	56	21	29	66
Смилец	46	41	38	90
Попина	42	1.5	36	52
Сребърна	27	30	40	100
Ситово	13	14	32	93
Срацимир	100	19	42	79
Кайнарджа	37	16	24	100
Голеш	39	9	32	80
Средище	14	14	22	63
Тутракан	56	21	23	65
Нова Черна	71	5	28	88
Старо село	100	9	25	82
Белица	72	4.2	23	86
Главиница	31	7	11	100
Ст. Караджа	42	17	18	89
Сокол	34	6	24	64
Зафирово	11	21	26	100
М. Преславец	48	23	50	74
Дулово	28	2	29	75
Межден	65	0	19	100
Окорш	27	1	16	60
Секулово	60	4	28	81
Добротица	59	0	23	100
Чернолик	43	0	20	92
Паисиево	31	0	32	88
В-ко ТКЗС	42.4	11.9	28	82
ДЗС Силис.	X	X	X	X
„Н. Черна	100	6	50	100
„Я. Забунов	49	6	18	100
„Окорш	20	0	6	100
В-ко — ДЗС	59,5	5	22	100
В-ко за окр.	43	11.4	28	82.7

ДА НЕ ЗАКЪСНЯВАМЕ С ОБРАБОТКАТА НА ФУРАЖИТЕ

Изхранването на животните и получаването на планираната от тях продукция е основна задача на ръководствата на ТКЗС и ДЗС в окръга. В успешното решаване на тази задача през тази зима ще бъдат срещнати редица трудности. Те са в връзка със ниската задоволяемост на животните с необходимите фуражи—концентриран, сено и сочен фураж, дължаща се главно на неурожая поради големите засушавания през годината.

По предварителния фуражен баланс, животните на ТКЗС и ДЗС са обезпечени с концентриран фураж — около 47 на сто, сено — 20 на сто, силаж—около 70 на сто, слама и царевичак — около 100 на сто. Ясно е, че концентрираният фураж и силажите са далеч по-малко от необходимото. Предполагаемите добиви от царевицата за зърно и тази за силаж, по които стопанствата изчисляваха баланса, не ще могат да се постигнат от кооперативите от района на Тутракан и Силистра, поради преждевременното прегаряне на царевицата. Едновременно с това, голяма част от стопанствата трябва да отделят известни количества царевица за издължаване договорното изкупуване на неотчетената пшеница и 4 700 т за допълване хлебния баланс за кооператорите. Следователно основен вид фураж, върху който ще падне изключително тежестта по изхранване на животните остава грубия фураж—слама и царевичак. А има стопанства като Алеково, Смилец, Попина, Ситово, Кайнарджа, Средище, Ст. Караджа, Сокол и други, които показват недостиг и на груб фураж. Всички тези обстоятелства налагат да се вземат изключителни мерки за най-пестеливо и рационално изразходване на фуражите. Трябва да се разбере от всички стопански ръководители, от кооператори и животновъди, че при тази оскъдица от фураж осъдително е да се допусне разваляне, разпиляване и даване на животните в непреработено състояние на каквито да е било фуражи. Трябва веднага да бъдат приложени в действие всички леснодостъпни начини по обработката на фуражите — груби, сочни и концентрирани.

В тази светлина неминуемо ще изникне въпросът за фуражните кухни и площадки за преработка на грубите фуражи, както и цеховете за дрождиране и полъване на концентрираните фуражи, които трябва незабавно да бъдат обзаведени, за да може да се реши тази изключително важна задача.

През настоящата година в окръга се строят 24 нови фуражни кухни, обзаведени със съответната механизация. Предвидено е същите да бъдат пуснати в експлоатация съгласно решението на сесията на Изпълнителния комитет на ОНС от 10 септември до 1 октомври т. г. Почти са готови фуражните кухни в Айдемир, Сребърна, ДЕСС — Силистра, и ДЗС — Нова Черна. Останалите са в строеж и монтаж. Необходимо е да се ускори строителството и механизацията с оглед предсрочното им завършване.

В много кооперативи на преживните животни се дава зелена царевица — първа или втора култура без всякаква обработка. Част от тази царевица е със загрубели стъбла и не се оползотворява напълно. Такива случаи са констатирани в ТКЗС в с. Окорш и на други места. Необходимо е царевичните стъбла да се нарязват на „РКС—12" и едва тогава да се поднасят на животните.

Почти всички стопанства получиха авансово меласа. Правилното й съхранение и изразходване при преработката на грубите фуражи с прибавка на белтъчния заместител—карбамид стана постоянна практика в редица стопанства на окръга. Сега при започване на хранене със слами и царевичак тази обработка трябва да бъде широко застъпена във всички животновъдни ферми. Смилането и меласирането на какаляшките трябва да започне веднага щом свърши прибирането на царевицата.

Практиката показа колко голям е ефектът при хранене на птиците с преработени концентрирани фуражи — покълнали и дрождирани. Сега след настаняване на птиците в големи помещения, абсолютно необходимо е храненето им с горепосочените фуражи. Сочните такива трябва да се поднасят на птиците ситно нарязани, смесени във влажната храна.

Ръководствата на стопанствата, специалистите и животновъдите трябва да вземат всички необходими мерки и да осигурят цялостната обработка на всичките видове фуражи, което ще обезпечи изхранването на животните и получаването на задоволителна продукция от тях през есенно-зимния сезон.

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОТ

НАВСЯКЪДЕ, КЪДЕТО СЕ НАЛОЖИ

Комсомолците от с. Ветрен са навсякъде. През лятото непрекъснато бяха на полето, взели участие в жътвата, силажирането и др. селскостопански задачи. Сега те са включени в състава на звената и заедно с другите кооператори бързат да освободят площите от царевицата и слънчогледа, за да бъде подготвена площта за есенната сеитба Но освен това комсомолците от село Ветрен мислят и за хигиенизирането и благоустрояването на селото. Наскоро те проведоха трудоден заедно с пионерите и средношколците за поправянето на някои пътища. Участвуваха в бригадата и много кооператори. Добре работиха средношколците Гинка Григорова, Велико Енев, Янаки Йорданов, Петранка Нейчева и седмокласничката Цонка Стоянова. Рамо до рамо с тях упорито се трудиха и комсомолците Марин Тодоров, Стоянка Йорданова, Димитра Николова, Иванка Иванова и секретарите на дружествата Неделчо Кескинов и Елена Георгиева.

Освен тази си проява, комсомолците всеки ден участвуват в беритбата и сортирането на домати и други зеленчуци на зеленчуковата градина. Те са там, където ги призовават, където нуждата наложи.

Елена ГЕОРГИЕВА

Ценна придобивка

Наскоро долноряховските животновъди се сдобиха с една нова придобивка — бе електрифициран стопанския двор, където са фермите. Когато паднат есенните вълежи други години тук не можеше да се помине от тъмнината нощно време. А сега е светло, електрическата светлина залива всичките сгради в стопанския двор.

Този обект бе поверен на комсомолската бригада на Киро Иванов от „Елмонтаж“ — Силистра. Много сили вложиха за завършването му в срок младите електротехници Георги Фичев, Даил Мехмедов и Джалил Хасанов. И на 4 септември комсомолската бригада завърши обекта. Изпълни месечния си план 109 на сто. Бяха прокарани и монтирани мрежи за далекопроводно високо напрежение за 1 500 лева, за ниско напрежение за 5 000 лева и поставени електрически уреди в трансформатора за 2 500 лева.

Електрическата енергия ще замени тежкия труд на животновъдите, ще механизира процесите, ще повиши производителността на труда и ще снижи себестойността на животинската продукция в с. Долно Ряхово.

Халил ИБРАХИМОВ

СЕКРЕТАРКАТА

Изминаха четири години от деня, в който младежите и девойките от с. Сребърна единодушно избраха за свой секретар връстничката на революцията у нас Николинка Димитрова. Липсата на опит застави Николинка да преживее не една трудност, да се калява и се подготви за бъдещата си дейност като младежки ръководител. И всичко това остана като спомен на миналото. Сега ежедневните й задачи са я понесли на младежките си крила към нови успехи. Под ръководството на Николинка в младежката организация израстнаха десетки пламенни носители на комсомолската слава сред младежи и кооператори. А вечер, когато над селото се спусне нощта, за Николинка трудовият ден продължава. Седнала в стаята, наведена над белия лист, тя ще подготви беседа за радиоуредбата, за да похвали героите на деня и влее у другите нови сили за утрешния ден. Не са малко часовете, които Николинка отделя, за да надникне в мълчаливите наръчници на агитатора, за да разлисти вестниците и се запознае с материалите на ЦК на БКП и ДКМС по редица въпроси от комсомолската работа — дисциплината, организационното укрепване на дружествата, комунистическото възпитание на младежите и др. Сега за младежите в селото не са чужди решенията на ЦК на БКП за по-нататъшното издигане авангардната роля на Комсомола. Тях Николинка заедно с комсомолците разгледа на проведените две събрания и не друг, а тя ги разясни

Работата на секретарката не спира дотук. Нейно задължение е и библиотекарската работа. Всекиму трябва да обясни, да го убеди, да му посочи желаната книга, да го посрещне и изпрати с топли думи. Така минават делниците й, нейните, Николинкините делници.

Марин СЕРТЕВ

ПЪРВЕНЦИ

Никола Иванов Цанков е старши тракторист, участник в бригада за комунистически труд, ръководител на звено за комплексна механизация от две години в с. Малък Преславец. Работи с трактор „Беларус“ и СТЗ—5. Комсомолец. Изпълни годишния си план от 8 000 дка мека оран за девет месеца, като извърши три пъти окопаване на 1 100 дка слънчоглед и 1 000 дка царевица. Икономиса на стопанството 4 т нафта, 200 кг дизелово масло, 80 кг бензин и други смазочни материали и горива. Поддържа машината си, пази я като очите си. Затова е обичан и уважаван от кооператорите и младежите, сочен винаги за пример и често награждаван.

Като него е и старши-трактористът Димитър Темелков от с. Долно Ряхово Той също е ръководител на звено за комплексна механизация. Работи с трактор „Беларус“. Отглежда 800 дка царевица. Изпълни годишния си план за мека оран и икономиса стотици килограма горива и смазочни материали на стопанството.

Двамата трактористи са първенците на стопанството. Техният опит изучават другите, по тях се равняват в трудовата битка на полето. Комсомолската организация споменава имената им по събрания, стопанското ръководство разчита на тяхната работа в най-трудните кампании. Та кой ли не ги познава? И пионерите от двете училища и възрастните, на които Никола и Димитър вдигат ръка за поздрав, минавайки край тях. Първенците са винаги тачени и от всички.

Халил ИСМАИЛОВ

Жажда

На запад зад баира гаснеше денят. Двете слаби кравички се разшаваха. Трябваше да ги подкара вече към село.

Но Стефчо не бързаше. Имаше още време да прочете две-три странички. Каква хубава книжка четеше той. Чудни неща се разказваха в нея. От нищо не се бояха героите от книжката. Безстрашни хора!

Една последна червеникава светлина от догарящия залез се разстла и освети обгореното му от лятото овално лице. Стефчо прокара длан по изподрасканите си боси нозе, които пареха.

Кравичките се бяха отдалечили. Прибра книжката. До утре. Довечера няма да може да почете. Имаха малко газ и рано изгасяха лампата в къщи.

Не си дочете той и по-късно, когато порасна и грабна чирашката тояга. Бяха бедни. Седем деца и седем декара земя имаше баща му. Като завърши прогимназия, сам виждаше, че по-нагоре е невъзможно да учи.

Идваше му на езика много пъти думата да помоли баща си да го прати да учи. Но там и засъхваше тя. На гърлото... Мислеше да разкаже и на майка си за намеренията си. Нямаше да се срамува от цървулките и закърпените потурки. Но не смееше. С какво щяха да го подържат? Парите до никъде не стигаха. Над бащината му къща бе протегната зла ръка—немотията. Като тях имаше и много други в с. Попрусаново.

* * *

Юношата укрепваше с дни. С раждането на Свободата се роди отново и той. Увлече се в редиците на онези, които вдигнаха юмрук за правдата.

Слушаше как се борят хората. Умират. Не жалят живота си. Ненавистта към социалното безправие растеше у него. А когато изгря Свободата, Стефан Иванов посвети младостта си на организационната работа.

В РМС, като организационен работник, намери смисъл и съдържание в своя живот. Имаше и време повечко да чете. Пооткрадваше си и от съня си по малко.

Доволни бяха другарите му от неговата работа. Възлагаха му все нови и нови отговорни задачи. Преди четири години го избраха за секретар на общинския партиен комитет в с. Средище.

Пред него беше бъдещето, цветущия живот, обхванал цялата наша страна. Трудовите, свободните хора. Кооператорите, които творят благата.

Четири години, години на благополучието. Но в гърдите му жаждата си остана жажда. Жаждата да учи.

* * *

На вратата на партийния комитет се почука. Стефан Иванов току-що е излязъл от заседание. При него влиза директорът на основното училище Т. Тодоров.

—Не върви, другарю секретар!—казва Тодоров. — Ще провалим вечерното обучение! Не идват! Трудно ще е без вашата помощ!

Стефан и този път се засмива. Директорът рее навън блуждаещ поглед. Мисли. Кишавият есенен ден потиска още повече настроението му.

Двамата мъже обмислят, чертаят планове.

— В списъка на осмокласниците запиши и мен—казва Стефан на директора.

Намери той време. Нищо, че бе секретар на общинския партиен комитет в с. Средище. Даде личен пример на останалите. Завърши осми клас с много добър успех.

Сега Стефан Иванов е задочник в Селскостопанския техникум в Силистра. За първа година. Насъбрал е учебници и ще започне да се подготвя. Няма да му бъде лесно, но науката отваря страница след страница пред него и той ще превземе крепостта й.

Завърне се вечер уморен от полето, измие се, нахрани се и сяда да чете. Среща познати неща в учебниците, интересни. Това го увлича. Кара го да мечтае. И току си каже: „Всички, които са се хванали и са залягали над учебниците, са завършили. И аз ще завърша! Трябва да завърша! Нашата Партия го изисква“!

Чете. Непрекъснато чете. И заспива след това, за да бъде бодър за другия ден за работа.

Викентий Дуканов

МОМИЧЕТО В БЯЛО



Рейсът, в който се качи от Варна, я понесе през пожълтялата равнина. Беше есен. Остана далеч родното Щипско. Пред нея сега стоеше животът, пълен с изненади живот, професията, бъдещето. В главата й се въртяха какви ли не мисли. Вълнуваха я какви ли не въпроси. От утре Димитричка встъпва ше в длъжност „детска сестра“ в с. Добротица. В това село тя отиваше за пръв път. Нужно бе голямо спокойствие за да я обикнат бременните и майките, с които щеше най-вече да има работа. Щеше ли да успее да спечели сърцата им? Нямаше ли да се изложи още в началото?

* * *

Хареса й д-р Седов — началникът на болницата. Мил, внимателен човек беше. Колежките й — също. И селяните някак си й се понравиха — трудолюбиви, добродушни селяци бяха те. Димитричка, облечена в бяло, се държеше с тях учтиво, привличаше със сдържаната си усмивка.

Бързо свикна тя с миризмата на лекарствата, с увисналите по стените надписи и указатели: „Пази тишина!“, „Чистотата е здраве!“, „Ракът е излечим, когато се открие навреме!“ и др. Неусетно започнаха да я вълнуват всички събития, отнасящи се за болницата. Болницата й стана втори дом. И неусетно изчезна от гърдите й онова смътно чувство на съмнение, което я гнетеше първата вечер, щом слезе от рейса. Ежедневието й откри пътя на развитието, който я остави завинаги в с. Добротица.

* * *

Шест години не са малко за да покажеш себе си. За Димитричка Петрова те бяха едно голямо изпитание на ума и волята, едно препятствие, което трябваше да премине, за да стигне до успеха.

Преди да дойде, към болницата в с. Добротица нямаше открит щат „детска патронажна сестра“. Детските и женските консултации провеждаше акушерката Тифка. Рядко обикаляше Тифка всичките села. Особено по-отдалечените. Не й достигаха силите за всичко. Работата се оправи, щом дойде Димитричка. Трудно, мъчително трудно й беше да отвикне младите жени да гледат децата си по старому. Да им внуши, че трябва да им се дава вода при кърмене.

Всеки ден ходеше по селата. С помощта на пълномощниците и ръководствата на масовите организации събираше жените и по цели часове им говореше за „тайните на майчинството“. Гледаше да не изпусне нищо от онова което беше научила за четири години в техникума за медицински сестри в град Варна. Де успяваше, де не, но се връщаше в Добротица с надежди, че рано или късно ще постигне целта си.

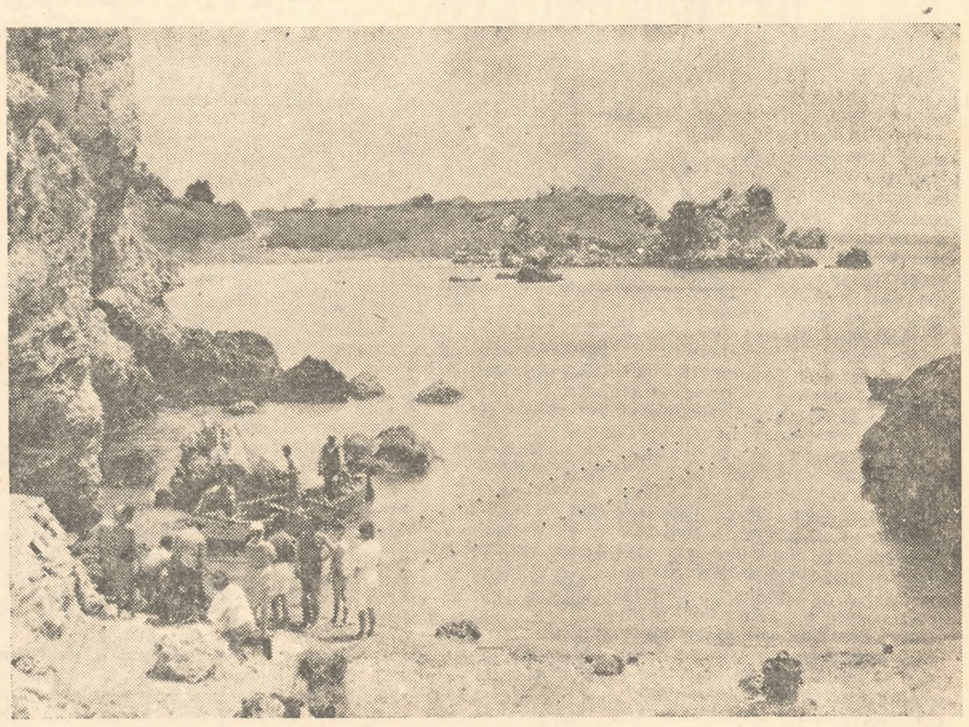
Заговори ли, че първата година, когато идва тук, в болницата не е имало детски везни за тегле не на децата, вижда й се смешно. По гладкото й като слюда лице преминава руменина. И започва да обяснява: взели с прислужничката Дечка Ангелова един обикновен селски кантар от кооператорката Костадина Кръстилова, приспособили го с една пелена и две дъсчици и с него теглили децата. Но сега нови детски везни блестят в нейната стая, точни и верни. Измениха се и жените от с. Ирник, за което село отговаря. Детската смъртност намаля и е почти на изчезване във всички села. Колко пъти е прозвучал нейният тих и равен глас по местната радиоуредба! Колко километри път са извървели краката й!

* * *

И дом, и семейство си има Димитричка. Тук се задоми. Тук сви гнездо. Тук се роди детето й. Много пъти е хвалена по конференции и събрания. Много думи — топли като лъчите на слънцето—е чула за себе си от кооператорите. В бялата манта очите й греят като фосфорни. Толкова топли са черните като сажди очи на Димитричка. И усмивката, нейната кадрава усмивка. В хладния коридор на болницата се чуват нейните стъпки. В душите на болните ечи нейният глас. В сърцата на всички долитат нейните думи.

Никола НАНЕВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА



Където Добруджа се къпе в морето...

ИСАК БАБЕЛ — ЕДНО ОТКРИТИЕ

Времето е поставило пред изкуството различни изисквания, защото различни и вечно нови са били проблемите, които отделните социални слоеве е трябвало да разрешават. Винаги обаче то е започвало от там, от където истините на века са се обагряли от пламъците на искрената любов към човека и от красотата на свободното вдъхновено прозрение. Най-после изкуството не може да не бъде и вик към света на едно сърце, разкъсано от обич и ненавист.

Изкуството линее и дегадира, когато повелите на времето и на живота се смазват от лъжата на загиващи системи или от мрачната мисъл на мизантропа, когато се обезличават от полуистините на доктринера или от схоластиката на езуита, когато най-сетне се окарикатуряват от тесногръдието на глупака. Изкуството има и своята вътрешна драма—най-светлите си страници, посветени на щастието, красотата и обичта, то е писало с перо, потопено в кръвта, страданията и сълзите на хората.

Разказите на Исак Бабел носят това драматично начало на изкуството. Някога този писател беше една от надеждите и изявените възможности на съветската литература, за да бъде хвърлен след това в близо двадесетгодишно принудително забвение.

Сега ние повторно откриваме Исак Бабел— автор на толкова малко и толкова къси разкази за живи хора и действителни случки, че днес, във времето на многотомните романи, той вероятно би се радвал на славата на талантлив и много мързелив очеркист. Преди четиридесет години обаче, когато бил издаден първият му сборник с разкази, наречен „Конар Мия“ тези именно разкази—очерци били почти веднага преведени на двадесет езика, а Ромен Ролан и Горки били техни възторжени почитатели.

Някъде още се спори за отношенията между жизнената и художествената истина, за хуманизма, революционния патос на изкуството и неговата утвърждаваща роля. Навремето Бабел мислеше, че великата преобразяваща сила на изкуството е в суровата му правда. Той не грешеше. Революцията сварва хората на определен духовен уровен. Кого да виним за това—синовете или бащите?

Има или поне с положителност имаше спорове, открити и мълчаливи, за романтичната извисеност на изкуството, за задължението му да сочи на съвременниците си пътищата към тяхното усъвършенствуване и в името на високи идеали да изгражда примерите на обществено и лично поведение. Уви, твърде често тия спорове заглъхваха, за да се стигне до оная наивна нормативност в изкуството, която поляризира страсти и характери, обезличава герои и автори. По всичко личи, Исак Бабел не е схващал мисълта на Горки за сливането на реализма и романтизма в художествените произведения на революцията като призив към разкрасяване на живота и посивяване на изкуството. Исак Бабел е създал незабравимия романтичен образ на Беня Крик, същият оня Беня Крик, който е водач на крадците в Одеса и подпалвач на полицейския участък в града, който става причина да бъде убит бедният евреин Мугенцейн, а след това устройва на своята жертва пищно погребение. Има такива „романтични“ образи и в разказите му за гражданската война.

В разказа „Ди Грасо“ жената на мошеника Шварц, след като е видяла играта на италианския актьор на излизане от театъра казва на мъжа си: „Голтако, да не доживееш щастлив час, ако не върнеш на момчето часовника“. Невероятно, закоравелият гешефтар връща на 14-годишния поклонник на изкуството заложения часовник.

Бабел е прав. Велика е преобразяващата сила на изкуството. Защото то не търси фалша и грозотата в живота, защото то обича хората и такива каквито са, и такива каквито могат да бъдат Бабел обичаше човека, страдаще от неговото несъвършенство, от несъответствието между идеали и действителност и страстно искаше да види хората добри и шастливи, искаше да помогне за създаването на един цялостен, нов човек.

Исак Бабел загина в 1939 година.

Васил ШЕЙТАНОВ

Радостта на богоровци

Голям празник бе за богоровци пускането в експлоатация на новата водопроводна мрежа. Гости на това тържество бяха заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Кръстю Атанасов и др. Стоян Коцев от Дирекция „Водоснабдяване“—Силистра. Тържеството бе открито от пълномощника в с. Богорово др. Петър Кръстев.

До късно продължи народното веселие. Четирите чешми пръснаха радостта с потеклата от тях вода и заличиха спомена от тежкото минало за безводието в с. Богорово.

Иван СЪБЕВ

НАШИЯТ ОПИТ В ОТГЛЕЖДАНЕТО НА ПШЕНИЦАТА

Вече години наред нашето кооперативно стопанство в село Окорш получава високи и с всяка година увеличаващи се добиви от пшеницата. През 1963 година стопанството получи по 212 кг от декар зърно от 18 000 декара, а тази година от 17 050 декара, по над 225 кг. В село Окорш бригадата на Кралю Златев от 4 100 декара през тази година получи по 252 кг от декар, бригадата на Хабил Арифов от село Овен, където само преди 4 години средният добив е бил 164 кг, тази година получи 190 кг от 5 000 декара.

От горните цифри се вижда, че независимо от лошите климатични условия и недостатъчния тор от пшеницата се получават високи добиви.

Къде се крият причините за получаването на тези резултати?

На първо място в правилния подбор на сортовете. През миналата година констатирахме, че от силните места (новоусвоени горски площи) засети със сорта „Безостая-1“ се получиха по над 350 кг от декар. И други площи, които бяха по-добре наторени, засети със същия сорт дадоха високи добиви. Затова през миналата година над 60 на сто от площта на пшеницата бе засята със сорта „Безостая-1“. През тази година резултатите бяха също добри. Затова решихме да разширим площите й до 90 на сто от площта на пшеницата.

Всяка бригада има осигурени семена, които сега се почистват. В сеитбата използваме само първокачествени семена. През миналата година имаше блокове засети с недобре почистени семена, отговарящи на втора класа. Добивът от тях бе по-нисък.

Второто условие за получаването на високи добиви е подготовката на почвата и наторяването й. Отдавна са уточнени площите за сеитба и сортовете, с които ще се засеят. Оранта се извършва на 10-12 см и не се накъртват буци. През миналата година наторихме редица места с по 20-30 кг суперфосфат на декар. Тази година смятаме да наторим всички площи със значително по-големи количества суперфосфат.

От практиката и науката е доказано, че подхранването на площите след поникването с по 8-10 кг амониева селитра на декар действува благоприятно върху развитието на растенията, които през зимата по-добре презимуват. Това благоприятствува също за по-доброто им вкореняване. Затова ние ги подхранихме през есента. През пролетта отново ги наторихме с по 15-20 кг амониева селитра на декар.

Тази година 70 на сто от пшеницата ще се засее на площите на царевицата и слънчогледа. Ако и тази година се наторят площите то несъмнено ще се получат и високи добиви.

За получаването на високи добиви през 1965 година общинският партиен комитет прие известни мероприятия относно агротехниката на пшеницата. Разработват се мероприятия особено за премиално възнаграждение на механизатори и кооператори произвели повече пшеница.

За получаването на високи добиви много е важно как ще се прибере реколтата. В нашето кооперативно стопанство през тази година на ръка се прибраха само 300 декара пшеница, а останалите с комбайни. Можем да отбележим, че комбайнерите работиха качествено и не допуснаха разпиляване. Преди започване на жътвата наред с приетите норми имаше и условия, които комбайнерите трябваше да спазват. Едно от условията бе да няма повече от 3 на сто разпиляване на зърното.

Ръководството на нашето кооперативно стопанство счита, че през тази година ако ни се осигури по 40 кг суперфосфат и по 30 кг амониева селитра на декар, то има възможност да се получат по 260-270 кг от декар.

С това ще помогнем за по-бързото разрешаване на зърнено-хлебния проблем.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

ЗА ОБРАЗЦОВ ГРОЗДОБЕР

През настоящата година предстои да се прибере реколтата от 7 196 декара десертни и 10 265 декара винени лозя в ТКЗС на окръга. По плановете на ТКЗС ще трябва да се предадат на изкупвателните организации 15 250 т грозде, от което 5 000 т за износ.

Благодарение на неуморния труд на кооператорите, механизаторите и специалистите, лозята имат достатъчно грозде, което ще осигури изпълнението на плана. Сега обаче навлизаме в най-отговорната кампания, която ще реши въпроса за цената на гроздето. Брането, подбора и сортировката са последните мероприятия, които се отразяват най-чувствително върху цената на тази продукция.

Преди всичко сега ще трябва под ръководството на агрономите да се осигури етапно бране на гроздето. Това ще рече, една площ да се обере на 2-4 ръце, защото не всички гроздове узряват равномерно. Така ще се бере винаги грозде в еднаква зрялост и цялата партида за износ или „Винпром“ ще бъде изравнена. Брането на грозде, особено за износ трябва да се извършва в стари единични шайги, за да не се допуска смачкване и изронване на зърна, което влошава вида на стоката и затруднява почистването на гроздовете.

Етапното бране на гроздето ще позволи да наберем в първите дни повече грозде и да освободим лозите от готовите гроздове, за да може в по-кратък срок да се натрупат и в останалите достатъчно захари. Това важи особено много при брането на сорта „Болгар“ за износ. Особено внимателно трябва да се обере гроздето от ценните винени сортове. Съгласно 20-то постановление на Централния комитет на Партията и Министерския съвет от 1962 година цените на гроздето за преработка са в зависимост от сорта и захарния градус. Това изисква лозарите да предават във „Винпром“ подбрани по сортове партиди. Не бива обаче в стремежа да се изчаква натрупването на повече захар да се оставя гроздето да загнива. Например гроздето от сорта „Фетяска“ при 22 градуса захар има цена 0,253 лв на килограм. Същото грозде даже и при 28 градуса захар, но при 20 на сто загнило има твърда цена 0,07 лева на килограм. Още по-внимателни трябва да бъдем при беритбата на сорта „Ризлинг“, при който цената расте до 21,9 градуса захар, след което силно спада.

Цената на винените сортове се определя и от сортовата чистота на предложената партида. При смесване на „Ризлинг“ и „Фетяска“ гроздето се плаща по цени на „Фетяска“, които са значително по-ниски.

През 1962 година избата в град Тутракан закупи 9 575 кг „Тамянка“. През 1963 година от същите лозя при много повече плод вледствие смесването на партидите и загниване, като „Тамянка“ се изкупиха 3 690 кг или със 5 895 кг по-малко. От това стопаните получиха около 2 000 лв по-малко.

Голяма част от гроздето за износ се вози по коларски пътища и пристига на приемателните пунктове в безобразно напрашено състояние. За да се предпазим от това всички камиони, които пренасят грозде трябва да се снабдят с покривки от американ. За един камион ще трябват около 20 м американ на стойност 15 лева. Само от преоценката на една партида от 3 тона от екстра в първо качество, стопанството може да загуби 180 лева.

Почти всички стопанства вече започват гроздобера. Необходимо е да се вземат ефикасни мерки щото тази кампания да премине при пълна организация, за да можем да реализираме най-висока изкупна цена на гроздето.

Петър КОВАЧЕВ

ПРЕДАВАНЕТО НА ТЮТЮНА ЗАПОЧНА

Успоредно с извършването на редица други срочни селскостопански задачи кооператорите от II тракторно-полевъдна бригада на ТКЗС—Кайнарджа, с бригадир Иван Маринов, започнаха подготовката и предаването на прибраната досега тютюнева реколта. Преди няколко дни бригадата изпълни плана си за тютюневите низи, като набра 115 000 броя. А растенията са отрупани с листа и обещават още хиляди низи. Помещенията в бригадата са оскъдни и затова кооператорите от всички звена с охота се включиха в обработката и предаването на тютюна. Целта им беше да освободят място за новите низи.

В резултат на няколкодневен труд в бригадата бяха елпезирани, денкирани и предадени на „Тютюнева промишленост“ 6 700 кг тютюн. Най-много — 1 590 кг предаде звеното на Вълчо Костадинов.

Самата манипулация се извършваше от кооператорите добре и тютюна, въпреки че е от първите ръше беше продаден на сравнително висока цена — около 1,30 лв на килограм. Най-грижливо сортираха листата при обработката стопаните от звеното на Димитър Станкулов. Затова техния тютюн беше изкупен с най-висока цена — 1,52 лв на килограм.

Преди няколко дни и кооператорите от специалната лозаро-овощарска бригада на ТКЗС — Кайнарджа последваха примера на втора бригада и също започнаха обработката и предаването на тютюна. До сега те предадоха 700 килограма. Работата продължава и в близките няколко дни ще бъдат изнесени и от тази бригада няколко тона качествен тютюн.

Емил ПРАХОВ



Звеното на Мария Иванова от бригадата в с. Коларово прибира добра конопена реколта

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ХОРА В „БАЛТАТА“

Бригадирът Колю Георгиев обича да идва в „Балтата“ винаги първи. В ранните часове на деня по буйната трева и широките тютюневи листа блестят прозрачни капчици влага, а въздухът е опиващо дъхав. И докато хората от звената на Неделчо Николов и Борис Александров пристигнат на внушителни групички по новопостроеното шосе, бригадирът вече е обходил всички места и е определил работата, която предстои да се върши.

Впрочем, тя—работата е известна на всички. Не са от вчера те в стопанството. Някои по пет и повече години стаж имат. Сутрин трябва да се бере дъхавия тютюн и да се пренася до постройката, където чевръстите пръсти нанизват качествените листа. Бригадата е специализирана в лозарството, но се грижи и за десятки декари тютюн и за 200 дка коноп и други култури. Един ден работниците берат ароматни грозде от „Царицата“ за износ, на следващия пък са на тютюна—едно приятно разнообразие, което дава пълно право на бригадирът да каже: „Мойте хора са като дялан камък — където ги поставиш вършат работа...“ И така си е. В гъстите тютюневи междуредия са свели снаги Жека Христова, Марийка Николова, Василка Иванова. Те така са свикнали с работата, че умората е непознато чувство за тях. Затова пък нормите си изпълняват най-редовно. Такива неуморни бяха те и когато копаеха, връзваха и пръскаха 560-те декара лозя на бригадата. Ненадминати са и сега, когато трябва да се прибира всеки лист от тютюна, който носи толкова много доходи на стопанството.

Похвална е работата и на Ангел Димитров, Йосиф Платонов, Вълю Желязков — работници, за които ръководството говори винаги с възторг и чувство на признателност...

Тъй е през целия дълъг летен ден. Пък когато над притихналия в премала кър сведе морни клепачи залезът, хората от бригадата на бай Георги бързат да се прибират по домовете си, където ги чака и домашната работа. И въпреки напрегнатия ден, радостта им че са допринесли нещо за общото добруване с труда си е безгранична. Та съгласете се — малко ли е това — Държавното елитно семепроизводно стопанство в Силистра има 32 100 низи качествено изсушен тютюн, който в близки дни ще бъде продаден на изкупвателните организации...

Руси ШИМАБЕЕВ

ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

И ПРЕЗ ЗИМАТА—НОРМАЛНА ПРОДУКЦИЯ

Опитът показва, че там, където управителните съвети на кооперативите навреме и сериозно се занимават с въпроса за презимуването на животните има резултати—животните са настанени добре.

Ръководството на стопанството в с. Алфатар сериозно е помислило по този въпрос. Досега за изхранването на добитъка са осигурени повече от 80 на сто от необходимия концентриран фураж, 7 600 тона висококачествен силаж, 270 тона люцерна и др. Предполага се че стопанството ще осигури и необходимото количество царевичак, тъй като царевицата е в много добро състояние.

Разбира се тази подготовка на фуражите не успокоява никого. Ръководството се е погрижило и за някои други резерви. Така например тази година те подготвят десятки тона листа от цвеклото, какаляшки и др.

За пълноценното и пестеливо консумиране на наличните концентрирани и груби фуражи е решено да не се дава нито грам без да е преработен. За целта фуражните площадки са разширени и обзаведени с някои допълнителни съоръжения за облекчаване труда на стопаните и за увеличаване на производителността им. За преработката на грубия и концентрирания фураж се строи и голяма фуражна кухня. До края на септември тя ще бъде готова.

Решено е царевичакът, който е определен не само за говедата, но и значителна част от този за овцете да се поднася преработен и то по строго определени дажби, за да не се допусне разхищение, както през миналата година.

Сламата ще се дава нарязана и меласирана, за да се повиши нейната хранителност. Ще бъдат меласирани и всички какаляшки—работа, в която стопанството разполага с достатъчно опит.

Добре е положението и с подготовката на сградите за презимуване. Още през месец юни специална комисия е обходила всички помещения и е дала конкретни указания за предстоящата работа. Ще бъде завършена до края на този месец и допълнителната пристройка към механизирания телчарник.

Осигури ли се строг режим на икономии, извършат ли се навреме предвидените строителни работи по помещенията, животните ще бъдат подсигурени във всяко едно отношение и нормалната продукция от тях—обезпечена.

Йордан НЕЙКОВ

Упоритият труд е възнаграден

За овцевъдите от с. Бреница лоша година не съществува. Изпълнението на плановете по всички показатели стана при тях похвална традиция. И сега те не изостават. Неотдавна бригадирът на овцефермата отчете, че са реализирани досега 55 768 лева при годишен план 63 922 лева.

Овцевъдите Петър Стоилов и Ебиб Реджебов са на едно от първите места сред своите колеги. Годишния си план от 7 952 лева те изпълниха през изтеклите осем месеца. Техният пример е заразителен. Не по-лоши успехи регистрират и Иван Пандев и Борис Стоилов.

Сега овчарите от цялата ферма са в неуморна надпревара за завършване на осеменителната кампания, която вече е към свой край. Те много добре знаят, че когато овцете бъдат заплодени до средата на месец септември от тях се получават по-ранни и здрави агнета и повече мляко.

Ръководството на стопанството също не изоставя овчарите. То им осигури достатъчно фураж около фермите и взема мерки сградите да бъдат добре ремонтирани за зимата.

Илия ДЯКОВ

Досега — 33 000 низи

Кооператорите от с. Българка през миналата година получиха добри добиви от тютюна. От него те имаха допълнително по 5 стотинки възнаграждение на трудоден. Затова и през тази година те положиха още по-големи грижи за отглеждането на високодоходната култура. Благодарение на това, тютюнът израстна и се разви буйно. Огрупа се с листа. Брането им започна отдавна. В тая култура и досега са настъпили топли септемврийски дни беритбата е особено много усилена. Работливите кооператори се стремят да не допуснат похабяването на ценните листа.

На челно място в брането на тютюна са звената на Тодор Добрев и Петър Фетев. Те обработват по 16 дка от тая култура и досега са набрали по 7 300 низи.

Досега в бригадата са набрани всичко 33 000 низи. Очаква се тая цифра да достигне 50 000. За да се насмогне със сушенето на низите, използват се не само сушилните в кооперативния двор, но и дворовете на кооператорите. Те са задължени, срещу добро възнаграждение, да се грижат за тях.

Дочо АТАНАСОВ

НАПРАВЕНОТО Е НЕДОСТАТЪЧНО

През миналата година бе направен основен ремонт на стопанските сгради в бригадата на с. Българка. Затова сега кравефермата, конефермата и новият телчарник са в добро състояние. Покривите им са здрави. Няма опасност да пропускат сняг или дъжд.

Има обаче още да се желае по отношение здравината на стряхите. По тях има малки пролуки, през които зимния вятър навява сняг по таваните. Налага се тия пролуки да бъдат навреме зазидани и измазани.

Въпреки че подовете, вратите и яслите са потегнати, а стените измазани, счупените стъкла на прозорците още не са заменени със здрави. Не е електифициран още и построения преди две години телчарник. Същият няма предна стена. За да бъде в него по-топло през зимата, на нейното място се нареждат бали слама. Затова през този сезон тук има винаги опасност от пожар.

Преди 3 години, за нуждите на животновъдството в бригадата, бе построена и обзаведена фуражна площадка. В нея има монтиран казан за затопляне вода и циментово корито за приготвяне на храната. Има и РКС апарат за нарязване на фуража. Меласата обаче, с която се забърква той, не се съхранява добре. Ямата не е почистена вече от 4 години. Затова през топлите лятни дни, останалата от миналата година меласа ферментира и се разлага. Вятърът навася в нея различни отпадъци. Намират се дори умрели плъхове. Върху тия нечистотии се насипва новата меласа. Крайно необходимо е всяка година, преди насипването на меласата, ямата да се почисти много добре. Ако това не стане, животните няма да приемат с охота храната забъркана с лошокачествена меласа, която може да предизвика и заболяването им. Срацимирския кооператив има възможност да осигури правилното й съхранение във всички бригади. Да създаде условия за доброто презимуване на животните.

Дочо АТАНАСОВ

НОВИ КНИГИ ЗА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

„ОТГЛЕЖДАНЕТО НА ЦВЕКЛОТО ПРИ ПОЛИВНИ УСЛОВИЯ“

Цвеклото е твърде позната култура у нас. И при все това получаваните добиви от него са твърде ниски в сравнение с това, което се получава в чужбина. Докато в Съветския съюз получаването на 7-8 тона от декар е обикновено явление, а в отделни случаи има 18-20 тона от декар, то в нашите кооперативни стопанства средният добив не надвишава 2 500—4 000 кг, и то само на поливни площи. Това показва, че при отглеждането на тази култура не се използуват препоръките на науката, не се прилага опита на най-добрите. Затова книгата „Отглеждането на цвеклото при поливни условия“ от Р. Лазаров и Ив. Паков е ценно помагало в получаването на повече цвекло. В нея са залегнали всички агротехнически мероприятия, които способствуват за получаване на високи добиви. Материалът в брошурата е изложен прегледно, подкрепен е с богат фактически материал от проверени научни опити у нас при производствени условия. Показан е подробно опитът на Съветския съюз.

Изясняващи най-добрата агротехника при отглеждането на тази култура, авторите са посочили и най-подходящите сортове захарно и кръмно цвекло за поливни условия, а така също и поливните норми. Множеството таблици, съставени в резултат на научни изследвания, правят книгата убедителна и дават възможност на читателя да прави сравнения, сам да се убеди в правотата на разглежданията проблем.

Като се има предвид, че производството на захарно цвекло ще расте все повече и повече, че усилията сега трябва да се насочат главно към получаването на по-високи добиви, книгата идва да запълни една празнота и да помогне на цвеклопроизводителите.

УЧИЛИЩНИЯТ ЗВЪНЕЦ УДАРИ

ЗАПОЧНА ПЪРВИЯТ УЧЕБЕН ДЕН

Колко са оживени улиците в този есенен ден! Облечени в новите си ученически дрехи, с букети пъстри цветя, спълни чанти, към училищата бързат ученици и ученички. Малки и големи. Първокласници и единадесетокласници. В сърцата на всички трепка радостта на първия учебен ден.

В двора на у-ще „Отец Паисий" са се събрали и подредили в каре 1 350 ученици. Мощно „Ура" посреща училищното знаме. Трогателен миг! Идват най-малките ученици—децата от детската градина към училището. Като че ли букет от невинни незабравки изпълни училищния двор. А след най-малките са първокласниците. Щастливи! С грейнали от радост очи! Тяхните учителки—другарките М. Димитрова и В. Станева носят големи букети цветя. Първите цветя за любимата учителка! „Добре дошли в родното училище!", „Добре дошли в родното училище!" Не стихва радостния възглас на големите, които посрещат топло новите си другарчета.

Група пионерки, ръководени от др. Хорозова, изпълняват тържествена програма, посветена на първия учебен ден. Русокосия, мъничък Живко Жеков рецитира пръв стихотворението „Първокласници". Изпратен от другарски възгласи „Браво, Живко!", той заема мястото си в редицата с грейнало от радостно смущение лице... Фанфарите обявяват края на програмата. Директорът на у-ще „Отец Паисий" приветствува учениците, учителите и родителите--гости, с започването на новата учебна година, двадесетата година под мирно свободно небе. Той поздрави сърдечно осмокласниците— първите осмокласници в училището. Пожела на всички здраве и големи успехи в овладяване на науката.

Другарката Тодорка Тонева — секретар в ГК на ДКМС поздрави учениците от името на Партията, Комсомола и Окръжния и Градския народни съвети. Първокласничката Мариета Стоянова увери всички, че ще се учат така, както се е учил Георги Димитров. От името на пионерския дружинен съвет, Пламен Кънчев приветствува всички с започване на учебната година. Той пожела учениците от двете училища — „Отец Паисий" и „Кирил и Методий" да бъдат добри другари. Да се съревновават за големи успехи, за висока дисциплина. На любимите учители бяха поднесени много цветя.

Пръв поведе класа си към притихналите в радостно очакване стаи, др. Аврам Василев. Тая година той води VIII клас. А след него с разтупкани сърца прекрачиха първокласниците...

Училищния звънец запя своята мила песен. Започна първия учебен ден!

Стефанка СТАНЕВА

ДОБРЕ ДОШЛИ!

Топлото септемврийско слънце усмихнато поглежда в двора на училище „Иван Вазов". Доскоро тук цареше тишина, а сега е шумно, разнася се весела глъчка, звъни детски смях.

Децата с чисти, весели усмивки прекрачват прага на любимото училище. Събират се на групички, разказват си как са прекарали лятната ваканция, колко много са очаквали този първи ден. Тук са и най-малките — първокласниците. За тях всичко е ново, непознато. В очичките им грее и радост и уплаха. Поглеждат червените и сини връзки и им се иска и те да са големи.

Класовете са наредени в каре. Започва тържеството. Директорът на училището др. Ястро Георгиев приветствува децата с „Добре дошли"! Пожелава им здраве, бодрост и успех. Приветствува ги и др. Иванка Габровска от Окръжния комитет на БКП. Тя им напомня, че трябва така да се учат, щото училището да бъде първо по успех, да бъде училище без второгодничество.

Отново познатият училищен звънец призова учениците към класните стаи. За първокласниците започва първия учебен ден. Класната стая ги посреща чисто подредена, с много светлина. За първи път те ще седнат на чиновете, а ръчичките ще пишат буква след буква. С всеки ден за тях ще се отваря по едно прозорче към хубавия свят на книгите и приказките. Те сега правят първите стъпки в живота.

Радка АНАСТАСОВА

ОТНОВО В УЧИЛИЩЕ

Макар че е прохладно септемврийското утро и слънцето сегиз—тогиз надничи из разкъсаните облаци, децата преминени с нови ученически униформи, с пълни чанти учебници и тетрадки, крачат усмихнати и с радост за училището. Още е рано, а дворът на училище „Любен Каравелов" в Тутракан е вече пълен с деца—четвъртокласници, третокласници и второкласници, с алени и сини вратовръзки.

Училищният звънец удари. Децата се строяка по класове. Утихна дворът. Иде тържествен миг. Ще почне отново учебният ден. Нестроен детски хор подема песента „Звънецът бие рано". А после затрептява гласчето на първокласничката Божана Рачева, която желае мир, за да растат и се учат всички деца.

Топли думи отправя към учениците директорът на училището Христо Ганчев и от името на целия учителски колектив уверява гостите и родителите, че те ще възпитават децата на комунистически добродетели и ще им дадат ум и знания. Няма да има второгодници. Учителите и учениците бяха приветствувани от секретаря на Градския комитет на Комсомола др. Марин Димитров, който им пожела от името на Градския комитет на Партията, Градския комитет на Комсомола и Градския съвет да се учат и усвояг науката за комунизма. След туй под мощно „ура" първи поеха пътя за учебната стая първокласниците, водени за ръка от четвъртокласниците.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

В механотехникума — Силистра

В широкия двор на механотехникума — Силистра стройните редици на курсистите са притихнали. Слънчевият есенен ден позлатява листата на високите тополи, веселият вятър гали засмените млади лица. Всички погледи са устремени към любимия директор инж. Георги Георгиев и към преподавателите — млади както е младо и самото училище.

—Благодарим на курсистите от вторите курсове за положения съзнателен труд, присъщ на човека от комунистическото общество. Нека не забравяме, че те са пионерите на техникума и вярваме, че ще носят все така високо знамето на упоритостта и трудолюбието.

След словото на директора приветствие поднася др. Иван Петков, представител на Окръжния комитет на БКП.

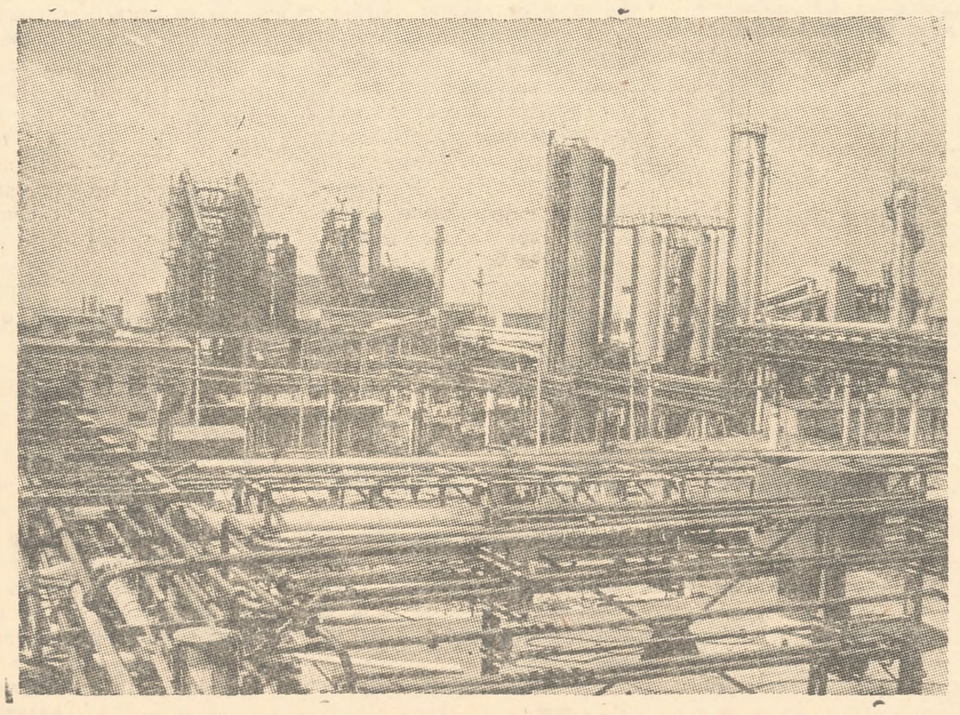
—На днешния ден всяка година започва мирната битка на нашите ученици за овладяване на крепостта наука. . . на добър час скъпи приятели, по светлия и безграничен път на науката и знанията.

След профилактичните прегледи следват и първите учебни часове. Просторните и светли кабинети посрещат приветливо младите си приятели. В ушите им още звучат думите на директора:

—Ние никога няма да забравим студените януарски дни на 1964 година, когато сами пренасяхме машините и съоръженията, когато осигурявахме ускорено строителство на учебните работилници.

Ася АСЕНОВА

ИЗ НАШАТА РОДИНА



Нашата родина! Кой би я познал? Това ли е старата България с изостанало земеделие и животновъдство! Това ли е страната, която внася всичко от развитите капиталистически държави!

Днес социалистическа България прилича на една огромна строителна площадка.

НА СНИМКАТА: Изглед от коксохимическия завод при Кремиковския металургичен комбинат.

Снимка: БТА

ЕДУАРДАС МЕЖЕЛАЙТИС
лауреат на Ленинска награда

ДВАДЕСЕТИЯТ

1.

На теб съм задължен аз, Двадесети век,
магически латински цифри — XX —
кръстосани два хикса —
предсказващи днес всички чудеса!
Тъй както Фауст — на своя антипод,
лукавия Мефисто, със онази
ехидна, неотстъпваща усмивка —
на тебе съм задължен аз, Двадесети век.
На теб съм задължен, число любимо!
Ти мъртвата материя бездушна
в движение превърна и не спря.
На теб съм задължен, число любимо:
ти най-непостижимото в човека —
мозъка
в лаборатория на мисли огнени
преобрази!
Ти, мой Мефисто,
кръстосал мълниите на конфликта,
двете цифри — XX — на моя век,
ти вдигна като триумфална арка
и моят лед, смразяващ в жилите кръвта,
внезапно се стопи и бликна като извор.
Сърцето ми, окъпано от болка,
вкамененото от биене сърце,
заливащо се в плиската кръв,
внезапно оживя и бясно залудува.
И мозъкът ми, натежал подобно зима
в студена лабораторна зала,
където скреж дебел тръбите скрива,
запя внезапно, заработи
пак.
И обич към земята
почувствувах аз отново,
тъй както Фауст — първата любов.

2.

От днес
най-непостижимото в човека —
мозъка е преобразен
в лабораторна зала.
И тя кънти като циклотрон. По нейните
преплетени тръби лети
мисълта. И бягат най-малките частици
на мисленето. И по тях
се носи мисълта.
Мисълта е материя.
Гранит на гранита.
Тяло на телата.
Сърце на сърцата.
Взрив —
и мисълта се разкъсва.
Нейната елементарна частица
е подобна на атом. И, скрити в сърцето
на това земно кълбо, точните знаци
не дават покой на ядрото.
И като спътници около планети
край него
се носят електроните на мислите.
Това е
следа от хекзаметър на мраморна плоча,
бяла отломка на статуя древна.
Една светлосянка на Рембранд.
Бурен фрагмент от една Девета симфония.
Докоснала плът брадва на гилотина. Дума
от „Комунистически манифест". Залп
от една барикадна грамада. Крачка
на възтанал народ. Стоманени строфи,
мамещи погледа твой, като кораби — всичко това
е мисъл.
И скиците на непостроени домове,
и ненаписаните героични стихове,
и на палитрата боите неразцъфнали,
и оня образ, неизваян още,
и този скелет на космическа ракета,
все още неуспяла да се впие във небето,
което аз съзирам като синя птица —
това е мисъл.
Електроните на мислите, смалили се
милиони пъти, край себе си кръжат
и свойто неспокойно ядро бомбардират,
за да го разбият, да отлитнат и да станат
в живота ни една действителност.
Простори дири атомът на мисълта.
И само той, намерил свободата си,
ще се превърне в бронзова скулптура,
в квартали с бели нови домове,
във стих, летящ като ракета,
в ракета, бърза като стих.

А мъртвата материя не знае
ни време, ни пространство в космоса.
И нищо не създава тя.

Изстиващото няма превръщения.

Но атомите на една свободна мисъл
земята пак в звезда ще обновят.
Разкъсвайте ядрата на велики мисли,
освободете ги от мрака на съня!
Мозъкът е циклотрон.
По тръбовидните артерии
се носи мисълта. Набрали скорост,
по нея хукват всички атоми на мислите,
изтръгват се, на свобода излизат
и се превръщат в жив живот.

3.

Аз теб прославям,
мой Двадесети век,
век на Октомври,
създател на човека нов —
аз теб прославям!
Над тази звездна бяла магистрала
като триумфална арка аз поставям
кръстосаните цифри:
XX век — XX век!

Превод от сп. „Неделя"

НАЧАЛОТО НА ДРУЖБАТА

Първият училищен звънец удари, децата се втурнаха по коридорите в класните си стаи — като рояк пчелички забръмчаха техните гласове. Всички деца разтвориха учебниците си, готови да погледнат, по думите на учителя, в светлото прозорче на бъдещето.

Четвъртокласничката Анка ПЕТРОВА Хинева от село Айдемир е особено радостна. Днес ѝ се случи нещо много хубаво. В навечерието на 20-годишнината от 9-тосептемврийското въстание в България повикаха малката Анка в конопената фабрика, където баща ѝ работеше преди да почине. Когато тя влезе в големия салон, работниците провеждаха тържествено събрание. След това ударничката на комунистическия труд Надежда Василева Ваникова от свое име ѝ поднесе голям пакет с ученическа униформа, обувки и чанта с учебници с думите: „В чест на великия празник реших да поема шефство над една ученичка и избрах Анка."

От своя страна Анка обеща, че ще изпълни желанието на „леля" си Надежда, въпреки че не я познава. Но нищо не пречи на двете — ученичката и работничката — да сложат началото на една хубава дружба, която много ще помогне за в бъдеще на малката Анка.

П. ДОДОВА

НОВИ КНИГИ

ЗАКОНИТЕ НА КОРУПЦИЯТА

Авторът на тази поучителна книга, американски журналист, автор на множество книги и статии става много известен през 1961 година след излизането на книгата му „Джагернаут—Милитаризираната държава", в която разкрива ролята на военните монополи и милитаристите в политическия живот на САЩ. В „Корумпираното общество" Кук рисува широка панорама на узаконената престъпност в дейността на стопански организации, тръстове, административни учреждения, служебни лица.

Богато снабден с неопровержими доказателства от материалите по скандални процеси и федерални разследвания, от анкети и разпити на запознати с аферите лица, Кук изследва не само резултатите на органичната, неизбежна корупция на американското общество, проникнала във всички сфери на живота, но и причините за нейното появяване. Той търси изходната точка в самия морал, в самата етика на американския гражданин, подложен на непрестанен икономически и етичен натиск от философията на бизнеса. Моралната деградация на децата, с участието им в гангстерски мрежи, още в образователните заведения, самата атмосфера на нетърпимост към честните прояви, верижната зависимост в психологията на служебната йерархия са пунктове, от които Кук тръгва в своите изследвания. Нищо не е останало скрито за неговото безжалостно, критично око. Машинациите в организирането на повишаването на цените, скандалите в електропромишлеността, маневрите на бизнесмените от всички сектори за заобикаляне на законността, техниката на подкупа, рушвета, измамата, пладнешкото обирничество, индустриалния шпионаж, индустриалната проституция ето нишките, чрез които Кук прониква в лабиринта на американското общество. Скандалът с полицаите—гангстери и обирачи в Денвър, Колорадо става повод за разследване и разкрития на организирани банди от полицаи, извършващи систематични обири над магазини, банки, учреждения. Единичният случай се потвърждава в общо правило.

От върховете на политическата дейност до личното ежедневно поведение американецът е разпънат на кръста на интригата, изнудвачеството, кражбата, злоупотребата. Етичните форми са погазени навред в името на „бизнеса. Този, който постъпи честно, не може да живее сред собствената си среда—това е печалният изход от случката с негъра портиер Джонсън, след като е върнал на една фирма изгубените в една чанта 240 000 долара. И другият антипод—преуспяващият млад бизнесмен, популярният мошеник Били Соул Истъс, предизвикал един от най-големите скандали в последните години—ето две измерения, които дават печалната картина на американската психология.

Книгата на Кук е написана живо, убедително, фактологическата ѝ убедителност се съчетава с една тревожна позиция на критичност и непримиримост със съществуващите уродливи явления. Тя не дава пълен отговор на всички причини, не ги търси в самата същност на империалистическото общество, понякога викът за етичност звучи наивно. Въпреки това тя е една проява на здрав разум.

След случая в Далас книгата на Кук отваря още веднъж завесата на вандалските порядки в САЩ. Печално, но вярно звучат думите на автора в края на книгата след като цитира Полибий: „В Картаген нищо, което носи печалба, не се смята за нечестно." Кук допълва—Ние се приближаваме към етиката на Картаген".

„Корумпираното общество" показва как зад рекламираната усмивка на щастливия среден американец стои неговата философия за бързо издигане въпреки всичко, с помощта на всичко. И тази философия се е превърнала в тотална практика, от източния до западния бряг на съвременния Картаген, от Масачузетс до Флорида.

В. ПОПОВ

„Корумпираното общество" (Пътеводител на един журналист към етиката на печалбата) от Фред Дж. Кук, изд. НСОФ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

СЛЕД ЧЕТИРИ КРЪГА — В ЗОНА „ДУНАВ"

Изминаха 4 кръга от първенството на зона „Дунав" по футбол, напълно достатъчни да потвърдят прогнозите на футболните специалисти. Отборите на „Локомотив" Русе и „Лудогорец" Разград оглавиха таблицата на класирането. Докато локомотивци загубиха само една точка в Исперих, футболистите от Разград загубиха в Тутракан. Изненадващо, но напълно заслужено отборът на гр. Дулово, един от новите членове на зоната се нареди непосредствено след първите два отбора на трето място с 6 точки като две от победите му са завоювани на чужд терен. Задоволително е и представянето на другите два отбора ДМЗ „Стомана" и „П. Хитов" Тутракан, които заемат съответно V и VII място с равен брой точки. Слабо е досега представянето на футболистите от „Станчо Саров" Калипетрово.

Малката група поучително, защото след нея лудогорци се представят значително по-добре.

Какво е представянето на от борите от Силистренски окръг? Изненадващо, но напъл-

Резултатите от IV кръг

ДМЗ Торпедо Рс	—	Лудогорец Рз	1:3
Академик Рс	—	Бенковски Исп	2:3
Ст. Саров Калип.	—	Локомотив Рс	0:3
ДМЗ Стомана Сс	—	Бенковски Бяла	2:2
П. Хитов Тут.	—	Червена звезда Дул.	1:2
Янтра Цяново	—	Малчика Кубрат	2:2
Стъклозавода Рз	—	Жити Рс	2:1

Таблица на временното класиране след IV кръг

1. Локомотив Рс	4	3	1	0	8:0	7	точки
2. Лудогорец Рз	4	3	0	1	16:4	6	"
3. Червена звезда Дулово	4	3	0	1	6:4	6	"
4. Стъклозавод Рз	4	3	0	1	6:5	6	"
5. П. Хитов Тутракан	4	2	1	1	7:5	5	"
6. Бенковски Бяла	4	1	3	0	4:3	5	"
7. ДМЗ Стомана	4	2	1	1	7:11	5	"
8. Малчика Кубрат	4	1	2	1	8:6	4	точки
9. Бенковски Исперих	4	1	2	1	5:7	4	"
10. Торпедо Рс	4	1	0	3	6:8	2	"
11. Академик Рс	4	1	0	3	4:8	2	"
12. Ст. Саров Калипетрово	4	0	2	2	4:8	2	"
13. Жити Рс	4	0	1	3	3:9	1	"
14. Янтра Цеково	4	0	1	3	2:9	1	"

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ДА СЕ ПРЕКРАТИ ИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКАТА ИНТЕРВЕНЦИЯ!

В Конго отново се развиват събития, които могат да доведат до сериозни последици и усложнения не само в Африка, но и в целия свят. И този път в основата им е същата причина, която предизвика няколкогодишната конгоанска трагедия — империалистическа интервенция.

Новото сега е това, че в резултат на четиригодишното избистряне на вътрешнополитическите сили (от провъзгласяване независимостта на страната до днес) враждуващите помежду си империалистически монополи, зад които стоят и определени държави, образуваха единен фронт. Фронт срещу политическата сила, която те неоправдано подценяваха и която еднакво заплашва техните интереси — народа. Очертаващата се поляризация на политическите сили, „опростяването на играта" е обективен резултат на досегашния развой на събитията.

Опитвайки се да спрат засилващата се съпротива на конгоанския народ, да спасят своите досегашни протежета в страната и да продължат безцеремонното ограбване на конгоанските богатства, империалистическите сили и преди всичко САЩ започнаха открита военна интервенция. Ежедневно телеграфните агенции съобщават за нарастващия приток от въоръжения, бойни транспортни средства и военни части на САЩ и Белгия в Конго. По такъв начин се поставя началото на африканското издание на „мръсната война" в Южен Виетнам.

Лишени от социална опора и загубили вяра в собствения си народ, империалистическите протежета в Конго усилено вербуват наемници-европейци в ЮАР и Южна Родезия за борба срещу своите сънародници. С това конгоанските марионетки се дискредитираха окончателно пред африканските народи. Дори южноафриканският вестник „Сънди Кроникъл" бе принуден да признае, че Чомбе „разбива всякаква надежда, вероятно завинаги, да се върне в средата на африканците". Конгоанските събития показаха, че расистките режими в ЮАР и Южна Родезия играят ролята на опора на бившите колонизатори и на империалистите за спъване прогресивното развитие на Африка.

Последните сведения потвърждават че белгийски, германски, френски, английски наемници участвуват в сражения срещу патриотичните сили в Северна Катанга. Надеждите на Чомбе обаче да промени с помощта на наемници съотношението на силите в страната и да измени хода на събитията са лишени от перспектива. Народоосвободителните сили, контролиращи голяма част от територията на Конго, се наложиха като реална сила, ползуваща се с народната подкрепа. Единственият резултат от империалистическата интервенция може да бъде само засилване на кръвопролитията, разгаряне на гражданската война, тъй като африканските страни, а и не само те, няма да останат неми зрители на империалистическата авантюра. Опитът да се използват войски на африкански държави за прикритие на империалистическите цели в Конго се натъкна на укрепващата солидарност на африканските народи. Авторитетът на Организацията за африканско единство (ОАЕ) респектира политическите среди в някои африкански страни, намиращи се под империалистическо влияние. Очакваната в близко време конференция на съвета на ОАЕ по конгоанския въпрос показва, че африканските народи вече имат опит в борбата срещу империалистическите интриги и са готови да пресекат навреме империалистическата интервенция.

Показателни за борческия дух на конгоанския народ са изявленията на Антоан Гизенга, направени тези дни в Леополдвил, с които той разобличи империалистическата интервенция и пагубната политика на сегашното правителство. Създадената от Гизенга нова партия разширява основата на патриотичните сили, решени да отстоявят националната не зависимост на Конго.

Решителността на конгоанския народ се ползува с могъщата подкрепа на миролюбивите хора от цял свят и преди всичко на социалистическите страни. Публикуваната декларация на ТАСС за положението в Конго е сериозно предупреждение срещу тези, които посягат върху свободата на конгоанския народ, които не искат да се съобразяват с неговата воля.

В. САВОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕСЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 110 (818) | Неделя, 20 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Успешно изпълняват даденото обещание

Вдъхновени от успехите постигнати от нашия народ през 20-те години народна власт, работниците и служителите от ДП „Транспред" в Тутракан, все по-буйно разгарят пламъка на благородното социалистическо съревнование, в борбата за предсрочно изпълнение на даденото обещание.

Колективът изпълни деветмесечния си план още в края на м. август т. г. с 103 на сто. Постигнатият от тях успех бе достоен рапорт на деветосептемврийската манифестация.

На първо място сред бригадите сега е тази на Махмуд Ахмедов, която постигна изпълнение на деветмесечния си план 130 на сто, и стана носител на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка получиха и работниците Стоян Митев и Ариф Атибов. Отлично работят и Махмуд Идиризов, Кръстю Кулев, Петър Кючуков, Исмаил Кърязла, Иван Желев и др.

За постигнатите високи успехи предприятието е удостоено с паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Вдъхновен от победата, колективът на предприятието е обещал в чест на 47-та годишнина от Великата Октомврийска социалистическа революция да изпълнят годишния си план.

Георги АНАЧКОВ
Николай МАРИНОВ

КООПЕРАТОРИ И МЕХАНИЗАТОРИ,

НЕОБХОДИМО Е БЪРЗО ДА ПОЧИСТИМ И ПОДГОТВИМ ПЛОЩИТЕ ЗА СЕИТБА!

ТРЕВОГА

СЪСТОЯНИЕТО НА ПОСЕВНИЯ МАТЕРИАЛ Е ТРЕВОЖНО, НО НЕ И БЕЗИЗХОДНО

Организираното от Окръжния комитет на Партията съвещание с председателите на кооперативните стопанства, партийните секретари и агрономите породи тревожни мисли относно тазигодишната подготовка за есенната сеитба. Стана явно на всички вялото отношение на някои кооперативни ръководства относно предстоящата сеитбена кампания. В тази връзка най-очебиещ е фактът със семената, които трябваше да бъдат окачествени най-късно до 20 септември. Впрочем този фактът е и един от най-тревожните, наред с тези за освобождаването на площите от пролетните култури и предсеитбената оран. Достатъчно е да се хвърли един макар и бегъл поглед върху сведението за качеството на изпратените посевни проби в Силистра и Тутракан, за да се констатира, че тази година много кооперативи се канят да пристъпят към сеитбата на есенниците с лоши семена, от които очакването на високи добиви е илюзия. От посевния материал на с. Бабук например от 11 изпратени проби 2 са второкласни, 7 третокласни и 2 нестандартни, поради наличието на семена от плевели. От 48 проби на с. Кайнарджа —3 са първокласни, 20 второкласни, 16 третокласни и 4 нестандартни, поради наличието на ръж. От 37 проби, изпратени от ТКЗС в с. Ситово— 2 са първокласни, 10 второкласни и 9 третокласни. Не по-завидно е състоянието на пробите и на кооперативите в Зафирово, Средище, Срацимир, Старо село и редица други.

Тревожен и очебиещ е и още един факт— пробите биват изпращани много късно в семеконтролните инспекции. Има кооперативи, които са изпратили едва половината от тях.

Настоящото положение не бива да се търпи повече. Необходимо е да се осигури висококачествен посевен материал и в никакъв случай да не се сее с лоши семена. Тъй като времето е съвсем оскъдно, необходимо е да се организира денонощна работа на селекторите и наличното семе да се почисти още веднаж. Там където работата бива смущавана от чести спирания на електрическата енергия да се поставят в действие тракторите за задвижване на семечистачните машини.

За да се избегне настоящото нежелано положение и през идната година, необходимо е още от сега да започнат грижите за семенните участъци. Тези площи да се засеят с най-качествен материал. Показателен в това отношение е примерът на кооперативното стопанство в с. Чернолик. Вследствие на хубавите семенни участъци от 36 изпратени проби, кооперативът има 22 първокласни, 5 второкласни и само една третокласна.

Трябва час по-скоро да започне повторното чистене на посевния материал, а там където само кълняемостта е по-ниска и се явява причина за втора класа на посевния материал, да бъде завишена посевната норма. Само по този начин ще бъдат избегнати лошите последствия.

ПОДГОТОВКАТА ЗА СЕИТБАТА ТРЯБВА ДА СЕ УСКОРИ

Получаването на високи добиви от посевите зависи главно от навременната и качествена сеитба. За това много стопанства отделят най-голямо внимание на нейната подготовка. Дуловчани всяка година засяваха есенниците навреме. Резултатите не закъсняваха. Получаваха се високи добиви от пшеницата и ечемика. И това лято реколтата бе добра. Обаче тази година подготовката за сеитбата общо взето в стопанството върви зле.

Лошо върви работата с подготовката на семената. Има още да се почистват около 180 т пшеница. От 150 тона ечемик са почистени 64 тона. А най-голямо внимание трябваше да се обърне на почистването на ечемичените семена, тъй като те първи ще се засяват.

Бавно се освобождават площите. От 7 022 дка слънчоглед са прибрани едва 2 000 дка. А беритбата на царевицата е в началото си. От 28 100 дка, които ще бъдат засети, само 8 210 дка са напълно готови за сеитба.

За да се ускори прибирането на слънчогледа, комбайните трябва да влязат в блоковете. Този начин на беритбата ще освободи работна ръка, която ще може да се използва за вадене на цвекло и за беритбата на тютюна. В това отношение особено лошо е положението в Черник и в Поройно, където площите засети със цвекло са повече. В Черник има да се бере и много тютюн. От площите, на които слънчогледа вече е набран, стъблата трябва да се повалят с валяци, след това да се събират със стъбло-събирачки. Това ще улесни работата.

Не се използват добре и наличните транспортни средства в стопанството. Затова извозването на цвеклото и питите от блоковете се забавят. А слънчогледовите пити са ценен фураж през зимата за овцете. Преди няколко дена поради липса на превозни средства в бригадата на с. Водно един силажокомбайн не е работил цял ден. За извозването на силажа от 5 км растояние са били определени само две каруци.

Лоша е подготовката на сеитбата в с. Черковно. Подготвени са само 14 тона семена. Двете редосеялки още не са готови за сеитбата. Нямат влачки. И валяците още не са ремонтирани.

В стопанството слаба е организаторската работа. Често след прекъсване на тока, кооператорите напускат площадките за почистването на зърното. Така се случва, че след пускане на тока, при селекторите не се намират хора, който веднага да поемат работата. Тук постоянно трябва да има хора. За ускоряване на чистенето на семената при липса на ток трябва да се използват тракторните агрегати. Например може да се използва и агрегата на люпилната в Дулово

И секретарят на градския комитет на партията Ангел Върбанов и председателя на стопанството сами признават, че подготовката за сеитбата изостава. Те отбелязват, че наличната техника и транспортните средства в стопанството не се използват рационално. Бригадните съвети не са изработили необходимия план за сеитбата.

Сеитбата дойде. Затова ръководителите на стопанството и общинският партиен комитет трябва да вземат мерки за предотвратяване на изоставането. За да започне сеитбата навреме, всички сили трябва да се прехвърлят за почистването на семената и за освобождаването на площите.

Зия ИСМАИЛОВ

ВЕСТИ ОТ ГЛАВИНИЦА

Прибирането на слънчогледа е в разгара си

Шум на машини оглася обширните слънчогледови ниви на кооперативното стопанство в с. Главиница Два комбайна вършат работата на много хора. Семето се прибира заедно с дребни примеси от раздробените пити. Самото прибиране се извършва висококачествено без загуби на зърно. В тоя вид слънчогледа се откарва в стопанския двор. И тук именно става неговото отвяване. От севките не са нищо друго освен дребните късчета от слънчогледовите пити, които са отличен фураж на животновъдството.

А провятото зърно веднага се изпраща на „Зърнени храни".

В прибирането на слънчогледа най-важната работа се падна на комбайнерите Димитър Тодоров и Стоян Петков, който се справят добре с поставената им задача. Повече от половината слънчоглед е прибран.

Благодарение на добрите и правилно проведените грижи за посевите те се отплатиха богато. Вместо да се получат при план по 185 кг от дка слънчогледово семе, получават се по 220 кг от декар.

ПРИГОТВЯТ СЕ ЗА ЗИМАТА

Благодарение на правилната организация на работата кооперативното стопанство в с. Главиница можа да си осигури здрава фуражна база. Още при изготвяне на производствената програма за годината, беше взето решение да се използват най-рационално тревните фуражи и отпадъчните продукти от полските култури.

Така се постъпва и сега при прибирането на цвеклото. Листната маса след изрязването ѝ беше старателно събрана и превозена до животновъдните ферми. Само за три дена бяха складирани повече от 2 тона цвеклова листа. Освен това в бригадата има приготвени 2 144 тона силаж и над 220 тона люцерна. Във фуражния баланс на кооператива е включен и грубия фураж— слама и царевичак.

Така стопанисвани добре и разходвани пестеливо, наличните фуражи са добра база за получаване на нормална животинска продукция и през зимния сезон.

Минчо ДОЧЕВ

СЛЕД УСПЕШНО ПРЕДСТАВЯНЕ ХОР „СЕДЯНКА" СЕ ЗАВЪРНА

На 18 септември представителният градски хор „Седянка" при читалище „Доростол", лауреат на Втория републикански фестивал през 1964 година се завърна след концертната си обиколка в Унгария.

Под диригентството на Петър Карагеоргиев бяха изнесени концерти в Хайдусоват, град Дебрецен и Болмозупварош. Унгарската публика посрещна възторжено и топло майсторското пеене на нашите хористи и бурно ги аплодира.

Концертите се превърнаха в истински културни празници и прекрасен израз на българо-унгарската дружба.

Със същата програма хор „Седянка" ще се представи пред силистренската публика в близките дни.



Кооператорите от ТКЗС — Ситово усилено прибират цвеклото.

НА СНИМКАТА: Група кооператори товарят камион с цвекло, предназначено за Захарната фабрика.

СЪС ЗАГРИЖЕНОСТ НА ДОБРИ СТОПАНИ

Повече от 300 низи тютюн от декар

През настоящото лято стопаните от бригадата в с. Цар Асен и Чуковец не скъпиха грижите си за тютюна. Заса диха навреме с качествен разсад и окопаха няколкократно тютюневите насаждения. Естествено правилно проведените агротехнически грижи не останаха без последствия —сега кооператорите се радват на хубаво израслия тютюн, от който са набрани вече хиляди низи листа.

Тези дни започна и елпезенето. Хората от звената очакваха с нетърпение този ден за да видят резултата от цялогодишната си работа. Оказа се, че от декар са набрани по повече от 300 низи.

И в брането и в низането, както и сега при елпезенето на лично място се нареждат стопаните от звеното на Петран Колев. Тяхната работа е за пример на всички.

Въпреки че първите количества елпезиран и денкиран тютюн са оценени от изкупвателните организации на твърде ниска цена—по 1,20 лева килограма, бригадното ръководство се надява тази цена да бъде повишена, тъй като досега са били предавани само тютюневи листа от първа ръка, който не е бил много качествен. Голяма част от съхнещия тютюн обаче е хубав и ще гарантира на бригадата добро възнаграждение.

Руси МИХАЙЛОВ

Въпреки и да беше сведена до минимални размери, години наред смъртността сред животните на бригадата в селата Цар Асен и Чуковец ставаше причина за отчитане на доста разходи и загуби. Това естествено беше добър урок, както за бригадното ръководство, така и за самите животновъди. Затова през тази година още в разгара на лятото въпросът за сносното презимуване на кооперативния добитък беше поставен с цялата му сериозност и тяжест. Определената комисия от ръководители и специалисти обходи всички помещения, където трябваше да презимува кооперативния добитък. И при овчарниците ходи тогава комисията и при новия телчарник, когато строителите довършваха и при птицефермата. В същото време бяха набелязани предстоящите работи, които трябваше да бъдат извършени и сроковете, с които строителите трябваше да се съобразяват. Необходимо бе да се направят нови огради на кошарите, да се замажат агнилниците, да се остъклят помещенията — и старите и новите.

Във връзка с набелязаните мероприятия беше съставена специална група от строители, на която беше възложено да извърши заплануваните мероприятия. И наистина мъжете от звеното на Ремзи Салиев не се посрамиха. В точно определения срок бяха измазани агнилниците и сега предстои направата на нова ограда на кошарите.

Не беше лишен от грижи и внимание и впрегатния добитък, който в тези две съставни села на стопанството е в изобилие. Бригадата разполага с 142 коня, на които също трябваше да бъдат осигурени подходящи условия за зимата. Сега конюшните са заети от съхнещият тютюн, но след седмица-две ще бъдат освободени и може да се смята, че въпросът с впрегатния добитък е уреден.

Преди известно време на заседание на управителния съвет беше взето решение пилетата от с. Цар Асен да бъдат преместени в бригадата с. Колобър, където условията са по-подходящи за тях. Ранното разпределение на животните по бригади улесни и стопаните при складиране на фуражите. Около кошарите вече има струпани купи сено и слама и направени специални канафки за стичане на водата.

Разбира се има да се желае още много по подготовката, но все таки бригадното ръководство и самите животновъди осъзнават с цялата му важност и сериозност горния въпрос и не жалят сили за срочното привършване на подготвителните работи. Защото практиката недвусмислено показва, че колкото подготовката е по-старателна — толкова и резултатите от животновъдството са по-добри. Радостен факт е и това че в сравнение с миналите години, през настоящата смъртността е сведена до минимум. Заслуга за това имат както специалистите, така и самите животновъди — първите със съветите си, вторите с упоритостта в работата си. Ако тази ниска смъртност се запази през цялата година, доходите от животновъдството и през зимния сезон ще бъдат големи.

Радослав РУСЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 17. IX. 1964 год.

ТКЗС	Обран слънчоглед %	Обрана царевица %	Предсеитбена оран %	Поч. пшеница %
Айдемир	54	37	34	80
Калипетрово	82	9.7	33	100
Бабук	51	46	19	86
Алфатар	60	0	52	88
Алеково	84	17	36	83
Иширково	86	21	32	88
Смилец	55	41	40	91
Попина	60	2	38	58
Сребърна	42	33	44	100
Ситово	45	14	34	93
Срацимир	100	24	44	89
Кайнарджа	56	18	27	100
Голеш	54	10	35	84
Средище	23	14	23	71
Тутракан	81	26	24	68
Нова Черна	87	5	28	88
Старо село	100	11	26	100
Белица	92	4.2	25	97
Главиница	69	7	11	100
Ст. Караджа	54	18	19	89
Сокол	62	6	24	69
Зафирово	40	21	26	100
М. Преславец	54	24	52	90
Дулово	58	2	29	75
Межден	85	0	19	100
Окорш	45	1	16	66
Секулово	86	9	29	82
Добротица	92	0	26	100
Чернолик	54	0	21	95.3
Паисиево	31	0	32	88
В-ко ТКЗС	62.5	13.4	29.6	86
ДЗС Силис.	X	X	X	X
„Н. Черна	100	6	50	100
„Я. Забунов	56	12	18	100
„Окорш	52	0	6	100
В-ко — ДЗС	66	8.1	22	100
В-ко за окр.	62	13	29.2	87

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ВАЖНО ПАРТИИНО УСТАВНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА КОМУНИСТИТЕ

Малко са комунистите в ГТП „Градска търговия“— Силистра, на които да не са възлагани партийни поръчения. Видно е от отчетите, водени от партийното бюро, и проведените разговори с комунистите. Партийните поръчения тук се посрещат с разбиране от тях, раждат ентусиазъм, нови отношения в труда, повече отличници, ударници и първенци. Примерът на последните е силно заразяващ.

Партийни поръчения са възлагани на комунистите в ГТП „Градска търговия“ по различни поводи и причини. Още в началото на годината се проведе партийно събрание за приемане плановете и обещанията на предприятието и още тогава на комунистите бяха възложени поръчения. Допълнително такива им се поставиха в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България. Устни или писмени, те заангажират, насочват, движат.

Комунистите бяха изпратени с поръчения на най-трудните обекти. От всичките 36 члена на Партията, 28 са заети в производството на материално-отговорна работа като магазинери, закупчици, шофьори и др. И имат нужния авторитет, граден дълго време от тях, носят заряда на новото в социалистическата търговия.

Гордост за предприятието е комунистът Мехмед Ахмедов от магазин № 118, бригадир на бригада, завоювала звание то „Бригада за комунистичес ки труд“ и носител на „Народен орден на труда“—бронзов. Съзнателно изпълниха своите поръчения за деветме сечието и шофьорът Жеко Божинов, отговарящ за изправността на 3 превозни средства, и закупчикът и председател на профорганизацията Кольо Женков, натоварен с бързата и своевременна доставка на стоките от едровата организация до търговските магазини. В голе мия универсален магазин в града работят четирима комунисти — Мита Павлова, Стоян Узунов и Пенка Недкова. Преди това при тях се трудеше и Катя Михайлова, но тя бе изпратена в магазин № 44. Тези комунисти са безупречни в работата си. Мита Павлова бе излъчена за ударник през второто тримесечие, а Атанас Костов е носител на „Народен орден на труда“—бронзов и значката „Отличник“ на Министерството на вътрешната търговия. С поръчение те помагат на младите търговски работници да усвоят някои норми в търговията, предават опита си на тях. Комунистът Атанас Костов например е обучил комсомолките Димитричка Русанова, Мария Атанасова, Вярка Василева и Миланка Райкова. А Стоян Узунов като член на партията и партийното бюро има поръчение да отговаря за цялостната работа на комсомолската организация в предприятието.

Най-общото съдържание на възложените поръчения е такова—за изпълнение плана по стокооборота, снижение издръжката на обръщението, увеличаване производителността на труда, доставката на широк асортимент от стоки и спазване личната хигиена на работните места. Комунистите от ГТП „Градска търговия“ са поели с готовност тази заръка на Партията и за деветмесечието успяха да застанат в челните редици. Предприятието си изпълни плана и обещанията вместо 100.68 на сто, както бе предвидено, 103.95 на сто. Далеч надхвърлиха обещанията си партийните членове Кирил Кирилов от магазин №115, Мехмед Ахмедов от магазин № 118, Елена Георгиева от магазин №105 и др. Те се отличават от другите с високата си трудова дисциплина, добри другарски отношения, бързото и навременно обслужване на клиентите и др.

Партийното бюро системно е помагало на комунистите да изпълняват партийните си поръчения. На два пъти е разглеждало изпълнението им на партийни събрания. В близка връзка са един с други партийният секретар Атанас Върбанов и заместникът му Ради Иванов, които редовно следят, водят и отчитат партийните поръчения.

Никола НАНЕВ

ДВАДЕСЕТИЯТ РОЖДЕН ДЕН

(По случай 20 години от основаването на ДПО „Септемврийче“)

Родината ни едва що бе извоювала дълго жадуваната и изстрадана свобода. Тази свобода блести в сълзите на майките. Грее в усмивките на партизаните и по бледите и изнурени лица на децата. Страната ни прави първите крачки по избрания от нея път. В тези славни и неповторими дни почти едновременно със свободата се роди и самодейната детско-юношеска организация „Септемврийче“. Тя е връстник на свободата и заедно с нея празнува своя рожден ден—23.IX.1944 година.

На този ден при РМС бе създадена доброволна детско-юношеска организация „Септемврийче“. Тя събра под знамената си децата на работниците и селяните, боеногите и недохранените деца, които също дадоха скъпи жертви и като партизани и ятаци, и като верни и предани помощници на Партията. И тяхната организация с право получи името „Септемврийче“ в чест на септември—месеца на величавите битки и победи, месеца, в който земята с незараснали рани се пробуди и накити, когато изгря свободата. През април 1945 година по указание на Г. Димитров РМС стана инициатор за обединяването на съществуващите детски организации (към всички младежки политически съюзи бяха създадени детски групи— „Стам болийчета“, „Червени ластовички“, „Детелинки“ и др.) в една единна детска организация под хубавото име „Септемврийче“. За възпитанието на подрастващите бяха привлечени не само младежите, но и НС на Отечествения фронт, Министерството на просветата, Женският съюз, Профсъюзите и др.

През 1949 година, след смъртта на големия приятел и любим другар на децата Г. Димитров организацията започна да се именува Димитровска, а през 1951 година II конгрес на ДСНМ реши димитровските септемврийчета да се наричат „пионери“. Това име означава, че те ще създават и внасят новото и полезното в живота. Ръководството на организацията бе поверено на ДСНМ.

След обединението в живота на организацията като че ли нищо не бе се променило. Децата както и по-рано се групираха по четири от 10 до 30 другарчета със свое детско ръководство, но... вече задружни, без да се делят. Учителите и директорите им помагаха да се възпитават в духа на историческото дело на 9. IX 1944 година, да станат бъдещи добри, честни и преданни граждани на родината, доблестни и способни строители на нова България.

Всеки рожден ден се посреща с равносметка за миналото и с поглед към бъдещето.

Днес можем да кажем, че детството в нашата страна стана пионерско. В пионерската организация членуват над 700 000 деца. На всеки пионер заедно с червената връзка, която от 1948 години на трепти на гърдите му, пионерската организация дава възможност да почувствува радостта, че е частица от голямата армия на строителите на новото общество, създава у него първите навици да живее, да се учи и работи по комунистически.

Младите димитровци според силите си участвуват в борбата за построяването на социализма и комунизма. Те събират вторични суровини, с увлечение берат лековити билки и диви плодове, прибират класове, залесяват. Давайки своя принос за кампанията „Пионерски труд за родината“, пионерите извършиха истински трудови подвизи. Набраха над 7 милиона кг билки и с получените пари бяха купени 5 електрически локомотива. Със събраните 3.5 милиона кг вторични суровини бяха построени 80 вагона. На отнадъчна хартия бяха отпечатани голяма част от учебниците през изминалата година. В нашата страна има пионерски железопътни линии, мостове и гари. В усилените летни дни пионерите помагат в ТКЗС и ДЗС и записват в книжката на дружната богати трудодни.

Разностранна е трудовата дейност на пионерите. Тя им носи радостта, че помагат на народното стопанство, възпитава у тях основната комунистическа добродетел — любов към труда.

Огромният интерес на пионерите към науката и техниката ги сприятелява с „Бригадите за комунистически труд“. Тази нова дружба внася сред пионерите устрема на бригадите за комунистически труд, тяхната дисциплина, новото им отношение към труда, новия морал. Във връзка с нея се разгоря и съревнованието за получаване званието „Образцов пионерски отряд“.

Примерът на хората, които строят социализма и комунизма, силно влияе на децата, съдействува да се създаде у тях идеи на убеденост. В пионерското ежедневие влезе нова романтика — романтиката на машините. И пионерите с увлечение работят в техническите кръжоци, където проявяват страстност, детското си творчество и самостоятелност.

Пионерската организация създава активни личности, стопани и творци на новия живот. Тя е естествената среда, където протичат основните процеси от развитието на децата.

Походите, увлекателните беседи, интересните сборове, конкурсите, туристическите екскурзии, експедициите, създаването на летописни книги и изучаването на революционното и героично минало на народа и на родния край дават истинската радост на пионерските години. Вярна на заветите на Г. Димитров пионерската организация възпитава подрастващите в дух на дружба между народите, на социалистически патриотизъм и пролетарски интернационализъм, на вярност и преданост към великия Съветски съюз, да бъдат неуморни и последователни борци за мир.

Далеч назад са останали трудностите и родителските страхове при създаването и организирането на първия детски лагер край Бургас. Днес няма кътче от страната ни, което да не е огласяно от веселите детски песни и игри, от безгрижния и радостен смях, детските лудории; което да не е алеело от лумналите лагерни огньове.

Хубави са делата, с които пионерите посрещат своя вълнуващ празник.

Бъдещето. Това са пионерите, из чиито среди израства надеждата, смяната, която ще продължи започнатото, ще построи социализма и комунизма.

Изпълнявайки заветите на Г. Димитров, пионерите още по-упорито и страстно ще се учат, успешно ще овладяват най-новите постижения и новости в науката и техниката. Ще крепнат физически, ще затвърдяват своята воля и характер. Дружни, с горещи и любещи сърца още по-упорито и усърдно ще работят за своята скъпа Родина

Двадесетгодишната Димитровска пионерска организация „Септемврийче“ празнува.

СЛЕД ПРАЗНИЧНИТЕ ТЪРЖЕСТВА

Отшумяха празничните дни Отново в предприятията и и учрежденията закипя трудова надпревара. Затракаха тъкачните станове и в ДИП „Добруджа“ — Силистра. На трудова вахта застана многобройният колектив, за да продължи борбата за предсрочното изпълнение на производствения план.

Постигнатите успехи за осемте месеца на годината, 21 687 метра надпланова продукция, бяха достоен рапорт пред Партията и правителството на деветосептемврийската манифестация. Сега пред партийното и административното ръководства стои задачата, предприятието да запази темповете на изпълнение на ежедневните производствени графици и осигури успешното изпълнение на годишния производствен план.

В последното си предпразнично заседание бюрото на партийния комитет обсъди постигнатите резултати и с цялата си сериозност постави като задача на всеки комунист, пред младежките и проф съюзните ръководители, а така също и пред целия актив, да бъдат пример за подражание в първите след празнични дни в борбата за изпълнение и преизпълнение на личните норми.

Какво показват резултатите от първата тридневка след празника? Планираните за тридневката 52 500 метра плат колективът изпълни сто на сто. Особено добри резултати постигна секцията на комуниста Димитър Георгиев, която по план за три дена да произведе 3 483 метра плат постигна 3 846 метра. И тази на Станко Гебешев, коя то при план 3 484 произведе 3 749 метра.

Отново сред големия колектив на челно място е знатната тъкачка Сабрия Ахмедова, която по план за три дни да произеде 435 метра плат изтъка 512 метра Неотстъпиха от своите успехи и тъкачките Йорданка Маринова, която вместо 290 метра изтъка 315 метра и Гюлбия Ешерефова, която вместо 435 изтъкна 498 метра

Производствената работа, трудовата и производствена дисциплина не са чужди и на двете бюра на първичните партийни организации в предприятието. Както преди празника, така и сега въпросът за ритмичното изпълнение на производствения план стои в центъра на тяхната дейност На заседание в близките дни на месеца партийната организация при „Б“ смяна, с партиен секретар др. Марийка Нейкова, наред с другите задачи ще обсъди и състоянието на изпълнението на трудовите норми, а така също и трудовата и производствена дисциплина. Подобно заседание ще проведе и бюрото на първичната партийна организация в смяна „А“ с партиен секретар др. Станчо Димов.

Правилната и добре организирана ежедневна отчетност дава възможност както на партийното, така и на административното ръководства да следят отблизо производствената дейност на предприятието.

Един от въпросите на заседанието на дирекционния съвет от 12 септември т. г. бе — разглеждане на резултатите от производствената дейност на колектива през първите следпразнични дни.

Досегашните резултати и създадената организация са ярък показател, че колективът на предприятието твърдо е решил да отрапортува пред Партията в края на годината с успешно изпълнен годишен план.

Иван НИКОЛОВ

ОСЪЩЕСТВЕНА МЕЧТА



—Добро утро, Тодорке!
—Добро утро!

Този кратък поздрав прозвучава почти всяка сутрин рано пред сладкарницата в с. Добротица. На него отговаря ранобудната продавачка в сладкарницата Тодорка Иванова Тази средна на ръст жена, с набито тяло и широко, украсено с будни очи лице, посреща всеки ден първите лъчи на зората на своето работно място. За нея няма по-голяма радост от тази, да приеме в магазина първите посетители и в общия смях да сподели радостта си и задоволи техните искания.

Много са хубавите думи, казани за Тодорка от хората, за нейната ранобудност, отзивчивост и сръчност. Познават упоритостта й не само тук в магазина, но и на полето, в училището, където работи като прислужничка две години. Но ласкавите думи за нея не са примамка за самозабрава. За Тодорка те са признание и задължение. Стимул да работи още по-упорито като то търговски работник — нейна осъществена мечта.

Изминалите години, преживяните радости и трудности научиха Тодорка на истинско майсторство в работата. В магазина винаги ще намерите желаната стока, изложена нагледно, чисто, красиво. Тя живее в напрегнатото ежедневие с плана и обещанията си, дадени от нея пред Партията. Със съревнованието, което води с колежката си от сладкарницата в с. Секулово. Труд и мисли— това са нейните ежедневни грижи които облагородяват неуморимото й сърце, влчват сили в него, правят я човек на новото социалистическо общество и още по-прекрасното ни комунистическо утре.

Не една награда получи Тодорка през изминалите години, не една похвала. Много труд положи тя и през тази година, за да изпълни плана си. Посрещна празника на Свободата с радост, защото вместо планираните за осеммесечието 16 700 лева стокооборот, тя реализира 22 483 лева. За постигнатите успехи Тодорка отново получи една блуза като награда и похвалата на ръководството.

Така комунистката Тодорка Иванова с делата и умението си изпълнява поетото задължение да завоюва тази година високото звание „Ударник на комунистически труд“.

Иван ПЕЙЧЕВ

ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Биогенните стимулатори --- огромен резерв за увеличаване продуктивността от животновъдството

Същност и действие

Биогенните стимулатори са веществата, които се образуват във всяка органическа тъкан, поставена при неблагоприятни за нея условия. Те се формират в процеса на приспособяването на тъканта към неблагоприятните въздействия на външната и вътрешна среда (ниска температура, липса на светлина, усилена мускулна работа, облъчване с рентгенови и ултравиолетови лъчи и пр.) Тези вещества инжектирани на животни или човек повишават жизнените процеси на здравия или болен организъм

Относно химическата им природа съществуват много хипотези. Преобладаващо е мнението, че активността на биогенните стимулатори се дължи на органичните киселини, образувани като междинни звена при нарушената обмяна на веществата. Най-главната им съставка са карбоновите киселини. Тяхната биологична активност се усилва и от редица други продукти на междинната обмяна образувани в консервираната тъкан. Образуването на активни вещества при съхранените при неблагоприятни условия тъкани представлява закономерност, която се наблюдава в цялата природа.

Биогенните стимулатори оказват сложно въздействие на организма. Те повишават количеството и активността на ферментите, влияят на функциите на жлезите с вътрешна секреция и нервната система. Повишават общия тонус и възстановяват нарушената регулаторна функция на централната нервна система. Те променят хормоналния профил на организма. Освен това повишават защитните свойства на организма и неговите възстановителни способности и устойчивостта му срещу болезотворни микроби, без да имат специфично действие срещу тях. Биогенните стимулатори се използват за лечебни и профилактични цели, а освен това и за повишаване на продуктивността на животните.

Какво показа опитът в ТКЗС с. Сраџимир

С цел да повишим прираста през тази година в началото на април и май ние третирахме с биогенни стимулатори 174 телета и 17 малачета в ТКЗС — Сраџимир през 15 дни с по 15 милилитра биостимулатори. За проверка на ефекта от приложението им изградихме две контролни групи от по четири телета почти еднакви по възраст и тегло. Едната група от тях инжектирахме с биостимулатори, а другата не. След привършване на работата с помощта на бригадира Велико Димитров ежемесечно следяхме прираста от двете групи животни. Оказа се, че групата третирани телета дадоха през юни с 44 кг по-висок прираст от нетретираните или средно по 11 кг на животно. През юли същата група даде с 25 кг повече прираст или средно с по 6.5 кг на животно за месеца. Като се изчисли на базата на контролните групи с колко е увеличен приръста в угояването се идва до извода, че от 174 телета и 17 малачета е получено през месеца 2 001 кг живо тегло месо в повече, а през юли 1 203 кг, или общо за двата месеца 3.2 тона. Увеличеният прираст от приложението на биостимулаторите за тези два месеца се равнява на получени в повече 16 телета със средно живо тегло по 200 кг.

От всичко това става ясно, че биогенните стимулатори представляват огромен резерв за повишаване продуктивността от животновъдството в окръга. Особено голямо приложение те трябва да намерят при говедата и свинете, тъй като увеличават теглото им с 10-15 на сто. Най-очебиен е техният ефект при закърнели и изостанали в растежа си млади животни. Те дават с 20-40 на сто по-голям прираст в сравнение с нетретираните, като в кратък срок се нормализира нормалният им растеж, а смъртността сред закърнелите рязко спада.

Биогенни стимулатори бяха употребени в по-малки размери и в някои други угоителни ферми от окръга, но това е все още не напълно използван резерв. Необходимо е те да намерят още по-широко място в животновъдната и ветеринарна практика в нашия окръг.

д-р Георги СТЕФАНОВ
от Окръжната ветеринарна лечебница

ИЗ СТРАНИТЕ С НАРОДНА ДЕМОКРАЦИЯ

ДЕЛА, ДОСТОЙНИ ЗА СВОЕТО ВРЕМЕ

През миналата година Чехословакия произведе почти 29.9 милиарда квч електроенергия, а през тази година ще произведе повече от 32.2 милиарда квч. Това означава, че по производство на електрическа енергия на глава от населението Чехословакия е на второ място сред социалистическите страни (след ГДР) и надмина такива развити страни като Франция и Белгия. Постигането обаче не е достатъчно. Развитието на промишлеността, електрификацията на транспорта и на селското стопанство, пълната електрификация на селата изисква непрекъснато да се повишава производството на електроенергия. За Чехословакия това означава да се изградят преди всичко топлоелектроцентрали на базата на въглища, тъй като водните ресурси за построяването на хидроелектроцентрали в ЧССР са малко.

Обуздаването на Дунав

На река Дунав, имаща за разлика от останалите чехословашки реки достатъчно вода през цялата година, ще се изгради електроцентрала, която ще работи непрекъснато. И така ЧССР в сътрудничество с Унгария пристъпва към енергийното използване на Дунав. От миналата есен са в ход подготвителните работи за изграждането на две хидроелектроцентрали с общ капацитет 900 мегавата. Едната ще бъде построена край Габчиково на чехословашка територия, а втората — на унгарска територия край село Нагмарош.Електроцентралата край Габчиково ще бъде разположена на Дунав. Тя обаче ще получава вода от огромен язовир (около 50 кв. км), който ще се образува след като Дунав бъде преграден под Братислава. Този язовир ще бъде свързан с електроцентралата чрез канал, по който ще тече 12 000 куб. м вода в секунда. Каналът ще минава над околния терен. Това ще позволи да се използува водният пад (21 м) край самото село Габчиково. Осемте турбини в електроцентралата край Габчиково ще произвеждат заедно с турбините в електроцентралата край Нагмарош около 3.8 милиарда квч годишно. Тази електроенергия ще се разпределя по равно между ЧССР и Унгария.

Първата чехословашка атомна електроцентрала

През 1968 година ще бъде завършена първата чехословашка атомна електроцентрала, която се строи в Словакия край Търнава. Като гориво тя ще използува естествения уран. Тази електроцентрала е един от типовете на редицата електроцентрали, които в бъдеще ще се изграждат в страните на СИВ.

Реакторът на атомната електроцентрала ще се помещава в сад, който е световен уникум, с форма на цилиндър, чиято горна част се снема. Работата на реактора ще бъде автоматизирана. В машинното отделение ще има три кондензационни турбини, всяка с мощност от по 50 мегавата.

Самият строеж на електроцентралата е забележителен както по изпълнението, така и по монументалността си. Въпреки че реакторът ще се помещава под земята, строежът ще бъде висок 45 метра. Освен това тук ще изникнат и много помощни обекти.

Опитът, получен при построяването и работата на първата чехословашка атомна електроцентрала, ще послужи и на всички останали страни от СИВ при създаването на модерни енергийни бази, в които все по-решаваща дума ще имат атомните електроцентрали.

Ян МАЛИ

ZIYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

BÜTÜN KUVVETLER Güz EKİMİNE VERİLMELİDİR

Güzlüklerden yüksek gelir almak için esas şartlardan biri ekimin zamanında ve kaliteli yapılmasıdır. En elverişli ekim yapmak sırası ise eylül ayının sonuna doğru başlayıp, 20 ekime kadardır. Bu zaman zarfında ekilen taneler iyi kökleniyor, kardaşlanıyor ve neticede bol mahsul veriyor.

Sancağımızda güz ekimine artık her an başlanılabilir. Bu ise işletmelerin ekime her hususta hazır olmalarını talebeder. Bu an durum nasıldır? Bu yıl 665,000 dekar araziye güzlük ekilecektir. Halen 300,000 dekardan fazla araziden ilkyaz bitkileri toplanmamıştır. Misir ve gündöndüler yavaş toplanıyor. Daha 100,000 dekar gündöndünün, 200,000 dekar misirin toplanıp yerlerinin serbes bırakılması hususunda acele etmek gerek. Sokol, Dulovo, Okorş ve bazı başka TKZS—lerde yazlıkların toplanmasında gecikiliyor. Gündöndü ve misir toplamıya onlar henüz başlamışlardır.

Ekim önü sürüm de lâzım gelen hızlılıkla yapılmıyor. Şimdiye kadar 200,000 dekar yer sürülmüştür ki, bu hiç de tatmin edecek değildir. En az sürüm St. Karaca, Glavinitsa Tutrakan v. b. işletmeler yapmışlardır ki, bu işletmelerden bütün ekim önü sürümünün ancak yüzde 15-20-si hazırdır. Bazı yerlerde ekimönü sürüme toprağın kuru olması mani olsa da ekseriyetle tarlaların yazlıklardan serbes bırakılmaması esas sebeptir. Mejden, Srebırna v. s. kooperatiflerde vaziyet böyledir.

Ekilecek tohumun temizlenmesi de henüz sona erdirilmemiştir. 15,250 ton tohumun 13,000 tonu temizlenmiştir. Plâna göre tohum yoklama inspeksiyasına 928 proba yollanması lâzımken, şimdiye kadar 690—ı yollanmıştır. Yollanan probaların 25—i istenilen standarta uygun olmadığı gibi yüzden fazla sı ise üçüncü mevkidedirler. Böyle kalitesiz tohumlarla ekim hiç de yapılmamalıdır. İyi temizlenmiyen tohumlar, ikinciye temizlenmelidir. Tohum temizleme işinin iyi gitmediği köyler de vardır. Meselâ, Zafirovo köyü tohumlarında çavdar cokçadır. Staro selo köyünde plâna göre 224 ton temizlenmesi gerektiği halde, ancak 150 tonu temizlenmiş ve probaya gönderilmemiştir. Popina da ise 387 ton tohumun yalnız 180 tonu temizlenmiştir.

Arpa tohumunun temizlenme işi de iyi vaziyette değildir. Bir çok işletmelerde arpa temizlemeye bu günlerde başlandığı gibi probaya da yollanmamışlardır. Malûmdur ki, ilkten arpa ekimi yapılır.

Artık her işletmede muayyen arazi ve tohum, ekime hazırdır. Ondu için hergün ekime başlanmalıdır. Bununla beraber yazlıkları toplayıp arazinin serbes bırakılması, ekilecek tohumların temizleme işi hızlandırılmalıdır. Bu hususta bütün kuvvetler seferber edilmeli, hamle günleri teşkilâtlandırılmalıdır. Şimdiki tempolarla devam edilecek olursa, yazlıkların toplanması uzayacak, ekim de geçikecektir. Böylelikle de plânlaştırılna gelir alınamıyacaktır.

Arazinin zamanında serbes bırakılması için tehnika da olanca güciyle işe koşulmalıdır. Netekim Babuk, İşirkovo ve Alekovo işletmelerinde gündöndü saplarını toplamada makineler işe koşulduğundan hazırlık iyi gitmektedir. Bütün işletmeler onlardan örnek alabilir.

Keza misirler de misir toplama kombaynlariyle yapılmalıdır. Elle toplanan yerlerden misir sapları acele top lanıp, tarlaların kenarına yığılmalıdır.

İşlerin gerginliğine rağmen ekim yapılacak sahalar kabak kökeni, çeşitli yaprak ve başka kalıntılardan da iyice temizlenmelidir. Toplanan kalıntılar bir yere yığılıp yakılmalıdır. Böylece kaliteli sürüm ve ekim yapılma şartları yaratılacaktır.

Güz ekimini kaliteli ve zamanında haketmek için iş başına!

İLK DERS GÜNÜ

Bu gün açar emellerin sönmezi
Bu gün yanar yüreklerde kıvılcım,
Bu gün geçer hâtıranın dönmezi
Bu gün parlar çocukların inancı.

Çünkü mektep dillerini çözecek,
Muallimden her gün bilgi alacak,
Arzular ki, güneş ile gelecek,
Uzak gören bakışlarda kalacak.

Bu gün neşe yüklü körpe yürekler,
Fidanlarda gönül yurdu dallanır.
O gün kanat çırpar bütün dilekler
Yurt sevgisi dudaklarda ballanır.

Yumak yumak çiçek açmış odalar,
Bahar konmuş rahlelerin üstüne.
Sevincini paylaşıyor çocuklar,
Ufuklar açılıyor şarkı sesine.

Bu gün, ilk ders günü, bütün ışıklar
Bir ateştir çocukların bağrına
Ellerinden çıkan sıcak alkışlar
Selâm olur gidilecek yarına! ...

Mustafa MUTKOF

İLK ADIMLAR

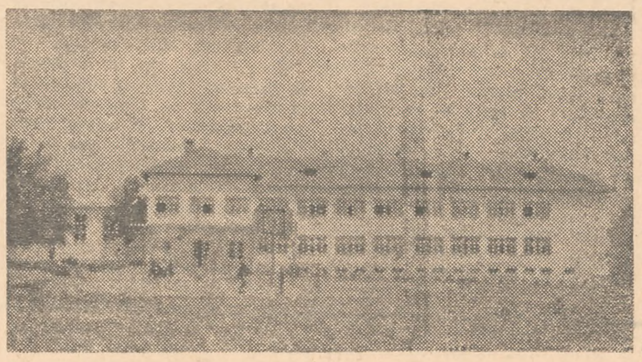
Sakin bir eylül sabahı. Sokaklarda büyük bir canlılık var. Talebeler bayram elbiselerini giymişler, acele acele pek çok sevdikleri „A. S. Makarenko“ mektebine doğru yürüyorlar. Yüzlerindeki tebessüm büyük bir sevincin ifadesiydi

„A. S. Makarenko“ mektebi. Bu mektebi belki de Silistrada henüz bilmiyenler de var. O, bu sene üçüncü defa ilk ders yılı açıyor. Yepyeni bir mektep binası. Sevinenler yalnız talebeler değil, ebeveynleri de onlarla birlikte. Hele de birinci sınıf talebelerinin anne ve babaları. Bugün onlar da evlâtları kadar heyecanlı.

İşte, mektebin müdürü Kosta Petrof yoldaş, kısa bir konuşmasından sonra beşinci sınıf talebeleri en küçük kardeşlerini selâmladılar ve sınıf odalarına kadar onları geçirdiler. Bu heyecanlı günde onlara her şeyi göstermek, öğretmek istiyorlardı. Zaten bu gün herkesin dikkatı, bu küçük kardeşlere çevrilmişti. Bilhassa birinci sınıf muallimeleri Stanka Koleva ve Yordanka Todorova. Sanki onlarda heyecan içindeydiler. Her çocuğun yanına gidiyor, her birine ayrı bir şeyler söylemek istiyorlardı.

— Renginar Bahrieva, sen işte şu rahlede, Plamenle birlikte oturacaksın, diyor Stanka Koleva. Bütün gözler muallimeye çevrilmişti. Yarının mühendisi, hekimi, subayı ve komunizm kurucusu olan bu mini mini yavrular ilk ders yılına işte böyle başladılar.

A. BEYTULLOF



Zil vurdu

15 eylül sabahı. Güneşin bol ışıdığı, rüzgârın, hafif hafif estiği bir sabah. Güllerin, gerginelerin hrizantemlerin allandığı bahçelere ne de yakıştı kara mantulu beyaz yakalı nazik talebelerin gezintisi...

„Gagarin“ ilk okulundayız. Saat henüz yedi. Al benizli çocuklar acele acele geliyorlar. Üçer-beşer, konuşa-gülüşe, neşeyle... Aralarında küçümenleri de var. Bunlar, ilk sınıfa basanlar. Ana-babalarıyle mektep eşiğini ürkek ürkek adımlıyorlar. Bir baba:

—Daha cesaretli oğlum, daha cesaretli. İlim ocağının kalesini adımlıyorsun. Hem de şerefli „GAGARİN“ adını taşıyan mektep bu! Gagarin gibi semalarda uç yüksel!..

Saat tam yedi buçukta ilk zil çaldı. Talebeler sınıf sınıf diziliverdiler. Sınıf muallimleri de yanlarında. Ebeveynleri de burada. Açılış törenine gelmişler. Mektep avlusu 540 talebenin vızıl vızıl sesiyle dolu. Onlardan 120 türk çocuğu da bire varınca sırada.

„Hoş geldiniz birinciler!„ şiarı okunuyor karşıda. Piyoner koro grupu oraya dizildi. Şen tatil günlerine, ilme, muallime hasredilen şiir ve şarkılrla tören açıldı... Söz, mektep müdürü Elenka Kondovaya verildi. O, Halk idaresi yıllarında maarif davamızın ulaştığı başarıları andı. Talebelere yeni jübile ders yılında yüksek başarılar diledi. Ana-babalarına da evlâtlarını hazıronculuğa ve numru için çalışmıya alıştırmayıp, dayanıklı bilgi edinmeleri hususunda yardım etmelerini belirtti. Ondan sonra birinci sınıfa basan 114 talebeye kitap mektepönü terbiyeye gelen çocuklara da bonbon verildi. Söz ve şarkıları tatlı olsun diye...

Tekrar zil çaldı. Talebeler sınıf odalarına girip, normal derse başladılar. Böylece yirminci defa hür olarak insana kanat veren ilim kalesinin fethına başladı gagarinciler.

Silistra **Hikmet ŞANOF**

YENİ KUVVETLERLE

Bu sabah köy yine nazik seslerle çınladı Talebeler ellerinde çantalarıyle ilim ocağına acele ediyorlardı.

Yeni elbiselerle hakiki bayrama gidiyorlardı İlim ocağına güleç yüzlerle yürüyorlardı. Tatide yeni yeni kuvvetler topladıkları her hareketlerinden belliydi. . .

İlk zil talebeleri mektep avlusuna toplayıverdi. Müdür, heyecanlı sözlerle talebelere „Hoş geldiniz. . .“ dedi ve Halk idaresi yıllarında ahalimizin kültür başarılarından bahsetti. Ondan sonra çocuk bahçesinden yavrular şarakı ve şiirler söylediler. Zülfüye, Nayit ve Behice şiirlerini en güzel okudular. . .

Sonunda, 5-inci sınıf talebeleri birinciye ayak basan en küçüklere kitap, defter ve çiçek verdiler.

Böylece yeni ders günü heyecanla başladı.

Bosna-Silistra

Hüseyin RASİMOF

Hayvancılık yüksek gelir ocağı oldu

Çernolik işletmesinin inek fermasi iki-üç yıldır süt blânını dolduramıyordu. Bu yıl başında plânlar kabul edildikten sonra inek bakıcılar azimle çalışmaya başladılar. Öncülerin tecrübesini sırasiyle öğrendiler... Ulaşılan başarılar sağıcıların yüzünü güldürdü.

Onlar sekiz aylığın sonunda 359 436 lt. yerine 437 000 lt. süt sağıdılar. Bu yüksek başarıya ulaşmada Kadriye Ahmedovanın payı en büyüktür. O, 1 eylüle kadar senelik blânının yüzde 91 — ini yerine getirmiştir. Kadriye tecrübesini arkadaşlarına da öğretiyor.

İşletmenin koyun fermsi da yüksek başarılara ulaştı. Plân gereğince koyunlardan 252 000 lt. süt sağılması lâzımken 262 000 lt. sağıldı. Bir eylüle kadar devlete verilecek olan 850 000 yumurta da teslim edildi. Bu hususta ise Yarabitsa köyü tavuk fermsı ön saflardadır.

Bu azimli çalışmaların nticesi yıl sonunda Çernolikliler hayvancılıktan yüksek gelir almış olacaklardır.

Ziya İsmailof

Güz ekimine son hazırlıklar

„Güz ekimine lâzım gelen hazırlık vaktında ve kaliteli yapılmalıdır“. Pravdalı İlyaz Kerimofun brigadsı güz ekimine işte bu şiar altında hazırlanmaktadır. Mehenizatorlar da gece gündüz ekim önü sürüm yapmaktadırlar. Ahmet Alief Kırcı, artık 3,000 dekardan fazla ekimönü sürüm yapmışlardır.

Tohumların temizlenmesi hususunda da gecikilmemektedir. Lâzım olan 120 ton ekinin 90 tonundan fazlası temizlenmiştir.

Bir kaç gün sonra bütün hazırlıklar sona erip, zamanında ve kaliteli olması için olanca kuvvetle ekime başlanacaktır.

Recep EBAZEROF



Onu daima kooperatorlar arasında, daima işinin başında bulursunuz. Gece demez, gündüz demez, yorulmak nedir bilmeksizin çalışır. Köylüsüne hizmette en büyük bahtiyarlık duyar. Hayvanların iyi bakılmasında, süt plânlarının doldurulmasında onun rolü hissedilir derecededir. Tarlaların veimliliği de arttı yardımı sayesinde. Gelir çokalınca halk da ferahlanıverdi...

İşte bu hizmeti resimde gördüğünüz açık alınlı, parlak bakışlı Diçlvolu brigadir Hüseyin Şabanof görme ktedir.

ÇALIŞKAN MAGAZİNER

Paisievo bölgesinde tam on bir magaziner çalıştır. Lâkin bunlar arasında en çalışkanı Zebil magazineri Zakir Haliloftur. Uzun yıllık tecrübesi olan bu magaziner çalışkanlığı ve tatlı dilliliği ile her müşterinin gönlünü ele alır. Bundan olacak ki, kendi köylülerinden maadâ Vılkan ve Listets ahalisini de müşteri edinmiştir. Zakirin yanına herkes gelir. Zira o küçükle küçük, büyükle büyük olmayı pek becerir. Sonra, magazinin estetik şekilde dizilişi ve temizliği de herkesin dikkatını çeker. En mühimi ise, müşterilerin her aradıkları malı burada bulmalarıdır. Bundan olacak ki, Zakir Halilof ilk altı aylık plânını yüzde 136-yla icra etti ve bölgede birinciliği kazandı.

Zebil magazineri şimdi de durmaksızın çalışıyor. Zira bütün yıl birincilik bayrağını elinden kaçırmamak niyetindedir. Şüphesiz buna da muvaffak olacaktır. Çünkü o yalnız ağustos ayında plâna göre kasaya 6,500 lv. teslim ederek aylık plânını yüzde 138-le doldurdu. Halilofun, bu azimli çalışması neticesinde yıl sonunda da birinciliği kazanacağına şüphe edilmez.

Ahmet DEMİROF



BOSNANIN MUALLİMESİ

Bosnalı Eyup usta çok konuşkan bir adamdır. Romanya çokoy idaresi yıllarında tahsil görememiş, fakat ilmi çok sevenlerden Her şeyi öğrenmek istiyor, alâkadar oluyor. Halk idaresi gelince Eyup usta, şöyle bir göğüs geçirerek:

—Artık benim vaktım geçti ama, evlâtlarımı istediğim gibi okutacağım şimdi. Uzun yıllar susadığım ilim kaynağından varsın onlar kana kana içsinler, dedi...

Ustanın kızı Ruziye Eyubova, yüzlerce bahtiyarların arasına daha küçük yaşlarda katıldı. iptidaiye ve rüştiye tahsilini hiç zahmet çekmeden köylerindeki yeni açılan halk mektebinde aldı. Hem de hiç masrafsız. Geçmişte yürürlükte olan mektep taksaları ve daha bir çok vergiler artık hayatın kabul etmediği, yararsız bir zulüm gibi sahneden ebedî olarak indirilmişlerdi.

Ruziye Bosna köyünün ye dinci sınıf tahsilli ilk kızı idi. Bütün köylüler onunla gururlanıyor, ona hürmet ediyorlardı Fakat Ruziyeyi tatmin etmiyordu ulaştığı bu başarı. O daha bilgili olmak istiyordu. Kalbindeki yegâne arzu, halk muallimesi olmaktı. Zira bütün köy kadınlarını ve hattâ akranlarını bile eski kılık ve kıyafette gördükçe bu genç kızın kalbi sızlıyordu. Geçmişin bu kalıntılarını tamamiyle ortadan kaldırabilmesi için Ruziyenin çok çalışması ve, tahsilini yükseltmesi lâzımdı... İmkânlar genişti. Çok sevdiği pedagoji mektebine yazıldı. Çalıştı, okudu, öğrendi. Seneler akıp gidiyordu...

Bosna. Ruziyenin gözleri kadar geçmişi kara olan Bosna. Aç kollarını da kucakla ilk meyvanı. Hem de nekadar olgun. Yirmi yılın yetiştirdiği bir meyva. Genç şair ve şarkıcımız Osman Azizof „Söyleme bu kadar“ şiirinin

Aç kollarını Deliorman geliyorum
İster düzün olsun, yokuşun olsun
. . . . . .
Ne kıskanılır zaten senden
Ecdatlar canı kıskanmamış
Ben bir parça mı kıskanayım bu candan.

kupletinde sanki Ruziyenin duygularını terennüm ediyor du. Evet, Ruziye durmadan, yorulmadan çalışacaktı Bosnada. Hiç bir şeyini kıskanmıyacaktı köyünden.

İşte Ruziye böyle böndü Bosnaya. Üç seneden beri bül büller gibi ötüyor burada bütün köydeşleri de ötsün diye. Onun en büyük faaliyeti yetişmekte olan neslin yeni ruhta terbiye edilmesi uğrundadır. Zira seneler geçince Bosnada daha onlarca Ruziyeler yetişecek. Zaten bu genç muallimenin en büyük arzusu da bu değil miydi?

Ahmet NAİMOF



Köyün mürebbisi

(FEYLETON)

D... köyüne bilseniz kaç muallim geldi, çalıştı ve gitti. Öyle amma T... bu köye mürebbi gelip halk arasında uyandırdığı yanıklar kadar kimse uyandırmamıştır. Yediden yetmişe, kadın erkek, konu komşu mürebbi hakkında konuşuyor yeni haber ağızdan ağıza dolaşıyor lu. . .

Güneşin son şuaları ufka kavuştuğu sırada, altmışlık Veli aga da dayak dibi muhabbetinde bu akşam habire yeni mürebbi hakkında:

—Bırakın şu kepazeyi ulan, dam diyeceği yerde samanlık diyor, yolda yörümeğe bilmiyor da evlâtlarımızı terbiye edecek. Ayak kapları boyasızlıktan tozamış, pantolonu leke leke olmuş, paçaları boru gibi terziden çıkalı ütü görmemiş. Saçlar allak-bullak, çehre haftalarca tıraş görmüyor da ne olur ondan. Adamın, dışına bak da işini anla. . .

— Eh Veli aga, okadar da uzun değil ama. Sen Nasradın Hocayı hepten de unutuverme bakalım. Keramet giyimde değil, iştedir, deyici oldu başkası. Veli aga biraz kızarak:

— Sen de oraya çekme işi ba aganın. Biz biliriz onu okadar. . . Göreceğiz bakalım ne yapacak. Ama onda değil, yollıyanlarda kabahat...

T... vazifesine merakla sarıldı geldi herkese. İlkten çalışma odasına 30 kadar talebe gelirdi. Bir neden sonra talebelerin sayısı azaldıkça azaldı. Talebeler çalışma odasında değil de, evde okumayı, sokakta oynamayı tercih ettiler. . . Bu hali sezen mektep yönetmenleri sebebini araştırdılar. Mürebbiye yardım edelim dediler. Sınıf muallimleri, piyoner aktifi oturuma çağırıldı. O:

—Ben mürebbiyim, yapacak işimi bilirim. Onları ben... Amma talebeler gelmiyorlar işte. Hattâ ev ev dolaşıyorum, ebeveynlerle görüşüyorum, yine gelmiyorlar, diye ağlanıyordu.

— Sebep ne, sebep?! diye soruluyordu.

—...!?

Bir gün sınıf muallliminin biri Hüsnüyü, Hüseyini, Mehmedi huzuruna çekmiş, sorguya tutuyordu:

— Eee, söyleyin bakalım! Niçin çalışma odasına yine gitmez oldunuz? Bak, zayıf numru almışsınız yine. Sizin kulaklarınızı koparacağım. . . Söyle ba Hüsnü, niçin susuyorsun? ! Baban ne dedi, ha, hatırlıyor musun? „Eti senin kemiği benim“ demedi mi?

Bu hırs ve hırçınlıkla muallim hemen Hüsnünün üzerine yürüdü, kulaklarından yakaladı ve sarsmaya başladı. Hüsnüceğiz ürktü, her tüyü diken diken oldu. Kedi karşısında titreyen bir fare gibi, diğerleri de titreşmeye büzülmeğe başladılar. Hüsnu hıçkırıklarla:

— O, o kovdu bizi muallim yoldaş. Mürebbi uğrattı bizi. Kendisi içeri dışarı girip çıkıyor. Bizi rahat bırakmıyor, okutmuyor. Tatlıcı dükkânına gidip, biskvit, leblebi alıyor. Biz okurken karşımızda yiyor. Ağzının kutürtüsüne, şapırtısına duramayıp, gülümsüyoruz. Geçen gun de öyle oldu işte. Biz güluverince hemen üzerimize çullandı. „Ne guluyorsu..uz, ne oldu yine? Niçin okuyanlara engel oluyorsunuz!“ diye çıkıştı. Ben, kendimi tutamadım, hemen pufkurdum. Ama, ben miydim o pufkuran. Kulakdırımı asılmaya, yanaklarıma vurmaya başlamasın mı? Daha fazla sabredemedim. Hemen ayak diredim ve ona:

— Sana gülüyoruz mürebbi yoldaş, sana, dedim. Kütür kütür leblebi yemene, ağzını bilmem ne gibi şapırdatmana. O ofkeyle beni iyice tokatladı ve dışarıya kovdu. Sonra diğerlerini de doğmüş ve uğratmış. Bu hal çoktan boyle gidiyor. Onun için şimdi çalışma odasına yalnız 6-7 kışı geliyor... Mürebbinin bu işleri bütun köyde çalkalanmıştı. Onun için ciddi intara tutuldu. Yine işine devam etti. Etti ama, çocukların sevgisini kaçırmış nefretini kazanmıştı. Bütün cabalamalara rağmen çalışma odasına ancak 7-8 talebe zor toplanıyor. Niçin mi dediniz? Sebep belki de şu. Çalışma odasının içi vızıl vızıl. Normal bir hava yok. Gereken süküneti ve disiplini sağlıyamıyor mürebbi. Talebeler başına çıkmış. O da sat anasını gittiriyor. Günde yalnız 5 saat çalışır. Birdaha gece demez, gündüz demez, mektep, ev, yemekhane demez fırsat bulunca hemen oturur belot oyununa. Üç kişi görür, dördüncü o olur. Tavla görür dayanamaz başına oturur. Hem de oyunların bin bir çeşitini bilir, ustası, tirakısıdır. Gencin ihtiyarın oyun muallimidir. 24 saatın 5 ini işte, 4 ünü uykuda, geri kalanını oyunda geçirir. Üstelik onun bir de iyi murebbi olmadığını anlatırlar. Oyunculara da antreman lâzım değil mi? İşte bunu bizim mürebbi yapar. İş metotlarını bilmezmiş de öğrenmesi lâzımmış, yenilere ayak uydurması, öncülerin tecrübesini öğrenip tatbik etmesi gerekirmiş, ne umurunda onun! . . .

Mürebbinin bütün işlerine hareketlerine herkes şaşıyor doğrusu. Nekadar da şaşılsa hakikat bu işte. Terbiyecimizin terbiyesizce hareketleri yüz kızartacak kadar çok... Bundan olacak ki, 15 yıllık işinde 14 yere değiştirilmiş. Değiştirilmiş ama, hep de mürebbilik muallimlik işi görmüş. Niçin mi dediniz? Çünkü mürebbilik kolay ve gelirli işmiş.

HAŞ—HAŞ

YÜKÜ ARTMIŞ

—Kumrular gibi seviştiniz, sonra evlendiniz. Şimdi de kol kola gezersiniz!

—Bırak ulan! Geziden sonra kolumun ağrısına duramıyorum. Bir yüküm daha fazlalaştı.

ANLAŞIRLARMIŞ

Genç evliye:

—Karıyla anlaşıyor musun be birader, diye sormuşlar.

—Kavgalar müstesna, çok iyi cevabını almışlar.

Hüseyin RASİMOF

EPİGRAMLAR

AHLÂK

Evden çıkmaması için
Karısına ahlâk okur,
Kendisiyse bilmem niçin
Köyden köye mekik dokur.

KİMİN ETRAFINDA DÖNEYİM?

Güneş döndükçe, döner
Etrafında gündöndüler.
Benim şefim kalaba, nideyim
Hanginin etrafında döneyim?...

İsmail İBİŞEF

НА ПЕДАГОГИЧЕСКИ ТЕМИ

РОДИТЕЛИ, БЪДЕТЕ НА СВОЯ ПОСТ!

Въпросът за възпитанието на младото поколение, носител на високи човешки добродетели, е основен в нашето съвремие. Той стои с цялата си сериозност и трудност не само пред училището като възпитателен институт, но преди всичко пред семейството.

Семейство, училище, общественост—това са фактори, които градят облика т на нашата утрешна смяна, морала на строителя на комунизма.

За това пред прага на новата учебна година като учител и родител искам да споделя някои свои наблюдения в поведението на учениците, плод на неправилно родителско възпитание.

Болшинството от децата ни растат при прекрасни условия. Без големи усилия им се купуват скъпи писалки,часовници,модни рокли, обувки, бельо, дори и бежута. Защо родителите не се запитваме възпитаващо ли е на тази възраст да се задоволяват капризите на децата, да се насажда суетност и кокетство от ранна възраст?

Не случайно в началото на учебната година (а с някои ученици до края), са нужни необикновени усилия, за да се справим с тупираните коси,модните блузки на ученичките, тесните панталони и дългите коси на момчетата. От къде излизат тези ученици, кой трябва да види как се обличат?

Нали ние, родителите сме длъжни да им обясним, че за всяко нещо има време и възраст, че те са преди всичко ученици с висока цел в живота.

Лекотата, с която много от тях получават безразборно пари, подаръци често пъти нанася непоправимо поражение в характерите им.

Родителите казват: „Защо да ги лишаваме — нека да не страдат като нас". Вярно е, че децата ни трябва да живеят по-добре от нас, значи ли това обаче, че с лека ръка трябва да им даваме пари и да им купуваме това и онова. Бях свидетелка как при една екскурзия безразсъдно болшинството от ученичките пръскаха левчетата за най-различни лакомства до прияжане, извън редовната дневна храна.

Колко безсърдечно се използува нашето „благородство". Те дори се хвалят, че без много усилия могат да получат пари от „добрите" си родители. Такава е нашата констатация и по време на бригадните дни и в големите междучасия.

От подобно възпитание се ражда и онова безотговорно, жестоко отношение към обществената собственост (чинове, врати, прозорци, кина, театри).

Деца, които не са свикнали да уважават труда на собствените си родители, още по-малко ще ценят труда на обществото.

Искам да споделя с родителите и наблюденията си към едно друго положение в нашия съвместен обществен живот — семейство и училище. Известна истина е, че колкото по-здрава връзка се създаде между тези два възпитателни фактора, колкото по-дружеска ръка си подадат родителя и учителя, толкова по-добри ще са резултатите. За това истината за поведението на ученика не трябва да ни сърди и озлобява. Нали учителят има най-голямата възможност да наблюдава сина или дъщерята в труд, в учение и в колектива. Той може да забележи някои черти, (добри или лоши) в поведението им, които са останали скрити дори за самите родители. Какво се получава понякога? Тревожните вести не разгневяват (разбира се важно е как ще ни се кажат), намразват се някои учители, понеже „нарочили детето и го преследват".

Кой губи от накърненото родителско честолюбие?— единствено ученикът.

Истината, колкото и горчива да е тя,трябва да ни стресне, да ни накара да се огледаме дали всичко около нас е в ред, нямаме ли вина и ние за поведението на ученика си.

С радост трябва да кажем, че болшинството от родителите стоят достойно на своя родителски пост. Те се отзовават и винаги намират време за училище. Но още се срещат родители и най-често бащи, които не знаят нито класа, нито класния ръководител на своя ученик. Възпитанието в тези семейства е предоставено на майките и не случайно на родителските срещи преобладават те.

Защо бащите подценяват ролята си на възпитатели?—защото е по-лесно така.

Поради своето място и авторитет в семейството бащата може и е длъжен да бъде истински помощник на детето си в житейския му път, в някои случаи по-добър и от майката, която твърде често се движи от дълбоките си майчински чувства, от гласа на майчиното си сърце.

Още в съзнанието на нашите родители не стои на пръв план дългът за възпитанието на децата. Увлечени от всекидневните грижи за семейството, много от тях подценяват и изпускат тази задача.

Как ще си обясним фактът (а той не е единствен),че бащата и майката спокойно са си легнали в 9.00 часа вечерта, когато синът още не се е прибрал и от три дни не е ходил на училище?

Ако родителите са на своето място и още в първите дни на учебната година организират и контролират живота на своите ученици, няма да се стига до срамното положение, в което се изпада в края на срока и по време на изпитите.

Крайно време е да се ликвидира с подобен натиск върху учителската съвест. Законът е дал право на учителя да учи и оценява по съвест. Ако той залита в една или друга насока има кой да го контролира и да му търси отговорност.

Новата учебна година ни призовава—родители, учители, общественост—на своя възпитателен пост!

Димка РАДЕВА

Пионерски естраден концерт

Пиша до редакцията Ви по повод едно интересно начинание на пионерите по улица „Л. Димитрова", „Страцин" и квартала.

Отивам си на обяд и намирам покана, съдържанието на която е: „Довечера, 12 септември, 19 часа, ще има естраден концерт на улица „Страцин" № 19."

Вечерта си отивам. Какво оживление цареше сред хората пред предстоящия концерт, а още по-голямо и сред пионерите. Те по своя инициатива направили сцена, подготвили пиески, песни и стихотворения.

Най-после настъпи очакваният час. При откриване на просто стъкмената сцена се чуха силни ръкопляскания. Беше се събрала доста публика. Пионерите откриха техния концерт с хорова песен, след което следваха изпълнения на стихотворенията: „Песен", „Как станах пионер", „Обич" и др. Най-важното беше, че публиката пожела концертът да се повтори и на другата вечер. Това наистина стана на 13 септември вечерта. Тази вечер програмата беше по-богата. Пионерите бяха подготвили и пиеската „Мързеливата сняха".

В тази интересна инициатива участвуваха пионерите: Марийка Димитрова, Дарина Петкова, Митанка Борисова, Йорданка Боева, Румяна Петкова, Пенка Стоянова, Иванка Кралева, Валентин Василев, Гошьо Иванов, Донка Вълкова, Кера Ранчева, Димитра Стоянова и Керанка Стоянова.

Ние родителите от квартала благодарим на учителите, които са възпитали истински димитровски пионери, като пожелаваме на пионерите още по-големи успехи в учението и нека през следващото лято да се представят още по-добре.

Маринка АЙДЕМИРСКА

СЪВЕТИ на домакинята

ДОМАТИ ЗА САЛАТА

На 1 кг домати — 1 гр салицилат.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ: доматите се измиват и се нарязват на филии. Слага се салицилатът, леко се разбъркват, поставят се в буркани, на които отворите не са много големи. След това се поставя малко олио. Съдът се затваря с целофан, който се намазва с белтък. За по-сигурно след около 10 минути се слага още един целофан, който също е намазан с белтък. Целият отвор на съда се облепя с лента от целофан и намазана с белтък.

ДОМАТЕН СОК

На един кг червени домати — 1 гр салицилат.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ: доматите се измиват, нарязват и изцеждат. В полученият сок се поставя салицила, разбъркват се добре. Сокът се слага в шишета, които се затварят с двоен целофан, намазан предварително с белтък. По желание в сокът може да се нареже малко магданоз, а за разнообразие може да се сложи един-два моркови измити и настъргани, също и целина.

РОЗОВИ ДОМАТИ — ТУРШИЯ

ИЗБИРАТ се бледорозови домати, които се измиват, поставят се в буркани, заливат се със студена вода. Водата се излива обратно в съд, който се измерва и се слага едно канче сол на 24 канчета от измерената вода. С така приготвената саламура се заливат доматите, които се затварят с целофан, намазан с белтък, а отгоре завързан с найлон. По вкус при доматите може да се сложи копър и чесън на скилидки.

Люба КАЛИНОВА

ЕЛЕКТРОННИ „МОЗЪЦИ"

Според съобщения на Полската агенция по печата, в края на тази година външнотърговската организация „Варимекс" ще започне да изпълнява сключения със сродната организация „Зам—2" в ГДР договор. Полски електронни „мозъци", конструирани от сътрудници на експерименталния институт за математически машини на Полската академия на науките, ще бъдат внедрени в стоманодобивния завод „Вилхелм Флориан" в Хенигсдорф. Полските електронни мозъци „Зам—2" ще извършват в завода изчисленията, необходими при управлението на технологическите процеси и разработването на най-икономични методи за производство.

За нуждите на полската енергетика е създадена кибернетична машина, която се използува за изчисляване на оптималното разпределение на електроенергията, пренасяна чрез далекопроводи.

Сърцето бие отново

Съветската агенция по печата „Новости" предаде следния материал:

Диагностичната операция, наречена кардиоплегия, налага да се спре сърцето временно и поради това е свързана със значителни рискове. Сърцето спира да бие за определени секунди и с помощта на рентгенов апарат се прави снимка, за да се получат ясни образи В противен случай не е възможно да се узнае какви нарушения са настъпили в сърдечните клапи. След като снимките бъдат направени сърдечната дейност трябва да бъде възстановена. За целта е достатъчно сърцето да се „подбутне" и то по-нататък започва да бие само. „Подбутването" се прави с електрически импулси.

В хирургическата клиника за усъвършенстване на лекарите към Ленинградската военномедицинска академия „Киров" отскоро за тази цел използуват уред, наречен електрокардиомонитор. Ако сърдечният мускул започне да се свива неритмично, той бързо бива синхронизиран с дефибрилатора, който е част от този универсален уред. Електрокардиомониторът е създаден в конструкторско—технологическото бюро на „ Биофизприбор" от инж. Ирина Сиромятникова, физиолога Марк Механик и конструктора Семен Мачин.

1 ДО 30 СЕПТЕМВРИ

МЕСЕЦ НА МАРКСИСТКО-ЛЕНИНСКАТА И ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКАТА ЛИТЕРАТУРА

По решение на Комитета на културата и изкуството, през м. септември т.г. за първи път у нас се провежда „Месец на марксистко-ленинската и обществено-политическата литература".

През дните на Месеца ще бъде направена равносметка на изминатия път от нашето книгоиздаване, път през 20-те години на народната власт.

Началото на издаването на марксистка литература се слага след Освобождението ни от турско робство (1878 г.) през периода, когато България стъпи на капиталистическия път на развитие—периодът на зараждането и създаването на работническата класа и на Българската социалдемократическа партия. Целият път на революционното развитие и дейност на Партията е съпътствуван от активна издателска дейност.

От края на 1890 г. и началото на 1891 г. започва нов етап в социалистическото книгоиздаване в България. Общо взето прогресивната тенденция в развитието на нашето книгоиздаване продължава до 1923 г. През този период са издадени редица книги върху научния социализъм, произведения на прогресивни автори и др. Особено се засилва издаването на марксистка литература след Великата октомврийска социалистическа революция (1918-1923 г.)

След 1923 г. до 9.IX.1944 г. книгоиздаването у нас все повече започва да се поставя в услуга на управляващата буржоазия. Фашисткото управление с най-строга цензура възпрепятствува издаването, както на марксистко-ленинската, така и на прогресивната книга. Но въпреки жестоките полицейски преследвания и тежките цензурни ограничения, Партията и през тези години можа да издаде редица произведения на марксистко-ленинската мисъл.

Деветосептемвийската социалистическа революция откри нова страница в развитието на нашето книгоиздаване. Под ръководството на Партията заедно с общия политически, стопански и културен подем, родното книгоиздаване също от беляза небивал разцвет. От 9.IX.1944 г. до 30.VI.1964 г. у нас са издадени около 50 000 заглавия в 420 000 000 тираж.

Една от първите задачи, поставени пред нашето книгоиздаване след 1944 г. беше отпечатването на повече марксистко-ленинска и обществено-политическа литература.

Големият интерес към тази литература доведе до рязко увеличаване на нейното издаване още през първите години след деветосептемврийската победа. Така например, докато през 1944 г. са издадени 17 книги в 331 000 тираж, то през 1945г са издадени 48 книги в 653 000 тираж, през 1949 г.—96 с 1 673 500 тираж и през 1950 г.—90 книги с 1 734 920 тираж марксистко-ленинска литература. През 20-годишния период на народната власт бяха издадени повече от 13 хиляди заглавия с тираж над 8 000 000 обществено-политическа литература Издадени бяха произведенията на основоположниците на научния комунизъм Карл Маркс и Фр. Енгелс, на В. И. Ленин, на Д. Благоев, Г.Димитров и другите ръководители на Партията.

Издателското дело у нас стана неделима част на идеологическата работа на Партията. Особен напредък отбелязва то след решенията на Априлския пленум на ЦК на БКП, решенията на VIII конгрес на БКП и речта на др. Т. Живков пред културните дейци.

Все повече и повече се увеличава броят на издаваните книги и брошури по въпросите на философията, икономиката, историята и др.

Организирането и провеждането за първи път у нас на Месец на марксистко-ленинската и обществено-политическата литература дава прекрасна възможност, въпросите свързани с широкото пропагандиране на тази литература и грижите за нейното разпространение да получат своето по-пълно осветление.

Е. ВАСИЛЕВА

ПОРТАТИВНИ АПАРАТИ ЗА ЕЛЕКТРОСЪН

Московският завод „Електромедицинска апаратура" е изпратил на една колумбийска фирма, негов клиент, портативни апарати „Електро сън", съобщи Съветската агенция по печата „Новости". Серия от таки ва апарати е изпратена също така и в Бразилия.

Принципът на създадените от съветските специалисти оригинални апарати за електрическия сън е изграден на влиянието на импулсния ток върху кората на главния мозък. Импулсните вълни затормозват нервните клетки и те преминават в състояние на дрямка и сън. Апаратът се използува успешно за лекуване на хипертония, главоболие, безсъница и други заболявания, а така също и в хирургията.

Из науката и техниката

Изследвания в областта на рака

Кореспондент на агенция Ройтер предаде от Ню Йорк:

Списанието „Сайънс" съобщи, че лабораторните опити, извършени от лекари към медицинската школа на Чикагския университет са потвърдили съществуването на канцерогенното вещество бензпирен в печено върху въглища месо.

Едно парче печено месо съдържа ло толкова бензипирен, колкото 600 цигари.

Според изследователите очевидно източник на бензипирена в печеното месо е мазнината, капеща върху огъня и даваща дим, съдържащ ароматни въглеводороди.

Ефектът, който бензпирена предизвиква при поглъщането му с храната, не е изяснен. Обаче при нанасянето му в разтвор с висока концентрация върху кожата той предизвиква развиване на ракови новообразувания.

Английското списание „Ню сайънтист" публикува следната бележка:

В научноизследователският институт Честър Бити напредналите злокачествени ракови новообразувания при мишки са били регулирани чрез преливане на лимфоцити в кръвообръщението. Активните лимфоцити били получавани от здрави мишки, при които производството на лимфоцита е било стимулирано чрез инжектиране на парченца от тумори, които не се развивали в тях. Подобна процедура се предполага, че е свършено безопасна.

Обаче преди прилагането ѝ на болни от рак хора трябва да се установи дали човешките тумори притежават същата способност да предизвикват производството на специфични токсични за туморните клетки лимфоцити, както това става при туморите на мишките.

Трансфузирането на лимфоцитите е било комбинирано от изследователите с общо облъчване на организма с рентгенови лъчи. Дозата на рентгеновите лъчи не влияе забележимо върху развитието на туморите, но способствува за размножаването на инжектираните лимфоцити в болните животни и с това се усилва тяхното влияние. За съжаление този метод предизвиква допълнителни усложнения.

Опитите с животни са показали, че локалното лекуване с рентгенови лъчи е по-ефективно, ако се съчетава с имунологична процедура, стимулираща собствения защитен механизъм на животните. Търде е възможно раковите новообразувания да се проявяват по-рано при животните с нарушена имунологична реакция.

ЧИРЕНСКОТО ГАЗОВО НАХОДИЩЕ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Чирен! Името на неизвестното докоро село във Врачански окръг, днес добило широка популярност, се произнася с възторг, с гордост не само от населението в този край, но и от всеки гражданин на България. Защото Чирен — това означава наш, български природен газ.

Изминаха близо три години откакто бе забита първата сонда край Чирен. А ето днес в този район на страната, върху голите каменисти хребети и тлъстия черноземи, стърчат десетки железни кули. По пътищата на разбуненото поле непрестанно летят камиони, трещят тежки машини. Просторът наоколо се оглася от еднообразното боботене на сондажните машини. А стоманените хоботи на тръбите на сондите плавно се спускат все по-надолу и по-надолу— дълбоко в настървение гризат земните недра усърдно, с голяма настойчивост вършат своята високоблагородна работа.

Месеци изминаха откак от отвора на сонда „Р—1" с оглушителен шум изригна мощна струя чиренски газ. Дни наред огромното червено сияние на бликналия газов фонтан озаряваше небосклона. На пътниците, пътуващи от Мездра за Враца, този пожар им се виждал странен и страшен. Но за населението от този край той бе предвестник на нов живот.

Сондьори и геофизици, специалисти, инженери и техници, дошли от всички краища на страната, се заселиха в Чирен. Построиха се нови къщи, разшириха се старите, изникнаха нови улици. Селото се разрасна, разхубавя, стана по-оживено. Но най-голяма промяна настъпи в живота на неговите жители. Те се убедиха, че с труд, с упорство, с настойчивост могат да преборят и най-коравите недра, да ги накарат да се разтворят пред тях и да им дадат своите богатства.

Стихията трябваше да бъде укротена. И както при други трудни случаи, така и сега на помощ се притекоха съветските специалисти. Наклоненият сондаж беше извършен под опитното око и ръководство на съветския инженер Василий Кох. През зимата като уста на гигантско животно отвор бяха вкарани 600 кубически метра глинест разтвор и вода. А малко по-късно бе извършена и цементация. Зловещият трясък на огнедишащата земна гръд секна.

Но битката за разкриване на нов газ продължава. Сондьори и геофизици, целият колектив на Чиренското находище е дал обещание—в чест на юбилейната 20-годишнина на социалистическата революция да предаде газовото находище напълно проучено и готово за експлоатация, за оползотворяване.

И то скоро ще бъде оползотворено. След упорита и задълбочена работа на много специалисти се дойде до заключението: чиренският природен газ да бъде преработван в един бъдещ химически завод, а една съвсем малка част от него да се използува от циментовия завод „Вилхем Пик" край с. Бели извор. Той ще замени мазута като гориво. За тази цел сега усилено се строи газопровод, дълъг 13 километра, между Чирен и Бели извор.

Проектите на новия завод на голямата химия у нас са вече готови. Скоро, още през тази година, ще се пристъпи към изграждане на бъдещия голям химически завод, където ще става преработването на чиренския природен газ. Характерното за него е това, че монтажът на машините и съоръженията ще се извършва едновременно със строителството. Новият завод ще бъде последна дума на техниката. Той ще бъде високо автоматизиран — ще бъде обзаведен с най-съвременни пневматични и електронни прибори.

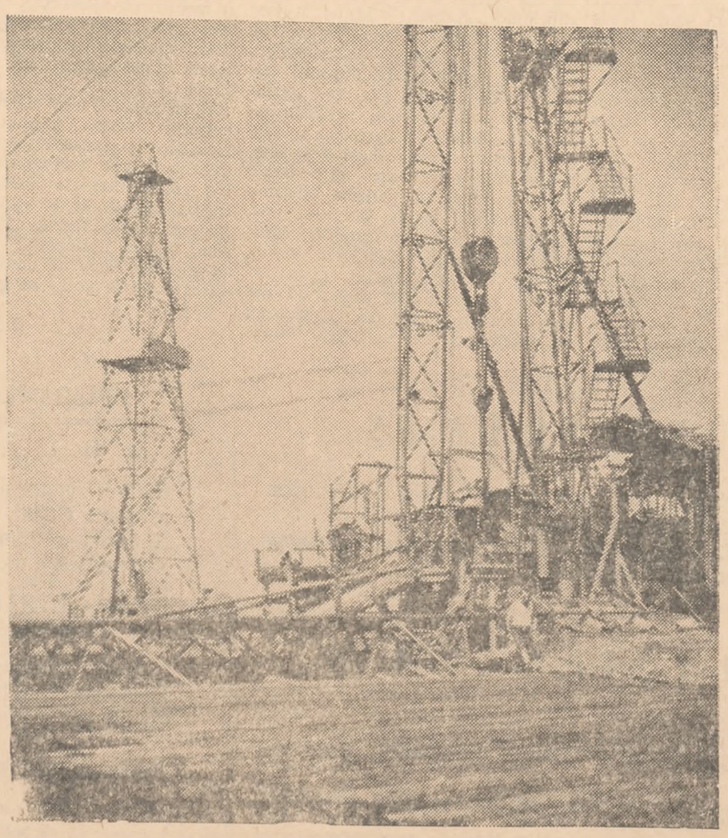
Изграждането на завода ще стане на два етапа. Първият етап се предвижда да бъде завършен до края на второто тримесечие на 1966 година, а вторият — осем месеца по-късно. Строителството на химическия завод през първия етап ще се разпростре върху площ от 500 декара. Тогава той ще произвежда 200 000 тона амоняк и 35 000 тона карбамид — толкова, колкото сега се произвежда в Азотно-торовия завод край Стара Загора. А когато бъде напълно завършен, той ще дава на Родината още 250 000 тона карбамид и 200 000 тона амонячна вода. Към завода в недалечно бъдеще се предвижда да бъде изграден и цех за серовъглерод и за други някои химически производства.

Двата основни продукта, които ще се добиват от чиренския природен газ — карбамидът и амонякът — играят важна роля в нашето народно стопанство. Карбамидът е предназначен за задоволяване на нуждите на селското стопанство и на промишлеността. Той ще се използува предимно като тор за повишаване на почвеното плодородие. Не по-маловажно е и неговото предназначение като храна за селско-стопанските животни. Посредством него се разрешава до голяма степен проблемът за белтъчното хранене на животните, който засега стои много остро в нашата страна. В промишлеността карбамидът ще се използува главно за технически цели — за производство на пластмаси, лепила и други. Част пък от произведения амоняк ще служи за получаване на амонячна вода, която ще се използува в селското стопанство за торене.

За строежа на новия химически завод ще бъдат изразходвани значителни средства. Но производството, което ще дава той, е не само от огромно значение за нашето народно стопанство, но и много рентабилно. Изчисленията показват, че новият завод ще изплати със своята продукция само за една година всички разходи, направени за проектирането, за машините и съоръженията, за строителството, както и лихвите за погасяване на дългосрочния кредит.

Няма да мине много време и недалеч от Враца ще се белнат корпусите на новия химически завод. Огромното народно богатство, скътано засега дълбоко в земните недра, ще бъде оползотворено.

Д. НЕДЕВ



Изглед от сонда „Р—36", която сондира на 1 780 метра за проучване мощността на пласта на природния газ.

РОБОТ КРАЙ ЛЕГЛОТО НА БОЛНИЯ

От малкия високоговорител над масата на дежурния лекар се чуват ритмични удари. Те са ясни и равни. Внезапно обичайният ритъм се нарушава рязко. Над болния, прекарал сериозна операция— отстраняване на белия дроб—е надвиснала опасност. Нарушаването на ритъма на сигналите говори, че неговото сърце е зле. Ще бъде ли спасен той?

Да! Лекарите успяха да му помогнат. Успяха, защото около болния неотлъчно дежурреше малогабаритен електрокардиосигна л и затор. Той непрекъснато предава на дежурния лекар сигнали,синхронизирани с ритъма на сърцето.

Електронните „медицински сестри", според техните автори, са необходими за всяко болнично отделение и операционна зала. Първият такъв уред е бил изпробван успешно в клиниката по болнична хирургия към Военномедицинската академия.

В минути на отдих

Литературно-омонимна задача

(Омонимите са думи с еднаква звукова форма, но с различно значение).

1. Литературно произведение—Град в Северна Гърция
2. Форма на лирическата поезия—Град в южната част на Норвегия
3. Литературно произведение — Град в Северозападна България
4. Произведение на Стефан Цвайг—Тропическа лудост
5. Малко стихотворение, предимно с любовно съдържание в лирическата поезия на източните народи—Животно от рода на антилопите
6. Основоположника на казахската класическа литература —Езеро в Южна Етиопия
7. Един от най-добрите английски поети на XX век—Град в Централна Австрия
8. Роман от Жан Жак Русо—Собственото име на един от ръководителите на партизанското движение у нас.

При правилно решение, първите букви на думите, четени последователно отвесно от 1 до 8 дават: двете имена на изтъкната наша поетеса, авторка на поемата „Вела".

Съставил: Г. КАРАПАНАЙОТОВ

СЪОБЩЕНИЕ

Радиоклуба при ОК на ДОСО—Силистра организира професионални курсове за ЕЛЕКТРОИНСТАЛАТОРИ и РАДИОТЕХНИЦИ.

Продължителността на курсовете е три месеци.

Такса — 20 лева.

Необходими документи:

1) Молба.

2) Свидетелство за завършено образование.

Срок за подаване на документите до 30.IX. 1964 година.

ОТ РАДИОКЛУБА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 111 (819) | Вторник, 22 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЕИТБАТА В ОКРЪГА ЗАПОЧНА

БЪРЗО ДА ПОДГОТВИМ ПЛОЩИТЕ

ВСИЧКИ СИЛИ НА СЕИТБА

Настъпиха благоприятните дни за започването на есенната сеитба. Силите на специалистите, механизаторите и полевъдите сега трябва да се насочат към решаването на тази най-важна за момента задача. От нея в много голяма степен зависи получаването на високи добиви от есенниците и решаването на зърнено-хлебния въпрос през следващата година.

Всички стопанства разполагат с известно количество подготвени площи, семена и добре ремонтирани машини, което им позволява навреме да започнат сеитбата. Съгласно агротехническите срокове тя трябва да се проведе в периода от 20 септември до 20 октомври, като най-напред се засеят ечемика и ръжта.

Сега, когато сме пред прага на самата сеитба нужно е ръководствата на кооперативните и държавни земеделски стопанства още веднъж да се занимаят с въпросите на нейната подготовка и набележат конкретни мерки за нейното провеждане. Да се уточнят площите, на които тя ще започне, да се прегледа инвентара, да се изпробват сеялките и обеззарази посевния материал.

До момента в окръга е извършена предсеитбена оран на близо 200 000 дка. Всички стопанства имат възможност да ги засеят за 8-10 дни. Съществува сериозна опасност след тяхното засяване темповете на сеитбата рязко да намалеят поради липсата на достатъчно подготвени площи Прибирането на пролетниците и подготовката на площите все още се придвижват много бавно. От 150 000 дка слънчоглед до сега са обрани около 100 000 и от 225 000 дка царевица едва 40 000 Общо в целия окръг предстои да се освобождават не по-малко от 350 000 дка, което представлява повече от половината от площта, която ще бъде засята.

Особено зле в освобождаването на площите са стопанствата в селата Айдемир, Ситово, Попина, Дулово, Окорш и други, в които от царевицата и слънчогледа са обрани едва 20-30 на сто.

Поради липса на достатъчно освободени площи и предсеитбената оран се извършва много бавно. На ден се орат не повече 4 000—5 000 дка. На много места, въпреки сушата, ръководствата на стопанствата използват в оранта обикновените плугове, при което почвата се накърва на големи буци. Такова положение съществува в ТКЗС — Айдемир, Калипетрово, Средище, Срацимир и др. Има опастност поради недостатъчни валежи тези площи да не могат да бъдат засети навреме. Ръководствата на всички стопанства трябва да разберат, необходимостта от използването на полибраздирите в предсеитбената подготовка на почвата, особено в сушави години и да преминат към масовото им използване.

Ако освобождаването на площите и предсеитбената оран продължава с досегашните темпове има опасност сеитбата да не може да завърши в определения срок. А това още от сега създава предпоставка за слаба реколта през следващата година. Нужно е ръководствата на стопанствата да вземат изключителни мерки за ускоряване на работата. За бързото освобождаване на площите следва да се обявят ударни дни. Механизацията да участвува активно в прибирането на царевицата, слънчогледа и техните стебла. Изнасянето на царевичака да става обязателно на края на блоковете, с което ще се ускори тяхното освобождаване. За да може изораването на площите да се улесни почистването на блоковете да става на ивици.

Подготовката на посевния материал също не е доведена до край. Близо 1 000 т от семената на пшеницата и ечемика все още не са почистени. Много от семената на ТКЗС — Кайнарджа, Зафирово, Ситово, Срацимир и др. не отговарят на стандарта и трябва да се почистват отново.

За да се получат високи добиви от есенниците голямо внимание трябва да се обърне на качеството на самата сеитба. Площите трябва да бъдат много добре подготвени. Преди оранта нужно е да се почистят от всякакви растителни остатъци, които могат да се явят сериозна пречка за доброто заравяне на семената.

С настъпването на сеитбените дни главните и участъкови агрономи трябва да бъдат непрестанно на полето, при сеялките и да оказват необходимата помощ и контрол. Строго да следят за изсяването на определената посевна норма. За сорта „Безостая — 1“ тя трябва да се определя с оглед осигуряването на 600-700 кълняеми семена и за сортовете „301“ и „100—10“ с оглед осигуряването на 500-600 кълняеми семена на кв. метър.

През миналата година в ТКЗС — Бабук, Калипетрово, Смилец, Чернолик и други поради това, че семепроводите на сеялките беха къси или липсваха достатъчно тяжести се извършваше въздушна сеитба. Тя стана причина за получаввнето на ниски добиви от много блокове в тези стопанства. Нужно е техническите ръководства. да вземат необходимите мерки за да не допуснат и през тази година да се повторят подобни слабости. Общинските партийни комитети и стопанските ръководства също трябва да осигурят ефикасен контрол при провеждането на сеитбата. Не бива да има сеялка или плуг, които поне веднъж на ден да не бъдат проверени. Трябва да се активизират комисиите за партиен и народен контрол. Те трябва от близо да следят работата и да не допуснат извършването на некачествена оран или сеитба.

За да може сеитбата да завърши в определения срок нужно е ръководствата на стопанствата да имат изготвени графици от които да се вижда по-колко декара ще трябва да се орат и засяват на ден. За всяко изоставане от графика ще трябва своевременно да се търсят причините и да се вземат бързи мерки за тяхното отстраняване.

Трябва да се помисли за поранното засяване на сорта „Безостая—1“. За да се получат високи добиви от него той трябва да бъде засят най-късно до края на първата десетдневка на октомври. Ръководствата трябва да вземат мерки, площите, предвидени за него да се освободят и изорат с предимство.

Важен въпрос при сеитбата на пшеницата е въпросът за присеитбеното торене със суперфосфат. Техническите ръководства и специалистите трябва да вземат мерки да се наторят колкото може повече площи по този начин. За това те бяха запознати на проведеното в тази връзка съвещание в ТКЗС— Ситово. Виденото там следва да приложат масово в своите стопанства.

Кооперативите в селата Срацимир, Белица, Чернолик вече започнаха сеитбата, като засяха по няколко стотин декара с ръж и ечемик. Всички стопанства трябва незабавно да последват техния пример.

На масова сеитба—такава е сега задачата на село.

Сеитбата в Кайнарджа започна

Тези дни ново радостно събитие вълнува стопаните от кооператива в Кайнарджа—започна сеитбата на фуражната ръж. Само за един ден механизаторите от първа и втора полевъдни бригади с бригадири Иван Маринов и Георги Христов засяха повече от 200 дка ръж.

Тази година сеитбата се извършва върху добре подготвени площи. Дълбоката оран е качествена, а структората на почвата добра.

В близките дни се очаква започването на сеитбата и на ечемика и ръжта за семе.

Р. МИХАЙЛОВ

Засети са първите семена

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС Чернолик отрано започнаха подготовката за есенната сеитба. Освободените площи са добре обработени. Семената навреме почистени и окачествени от семеконтролната инспекция.

Затова те сега, едни от първите в окръга, започнаха сеитбата. Досега са засяти 480 дка ръж, от 500 дка по план. Бригадата на Хаалит Шабанов първа зася 200 дка пшеница. На 21 т.м. започна сеитбата и на ечемика. Само за 3 дни в кооператива ще бъдат засяти 3 000—те хиляди дка ечемик, предвидени по плана за есенната сеитба.

Мария ТРИФОНОВА

За сеитбата — пълна мобилизация на силите



През тази година кооперативното стопанство в с. Кайнарджа има да засява общо 31 100 дка с есенни посеви, от които 26 000 дка пшеница, 4 000 дка ечемик и 100 дка ръж. За да се получат високи добиви от тях нужно е сеитбата им да се проведе навреме и висококачествено. Подготовката за есенната кампания в стопанството започна навреме. Въпреки това обаче, за да бъде тя доведена до край има още много да се желае.

Колкото се отнася до техниката, която ще участвува в сеитбата можем да кажем, че тя е приведена в изправност. И сеялките, и валяците, и плуговете са напълно готови. Направени са и почти всички влачки.

Подготовката на посевния материал обаче не е много добра. След като семената бяха еднократно почистени и пробите изпратени се установи, че само 3 от тях отговарят на I класа. Повечето — на брой 20 са второкласни 16 третокласни и 4 нестандартни. За да приведе посевния материал до първа класа, ръководството на стопанството организира почистването на част от семената двукратно. Изпратените от тях проби за сега още не са окачествени. Но по всяка вероятност ще се наложи някои партиди семена да се почистят и трети път, за да бъдат годни за сеитба.

Най-големи трудности се срещат в стопанството при освобождаването на площите и тяхната подготовка за сеитба. Прибирането на пролетните култури върви бавно. От 8 140 дка слънчоглед до днес са прибрани близо 5 000 дка. На ден се прибират само по 500-600 дка. От 8 140 дка царевица са прибрани по разделния начин 1 460 дка. В момента беритбата ѝ е преустановено до завършване освобождаването на слънчогледовите площи. От стъблата на обраните царевица и слънчоглед са освободени само 2 600 декара.

При план 30 100 дка предсеитбена оран изорани са 8 400 дка, което представлява около 28 на сто. В момента ежедневно се орат не повече от 100-200 дка. Причината за бавното извършване на оранта е липсата на освободени площи. Поучти във всички бригади тракторите или вършат дълбока оран, или пък бездействуват.

Въпреки силното засушаване на почвата стопанското ръководство все още се въздържа от използване то на дисковите плугове (полибраздирите). А в същото време някои площи в I и II бригади и в бригадата на с. Войново са изорани като са накъртени на големи буци, и без допълнителни обработки въобще няма да може да се сеят. Оран с полибраздир за сега прави само бригадата в с. Светослав.

Сеитбата вече започва, но в стопанството още не е уточнен начинът на присеитбеното торене. А това трябваше да стане поне преди две-три седмици и сега стопанството да има пълна готовност за провеждането на това мероприятие.

Както се вижда подготовката за есенната сеитба в ТКЗС — Кайнарджа буди тревога, като най-лошо е положението с освобождаването на площите и тяхната подготовка. Ако работата продължава със сегашния ход има опасност, особено при дъждовна есен, прибирането на пролетниците да не може да завърши дори до края на октомври. А това значи сеитбата да закъснее и да се извършва след благоприятния срок. Кайнарджанските кооператори знаят, че там където през миналата есен сеитбата беше извършена след 20 октомври добивите бяха значително по-ниски. Затова те трябва да вземат изключителни мерки. До цялостното освобождаване на площите трябва да се създаде пълна мобилизация на силите. В помощ на полевъдите трябва да се привлекат кооператорите от другите отрасли — строители, животновъди, железари, пенсионери, ученици и т. н. Кукурузокомбайните също не трябва да бездействуват в прибирането на царевицата.

Едновременно с по-нататъшната подготовка трябва да започне и самата сеитба. Ечемикът и ръжта трябва да бъдат засети за два-три дни, а след 25 септември да се премине масово към сеитбата на пшеница.

Емил ПРАХОВ

ТКЗС ЗАФИРОВО ЗАКЪСНЯВА С ПОДГОТОВКАТА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА

Тревожни чувства вълнуват ръководителите на ТКЗС с. Зафирово. Та шега ли е това? Сеитбата чука вече на всички врати, а те не са готови да я посрещнат с открито сърце.

Първата най-голяма грижа на зафировци са семената. Те навреме ги почистиха, но резултатите от Семеконтролната инспекция съвсем не са добри. Само 60 т от посевния материал бе окачествен първа класа, а останалия трета и нестандартен. Кълняемостта на семената е добра. Чистотата им обаче е такава, че ги окачествява дори и за нестандартни. Наложило се е семената да се почистват втори път. Др. председател на стопанството—Михаил Величков, ни уверява, че 90 на сто от лошите семена вече са почистени втори път. Но кога ще получат резултатите от вторите проби? И какво ще покажат те? Дали ще покажат качествата на първа класа, с които тази година според указанията трябва да се засее? Ако другарите от управителния съвет на стопанството навреме бяха преценили, че семената лошо се почистват, то сега биха били спокойни.

Пробите от ечемика са също нестандартни. Те имат много ниска кълняемост. Затова сега в стопанството се чистят семена от собствения ечемик, пожънат това лято в бригадата на с. Коларово. Това доведе до закъснение сеитбата на ечемика. Вместо на 20 т. м. тя ще започне най-рано на 25-ти.

Не по-добро е положението в Зафировския кооператив и с подготовката на площите за есенна сеитба. От план 20 600 дка предсеитбена оран, към 17 т. м. е извършена такава на площ от 5 370 дка. Освобождаването на площите от слънчоглед започна късно. От 4 293 дка слънчоглед до 19 т. м. в стопанството са обрани 2 185 декара. От 1 240 дка са изнесени слънчогледовите стъбла, но предсеитбена оран на тия площи до 19 т.м не бе започнала. В стопанството има да се прибира царевица от около 6 000 дка площ. Само 1 000 дка от нея ще бъде обрана с кукурузокомбайн, а останалата на ръка. Според др. Величков тая работа кооператориге ще извършат сами—без чужда помощ, но срока определен от него за извършване на тая голяма работа е твърде дълъг—около 20 октомври. До тогава площите ще бъдат подготвени напълно за есенна сеитба. Разбира се тия, които се подготвят по-напред ще бъдат засяти в срок, но тия които се подготвят след 20-ти?

В стопанството в с. Зафирово тази година са били засяти с захарно цвекло 2 027 дка. Досега 1 796 дка е извадено. Но само на 300 дка е извършена предсеитбена оран. Ръководителите се оправдават с това, че са оставяли на освободената площ цвекловите листа и чела да съхнат. Тях употребяват за храна на добитъка. Това не е лошо. Но трябва да се организира така това сушене, че листата да не пречат за извършване на навременна предсеитбена оран.

Предсеитбено торене е извършено на 650 дка. Само 4 редосеялки, от наличните 11, са пригодени за присеитбено торене. Стопанството разполага с необходимото количество торове.

Партийният комитет е приел план за сеитбата. Комунистите от Коларовската бригада, обаче, досега само са поели поръчения по отношение на тази важна стопанска задача. Определени са сеячи и дежурни по време на сеитбата.

Очевидно е обаче, че в Зафировския кооператив се закъснява. Необходимо е много здрава организация, много голямо напрежение от ръководители, механизатори и кооператори, за да може тя да се започне и завърши в най-благоприятните срокове, което е най-главната гаранция за висок урожай.

Стефанка СТАНЕВА

20 ГОДИНИ ДПО „СЕПТЕМВРИЙЧЕ“

Изминаха 20 години от създаването на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“. Двадесет свободни и щастливи пионерски години. С много и различни инициативи, с много трудови дела посрещат юбилея на своята организация и пионерите от нашия окръг. На тържествени събрания, сборове и срещи, сега в навечерието на двадесетгодишнината на организацията те отчитат изпълнението на поетите обещания, изпращат рапорти и приемат нови задължения.

МИЛА И ТРОГАТЕЛНА СРЕЩА

На 20 септември т.г. в хижа „Албена“—Силистра се проведе мила и трогателна среща—среща на пионерския актив от окръга с членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията, посветена на двадесетгодишнината от създаването на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“.

Срещата се проведе в един от просторните салони на хижата.

Присъствуваха: членът на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, секретарят на Окръжния комитет на БКП др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП другарите: НИКОЛА НИКОЛОВ, ДИМИТЪР БОЖИНОВ и МИКО НИКОЛОВ, първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола др. ЙОРДАН ТАНКОВ и др.

Започна кратък отчет на пионерите. Един след друг, представителите на най-добрите пионерски отряди и дружини от окръга, отчетоха пред любимите ръководители постигнатите от тях успехи в учението, труда, художествената самодейност, физкултурата и спорта. Колко много и разнообразни инициативи, колко много пионерски дела в чест на двадесетгодишнината на любимата организация.

Представителката на дружина „Млада гвардия“ от училище „Стефан Караджа“ гр. Тутракан говори за работата на дружинния и отрядните съвети по подобряване успеха и дисциплината в училището, за проведените пионерски походи, за обсъдените книги и др.

Диана Тодорова от пионерската дружина при училището от с. Нова Черна, говори за работата на техния отряд с механизаторите, за проведения сбор при стана на трактористите, за размененните подаръци, за физкултурната дейност на отряда и др.

За инициативите и делата на експедиционния отряд при училище „Отец Паисий“ говори председателката на отряда Анка Георгиева. По поръчение на БАН отряда е издирил и предал сведения за двама четници от четата на Христо Ботев от с. Смилец, участвувал е на поход по стъпките на четата на Панайот Хитов като е изминал през лятото над 500 клм път пеш.

С големи трудови дела посрещат юбилея на своята организация и пионериге от с. Чернолик за които говори техния представител Осман Ахмедов. През лятото те са взели активно участие в полската работа. Прибрали са люцерната от 520 декара площ, п ложили са грижи за над 400 дръвчета, отгледали са 2 000 пилета, предали са на държавата над 100 000 яйца. Над 1 800 трудодни са направили в стопанството пионерите от с. Алеково и с получените средства са построили физкултурна площадка.

Големи са успехите и на пионерите от останалите дружини.

С затаен дъх и вълнение присъствуващите на срещата слушаха прочетените от пионерите сти хотворения: „Към Партията“, „Среща“, „Сашка“ и др. С голямо майсторство бяха изпълнени наши и съветски песни, а трупа чавдарчета играха с умение българската „ръченица“.

Накрая от името на Окръжния комитет на Партията др. Али Рафиев приветствува пионерите по случай юбилея на тяхната организация и им пожела още по-големи успехи в учението, труда, художествената самодейност и спорта.

Хаккъ РУФИЕВ

Тържествено събрание в Силистра

На 23 септември т. г. се навършват двадесет години от създаването на ДПО „Септемврийче“. На този голям празник на най-младата гвардия комунисти в България — димитровските пионери, бе посветено организираното от Окръжния и Градския комитет на ДКМС тържествено юбилейно събрание в Силистра, проведено на 20 септември по решение на бюрото на Окръжния комитет на Партията.

В салона на театъра дойдоха много граждани, общественици, учители и пионери от града и селата. В деловия президиум на събранието заеха места членовете на Окръжния комитет на БКП другарите СТЕФАН ГАБРОВСКИ, БОЯН МИХНЕВ, ДИМИТЪР БОЖИНОВ и МИКО НИКОЛОВ, заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. КРЪСТЮ АТАНАСОВ, първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС др. ЙОРДАН ТАНКОВ, заслужили учители, дружинни ръководители и пионери, и други представители на масовите и политически организации в града.

Особена радост — чиста и непринудена, бе обхванала лицата на пионерите. Те най-добре чувствуваха, колко скъпо им е това име „Димитровски пионери“, открило пред тях светли перспективи на развитие, пътя на един задружен и щастлив живот в учението и труда. Много дати, събития и имена на първенци чуха те от изчерпателния доклад на др. Йордан Танков, който ги нарече: „Най-красивите цветя в градината на социализма“.

След това председателят на окръжния щаб на пионерите, пионерът Климент Савов, прочете рапорт за трудовите дела на пионерите от окръга, извършени в чест на 20-годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче“, който предаде на секретаря на Окръжния комитет на Партията др. Стефан Габровски. А секретарят на Окръжния комитет на ДКМС и председател на съвета за работа сред учащите се др. Ганка Андреева обяви наградите на проявилите се общественици, учители, дружинни ръководители и пионери. Прочете телеграма от името на събранието до ЦК на БКП нещатната дружинна ръководителка от град Тутракан др. Мария Инджева.

Незатихващи през цялото време на представянето им бяха ръкопляскания към програмите на градския пионерски хор с ръководител Арам Берберям, детските танцови трупи от Силистра и село Ветрен и детската спортна школа.

Вълнуващото тържество остави дълбоки следи в душите на всички, но най-вече на пионерите, утрешните строители на новото комунистическо общество.

Никола НАНЕВ

ПРИБРАХА СЛЪНЧОГЛЕДА

В сравнение с миналата есен сега в с. Варненци слънчогледовата реколта беше прибрана по-навреме и без особенни загуби на зърно.

Сега цялото количество е струпано на площадките, където е организирана денонощна работа край селектора. Машината обслужват група пенсионери, но работата която вършат е повече от похвална. Това улесни и бързото пренасяне на семето до „Зърнени храни“.

В близките дни почистването на слънчогледа и пренасянето му до приемателните пунктове ще бъде привършено.

Марийка ХРИСТОВА

НА СНИМКАТА: Механизирано почистване на слънчогледа в с. Калипетрово.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 19. IX. 1964 год.

ТКЗС	Обран слънчоглед %	Обрана царевица %	Осв. пасищи слънчоглед. стебла %	Предсеитбена оран %
Айдемир	91	45	0	37
Калипетрово	90	11	44	35
Бабук	53	46	0	26
Алфатар	68	0	17	52
Алеково	90	19	0	36
Иширково	92	21	45	33
Смилец	62	48	28	40
Попина	60	2	0	39
Сребърна	51	40	15	47
Ситово	54	14	6	35
Срацимир	100	26	45	47
Кайнарджа	61	18	19	29
Голеш	59	12	7	36
Средище	31	15	0	13
Гутракан	84	31	84	27
Нова Черна	89	7	47	28
Старо село	100	12	50	27
Белица	95	4.2	86	25
Главиница	77	7	0	11
Ст. Караджа	68	26	27	19
Сокол	73	6	11	24
Зафирово	50	21	29	26
М. Преславец	56	24	56	53
Дулово	67	7	20	30
Мерден	97	0	55	19
Окорш	58	1	3	19
Секулово	94	10	0	30
Добротица	95	0	48	27
Чернолик	66	0	0	24
Паисиево	56	0	0	32
В-ко ТКЗС	70.7	14.9	24	30.8
ДЗС Силис.	X	X	X	X
„Н. Черна	100	6	100	60
„Я. Забунов	73	18	73	18
„Окорш	75	—	0	6
В-ко — ДЗС	79.7	11.5	73.5	22.2
В-ко за окр.	71	14.7	25.7	30.4

В ОГЪНЯ НА СЕПТЕМВРИ СЕ РОДИ НАШАТА АРМИЯ!

ЗАЩИТНИК НА РОДИНАТА

На 23 септември нашият народ ще честву ва две годишнини — 41 година от славното септемврийско въстание 1923 година и 20-годишнината на Народната армия.

През септември 1923 година, българските работници и селяни, озарени от светлините на Великата октомврийска революция се вдигнаха първи в света на щурм срещу фашизма

През септемврийското въстание въоръжените работници и селяни, ръководени от Българската комунистическа партия, водиха ожесточени боеве срещу многочислен и въоръжен до зъби противник. В огъня на въстанието въстаническите отряди и дружини получиха своето бойно кръщение, показаха изумителен героизъм и себеотрицание. В ония незабравими дни се роди въоръжената сила на въстана лия народ — предшественикът на днешната ни армия. Затова решението бойният празник на нашата армия да се честву ва на 23 септември е дълбоко символично — продължава една славна традиция

Въстанието от септември 1923 година не се увенча с успех и завърши с поражение.

Революционната армия бе разбита, но войниците й останаха и в мрачните дни на фашисткото мракобесие Народоосвободи т е л н а т а въстаническа армия продължи революционните тра диции на септемврийци.

С решаващата помощ на Съветската армия, нашият народ смъкна на 9 септември 1944 година омразното фашистко робство и пред страната се откри нова ера на развитие.

Българската народна армия е една от първите рожби на свободат а. Тя бе създадена непосредствено след историческата победа на 9 септември 1944 година и вече двадесет години надеждно охра нява социалистическ и т е завоевания и мирната съзидателна дейност на трудещите се. Създадена и ръководена от Българската комунистическа партия, тя измина за двадесетте години славен и героичен път.

Основите на Народната армия положиха отрядите, формирани от верни синове на народа — партизани, членове на бойните групи, доброволци и отделни войскови единици, преминали на страната на революцията. Благодарение на огромната организаторска работа на Партията, много бързо се създадоха новите въоръжени сили на революцията. На този решаващ за момента сектор Партията изпрати едни от най-добрите си синове и дъщери, изпълнявайки лозунга „Всичко за фронта — всичко за победата!“. Особено голямо значение за нашата армия имаше огромната безкористна помощ, която ни оказа Съветската армия със своя опит и материални средства.

В състава на Трети украински фронт рамо до рамо със съветските войски в единния боен строй на антихитлеристката коалиция нашите бойци проявиха масов героизъм. Те извоюваха крупни победи и прославиха българското оръжие при Страцин, Подуево, Ниш, Драва и Мур.

В годините на мирното социалистическо строителство, в резултат на големи те грижи на Партията, народната армия израстна в могъща съвременна въоръжена сила. Тя беше реорганизирана, превъоръжена с нови по-съвършени средства за воюване. Кадрите в армията са предани до смърт на Партията и народа, имат висока обща и специална подготовка.

Народната казарма е масова школа за пламенен патриотизъм и пролетарски интернационализъм, разсадник на високи научно-технически знания, на широка кул тура и възпитание в духа на моралния Кодекс на строителя на комунизма, в духа на вековните революционни борчески традиции на нашия народ.

Хиляди младежи в армията получават високи технически познания и сръчност. Те придобиват високи морални качества и стават активни агитатори на партийната правда.

Българската народна армия е дълбоко народна по състав, дух и задачи, живее с тежненията и борбите на трудещите се и дейно участвува в битката за по-добър живот. Само през последните две години армейците дадоха няколко стотици хиляди трудодни за народното стопанство, използувайки мно гобройна войскова техника.

Главен източник на силата и могъществото на нашите въоръжени сили и техен организатор, вдъхновител и възпитател е Българската комунистическа партия. Войните от народната армия поддържат безрезервно мъдрата и последователна политика на Партията за издигане благосъстоянието на трудещите се, за мир и социализъм.

Българската народна армия, посреща с радост двадесетгодишнината от своето създаване и с гордост рапортува п р е д П а р т и я т а и народа, че е готова всеки момент да изпълни своя висш патриотичен и интер национален дълг. Съвместно с братските армии на социалистическите страни, начело с най-могъщата в света — Съветската армия нашите въоръжени сили са в състояние да разгромят всеки агресор, който се опита да накърни независимостта и целостта на нашата любима Родина — Народна република България.

Полп. ЦЕНОВ
н-к Военно окръжие— Силистра

Партията и правителството смятат за свой най-висш дълг постоянно да повишават бдителността на народа и да укрепват отбранителната способност на Родината, за да бъде безпощадно смазан всеки опит на империализма и на неговите оръдия да посягат върху мирния труд на народа, върху независимостта и териториалната цялост на Народна република България.

Тодор ЖИВКОВ
Из отчетния доклад на ЦК на БКП пред VIII конгрес



— Огън!
Стрелят гвардейските минохвъргачки.
— Отлично, артилеристи!
Един от бункерите по направление на главния удар е улучен с пряко попадение. Около него буквално „ври“.
Прекрасен бе „нальотът“ им. За нас той бе емоционален, вълнуващ като вдъхновена поема, но за „противника“ той бе грозен, унищожителен“,
На снимката: Минохвъргачките се изнасят на нова огнева позиция.



Карта на Септемврийското въстание 1923 година.

КЛЕТВА

На този свят
зорите се повтарят.
И залезите всеки ден горят.
Разделят се и срещат се другари
и път
сменява минатия път.

Една,
като живота и смъртта,
неповторима клетвата остава.
Войнишка клетва!
Клетва на кръвта,
която своя пурпур не сменява!

Веднъж в живота се целува знаме.
Но в този кратък и тържествен миг
ти пиеш вяра
и безсмъртен пламък.
На комунизма ставаш ти войник!

Любомир ЛЕВЧЕВ



Отличен тежкокартечен разчет успешно преодолява труден балкански терен.

КРАЙ ОГОСТА

— РАЗКАЗ —

В късните часове на тия кървави септемврийски нощи край бреговете на Огоста грачеха картечници. Реката влачеше човешки трупове. В помръкналите и окървавени села внеха настръхнали и уплашени кучета. Из мерата димяха запалени овчарски кошари.

Поручик Христов погледна часовника си. Шест часът. Стрелбата продължаваше. Така е по-сигурно. Картечният лай му действуваше успокоително. Но защо ли спряха да стрелят ония от гората? Дали не е някаква хитрост? Цял час не се обаждат.

— Може да са избити — полугласно каза поручикът и по навик плесна по ботушите си с бича.

— Да се прочисти гората! — изрева той и прие тържествен вид. Очите му още повече потъмняха. Искаше му се да тръгне из тия пущинаци и да стреля от упор с пистолета си в ранените, но защо да рискува? Тия фанатици са способни на всичко. Той добре знаеше, че на него налитат най-много. С кисела гримаса си спомни Бойчиновския бой, където три пъти той — синът на полковник Христов, беше принуден да отстъпва гарата на тия овчари и орачи, въоръжени с брадви и копрали. Ако не бяха се притекли навреме артилерията и картечната рота, сега да е в плен или кой знае какво да е станало с него...

— Да се прочисти гората и нито един да не се оставя жив! — изрева отново той.

На изток утринта разрови жарта на изгрева и над безоблачния хоризонт плисна разтопен бакър...

Кирил вдигна картечницата и с пребежки залази през прегорялото стърнище към гората. Ония оттам вече не стреляха. Той се поотпусна, п о у с и к о и се и навлезе в редките шубраци. Гората го посрещна с ропот. Изранена и окървавена от куршумите и снарядите, тя сякаш издъхваше пред краката му. Кирил продължи напред. Лъхна го на барут и обгорено. По измачканата трева забеляза кървава следа, като че ли се бе влачило ранено животно. Тръгна по нея, но още на втората крачка спря. На ниските храстчета утринният ветрец полюшваше някак ва бяла хартия.

Пристъпи още напред. Откачи хартийката от трънчето, взря се учудено в нея. С кървави неравни букви беше написано: „...Братя войници, спрете избиването на вашите бащи и братя! Бийте офицерите—убийци, те са и ваши, и наши врагове...“

„Кърваво писмо“ — рече си Кирил и си спомни, че някога в читанките пишеше за кърваво писмо. Кой ли го е написал? Как пишеше само ...„Братя войници...“ Нещо сладко и приятно затопли гърдите му. Отдавна беше забравил такова човешко обръщение. В казармата войниците не бяха считани за хора. Свикнаха да ги наричат говеда, диваци, да ги хокат и третират като добитък. Преди слугуваше на чорбаджиите, сега — на синовете им — офицерите. Веднъж да свърши тоя метеж, да си иде у дома, да види старата, близките, да се види с Минка. Много време не си е ходил, а ей го къде е — за една нощ ще стигне. Пък и тия страшни нощи, тая стрелба, дето взема живота на толкова невинни хора...

Стоеше сред смълчаната гора и държеше в изтръпналите си ръце кърваво писмо. Какво да прави? Да го захвърли? Не, по-скоро при другарите, по-скоро при тях... Тръгна несъзнателно по следата. Очевидно, имало е човек. Виждат се гилзи, стрелял е. Все по-ясно личеше кръвта, останала по тревата и по оръфаните листа на шубрачките. Тя алееше по желтите нишки на изсъхналия пирей като небрежно пръснати мъниста от скъсан момински гердан. Изведнъж Кирил спря. Недалеч от крайните туфи, в прегорялото стърнище лежеше човек. До него беше оставена пушка. Кирил престъпи и леко я дръпна. Раненият не мръдна. Изохка хрипливо. С пушката се вдигна и едната му ръка. Кирил видя, че връвта на пушката беше навита на ръката му. Обърна го по гръб, понечи да го изправи, но нещо се скъса в гърдите му, пред очите му пригъмня, някакъв леден обръч го стисна за гърлото и той заедно с ранения падна в стърнището.

— Братко, бате Любене, какво правиш тука?—глухо изхлипа той и запрегръща окървавеното лице на брат си.

Оттатък урвата пропукаха изстрели. По едно време брат му изстена, отвори очи, вгледа се в него и не го позна.

— Вода — прошепна само с устни.

Кирил повдигна главата на брат си, откачи манерката и я поднесе към устните му. Влагата изгаси огъня на треската и раненият бавно отвори очи.

—Ти ли си, Киро?— едва чуто прошепна Любен. — Ти ли си, братко? Кажи къде се намирам? Изправи ме... Дай ми пушката... Тия гадове затриха селата... Погубиха толкова народ... Ох, боли, вода... — и зарея угаснал поглед в далечината, към Чипровския балкан. После отново се съвзе, напрегна сили, поизправи се, вторачи широко отворени очи в брат си и глухо, сякаш от друг свят идеше гласът му, едва чуто каза:

— Киро, и ти ли...—С картечницата... — не можа да довърши.

Кирил стоеше вцепенен и объркан. Държеше изтиващото тяло на брат си, викаше го, молеше го да почака, но Любен не го чуваше вече. Кирил раздра окървавената риза на брат си и падна на гърдите му. Под лепнещите парцали видя много рани. Любен беше пронизан от картечница...

— Нито един да не се оставя жив!— командуваше поручикът зад гърба му.

Оттатък урвата войниците обграждаха рядката горичка. Поручикът вървеше през стърнището горд и самодоволен. Той, той бе виновен за всичко. Кирил залегна, обърна картечницата към него и тя засъска като настъпена змия... Видя само как тичащият поручик се олюля и падна. После скочи, грабна братовата си пушка, хвана я откъм цевта и затича натам, но когато вдигна приклада и замахна с все сила, огън опожари гърдите му. Не можа да повтори удара.

Дамян ВЪЛОВ

НЕЗАЛИЧИМИ СПОМЕНИ

В пламъците на Втората световна война хиляди синове и дъщери на българския народ записаха с кръвта си безсмъртната си слава в борбата против хитлеровите пълчища. Останалите живи участници във войната, никога не ще забравят изживените ужаси. Не е забравил страшните дни и нашият съгражданин, щурмовакът от 31-и пехотен Силистренски полк др. ПЕТЪР КАБАИВАНОВ, участвувал в двете фази на войната.

—В славните дни на Дравската епопея, разказва др. Кабаиванов, на шият полк прояви изключителна сме лост, решителност и инициатива, отбивайки яростните пристъпи на хитлеристите в един от най-тежките участъци на фронта.

Добре помня и никога не ще заб равя нощта на 5 срещу 6 март 1945 година. Откъм участъка на съветските части при Над-Байом се понесе страхотен грохот на артилерийска стрелба. На разсъмване огънят на артилерията се превърна в барабанен. Вдигнахме се в тревога и се придвижихме в посока към с. Чекел—Над-Байом. Както се и очакваше, немците предприеха дълго подготвената си офанзива. Те минаха река Драва с лодки, настъпиха 6 7 километра, успяха да пробият линия та на съседната 299 съветска дивизия и достигнаха с. Янко. Едновременно с това те ударихa и в района на с. Долни Михолец. Ние бяхме придадени в подчинение на командира на тая съветска дивизия и се подготвихме да контраатакуваме.

Настъпиха тежки дни и нощи на ожесточени боеве. На 10 март към 12 часа огънят на противника, който отначало бе рядък, стана барабанен и продължи до 14 часа. Пред нас се появи първата вълна с танкове и щурмови оръдия, а във втората и третата вълна настъпиха около 22 бойни коли. Н е м с к а т а п е х о т а настъпи с ъ щ о на три вълни. Започна отчаяна борба, в която ние проявихме чудеса от храброст. До вечерта отбихме няколко ожесточени атаки. Всички опити на противника да ни ликвиди ра оставаха безуспешни, въпреки неговото чувствително числено превъзходство. Хитлеристите действуваха подло и коварно. Същата нощ те изпратиха в нашите окопи преоблечени в български военни дрехи тех ни хора. Зоркото око на нашите славни бойци обаче навреме откри измамата и ги унищожи. Немците бяха задържани на достигнатите от тях позиции. Те не успяха да отидат по-далече, макар че само срещу нашия полк бяха хвърлили в един тесен участък цяла своя дивизия. Благодарение на хладнокръвието и геройството на нашите командири и беззаветната храброст на нашите бойци, намеренията на немците бяха пречупени. От паметта ми никога няма да се заличи безпримерното себеотрицание, с което влязоха в бой и геройски паднаха за Родината майор Михайлов, подпоручик Три фон Тодоров, и много други познати и непознати български и съветски бойци.

В боевете при Драва се роди, закали и укрепна бойната дружба между нашата и съветската армии. В тежките дни и нощи на изпитания ние почувствувахме отблизко тяхното другарство и братска помощ.

И днес когато самозабравили се реваншисти на запад надигат вой за нов поход на изток, трябва да знаят, че ще срещнат отново стоманения юмрук на калената в боевете Българска армия, въоръжена с най-нова техника. Тя заедно с непобедимата съветска армия и армиите на социалистическите страни, бди за мирния труд на своите народи и мирът в целия свят.

В ПЛЕМЕННАТА РАБОТА ИМА ОЩЕ ДА СЕ ЖЕЛАЕ

Едно от най-важните условия за повишаване на продуктивността от животновъдството и от там поевтиняването е правилната и системна развъдно-подобрителна работа. В ТКЗС с. Ст. Караджа по този въпрос се работи доста отдавна. Резултатите, които са достигнати обаче са още твърде далече от желаното.

В говедовъдството работата в тази насока не се развива праволинейно. Постигнатите резултати не се затвърдяват. Правят се отстъпления. Още през 1961 год. бяха отделени елитните крави от съществуващите три ферми и се сформира пробна племенна ферма от шестдесет продуктивни животни в с. Преславци. Тук обаче попаднаха на незадоволителни грижи и резултата бе лош.Не се заведе необходимата племенна документация. Първите стъпки бяха погрешни. В началото на 1963 год. племенното ядро бе прехвърлено в с. Осен. Животновъдите от Осен са по-упорити. Постепенно състоянието на животните се подобри. Въведе се племенната книга. Приплодите се отделят в специална група и се развиват под специални грижи и наблюдения.

Единственият въпрос, който неотстъпно се решава е изкуственото осеменяване въведено през 1960 год. В нито един от оборите не останаха бели животни. Червеното говедо намери добър прием. Въведе се кръстоска от Кулско говедо и Симентал за добиване на приплоди за промишлено предназначение.

През тази година в племенната ферма,която е в с. Осен резултатът се подобри. За осеммесечието средната продуктивност на крава достигна на 2000 л. мляко докато през цялата минала година бе достигнато толкова. Тук трябва да се подчертае заслугата на техника по осеменяването Георги Василев. Подобрени са грижите и за приплодите. Съставен е перспективен план, в който се предвижда племенните животни да нараснат на 120 в първите няколко години и постепенно да подменят цялото основно стадо.

В овцевъдството племенно-подобрителната работа е по- добра. Животните с груба и полу-груба вълна са на изчезване. Цветните стада станаха рядкост. Независимо от всички предпоставки и обективни затруднения повиши се и млечността от 40 л на 52 л на овца. Благодарение на последователната развъдно- подобрителна работа се увеличи и средното живо тегло на приплодите. Агнетата отделяни за разплод при отбиването тежат 14-18 кг, а шилетата се запложда на 40-50 кг. Осеменяването се извършва изключително изкуствено. Много трудности и главоболия имаха зоотехниците докато извоюват ранното пресушаване и заплождане на овцете. Тази година за първи път осеменяването на овцете е завършено до края на м. август. За това спомогнаха предварителната подготовка и грижите за стадата преди кампанията. Бъдещата работа тука е насочена главно в две направления—увеличаване на живото тегло и средния настриг на вълна, като въпроса за подобряването на качеството на вълната също не се подценява, а се доразвива успоредно с основните два въпроса.

Необходимо е в стопанството развъдно-подобрителната работа да се подпомага още по дейно от председателя, както и да се прегърне от всички животновъди. Защото само с усилията и старанието на зоотехниците въпроса няма да бъде решен изцяло. Необходимо е също така ветеринарните органи да излязат от ролята си на наблюдатели, а да вземат в тази работа дейно участие.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ЗА ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ СОРТОВИ ОПИТИ С ПШЕНИЦА

ТАНЮ ШАРКОВ
ст. научен сътрудник при Института по пшеница край Ген. Тошево

Производствените сортови опити са лесни за извеждане. С тях се цели да се установят най-високопродуктивните сортове, които съчетават в себе си комплекс от ценни стопански качества и отговарят на съвременното развитие на агротехниката. В масовата практика, те са едни от най-разпространените опити с голяма практическа стойност. Поуките от тази категория опити могат да се внедрят веднага, тъй като не зависят от материално-техническата база на стопанството. За тази цел са нужни само семена от перспективните сортове, които може лесно и бързо да произведе и размножи всяко ТКЗС и ДЗС.

Но за да може да се направи правилна преценка и безпогрешен избор на новите сортове, в залагането и извеждането на производствените опити трябва да се спазват стриктно някои условия.

Така например опитът трябва да се залага при напълно производствена обстановка. А това ще рече, блокът, който ще се използува за тази цел да бъде представителен за даденото стопанство по терен, предшественик, почвен тип, обработка, торене, посевен срок, или този срок трябва да отговаря на условията, при които ще се отглежда новия сорт при неговото масовизиране.

Сортовете, които ще се сравняват в опита трябва да се отглеждат при еднакви условия в един общ блок, за да се знае, че разликите в добива между тях се дължат само на сорта.

В сортоизпитването да се включат малък брой сортове — максимум 3-4. Прецизен производствен опит с много сортове мъчно се извежда, защото отделните сортове попадат при неизравнено почвено плодородие и опитът се много усложнява.

Поведението на сортове към равнището на агротехника е различно. Едни от тях се очертават, като по-добри при по-ниско агротехническо равнище, а други на по-високо (повишени торни норми и поливане), при каквито условия, те проявяват рязко превъзходството пред първите. В практиката се срещат дори в едно стопанство едните и други условия. Опитът трябва да покаже безпогрешно всеки сорт за какви условия подхожда най-добре, за да може чрез съчетанието на 2-3 сорта да се използува разумно силата на почвеното плодородие. Ето защо препоръчително е производствените опити в ТКЗС да се извеждат на 2 агрофона—обикновения за даденото стопанство и висок с завишени торни норми и напояване (където има и поливни площи.)

Характерен белег на полското сравнение и полския опит е повторението. Където липсва повторението, сравнението и заключението от опита е произволно. Задача на повторението на опита е да се засича точността на резултата. Точен резултат, даващ основание за научно обоснован извод е, само когато добивите от отделните повторения на един и същ сорт са сходни и близки. При обратния случай резултатът се счита за неверен. От такъв опит се правят погрешни и произволни изводи. Повторение е това, когато всеки застъпен в опита сорт се разположи на минимум 3 еднакво големи парцели върху опитната площ. При прецизните опити числото на повторенията е 5-6. При производствените масови опити три повторения са достатъчни, защото те се залагат върху по-големи парцели от 20-30 и повече декари.

Опит без контрола не съществува. Ако искаме да разберем и установим, превъзходството на един сорт пред друг, следва да ги засеем със съответните повторения един до друг в един общ блок при напълно сравними условия. Единият от тях — сортът на стопанството служи за контрола (база за сравнение). Само такова сравнение между два сорта е правилно. Наивно, несъстоятелно и водящо към заблуждение в преценката е такова сравнение, когато средният добив на даден нов сорт от един блок се сравнява със средния добив от няколко или множество блокове, засети със сорта на стопанството и по разликата в добива да се оценява подобрия сорт.

За опитните посеви и правилната оценка, много важна предпоставка е и тази — да се осигуряват добри условия за развитие. Обработката да бъде качествена, торенето — каквото се очертава в перспектива, посевния срок и прибирането на посева да бъдат навременни. В занемарен, формален опит, се провалят и най-добрите сортове.

Производствените опити са свързани и с редовни наблюдения по време на вегетацията. От наблюденията се виждат и установяват различията в поведението на сортовете към неблагоприятните зимни условия, към сушата, към кишата, към болестите. При сравнението на крайния резултат от опита, трябва да се знае, на кои качества на сорта се дължи високия добив или кои слаби качества са провалили добива на даден сорт. Затова без наблюдения и анализ на данните опита е немислим.

Производствените проверки трябва да продължат минимум 3 години, преди да вземе решение стопанството да замени един сорт с друг. Едногодишните резултати могат да подведат, защото добивите се влияят силно от метеорологическите условия и болестите, а тези неща са силно променливи по години. Освен това в сухите и неблагоприятни условия изпъкват едни сортове — по-взискателните, а при влажни години други сортове.

В това се изразяват минималните методични и научни изисквания в провеждането на опитно- производствените проверки с новите сортове пшеници.

Нашите досегашни грешки, лутания и несполуки във въвеждането на нови сортове се дължат на избързването в избора, в липсата на предварителни и правилно изведени опити и в вземане отношение към сортовете на основание едногодишното им изпитване.

В заключение следва да се подчертае, че не всяко ТКЗС може и трябва да прави опити. Възможно, наложително и полезно е обаче, във всеки окръг да се определят по 3-4-5 опитни участъци към добре укрепнали ТКЗС, в които да се извеждат опитите от подготвен агроном по опитното дело. Участъците следва да се разположат в особени терени, почвени и микроклиматични условия, а останалите стопанства с аналогичните условия да използуват данните от тези опитно-производствени проверки. Така една организация може да се създаде от всеки ОНС. И само когато се създаде така една организация, ще се преодолеят всички досегашни грешки и неудачи в избора и съчетанието на сортове по райони и стопанства.

Иначе грешките ще продължават да са редовни спътници на производствената практика и да дават своето отрицателно отражение в организацията на пшениченото производство.



И тази година кооператорите от бригадата на Никола Георгиев от ТКЗС —Калипетрово отгледаха хубави дини.

На снимката: Звеното на Гинка Пенева бере богатия плод за кооперативния пазар.

Нови книги

„Комплексна механизация при отглеждането и прибирането на царевицата“

Концентрацията и специализацията в нашите кооперативни стопанства налага да се скъса със старите методи на работа и да се използува все по-пълно механизацията. Във връзка с това „Земиздат“ предложи навреме една твърде необходима за селското стопанство книга: „Комплексна механизация при отглеждането и прибирането на царевицата“ от Иван Монов, Ив. Маслинков, Й. Йорданов и Б. Марчев.

Като се има предвид, че царевицата е основната фуражна култура в нашата страна, разглеждането на процесите на комплексната механизация при нейното отглеждане ще помогне на селскостопанските специалисти, бригадири и механизатори по-лесно да преустроят работата си и с помощта на наличната механизация да преминат към едно по-високо и евтино производство.

Въпросът за комплексната механизация, авторите умело са свързали с научните изследвания у нас и в чужбина.

Така докато разходът за труд за 100 кг царевица в ТКЗС представлява 50 процента от всички производствени разходи за тази култура и себестойността е 9,43 лв. то в Института по царевицата в Кнежа при неполивни условия и при прилагане на комплесна механизация за производството на 100 кг царевица, са разходвани 24 човекоминути, а себестойността на полученото зърно е само 1,81 лв.

В книгата освен технологията се дават и редица схеми, диаграми и фотоси, а това прави помагалото много по-нагледно. Като обобщение се дава примерна технологическа карта. Всичко това прави книгата интересна и полезна и ще помогне на селскостопанските специалисти и механизаторите в практическата им дейност, в борбата им за получаване на повече и по-евтина царевица.

ЗА ВИСОКА МАТЕРИАЛНА ЗАИНТЕРЕСОВАНОСТ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

За успешното изпълнение на плана за селскостопанската продукция наред с увеличаването на капиталовложенията и разширяването на механизацията от голямо значение е правилно да се прилага и социалистическият принцип на разпределение на обществения продукт според количеството и качеството на вложения труд. След Априлския пленум на ЦК на БКП у нас настъпи коренен поврат в това отношение. На ТКЗС се даде широка възможност да прилагат смело нови, по-прогресивни форми на заплащане на труда, които да стимулират кооператорите да увеличават и да поевтиняват продукцията. Трябва да се подчертае, че за кратко време както в растениевъдството, така и в животновъдството беше даден простор на материалните стимули, които чувствително повишиха заинтересуваността на кооператорите, станаха мощен лост за изпълнение и преизпълнение на плановете.

Какви нови форми на заплащане на труда са внедрени и продължават да се прилагат в животновъдството?

Преди всичко трябва да се отбележи, че редица стопанства усъвършенствуваха системата на основното заплащане на труда в животновъдните ферми. Премина се към определяне на основното възнаграждение не само въз основа на получената обща продукция, а на базата на т. н. чиста продукция. В случая се вземат предвид не само общото количество на добитото мляко, месо ,яйца и други продукти, но и направените материални разходи за тяхното получаване. За да се приложи тази нова форма отделни ферми преминаха на вътрешностопанска сметка, Това стимулира животновъдите да се борят не само да добият повече животинска продукция, но и да правят по-малко материални разходи, т. е. да произведат по-евтина продукция. Някои стопанства отидоха и по-далеч—обвързаха възнаграждението в зависимост от себестойността на млякото, месото, яйцата и т. н., а други с чистия доход (печалбата). Всички тези прогресивни форми на заплащане на труда карат животновъдите да изразходват по-икономично материалните средства, да влагат по-малко труд в процеса на производството, за да може в крайна сметка да получат по-голям чист доход. Ето защо те трябва да намират все по-широко приложение в животновъдните ферми.

Освен усъвършенстването на системата на основното заплащане на труда в животновъдните ферми голямо значение за получаване на повече и по-доброкачествена продукция има и допълнителното заплащане и премирането на труда на животновъдите. В това отношение заслужава внимание опитът на ТКЗС в с. Ново село, Ловешко. Тук от няколко години в животновъдството се използуват с успех материалните стимули. За преизпълнение на плановете на животинската продукция животновъдите получават редовно част от надплановата продукция. Широк простор е даден и на премирането на гледачите.

В стопанството почти е била преустановена практиката овцете да се доят трикратно. Някои овчари избягвали обеда ното доене, а други го вършели небрежно. Тогава управителният съвет взел решение за всеки литър надоено мляко от стадата на обяд да се дава по 3 ст. премия. В резултат на това дневният надой на овце мляко скоро нараснал с 25-30 на сто. И друго—в този планински кооператив наред с продуктивните крави се отглеждат и голям брой крави за работа. Гледачите обаче умишлено спъвали запложданието им, защото наличието на приплоди пречело при използването на животните за работа. След като било решено на всяка заплодена работна крава да се дава по 10 лв премия, картината коренно се променила.

В новоселския кооператив е получен много голям ефект от раздаването на премии и от прилагането на индивидуалния и групов акорд при прибирането на сеното. Практика е станало вече при сенокоса мъжът да коси, а жената и децата в семейството да обръщат, да сушат и да прибират тревния фураж. Беше оповестено, че колкото повече работа свърши семейството по време на сенокоса, толкова повече допълнително възнаграждение ще получи. Ако семейството изработи за сезона 40 лв при прибирането на тревния фураж, ще получи срещу всеки 1.60 лв по 3 кг. сено, при 50 лв—премията е по 4 кг сено, а при 160 лв—по 5 кг. При повече от 240 лв заработка то ще вземе срещу всеки 1.60 лв по 8 кг сено. Крайният резултат от въвеждането на премиалното заплащане е: всеки косач започна да коси на ден по 2 дка, докато по-рано не е надхвърлял 1.5 дка.

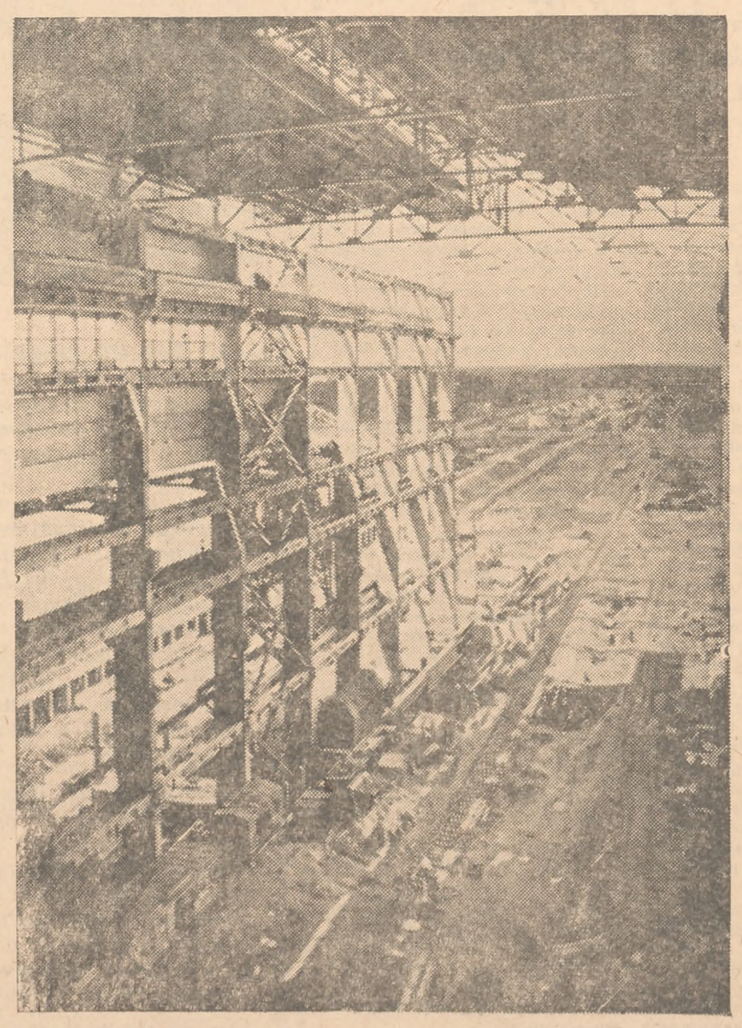
Въпреки извънредно голямото значение на разнообразните форми на допълнително и премиално заплащане, все още те се подценяват от редица управителни съвети и специалисти и не се внедряват нашироко в животновъдната практика. Това се потвърждава и от факта, че през 1962 година относителният дял на допълнителното и премиалното заплащане в общото заплащане на труда е бил едва 1.1 на сто. Много често в производствено-финансовите планове на ТКЗС се предвижда такова заплащане, а в края на годината, при общо неизпълнение на плана за животинската продукция, от допълнително възнаграждение се лишават и гледачите от онези ферми, които са си преизпълнили плановете. Това е съвършено порочна практика, която убива желанието на хората за работа.

Често, и то съвсем основателно, изниква въпросът: в каква форма да се дава допълнително възнаграждение—в пари или в натура? За предпочитане е то да се дава в натура, защото тогава животновъдите са много по-доволни.

В никой случай не бива да се смята, че тази продукция ще бъде използувана неправилно. В повечето случаи животновъдите ще предадат част от нея на изкупвателните организации. От това те ще имат големи облаги, защото срещу всеки даден литър мляко и срещу всяко предадено яйце ще получат концентриран фураж.

Задачата е—на материалните стимули да се дава и в бъдеще колкото се може по-голям простор, защото те са сигурен път за създаването на по-рентабилно животновъдство.

Илия СИМЕОНОВ



Скоро ще бъде пусната в действие Конаковската топлоелектроцентрала — най-голямата в Европа, която се строи на брега на р. Волга близо до град Конаково, Калининска област. Пълната й мощност е 2 милиона и 400 хиляди киловата. През септември ще бъде пуснат първият блок на централата с мощност 300 хиляди киловата.

На снимката: Главният корпус на Конаковската топлоелектроцентрала.

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ - СВОБОДНИ И ЩАСТЛИВИ

Вие сте младостта на партията и народа, тяхната радост и надежда, тяхното светло бъдеще. Вие, комсомолците и пионерите утре ще поемете от нас знамето на Партията, знамето на революционната борба,

Гответе се, деца и юноши, за благородното дело, за големите задачи, които живота ще постави пред вас. Натрупвайте знания, мъдрост и житейски опит. С готовност ние, по-старото поколение, минало през огъня на борбата, ще ви предадем нашите знания, нашият богат житейски опит.

Тодор Живков

ПРИВЕТСТВИЕ

на Окръжния комитет на БКП към пионерите от Силистренски окръг

Драги пионери,

Окръжният комитет на БКП ви поздравява най-сърдечно по случай 20-годишнината на ДПО „Септемврийче".

Пионерската организация се роди в бурните революционни дни на Септември 1944 година. Нейното създаване беше подготвено от цялото развитие на детското комунистическо движение до Девети септември 1944 година. Съществуването на пионерската организация обаче стана възможно благодарение на победата, извоювана от трудещите се под ръководството на Комунистическата партия и с помощта на Съветския съюз.

Чествувайки своя двадесети рожден ден, Пионерската организация има какво да отчете пред Партията и народа. В нейните редици израснаха и се възпитаха хиляди преданни на Родината синове и дъщери, които са в челните редици на строителите на социализма.

Под ръководството на БКП, ДКМС и училището пионерските дружини от нашия окръг постигнаха редица успехи Разрастна се и все повече се разширява движението на първенците в учението и труда — образцовите пионерски отряди.

В него са включени 242 отряда от окръга. В чест на 20-годишнината от Девети септември 1944 година и създаване на ДПО „Септемврийче" пионерските дружини в окръга развиха разнообразна полезна дейност. Много дружини, като тези от селата Ситово, Иширково, Попина, Алфатар, Кайнарджа и други, изучиха историята на местните трудово-кооперативни земеделски стопанства, на своето родно място, училището, пионерската организация и пр. Във втората Димитровска експедиция „20 години народна власт" се включиха над 130 експедиционни отряда в нашия окръг. Участниците развиха у себе си ценни морално-волеви качества, разшириха познанията си, обогатиха училищните кабинети и музейни сбирки с нови материали и експонати, опознаха и обикнаха още повече народа и Родината. Особено добра дейност в това отношение разви сборният експедиционен отряд на училище „Отец Паисий" — Силистра.

През последните години значително се подобри работата на пионерските дружини по физическото укрепване и закаляване на пионерите. Наши пионерски отбори вече стигат до републикански състезания, а някои се нареждат между първенците. В разгорялата се масова зимна надпревара се включиха пионерски дружини и пионерите от Иширково, Бабук, Калипетрово и се наредиха на едни от първите места в страната. Баскетболният отбор при училище „Отец Паисий" — Силистра стана носител на най-високото звание „Републикански шампион за 1964 година".

За трудовите дела на пионерите говорят резултатите от пионерската трилетка. За три години те събраха 450 тона билки и дивораст ящи плодове, отгледаха 100 000 птици, 10000 прасенца, 20 000 зайци. Предадоха на Родината 510 000 кг вторични суровини, 4 500 кг пашкули, 600 000 яйца. В помощ на селското стопанство, шефствуващите и пионерите от училищата дадоха 560 000 трудодни. През лятната ваканция организираха 152 бригади, а през лятото на 1964 година работиха 11 лагера за труд и отдих. Пионерите засадиха и се грижиха за 240 000 дръвчета, поеха шефство над градини, паметни плочи и паметници

Поздравявайки ви още веднаж с празника и постигнатите от вас успехи, Окръжният комитет на БКП ви пожелава да растете здрави и бодри, ученолюбиви и трудолюбиви, силни и смели, честни и прави диви. Затова е необходимо да положите още по-големи усилия за задълбочено и трайно овладяване на знанията и уменията, да се включите още по-активно в обществено-полезен труд, предметните и техническите кръжоци, да участвувате масово във физкултурното, спортното и туристическото движения.

Честит празник, драги пионери!

Към нови успехи за благото на нашата Родина — Народна република България!

Да живее ДПО „Септемврийче" — свидна рожба на българския народ!



С обич и доверие по светлия път на мечтите

КОГАТО влезете в с. Главиница, в един малък склон ще видите вкопана землянка. С вратичка, на която сега по-често стои катинар. Оградена с тел. Това е територия на детските мечти! Тук през лятото беше полският клуб на пионерите и чавдарчетата от селото. С колко любов си я направиха децата от сборния отряд на Кунка Вътева! Момчетата скованха пейки и маса. А момичетата, като най-опитни домакини, я подредиха. И цяло лято тук идваха всички. И децата от другите четири сборни отряда. Сбираха се. Работеха. Четяха. Мечтаеха. Често при тях се отбиваха и възрастните. Но най-любима гостенка за всички беше дружинната им председателка— другарката Радка Милушева. Очите ѝ — големи и добри — раздаваха обич на всички. А усмивката, нейната майчинска усмивка, стопляше вся ко детско сърчице. И винаги тя носеше по нещо ново в землянката. Я някоя интересна книжка, или пък любимия на всички вестник „Септемврийче". Четеше им най-хубавите разкази, в които се говореше за героизма на партизаните, на съветските войни. А после разговаряше с тях като по-голяма сестра, обясняваше им, мечтаеше заедно с тях. Затова децата от с. Главиница обичат своята дружинна. Доверяват ѝ своите планове. Доверяват ѝ не само хубавото, но и лошото, което са направили. Не веднаж те са и разказвали с треперящ от вълнение и срам гласец за грешките, които са допуснали. И дружината — откровена и справедлива—е била винаги най-обективния им и добър съдник А да спечелиш, да имаш доверието на децата, не е ли това най-голямата награда за един възпитател?

Завършила гимназия в град Кубрат през 1951 година, Радка Милушева става дружинна в основното училище „Васил Левски" в село Главиница. И досега работи там. През 1953 година била изпратена в град София, където успешно завършва школата за дружинни ръководители „Макаренко". Върнала се наново в селото, обогатила своите знания и практика, тя заработила с още по-голяма любов и ентусиазъм. И колко вдъхновен труд оттогава! Колко интересно проведени сборове! Колко училищни забави! Колко походи! Колко добре организирани сборни отряди! Колко бригади и доброволен труд в помощ на родителите в полето! И навсякъде другарката Милушева е между пионерите и чавдарчетата. Навсякъде нейната ободряваща, мила усмивка, която влива вяра в собствените сили. Увеличава възможностите, знанията И благодарността, искрената благодарност и обич на децата, които са едничката награда на добрата дружинна. Затова, въпреки трудностите, другарката Милушева обича от сърце своята благородна професия. Работи и се за забавлява заедно с децата. Организира техните игри. Води ги по светлите пътища на мечтите. Прави живота им истински съдържателен. Помага им да се справят полесно с училищната работа. Учи ги да бъдат първи помощници на родителите си в къщи и на полето.

Затова я обичат всички. И пионерите, и чавдарчетата. И колегите ѝ в училище. И родителите, видяли в нейното лице свой голям и отговорен помощник във възпитанието на децата.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

БЪДЕТЕ ГОТОВИ!

—Ало, „Космос", ало, „Космос". Тук „Спътник". Помогнете ни. Искаме да отлетим на Луната, а не знаем колко е разстоянието от Земята до луната. Чакаме.

Не, това не е разговор между космически кораби. Това е написано в писмото, което получават през обедната почивка пионерите от звено „Космос". Те знаят, че техните другари от „Спътник" никъде няма да отлетят, но ги питат ей така, за проверка на знанията.

А кой знае... Може би след няколко години и това да стане, но засега, засега здраво трябва да се поработи тук, на земята... И пионерите работят. Шестотин малки ръце, издраскани и загорели, триста работливи деца, които от сутрин до вечер не подвиват крак и работят наред с възрастните има в с. Нова Черна. Триста деца, които мечтаят за висините. Затова и имената на 9-те звена са все такива: „Космос", „Чайка", „Спътник", „Лястовичка".

Дълги са летните дни. Но колко бързо минават те, кога то до теб работят другарите и колко доволен си, когато знаеш, че си нужен на хората. А пионерите от Нова Черна със своята работа са станали не само полезни, но и действително нужни на кооператорите. И те не почват работа без тях, търсят ги, ви ждат ги наравно със себе си.

А вечер, когато полето опустее, пред секретаря на общинския комитет на Комсомола се изправят малките звеневи и дават отчет за своята и на звеното си работа и съобщават имената на най-добрите.

Най-често се споменават имената Елена Белчева, Тодорка Ченкова, Руска Тодорова, Янка Костадинова, Дянка Тодорова, Марин Георгиев, Марин Николов, Марийка Иванова, Димо Иванов, Атанас Енев, Панайот Жеков, Йорданка Викторова... но ако се започне с изреждането на имената не би трябвало да се пропусне нито едно—та всички работят толкова добре. Лятната нощ стопява сенките и къщите. Стопява и умората. Пионерите заспиват. И утре, когато пред строя и знамето се чуят познатите думи: —Пионери, за делото на Димитровския Комунистически Младежки Съюз, за делото на Българската Комунистическа Партия, за благото на нашата Родина, бъдете готови!—те с чест ще могат да отговорят:—Винаги готови!

Валентин ЧЕРНЕВ



МОЯТА ВРЪЗКА

Връзката ми —свежо майско цвете,
ален мак, гърдите ми краси,
капка алена от бойвете,
от другар с пронизани гърди.

Връзката ми—мой другар сърдечен,
и в игри, във походи и в клас,
като майчинска милувка спридна
ще я пазя дълго, дълго аз.—

Да ми връща чудните години
сред отряда скъп, незабравим,
в който аз раста и възмъжавам
за народа храбър, верен син.

Стефанка СТАНЕВА

ПИОНЕРСКИ ДЕЛА

В чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас и 20-годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче", пионерите от Силистренски окръг през периода на пионерската трилетка — от 1961-64 година — извършиха следните трудови дела:

☆ Събраха 450 т билки и дивораст ящи плодове.

☆ Отгледаха 100 000 пилета и 20 000 зайци.

☆ Предадоха на родната индустрия 510 000 кг вторични суровини.

☆ В помощ на селското стопанство, шевствуващите предприятия и училищата дадоха 560 000 трудодни и 152 пионерски трудови бригади.

☆ Засадиха и се грижиха за 240 000 дръвчета, поеха шефство над градините, паметните плочи, грижиха се за училищните дворове и градинки.

☆ Поеха шефство над 130 животновъдни ферми, грижиха се за обзавеждане и поддържане клубовете на младия животновъд, заедно отчитаха своите успехи.

☆ Всички пионерски отряди в окръга се бориха за завоюване званието „ОПО".

☆ Сто и двадесет трудови пионерски звена през лятната ваканция се включиха в помощ на селското стопанство.

☆ Събраха и предадоха на държавата 600 000 яйца.

☆ Отгледаха 10 000 прасенца

☆ Предадоха на държавата 4 500 кг пашкули.

* * *

☆Пионерите от с. Главиница изработиха в помощ на народното стопанство 9 111 трудодни, почистиха 300 дка пасища. В помощ на родната индустрия предадоха 37 584 кг билки и 6 634 кг вторични суровини. Отгледаха 6 422 пилета, 600 заека, 117 прасенца, 24 телета и 157 агнета. Предадоха на държавата 150 000 яйца. За озеленяване на родното село засадиха и се грижат за 837 дръвчета.

☆ Пионерите от дружина „Олег Кошевой" от с. Попина събраха и предадоха 11 888 кг билки, 3, 774 кг старо желязо, 954 кг хартия, 226 кг кости, 430 буркани, 88 893 яйца. Отгледаха 5 324 пилета и 35 прасета. В помощ на ТКЗС отработиха 883 трудодни.

☆ Пионерите от с. Босна изрязаха стеблата на царевицата от 100 дка, почистиха 200 дка слънчоглед, събраха 2 000 кг желъди.

☆ Пионерите от с. Калипетрово през цялото лято работиха в продължение на 38 дни в ТКЗС и отработиха 2 064,48 лева. Бригадата имаше добър колектив и развиваше богата културно-масова и спортна дейност.

☆ Велико Павлов от град Дулово е събрал и предал на държавата 10 000 яйца.

☆ Пионерите Иван Димитров, Митко Алексиев и Деньо Димитров от с. Алфатар отработиха по 100 трудодни в ТКЗС през лятото, Станчо Стоянов от с. Алеково — 140 трудодни.

Хвала на първенците!

До
Окръжния комитет на Комсомола
гр. Силистра

РАПОРТ

От пионерските дружини в района на село Чернолик

Скъпи другари,

За да посрещнем достойно 20-годишнината от създаването на пионерската организация „Септемврийче" ние, пионерите и пионерките от петте села, приехме двегодишен план-обещание за трудови дела. В тях ние обещахме да помагаме на кооперативното стопанство в най-важните селскостопански кампании, да работим за обогатяване и подреждане на училищните кабинети и др. С радост отбелязваме, че пионерските дружини удържаха на думата си и до последния ден от това двегодишно обещание се бориха, за да не посрамят светлото име на организация „Септемврийче", име, извоювано с кръвта на падналите за нашата Свобода герои. През усилните летни дни всички пионери бяха на полето. Те изработиха над 35 000 трудодни. Освен това те събраха за родната ни промишленост 6 745 кг желязо. Предадоха на изкупвателните организации 5760 кг билки. Отгледаха 27 500 пилета. Пионерите от дружина „Митко Палаузов" в с. Чернолик засадиха над 400 дръвчета и 150 рози в двора на новото училище. Освен това те засадиха над 800 плодни дръвчета и в собствените си дворове.

Пионерите от селата Яребица и Правда поеха шефство над парковите градини и постоянно се грижат за засадените от тях 450 дръвчета и 350 рози Общо през двулетката пионерските дружини засадиха 3200 дръвчета.

Голяма помощ оказаха пионерите и пионеркате на ТКЗС в брането и низането на тютюна. В село Чернолик те са нанизали над 6 500 низи. Най-много тютюн нанизаха Мюрвет Алиева от VII клас —835 низи, Зюлфие Бейтуллова от VII клас—830 низи, Хатидже Нуриева от VII клас—783 низи, Бехидже Мехмедова—628 низи и др. Пионерите от с. Златоклас направиха над 3 000 низи. Похвална е дейността на Неврие Джевдетова, Исмигюл Джандарова и Фатмегюл Юсуфова. Пионерите от с. Яребица нанизаха 5 800 низи, а тези от с. Руйно— над 3 500 низи.

През лятото почти всички дружини имаха изградени агитки, същите изнесоха програми пред кооператорите и поздравителни концерти за първенците.

Пионерите и пионерките от селата Чернолик, Яребица и Правда поеха шефство над овцефермите и кравефермите, където изнесоха много литературни програми пред работещите там кооператори. Отчитаха своите успехи в труда и ученето. Взеха участие в украсяването на стаите им.

Щастливи сме да обещаем, че и занапред ние, пионерките и пионерите от района на село Чернолик, ще се стремим да бъдем в челните редици на пионерската работа съзнавайки своето място като утрешни строители на най-светлото общество у нас— комунистическото.





ГОЛЯМАТА ПОХВАЛА И ПЪРВОТО МЯСТО

ПИСМО № 428 от 3 май 1963 година институтът по история при БАН се обърна с молба към пионерите от експедиционния отряд „Отец Паисий" в град Силистра, да проучат и проследят пътя на двамата Ботеви четници Курти и Илия Чобанови от с. Смилец. До този момент историческата наука не знаеше нищо за тях освен, че същите са записани първи в списъка на четата.

Отрядът си изготви специален план за проучване на живота им. Издирени бяха техни родни документи, документи от продажбата на техния имот. Проведен бе поход до родното им място, заснета къщата, където са живели някога. Пионерите с любопитство се заровиха из архивите, стремейки се да намерят нещо писано за тях, писаха и в НР Румъния за издирване на някои документи. За втори и трети път проведоха полепоход за уточняване на някои сведения. В с. Смилец те откриха един деветдесетгодишен старец— съвременник на четниците, който ги помни и им разказа интересни неща за тях. Всички материали и подробности, събрани за живота на четниците в Румъния, бяха систематизирани и изпратени в БАН. Академията на науките ни отговори положително за тях,приемайки материалите. Същите бяха инвентаризирани. На разположение са на всички, които се интересуват от тяхното съдържание. Лично професор Христов изказа похвала на пионерите за вложеното от тях старание при издирването им.

Материал за четниците бе ще напечатан в специална листовка. С него отрядът участвува във всенародните тържества в Козлодуй—Околчица и се класира на първо място в страната. По негово предложение окръжният музей взе решение да бъде поставена паметна плоча на двамата Ботеви четници в родното им село Смилец.

Аврам ВАСИЛЕВ

На снимката: (В ляво) Членовете на експедиционния отряд в разговор с дядо Кръстьо Атанасов.

(В дясно) Участници в експедиционния отряд.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 112 (820) | Петък, 25 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

И В ТКЗС — СРЕБЪРНА ЗАПОЧНА ЕСЕННАТА СЕИТБА

Много труд положиха кооператорите от ТКЗС—с. Сребърна, за да подготвят навреме семената за есенната сеитба. Една част от тях са окачествени втора класа, но не поради чистотата. При тях тя е 99 на сто. Кълняемостта на семената е 94 на сто, което може да се преодолее като на декар се определя по-голяма посевна норма.

Затова сега сребърци започват спокойни сеитбата. При това на половината от площите предвидени по план за сеитба е извърше на предсеитбена оран. Досега те са засяли 600 дка пшеница, върху добре подготвена почва. Първа започна сеитба бригадата на Иван Пенев. На тракторис тите Иван Митанов и Васил Тодоров се падна честта да засеят първите семена.

В бригадата на с. Ветрен започна сеитбата на ечемика. Досега са засяти 120 дка.

Падналите дъждове в района на стопанството ще създадат още по-благоприятни условия за навременна и качествена сеитба.

Мария ТРИФОНОВА

КАЧЕСТВОТО НА ПРОДУКЦИЯТА —ОСНОВНА ЗАДАЧА

Под ръководството на Българската комунистическа партия нашият народ води упорита борба да изпълни главната икономическа задача, поставена на историческия Осми конгрес. В кратък срок трудещите се решиха в основни линии въпросите за производителността на труда и за обема на общата промишлена продукция. Плановете по тези два важни показателя сега се изпълняват и преизпълняват ритмично. Особено показателни тук са резултатите от производствената дейност през текущата година. В края на осеммесечието трудовите колективи рапортуваха, че са изпълнили плана за обема на промишлената продукция, общо за окръга 105,2 на сто и за производителността на труда 105,4 на сто.

На сегашния етап на развитие на материалното производство особено значение за икономиката на страната придобива показателят за качеството на изделията. Нарастналото производство на промишлени и селскостопански произведения настойчиво изисква да се разширят външно-търговските пазари, да се осигури пласмент и да се възвръщат бързо вложените средства. От друга страна, в резултат на повишеното материално благосъстояние, трудещите се предявяват по-големи изисквания към качеството на предлаганите им стоки. Некачественото, непрактичното, грозно изработеното вече не намира прием нито на външния, нито на вътрешния пазар. Ето защо задача номер едно на трудовите колективи сега е да доведат качеството на произвежданите у нас промишлени изделия до висотата на световното техническо равнище.

След националното съвещание за качеството, проведено през месец юни т. г. редица промишлени предприятия постигнаха значителни успехи в това отношение. Сега мебелите произвеждани за вътрешния пазар от ДИП „Липа“ не се различават по качеството от тези предназначени за износ. Промкомбинат „Камъшит“ затвърди собствената си марка на пазарите на редица високоразвити в икономическо отношение страни, а можем да се надяваме, че с новите си модели, които представи на Пловдивския мострен панаир ще си осигури още по-голям външно търговски пласмент. Значително подобриха качеството на продукцията си ДКК „Нектар“, ДСП „Млекопреработване“, ТПК „Метал“ и други предприятия.

Въпреки големите успехи постигнати от работниците и работничките, инженерите и техниците в нашия окръг, задачата за високо качество още не е решена. Ето защо вниманието на производствените колективи, на административно-техническите ръководства, на партийните, профсъюзните и комсомолските организации трябва сега да се насочи към нейното изпълнение.

Главните условия, които трябва да се спазват в процеса на производството са: да се създаде правилна конструкция на производството, да се осигури и непрекъснато да се усъвършенствува писана технология и да се спазват българският държавен стандарт и техническите условия.

На заключителната лекция пред участниците в семинара с органите на техническия контрол и ръководителите на предприятията, секретарят на Окръжния комитет на БКП др. Йордан Георгиев посочи пътищата, които осигуряват високо качество на изделията. На първо място стои въпросът за внедряването на нова и правилно използване на съществуващата техника. Ярък пример за това е резултатът постигнат от колектива на ДИП „Липа“. В първата половина на тази година тук се внедри конвейрното производство, което доведе до повишаване производителността на труда и значително подобряване на качеството. Също то може да се каже и за ДКК „Нектар“ и редица други предприятия.

Значителен дял за осигуряване на високо качество има материално-техническото снабдяване. Редица предприятия са принудени, за да не спре производството да доставят некачествени суровини и материали, а от там влошават качеството на своето собствено производство. Такива случаи има в промкомбинатите в Дулово и Тутракан при снабдяването с дървен материал, ДМЗ „Стомана“ по отношение на кокса и др. Тази погрешна практика не води до положителни резултати и по-правилно би било, макар и с риск да спре производството за известно време да не се извършват такива доставки и да се изисква от предприятията—доставчици да спазват българския държавен стандарт и договорните отношения.

Кадрите решават всичко! Тези думи особено голямо значение имат при решаването на въпросите за качеството. Обучението на кадрите и създаването на нови на сегашния етап на производство е главна задача на административните и партийните ръководства. Работата в курсовете за квалификация, трябва да се издигне на по-високо ниво. Наложително е да се прекрати с формалното обучение, а програмата, лекциите и усвояването на материала да се свържат в бъдеще с работата за даване на по-високи разряди на работниците. Всяко предприятие да осигури подготовката на свои кадри в техникумите и висшите учебни заведения,да поеме издръжката им и да им оказва всестранна помощ.

Не на последно място, за осигуряване на високо качество на изделията, са материалните и морални стимули. Резултатите от съревнованието, изтъкването на първенците, наградите и поощренията сега трябва да се свържат главно с качеството на изделията. Наложително е да се отделят хората, които осигуряват високо качество и онези, които с бракоделството и некачествената работа излагат марката на предприятието. Тук може и трябва да се използват всички форми на нагледна агитация — агит табла, дъски, на които да се поставят ликовете на първенците, радиоуредби и т. н. Силите на обществените организации да се насочат към осигуряване на масово-политическа работа свързана с качеството на продукцията.

Трудовите колективи от промишлените предприятия в нашия окръг досега с чест са изпълнявали поставените пред тях задачи. Няма съмнение, че и задачата за високо качество те ще изпълнят пак с чест.

САМО С КАЧЕСТВЕНИ СЕМЕНА

Кооператорите от ТКЗС—Черполик обърнаха голямо внимание на подготовката на посевния материал за житните посеви през тази година. Още през пролетта те положиха добри грижи за семенните участъци Навреме ги почистиха от ръж и някои плевели. По време на жътвата взеха мерки зърното от тях да се предпази от каквото и да е смесване с други семена по площадките и при транспорта.

Навреме започна и почистването на посевния материал. Благодарение на това вече почти всички семена са почистени. От изпратените за окачествяване проби се установи, че посевния материал е висококачествен. Близо 70 на сто от семето на пшеницата отговаря на I класа от БДС, а другата част главно на втора. По качеството на посевния материал стопанството в село Черполик се нарежда на едно от първите места в окръга.

За сега при план за подготовка на 725 т пшеничено семе почистени са вече над 710 т.

Михаил ТОДОРОВ

Сладък дъх на току що обрана царевица лъха над „Кулфарата“. Двата кукурузокомбайна от звеното за комплексна механизацит на Неджет Азисов, като ненаситни хали поглъщат царевичните стъбла. Над тях се веят сухи листа. От двете транспортьорни ленти на всяка машина, като кълбове злато, непрекъснато в ремаркетата падат едри царевични кочани. Стеблата от царевицата, нарязани на ситно, по друга транспортьорна лента се отправят в каруцерията на камионите, които се движат успоредно с кукурузокомбайна. Те бързо се пълнят. Заместват ги нови. От гъстата гора на царевичния блок един след друг поемат път към стопанството камиони. Силажната маса, смесена с определено количество вода и меласа, се притъпква в силажните ями. За добитъка в Калипетровския кооператив се приготвя хубава, доброкачествена храна за през зимата. А след кукурузокомбайните площта остава чиста. Готова за предсеитбена обработка. На ден една машина свършва работата на една бригада. Прибира царевицата от 50-60 декара. Тя се разстила на площадката в стопанския двор да доизсъхне. След няколко дни ще бъде завършен специален кош, където ще се съхранява. Вентилацията, инсталирана в него, не ще допусне овлажняване и мухлясване на царевичните кочани, още по-вече, че по тях са останали част от обвивните им листа. Тя дава възможност царевицата да достигне и запази нормалната си влажност — 14 процента.

ЗВЕНОТО ЗА КОМПЛЕКСНА МЕХАНИЗАЦИЯ В ТКЗС КАЛИПЕТРОВО УСПЕШНО ЗАВЪРШВА СВОЯТА РАБОТА

Обирането на царевицата е последния момент от редицата мероприятия, които тая година звеното за комплексна механизация от бригадата на Песко Жеков приложи за първи път при нейната обработка. Във звеното работят само 4 души — механизатори. Площта им се зачисли тази пролет, след като през есента върху нея бе извършена дълбока оран на 30-32 см. Рано през пролет та те извършиха култивиране с брануване на площите. Хиляда декара от тях наториха предсеитбено с по 25-30 кг суперфосфат на декар. На останалите хиляда декара извършиха предсеитбено торене. В момента преди сеитбата на двете хиляди декара царевица, още веднъж култивираха площта. Засяха я за 6 дни, в най-благоприятни срокове, по пунктирания начин. Първите две окопавания механизаторите извършиха с ротационни мотики. Единствената помощ, която те подириха от кооператорите, бе при разреждането на посева. То стана само за 7-8 дни. Поредното окопаване извършиха с култиватор-растение хранител. При това агротехническо мероприятие всеки декар царевица се е наторила с 8-9 кг амониева селитра. При наторяването, царевицата същевременно е била напръскана със разтвор от шприц - хормид. Този препарат уничожава сто на сто синапите и 80 на сто повитицата, паламидата, бъзака. Освободени от плевелите, царевичните стъбла се развиват буйно. Макар окопавана по-малко пъти, отколкото царевицата от другите звена, земята тук е много по-чиста.

Преимуществото на комплексното обработване на царевицата, слънчогледа и други пролетни и есенни култури е голямо. Преди всичко освобождава се много работна ръка, която ще се включи в обработката на интензивните култури. Затова сега в стопанството на с. Калипетрово се образуват още 3 звена за комплексна механизация от по 8-10 човека. На всяко от тях е зачислена за обработка по 3 000 дка пшеница, 1 100 дка ечемик, 2 000 дка царевица, 750 дка слънчоглед и по 200 дка захарно цвекло. За оборудването на новите звена, в стопанството ще бъдат закупени необходимите прикачни машини.

Новото, което създадоха механизаторите от звеното на Неджет Азисов в кооператива на с. Калипетрово се затвърждава. Заменили труда на хората, машините ще създадат условия в стопанството да се сеят много повече декари с тютюн, зеленчуци и други интензивни култури. Приходите на кооператорите ще се увеличат чувствително.

Стефанка СТАНЕВА



Кооператорите от звеното на Иван Георгиев—с. Сребърна—отгледаха тази година богата реколта зеленчуци.

НА СНИМКАТА: Еленка Иванова, Ивана Тодорова и Добрана Атанасова берат сини домати.

ТЪРЖЕСТВЕН ПИОНЕРСКИ СБОР

Въпреки силния дъжд утрото на 23 септември събра много представители на градските пионерски дружини в салона на кино „Москва“.

Точно в 9 часа фанфарен сигнал извести началото на градския пионерски сбор, посветен на 20-годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче“. С мощно ура пионерите посрещнаха знамената на дружините.

Пионерката МИРЯНА КОСТОВА, председател на сбора рапортува на др. ДИМО БЪЧВАРОВ от ГК на БКП.

От името на пионерите от град Силистра пионерката МАЯ РАДЕВА прочете рапорта към ГК на БКП, след което бяха изпратени телеграми до ЦК на БКП и ЦК на ДКМС — прочетени от Георги Колев, пионер от училище „Отец Паисий“.

Секретарят на ГК на ДКМС Тодорка Тонева обяви наградите на пионери, отряди, дружини, учители и др.

От името на комсомолските организации на ДМЗ „Стомана“ и Промкомбинат „Камъшит“ също бяха връчени подаръци.

Вичка ПАРУШЕВА

ТУТРАКАН

20-годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче“ бе тържествено честувана на 20 този месец в салона на образцовото народно читалище — Тутракан. На тържеството присъствуваха секретарят на ГК на БКП Димитър Даскалов, членката на бюрото на ГК на Партията Митка Петрова, изтъкнати пионерски ръководители и производственици — приятели на пионерите. Доклад по-случай юбилейния празник на пионерската организация изнесе секретарят на ГК на Комсомола Марин Димитров. Той проследи историческия път от създаването на организацията и изтъкна, че в чест на празника пионерите от Тутракан са събрали и предали на държавата 51 000 кг вторични суровини, над 25 000 кг билки, изработили са 45 000 трудодни за благоустрояването на кварталите на града. Пионерите от VII-а клас при училище „Стефан Караджа“ завоюваха почетното звание „Образцов пионерски отряд“.

Накрая тържеството завърши с изнасянето на литературно-музикална програма от самодейните пионерски колективи при училище „Хр. Ботев“ и „Стефан Караджа“.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

ПРЕД 47-ГОДИШНИНАТА ОТ ОКТОМВРИЙСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

Отшумяха деветосептемврийските празненства. На тях трудещите се отчетоха успехите постигнати през първата двадесетилетка. Особено големи се оказаха постиженията в търговията. В навечерието на славния празник търговските работници в окръга се наредиха на първото място в страната по изпълнението на плана по стокооборота в търговията на дребно и обществото хранене. За тези си успехи те получиха отличията на народното правителство — преходното червено знаме. Много от работниците в търговията заслужено получиха паспорта на трудовата слава и юбилейната значка, на много от тях бяха присъдени почетните звания „Ударник на комунистическия трид“, „отличник“, „най-добър в професията“ и други трудови отличия.

И след празника трудовият ентусиазъм не спадна. Работниците от кооперативната търговия вече отчетоха изпълнението на деветмесечния си план. Към 15 септември те достигнаха стокооборот в търговията на дребно 16 407 913 лева при план 16 050 000 лева, а в обществено хранене 3 851 500 лева, като преизпълниха плана със 71 000 лева.

Най-голям дял за този резултат имат колективите на потребителните кооперации в селата Черполик, Правда, Паисиево, Окорш, Межден, Белица, Върненци и други, които отдавна рапортуваха, че са изпълнили плана си в търговията на дребно за деветте месеца. В общественото хранене на челно място са кооперациите Главиница, Малък Преславец, Кайнарджа, Межден, Секулово и други. Сега във всички кооперации от окръга се води упорита борба за предсрочно изпълнение на плановете в чест на 47-годишнината от Великата октомврийска революция.

Станислав ИВАНОВ

„Липа“ пак е напред

Колективът на ДИП „Липа“ в Силистра вече не си спомня за трудностите, изживяни през миналата година но може би те са причината сега да излезе на челното място в социалистическото съревнование. В труд и тревоги работниците усъвършенствуваха производството и подобриха качеството. Сега мебелите, с марката на предприятието са търсени стоки на външния и вътрешния пазар. Този голям прелом се дължи на умелото ръководство и стремежа в целия колектив да даде на Родината повече и по-качествени стоки. Затова бързо се развиха рационализаторското и новаторското движение. Негово дело е осъществяването на конвейрното производство и въвеждането на редица машини, с които трудът на хората стана по-лек и производителен.

Първенци тук няма, защото цялото предприятие е първенец и системата на работа е такава, че цеховете зависят един от друг. През месец август колективът на „Липа“ бе един от първите, който рапортува предсрочно изпълнение на плана по всички показатели — и за обема, и за печалбата, и за производителността на труда. Сега той пак пръв рапортува изпълнението на деветмесечния си план. Още на осемнадесети септември произведе продукция за 1 237 000 лева, колкото е предвидена до края на деветмесечието, и води борба до края на септември да произведе надпланова продукция за още 60 000 лева.

Стотици мебели, произведени извън плана, ще поемат пътя към търговските организации в страната и извън нея за прослава на силистренските работници. Това ще бъде техният дар в чест на 47-годишнина от Великата октомврийска революция. Това ще е техния отговор за грижите, които Партията и правителството полагат за всички, които се борят за благото на народа.

Благослав ЗОРАЙСКИ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 21. IX. 1964 год.

ТКЗС	Обран слънчоглед %	Обрана царевица %	Предсеитбена оран %	Смазване
Айдемир	93	49	37	47
Калипетрово	96	15	33	51
Бабук	83	48	26	71
Алфатар	78	0	53	107
Алеково	95	21	36	48
Иширково	98	21	35	67.5
Смилец	72	50	40	57
Попина	82	2.3	40	44
Сребърна	73	45	48	100
Ситово	64	14	36	61
Срацимир	100	30	50	65
Кайнарджа	76	18	30	55
Голеш	66	14	36	42
Средище	39	15.5	24	50
Тутракан	88	31	29	52
Нова Черна	93	7.7	28	52
Старо село	100	12	32	90
Белица	97	4.2	27	56
Главиница	91	7	12	52
Ст. Караджа	73	31	19	46
Сокол	86	6	24	100
Зафирово	66	21	26	75
М. Преславец	65	26	54	48
Дулово	83	9.4	31	56
Межден	99	0	19	80
Окорш	70	1	19	56
Секулово	96	10	30	39
Добротица	99	1	29	95
Черполик	76	0	24	83
Паисиево	93	0	34	77
В-ко ТКЗС	81	16	31	62
ДЗС Силис.	X	X	X	73
„Н. Черна	100	6	50	58
„Я. Забунов	73	18	18	46
„Окорш	90	2.4	6	80
В-ко — ДЗС	81	11.9	22.2	59
В-ко за окр.	81	16	31.3	62

Нужни са сериозни мерки за добрата подготовка на сеитбата

През тази година кооперативното стопанство в с. Окорш получи едни от най-високите добиви от пшеница в окръга. Сеитбата на тази култура се проведе в благоприятен срок и висококачествено.

През тази година, обаче, подготовката за есенната сеитба в стопанството сериозно изостава. Семената не са готови, освобождаването на площите се извършва бавно, оранта е лоша.

При план да почистят 460 т пшеничено семе кооператорите от ТКЗС—Окорш са почистили 340 т. Остават още 120 т, от които 90 в бригадата на с. Вокил. Причината за това голямо изоставане в подготовката на посевния материал е късното започване на неговото почистване. Това мероприятие в стопанството е започнало едва след 20 август.

Селекторите, с които се почистват семената са износени, поради което и изпратените за окачествяване проби не отговарят на изискванията. От окачествените до сега 14 проби нито една не отговаря на I класа. 9 отговарят на II класа, 4 на III и една нестандартна.

Прибирането на пролетниците и освобождаването на площите върви много бавно. Последната десетдневка на месец септември изтича. А в стопанството все още има да се прибират 1 000 дка слънчоглед. А от площите на обрания до сега 3 400 дка стъблата са почистени само от 500-600 дка. Беритбата на царевицата въобще не е започнала и скоро няма масово да започне. Има да се изважда цвекло от 1 000 дка, да се бере още много тютюн и други.

По извършването на предсеитбената оран ТКЗС— Окорш за сега е на едно от последните места в окръга. При план 20 600 дка изорани са едва 4 040 дка. Почти всички освободени площи до сега са изорани. Машините бездействуват и няма къде да орат.

Повечето от изораните до сега площи са накъртени на големи буци и не могат да се засеят. Нужни са допълнителни обработки—брануване и дискуване, които трябва да се направят веднага след падналия дъжд.

Сеитбата в окоршкото стопанство още не е започнала. Председателят на кооператива счита в близки дни да засеят ечемика и от 1 октомври да преминат на сеитба на пшеница.

За да се получат високи добиви от пшениците и ечемика в ТКЗС — Окорш и през следващата година, изоставането в подготовката на есенната сеитба трябва бързо да се преодолее. Всички сили сега да се насочат към прибирането на слънчогледа и освобождаването на площите от него. Това трябва да се извърши за не повече от три-четири дни, след което да започне бързото обиране на царевицата.

Почистването на семената да продължи с неотслабващи темпове. Сеитба със семена, които да не отговарят на I класа не бива да се допусне. Това налага всичкия посевен материал да бъде почистен още веднъж.

За да може да се спази благоприятния срок за сеитбата — 20 октомври, нужно е тя да започне веднага, а да не се изчаква първи октомври. Едновременно с по-нататъшната подготовка на кампанията трябва да се премине към засяването на вече подготвените площи.

Важна роля в качественото провеждане на есенната кампания трябва да изиграят комисиите за народен контрол. Те трябва да извършват системни проверки по мобилизацията на силите, по качественото прибиране на пролетниците и освобождаването на площите, по тяхната подготовка и извършването на самата сеитба. Комисията за народен контрол в с. Окорш, с председател Мария Славова, е извършила някои проверки по по прибирането на слънчогледа и сигнализирала пред управителния съвет на кооператива за отстраняване на някои нередности. Неймият пример трябва да се последва от комисиите в селата Вокил и Овен. По такъв начин те ще съдействуват за срочното и качествено провеждане на най-важните за момента селскостопански задачи.

Ангел ДИМИТРОВ

началник на Инспекцията за партиен и държавен контрол

Емил ПРАХОВ

член на Инспекцията за партиен и държавен контрол

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПАРТИЙНОТО ПОРЪЧЕНИЕ—ВАЖНО СРЕДСТВО ЗА АКТИВИЗИРАНЕ НА КОМУНИСТИТЕ

Една от основните задачи, която постави Майският пленум на ЦК на БКП пред ръководствата на партийните организации, бе повишаване авангардната роля на комунистите. Сега от партийния член се изисква да даде личен пример не само в производството, но и в живота, семейството и обществото. Едно от средствата за повишаване авангардната роля на комунистите е партийното поръчение.

В партийната организация при животновъдството в ТКЗС в с. Калипетрово, със секретар др. Христо Папазов, още в началото на годината, на партийно събрание, на все ки комунист бяха възложени писменни партийни поръчения. Така на първенеца на кравефермата, комуниста Добри Молдованов, който през миналата година надои от фуражна крава по 3 150 литра мляко, бе дадено поръчение да предаде своя опит и обучи доячите от кандидат-племенната и племенната ферми. На първенеца на овцефермата, комуниста Марин Минев, бе възложено поръчение да предаде опита си по отглеждането на малките агнета. Такива поръчения бяха възложени и на комунистите от останалите ферми.

На организираното събрание за приемане на обещанията много от комунистите се задължиха чувствително да преизпълняват своите производствени планове. По техния пример такива обещания дадоха и останалите животновъди. Така доячите от кравефермата Добри Василев и Дяко Трандафилов дадоха обещание да надоят над плана по 5 000 литра мляко.

Въпросът за изпълнението на поръченията и дадените обещания от комунистите на два пъти през месец юли и август се разглежда на партийно събрание. В изнесените оценки се посочи, че комунистите от кравефермата и овцефермата успешно водят борба за преизпълнението на дадените обещания. Така например комунистът Добри Василев при план за осеммесечието 31 450 литра мляко е надоил 36 332 литра, а Христо Желев при план 30 900 литра е надоил 33 890 литра. Добри успехи са постигнали и комунистите от овцефермата, като Марин Минев е надоил 14 613 литра вместо 13 125 литра, Илия Гицов е надоил 14 878 литра вместо 12 725 литра и др. Общо в овцефермата са надоени над плана повече от 10 тона мляко.

На същите събрания обаче се отчете, че партийното бюро и секретарят на организацията все още не умеят напълно да използват партийните поръчения като средство за ангажиране и активизиране на всички комунисти при изпълнението на задачите. В този смисъл трябва да се подчертае, че на комунистите се поставят поръчения предимно във връзка с изпълнението на производствените планове и обмяната на челния опит. Не се поставят поръчения за получаване на продукция с по-ниска себестойност, да се извършват по-малко разходи за единица продукция, да не се разпилява фуража, да се дава той на животните в обработен вид и др.

Би трябвало партийното бюро да се интересува и от личния живот на комунистите, от възпитанието, което дават те на своите деца, от техния успех в училището и поведението им в обществото, да възложи поръчения и да следи за тяхното изпълнение.

Сега, след решенията на Майския пленум на ЦК на БКП, използването на партийните поръчения като средство за активизиране на комунистите и повишаване авангардната им роля придобива още по-голямо значение.

Нужно е в това направление общинският партиен комитет да окаже на бюрата на първичните партийни организации по-близка и конкретна помощ,за да се избегнат съществуващите сега слабости.

Колю ВЪРБЕВ

ДА ПРОВЕДЕМ НА ВИСОКО НИВО И ПРИ ДОБРА ДИСЦИПЛИНА ЧАСТИЧНИТЕ ИЗБОРИ

С Указ № 518 от 3. IX.т.г Президиума на Народното събрание насрочи за 7. X. т.г. частични избори за избиране съветници при Окръжния народен съвет в 11 избирателни райони, на мястото на освободените такива от Окръжния народен съвет, поради изселване.

Този акт е още едно потвърждение на демократичният характер на народните съвети. Съветници, които нямат възможност да се срещат със своите избиратели, които не могат да работят активно в избирателният си район, както и да участвуват в работата на народния съвет, трябва да бъдат освободени и се освобождават. Избирателният район и избирателите не бива да остават без свой представител. На тази основа са насрочени и частичните избори.

Ще се произведат частични избори за окръжни съветници във втори и трети окръжни избирателни райони гр. Силистра, 28 район в с. Слатина и Искра, 31 район в с. Иширково, 37—с. Добротица, 44 район— Богданци и Зафирово, 58—61, 62 и 63 избирателни райони в гр. Тутракан и 71— с. Н. Черна.

За добрата подготовка и провеждане на изборите Окръжния народен съвет вече регистрира районните избирателни комисии, общинските народни съвети, образуваха и регистрираха избирателните секции и секционните избирателни комисии. Предстои обсъждане кандидатурите за окръжни съветници в съответните избирателни райони. Необходимо е общинските комитети на Отечествения фронт да организират събрания на избирателите от съответните райони, на които да се разясни значението на избора, да се обсъдят кандидатите. На тези събрания и при други срещи на кандидатите за съветници с избирателите, последните ще поставят поръчения, осъществяването в името на което ще бъдат и те избрани.Остава дълг на съветниците да работят за осъществяването на тези поръчения.

Активността на избирателите ще зависи от работата на Отечественофронтовските организации, които трябва да разяснят платформата на Отечествения фронт в името на която се кандидатират съветниците и задачите на Окръжния народен съвет. В чест на изборите, да се работи за повишаване политическото им съзнание.

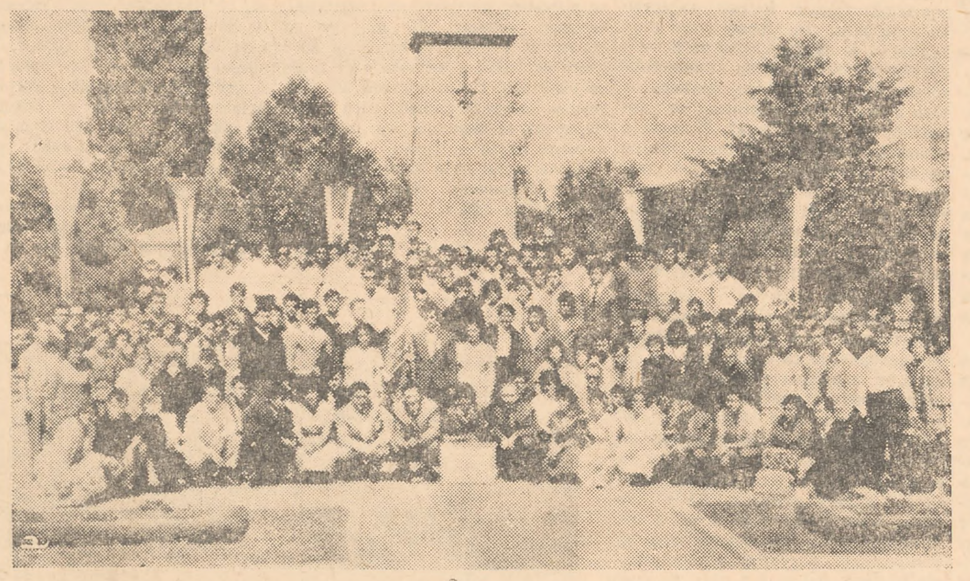
Ведно с изборите за окръжни съветници са насрочени и частични избори в 57 селски избирателни райони за избиране съветници за общинските народни съвети. Подготовката за провеждане то на тези избори е също в своя разгар. Народните съвети трябва срочно и внимателно да изготвят избирателните списъци и навреме да ги разлепят на видно място за обществен преглед, както и да подготвят техническата част за провеждане на изборите.

Образцовата подготовка и провеждане на частичните избори е дълг на всички обществени и политически организации и на народните съвети.

Съгласно Закона, процедурата за провеждане на изборa е опростена. Не следва да се изпращат телеграми за заличаване или вписване по избирателните списъци, приключването на избора става не в определено време, а тогава, когато се явят всички избиратели пред избирателните урни.

Частичните избори на съветниците ще влеят свежа струя в състава на съветите, ще им дадат възможност по-непосредствено да се свързват с избирателите, да обсъждат и решават въпросите с по-голямо бошинство от съветниците.

Н-к ОТД. „Организационен"
Г. ЕКСАРОВ



Комсомолците от окръга водят упорита борба за изпълнение и преизпълнение на даде ните пред Партията обещания.

НА СНИМКАТА: Младежите — първенци, участници в събора за отчитане на съревнованието между младежките бригади и ферми.

МОТОКРОС В ДУЛОВО

На 13. IX. т. г. съветът на авто-мото клуба при ГК на ДОСО — Дулово организира Мотокрос. Над 5,000 зрители бяха дошли да наблюдават интересната спортна проява. За разлика от други подобни състезания, 15-те състезатели са членове на местния авто-мото клуб и участвуваха със свои машини. Разделени на 4 групи, мотоциклетите се впуснаха по трудното трасе. Зрителите бурно аплодираха първите смелчаци, които достигнаха до финала. В упорита борба, изпъстрена с интересни моменти се получи следното класиране:

в клас до 50 куб см.

Зюлкяр Салиев — 12 мин.

в клас до 125 куб см.

Матем Муртазов— 10.40 мин.

в клас до 250 куб см

Панайот Александров — 9.1 мин.
Васил Евлогиев — 9.8 мин.

250 и 350 куб см

Ахмед Исмаилов 350 куб см — 9 мин.
Васил Евлогиев 250 куб см — 9.2 мин.

На първенците бяха дадени скромни предметни награди.

Навярно другарите от ОК на ДОСО ще кажат: Добре са направили дуловци, но стига ли това? На състезанията нямаше представител от окръжния комитет, въпреки поканата да дойде такъв. Може би той би се затруднил да отговори на въпроса защо не бяха дадени на Дулово исканите две състезателни машини?

Или може би другарите са смятали, че в Дулово е невъзможно да се проведе такова състезание без „известни" състезатели. Макар че нямаше известни състезатели 5-те хиляди зрители бяха изпълнили района на състезанията, водени от голяма любов към мотоциклетния спорт

Макар и с несъстезателни машини, неколцина състезатели показаха воля и стремеж към майсторство. Те могат при системна тренировка и добра материална база да достигнат и дори да надминат своите колеги от близките градове. В тази насока е нужно съдействието на окръжните и местни ръководители преди всичко за обезпечаване на добра материална база.

Георги БЪРНЕВ

Окръжната ни комсомолска организация е пред прага на едно отговорно изпитание—от 1 октомври 1964 до 28 февруари 1965 година следва да бъдат проведени отчетно-изборните събрания и конференции. Те се явяват като школа за възпитание на младежта и из раз на вътрешно-съюзна демокрация.

На предстоящите отчетно-из

Важен период в организационния живот на Комсомола

борни събрания и конференции младежта от окръга ни трябва трезво, принципно и целенасочено да анализира бо гатата трудова, политическа и възпитателна работа на комсомолските дружества и организации за изпълнение решенията на VIII конгрес на БКП и X конгрес на ДКМС, на дей ността, извършена в чест на 20-годишнината от 9 септември 1944 година.

Отчетите и изборите са период в организационния живот на младежкия съюз, през който следва да се решат две основни задачи:

Първо—да се осигури извършването на качествен подбор на кадрите.

Второ—да се създадат елементи на активизиране на ком сомолските комитети, бюра, дружества и организации.

При подбора на кадрите трябва да претеглим с везните на принципността техните делови и политически качества, морални добродетели и пре даност.

Заслужава особено внимание задачата за увеличаване партийното ядро сред секрета рите на дружествата и организациите.Следва да осигурим включването на над 50 на сто млади комунисти в комсомолс ките ръководства. По този на чин младежките органи ще станат по-боеви, принципни, настъпателни в провеждането на партийната политика сред младежта.

С голяма острота сега изниква необходимостта от кад ри с умения, знания, организаторски способности, инициативни, с творчески подход и чувство към новото. Ние имаме възможност да осигурим издигането за секретари на организации и дружества със средно и висше образование, а по изключение—в комитетите и бюрата най-малко със завършено основно образование. Смело трябва да включим в комсомолските ръковод ни органи млади специалисти с организационен опит и уме ние, с елементарни познания в областта на комсомолската работа.

Подборът на кадрите трябва да осигури създаването на един резерв от кадри за различните звена на комсомолските органи, за Партията, за обществените организации, за стопанския и културен живот.

Органически свързана със задачата за качествен подбор на кадрите е и задачата за обучението и възпитанието им Обучение—целенасочено, последователно, всестранно—от месец ноември на текущата година, до месец май следващата година такава е втората задача по работата с кадрите.

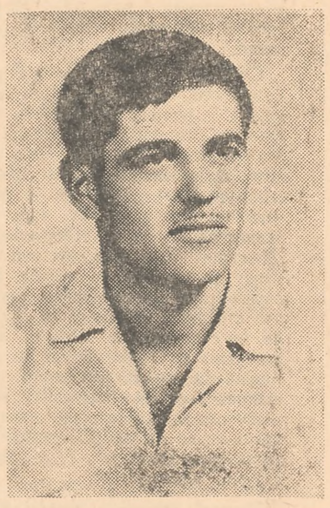
Отчетите и изборите в Комсомола трябва да допринесат за засилване активността на комсомолските организации и дружества, на всеки комсомолец.

Млади другари, членове на комсомолската гвардия от Силистренски окръг, обявяваме война на безразличието и политическата неактивност! Нека нашето събрание и конференция запричат на развълнувано море от мнения, предложения, критичност и самокритичност!

Йордан ТАНКОВ
първи секретар на ОК на ДКМС

КОМСОМОЛЦИ, ПЪРВЕНЦИ В ТРУДА





Маринка Иванова Георгиева е пилегледачка за трета година в с. Коларово. Напуска полевъдството и става пилегледачка, защото обича животновъдството. Първата година партидата от 4 300 пилета, която отглеждат с Тодорка Николова, стават ярки и пронасят на 8 месеца А тази година отгледаните от тях ярки пронесоха на четири месеца и половина. Досега двете пилегледачки са събрали от тях над 40 000 яйца.

Георги Кирилов е шофьор в ДАП — Силистра. кара кола „Шкода 706 РТ" № 0488. За седемте месеца на тази година по план да превози 1 006 тона товари той постиг на 1 208 тона. Извършил е пробег вместо 180 120 тонкилометра 310 856 тонкилометра. За успехите си като шофьор миналата година бе награден от ЦК на ДКМС с екскурзия до СССР.

НАИСТИНА, ХУБАВО!

Преди известно време посетих етнографския музей в Силистра. Най-напред разгледах това, което беше изложено на втория етаж,—старовременни домакински прибори, оръдия на труда, носии и други. Останах доволен от хигиената и тишината, която цари тук.

Особено впечатление ми направиха предметите, произвеждани в Промкомбинат „Камъшит", ДИП „Добруджа" и други предприятия в града ни, показващи колко напред е отишла нашата родна промишленост.

Възхитен съм! Наистина, хубаво!

Жеко ЛАЗАРОВ

Песента излетя в простора

В селото ни настъпиха големи промени. Само спомен е онова време преди Девети септември, когато е имало малки схлупени къщи, осветени с газеничета. През годините на народната власт селото ни стана неузнаваемо. Построено беше ново училище на два етажа, в почти всяка къща светна електрическа крушка, засвири радио. Открихме читалище с богата библиотека.

За промените в селото е характерен един факт, който не се изразява в построените къщи или училище, читалища. Неотдавна се състоя надпяването в град Тервел. Там добре се представи най-малката народна певица Цанка Георгиева, ученичка от осми клас, която заслужено беше наградена и отличена с похвална грамота. А чия дъщеря е Цанка?

Нейният баща е сирак. Преди Девети септември е бил ратай по чужди чифлици. Той останал неук. Но неговото дете при народната власт се учи, не чувствува тежката ръка не живота.

П. СТАНЕВА



Сборна група пионери от град Силистра на екскурзия край езерото в с. Малък Преславец.

СЕЛИЩЕ ОТ ГРАДСКИ ТИП

Като всички други села и село Алфатар се промени за двадесет години. Изчезнаха завинаги гладът и мизерията от живота на хората. От 900-те кирпичени къщурки, струпани до 1944 година, не оста на нито една. Те бяха съборени и на тяхно място издигнати нови, тухлени къщи с циглени покриви.

355 модерни жилищни дома красят сега селото, обзаведени по градски. Над 780 радиоточки и 520 радиоапарата огласят улиците и веселят кооператорите.

Мина времето, когато хората пътуваха пеш до по-отдалечените градове и села. Село Алфатар е свързано с асфалт от Силистра до Дулово, по който през няколко часа минават рейсови коли. Освен това селяните притежават над 200 велосипеда, 115 мотора и 4 леки коли. Техният брой расте непрекъснато.

Върнала се вечер уморена от полето, жената трябваше да запретне ръкави, за да умеси хляба, да подготви нещо за вечеря, да изпере дрехите, измокрени и изкаляни от дъжда, да почисти къщата и тогава, ако остане време, да легне да почива. Днес нейният труд в с. Алфатар е облекчен не само на полето, но и в къщи. Хляб вземат от фурната. Само през последните две-три години са купени 35 перални. Модерни спални, гардероби и други мебели красят всяко домакинство.

Хората живеят вече щастливо! Народната власт създаде условия за здрав коопера тив, за здрава икономика на селото. Разпокъсаните, дребни парчета земя сега са обединени в обширни блокове — повече от 68 000 дка стопанисвана земя. Тази земя, която по-рано малко раждаше, защото нямаше с какво да се изоре дълбоко, сега се обработва от 36 трактора, приравнени към 15 конски сили, с голямо количество прикачен инвентар, различни комбайни и други.

Голяма част от културите се обработват вече механизирано. Човешкият труд е облекчен. Земята се обработва грижливо и тя се отплаща богато!

В миналото нямаше нито една обществена сграда. През изминалите 20 години в с. Алфатар бяха построени хубав здравен дом, ветеринарна лечебница, търговска сграда. В момента се строят фурна и баня. В центъра на селото е създаден голям парк-градина, шосирани са 7 410 метра улици, които спасиха хората от голямата кал. Асфалтирани са 4 800 метра.

Оценявайки тези преобразования, Президиумът на Народното събрание обяви село Алфатар за селище от градски тип. Това много задължава жителите му и те ще направят всичко, за да заслужи селото това звание.

Надежда ДОБРОСЛАВОВА

Окръжен първенец

Предприятие „Транспред"— Тутракан е окръжен първенец за деветмесечието, изпълнило плана си 103 на сто. Получи преходно червено знаме и паспорта на трудовата слава. Някои бригади, като първа преносна и тази на Халид Чакоев надхвърлиха общото изпълнение на плана на предприятието.

По този повод бе проведено събрание, на което партийният секретар Георги Аначков отчете успехите му.

Николай ГЕОРГИЕВ

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

ДА ПРЕСЕЧЕМ ПЪТЯ НА ЛОШОКАЧЕСТВЕННИТЕ СТРОИТЕЛНИ РАБОТИ

Изпълнението на строителните работи по обектите от ОСО—Силистра с всеки изминат ден трябва да става по-качествено, евтино и срочно. Показателен е примерът с току-що пуснатия в експлоатация жилищен блок „Простор 2“ в гр. Силистра, който приемателната комисия прие без особени бележки и с добро качество.

На някои обекти обаче се допускаха и продължават да се допускат нарушения и лошокачествена работа. За такъв обект ни съобщава комисията за народен контрол при ДП „Текстилни влакна“ гр. Тутракан. „Цеха за плоскости“, изпълняван от ОСО Силистра на територията на предприятието им, през 1963 и 1964 год. се предаде за редовна експлоатация със закъснение от 6 месеца, защото бяха допуснати редица лошокачествени извършени работи.

Бригадата работници, която е била изпратена от ръководството на СПП „Виброполигон“ гр. Силистра не е запозната с този вид строителство (обекта е изпълнен със сглобяеми вълнообразни покривни черупки).

Ръководството на СПП „Виброполигон“, в лицето на директора инж. В. ГАВРИЛОВ, не е обърнало никакво внимание и не дало никакви указания за правилния монтаж на обекта и за оправяне на допуснатите лошокачествени строително-монтажни работи, въпреки че за това е било известно.

Обтегачите на покривните вълнообразни черупки се изработват под ръководството на техническия ръководител Илия Т. Димов, но с по-малък диаметър и с неправилни заварки. Вследствие на това някои от тях след монтажа се скъсват и застрашават обекта от авария. Лошо изпълнените строително-монтажни работи се актуват и БИБ — Тутракан ги изплаща. Техническият ръководител Д. Желев от СПП „Виброполигон“ гр. Силистра въпреки лошото изпълнение на обекта изготвя наряда и изплаща извършените работи за качествени.

Техническият ръководител на самия обект Йордан Нейчев не присъствува при изпълнението на горните лошокачествени работи, не проявява никакви грижи за отстраняването им, а се задоволява да получи парите от инвеститора за „качественото“ им изпълнение.

За лошото състояние на обекта ръководството на ОСО Силистра е известено и взема решения за оправянето му. При проверката извършена на 28. VI. 1864 година т. е. близо 2 месеца след решението на Дирекционният съвет на ОСО, се констатира, обаче че нищо не е изпълнено.

Вземайки предвид горните лошокачествено извършени работи при строителството на обект „Цех за плоскости“ към ДИП „Текстилни влакна“ гр. Тутракан и нарушенията на някои правителствени разпоредби, Инспекцията за партиен и държавен контрол Силистра, след като ги разгледа на свое заседание въз основа на чл. чл. 2,3 и 5 от ЗПДК

Р Е Ш И:

1. Налага наказание „строго мъмрене“ на Нейко Илиев Вълчев н-к на ОСО Силистра затова, че не е упражнил контрол за недопускане и в последствие за отстраняване на лошокачествено монтираните стрехи, подмяната на скъсаните обтегачи с такива, съгласно проектосметната документация, т. е. с по-голям диаметър, правилно подмазване на черупките, правилно изпълнение на хидроизолация и др. Не е осигурил изпълнение решенията на дирекционният съвет на ОСО относно отстраняване на горните дефекти.

2. Налага наказание „строго мъмрене“ на инженер Виктор Гаврилов — директор на СПП „Виброполигон“ гр. Силистра по чл. 130 буква „в“ от КТ затова, че е допуснал да се изпрати на обекта бригада от неквалифицирани работници и не е осигурил на същата компетентно техническо ръководство на място. Въпреки направеня сигнал за лошото изпълнение на работата, същата се изплаща на работниците и не се отива на място за оправяне на допуснатите грешки.

3. Налага паричен начет в размер на 1|3 от брутното месечно възнаграждение на:

а) Илия Тодоров Димов — технически ръководител към помощно предприятие на ОСО гр. Силистра.

б) Йордан Нейчев Стоев — технически ръководител към ОСО гр. Силистра.

в) Димитър Желязков Димитров — технически ръководител към СПП „Виброполигон“ гр. Силистра,

Затова, че са нанесли щети на предприятието, следствие неправилно монтирани стрехи, лошо подмазване на черупките и неуплътняване в билото им, изпълнени обтегачи с по-малък диаметър от проектните и скъсани такива, лошо изпълнение на места хидроизолация, паднала мазилка следствие дъждовете и др. в размер на 821 лева.

Ръководител на група „Строителство, благоустройство и пътища“ към инспекция за партиен и държавен контрол гр. Силистра

инж. ПЕТКО КОСТОВ

ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ

— НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

ЖИВОТНИТЕ ЩЕ ПРЕЗИМУВАТ ДОБРЕ

И в ТКЗС Зафирово отрано са помислили за презимуването на животните. Огледани са всички помещения. Набелязан е план за необходимия ремонт. Настойчиво се организира навременното завършване на новите постройки. С отговорност на добри стопани, ръководителите на кооператива, са се погрижили за доброто снабдяване на животновъдните бригади с необходимия фураж.

Около фермите в стопанския двор на с. Зафирово цари оживление. Пред един от птичарниците е спряла специал на кола от Санепедимична станция — Силистра. Другарите от станцията извършват обеззаразяване на сградата, в която се прави основен ремонт. Една част от прозорците са зазидани. Така в помещението ще може да се осигури през зимата 8-9 градуса температура. Ше има условия яйценосенето да не намалява и тогава, когато навън е студена зима. За същата цел пред вратите на птичарниците ще се направят предверия. Покривите са в ред. Таваните са иззидани и измазани. Във птицефермата се води упорита борба с плъховете. Сега пода на птичарника, който се ремонтира, е изкопан. Двадесет сантиметра от старата подова настилка се изхвърля. Върху него се разпръсва глина. Тя ще бъде смесена с дребна слама и вода. Новият под ще бъде трамбован с трактор, за да се изравни и заздрави. Освен това се зарежда и отрова за унищожаване на плъховете. Ежедневно тук работят по 5-6 души. Наскоро птичарникът ще бъде готов. До края на октомври в него ще бъдат заселени младите ярки, които сега са на лагер до с. Долно Ряхово.

Вторият птичарник, който е в добро състояние ще бъде само дезинфектиран. Така в двете сгради ще презимуват при добри условия 10-те хиляди млади ярки. Стаите, в които се преработва фуража за птиците се подготвят за зимата. В тях са обзаведени кътове за кълнене на ечемика.

Сградите на кравефермата са също в добро състояние. В тях ще презимуват около 370 крави. Бригадирът на фермата — др. Аврам Христов, смята, че до ноември ще бъде окончателно завършен и новия телчарник за най-малките теленца. Към него ще се обза веде модерна млечна кухня. Усилено се работи и за навременното завършване на фуражната кухня към фермата. В нея ще бъдат инсталирани съоръжения за преработка на грубия и концентриран фураж.

По отношение за фуража на животните бригадирът е спокоен. Фермата разполага с 1500 т. силаж. С качествено, добре запазено сено, с много балирана слама. Спокоен е и за това, защото в стопанството се очакват добри добиви от царевицата — около 300 кг средно от декар. Във фермата се води строг режим за пестене на фуража. Кравите се извеждат редовно на паша в полето.

Годни за презимуване са и сградите на свинефермата. Остава, при подходящо време, да се подновят покривите на овчарниците. Така, след навременното завършване на фуражната кухня и телчарника, зафировци ще бъдат готови да посрещнат зимата спокойни, че за животните са създали добри условия и за идващите сурови, студени дни.

Стефанка СТАНЕВА

№ 8 ОТ БРИГАДА 9

Кина бригадирката се върна от съвещанието раз вълнувана. Питаха я за нещо, искаха й материали... Тя отговаряше и вършеше всичко механично. Задачата, която се постави на току-що свършилото съвещание беше важна и неотложна. Но кой ще поведе хорото!?... Тя огледа работничките. Погледът и се прехвърли пак на Димитрина. Тя е профгрупорг на бригадата, една от най-сръчните—тя трябва да даде пример, да започне първа. Освен това Димитрина й е дружка, трябва да я разбере, нея бригадирката...

На обед, като си тръгнаха, Кина настигна мургавата си приятелка на двора и я хвана под ръка.

—Върви по-бавно, искам да ти кажа нещо.

—Ох да знаеш как съм гладна!—прекъсна я Димитрина нетърпеливо.

—Моля те изслушай ме! —помоли се Кина. Ръководството на цеха предлага някои работнички да заработят със собствен качествен щемпъл.

—Какво е това „собствен качествен щемпъл“?—прекъсна я пак припряната Димитрина.

—Ще ти обясня! Не бързай! Това е във връзка с подобряване на качеството. Собствен качествен щемпъл, значи на изработените от теб кошчета да поставяш етикет с твоя номер и номера на бригадата. Твоята продукция няма да минава през окачествителката. Ако има дефект за него ще отговаряш ти, защото си сложила свой собствен качествен щемпъл.

Димитрина мълчеше. За мълча за миг и Кина. „Колебае ли се Димитрина“— мислеше тя и продължи на глас. „Довечера трябва да проведем събрание в бригадата и да решим кой ще заработи пръв със собствен качествен щемпъл. —Аз мисля, че ти трябва да започнеш първа!“

—Доста отговорно е— сякаш на себе си тихо каза Димитрина, но Кина я чу и разбра, че всъщност приятелката й вече е решила, затова я обхвана през раменете и радостно я притисна до себе си.

Димитрина дойде в ракитовия цех преди три години. Сякаш беше родена за кошничарка. Такива здрави и сръчни ръце!... А се оказа и отзивчива, и сговорчива—каквото да я помолиш, сторва го.

Още на четвъртия-петия месец я избраха за профгрупорг. Не се налагаше с думи да приканва другарките си на съревнование. Като я гледаха как бързо пипа, как се е вдала в работата си всички си шепнеха: „Гледай я, луда за работа“. И у всички се пораждаше желание то да я настигнат, да изплитат и те като Димитрина по 2-3 кошчета над нормата. Сега Димитрина трябваше да поведе хорото.

Това се случи преди една година. Тогава Димитрина Димитрова от бригада „Валентина Терешкова„ от ракитовия цех на Пром комбинат „Камъшит“ за първи път сложи на своите кошчета етикетчето „№ 8 от бригада 9“.

Всеки ден от склада на промкомбинат „Камъшит“ потеглят на път из страната и чужбина много различни кошчета от ракита и найлон. Между тях са и кошчетата на Димитрина с етикет „ № 8 от бригада 9“. Този етикет разказва за сръчните ръце на една майсторка, която неотдавна получи пътен лист за комунизма — паспорта на трудовата слава.

Катя УЗУНОВА



Едри праскови отгледаха това лято кооператорите от с. Калипетрово. Между берачките от звеното на Добри Мирчев бяха и девойките Керанка Нейкова, Петра Христова и Савка Еникова. Те напълниха не една щайга с красиви плодове.

Борбата с антракса не е достатъчна

По разпространението на болестта антракс между хора и животни, нашият окръг се нарежда на второ място в страната. Тази обстановка налага предприемането на ефикасни мерки от ветеринарните и медицински органи за ограничаване и ликвидиране на болестта. И наистина от миналата година насам се започна по-интензивна борба с антракса, като за целта е издадена съвместна заповед на Управлението на селскостопанското производство и санитарно-епедимичната станция, в която се посочва ясно какво да се прави.

Борбата срещу антракса трябва да бъде насочена в две направления. Най-напред в преустройване организма на животните в невъзприемчив, което се постига чрез профилактичните имунизации и борба с източниците на инфекция, с изворите на бацила на антракса.

Поради това, че Силистренски окръг е неблагополучен по отношение на болестта, от 1963 година се пристъпи към двукратна ваксинация— пролет и есен. Най-голям интерес от източниците на инфекция за нас представляват първичните и по-специално труповетe на заклани и умрели от антракс животни. Тъй като болестта протича остро с изключение при свинете, болните от антракс животни нямат голямо значение за разпространението на болестта. Вторичните източници са още по-второстепенни, защото те водят началото си от първичните и ако ние съумеем своевременно да ги ликвидираме, няма да се дойде до вторични, до заразяване на храната, водата и почвата.

През 1962 година са регистрирани 30 случая на антракс при хората и 40 при животните, през 1963 година съответно 26 при хората и 31 при животните,а от началото на годината до 1 септември при хората 5 и при животните 16.

Тези цифрови данни показват, че в борбата с антракса се допускат редица грешки и слабости. Тя не е на необходимата висота. Поради слабата просветеност на животновъдите в много стопанства се допусна клане на животни в агония в това число и на болни от антракс. Така например тази година беше заклано едно агне в Иширково, една свиня в Алеково, 1 прасе в Айдемир, една коза в Срацимир и една в Бабук. Това е най-голямата вреда, която може да се стори, и която компрометира борбата с антракса. Това е истински провал, защото там където е заклано, драно и тоалирано животното се създава голямо и богато антраксно поле и не само това. След като е създадено антраксното поле, не се огражда и маркира.

Ветеринарните и най-вече медицинските органи трябва да провеждат по-настойчиво просветна дейност сред населението за недопускане на тези слабости. Не всички стопанства имат изградени трупосъбирателни пунктове, където да се съхраняват умрелите от антракс животни до прибирането им и оползотворяването им в екарисажа. Те се оставят често на открито, кучетата и птиците ги разкъсват и разнасят на различни места като по този начин се създават нови антраксни полета и вторични източници на инфекция. Досега имат изградени пунктове и трупосъбирането е най-добре организирано в Секулово, Средище и Кайнарджа. Някои други стопанства са построили несполучливи такива —Сребърна,Срацимир, Окорш и други, а по-големия брой кооперативи въобще нищо не правят по този въпрос. Ако тези стопанства искат да помогнат на Управление селскостопанско производство, на самите тях и на окръга,трябва в най-скоро време да построят трупосъбирателни пунктове.

Ако се направи един анализ на антраксните случаи от началото на годината досега,ще се види,че те са най-много при свинете—при тези животни, които не се ваксинират съгласно инструкцията и при агнетата—при младите животни, които не се ваксинират навреме от ветеринарните органи. За недопускане на тези слабости е необходимо да се разреши въпроса с ваксинацията на козите и свинете, а ветеринарните органи по места да обхващат с ваксинацията своевременно младите и подрастващи животни съгласно закона-агнетата над 1,1|2 м, а телетата и кончетата над 3 месечна възраст.

Това са най-важните въпроси в борбата с антракса, които трябва да се разрешат час по-скоро.

Димитър ВЕЛЕВ

Зимата не е проблем

Животновъдите от с. Руйно всяка година отделят голямо внимание на подготовката за презимуване на животните. Те и тази година не забравиха тази работа. Птицефермата, където отглеждат 3 500 кокошки е ремонтирана. Прозорците са остъклени, а и хранилките и поилките са готови.

Един от най-важните проблеми за правилното презимуване на животните, кооператорите от с. Руйно виждат във фуражната база. Миналата година този въпрос беше решен правилно и навреме, и резултатите не закъсняха. От 1 300 овце вместо 40 500 литра мляко, овцевъдите на доиха 41 700 литра. Най-добри бяха постиженията на Салим Исмаилов. При план 3 200 литра, той надои 4 600 литра мляко.

За да бъдат постигнати и през следващата година успехи в животновъдството в с. Руйно голямо внимание кооператорите отделиха на запасяването с фуражи. Докато миналата година бригадата разполагаше само с 42 тона люцерна, тази година това количество е увеличено с 20 тона. Съхранени са и 75 тона грахово сено и бобеница. Само за овцете тук са приготвени вместо 600 тона—860 тона силаж, а общо бригадата досега е стопанисала 1 300 тона. Осигурени са достатъчно смески и за птицефермата.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

Победа още от първите стъпки

Картонажният цех при Промкомбинат „Електрометал“ се откри неотдавна. Само четири месеца има от както ръководителят му Пеньо Русанов — завърнал се от десетдневна квалификация в София предаваше наученото на дванадесетте работнички. В началото не беше леко. Липсваха опит и сръчност, нямаше машини, а и организацията на труда не беше в ред, обаче малобройният колектив с голям ентусиазъм се зае за изпълнението на плана. На дванадесетте човека се възложи да изработят канцеларски кутии, касетки, класьори, книгоразделители и други канцеларски пособия за цялата страна. От качествената им работа зависеше дали ще бъде или не този цех в Силистра.

Първият месец донесе и първия успех. Планът бе изпълнен 111 на сто. Цехът не изостана и през втория и третия месец. Сега работниците отчитат с десет дни предсрочно изпълнение на задачата за четирите месеца да края на септември. Към 20. IX. при план 14 200 лева е произведена продукция за 14 430 лева или 102 на сто.

От няколко дни колективът има нова радост. Получи се съобщение, че цехът остава в Силистра и дейността му се разширява. Сега работят 12 човека, а се предвижда в близко бъдеще броят на работниците да достигне 30.

Голям принос за получаването на този успех имат работниците Цветанка Вълева, Гинка Орлоева, Венета Кайшанова и други, които с качествената си работа досега не допуснаха рекламации.

В чест на 47-та годишнина от Великата Октомврийска революция работниците от картонажния цех обещават да постигнат още по-големи трудови успехи.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Отплата за грижите

От няколко месеца за пилетата, определени за бъдещи носачки, бригадното ръководство в с. Сребърна определи да се грижат комсомолките Петранка Николова и Петранка Стефанова.

Безупречното спазване на дажбените таблици и непрекъснатото внимание за състоянието на птиците, помогна много за бързото им пронасяне. От 3 600 пилета са получени вече над 18 000 яйца факт, който показва че подборът на птиците е направен удачно, а грижите за тяхното отглеждане—успешни.

Марин СЕРТЕВ

Почистват фасул за държавата

Звената от полевъдната бригада на Наим Шефкъев от с. Ножарево тия дни усилено почистват фасул за предаване на държавата.

Най-добре работят кооператорките Юнзюле Фикретова, Есма Хюсеинова, Веселе Османова и Шукрия Халимова. На ден те почистват по 140-160 кг фасул. Досега е почистен общо 4 т фасул.

Реджеб ВЕЛИЕВ

ЕДНА ПРЕКРАСНА ИНИЦИАТИВА

(По повод статията на М. Айдемирска в бр. 110 от 20 септември 1964 г.)

Пионерите по ул.„ Л. Димитрова“, „Стрaцин“ и квартала по своя инициатива подготвят и изнасят на 12 септември т. г. концерт за жителите на квартала. Похвално и поучително!

Нашите деца—пионерите са способни и готови за много хубави дела. Примерът показва, че решаването на проблема за полезно и приятно прекарване на ваканциите, пък и на свободните дни и часове през учебната година не трябва да се търси само в организиране на летни лагери, а преди всичко и главно в организиране живота по кварталите, в правилно насочване инициативата и енергията на учащите се, защото по природа те са действени натури.

През свободното време на годината учащите се могат да бъдат насочвани към полезни и приятни инициативи в областта на художествената самодейност, физкултурната и спортна дейност, благоустройствени работи в квартала и пр. Всичко това заслужава най-сериозно внимание от страна на Съвета за работа с учащите се при ОК на ДКМС, на кварталните партийни и отечественофронтовски организации и на Съветите за съдействие на родителите и училището по обучението на учащите се, които се изграждат по квартали, съгласно решенията на сесията на ГНС от м. август т. г.

Като приветствувам хубавата инициатива на пионерите от поменатия квартал, смятам, че тя може да стане почин и се поеме от всички пионери от нашия окръг.

Кирил ИВАНОВ
отговорник за работата по народното образование в Окръжния комитет на БКП

Новата учебна година открита

Стана традиция за градския комитет на ДОСО — Силистра втората половина на септември и първата половина на октомври да бъдат усилени дни на обучение на гражданите за предпазване от атомни и други съвременни оръжия.

Началото се сложи с успешното провеждане на методическия сбор с лекторите. От всички предприятия в града, където ще се изградят учебни групи се свикаха 68 лектори за леко и навременно усвояване на материала. И още тук, ако теоритическата част на въпроса беше 10 минути, то времето преминаваше в практически занятия по боравене с противогаз, даване първа помощ на поразен, подготовка на укрития и пр. Стана ясно как трябва да преминават часовете на обучение в учебните групи по места.

За навременното откриване на учебната година, голяма роля изигра тържественото откриване на същата на събрание, където се поставиха задачите по тазгодишното обучение, направиха се анализи и изводи за досегашната работа. На това тържествено събрание присъствуваха всички ръководители на учебни звена от града, старши методисти, директори на предприятия, председатели на ДОСО и др. активисти. След ва да отбележим, че се обърна най-вече внимание на следното, че там където съвместната работа на администрацията с комитетите на ДОСО е на необходимото ниво, учебните групи винаги качествено са завършвали предвидените занятия.

На това събрание бяха връчени и предметни награди на проявили се лектори, директори на предприятия и активисти, взели непосредствено участие в обучението на населението по гражданска отбрана през предната година.

Особено тържествено стана откриването на учебната година в „Камъшит“, новообразуваното „Развойно предприятие за организационна техника“, ТПК „Метал“ и др. където присъствуваха всички участници и ръководителите на предприятията вземаха отношение по въпроса за необходимостта от усвояване предвидения материал в учебните групи.

Влязоха в ролята си и старшите ръководители, които вече направиха и първите си посещения на учебните групи по предприятия. Допусканите слабости ще бъдат отстранени още в началото.

Поставеното начало по учебната година в Силистра е гаранция, че същата ще завърши в срок и контролната цифра по обучението, предвидена по план ще се надхвърли.

Атанас ЦОНЕВ
Силистра

Здравето на трудещите се у нас е една от най-важните грижи на народната власт. Многобройните почивни домове потвърждават именно това.

НА СНИМКАТА: Почивният дом в Симеоново, Софийски окръг.

СИН И БАЩА

Разказ от БОЯН БОЛГАР

Беше голяма радост, когато Ридван се завърна в бащината къща, завършил педагогическото училище в окръжния град. Майката, двете сестричета, бащата, всички го гледаха като друг човек, вярно свой, но дошел — откъде чак! — от един погорен свят, до който те не са се докосвали.

Майката, макар болнава напоследък, се разшета, разточи кори, направи баклава, приготви дибле, опече леблебия и ечемик за кафе — да има с какво да бъдат черпени близките, които почнаха да идат, за да видят и чуят отличения момък.

Кязим, бащата сякаш забрави, че има и други деца. Първородният му син да го ощастливи с отличие, каквото няма второ?... Колцина са учените в село? Ходжата един, учителят втори. Трети беше богатият Аптилязим мелничарят, дето разпродаде имотите си и се изсели в Турция... Каква гордост за целия Кязимов дом и най-напред за самия него. Кязим ковачът някога мечтаеше да се учи, ала парите на родителите му не бяха стигнали!

Другояче поздравяваше вече хората: любезно, както винаги, ама някак по-достойно. Ще се възползува от най-малкия повод да се спре, да заприказва и все към Ридван ще завърти разговора:

— Ти виждал ли си го, откак се е прибрал? Възмъжал е, а тапията му сам я заболох на стената.

Особено словоохотлив беше в ковачницата. На всеки, който се отбие от пътя, било да подкове коня си, било да мери шина за колело на каруцата си, Кязим ще му разкаже своята гордост. Навил ръкави, затъкнал цигарето в саръка на феса, ще остави за малко меха, ще извади от пояса дървената плоска табакера, ще предложи на госта да свие цигара, ще поговори за едно-друго и току ще почне:

— Цял вързоп книги донесе момчето и как грижливо ги нареди на сергена... Нищо не е да посегна, да ги разтворя, ама като не им разбирам... Какво беше по наше време, а? Трябваше бащите ни да си продават юрганите, за да ни учат. А сега, като взеха моя Ридван и нито стотинка от мене. Школото му школо, че и жилището му, и храната. Не го пуснаха четири години, докато не му дадоха тапията в ръката. Дете им го пратих, мъж ми го върнаха.

Който схващаше какво нещо е просветата, възклицаваше, клатеше одобрително глава, облажаваше ковача Кязим и сина му. Комуто това беше безразлично, говореше за своите работи, изпушваше цигарата и си отиваше.

Гордостта на бащата стигна своя връх, когато един ден дойде учителят Фаик Наимов, който беше и директор на училището, и предложи на Ридван да стане и той преподавател.

— Чест е за тебе, че имаш такъв син — обърна се Фаик Наимов към Кязим, — чест е и за селото, че дорасна само да се управлява и да се учи. Аз съм пришелец и застарявам, трябва ми заместник. Пък и да не стареех, сега всички деца идват в училището, не е като порано, не ми стигат силите.

Да бъде учител наравно с почтения Фаик Наимов, който само преди няколко години, надвесен над рамото му, го е наблюдавал как пише класните си упражнения и кога кротко, кога строго го е напътствувал — това за Ридван изглеждаше почти несъвместимо със справедливостта, толкова хубаво се чертаеше то. А за Кязим предложението на стария, уважаван от всички училищен директор, беше пределът на бащинските въжделения.

Започна учителският живот на Ридван — разнообразен, изненадващ, пленителен. Младежът се вдаде в него с цялата си ненакърнена страстност.

Но какво се случи с Енбие, майка му? От старата ли болка, която я глождене там нейде в слабините, от престараване ли около сина, Енбие съвсем залиня и почна често да прекарва по цели дни в собата.

Ридван, погълнат от своята начеваща учителска дейност, почти не забеляза отпадането на майка си; пък и тя се криеше от него. Кязим ходи веднъж в голямото село Мурговене, дето ставаше пазар, донесе една муска, после друга, купени от тамошните прочути мускаджии.

Сложи ги Енбие на гърдите си, държа ги с вяра. Когато понякога страданието се поразсее, измъчената жена си каже, че лековитите китапи действуват и пак зачака трепетно с дни. Но там, под сърцето, болката ту се затайваше, ту избухваше с по-голяма сила. Енбие не се оправи, легна на постеля.

Кязим прати дъщерите си да извикат селската баячка Мюрюфе. Белким тя помогне, стара е, опитна е, знае всекиму житието.

Мюрюфе дойде заедно с момичетата; пухтеше от задъхване, приседна на рогозката край болната и когато чу от изтощената Енбие за двете муски, разлюля ръце, заклати глава:

—Божичко! Махни ги, махни ги още сега!

—Аз мислех, че двете по-силно ще подействуват—извърна разширени, уплашени зеници Енбие.

—Та едната пречи на другата, злощастнице! Те убиват вол, камо ли човек.

Врачката само бръкна в пазвата на болната и измъкна кожените кесийки, в които бяха заключени магическите арабски елова.

—Тю, тю, каква беля щяла да стане!... Ама не бой се, къзъм, аз ще ти направя куршун-дьокмек и ако не оздравееш скоро-скоро, да не ми е името Мюрюфе.

Мюрюфе веднага се зае да приготви своето лекарство. Носеше си всичко необходимо, нужен й бе съд с вода, за който момичетата се погрижиха. Приклекна до пещника, разбута жаравата, сложи на огнището паничка, а в нея бучка олово и зачака, докато олото се разтопи, като си бъбреше неразбрани думи. А през това време дъщерите и майката, вперили очи в огъня, гледаха с притаен дъх паничката, дето олото се лъсна, разля, и напрегнаха слух да чуят тайните лечителни слова.

Когато мекият метал съвсем се разтопи, Мюрюфе изгони момичетата от стаята: не бивало да се пръска върху тях силата на магията. После в полутъмата на притихналата соба дигна с дилафа паничката от огъня, направи тайнствени знаци във въздуха и изсипа разтопеното олово в гърнето с вода. Засъска, зацвъркa водата, дигнаха се пари, Мюрюфе не престана да бае, докато водата съвсем утихна.

Тогава баячката дръпна ръкава си нагоре, бръкна с тлъстата си ръка в гърнето и извади падналото на дъното олово, замръзнало в причудливи форми, прилични на човешки вътрешности.

—Тъй си и мислих—каза, като заобръща между пръстите си парчето метал,— виждаш ли, м-м, ето на, сърцето те боли.

—Тука... тъй...—промълви неуверено Енбие и понатисна слабината си.

—И наоколо, и наоколо, оловото сочи.

—И наоколо—потвърди болната послушно.

—Урочасана си—изрече твърдо врачката.—Чии ли очи са те проболи? Завиждa ти някой, мрази те...

Болната напрягаше сили да си даде сметка кой би могъл да я урочаса. Мнози на са идвали в къщата напоследък, откак Ридван се прибра. Заради него ще да е...

—Ще пиеш от водата—Мюрюфе премести гърнето до постелята на Енбие.—Сега настъпва пълнолуние, то е добро. Дока то трае луната, да си изпила водата. И по мен няма да има после от болежката ти. Да не ми е името Мюрюфе, на, ако не се сбъдне туй, дето ти казвам—повтори тя обичайното си увещание.

Усърдно и търпеливо изпълни Енбие предписанието. Луната се нащърби, изтъни и загуби, куршумлията вода бе изпита, но страданието не се облекчи, а като че ли болната още повече се стопи.

Изчезна усмивката от лицата на децата. Кязим почна да проявява нетърпение. Ридван продума на няколко пъти за лекар.

Лекар ли? Какъв лекар? Откаде Кязим се помни, никога в нито един от домовете на малкото родопско село не е проникивал друг лекар освен баячката Мюрюфе и ходжата, който е и биляр. И, слава богу, селото е здраво и читаво. Мюрюфе лекува жените, ходжата — мъжете. А най-често, за да се предварят от зла среща, от клетва и дори от бяс, хората носят муски, купени от мугровенските мускаджии. Има наистина отскоро и един млад българин в Мугровене, изпратен, казват, от София. Много разбирал от болести. Но кой ходи при него — само неколцина българи. Освен това бедната Енбие е урочасана, пък никой по-добре от Мюрюфе не изгонва злия дух.

Така разсъждаваше Кязим, а болната креееше. Прекарала целия си живот в пред планинското селце, тя самата гледаше със страх на всичко външно, на всичко чуждо и предпочиташе, ей така, да се свива на постелята, да се вайка пред комшийките, да котка болестта си, макар че видимо отпадаше.

—Тате — реши се най-подир да настои Ридван, ти се зарадва на моята наука, виж на поиска да ти разтворя, да ти прочета книгите си. . . А не щеш да чуеш за лекар.

— Което е за школо е едно, което пък не е за школо, то е съвсем друго.

За Кязим медицината не беше обикновено знание. Като своите съселяни той вярваше, че дарбата на лечител се предава по непонятен вълшебен път. И че врачовете и баячките имат способността да изгонват от болния дявола и да вселяват в него добри духове.

— Гледай си работата! От момчешки акъл нямам нужда — викна един ден бащата. — Ти май разсърди дявола, неверниko! Откак си се върнал оттогаз майка ти се поболя.

Тежко обвинение. Ридван разбра, че суеверието на баща му и безропотната свитост на самата болна заплашват да я отнесат. Младият учител повика на помощ директора си — може би той ще склони бащата, с него старият често се е съветвал.

Добрият Фаик Наимов намери причина да отиде в ковачницата и от дума на дума доведе разговора до мугровенския участъков лекар.

—Животът напредва, Кязим. В нашите усои нямаше железница, сега има, нямаше електрика, сега има. Дойде време да има и лечебница. Бива ли да не дадеш пример, ти, дето имаш син учител?

Ковачът се замисли, остави чука, облегна се на дебелия пън, върху който лежеше наковалнята, загледа се през отворената врата към кичура дървета, зад които се червенееше покривът на неговата къща.

—Да отведа жената в лечебницата, за която говориш, добре. Ама разправят мъж врачувал там. Ти си уважаван човек, Фаик, това ли ме съветваш? Такъв срам. . . нито аз ще го приема, нито коранът ще ми прости. Ковачът Кязим няма да петни селото. . . А каквото е писано, то ще си стане.

Нямаше вече никакъв изход за Ридван. Баща му, пълновластен господар на своя дом, не проумяваше нещо съвсем просто. Напредничав, ученолюбив в една насока, той беше напълно закостенял в друга.

Пред заплахата да загуби майка си момъкът се реши на опасна стъпка. Една сутрин, когато ковачът се дигна с каруцата да отнесе на пазара в Мугровене изработените от него копачки и секири, Ридван с подкрепата на директора впрегна неговото магаре в бричката му, настани вътре върху слама примирялата, съгласна вече на всичко Енбие, и пое право към болницата в Кърджали.

— Майка ви ще остане тук за операция — казаха му лекарите. —Ако бяхте се забавили още малко щеше да бъде късно.

Когато, прибрал се вечерта, Кязим узна за стореното, напъди сина си. Знаеше, че постъпва зле, обичаше момчето си, сърцето му се късаше. . . Но не можеше бащината воля да бъде отритната пред цяло село. Изстъпи се ковачът, изгони сина и после грохна, свря глава в рамене.

Ридван познаваше баща си, очакваше гнева му, ала все пак тежка неправда му се стори бащината мъст. Подири подслон при стария си учител.

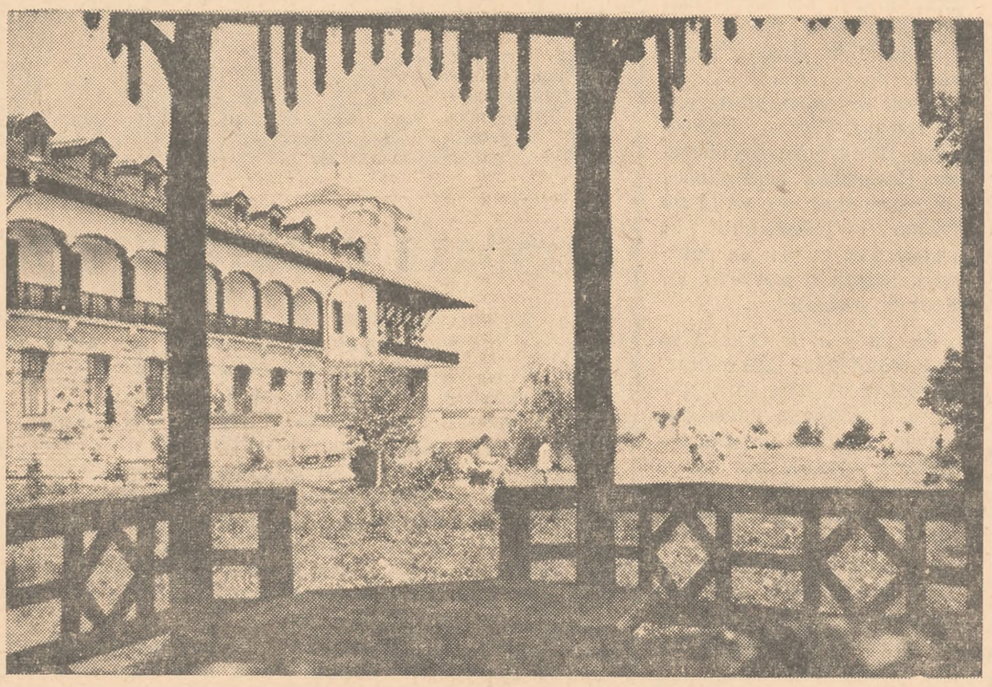
На сутринта Кязим мрачен, непроницаем, впрегна коня в каруцата. Момичетата, измъчени и те от всичко станало, почти не спали през нощта следяха боязливо баща си иззад прозореца на стаята.

—Ще стоите тук, докато се върна — каза им, без да рачи да добави каквото и да е, и потегли с каруцата.

—Отива да вземе майка. . . Ах, отива да вземе майка горката! — спогледаха се девойчетата и не знаеха какво друго да сторят, освен да изтичат до училището и да предупредят бате си.

Какво беше тяхното стъписване, когато от ъгъла на улицата видяха бащината бричка спряна край училищната ограда, а брат им и бащата излизат от училището, разговарят с директора и после се качват на колата, за да потеглят по Кърджалийското шосе!

Бъзсънната нощ се оказа добра съветничка за Кязим. Той се беше мятал отсам и оттатък на постелята, става и пуши, броди из двора и най-сетне разбра, че синът е извършил това, което е трябвало да бъде свършено отдавна още. Столетни предразсъдъци беше победил ковачът през тая нощ. И ето, едновременно победител и победен, подбра сина, за да отидат двамата в болницата. Да успокоят горката Енбие, да й вдъхнат смелост, и да научат нещо повече за лечението й.



ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ТРУДНО РЕМИ

След мача със „Светкавица“ в нашия вестник се появи статията „Трудна победа“. Макар и трудна, все пак това беше победа, която зарадва привържениците на „Доростол“. А след срещата с „Гигант“— Белене настроението беше в унисон с времето—мрачно, потиснато. Защо? Защото нашият отбор спечели една точка в мач, който фактически беше вече загубен, защото очакванията за една убедителна победа бяха сломени още в началото, защото с играта си „Доростол“ не задоволи.

Нека накратко проследим как се развиха събитията на терена. Отборите започнаха мача в следните състави:

„ГИГАНТ“: П. Йозов (1), Ив. Маринов (2), Й. Йоргов (3), Н. Грунев (4), П. Иванов (5), Б. Павлов (6), Здр. Матов (7), Й. Пейзанов (8), Анг. Димитров (9), Н. Иконов (10), А. Минков (11).

„ДОРОСТОЛ“: Ив. Николов (1), Т. Дечев (2), Л. Йорданов (3), Ст. Митев (4), А. Банчев (5), М. Иванов (6), Гр. Василев (7), Ст. Маринов (8), М. Методиев (9), Ем. Димитров (10), П. Йорданов (11).

Отборът на гостите се придържаше към схемата 3-3-4, а домакините—4-2-4.

Още в първите минути няколко устремни слизания на Маринов и Методиев едва не донесоха откриване на резултата. Гостите скоро преодоляха началното си смущение и с умело разиграване на топката в средата на терена убиха наложеното темпо. С внезапни контраатаки те често застрашаваха вратата на Николов (Д. 1). Овладели централната зона, те атакуваха предимно през центъра, където добре оперира двойката Пейзанов—Димитров.

Отбраната на „Доростол“, макар и трудно се справяше с атаките на „Гигант“. Бедата идваше от полузащитната линия. Банчев, след като отнемаше или получаваше топката, се стремеше на всяка цена сам да атакува с продължително водене. Подаваше я тогава, когато изгубеше възможност да води. Отляво същото правеше Димитров. В крайна сметка Маринов и Методиев или получаваха топката в неизгодни позиции, или изобщо не успяваха да я засегнат. Вратарят на гостите—Йозов навреме пресичаше безадресните пасове и респектираше със спокойно и сигурно ловене и боксиране на топката. Най-важният елемент на атаката—изненадата, се прояви само в действията на П. Йорданов. На колко пъти той устремно слезе по левия фланг и центрира, но уви, нямаше кой да оползотвори хубавите подавания.

Гостите изцяло се наложиха в борбата за първа топка, в овладяването на средата на терена. Когато всеки момент се очакваше съдията да даде край на полувремето, „Гигант“ си уплете кошницата. Бърза и точна комбинация между Димитров и Пейзанов изведе последният близо до вратата и— 1:0 за „Гигант“.

След почивката гостите се гриже ха повече за защитата си, като не изпускаха възможностите за контраатаки.

Създателите на „Доростол“, обладани от желанието да изравнят, започнаха бурен натиск. Даже и Т. Дечев често можеше да се види в полето на гостите. Безогледното струпване на нашите състезатели пред вратата на „Гигант“ затрудни маневрирането, погрешните пасове улесняваха защитата на гостите. Въобще действията на „Доростол“ добиха стихиен характер. При тази обстановка трудно, много трудно би могло да се вкара гол. Дайствия та по фланговете се пренебрегваха. П. Йорданов се измори, а присъствието на Гр. Василев изобщо не се чувствуваше. Включването на Дечев донесе известна острота, но времето неумолимо течеше без резултатът да бъде променен. Когато публиката се беше вече почти примирила със загубата, най-после дойде изравняването. След точно подаване на Методиев, Дечев отбеляза изравнителният гол в 88 минута.

Така завърши този оспорван двубой. Гостите постигнаха целта си— на чужд терен равният резултат е равнозначен на победа.

А „Доростол“? Имат думата треньорът и състезателите за изводи. Предстоят две срещи във Видин и Ловеч. Другари футболисти, „Гигант“ ви показа как трябва да се играе на чужд терен. Поучете се от тях!

Стойчо ГЕОРГИЕВ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Известната поговорка „Ела зло, че без тебе по-зло“ с това малко изменение напълно приляга за последните събития в Южен Виетнам. В началото на седмицата в Сайгон бе извършен петият в продължение на десет месеца преврат. Той бе насочен срещу сегашния сайгонски диктатор—Кхан, който можа да се спаси само благодарение на американската подкрепа. В настоящия момент „злото“— генерал Кхан е необходимо на САЩ,тъй като без него те биха били още по-зле.

Самият факт, че Вашингтон се държи за Кхан като слепец о тояга говори най-добре за отчайващото състояние на американската политика в Южен Виетнам и изобщо в Югоизточна Азия. Отдавна вече не става въпрос за „военна победа“. С този термин едва ли още боравят в Пентагона, в ЦРУ, в Белия дом. Наистина в последния доклад на ЦРУ се казва, че победата над партизаните е „твърде съмнителна“. Авторът на доклада просто е искал да бъде по-дипломатичен. Сега САЩ се стремят преди всичко към минимален политически стабилитет до президентските избори на 3 ноември. Той е крайно необходим за сегашното американско ръководство. Ето защо с толкова яд и упрек се нахвърля „Ню Йорк хералд трибюн“ към участниците в последния преврат срещу ген. Кхан: „Каквито и да са техните мотиви, ръководителите на преврата нанесоха удар не само на правителството на Кхан, а и на всички проекти и надежди за установяване на политическа стабилност“.

Какви са шансовете на подобни надежди за политически стабилитет в Сайгон? Твърде малки, за да не кажем никакви.Настървението, с което Вашингтон подкрепя ген. Кхан,е предизвикано главно по две причини. Преди всичко в Южен Виетнам все повече намаляват отделните лица и групи, на които САЩ бяха могли да се опрат. Не случайно „Гардиън“ нарича Кхан „последната надежда“ на САЩ И второ — обстановката в Южен Виетнам се влошава непрекъснато. Борбата на някои слоеве от народа в Южен Виетнам против Кхан не е само борба против личността Кхан. Тя е борба против една политика, инициатор на която е Вашингтон,а Кхан е само проводник и нищо повече. Към исканията да се махне Кхан от политическата сцена все по-често започва да се прибавя и искането да се махнат и интервентите,т. е. американците. И това най-вече безспокои ръководителите на американската политика.

След последния преврат в Сайгон за САЩ става още по-трудно да създадат „постоянно стабилно конституционно правителство“. Призивите за „мораториум върху разногласията“ остават глас в пустиня. Напразно Кхан апелира за „солидарност между различните слоеве на населението“, напразни са неговите обещания „всички въпроси да бъдат уредени по приятелски начин“. Сайгонският режим отдавна е минал фазата на „солидарността и стабилитета“. Продажната проамериканска върхушка се дължи единствено на американските долари и щикове. Бацилът на нейното разложение я изважда постепенно от строя. А този бацил е носител и на американското поражение в Южен Виетнам.

Достойно представяне

От 12 до 15 септември в гр. Коларовград се проведе третият етап от спартакиадата на работниците от съобщенията, организирана от главното управление на събщенията по случай 20-годишнината от социалистическата революция. На Зоновата спартакиада взеха участие Окръжните станции на съобщенията от Варна, Русе, Толбухин, Разград, Търговище, Коларовград и Силистра. Спартакиадата се проведе по волейбол — мъже и жени, баскетбол — мъже, футбол, лека атлетика — мъже и жени, плуване — мъже и борба — свободен стил. Окръжната станция на съобщенията — Силистра се представи с пълни отбори по лека атлетика м. и ж. волейбол м. и ж., баскетбол—мъже и футбол и с непълни отбори по борба св. стил и плуване мъже.

В крайното отборно класиране пощенци от Силистренски окръг се наредиха на второ място с 40 точки след отбора на Коларовград, който набра 48 точки, оставяйки след себе си отборите на Русе 31 т., Варна 23 т., Толбухин 14 т., Търговище 13 т., Разград 9 т.

В крайното отборно класиране по лека атлетика жени първото място зае отборът на Коларовград с 86 т., следван от Силистра 62 т. и Русе 52 т., а отборът на мъжете раздели второ и трето място с отбора на Русе набирайки по 72 т. където заелият първо място отбор на Коларовград набра 113 т. От жените лекоатлетки най-добре се представи Станка Кулева, телефонистка в станция Искра, която зае три първи места на 100 и 200 м. гл. бягане и на висок скок, с което тя зае първо място в главното индивидуално първенство. От мъжете отлично се представиха Стефан Любенов от Дулово на висок скок и Стоян Недков от Силистра на 800 м. гл. бягане, които заеха първите места. Волейболният отбор — жени в състав: Ненка Георгиева, Лиляна Стефанова, Елена Кирова, Добринка Павлова, Богданка Божева, Петранка Стоилова и Спасия Рачева заеха първо място побеждавайки на финала отбора на Коларовград с 3:0 и си осигури участието в IV — етап на Спартакиадата в София.

От плувците най-добре се представи Трифон Калчев от Тутракан, който на 100 м. бруст зае първо място, а на 100 м. св. стил зае второ място.

От хвъргачките добре се представи Ненка Маркова, която зае вторите места на гюле и диск.

На щафета 4 х 100 м. жени отборът в състав: 1. Ненка Маркова 2. Спасия Рачева 3. Добринка Павлова и 4. Станка Кулева зае второ място, а мъжете в състав: 1. Александър Василев, 2. Ешреф Мюмюнов, 3. Стойко Тодоров и 4. Иван Златев заеха трето място.

Щафетният отбор на 4 х 400 м. в състав: 1. Ради Божилов, 2. Трифон Калчев, 3. Стоян Милушев и 4. Стоян Неделчев зае първо място.

Отборът по плуване—жени се класира направо за София, тъй като другите окръзи не представиха отбори.

Футболният отбор загуби в първата среща с 0:1 от отбора на Толбухин, а във втората победи отборът на Варна с 2:0 и зае четвърто място. Първото място зае отборът на Толбухин побеждавайки на финала отбора на домакините с 2:1 и се класира за София. Отборът по волейбол —мъже зае 5 места, по баскетбол—3.

Иван КОЛЕВ

Образцово народно читалище „Доростол“
Силистра
СЪОБЩЕНИЕ

По случай 70-годишнината си представителният хор „СЕДЯНКА“
Приема нови членове—жени и мъже
ЗАПИСВАНИЯ
от 24 септември до 6 октомври 1964 година в читалищния дом.

ЗА СПРАВКИ: тел. 413

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 113 (821) | Неделя, 27 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ДКК „Нектар" работи по плана за октомври

По транспортьорните ленти на ДКК „Нектар" в непрекъснат поток се движат плодовете на нашата земя. Първи тръгнаха към стерилното отделение черешите. След тях поеха същият път кайсиите. Стотици тонове домати, грах, пипер, ябълки, круши, праскови пренесоха лентите и няма да спрат своята работа докато не отнесат към затварачното и последните килограми от тазгодишната реколта. Килограм след килограм, тон след тон, машините изработват зимнина за трудовите хора.

Колективът на ДКК „Нектар" се бори за високо качество и високо изпълнение на производствените планове. В деветосептемврийските празненства той манифестира в колоната на първенците, защото предсрочно изпълни осемместечния си план. Гърдите на голям брой работници и работнички бяха окичени с лентата „ударник", най-добрите получиха високата награда — паспорта на трудовата слава и юбилейната значка, други бяха отличени с званието „Ударник на комунистическия труд". Това бяха най-добрите. Техните имена ще останат записани в книгата на трудовата слава.

Отшумяха празничните дни, но ентусиазмът на хората не стихна. Още на 20 септември предприятието изпълни деветмесечния си план. С десет дни предсрочно! Произведена е продукция за 3 222 000 лева при план 3 186 000 лева. Пръв е стерилният цех. Той даде продукция за 2 471 000 лева, а планът му за деветмесечието беше 2 413 000 лева. Сега по транспортьорните ленти се движи продукция по плана за месец октомври. Започва нова борба. Борба за предсрочно изпълнение на деветмесечния план. Тя се води в чест на 47-годишнината от Великата октомврийска революция и победител в нея ще бъде колективът на „Нектар". И на тази манифестация той ще бъде в колоните на първенците.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИТЕ СЪБРАНИЯ И КОНФЕРЕНЦИИ — ВАЖНО СЪБИТИЕ В ЖИВОТА НА ПАРТИЯТА

Отчетно-изборните събрания и конференции в Партията имат голямо значение, защото на тях се прави оценка на дейността на първичните партийни организации, градските и общинските партийни комитети, обобщава се положителното в работата, критикуват се недостатъците и се набелязват мерки за по-големи успехи.

Провеждането на събранията и конференциите спомага за по-активното включване на комунистите в борбата за изпълнение решенията на Осмия конгрес на БКП.

Политбюро на ЦК на БКП реши тази година отчетно-изборната кампания в Партията да започне на 1 октомври т. г. и да завърши на 15 април 1965 година.

Отчетно-изборната кампания ще протече в обстановка, когато всички комунисти и трудещи се от окръга напрягат сили за изпълнение на производствените планове, в обстановка на голям политически и трудов подем, породен от големите завоевания достигнати за 20 години народна власт.

Събранията и конференциите трябва да протекат под знака на по-нататъшната борба на комунисти и трудещи се за изпълнение на производствените задачи, което ще даде нов тласък за осъществяване на историческите решения на Осмия конгрес.

Партийните комитети и организации т р я б в а да използват събранията и конференциите за по-нататъшното издигане ръководната роля на Партията, за усъвършенстване стила и методите на партийно ръководство, за развитието в кадрите и в партийните органи и организации на инициатива, непримиримост, деловитост и творчество, за укрепване на партийното единство.

Провеждането на събранията и конференциите не бива да отвлече вниманието на Партията от многобройните задачи, които тя има да решава. Кампанията трябва да се използува за още по-пълна мобилизация на силите на комунистите за разгаряне на социалистическото съревнование, за масовизиране движението за комунистически труд, за разрешаване на вътрешнопартийните задачи.

За да преминат събранията и конференциите на по-високо ниво, много голямо значение има добрата им подготовка. В докладите трябва да се даде преценка на партийното ръководство на народното стопанство. Да се разкрие до каква степен се е повишила компетентността и конкретността му, на какво ниво е отговорността на партийното ръководство за изпълнение на задачите, съумява ли да съедини стопанските задачи с партийно-организационната и идеологическа работа. Наложително е, партийните бюра и комитети да направят задълбочен икономически анализ на стопанските резултати и да определят мястото на отделните комунисти, на партийното и стопанско ръководство. Да се прецени социалистическото съревнование, движението за комунистически труд, техническият прогрес, прилагането на новите почини, помагат ли те за изпълнението на плановете, за подобряване качеството на продукцията, за възпитанието на трудещите се.

В отчетните доклади особено внимание трябва да се обърне на идеологическата работа, която има изключително важно значение. Трябва да се направи преценка на измененията, които са настъпили в последно време в преустрояването на идеологическата работа, какво се прави за излизането ѝ от този „коловоз", за който говори др. Тодор Живков. Да се покаже върши ли се тази масово-злободневна, конкретна агитационна работа, каквато изискват решенията на Майския пленум на ЦК.

Въпросите на организационната работа трябва да бъдат поставени на задълбочена преценка. Затова най-добре биха ни помогнали решенията на Майския пленум на ЦК на БКП, който секретарите на ППО, ГК,ОПК трябва да използуват. Авангардната роля на комунистите в труда и обществения живот, правилното регулиране на качествения и социален състав, работата с кадрите, ръководството на масовите организации, работата на комисиите за народен контрол трябва задълбочено да се проанализират и преоценят.

Не бива да се подценява и подготовката на решенията, които събранието или конференцията ще приеме. Те трябва да бъдат близка програма на комитета или организацията за вдигане на комунистите, на трудещите се на борба за изпълнение на плановете през 1965 г.

Бъдещата работа на партийните организации зависи много от това какво ръководство ще се избере. За партийните ръководства са нужни хора подготвени, инициативни, политически зрели, близки до народа. ЦК на БКП препоръчва преди избора на партийните ръководства да се съветваме с по-широк партиен и дори безпартиен актив. Това ще даде възможност да се избере умно ръководство, способно да увлича не само комунистите, но и всички трудещи се. В партийните ръководства трябва да се избират повече жени и комсомолски кадри.

През м. април 1965 година ще се проведе Окръжна партийна конференция.

Това налага да се положат още по-големи грижи за подготовката и провеждането на събранията и конференциите в ППО, ГК и ОПК, за да може на окръжната партийна конференция да се явят още по-единни, по-сплотени да покажат още по-голям политически и организационен ръст и активност.

Няма съмнение, че провеждането на отчетно-изборните събрания и конференции и решенията, които те ще приемат ще помогнат за още по-пълното мобилизиране на комунистите и трудещите се в борбата за изпълнение на стопанските планове, което е гаранция за изпълнение решенията на Осмия конгрес на Партията.

ДА НЕ СТИХВА ЕНТУСИАЗМЪТ В БОРБАТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНОВЕТЕ

ТРУДОВ ЕНТУСИАЗЪМ В ТПК „ДУНАВ"

В изпълнение на обещания та дадени пред Партията и народа за предсрочно изпълнение на производствената програма, кооператорите от ТПК „Дунав"—Силистра постигнаха още един значителен успех. Деветмесечния план те изпълниха на 20 септември 103 на сто. Най-голям дял в това постижение имат кожухарския отдел със 107 на сто изпълнение, следван от обущарския—със 105 на сто, шивашкия със 102 на сто и др.

В трудовата надпревара особено се отличиха шивашките клонове с ръководители: Марин Златев—изпълнил плана си 134 на сто, Гочо Гроздев—118 на сто, Никола Александров—117 на сто, Денка Стефанова—114 на сто, Тодор Маринов 112 на сто, Йорданка Георгиева—110 на сто, Веса Попова и много други, които работиха упорито за преизпълнение на поетите задължения.

Не останаха назад и обущарските бригади на Стефан Ферменджиев и Недьо Вълчев, които дадоха изпълнение 106 на сто.

На първо място в социалистическото съревнование в кооперацията обаче застана сарашкият клон с отговорник Димитър Димитров. Той изпълни плана 150 на сто, а до края на месеца ще произвежда продукция с няколко месеца напред.

В чест на 47-та годишнина от Великата октомврийска революция кооператорите от ТПК „Дунав" Силистра се стремят да повишат производителността на труда, да преизпълнят плана за десетмесечието и да подобрят качеството на продукцията.

Янко МАНОЛОВ

Младежкото звено е първо в обработката на тютюна

Работливи са кооператорите от с. Руйно. За да получат високи добиви от посевите те положиха големи грижи. Особено похвална е работата на комсомолците от младежкото звено. Те постигнаха добри резултати от отглеждането на тютюна. В звеното влизат 28 души. Под ръководството на звеноводката Фатме Махмудова те навреме засадиха тютюневия разсад. Навреме окопаха площта. Тютюнът бързо избуя. Дойде ред и на беритбата. От ранно утро до късна вечер беряха едрите златни листа. От 50 дка при план 110 кг те получиха по 220 кг на дка.

Сега вече успешно елпезират набраните низи. Звеното на ден успява да елпезира над 1000 низи. Отделни комсомолци успяват да елпезират и по 40 низи. Такива са другарките Айшегюл Мехмедова, Мюмюне Мюмюнова и други. Скоро ще започне предаването на денкирания тютюн на държавата.

ЗИЯ СЕЛЕМЕДОВ

ТЯХНАТА НАЙ-ДОБРА ХАРАКТЕРИСТИКА

На деветосептемврийската манифестация трудовият колектив на ОТП „Топливо" манифестира с резултатите на изпълнения деветмесечен план. Работниците и служителите на това предприятие и в края на месеца показват, че техният трудов ентусиазъм не се е изчерпал само с посрещането на Великия празник. Резултатите на 20 септември говорят, че при една системна и планомерна работа, при високото съзнание и чувство на отговорност, планът винаги се преизпълнява.

Резултатите от изпълнението на плана в предприятието са следните: в търговията на дребно при план за десетмесечието 1860000 лева изпълнението е 1 782 000 лева. В търговията на едро при план за десетте месеца 980 000, изпълнението е 998 000 лева.

Между многото имена на индивидуалните първенци сега се откроява и това на Ангел Петров—началник склад на строителни материали.

С преизпълнението на плана за десетмесечието колективът на „Топливо" фактически посреща и голямия празник на цялото човечество—47-годишнината от Великата октомврийска революция.

Ася АСЕНОВА

На първо място в стопанството

От седемте доячки в краверфермата на с. Средище Калина Пенева е най-новата. Докато останалите работят по три-четири години, тя постъпи едва в началото на тази година. Тогава срещна и първите трудности в отглеждането на животните, особено в доенето, което се отрази лошо върху изпълнението на плана ѝ. Докато останалите краварки всеки ден покачваха млеконадоя с по 10-15 литра, тя доеше от същите бройки крави по 10-15 литра мляко по-малко.

Но кооператорки като Калина рядко се срещат в кооператива—работливи, способни и упорити.

В чест на двадесетгодишнината месеца напред.

Георги КИТАЕВ



Тракторист Неделчо Николов от ДЕСС—Силистра всеки ден извозва с ремарке по 20 т оборски тор на полето. За да се извършва по-бързо и по-евтино това мероприятие товаренето му става с крантоварач.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Антон Янков товари ремаркето с крантоварача.

СЪС СРЪЧНОСТ И УМЕНИЕ

Той е младолик, дребничък човек, с умни хубави очи и една усмивка, която издава характера му—добър и обичлив. На пръв поглед нищо от неговата външност не подсказва за непреклонната му воля пред трудностите. За упоритостта и постоянството в работата. Истината, обаче е друга.

Когато през миналата година, в краверфермата в с. Зафирово, доячите са се сменяли едва ли не всеки месец, само Николай Тодоров останал до край на работното си място. Несгодите не го уплашили, нито ниското заплащане за извършената работа. Затова сега той е най-добър дояч между 14-те си другари. Две години се грижи все за едни и същи животни, за това те се отплащат добре за неговото постоянство и упоритост. До края на август той е преизпълнил личния си план за млекона доя за осеммесечието с 3 576 литра. Благодарение на това, че материалния стимул във фермата сега е на високо, др. Тодоров заработва за месец до 120 трудодни.

—Сега работата ни значително се облекчи—споделя доячът. От месец в краварника ни е инсталиран доилен агрегат. Ходихме в с. Алфатар, където нашите колеги отдавна работят с такъв агрегат. Особено много ни помогна при усвояване на новата ни работа др. Славчо Стефанов—нашия зоотехник. Сега всички боравим спокойно с агрегата. Не ще мине много време и един дояч ще може да обслужва не един, а 2-3 агрегата. Това ще скъси времето на едно доене, ще увеличи производителността на нашия труд. Тогава може би ще може да идваме не толкова рано във фермата. Ще може да си почиваме по-добре. Да живеем по-спокойно.....

Николай Тодоров дълго разказва за подробностите в своята работа. За светлите надежди на бъдещето, за своя живот на труженик на село, сгряван от една голяма любов—любовта към труда.

Стефанка СТАНЕВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 24. IX. 1964 год.

ТКЗС	Осв. площи от ситнич. стебла %	Осв. площи от царев. стебла %	Почистване пшеница за посев %	Почистване ечемик за посев %
Айдемир	0	20	85	66
Калипетрово	62	13	100	22
Бабук	0	33	86	33
Алфатар	22	0	100	100
Алеково	0	17	83	64
Иширково	48	18	100	100
Смилец	62	47	93	0
Попина	0	0	84	30
Сребърна	15	18	100	100
Ситово	15	14	100	100
Срашимир	45	17	93	100
Кайнарджа	24	13	100	30
Голеш	19	8.5	89	0
Средище	0	15.5	80	99
Тутракан	88	31	81	100
Нова Черна	48	7.7	88	0
Старо село	50	3	100	8
Белица	96	1.8	99	100
Главиница	0	7	100	36
Ст. Караджа	30	19	93	100
Сокол	30	6	72	0
Зафирово	40	21	100	50
М. Преславец	66	26.4	83	100
Дулово	69	9.4	91	91
Междан	60	0	100	0
Окорш	3	1	85	100
Секулово	0	10.3	100	100
Добротица	92	0.8	100	89
Черник	0	0	99	80
Паисиево	15	0	96	100
В-ко ТКЗС	31	12	92.5	65.5
ДЗС Силис.	X	X	X	X
„Н. Черна	100	4.6	100	83
„Я. Забунов	73	14.8	100	100
„Окорш	1	0	100	100
В-ко — ДЗС	73	9	100	97
В-ко за окр.	33.4	11.9	92.8	69.1

Грижите за семенните участъци да започнат отсега

Наред с другите въпроси пред специалистите и ръководителите от селското стопанство сега стои за разрешение една много сериозна задача—подсигуряване на доброкачествен посевен материал от житните посеви за следващата година.

Изхождайки от резултатите, получени през последните 2-3 години всички разбират, че сериозно трябва да се помисли по въпроса за производство на семена. Как и по какъв начин той трябва да се разреши?

Семенен материал всяко стопанство трябва да си осигурява само от семенните участъци. Но какво е отношението към тях? За семенните участъци в стопанствата започва да се говори едва преди жътвата. Тогава се търсят по-добри посеви, чисти от плевели и с по-голям добив. В някои стопанства дори и това се прави формално, като семето от определените участъци се смесва с това от другите блокове. А на края посевния материал се взема от общия куп.

Едно от стопанствата, което полага най-лоши грижи за семенните участъци е ТКЗС — Бабук. Тук дори те не се почистват и от ръж. Естествено е, че при това положение стопанството не може да разчита на качествени семена от тях. Напълно спокойно може да ги замени със семена от всеки друг блок.

Опитът от тази година показва, че там където ръководствата и специалистите на стопанствата още от сеитбата определят семенните участъци, и след това полагат добри грижи за тях, получават висококачествен посевен материал. Като пример в това отношение можем да посочим ТКЗС — Чернолик, в което близо 70 на сто от посевния материал е първокласен. Не е лошо положението и в ТКЗС — Добротица.

Сега е моментът да се помисли за създаване на семенни участъци и осигуряване на висококачествен посевен материал за 1965 год. Най-напред за тази цел трябва да се подберат най-добрите места. Да се почистят добре и изорат висококачествено. Да се внесат необходимите количества минерални торове както предсеитбено, така и присеитбено.

Освен подбора на мястото, подготовката на почвата и наторяването, семенните участъци трябва да се засеят и с най-добрите семена. Семена с висока жизнеспособност, с високи посевни качества — кълняемост, чистота, абсолютно тегло.

Такива са най-вече семената получени от „Сортови семена" по пътя на сортообмяната. Ето защо тези семена трябва да се ползват само за семенни участъци без да се смесват със семената получени в стопанството.

До тази година семената получени по пътя на сортообмяната обикновено не са ползвани за участъци, а се засяваха в масови посеви.

Тази година „Сортови семена" са разпределили на повече от половината стопанства в окръга над 700 тона семена от пшеница от сортове „Безостая — 1" и „301". Тези семена на всяка цена да се използват за семенни участъци. Например ТКЗС е. Попина получава 50 т, от които 10 т. от „Безостая" и 40 т. от „301"

Кайнарджа получава 42 тона сортообмяна, от които 22 т. от „Безостая — 1" и 20 т. — „301".

Тези и всички останали стопанства, които получават семена от сортообмяната за следващата година трябва да си подсигурят собствени семена с високи посевни качества.

През пролетта на семенните участъци да се извърши подхранване с амониева селитра, да им се направи видово и сортово почистване, да се плевят най-щателно. Желателно е на тези площи да се използват хербециди.

Прилагат ли се всички агротехнически мероприятия на време, получаването на високи добиви и доброкачествени семена ще бъде осигурено.

Всички знаем народната поговорка: „Каквото посееш, такова ще жънеш". На борба за получаване на високи добиви и подсигуряване на доброкачествени семена за 1965 година.

Обществознанието в съветските училища

Учащите се в последните класове на много съветски училища често се занимават с дейност, която изглежда е далеч от училищната програма: те присъствуват на съдебни процеси, на заседания на изпълкомите на местните съвети, наблюдават работата на партийните органи и на прокуратурата, вникват в икономиката на промишлените предприятия, на колхозите и совхозите, изучават много страни на обкръжаващата ги действителност. С цифри в ръце анализират себестойността на продукцията на предприятията, колхозите и совхозите, търсят старателно нови методи за организация на труда, откриват с радост у народа—творец чертите на новото, комунистическото отношение към работата. А в клас обсъждат такива актуални въпроси като нравствения дълг пред обществото, приноса на учащите се в изграждането на новото о б щ е с т в о. Но работата не се изчерпва с обсъжданията, които стават през време на урока. Учащите се защищават определени убеждения, схващания, проявяват се като лектори, агитатори и докладчици. Освен това те се стремят, участвувайки в производителния труд, да бъдат образец на съзнателно отношение към прозводството там, където са на практика.

Уроците на най-добрите учители в училището се отличават именно с това, че при тях кипи живот, обсъждат се горещо въпроси на международния живот, на вътрешната политика на КПСС, въпроси на морала и правото, на литературата и изкуството.

Какво е това явление в съветското училище? Кои са неговите причини?

Навлизането на съветското общество в периода на разгърнато строителство на комунизма доведе до коренно преустройство на училищното дело. Наложи се да се усъвършенствува съдържанието на обучението и възпитанието, а също методите на учебно-възпитателната работа. Лайтмотив в преустройството стана засилването на връзката между училището и живота, съединяването на обучението и възпитанието в единен поток. Това се отнасяше до всички учебни предмети.

Появи се и учебен предмет, в който се съчетаваха конкретно тези основни идеи—обществознанието.

Курсът на обществознанието включва основните положения на марксизма-ленинизма за най-общите закони на развитието на природата, човешкото общество и мисленето. Сега цялата съветска младеж изучава по същество обществознание. И почти няма друг учебен предмет в съветското училище, който да буди такъв общ интерес. Изучаването на обществознание (най-напред експериментално, а след това масово) позволи да се издигне на ново, по-високо теоретично равнище цялата учебно-възпитателна работа в училище. Същевременно новият учебен предмет разкри нови форми за връзката на училището с живота, с практиката на комунистическото строителство.

В часовете по обществознание се обсъждат най-актуалните въпроси на съвременността. Учителите се стремят да не налагат своето мнение, а да развиват инициативата на учащите се. Разискванията, свободната размяна на мнения, разпаленото обсъждане на въпросите, интересуващи младежта, станаха постоянни спътници на всеки урок по обществознание. Навсякъде се практикува организиране на своеобразни конференции с участието на ученици от паралелни класове. За тези конференции се готвят предварително всички учащи се. Обикновено на обсъждане се поставят един-два въпроса, около които се водят разискванията.

Важното е, че при изучаването на обществознание се анализират не само общотеоретични проблеми, но и конкретен материал от обкръжаващия живот, факти от живота на училищния колектив и от производствените предприятия, където учащите се практикуват. Тези обсъждания се превръщат в делови разговор за пътищата за повишаване производителността на труда, за конкретните резерви на едно или друго стопанство. Н е р я д к о подобни обсъждания стават в присъствието на ръководителите на района, совхоза, завода. Рационалните предложения на учащите се вземат предвид в по-нататъшната работа на критикуваните учреждения и предприятия.

Под влиянието на обществознанието се повиши активността на учащите се, порасна интересът към политическата литература, към вестниците и списанията.

Обществознанието стана един от най-увлекателните учебни предмети и се отрази върху работата на преподавателите по другите дисциплини. Сега например учителите по физика, биология и химия, когато обясняват специфичните явления не могат да не направят диалектично-материалистични оценки на самите явления. При това естествено се извършва процес на превръщане знанията в собствени убеждения.

При изучаването на моралния кодекс на строителите на комунизма учащите се не заучават отделни положения, а, изхождайки от тях, откриват в околната среда победата на новите морални принципи, сами се борят за утвърждаването им в живота.

И когато запитали ученика от училище №5 в гр. Махачкала (Дагестанска АССР) Руманеят какво е за него обществознанието, той отговорил:

—Този предмет много ми харесва. Ние разбрахме какво представлява окръжаващият ни свят, какво лежи в основата на всички явления, какво място заема човекът в материалния свят, как той опознава действителността. Отговорите на тези въпроси ни обогатиха. Ние навлизаме в живота с ясни политически знания, които станаха наши собствени убеждения.

Сергей ШЧЕПРОВ
кандидат на историческите науки

РЕПОРТАЖ ОТ СТРОЕЖА

Красива гледка се открива от петия етаж на строежа. Дунав се вижда толкова близко, че ти се струва — само да присегнеш и ще докоснеш тихите му води, отразили багрите на ранната есен. А край него извисява стан нашият град—красавец. В далечината на запад се белее сградата на Селскостопанския техникум. От там, и от другите постройки в ДЕСС, дойдоха строителите на най-големия жилищен блок в Силистра — жилищен блок „Лилия“.

... Беше февруари. Хората бързаха към топлината на стаите, а тук, смелчаците от бригадата на Ради Тодоров и Атанас Жеков поставиха основите на бъдещата сграда. И какво ли не се говореше с радост за нея тогава? Че ще бъде на 7 етажа, че ще има 2 асансьора, парно отопление. Ето я сега! Почти завършена! Не ще мине и месец и последната плоча ще бъде излята. А през юни на 1965 година, щастливите новодомци ще изпълнят с веселата си глъчка многобройните й стаи.

Но сега? Сега думата имат още строителите!

Ето го майстора по изливане на бетона — Върбан Пенев. Вибратора потреперва в здравите му ръце. Киро Иванов сръчно заглажда бетонния пласт. Георги Пенев и Колю Нейчев непрекъснато сновят с количките. Метър след метър бетонът покрива гъстата плетеница на арматурното желязо. Изливането на шестата плоча е към своя край.

— Трудности ли? Не са малко и при нас — отговаря на въпроса ни Върбан. Но нас трудностите не ни плашат. Такава е нашата професия — мъчна и сурова — но ние я обичаме! От сърце!

На помощ на бригадата са дошли строители от Иширковския кооператив. Под тяхните сръчни ръце израстват червените стени на етажа. Между зидарите е най-обичният човек в бригадата — Димитър Пенев или както шеговито го наричат „Гаго“. С това обръщение се отнасят към него всички, като към най-близък. Защото с доброто си сърце и веселия си нрав, той е спечелил приятелството и доверието им. Той работи само от 2 години в строителството, но и сега уменението му на добър строител го е поставило пак на най-трудното място — изиждането на асансьорната шахта.

— Страшничко е май при тебе, другарю!

— Не! Когато работя, аз обичам да гледам на горе! На долу гледат само страхливите!

Смел човек! Спокоен. Усмивката не слиза от ведрото му, работническо лице.

А, ето и групата на куфражистите! Десет другари работят умело, неуморно. При тях не може още да се отиде. Те са първите, които поглеждат от височината на шестия етаж!

— Добре работят другарите! Добре и икономично — споделя техническият ръководител на строежа — др. Павел Батанов. Куфража, който поставят сега е все един и същ от самото започване на строежа. След завършване на всеки етаж те го декофрират. Не чакат за нов. Внимателно си служат с него. А това допринася за големи икономии на дървен материал в строителството.

Бригадирът Ради Тодоров, допълва, дообяснява. Той говори с много любов за хората си. За професията си. Та малко ли е? От 1949 година е строител. От скоро е и бригадир — обичан и уважаван от всички. Затова и колективът им е добър. Работата спорна, а бригадата първенец на Строителната организация вече цели 6 месеца. А какво ще покаже равносметката от извършеното за III-то тримесечие?

Хората от бригадата на Ради Тодоров не се съмняват, че пак ще бъдат начело.

Стефанка СТАНЕВА

КРЪВОДАРЯВАНЕТО — ВАЖНО ЛЕЧЕБНО СРЕДСТВО В МЕДИЦИНАТА

С указ на Президиума на Народното събрание медицинската помощ у нас стана безплатна за всички граждани на републиката.

Наред с приближаването на високо квалифицираната медицинска помощ до населението, със снабдяването на лечебните заведения с модерна апаратура се развива с бързи темпове и родната фармацефтична промишленост. Много лечебни препарати наше производство са завоювали име в цял свят—биомицин, нивалин, марсавалин, стрептомицин и много други.

Но апаратурата, медицинските лечебни препарати, високо квалифицирания медицински персонал, в някои случаи не са в състояние да възвърнат живота на болния. Това може да направи в повечето случаи само кръвта. Идеята за кръводаряване и кръвопреливането е възникнала още от дълбока древност. В старите завети, в папирусите на египтяните, в поезията на римляните и елините, няколко хиляди години преди нашата ера се е говорело за чудотворното лечебно и подмладяващо действие на кръвта.

В съвременния етап от развитието на медицинската наука и практика в ръцете на лекарите кръводаряването се превърна в мощно лечебно с р е д с т в о за предотвратяване и лечение на редица заболявания, които в миналото завършваха със смърт, като: При големи кръвоизливи, след раждане, аборти, нараняния, язви, кавернозна туберкулоза, извънматочна бременност, хеморогична треска, диатеза, анемии от различен характер, лъчева болест, шок, изгаряне, различни отравяния, при подготовка и по време на големи операции, които все повече и повече се срещат.

Можем смело да кажем че развитието на хирургията на сърдечно-съдовата система и белите дробове е немислима без кръвопреливане, че работата в травматичния и оперативният шок може да се увенчае с успех само с прибягване до кръвопреливане. С кръводаряването се нормализират органичните процеси и организма се из вежда от ненормалното състояние.

Кое налага в настоящия момент масовото кръводаряване? Наред с нарасналите нужди на лечебните заведения през последните години има и други изисквания. Не е тайна за никого, че основен въпрос на нашето съвремие е въпросът на мира и войната. Интересите на санитарната отбрана на страната налагат лечебните заведения да имат готовност и да разполагат със значителен запас от кръв и кръвни биопродукти наместо кръвна плазма, чиято годност и трайност е до 6 години.

Поне за сега преливането на кръвна плазма се смята за най-ефикасно средство за лечение на лъчевата болест и изгарянията, които ще бъдат масови при евентуална употреба на атомни и термоядрени оръжия.

Населението от нашият окръг, пропито от високото чувство на гражданско съзнание, в името на човека и на отбраната на Родината се отзовават на повика за кръводаряване.

Докато до 1950 год. в нашият град и окръг не можеше да се говори за кръводарители то първите пионери в това направление са: Георги Додов дал досега 50 л, д-р Мижорков 17 л, Тома Томов, Иванка Томова, Петър Тонев, Румяна Чаушева, Матилда Стаматова, които сложиха начало на кръвопреливната станция. Днес техният брой нарастна на близо 4 000 души. Няма село, квартал и предприятие, където да нямаме кръводарители. На това високо благородно и патриотично дело се вдигнаха цели села, колективи и организации.

В Сокълския и Средищки съвети 10 на сто от хората са кръводарители, Срацимирски и Межденски 9 на сто Тутракан и Силистра 11 на сто, а има колективи като този на ДЗС—Силистра с 80 на сто, селата Дунавец, Пожарево, Бащино, Поройно, Чернолик и Българка с 85 на сто и др.

Набраната кръв от 1950 год. до сега възлиза на 3 800 литри и е прелята на 1918 болни, много от които деца до 1 година и майки-родилки.

Днес навсякъде по села и градове са изградени акционни комитети, които органи зират и разясняват значението на кръводаряването и неговото високо хуманно и благородно дело.

Иван ВЪЛЧЕВ
Завеждащ сектор кръводаряване при ОК на БЧК—Силистра

По материали на в. „Силистренска трибуна“

„В ПОДГОТОВКА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА“

Под горното з а г л а в и е в брой 92 беше поместен материал, в който се критикува ТКЗС—с. Срацимир за слабости, допуснати в подготовката на почвата за есенната сеитба. Във връзка с това ръководството на стопанството ни отговаря следното:

„Вярно е публикуваното във в-к „Силистренска трибуна“, че подготовката на почвата в стопанството изостава. Взети са бързи мерки и до момента са подготвени 5 338 декара.

ПЛОДЪТ ГНИЕ, А ПРИБИРАНЕТО МУ СЕ ЗАБАВЯ

Години наред в кооперативното стопанство в с. Средище се засяват големи площи с безразсадни домати, от които се получават не малки добиви.

И това лято кооператорите от II бригада засяха по този начин повече от 250 дка. Въпреки неблагоприятните климатични условия, благодарение на добрите грижи се роди обилен плод. Но за него сега не се отделя много голямо внимание. Липсва необходимата организация за обиране на зрелите домати, което става причина за гниене на продукцията. Закъснява се чувствително и с брането и изнасянето на доматите в консервния комбинат.

Това положение не бива да се търпи повече като се има предвид и това, че всеки ден може да падне слана, която ще унищожи голяма част от плода. Трябва да се отделят звена за прибиране на доматите като се избърза и с изнасянето им.

Георги КИТАЕВ

НАИ-ЯРЪК ПЛАМЪК

Редакцията на вестник „Комсомолска правда“ проведе на своите страници открито всесъюзно комсомолско събрание. В няколко последователни броя ще поместим заключителното изказване на първия секретар на ЦК на ВЛКСМ — СЕРГЕЙ ПАВЛОВ.

Бюрото на Окръжния комитет на ДКМС препоръчва статията на др. Павлов да се обсъди във всички комсомолски комитети, да се разгледа пред актива и да стане достояние на всеки член на Окръжната организация на Комсомола.

Може би за пръв път едно комсомолско събрание е било толкова продължително по време и така широко по състав. В него взеха участие младежи и девойки от Таймир и Алтай, от Оренбургската област и от Ленинград.

Трибуна на всесъюзното открито комсомолско събрание беше в. „Комсомолска правда“. Ето защо това беше, може би, единственият случай, когато всички оратори се изказаха само „на книга“. Но това не попречи да има всяка „реч“ живи, вълнуващи комсомолски биографии, ярки съдби, документални примери за човешки подвизи, убедена мисъл.

На събранието още от самото начало ясно се определиха най-важните проблеми: защо в Комсомола има пасивни членове, какво да правим с тях, какъв трябва да бъде комсомолският ръководител, е ли комсомолецът особен вид човек и в какво трябва да се изразява тази особеност?

През време на разискванията се сблъскваха различни мнения. Всички бяха откровени. Забележително е, че с малки изключения — нямаше анонимни. . . Изказването на В. от Харков — това писмо, едно от онези анонимни, което вестникът изнесе на обсъждане от събранието, пред извика недоумение, а всред някои и възмущение преди всичко от страхливостта на автора му. Младежта не обича и не разбира половинчатостта, безгръбначието, такакава една „златна“ среда, която винаги означава един неосъществим опит да се седне между два стола. Именно такъв е В. от Харков, който хем иска да бъде в Комсомола, хем не желае да прави нещо за Комсомола.

Към Анатолий Аникин, московски комсорг, който се смущава пред трудностите и не вярва във възможността да се раздвижат пасивните, читателите се обръщаха и като към комсомолец, и като към ръководител. В тези писма, писани с различни почерци, в прави и разкривени редове, писани при светлината на газениче в палатката сред тайгата и в студентската библиотека, в древния Новогород и на язовира на Братската ВЕЦ, стотици истински приятели му протягат ръка, за да помогнат, да посъветват, да разкажат за себе си, да поучат. И критикуват — ту извънредно рязко, ту шеговито и с хумор, ту с присъщите за младежта пламенност и категоричност, но винаги с желанието да насочват на правилния път. Въпросът, трябва ли комсомолецът да бъде особен вид човек, постоянно се свързваше с други два въпроса: героична ли е нашата днешна младеж? Героично ли е времето, в което живее тя?

Фидел Кастро, когато срещна в Братск Борис Гайнулин, го целуна три пъти и му подари портрета си с надпис: „на Борис Гайнулин — велик съветски герой“. Кой е този Борис? Обикновен младеж, който след военна служба отишел да строи Братската ВЕЦ. Душа на строежа, смел и човечен. Веднаж той паднал от скалата, която била взривявана от неговата бригада. Сега крака му е парализиран. Но той не падна духом, мъжествено понесе бедата. Прикован към леглото, той все пак остана на строежа, продължава да ръководи бригадата, живее общ живот с другарите си, следва в институт. Сега той е не само пълноправен член на своята бригада и душата на колектива, сега той стана комунист.

Такива патриоти, герои на строежите, са болшинство. Довчерашни московчани, ленинградци, киевчани, бакинци. . . Шибаха в лицата им мразовити ветрове. Обграждаха ги дебрите на тайгата. Но те не се предаваха, работеха упорито, без да отстъпват нито крачка. Сега трудното е вече зад тях. Има град. Асфалт. Клубове. Има ВЕЦ. А младежите, мнозина от които вече са успели да станат майки и бащи, се готвят за Уст-Илим, отново в тайгата, за да строят всичко „от нулата“. Те „щурмуват“ ЦК на Комсомола, настоявайки да се ускори изпращането им в Уст-Илим. Нима техният устрем не се равнява с героизма на творците на петилетките?

Такива хора са типични за нашата днешна младеж. Те са плът от плътта на нашата героична действителност. Ние първи в света пробиваме път към комунизма. Какво по-героично, по-особено, по-романтично от това! Героичността е включена в идеите и в морала на нашата партия, които стават идеи и морал на народните маси.

Готовността за подвиг е едно от най-забележителните качества на нашата младеж. Готовност за подвиг в името на ч о в е к а, на дружбата, в името на бъдещето, в името на благото на човечеството. Неотдавна посетилият нашата страна вожд на алжирския народ Ахмед Бен Бела каза: „Алжирският народ никога не ще забрави славните синове на Съветския съюз, които ден след ден, седмица след седмица прочистиха от мини огромните пространства по източните и западните граници“. Колонизаторите бяха оставили в Алжир стотици хиляди мини. Разчистването им щеше да струва на Алжирците много милиони франка, ако се бяха отнесли до западни специалисти. Съветският народ безкористно изпрати в Алжир най-добрите си сапьори. Ефрейторът-комсомолец Николай Пяскорски замина за Алжир като доброволец. Той заяви пред Комсомола, че с чест ще оправдае неговото доверие. Пяскорски обезвреди 10 000 различни противопехотни мини, в това число 300 крайно опасни При една от операциите той загина геройски. Паметта му се почита от съветските хора и от алжирците.

Нашите днешни герои се характеризират с дълбоко осъзната вярност към идеалите на комунизма, чувството на другарство и високото човешко достойнство.

На събранието всички се вълнуват от въпроса: как да се повдигне още по-високо активността на младежта? Какво да се направи, та всеки без изключение да работи с пълна преданост за обществото, за комунизма?

Да, активността на комсомолеца понякога не съответствува с изискванията на времето. Как да се справим с този проблем? Може ли той да се разреши отведнъж? Размисляйки върху тези въпроси, някои други предлагат доста скорострелни мерки. Измежду техните предложения има едно такова: да се ограничи приемането в Комсомола, да останат в него само „най-добрите“, само онния, които по преценка на някой активист може да бъдат причислени към разряда на действителните бойци.

Подобни мисли се срещат в редица писма. Техните автори, привеждайки външно ефектни, убедителни, понякога даже цифрени данни, объркват всички. Един е коренът на техните грешки: в своята разгорещеност те забравят, че Комсомолът не е каста. И преди влизането в комунизма не може да делим хората на „чисти“ и „нечисти“.

Трябва така да възпитаме цялата наша младеж, че тя да бъде достойна за комунизма, така че като изгражда комунистическото общество, да подготвя и себе си за живота в него.

(Следва)

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

GEÇEN SENEKİ ZAYIFLIKLAR TEKRARLANMAMALI

Yurdumuzda sosyalizmin kurulması ve komunizm cemiyetinin maddi-tehnik bazasının yaradılmasına geçilebilmek için, halkın umum kültür ve maarif seviyesinin yüksek olması lâzımdır. Bu maksatla Partiya ve Maarif bakanlığı tarafından Sancağımızda geçen ders yılı zarfında 2260 gencin tahsillerinin arttırılması kararlaştırılmıştı.

Bu mühim vazifenin icrasına daha ders yılı başında gereken ehemmiyet verilmedi. Neticede ancak 1406 gencin iştirakiyle ilk dersler başladı. Meselenin endişe edici yeri şu ki, mekteplere yazılan bu gençler dahi seneyi başariyle ikmal edemediler. Onlardan bir çokları sene içersinde mektepleri terk ettiler.

Gece mektepleriyle ilgili Sancak komisyasının cabalamaları bütün sene devam etti. O, her ay, bu hususta zayıf işleyen belediye başkanlarını Sancka halk saveti icra komitesi huzuruna çağırıyor ve onlardan hesap istiyordu. Mektep müfettişlerinin çalışmaları da az değildi. Sancak halk savetinin „Maarif şübesi“, gece kurslarına fazla önem vermiyen mektep müdürlerini sık sık şübeye çağırıyor ve vaziyet teferruyatiyle inceleniyordu. Bu hususta cezalanan müdürler de az değildir. Alınan bütün bu tedbirler neticesinde zorlukların bir kısmı ortadan kaldırıldı.

Şimdiye kadarki tecrübe, gece mekteplerinin başarılı devam etmelerinde en önemli kuvvet bütün içtimai teşkilâtların meseleye ciddi yanaşmaları olduğunu açıkladı. Sene içersinde hangi köy ve kasabalarda kurslara daha fazla kaygı gösterildiyse, başarılar da daha sevindirici.

Umumiyetle geçen ders yılında ulaşılan başarılar katiyen memnun edici değildir. Az okuyup yazmaya bilenler den ancak 71 kişi kursları geçebildiler. Sene içersinde emekçilerin tahsilini yükseltme plânı yüzde 11 yerine getirilebildi. Türk halkının bulgar dilini benimseme plânı ise, yüzde 32 yerine getirildi.

Gece kurslarının zayıf işlemesi, plânların icra edilmemesinin esas sebebi nerede gizleniyor? Her şeyden evvel, bazı mektep müdürlerinin, işi iyi teşkilâtlandırmamalarında gizlenmektedir. Bu gibi müdürler içtimai teşkilâtların yardımlarını aramıyorlardı. Bu hususta Zafirovo, Paisievo, Çernolik, St. Karaca, Tutrakan, Glavinitsa, Sekulovo ve İşirkovo mektep müdürleri ön saftadırlar. Bu mühim vazifenin lâzım geldiği gibi icra edilmemesinin esas sebeplerinden biri de bazı Belediye halk saveti başkanlarının işe mesuliyetsiz yanaşmalarıdır.

Fakat sancağımızda hâlâ 865 okuyup yazmaya bilmiyen, 1,842 az okuyup yazmaya bilen, 6,153 de mecburi VIII sınıfı bitirmeyen vardır. 2,340 türk aktivistinin de bulgar dilini iyi okuyup yazmaya bilmediklerini göz önüne alacak olursak, gece kurslarının bu ders yılında yine çok büyük bir ciddiyetle mekteplerimizin ve belediye halk savetlerinin karşısında durduğunu anlamak hiç de güç değildir. Geçen seneki zayıflıkların tekrarlanması için diğer bütün içtimai teşkilâtlar da meseleyi ele almalıdır. Zira, emekçi halkımızın umumi maarif ve kültür yükselişi işi yalnız maarif sahasında çalışan ve belediye halk saveti işçilerini değil, bütün içtimai teşkilâtları da ilgilendirmelidir. Çünkü bu iş umum halk davasıdır ve ona çok ciddi yanaşılmalıdır.

İşte, 1 ekim yine geliyor. Gece kursları yeni ders yılına başlıyacak. Bu işle ilgili kimseler daha şimdiden başlıyarak bütün ders yılı zarfında bu mühim vazifenin kontrol ve teşkilâtını küçümsememelidirler. Aksi takdirde geçen seneki zayıflıklar yine tekrarlanacaktır.

TUNAM



Coşkun coşkun hep akarsın sen Tunam
Yaylaları hem sularsın sen Tunam,
Sahillerin bahçe gibi şen Tunam
Gönüllere neşe veren sen Tunam!

Üstündeki köprü, dostluk köprüsü,
Gür suların söyler barış türküsü
Oynaşıyor balıkların türlüsü
Gönüllere neşe veren sen Tunam!

Seyir etmeğe seni gözler hiç doymaz,
Dalgaların coşup gider hiç durmaz
Bakışları sen çekersin kış ve yaz,
Gönüllere neşe veren sen Tunam!

İlk baharda suyun coşar yayılır,
Güzelliğine en sert kalbler bayılır.
Sen güzelsin Tunam, adın anılır
Gönüllere neşe veren sen Tunam!

Paisievo

Mehmet MURADOF

Brigadanın gururu

Şubat ayının başındaydı. Komsomol cemiyeti sekretarı İsa Musof toplantıda, bu yıl da Fehime Niyazievanın gençlik zvenosuna yönetmen teklif olunduğunu söyledi. Sonra geçen yıl komsomolcuların ulaştıkları başarıları anlattı. . .

Gençeler teklifi yerinde buldular. Lâkin ne de olsa Fehimenin fikrini anlamak istiyorlardı. Az sonra Fehime sıkılarak doğruldu ve: „Mademki beni münasip görüyorsunuz, ben de elimden geleni yaparak, zvenomuzu utandırmamağa çalışacağım,“ dedi.

Daha ilk iş günlerinde komsomolcular disiplinli olarak çalışmaya başladılar. Onların hevesli çalışmalarını takdir eden Belediye Partiya ve Komsomol komiteleri „Komunist emeği zvenosu“ unvanını kazanmak için savaşa davet etti. Komsomolcular da bu daveti kabul ettiler. Şerefli unvan ise kolay kolay kazanılmazdı. . .

Zveno her işe ilk gidip en geri dönmeye başladı. Her işi zamanında ve kaliteli başarıyordu. İstenilen agrotehnik usullere de riayet ediyordu. Böyle çalışmak etraflı bilgi ister. Bundan dolayı da gazetelere abone olmayı, kitap okuyup incelemeyi, kolektif sinema seyretmeyi bir tarafa bırakmadılar. Okumak, neşe ve tazelik verdi onlara. Zvenonun kültür işleri sorumlusu Hidayet Ömerova diyor ki: „Doğum günlerini kutlulamak pek hecanlı geçiyor. Hele Vaydenin, Fehimenin, ve Penbegülün doğum günleri çok neşeli geçti. Keza öğle istirahatlarında Sabri Tatofun „Gün doğarken“ romanını ve başka kitaplar incelemeye de vakit bulduk.

İşte böyle emek ve tahsili el ele yürüten gençlik zvenosu yazlıklardan da yüksek gelir almayı becerdi. Nitekim şimdiye kadar 16000 yerine 21000 tütün dizisi yaptılar. Şeker pancarından ise, dekara 2500 yerine 2900 kg, fasulyeden de 105 kg yerine 246 kg elde ettiler. Misir ve gündöndülerden de onlarca kg plân aşırı gelir alacaklardır.

Başında partiya azası olan Fehimenin zvenosu, Boil köyünden başka bütün bölgede nam kazandı. Onlar, peşinde koştukları şanlı unvana şüphesiz ulaşacaklardır.

Sadettin HABİLOF

UNUTULMAZ BİR AN

Hija „Albena“ bizi yine rengârenk ve mis kokulu çiçekleriyle karşıladı. Bu defa çiçeklerin arasında güller de vardı. Dimitrof piyoner „Eylülcü“ teşkilâtının 20-ci yıldönümü münasebetiyle BKP Sancak komitesinin büro azaları ve piyonerler karşılaşıyordu burada.

Piyonerler beşer-altışar taksilerden indikten sonra, hijanın salonuna girdiler. Herbiri hakiki bir gülü andırıyordu. Beyaz blûzlu, kara fistanlı ve piyoner boyunbağlıydı onlar. Hürriyet savaşlarında binlerce kahramanın kanından boyanan boyunbağları bunlar.

Söz piyonerlere verildi. Konuşmıya istiyordu herbiri. Şimdiye kadar ne iş yaptıklarını anlatmıya acele ediyorlardı. Bazısı okumadan ve emekte, diğerleri bedii kolektifin faaliyeti hakkında, üçüncü bir kısmı ise, spor alanında ulaştıkları başarıları anlattılar. İnsan bu küçüklerin sözlerini dinlerken heyecanlanıyordu hakikaten. Bukadar küçük olmalarına rağmen ne büyük işler başarmışlar, diye şaşıyor kendi kendine.

Tutrakan „Stefan Karaca“ mektebi „Mlada Gvardiya“ drujinası temsilcisi, otrâtlarda disiplin ve başarının iyileşmesinde, kitaplar incelemede, piyoner seferlerinde ayrı ayrı ofrât savetlerininin yardımından bahsetti. Nova Çerna piyoner drujinasının yönetmeniyse, otrâdın mehanizatorlarla bağlantı kurması ve fizkültür alanında ulaştıkları başarılar hakkında malûmatlar verdi. Silistranın „Otets Paisiy“ mektebinden Anka Georgievanın sözleri, en büyük izler bıraktı karşılaşmaya iştirak edenlerde.

Anka, ekspeditsiya otrâdının seyyahatta yüksek başarılara nasıl ulaştıklarını anlattı. Bu otrât Bulgar ilimler akademisinin havalesi üzere Panayot Hitofun çetesi və Hristo Botefin çetecileri Kurti ve İliya Çobanoflar hakkında malûmatlar toplamış. Piyonerler maksatlarına ulaşabilmek için 500 kim kadar mesafeyi yaya geçmişler. Smileste çetecilerin çağdaşlariyle görüşmüşler ve onlar hakkında edindikleri bilgilerle Kozloduyda yapılan umum halk törenlerine katılıp, memlekette birinciliği kazanmışlar.

Çernolik piyoner teşkilâtı da jubileyi yüksek başarılarla karşıladı. Drujina yönetmeni Osman Ahmedof tatil günlerinde yaptıkları işleri heyecanla anlattı. Yazın en gergin iş günlerinde bütün piyonerler bloklarda ve ekin kurutma alanlarında çalıştılar. Onlar 35000 emek günü yaptılar. Bundan maadâ 6,745 kg eski demir, 5760 kg şifalı ot topladılar, 27,500 piliç büyüttüler. Ayni köyün „Mitko Palauzof“ drujinası, mektebin avlusuna 400 yemiş ve 150 gül fidanı dikti. Piyonerlerin yardımı en çok tütün toplama işinde göze çarpıyor. VII sınıftan Mürvet Alieva 835, Zülfiye Alieva 830, Hatice Nurieva ise 733 dizi tütün yapmışlar.

Konuşmalardan sonra şiirlere sıra geldi. Piyonerlerin söyledikleri „Saşka“, „Sreşta“, „Kım Partiyata“ şiirleri sürekli alkışlandı. Bulgar ve Sovyet şarkıları büyük ustalıkla söylendi. Sarışın bir piyoner Sırp estrat türkûleri icra etti. Sıra oyunlara geldi. Üç kara kalpaklı piyoner akardiyonun taktlarına göre kıvırdılar kendilerini. Rıçenitsa oynadılar. Herkez „Bravo, bravo küçüklere“, diye haykırıyordu.

Sonunda sözü Sancak komitesinin birinci sekretarı Ali Rafief yoldaş aldı. Gelecekte böyle karşılaşmaların sık sık yapılmasını arzu etti ve piyonerlerin her bir sahada yüksek başarılara ulaşmalarını tenbihledi. Bundan sonra piyonerlere hediye olarak birer çanta verildi.

Dışarı çıktıktan sonra, piyonerler ve törene iştirak edenler el ele tutunup, horo oynadılar. Hepsinin yüzünde tebessüm ve neşe vardı.

Ziya İSMAİLOF

YARDIMA KOŞTUK

Güz ekimi geldi. Misir, gündöndü ve pancar tarlaları bir an önce serbes bırakılıp, ekime hazırlanması gerek. Malık preslavetslilerin başı oldukça sıkılmış. Bundan olacak ki, Silistra Mehanotehnikum talebelerini yardıma çağırdılar. . .

Ayın 20-sinde akşam üzere, 285 talebe kamyonlara binerek şarkılarla yola çekildik. Köyde bizi çok iyi karşıladılar. Kooperatorlar evlerine misafir aldılar. Sabahsı saat altıda hepimiz ayaktaydık. Acele aramızdan seçtiğimiz brigadir ve zveno başlarımızın yönetmenliğinde işe yollandık. Saat altı buçuktan 11-e kadar tütün topladık. Sonra tarla başına yapılan hususi çardaklar altında dizmeye oturduk. Bir günde 585 kadar dizi tütün toplayıp dizdik. En iyi I-b kursu çalıştı ki, tam 198 dizi tütün toplayıp dizdiler.

Keza I-a kınrsundan Georgi Georgief ile Mümün Nuriyef ve I-g kursundan da İvan Stoyanof Nikolof en iyi çalışarak diğer talebelere örnek oldular. Böylece biz de tarlaların ekime serbes bırakılmasına pay verdik.

Musameddin HAMDİEF
I-a kurs talebesi

HAYVANLARIMIZ KIŞI RAHAT GEÇİRECEKLER

Atalarımız: „Bir serencem, kırk nasihattan iyidir“ demişler. Çok doğru söylemişler. Geçen yıllar biz büyük kış geçirdik de lâyık ders aldık. Şimdi kış geliyor dendi mi, erkenden işe sarılırız. Kooperatifimizin başkan muavini Halim Topuzof yoldaşı da odasında hayvanların kışlaması hakkında düşünürken buldum. Hayvanların kışlamasından söz edince:

—Kış dendi mi, canım boağzıma gelir.

—Neden?

—Neden olacak, geçen seneki çileler hiç unutulur mu? Bir yandan ahırların yetmemesi, hayvanların üşümesi, diğer yandan da daha marî ayında silaj ve yem bitmesi az mı sıktı bizi, dedi Topuzof yoldaş.

Bu anda başkan muavini acı hatırları hayalinde canlandırmasında haklı idi. Geçmişten öğrenmek, yanlışlıkları bertaraf etmek zamanıdır. Zira gelen kıştır. Yine güçlüklere yol verilmemelidir. . .

Bu yıl Bravdari inek fermasında 545 iribaş hayvan kışlıyacak ki, bunların 210-u sağlır inek, 175-i beslenir dana, 50-si düve ve 110 adedi de 6 aylık buzağıdırlar. Koyun fermasında ise 1,320 koyunla 120 şişek bakılacaktır. Hayvanlar ve bakıcılar bu kışın çille çekmesinler diye erken düşünüldü. 1600 dekar alaf misiri ekildi. Araziler bol suni gübre ile beslendi. Yağmurlar da sırasiyle yağdı. Misirler uzun uzun boy attı. Çok geçmedi silaj yapma zamanı geldi. Geceli gündüzlü çalışıldı. Ama geçen seneki silaj kuyularının yetmiyeceği anlaşıldı. Buldozerci Ali Fedailof ve yardımcısı Ali Ganief, 1,700 ton silaj alacak kuyuyu iki günde kazdılar. Kurucu brigadasının işçileri de taşla işleyiverdiler duvarlarını. Üstelik ayrı-ayrı fermaların yanına da kuyular kazıldı, bakıcılar rahat etsin diye. Umum olarak 3000 ton yerine, 4000 ton silaj hazırlandı. Körpe buzağı ve kuzular için 210 ton yonca alafı yığıldı. Koyun fermasının yanına da 110 ton fesulye başağı, 50 ton bezelye alafı ve gündöndü kalpakları muhafaza edildi. 600 ton saman ise balya yapılarak fermaların yanına yığıldı.

Bunlarla beraber koyun sayaları samanla örtüldü, pençereleri camlatıldı. Hayvan fermasi çatısının kiremitleri ellendi ve kanallar temizlendi. Şimdilik kuzu sayalarının ve buzağı ahırlarının duvarlarında bulunan delikleri de sıvayıp tıkamak, mühim vazifelerimizden biridir. Bu çalışmaların neticesi hayvanlarımız ve bakıcılarımız kışı kolay geçireceklerdir.

Ramis DEMİRCİEF



Güz ekiminin vaktında yapılabilmesi için yazlıkların tarlalardan toplanma meselesi en mühim şartlardan biridir. Bunu çok iyi bilen İskra kooperatorları çoktan kuvvetlerini seferber ettiler.

EKİME TARLALAR ZAMANINDA BOŞALTILIYOR

Sonbahar yine geldi. Ağaçların sararan yapraklarını bir yorgan gibi yere sermeye başladı. Kooperatif blokları sarardı. Asmalarda üzümlerse ballandı mı ballandı! Sonbaharda şarkılar dîner, gönüllerde neşe söner derler. Ama hiç de doğru değil. Aksine! Burada her şey tıpkı bir bahar mevsimi gibi renkli ve zevkli. Yeter ki, bir kuş bakışı yapılsın köyüme yüksekler-den. Ozaman daha güneş doğmazdan önce, ulam ulam tütün bloklarına giden genç kızları görürsünüz. Bunlar İsmail Göçefin zvenosundan, Naciye, Eftade, Necmiye gibi komsomolcular-dır. Onların hoş şarkılarını dinliyen, hiç de sonbahar geldi demez. Biraz daha ötelere kulak kabartırsanız, harıl harıl işliyen traktorların gürültüsünü duyarsınız. Niyazi, Ali, Sali ve Sami. Bütün gece durmaksızın çalışmışlar. Ekim önü sürüm yapıyorlar. Yağ pas içinde her biri. Gözlerinden ne kadar uykusuz oldukları belli. Ama, yine de yüzleri taze doğan güneş gibi güleç ve mutlu. . .

Bütün kooperatorlar yazlıklardan bol mahsul toplamak için acele ediyorlar. Zira işletme bu sene 7,700 dekar buğday ve 700 dekar da arpa ekecek. Alaf mistri arazileri sürüldü. 500 dekar fasulyenin yeri de keza. Şimdi bütün kuvvetler gündöndü ve misir toplamaya seferber edildi. Kooperatifte üç gün hamle günü ilân edilerek, elle ve kombaynlarla 2,057 dekar gündöndü toplandı. Sonra arabacılar gündöndü kalpaklarını koyun fermasına acele taşıdılar. Mehanizator Ali Muharremof da „Belarus“ traktoruna monte edilen hususi sap toplama aletiyle gündöndü saplarını topladı.

Boşaltılan araziler ekim önü sürümden önce suni gübrelerle beslendiler. Kooperatorların çalışma temposundan da belli ki, burada elele verilmiş, mühim bir kampanyaya hazırlanılıyor.

Keza makineler de bire varınca ekime hazırdır. Onların üstüne, ekimin hiç aksamadan yapılması için, Şuayip Ahmedof sorumludur.

Tabiat ko sararsın. İnsanlar onu yeniden yeşil bir bahçeye çevirmek, yeniden bahara döndürmek için kollarını sıvamışlar, son emri bekliyorlar.

R. İBRAHİMOF

KIŞI HAZIRLIKLI KARŞILIYACAKLAR

Glavinitsalılar koca kışın acılarını hiç unutamıyacaklar. Onun için geçen kışa iyi hazırlandılar. Fermalar vaktında tamir edildi, yeter derecede de alaf ve yem sağlandı. İyi kışlıyan hayvanlar da, bol bol sût, et, yapağı verdiler bu yazın. Nitekim, 360 inekten 15 eylûle kadar 504000 lt. sût sağılması plânlaştırılmışken 528000 lt. sût sağıldı. Koyun, buzağı ve tavuk fermaları da plânlarını fazlasiyle yerine getirdiler. Yalnız Kalugerene köyü çobanları 640 koyundan 25160 lt. yerine, 29620 lt. süt elde ettiler. Ünlü çobanlarımızdan Sabri Azizof, Remzi Hasanof ve İvan Avramof, koyun başına dörder kilogram temiz yapağı kırktılar.

Bu yüksek başarılardan ilhamlanan bakıcılarımız, bu sene de idare savetinin yardımiyle vaktında kış hazırlığına başladılar. Önce, işletmenin baş ustası Dimo Denefin önderliğinde Padina köyüne 400 koyunluk yeni ferma kuruldu. Podlese de 200 kuzu için saya yapıldı. Keza ayni köylere alaf işleme mutfağı hazırlandı. Kooperatifimizin bölgesindeki bütün fermalar tamirlendi.

Alaf ve yem hazırlığı da iyi gidiyor. Şimdiye kadar 4500 ton silaj, 500 ton alaf, 1400 ton yem ve 3500 ton saman tamamiyle hazırdır.

Şimdi yazlıkların toplanmasına ve hiç bir yaprağın ziyan olmamasına dikkat ediliyor. Misir sapları, gündöndü kalpakları, pancar yaprakları hep alaf için kooperatif avlusuna getirilip, muhafaza edilmektedir.

Kalugerene-Silistra

Hüseyin HARUNOF

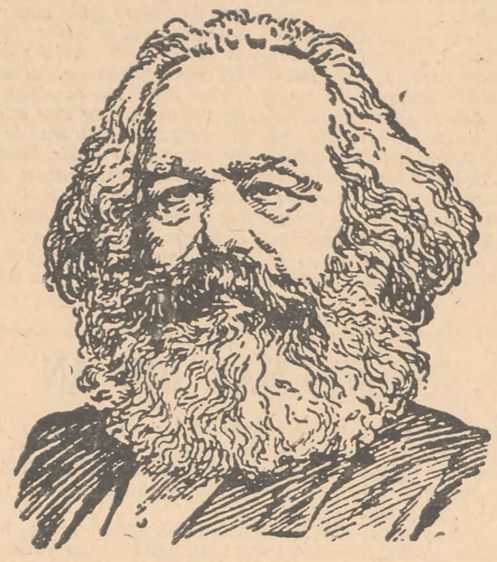


Yordanovo kooperatorları çok çalışkandırlar. Onlar bu günlerde toplanıp dövülen gündöndüleri temizliyorlar. Hasan Veliefin brigadası günde 20 ton tane temizlemiye muvaffak oluyor.

Resimde, kooperatorlardan Sali Hüseyinofu ve Ali Nazifofu gündöndü temizlerken görüyoruz.

1864—1964

ПЪРВИ ИНТЕРНАЦИОНАЛ



ПОД ЗНАМЕТО НА МАРКСИЗМА

ПЪРВИЯТ интернационал е извора на неотклонното движение на човечеството към комунизма. Съвременното световно комунистическо и работническо движение вярно пази и развива заложените от него революционни пролетарски традиции.

I ИНТЕРНАЦИОНАЛ доведе международния пролетариат до осъзнаване на неговата историческа мисия, политическа роля в съвременното общество —ролята на разрушител на капитализма и организатор на изграждането на социализма. Той показа значението на революционната борба на работническата класа за съдбата на цялото човечество.

I ИНТЕРНАЦИОНАЛ заложи основите на пролетарската организираност както в международен, така и в национален мащаб. Той подготви условията за създаването на масови революционни партии, изработи основите на тяхната тактика, даде неувяхващи примери на гъвкавото й прилагане. Пролетарската организираност, като се развива и задълбочава, добива нови черти и особености, нови форми на всеки нов етап на класовата борба.

I ИНТЕРНАЦИОНАЛ изведе революционната теория на работническата класа на световната арена, постави началото на съединяването на научния социализъм с работническото движение в международен мащаб. Теорията на научния комунизъм придоби световноисторически характер. Революционната теория, добила материална основа,се превърна в могъща сила на социалния прогрес. Днес тя шествува победоносно и натрупва все нови и нови сили, като обобщава изводите и постиженията на работническото движение от всички страни.

I ИНТЕРНАЦИОНАЛ осигури постоянно активно общуване на националните отреди на работническата класа помежду им, спои ги чрез общността на идеите и целите, показа жизнената необходимост от взаимна помощ. Той научи различните отреди на работническата класа да изучават, съпоставят, възприемат опита от революционната борба, обогатявайки се взаимно теоритически и политически.

I ИНТЕРНАЦИОНАЛ разкри същността и значението на пролетарския интернационализъм, показа, че работническата класа може да победи капитала само с обединени усилия. В рамките на интернационала националните авангарди на работническата класа се проникнаха дълбоко от разбиране на дълга си пред трудещите се на своята страна, осъзнаваха отговорността си пред международното работническо движение. Маркс и Енгелс показаха пагубността на противопоставянето националните интереси на работническата класа на интернационалните, противопоставянето на националната идея на интернационалната. Енгелс подчертаваше,че в работническото движение истински националните идеи... са същевременно и истински интернационални“ (Соч. т. XXVI, стр. 233). Идеята за историческата отговорност, развита по-късно от Ленин, ни се представя като идея за съзнателната международна пролетарска дисциплина.

I ИНТЕРНАЦИОНАЛ разви нов тип демократизъм —пролетарския демократизъм, на чиято основа се градеше цялата му дейност. Защищавайки исторически обусловения централизъм, той решително осъждаше всеки диктат в работническото движение как то на отделни организации,така и на отделни личности, бореше се непримиримо против вождизма, против преувеличаване ролята на отделните ръководители, против култа към личността. Всяко единовластие Интернационалът разглеждаше като източник на грешки и заблуждение.

Из ст. „Комунистите са наследници и продължители на велики традиции“ —сп. „ Проблеми на мира и социализма“—кн. 8, 1964 г.

Опитът от миналото показа, че пренебрежителното отношение към братския съюз, който трябва да съществува между работниците от различните страни и да ги подтиква в борбата им за освобождение здраво да държат един за друг, се наказва с общо поражение на техните разединени усилия.

(Из Учредителния манифест на I интернационал)

СЛАВНО СТОЛЕТИЕ

На 28 септември се навършват 100 години от основаването на **първата масова международна революционна организация на пролетариата — ПЪРВИЯТ ИНТЕРНАЦИОНАЛ (Международно дружество на работниците).** Създатели на тази организация бяха великите вождове и учители на световния пролетариат Карл Маркс и Фридрих Енгелс. По това време те бяха разработили теорията на научния комунизъм, обосновали историческата роля на работническата класа, призвана да свали капитализма и на основата на социализма и комунизма да преобрази човешкото общество.

Първият интернационал беше основан, за да преодолее в работническото движение влиянието на дребно-буржоазните теории, да постигне идейна победа на научния комунизъм, да възпита кадри от пролетарски ръководители, да пробуди и обедини работническото движение в различните страни, да насочи различните негови отряди към съвместна революционна дейност. Международното работническо дружество изпълни своята историческа роля. След като сплоти челните борци за делото на работническата класа, то направи първите значителни крачки по пътя на съединяване на стихийното работническо движение с революционната теория на марксизма.

Документите на Първия интернационал — неговият манифест, уставът, обръщението и постановлението свидетелстват неопровержимо, че революционният марксизъм си е проправил път в работническото движение. Като свое основно положение Първият интернационал възприе изводите на Маркс и Енгелс: „Освобождението на работническата класа трябва да бъде дело на самата работническа класа“, „Завоюването на политическата власт следователно става велико задължение на работническата класа“.

Като най-важна задача на всяка отделна партия на работническата класа и на всички заедно Първият интернационал постави борбата за единството на работниците в национален и международен мащаб. Идеята за солидарност на пролетариата беше, както подчертава Маркс, ръководеща идея на Дружеството, негов основен принцип. Най-великият от заветите на Първия интернационал е верността на единството и сплотеността на работниците, на пролетарския интернационализъм. Девиз на Дружеството стана боевият призив „Пролетарии от всички страни, съединявайте се!“ — провъзгласен от Маркс и Енгелс в техния „Манифест на комунистическата партия“.

Първият интернационал постави пред работническата класа задачата да осъществи социалистическа революция. В неговите документи е формулирано положението, че работническата класа може да осъществи революция както по немирен, така и по мирен път, който също предполага най-остра класова борба. „Дружеството—посочваше Маркс — не предписва определена форма на политическите движения; то изисква само тези движения да бъдат насочени към една цел. . . Въстанието би било безумие там, където мирната агитация би довела към целта по-бързо и по-верен път“.

„Левите“ опортюнисти във всички времена не бяха способни да разберат, че борбата за демокрация е съставна част от борбата за социализъм. В епохата на Първия интернационал, както и в съвременните условия, „левите“ опортюнисти твърдяха, че борбата за демокрация — за социални права и свободи, — е „предателство към революцията“ и „съюз с буржоазията“. Осмивайки подобни „революционери“, проповядващи „въздържане“ от борбата за демокрация под предлог, че това е „равносилно на признаване на съществуващия ред“, Енгелс казва: „Но ако средствата, които ни дава съществуващият ред, ние използуваме за борба против него, нима това е признаване? Политическите свободи, правото на събрания и на съюзи, свободата на печата—ето нашето оръжие. . . Нима ни е безразлично дали те са ни отнети или не? Нима не трябва да се съпротивляваме, ако посегнат на тези средства?“

Убийствената критика, направена от Маркс и Енгелс на възгледите на „левите“ опортюнисти, изцяло може да се приложи и към съвременните китайски разколници, които отричат необходимостта от общодемократична борба, възможността от мирен преход към социализма при определени условия, отнасят се враждебно към борбата за мир. В противоположност на подобни възгледи Първият интернационал постави с цялата решителност въпроса за необходимостта от пролетарска борба за мир и предвиди, че ще настъпи време, когато работническата класа ще стане такава сила, че ще може „да диктува мирът там, където неговите така наречени стопани крещят за война“. Борбата за мир беше наречена в учредителния манифест на Първия интернационал част от „общата борба за освобождаване на работническата класа“.

В Първия интернационал Карл Маркс и Фридрих Енгелс водиха неуморна борба с десния и „левия“ опортюнизъм. Те решително осъждаха дяснооопортюнистическата подмяна на идеите на революционната класова борба с идеите на сътрудничеството между антагонистическите обществени класи. Те разобличаваха реформистките илюзии на тредюнионистите и ласалианците за възможностите за врастване на капитализма в социализма, за възможностите от коренно „подобряване“ на капитализма, като се запазят недокоснати неговите социално-икономически основи. Но те критикуваха безпощадно и „левите“ авантюристи. В числото на последните най-яростни врагове на марксизма в международното работническо дружество бе ше бакунизмът с характерния за него субективизъм, стремеж да се прескочи през необходимите етапи на революционната борба. Маскирайки своята дребнобуржоазна същност с ултралеви и „свръхреволюционни“ фрази, Бакунин и негови съратници се стремяха да предизвикат разцепление в Интернационала, върше ха против него фракционна подривна работа. Именно в борбата с бакунистите Маркс и Енгелс подчертаваха, че дисциплината и организираността, единството и сплотеността, верността на принципите на демократическия централизъм са необходими условия за успеха на работническото движение.

100 години вече основните идеи и принципи на Първия интернационал живеят в международното комунистическо движение. Последните 100 години от световната история погребаха и предадоха на забвение много теории и учения, марксизмът не само издържа изпитанието на времето, не само не остаря, но днес още по-могъщ и влиятелен, от когато и да е било, той е истински владетел на мислите на цялото прогресивно човечество.

Марксизмът—това е творческо, постоянно развиващо се учение. В новите в сравнение с епохата на Маркс и Енгелс исторически условия задачата на творческото развитие на марксизма беше решена от Ленин. Неговите трудове съставиха пяла епоха в историята на научния комунизъм.

В съвременните условия на разгърнато строителство на комунизма в СССР, на успешното строителство на социализма в много други страни, на превръщането на световната система на социализма в решаваща сила на общественото развитие, на разпадането на колониализма и настъпването на третия етап на общата криза на капитализма, по-нататъшното творческо развитие на марксистско-ленинската теория се осъществява от международното комунистическо движение. Измененията в историческата обстановка изискват и изискват нови изводи и обобщения, нови революционни формули при запазване принципите на марксизма, издигнати по време на Първия интернационал.

Тържеството на идеите на марксизма-ленинизма и тяхното победоносно шествие по цялото земно кълбо, забележителните успехи на борбата за практическото осъществяване на принципите на международното дружество характеризират неговата славна годишнина. Съвременната грандиозна борба против империализма, за победа на мира, социализма и комунизма, борба, която по същество обхваща цялото човечество, носи на великото интернационално учение на марксизма-ленинизма нови триумфи и победи.

Проф. Григорий Деборин

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

НИКОЛАЙ ОСТРОВСКИ — РОДЕНИЯТ ОТ БУРЯТА

„Всяка цивилизация създава свои легенди и предания — за рицаря Роланд, за крал Артур, за Георг Вашингтон. В СССР легендарни стават хора като Корчагин“...

Из един западен вестник

За нашата съвременна действителност необикновеният жизнен път на Николай Островски не е изключителен случай. Стотици и хиляди като него побеждават болести и рани, трудностите на строителството, побеждават „предателската лична съдба“, за да останат „в строя“. Но в случая се касае за нещо по-друго — именно в тази страшна борба за живот, когато страда и умира тялото на един млад човек, се ражда големият, талантлив писател Николай Островски. Неговата биография не блести с неочаквани успехи, или с творчески периоди, а представлява един суров, героичен и осмислен живот.

Роден в 1904 г. в градчето Шепетовка, Островски израства в бедно семейство, при майка и по-голям брат. Като героя си Павел Корчагин от „Как се каляваше стоманата“ той постъпва в Червената армия, бие се в армията на Котовски и Будьони, бива ранен, преминава в производствения фронт, боледува от тифус и така в това напрегнато ежедневие, той заболява тежко. Започва безкрайното и „мъчително разхождане“ по болници и санаториуми. Нищо не е в състояние да му помогне — нито най-новите методи на лечение, нито операцията. Бавно, но непрекъснато болестта прогресира. В продължение на месеци и години Островски се бори с нея, докато идва и последният удар — бавно, но сигурно той ослепява. Но и това не го сломява. През 1930 г. той заявява на жена си:

— Трябва да започна щурма.

Така се започва работата над известния художествен роман „Как се каляваше стоманата“.

В литературния музей в Москва е запазен оригиналният ръкопис на „Как се каляваше стоманата“. Посетителите остават поразени от търпението и волята на Островски, който е рисувал буквите, думите, редовете, пълзящи нагоре по листа или пропаднали в празното пространство. След това е изнамерен по-сигурен начин за писане: картонени ленти, с подгънати краища, където перото по-леко и по-сигурно чертае редовете.

Романът „Как се каляваше стоманата“ не е само един документ на превъзмогната човешка трагедия. Това е едно пълноценно художествено произведение, което въздейства и емоционално и естетически. В него личи суровата взискателност на писателя и прецизността на художника. В последните му страници намираме:

— Какво се мръщите, другарю Корчагин? Добре е написано, — казва Галя, първата му секретарка.

— Не, Галя, не е хубаво.

След излизането на романа „Как се каляваше стоманата“ (1932 г.) се извършват негови преводи на десетки чужди езици. Хиляди хора, загубили воля за борба или за живот, повалени от тежки физически или други страдания, след прочитането на книгата се връщат към живота, обновени и окуражени.

„Как се каляваше стоманата“ и „Родените от бурята“, днес вдъхновяват и окрилят, защото чрез тях Островски наистина говори на хората: „Най-скъпото у човека — това е животът, той му се дава един път и трябва да го изживее така, че да не му е мъчително болно за безцелно преживяните години... та като умира да може да каже: целия си живот и всички сили отдадох на най-хубавото в света — на борбата за освобождението на човечеството.“

Аеролита ОГОЙСКА

ДМЗ „Стомана“ — „Локомотив“ 2:3

Поройният дъжд, който валеше непрекъснато от предния ден, постави и двата отбора пред едно истинско мъжествено изпитание. Дъждовните капки се забиваха като игли в лицето, топката натежала от водата, не слушаше понякога краката. Или дето паднеше, там оставаше или се подхлъзваше и излизаше навън, но футболистите се бореха мъжки.

Началото беше успешно за домакините — срещу лидера на таблицата, заводци играеха с голямото желание за добро представяне (нека припомним, че през миналата година „Локомотив“ (Рс) победи ДМЗ „Стомана“ в Силистра с 4:1). Те изградиха хубав защитен блок пред вратата си и напираха към вратата на „Локомотив“. В 12 и 17 минути бяха проиграни две положения за откриване на резултата. Течеше 20 минута: лявото крило на гостите, което беше най-добрия състезател на терена, проби неудържимо и когато всички очакваха да центрира топката, той би силно и от малък ъгъл улучи напречната греда, от която топката се отклони във вратата на Гаджалов. 25-та минута Стоев № 9 от „Стомана“ изравни резултата, след хубаво врязване. Така завърши първото полувреме.

След почивката натискът на гостите продължи, който се изрази и в отбелязването на нов гол в 75-та минута от централния нападател на „Локомотив“. В 80-та минута ДМЗ „Стомана“ изравни чрез Петров № 7. Това подействува мобилизиращо на локомотивци. В тоя мач те получаваха първите си два гола от първенството. Атаките им не спираха. Пред вратата на Гаджалов стана горещо. Тук бе и грешката на нашите състезатели, които се изгеглиха да отбраняват равния резултат. В такъв случай почти винаги се е получавало най-лошото. Правилото се повтори и сега. Дясното крило на гостите центрира, Гаджалов се намеси успешно, но изтърва мократа топка, която, бе вкарана от централния нападател на „Локомотив“ — 3:2 за „Локомотив“.

Домакините пак се втурнаха напред да изравнят резултата. Това може би щеше да им се отладе. В последната минута капитанът на отбора на „Стомана“ Чобанов изпълни лошо 11 метров наказателен удар. Топката премина край вратата и резултатът остана 3:2 за „Локомотив“.

Съдийската тройка от Варна ръководи вещо.

Георги РАЙЧЕВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Троянски кон на неоколониализма

Странна първа годишнина отбеляза създадената на 16 септември 1963 година Федерация Малайзия: партизански действия на остров Борнео, окървавени сблъсквания между китайската и малайската етническа група в Сингапур, забрана на профсъюзите и на прогресивни политически партии, масови арести, спрени вестници и военно положение. Авторите на Малайзия винят Индонезия за трудните времена,които изживява тяхното творение. Въпросът стигна до Съвета за сигурност. Цялата шумотевица обаче не може да прикрие факта, че единственият общ белег между отделните елементи на Федерацията е вековното английско колониално владичество.

Ето няколко доказателства:от 10 милиона население 4 милиона са малайци, 4 милиона китайци, 1 милион индуси и останалия един милион— различни племена в Борнео. По липса на общ език фактически официален е езикът на завоевателя— английският. В религиозно отношение населението е разделено между мохамеданството и будизма.Няма друга икономическа спойка освен интересите на английския капитал. А те не са малки. Малайският полуостров е най-големият производител на калай в с в е т а. Центърът на световната търговия с каучук е сингапурската каучукова борса. В Северен Борнео се добива годишно 4 милиона тона петрол. Средната норма на печалбата на чуждия капитал тук е два пъти по-висока, отколкото в съседните страни Тайланд и Филипините.

Казват, че тази нестабилна креация била недоносче на английския колониализъм. По-точно би било да се каже, че именно тази нестабилност най-добре служи на целите на неоколониализма. Липсата на вътрешна органическа връзка, противопоставянето на различните етнически и религиозни групи, с което сегашните управници (бивши феодални протежета на английските наместници) никак не могат да се справят, ги кара непрестанно да искат помощ от старите господари. Така се постига не само присъствието, но и пряката намеса на Англия в този район на света.

В различни публикации,славословещи „мъдра“ Британия, се твърди, че Англия била ликвидирала цялата си някогашна огромна азиатска империя. Наистина от големите колониални сили Англия беше първата, която след Втората световна война проумя, че със старите средства на колониално господство не може да се удържи и канализира освободителната вълна на покорените народи. И една след друга английски колонии из целия свят получаваха независимост „от ръцете“ на своите владетели. С класическия английски колониализъм беше приключено—но само привидно. Английските икономически позиции—което е най-важното за лондонското Сити—бяха запазени и разширени. Същевременно средствата, които Англия трябваше да изразходва за административен апарат в колониите, за строеж на пътища и съобщения като условие за извличане на богатствата им и пр., бяха освободени, а тежестите бяха прехвърлени върху новосъздадените национални държави. Отстранени бяха и външните дразнители за национални недоволства. Неоколониализмът се оказа по-ефикасно средство за прокарване интересите на капитала на метрополията от старите груби методи на открито колониално подтисничество. Малайзийската федерация е най-новият акт на британския неоколониализъм.

Непосредствен повод да се пристъпи към плана Малайзия бяха стратовете на Лондон за съдбата на колониите в северната част на остров Борнео (петрол и каучук). Неудържимият антиколониален натиск на Индонезия в Западна Нова Гвинея, който доведе до залеза на холандската империя в басейна на Тихия океан, стресна Англия. В Борнео Индонезия има дълга обща граница с британските колонии. Очите на местното населнние естествено са обърнати за освобождение към своя събрат. В съвременния свят не могат успешно да се отстояват открито колониални позиции. Затова най-добре е да се привържат северноборнейските територии към една номинално независима федерация с Малая, където на власт са бившите туземни васали на англичаните. Договорът беше бързо сключен сред общото недоволство на населението, което искаше не привидна, а р е а л н а независимост.

Индонезия не закъсня да атакува проектираната федерация като троянски кон на неоколониализма в Югоизточна Азия. Че това е действително така се потвърждава и от член 6 на договора: англомалайското военно споразумение от 1957 година ще се разпростира върху всички съставни части на новата държава. Веригата от английски бази се запазва и англичаните задържат за себе си правото да ги използват по свое усмотрение, когато и както намерят за необходимо. И те вече ги оползотвориха на няколко пъти — най-напред за да подавят народното въстание в мъничкото борнейско султанство Бруней, избухнало непосредствено след публикуването на плана, а сега срещу партизанските отряди в Северен Борнео. Английското командуване създава като добавка към своите въоръжени сили несъразмерно голяма малайзийска армия. По силата на федералния договор за нея беше отпусната английска, австралийска и новозеландска военна помощ първоначално от 20 милиона лири-стерлинги. Изправена пред тази опасност Индонезия обяви „курс на противопоставяне“ на Малайзия, заявявайки, че ще подкрепи борбата на партизаните с индонезийски доброволци.

В острата вътрешна и международна криза, обхванала федерацията, бързо се прояви истинският лик на Малайзия, която след създаването си полагаше усилия да си спечели име на независима и необвързана азиатска държава. Както обикновено става в страните, където бушува народно недоволство, и тук министър-председателят Абдул Рахман вдигна голям шум за някаква агресия от страна на международния комунизъм, чийто проводник била Индонезия. Той провъзгласи, че неговото правителство се бори за съхраняване на западната цивилизация в Азия и се обърна за помощ към Англия, Австралия и Съединените щати. Заговори се за присъединяване на Федерацията към СЕАТО — военния блок на империалистическите държави с марионетните им диктаторски режими в Тайланд, Филипините и чанкайшистка Формоза

Достатъчна беше една година, за да се потвърди, че Федерация Малайзия е нов разсадник на неоколониализма.

А. КРИСПИН

Съобщение

На 1 октомври, четвъртък, в кино „Москва“ хор „Седянка“ ще изнесе голям концерт с програмата от неотдавнашното си посещение в Унгария.

Начало на концерта 20 часа.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Спортна секция на ветераните на прогресивното физкултурно движение

На 24 т. м. по инициатива на бюро на Окръжния съвет на БСФС в Силистра в салона на Окръжния комитет на БКП бе проведена среща с ветераните на прогресивното физкултурно движение. Целта на срещата бе да се създаде и в нашия град секция на ветераните на прогресивното физкултурно движение.

С кратко слово срещата бе открита от председателя на Окръжния съвет на БСФС др. Велин Мавров. Беседа за историята на прогресивното физкултурно движение, за борбите, водени от различните спортни групи под ръководството на Партията в борбата против фашизма, за ролята и задачите на новосъздадените секции на ветераните на прогресивното физкултурно движение изнесе представителят от Централния съвет на БСФС др. Коста Димитров.

След беседата заместник-председателят на Окръжния съвет на БСФС др. Димитър Тончев прочете проекто-планът за дейността на секцията до края на годината и съобщи проектолистата за бъдещото ръководство.

Дейци от прогресивното физкултурно движение в нашия окръг споделиха някои спомени от своята дейност в миналото. Те подкрепиха с готовност инициативата на Окръжния съвет на БСФС да се създаде и в нашия град секция на ветераните на прогресивното физкултурно движение.

Накрая присъствуващите единодушно приеха предложения проекто план и състава на бъдещото ръководство.

За председател бе избран др. Васил Димов, за заместник-председател др. Коста Йоцов и секретар др. Димитър Минев.

Присъствуващите се задължиха да издирят всички стари прогресивни спортни деятели от нашия окръг, а така също и архивни документи, спортен инвентар, спортни екипи и други материали, свързани със спортната им дейност и работа в миналото.

Предметите и документите са нужни за музея на прогресивното физкултурно движение у нас.

Иван ПЕЙЧЕВ

Резултатите от срещите по футбол

В проведените срещи по футбол на 23 септември 1964 година в зона „Дунав“ се получиха следните резултати:

1.	„Академик“ — Русе— „Червена звезда“ — Дулово	4:2
2.	„Торпедо“ — Русе— „Малчика“— Кубрат	1:1
3.	„Янтра“ — Ценово — „Стъклозавод“—Разград	1:0
4.	„Стомана“ —Силистра— „Локомотив“—Русе	2:3
5.	„П. Хитов“—Тутракан— „Жити“ — Русе	5:0
6.	„Ст. Саров“—Калипетрово— „Бенковски“—Исперих	1:1

В „Б“ Силистренска група по футбол се получиха следните резултати:

1.	Алфатар—Айдемир	3:0	4.	Бабук—Честименско	2:1
2.	Срацимир—Каменци	5:1	5.	Голеш—Главан	6:2
3.	Войново—Попрусаново	2:2	6.	Чолаково—Посев	1:3

След третият кръг отборите се нареждат както следва:

		М	П	Р	З	Гол	Т
1.	Бабук	3	3	—	—	10:3	6
2.	Алфатар	3	3	—	—	7:2	6
3.	Посев	3	2	—	1	7:2	4
4.	Айдемир	3	2	—	1	7:3	4
5.	Срацимир	3	2	—	1	6:3	4
6.	Голеш	3	2	—	1	8:2	4
7.	Войново	3	1	1	1	5:4	3
8.	Попрусаново	3	1	1	1	4:3	3
9.	Честименско	3	1	—	2	2:3	2
10.	Главан	3	—	—	—	5:16	—
11.	Чолаково	3	—	—	3	3:11	—
12.	Каменци	3	—	—	3	3:11	—

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 114 (822) | Вторник, 29 септември 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ЗА ПОДОБРЯВАНЕ КАЧЕСТВОТО НА ПРОДУКЦИЯТА

След семинара по качеството с органите на техническия контрол, който се проведе на 21 и 22 септември, ръководството на ДКК „Нектар“ постави ударението в работата си на този въпрос. Преди няколко дни тук се състоя разширено съвещание с партийния, профсъюзния и младежкия актив, на което се разгледа работата по съревнованието в светлината на изнесената лекция от секретарят на ОК на БКП др. Йордан Георгиев.

Бяха приети условия за разгаряне на съревнованието по основния показател — качеството на изделията.

Съревнованието по този показател ще се ръководи и отчита по смени, цехове и отделенията. Отчитането му ще става ежеседмично от цехова комисия, ръководена от началника на цеха, а месечно ще се разглеждат резултатите от заводска комисия с председател главния инженер

За да не се допускат грешки той лично ще дава резултатите от съревнованието за нагледната агитация. Ще бъде поставена диаграма, на която показателите за качеството ще бъдат диференцирани за продукцията за износ, за вътрешния пазар и за лошото качество.

Активът реши на проявилите се в съревнованието по подобряване на качеството да се връчва преходното червено флагче и да се дават материални награди.

Така изработените условия след това се разгледаха пред целия работнически колектив, който с готовност ги прие и активно заработи за изпълнението им.

Мария КУРТАШЕВА

ОЩЕ ПО-ШИРОК РАЗМАХ НА ДОПИСНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ

През октомври ще се състои национално съвещание на дописниците. Утре се провежда окръжно съвещание с дописниците на централния и окръжен печат в нашия окръг.

Славни традиции има дописническото движение. Родило се заедно със създаването на работническия и партиен печат, то премина трудности и изпитания, но винаги верно служи на народа и Партията. Да си дописник на любимия партиен орган преди Девети септември се искаше себеотрицание, голяма любов към работническата класа и сил на умраза към класовия враг.

Верно на традициите, на борбите, дълбоко свързано с народа, дописническото движение след победата на Социалистическата революция в България доби нов размах, но ва широта. Дописникът стана проводник на партийната правда, на партийната политика, защитник на интересите на трудещите се.

Повече от дванадесет години изминаха от първото национално съвещание на дописниците. През тези дванадесет години нашата страна направи колосални крачки в своето социалистическо развитие, а печатът коренно измени своя облик. Освободен от калъфа на култа към личността той се разгърна в широта и дълбочина, обнови се с нови кадри, стана истински глашатай на Партия и народ. „Силата на нашия печат—подчертава др. Тодор Живков — е в неговата комунистическа партийност, в неговата дълбока принципиалност, в ръководството на Комунистическата партия. Силата на нашият печат е в неговата най-тясна връзка с живота, с народните маси.“

Животът у нас с всеки изминат ден става по-буен, по-широк. Социализмът променя хората, променя техния бит, професия, съзнание, променя лика на нашите градове и села, на цялата Родина. Това поставя все нови и нови задачи пред печата. Не празна шумотевица, не гръмки лозунги изисква животът от печата, а грижа към обикновеното, към делничното, към красотата в труда, в хората. Това поставя пред дописниците големи задачи. Те не бива нито за момент да изостават от жизнените проблеми на деня, винаги да помагат на новото да крепне и се развива, да го утвърждават в живота.

Дописникът трябва да добие още по-широко обществено признание! Големите задачи, които Партията постави за разрешение до 1980 година—да се довърши изграждането на социализма и постепенно да се премине към строителство на комунистическото общество—изискват дописничеството да се издигне на нов етап в своето развитие, да се свърже още по-тясно с производството, с трудещите се, още по-активно да помага на нашето развитие.

Три пъти седмично хиляди трудови хора в нашия окръг разтварят новия брой на вестник „Силистренска трибуна“. Те се интересуват от новостите в окръга, от постиженията на първенците, от хода на съревнованието, от културните и спортни прояви. Да задоволят този интерес, да убеждават със словото на Партията е голямата грижа и дейност на редакционния колектив, на десятките сътрудници, на стотиците дописници. Дописниците са, които носят новините в редакцията от цехове и кооперативни блокове, от работилници и ферми, от училища и спортни площадки. Затова и те заслужават най-голямата благодарност на нашата общественост за голямото дело, което вършат, за своето себеотрицание, за голямата си любов към хората, към новия живот.

Най-усърдни измежду усърдните са Георги Китаев от Средище, Петранка Додова от ДИП „Добруджа“, Рачо Змеев от Тутракан, Петко Светлински от Стефан Караджа, Антон Александров от „Стоманя“, Рамис Демерджиев от Брадвари, Георги Кръстев от пристанището—Силистра, Мусин Каров от Дичево, Янко Панайотов от Дулово, Хасан Помаков от Правда и още десятки други. Тяхната радост от живота, от успехите на хората е непресекващ извор на вдъхновението им, на желанието им да пишат, да похвалят най-добрите, да защитят правдата, да укорят нарушителите на трудовата дисциплина и обществения ред, да порицаят рушителите на общественото. На всички тях, на най-скромните труженици на нашия печат пожелаваме още по-големи успехи в благородното дописническо поприще, още повече ентусиазъм, още по-широка дейност.

А полето за дейност е широко, необхватно. Нашето окръжно съвещание, предстоящото национално съвещание на дописниците трябва да послужат като нов импулс, като старт, като начало на нов етап в развитието на д о п и с н и ч е с т в о т о. Още с т о т и ц и работници и кооператори, младежи и девойки, учащи се трябва да се включат в дописническото движение, да обсипват редакциите на централния и окръжен печат с дописки, мнения, предложения, с протоколи от дописнически рейдове, с колективни информации и кореспонденции.

Основна тема в работата на дописниците трябва да бъде човекът с неговите труд, радости, победи, с неговите светли помисли, възмъжаване и героични дела. Нашите дописници сега трябва да пишат за съревнованието след честването на юбилейната годишнина, за бригадите за комунистически труд, взаимопомощта между хората, за техническия прогрес, за качеството на продукцията, за нейната себестойност, за икономиите на материали и енергия, за услугите на населението. А в село—за есенната сеитба, за освобождаването на площите от слънчоглед и царевица, за прибирането плодовете от кооперативните поля, за труда на животновъдите, за икономиите на фураж и средства, за подготовката за презимуване на животните, за снабдяването на населението и т. н. Нима могат да се изредят задачите, да се отрази многостранната, безспирна човешка деятелност? И в основата на всичко трябва да бъде оня мотор, онова непресекващо сърце, което тласка, мобилизира, направлява, да бъде Партията с нейните решения — Осмия партиен конгрес, Майския пленум на ЦК на БКП, другите партийни решения и документи.

На работа, другари дописници!

Да издигнем дописническото движение на висотата на задачите, които Партията решава!

Хубавите постижения радват всички

След цялогодишна усилена работа през месец септември животновъдите от кооперативното стопанство в с. Секулово зарадваха всички с хубавите си постижения. И доячите и птицегледачките съумяха да надделеят над трудностите и да изпълняват с чест поставените им задачи.

Още в началото на месеца планът за държавата от 900 000 яйца беше изпълнен. След само около седмица на всички стана ясно, че е изпълнен с чест и планът за валовата продукция от 1 милион яйца. Похвално е старанието, с което работиха през годината птицегледачките от фермите в с. Прохлада и Тръчарово.

Р. МИХАЙЛОВ

ВЕСТИ ОТ С. НОЖАРЕВО

СИЛАЖИРАНЕТО ПРОДЪЛЖАВА

И тази година работниците и механизаторите отДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево — полагат всички усилия, за да подготвят необходимия и качествен силаж за добитъка.

Механизаторът Насуф Сюлейманов и помощникът му Сами Сонка приготвиха до сега над 920 тона силаж. Трябва да се направят още 450 тона. Силажирането продължава, като се използва нарязания царевичак от прибраната по разделен начин царевица.

Високи добиви от тютюна и слънчогледа

Работниците от филиал Ножарево на ДЗС „Янко Забунов“ през тази година обработиха 317 дка тютюн. Благодарение на добрите грижи те получиха високи добиви от тази култура. При план 48 000 низи, досега са прибрани 70 090.

Положиха се много грижи и при отглеждането на слънчогледа. Затова планираният среден добив е надминат. Вместо по 190 кг, филиал Ножарево получиха по 215 кг слънчоглед от декар.

Пионери помощници на полето

Още от първите дни на учебната година, пионерите от с. Ножарево се притекоха на помощ на селското стопанство.

За седмица учениците от VII-ми и VIII-ми клас събраха падналите пити слънчоглед на площ от 500 дка, жънати с комбайн. Не изостават и учениците от III-те и IV-те класове. Най-малките вършат друга важна работа. Досега те са набрали 20 кг шипки.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ



Денонощната работа на машината предполага наличието на малки дефекти, затова механизаторите не пропускат възможността да проверят двигателя.

НА СНИМКАТА: Бригадният механик Тодор Христов и трактористът Петър Атанасов от с. Смилец оглеждат внимателно всеки детайл.

РАДОСТ В ДМЗ „СТОМАНА“

Месец септември се оказа напрегнат за работниците от ДМЗ „Стоманя“ в Силистра. Постигнатото в чест на славната Двадесетгодишнина от Девети септември, което ги отличи в социалистическото съревнование трябваше да се запази. Денонощно горяха вагрянките. В двора на завода непрекъснато влизаха и излизаха транспортни коли. Едните носят желязо и кокс, другите изнасят машини, предназначени за леярните заводи в страната.

Сръчността на хората, тяхното майсторство и инициативност ярко личат от качеството на изделията. Рекламации почти няма, а машините се посрещат навсякъде с голямо задоволство.

В края на септември нова радост обхвана работническия колектив. Планът за деветмесечието той изпълни предсрочно. Към 29.IX дале продукция на Родината за 2 751 000 лева при план 2 600 000 лева.

Вагрянките, струговете, пресите дават вече изделия по плана за месец октомври. В чест на 47-годишнината от Великата октомврийска революция работниците от „Стоманя“ ще дадат леярски машини над плана за хиляди левове. Така те ще честват славната дата.

Богослав ЗОРАЙСКИ

Изпълниха деветмесечния си план

Беше време, когато работниците от промкомбинатите в Дулово и Тутракан изненадваха многобройните си клиенти с лошо качество на продукцията. Работата в дърводелския цех на Дулово беше спряна за известно време по разпореждане на държавните органи. Промкомбинатът в Тутракан даде некачествена дограма за строителството на редица обекти в Силистра и окръга. Дните пред славната годишнина от Девети септември бяха дни на мобилизация на силите и изпитание на сръчността и умението.

Вулканизаторският цех и отделът за дамски поръчки в Дулово водеха упорита борба за първенство в съревнованието. С упоритост се биреха и колективите на дърводелския и металообработващият цехове в Тутракан. Отдавна те отчетоха пред ръководствата на предприятията и пред другарите си, че са изпълнили деветмесечните си планове. Сега вече работят по плановете си за октомври. Техните забележителни успехи увлякоха и останалите работници. Хората във всички отдели се стремят да не останат назад, да изпълнят плановете и обещанията, да дадат по-разнообразна и качествена продукция.

С усилията на всички работници, с усилията на инженеро-техническите кадри, колективите на двата комбината пак изпълниха плановете си предсрочно. На 28 септември дуловчани отчитат продукция за повече от 900 000 лева, колкото е планът им за деветмесечието, а работниците от „Трансмариска“ — 1 430 000 лева.

Този им успех не е последният. В чест на деня на Великата октомврийска революция те ще отчетат още по-високи постижения по качеството и изпълнението на плана за обема на продукцията.

Светослав ИВАНОВ

ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ — ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

Постигнатите успехи от колективът на ТПК „Метал“ в Силистра— предсрочно изпълнен осеммесечен план, бе достоен рапорт на деветосептемврийската манифестация.

Завоюваната победа обаче не главозамая трудолюбивият колектив на предприятието. Вдъхновен от успеха той още по-упорито се хвърли в борбата за предсрочно изпълнение на годишния план.

Упоритите следпразнични дни, донесоха и първите радващи резултати. Вместо планираната за деветмесечието продукция за 774 000 лева, още на 20 септември бе произведена такава за 775 000 лева. Трябва да посочим обаче, че освен планът колективът на предприятието произведе и обещаната за годината надпланова продукция за 30 000 лева. До края на месеца се очаква да бъде произведена допълнителна надпланова продукция за не по-малко от 13 000 лева.

Сред колектива най-добри резултати постигна електрогрупата на Димитър Михайлов, изпълнила деветмесечния си план на 20 септември 113 на сто. Не отстъпва в съревнованието и авторемонтния цех с ръководител др. Иван Павлов, постигнал изпълнение на деветмесечния си план към същата дата 101 на сто.

Постигнатите резултати до сега и създадената добра организация на работа са сигурна гаранция за успешното изпълнение на годишния производствен план, а това ще бъде достоен рапорт пред родната Партия в чест на славната 47-ма годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Никола ПЕЙЧЕВ

ЗА ВИСОКОКАЧЕСТВЕН ТЮТЮН

РАБОТЯТ С НЕБИВАЛ ЖАР

Проливните дъждове и студеното време не позволиха на стопаните да излизат на работа по полето. Затова под непосредственото ръководство на главния агроном на ТКЗС—Сребърна започна елпезенето на тютюна. В таси акция се включиха всички кооператори. Общо 180 души само за три дена успяха да елпезят 25 000 низи качествено изсушен тютюн. Звънките добруджански песни и веселите закачки правеха работата приятна и лека. По примера на Данка Иванова, Пена Николова и Стоянка Господинова всички работят с небивал жар.

Марин СЕРТЕВ

Елпезирането започна

За да компенсират част от загубите от лошата реколта на есенните култури, кооператорите в ТКЗС с. Средище засадиха с повече от 300 дка тютюн от предвидените 1 500 дка по план. Те положиха много и навреме грижи за правилното му обработване. Направиха още 500 м сушилни. Създадоха добра организация за прибиране на ценната култура. Затова до 20 септември те набраха 515 000 низи, което се равнява на 257 тона тютюн. По план имаха да продадат на държавата 175 тона. Ако предположим, че цялото количество тютюн се оцени като по-ниско качество и се продаде по 1 лв кг. то кооператива ще получи 257 000 лв вместо 220 675 лв, както се предвиждаше по плана.

От 25 септември почти всички бригади започнаха елпезирането на тютюна. Правилното извършване на този важен процес играе главна роля за получаването на висококачествена продукция. Докато през миналата година при елпезирането се слагаха в денковете всички листа без да се сортират, то сега това става като се окачествяват по дължина, цвят и здравина. Така разпределени и сортирани листата се редят в денкове и се подготвят за предаване на държавата.

Досега са обработени 10 000 низи. Най-добре работят кооператорите от селата Посев и Средище, който скоро ще почнат предаването на обработения тютюн.

Георги КИТАЕВ

(наш кореспондент)

ДОБРА РАБОТА ДОБРИ ДОХОДИ

Последните дни от месеца, стопаните от бригадата на Якуб Юсуфов от с. Честименско използват за бързото привършване на елпезенето на тютюневите листа. Радостни са и кооператори и ръководство, защото тази година тютюнът е качествен, а и сушенето не се провежда лошо. Сега всички се стремят елпезенето и денкирането да се извърши добре, спазвайки се всички изисквания. За д о б р и т е, постоянни грижи към тютюнопроизводството, звеното на Георги Антонов беше наградено със специална грамота. И сега Анка Йорданова, Димитра Василева, Кера Маринова, Даца Иванова са едни от най-старателните при елпезенето. На ден те обработват по 30-35 низи.

Петранка СТАНЕВА

Продадоха 37 т тютюн

Последните проливни дъждове не попречиха на трудовия подем в с. Долно Ряхово. Освен двете специални тютюнопроизводителни звена в манипулацията на тютюна се включиха масово и останалите полевъди и строители от бригадата.

Благодарение на добрата организация на работата за съвсем кратко време бяха направени 28 300 низи, които кооператорите подготвиха на бали. До сега са продадени 11 100 кгр тютюн от бригадата от с. Долно Оряхово, а над 37 тона от цялото стопанство. Поради доброто качество на суровината, средната изкупвателна цена е 1.50 лв.на килограм.

Елпезенето продължава.

Халил ИБРАХИМОВ

НЕОПРАВДАНО БЕЗДЕЙСТВИЕ фуража да се преработва

Никога до сега не е имало година, когато фуражите да са задоволявали напълно нуждите на животновъдството в ТКЗС — Ст. Караджа. Винаги се е чувствувал недостиг особено на концентриран и сенен фураж. Сравнително по-добро е било положението със силажа. Но винаги като основна храна за животните през зимните месеци са се очертавали грубите фуражи. Те са били осигурявани в достатъчни количества.

Имайки предвид това положение, партийното и стопанско ръководства през миналата година направиха решителни стъпки към правилното и пълноценно използване на грубите фуражи. Особено добре беше организирана обработката на какаляшките и използването им при храненето на телетата за угояване.

Но дали от миналогодишните успехи, или от нещо друго сега ръководството е обхванато от голямо самоуспокоение по този въпрос. Въпреки че положението с осигуряването на фуражите през тази година е повече от тревожно за тяхната обработка още никой не говори, още нищо не се предприема. По предварителния фуражен баланс се вижда, че задоволяемостта с концентриран фураж е едва 89 на сто, тревен 22 на сто, със силаж 83 на сто и с груби фуражи 111 на сто.

Въпреки че тези цифри говорят красноречиво, до сега ръководството на стопанството не взема никакви мерки. Защо? На този въпрос главният зоотехник и председателят на стопанството трябва да отговорят. И не само да отговорят, но и час по-скоро да излязат от това неоправдано бездействие.

Фуражната кухня в с. Преславци трябва да се пусне в действие. Трябва да започне и преработката на сламата и царевичака в селата Ст. Караджа и Осен. Отпуснатата меласа трябва да се получи незабавно. Дрождирането на концентрираните фуражи за птиците не трябва да се върши кампанийно, а ритмично през цялата година. От сега трябва да се подготви сенно брашно за свинете и птиците.

През това лято ръковод ството на стопанството направи непростим пропуск като не осигури прибирането и изсушаването на коприва, въпреки че тази суровина изобилстваше в землището на стопанството.

На някои може би ще се стори, че въпросът за преработката на фуражите се поставя преждевременно. Но трябва да се има предвид, че сме в края на септември или началото на есенно-зимния период. Вярно е, че в момента все още има зелена маса от фуражната царевица втора култура, но тя само след няколко дни ще свърши. Затова точно сега е момента да се излезе от вредното самоуспокоение, да се извърши необходимата подготовка и започне преработката на фуражите. Ръководството на стопанството в с. Ст. Караджа притежава необходимия опит и сили да изпълни тази важна задача.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

РАБОТЯТ, УЧАТ И ЖИВЕЯТ ПО КОМУНИСТИЧЕСКИ

ЗАКОНИ НА РАБОТНИЧЕСКАТА ЧЕСТ

1. Малко е да бъдеш добър изпълнител на възложените задачи. Труди се творчески, наистина по комунистически. Проявявай непрестанна грижа за повишаване производителността на труда и труда на другаря си.

2. Работейки за обществото, ти работиш за себе си. Трудът за народа е най-висшето щастие. Трайно е онова щастие, което е неделима част от благополучието на целия народ.

3. Работната минута е народно богатство—цени я!

4. Материалната основа на социалистическото общество е обществената собственост върху средствата за производството. Всичко в предприятието е твое. Грижи се за него.

5. Направеното от тебе трябва да бъде най-добре. Работейки така, ти допринасяш за утвърждаването на фабричната марка. Бракът в работата е позор, с това ти петниш колектива. Твоята съвест трябва да бъде по-строга от всеки ОТК. Произвеждай стоки с такова качество, които с удоволствие би купил за себе си.

6. Ако сам можеш научи и другите. Ако изоставаш, повикай другаря си на помощ. По-добре е да питаш, отколкото да бъдеш опашкар.

7. Внасяй красота в живота и труда—живей и се труди така, че да бъдеш образец за всеки нов работник, за всеки твой другар.

8. Обичай своето предприятие, стани негов кадрови работник. Позор за тези, който бяга от място на място, търсейки лека печалба.

9. Учи се непрекъснато. Повишавай своите знания и усъвършенствувай професията си до майсторство.

10. Там където има работник—няма място за хулигани и мързеливци. Равнодушието вън от работническото сърце. Страхът да не си развалиш отношенията и си навлечеш неприятности е еснафски предразсъдък. Ако другарят ти е сгрешил, поправи го. Помогни му в бедата, както учи Васил Левски: „Слушай, байо, кажи ми ти моите и аз твоите кривици, па да ставаме хора ако ще ставаме".

11. На работа, в семейството, сред другарите си помни: ти си работник, наследник и продължител на славните революционни традиции на работническата класа. Честта на колектива е твоя та чест—ти носиш отговорност за целия колектив и колективът—за теб.

НАЙ-ХАРАКТЕРНАТА отлика, най-съществената черта на участниците в движението за комунистически труд е тяхното ново, съзнателно отношение към труда и производството, което се изразява преди всичко в това, че те гледат на труда вече не като средство за осигуряване на личното и семейното съществуване, а като първостепенно и най-важно обществено задължение, като свой основен нравствен дълг.

. . .Моралният кодекс на строителите на комунизма изпълва с нова сила и звучение мисълта на Максим Горки: „Човек това звучи гордо". Важна отличителна черта на участника в движението за комунистически труд е и високата хуманност в отношенията на човека. Човек за човека е приятел, другар и брат."

(Из доклада на др. Стоян Гюров — председател на Централния съвет на Профсъюзите, пред националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд).

С УСТРЕМА НА ВРЕМЕТО И ИДЕАЛИТЕ НА КОМУНИЗМА

Бузлуджа! Един връх, който завеща на вековете безсмъртното си име. Една легенда, която ще разкаже на поколенията за подвизите и себеотрицанието на бузлуджанските герои. Три революционни епохи, три героични поколения си дадоха среща на това историческо място. Тук всеки камък е една безмълвна история, всяка шепа пръст е напоена с кръвта на загиналите герои.

На този връх, където през 1868 година Хаджидимитровите четници се сражаваха с вековния поробител и загинаха за свободата на своето отечество, където през 1891 година под ръководството на Димитър Благоев бяха положени основите на Българската комунистическа партия, си дадоха среща пионерите на движението за комунистически труд —членовете на бригадите „Буря" и „Мир" от Габрово и представители на бригадите за комунистически труд от Силистренски окръг. Водени от секретаря на Окръжния комитет на БКП в Габрово др. ИВАН КЪНЕВ и зам. председателя на Окръжния народен съвет и председател на Окръжния съвет на профсъюзите в Силистра др. КРЪСТЮ АТАНАСОВ, присъствуващите на срещата се отправиха към историческия връх „Бузлуджа". Тук с едноминутно мълчание те почетоха паметта на загиналите в борбата за свободата на Отечеството герои.

Откривайки срещата, бригадирът на бригада „Мир" др. Иван Маринов даде думата на бившия партизанин от Габровско — Севлиевският партизански отряд др. Димитър Байкушев. Говорейки за героичните подвизи на партизаните от този край през време на антифашистката борба той каза, че най-характерното в живота на отряда по това време е голямата сплотеност, другарските взаимоотношения и вярата в делото на Партията и идеалите на комунизма.

С затаен дъх и вълнение присъствуващите на срещата слушаха стихотворението „Вяра" от Вапцаров, рецитирано от работничката Величка Колева от бригада „Мир".

След това, пред паметника на Хаджи Димитър, разположен сред китна борова гора, стана официално срещата за обмяна на опит между двете бригади и представителите на бригадите за комунистически труд от Силистренски окръг—работници и ръководители от ДИП „Липа", ДМЗ „Стомана", ДИП „Добруджа", Промкомбинат „Текстил", и други предприятия и стопанства от окръга.



Пръв говори бригадирът на бригада „Буря" от Габрово, героят на социалистическия труд Владимир Милер. Едни от първите инициатори на движението за комунистически труд в нашата страна, те са завоювали високото звание още през 1959 година и през март т. г. по случай 5 годишнината от спечелването на званието, пак първи в страната са приели законите на работническата чест.

Другарят Милер изтъкна, че членовете на неговата бригада болшинството, от които са девойки членки на Комсомола, не само работят отлично, а водят борба да станат високо културни граждани, учат в техникумите и вечерните училища, овладяват до съвършенство професията си, живеят по комунистически.

Техните постижения и инициативи не остават само в бригадата, а се подемат и от останалите работници от предприятието и сега целият цех е обявен за „цех за комунистически труд". И колко още инициативи и дела имат зад гърба си тези млади хора, за които с гордост говори техния бригадир.

За работата на членовете на бригада „Мир" говори др. Иван Маринов. Той изтъкна, че сега главната задача на ръководството на бригадата е идейно-възпитателната работа сред работниците.

Сега основен девиз на бригадата е: борба за работната минута и за подобряване качеството на продукцията.

На срещата, за работата на своите бригади говориха и Петър Трифонов, бригадир от ДИП „Липа"—Силистра и Христо Габровски, ръководител на бояджийския цех при Промкомбинат „Текстил" — Силистра.

На края от името на работниците от Силистренски окръг другаря Кръстю Атанасов, благодари на Окръжния комитет на БКП — в Габрово и ръководствата на бригадите „Буря" и „Мир", за уредената среща и връчи на секретаря на Окръжния комитет на БКП др. Иван Кънев, и на бригадирите на двете бригади, вимпела на бригадите за комунистически труд от Силистренски окръг.

Срещата завърши с другарско увеселение. В топла непринудена обстановка работниците от двата окръга продължиха обмяната на мисли за работата на бригадите за комунистически труд, за работата на тези хора, които живеят с устрема на времето и идеалите на комунизма.

Хаккъ РУФИЕВ

НА СНИМКАТА: участниците в срещата пред паметника на Хаджи Димитър.

Пред нас стоят още много задачи

В състава на нашата бригада сега влизат 35 работници, от които само двама мъже, изпълняващи длъжността групови майстори. Останалите са жени и предимно девойки, членове на комсомола. Бригадата ни произвежда кетеневи платове. Заедно с целия колектив ние винаги сме се стремяли да внесем нещо ново в бригадата, да изучаваме и внедряваме в нашата работа съветския и наш положителен опит. Още през 1959 година, едни от първите в страната ние поехме инициатива да се борим за високото звание „Бригада за комунистически труд" и още същата година го извоювахме.

Мероприятията проведени от бригадното ръководство за ритмичното изпълнение на производствените планове, не са малко и те дадоха своите положителни резултати. Сега при нас изпълнението на производствения план не е проблем. То се счита като задължение на всеки работник, а честуването на рождените дни, колективните посещения на кино и театър, четенето и обсъждането на книги вече влязоха в ежедневието на нашия колектив.

Званието „Бригада за комунистически труд" ние завоювахме още преди 5 години. Но значи ли, че с това нашите задачи по комунистическото възпитание на работниците са вече изчерпани? Ние считаме, че не. Когато се събрахме да отчетем постигнатите от нас успехи и обсъдим бъдещите ни задачи ние видяхме, че в това направление има да работим още много. Ето защо през месец март т. г. на същото това историческо място „Бузлуджа" нашата бригада заедно с бригадата на другаря Иван Маринов, приехме законите на работническата чест. Те по същество са изпълнение на практика на принципите на моралния кодекс на строителя на комунизма.

Сега ние работим за по-нататъшното идейно и политическо възпи-



тание на работниците, да ги подготвим като образованни и културни граждани на нашата страна. 90 на сто от нашите работници сега учат в различни училища и учебни форми, с тенденция в близките няколко години всички да завършат средно образование.

Стремим се от всеки работник да направим кадрови работник на предприятието. В тая връзка организираме вечери и юбилеи на постарите работници, а на приетите нови работници оказваме конкретна помощ.

Много важно за нас сега е и въпросът как ще прекараме свободните празнични дни. За да бъдат те интересни и осмислени много често ги прекарваме заедно, като по линията на Комсомола и профорганизацията организираме походи и излети до исторически места, с предварително обмислена програма.

Приетите от нас закони на работническата чест засягат много проблемни въпроси, свързани с подобряването на нашата работа както в производството така и с дейността и поведението ни в семейството и обществото. Разбира се тяхното изпълнение ще трае по-продължително време. Но, има въпроси като въпросът за съкращаването на работното време, опазването на социалистическата собственост, произвеждане на качествена продукция, повишаване на знанията и др., по които трябва да се работи ежедневно.

Нашите успехи в производството и живота ние дължим преди всичко на това, че при провеждането на различните мероприятия вземаме мнението на целия колектив, обсъждаме ги и заедно ги решаваме.

Много ценна помощ в това отношение ни оказват и другарите от градския и окръжен комитети на Партията, които подкрепят нашите инициативи.

Нашата среща с вас представителите на бригадите за комунистически труд от Силистренски окръг е много полезно мероприятие. Нашите колективи има какво да се учат един от друг. Ето защо и занапред ние ще трябва да държим връзка с вас, да обменим опит.

Владимир МИЛЕР
Бригадир на бригадата за комунистически труд „Буря" от гр. Габрово—герой на социалистическия труд

Идейно-възпитателната работа — главна наша грижа

В нашата бригада работят **35 предачки предимно девойки членки на Комсомола. Произвеждаме камгарна пряжда.** Обикновено казват, че нашите младежи не работят, че са недисциплиниранн и трудно се работи с тях. Това не е вярно. Аз бих казал, че нашата младеж е крилата младеж и когато умееш да работиш с нея тя е способна да върши чудеса.

Ние насочихме нашето внимание към онния въпроси, които вълнуват младежите и участниците в движението за комунистически труд, които стигат до душите и сърцата на хората. Основна наша грижа сега е идейно-възпитателната работа, така щото работниците да имат комунистическо отношение към труда и живота. В бригадата имаме 5 информаторки, които системно изнасят пред работниците беседи по международното положение. Нашите девойки свикнаха на много неща. В колектива те се научиха да четат редовно, получиха навика да се интересуват от музика, театър, опера и др. 10 другарки повишават своето образование по пътя на задочното обучение и имат добър успех.

В бригадата тази година открихме и двегодишна школа за комунистически труд, където по предварително изготвен тематичен план се изнасят лекции по различни въпроси. Като лектори



ангажираме както другари от Окръжния и градски комитети на Партията, така и наши специалисти, инжинери, техници, икономисти и други.

Нашата работа в бригадата за комунистически труд започна от най-дребните неща—колективни посещения на кино, театър, опера, колективни излети, вечери по различни въпроси и др. От този наглед дребни неща се роди истинската дружба и близките отношения между членовете на бригадата. Сега отделните мечти и въжделения не вълнуват само един човек, а се знаят от целия колектив. Преди известно време се разболя детето на другарката Дечка Иванова. В болницата приеха само детето без майката. А то беше още едва на 2 години и се нуждаеше от майчински грижи. Майката се яви на работа разтревожена и сподели своята мъка с нас. На проведено производствено събрание ние осведомихме другарката Иванова от работа като поехме нейните машини.

В същото време настояхме пред ръководството на болницата да бъде приета и майката и нашата молба бе уважена. Само след три дни детето оздравя и другарката се върна спокойна на работа и с голямо вълнение изказваше благодарност към целия колектив.

През зимата на 1963 година ние проведохме интересно мероприятие. Организирахме излет до хижа „Мазалат". Времето беше лошо. Валеше проливен дъжд. Въпреки това обаче точно в определеното време всички бяха на мястото за тръгване. С нас бяха и приятелите на бригадата — секретарят на Окръжния комитет на БКП другаря Иван Кънев, другаря Гъдуларов, артист от народния театър и др.

Добри успехи имаме и в производството. Чрез системни грижи за подобряване производствената квалификация на работниците и взаимопомощта в бригадите, за шестмесечието ние се наредихме на първо място в текстила. 10 от нашите девойки получиха званието „Ударник на комунистическия труд", а целия колектив получи вимпела на ЦК на ДКМС и юбилейната значка по случай славната Двадесетгодишнина.

На края изказвам голямата радост на нашите работнички участници на тази вълнуваща среща. Ние винаги ще си спомняме с радост за нашите силистренски другари. Нашето приятелство трябва да продължи и занапред. Да се учим съвместно и да си помагаме в работата, за постигане нови успехи в движението за комунистически труд.

Иван МАРИНОВ
Ръководител на бригада „Мир" от ДИП „Георги Генов" — Габрово

Другарска взаимопомощ и в производството и в живота

Другарите от Габрово, разказаха за живота на техните бригади. Законите на работническата чест приети от тях ние ги разгледахме и приехме условията, които се поставят. Нашата бригада е също така една от пионерите на движението за комунистически труд в профдружеството на работниците от леката и хранителна промишленост. Аз няма да се спирам за стопанските успехи на бригадата, а на това как човека израства в бригадата, как той оформя мирогледа си като строител на новото общество.

Ако разгърнем дневника на нашата бригада ще видим, че в него са написани хубави дела на другарската взаимопомощ както в производството така и в личния живот.

Така например неотдавна бай Лечо от нашата бригада идва на работа разтревожен за това, че синът му е получил двойка в училището. Дъщерята на другарката Николова, която учи в същия клас със синът на бай Лечо поема задължение да му помага и не след дълго от изоставащ Георги става добър ученик.

Разболее ли се някой, грижата за него взема цялата бригада, неговата заработка се поема от другарите му, строи ли някой къща, всички сме там и с общи усилия тя израства неусетно.

Преди два месеца една от нашите работнички роди бли значета. Посетихме щастливата майка, но видяхме, че тя живее в една малка стаичка съвсем неудобна вече за четиричленното й семейство. От името на на цялата бригада настояхме пред ГНС и квартирният й въпрос се разреши.

Христо ГАБРОВСКИ
Ръководител на „Бригада за комунистически труд" в Промкомбинат „Текстил" — Силистра

Нека нашата дружба да продължи

Нашия колектив първи в Силистренски окръг се включи в патриотичното движение „за ударен комсомолски труд". В началото изпитвахме трудности и съмнение, поради разместванията и текучеството на работници. В нашата бригада постъпваха различни младежи—и добри и лоши. Първо ние се заемахме с опознаването на техните характери и увлечения. Това особено ни помогна да им въздействуваме. В бригадата приехме младеж без родители, който проявяваше недисциплинираност и непристойно държание. Ние проявихме голяма последователност, за да помогнем на младежа и положените грижи дадоха своите резултати. Това момче стана един от най-добрите производственици. Представители на бригадата, по случай рождения му ден посетихме дома му и му поднесохме подарък. Това беше вълнуващ момент за него и неговата баба. Тя ни изпрати със сълзи на очи.

Ние вече не сме задочни приятели с колектива на бригадите „Мир" и „Буря" и с другарите Милер и Маринов.

Най-сърдечно ги каним на гости в Силистренски окръг. Нека нашата дружба продължи, за внасяне на ново съдържание в движението за комунистически труд.

Петър ТРИФОНОВ
Ръководител на бригадата за комунистически труд „Димитър Благоев" ДИП „Липа" Силистра

ИЗ ОПИТА НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

СЪХРАНЕНИЕ НА ЗАХАРНО ЦВЕКЛО ВЪВ ВИД НА ПУЛП

Пулп — това е такова състояние на храната, в което тя е пригодна за изхранване на всички видове животни без специална подготовка. В учебното стопанство на томския сел скостопански техникум с пулп се изхранват свинете. Той им се дава както в чист вид, така и в смесен, приготвен в храносмилател със сенно брашно и концентриран фураж. За тази цел предварително из михме цвеклото и заедно със листата го надробихме на силажорезачка. Получената кашообразна маса — пулп заредихме в бетонна яма чрез гравитационно движение.

Специалната колиба направена над ямата спомага тя да се запази от попада не в нея на валежи. Дори и в най-голямите студове на годината на повърхността на пулпа се образува не дебела ледена кора. Из важдането на пулпа от ямата става с помощта на голяма кофа, вече и ревер сивна макара, работеща с помощта на електродвигател, напълвайки кофата с лопата. Възможно е и автоматично напълване на кофата със самозачерпване, ако чрез система от блокове тя бъде влачена по дъното на ямата по подобие кофата на екскаватора.

Най-сложния процес е миенето на цвеклото. Мощна миячна машина ние конструирахме и направихме в нашата работилница. За основа взехме конструкцията на машина, направена в совхоз „Константинов" Московска област. Тя представлява стоманен цилиндър с диаметър 800 мм и дължина 4 м монтирана на колела под ъгъл 30 граду са. Над цилиндъра има бункер за зареждане и два люка за наблюдение. Вътре в цилиндъра се върти решетъчна спирала, винтообразна лента, която представлява металическо сито заварено от кръгли железни пръчки с диаметър 40 мм. Спиралата се върти от двигател с мощност 8 киловата, посредством силен зъбчатов редуктор с крайно трансмисионно задействие. От двете страни на цилиндъра са поставени колектори от тръби.

Процесът на работа се осъществява по следния начин: с помощта на транспортьор или грайферен товарач цвеклото се изхвърля в бункера, където попада под силното действие на водните струи и придвижвайки се посредством спиралата нагоре по наклонената плоскост на цилиндъра измива се и се изхвърля през изходното отверстие. При това важно е да се осигури не прекъснато подаване на цвекло в машината с помощта на лентообразния транспортьор.

Икономическата ефективност на посочения способ на съхранение е много голяма. Преди всичко тук практически няма загуби на цвекло. Ние считаме, че посредством отстраняването на загубите при миенето преди хранене, отстраняването на зимните превози, икономии от време за приготвяне на храната и т. н. съхраняването на захарното цвекло във вид на пулп най-малко 2, 5 пъти снижава себестойността на захарното цвекло.

З. Г. ЛИПОТНИКОВ

Директор на Томския селскостопански техникум

СРОЧНИТЕ ЗАДАЧИ НЕ ТЪРПЯТ ОТЛАГАНЕ

Въпреки че през това лято кооператорите от бригадата в с. Долно Ряхово получиха ниски добиви от пшеницата, те и сега не правят необходимото, за да ги подобрят. Миналата есен те засяха 1 000 дка пшеница едва през ноември. Затова средният добив от тая култура достигна почти само половината от планирания. Кооператорите получиха по 120 кг зърно от декар.

Лошото е там, че ръководството на бригадата не направи нищо, за да се поправи миналогодишната грешка. И сега подготовката за есенната сеитба в село Долно Ряхово закъснява. Забелязва се една дезорганизираност между кооператорите и механизаторите. Площите заети с пролетници се освобождават много бавно. Вместо да се силажира царевицата — втора култура — тя бе опасана на място от овцете. Само една част от нея бе силажирана. Проливните дъждове напоследък завариха необрани много декари слънчоглед, царевица и тютюн.

Виждайки това лошо състояние по провеждането на текущите и неотложни стопански задачи, партийната организация в селото проведе заседание със широк актив от бригадири и звеноводи. Взе се решение да се свика бригадно събрание. Бригадирът Стилян Паскалев изнесе информация на същото, за предстоящите задачи. Присъствуващите кооператори отправиха справедлива критика, както към ръководството, така и към съселяните си, които не са се явявали редовно на работа. С това те са попречили за навременното завършване на много срочни задачи.

Взе се решение за няколко дни да се завърши силажирането и прибирането на слънчогледа, при подходящо време. Да се започне и масовата беритба на царевицата. Да се освободят и подготвят площите за бърза и навременна сеитба.

Салил ИБРАХИМОВ

„Ерготизъм" — нова болест по птиците

През август т. г. в една от птицефермите на ТКЗС в с. Смилец се яви интересно заболяване по кокошките, което не е наблюдавано досега в окръга. Този факт разтревожи и озадачи доста специалистите и ръководството.

Клиническата картина на заболяването бе следната: по различни части на кожата на кокошките се появяваха най-напред зачервявания под формата на петна („Антонов огън"). По-нататък процесът се задълбочаваше и усложняваше, като засегнатите участъци се превръщаха в суха гангрена, а перата опадваха. Цялостта на кожата се нарушаваше намесваше се странична микрофлора и се стига до нагнояване и некроза на тъканите. Освен това кръгли по-големи и по малки участъци, черни като въглен се образуваха по гребените и мингушите на кокошките. Болните птици бяха с парези и парализи на крайниците („Зъл гърч").

Заболяването започнало още от 25 юли и продължи до 25 август. На ден имаше средно по 5 до 10 заболели птици. Повечето от тях бяха заклани по необходимост в началото на заболяването, а друга част умираха. Стопанството загуби в продължение на 1 месец около 220 птици.

При направената проверка на място и при епизоотичното и патологоанатомично обследване беше изключена всякаква зараза и паразитна болест. Това нещо беше потвърдено по-късно и при бактериологическото изследване в Силистра и Русе.

Явно беше, че в случая се касае за някакъв токсичен агент, който предизвиква свиване на кръвоносните съдове вследствие дразнене на симпатикуса, поради което засегнатите участъци не могат да се изхранват добре и гангренясват. Така на действие имат съдържащите се в моравото рогче субстанции: ерготин, ерготамин, ерготоскин, тирамин и др. Или с други думи в случая се касаеше до отравяне с мораво рогче чрез храната — „Ерготизъм". Картината беше класическа.

Борбата с болестта се свежда до прекратяване даването на фураж, в които има повече от 0.2 на сто мораво рогче. По-далечната и рационална борба включва качествено почистване на семената от мораво рогче и засяване само на чист посевен материал.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

ПРИ ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕЗИМУВАНЕ ДА НЕ СЕ ЗАБРАВЯ ЗООХИГИЕНАТА

Важно условие за опазване на животните от заразни и паразитни болести, а също и от органни заболявания, е поддържането на добра зоохигиена в животновъдните ферми. Само тогава животните могат да развиват висок прираст и максимални продуктивни качества. Известно е, че лошите зоохигиенни условия твърде често са ставали причина за огромни загуби в животновъдството, идващи от намалена продуктивност и висока смъртност сред животните — особено през есенно-зимния сезон, когато добитъкът прекарва повече от времето си в обора.

Съвсем смело може да се каже, че въпросът за създаване необходимите зоохигиенни условия във фермите недостатъчно се оценява от някои животновъди в Алековския кооператив. Но нито специалистите, нито някой друг от ръководството на стопанството са обърнали необходимото внимание за това. Така например най-зле се поддържа хигиената в овцефермата в с. Бистра. Торта и отпадъците от царевичака, даван за храна стоят разхвърляни около кошарите още от миналата зима. Яслите, в които са хранени животните не са съхранявани добре, както са направили това овцевъдите от същото стопанство в с. Кутловица с бригадир Георги Бошнаков, а и кошарите са обрасли наоколо с бурени и тръни. Ясно е, че тук липсват ръце на грижливи стопани. Животновъдният бригадир Пеньо Иванов се оправдава, че за състоянието, в което се намира овцефермата най-голям виновник е главният бригадир Лазар Куртев — през пролетта не му е отпуснал хора да почистят торта и отпадъците около кошарите. И до сега двамата не са се разбрали по този въпрос.

Още рано през пролетта в стопанството е бил изготвен и приет план от управителния съвет по презимуването на животните и хигиенизирането на фермите. Определени били срокове и отговорници. Но въпреки всичко, бригадира Пеньо Иванов все още не е сторил нищо.

Много лоша е зоохигиената при малките телета, настанени в телчарника в село Алеково. Животновъдите не вършат съвестно работата си. По сведение на кооператорите, те малко време прекарват при животните — в резултат на това телетата лежат във влажни и мокри боксове, понеже постелята им не се подменя редовно. Поилките за мляко не се измиват и изпарват след нахранване на телетата. Те не се оставят на специално място, а се окачват по оградите на боксовете в телчарника, неизмити от млякото. Млякото се поднася в цинкови кофи, нещо, което не бива да се допуска. А още по-лошо е, че някои от кофите се оставят пълни продължително време с мляко, което после се дава на младите животни. Гюмовете, с които се донася мляко от краварника се оставят по пода и пътеките в телчарника са също непочистени и неизмити. В резултат на това лишеите по телетата не могат да се излекуват, а животните не дават необходимия прираст. Те са слаби и болнави.

В такова лошо състояние се намират тези две ферми от Алековския кооператив. Наред с тях обаче има и такива за похвала: двете кравеферми в с. Алеково, свинефермата и птицефермата в с. Кутловица. Защо тогава не се вземат мерки зоохигиената и в другите животновъдни ферми да добие подходящ вид.

Необходимо е животновъдите начело с бригадирите си добре да разберат, че внедряването на зоотехниката е основна мярка в борбата за опазване животните и получаване по-висока продуктивност от тях. Здрави мерки за това трябва да вземат специалистите и ръководителите на кооператива. Сега сме вече есенен сезон и е необходимо да се помисли сериозно за правилното презимуване на животните, за да се избегнат излишни жертви.

Георги КИРИЛОВ

Петнадесет години на своя пост

Вече петнадесет години Петко Симеонов е пощенски куриер в с. Сребърна. Някога, през миналата война той пострада на фронта. Това го направи още по-упорит.

Сутрин, едновременно с първите думи на шпикера на радио София, светват и лампите в пощенската станция. Там вече е бай Петко. Приема пощата, разпределя я и в 6 часа ранобудните кооператори го срещат пред домовете си. Някого ще зарадва с писмо от близки хора, на друг ще пустне в кутията обичания вестник, трети ще призове в телефонната кабина за разговор със син или дъщеря. И така всеки ден в кал, и дъжд, в пек и студ.

Вечер, когато електрическите лампи светнат по домовете бай Петко е пак в пощата. Приема колети, препоръчани писма, продава марки или дава телефонна връзка на нуждаещите се.

Отзивчив е бай Петко към хората. Радва се когато хубавото писмо осени с усмивка лицето на кооператора, а при лоша вест намира думи да утеши човека. Затова хората от Сребърна го обичат. За него говорят само с топли думи. Думи от сърце, защото той дава сърцето си на хората.

Марин СЕРТЕВ

НОВ СТАРТ

Новият работен ден започна както винаги. Петко пусна „абрихка" и започна да пасва. „Банцигът" изсвири за поздрав и обеща на Димитър, че ще разкроява така както младият майстор иска. Февзия, Руска, Йорданка и техните другарки награбиха шперплатови листа и с привични движения започнаха да ги слепват.

Не се виждаше само бригадирът. След като разпредели работата той изчезна някъде. Очакваха го с нетърпение. Преди един ден се беше върнал от национална среща за обмяна на опит. Сигурно има да разказва интересни неща.

Той дойде през почивката и първите му думи бяха: „След работа ще имаме събрание. Ще ви разкажа за срещата и ще вземем много важни решения за по-нататъшната работа на бригадата"

Късният летен следобяд край Дунав вля рядко спокойствие в сърцата им. Приседнаха край лобното място на Саул Авербух и смълчани зачакаха бригадирът да заговори. Не попитаха защо тук на гроба на добруджанския революционер провеждат събранието. Разбраха, че то ще изиграе решителна роля за по-нататъшния живот.

— Другари! — започна младият им бригадир Васил Пейков — вече трета година ние достойно носим званието „Бригада за комунистически труд". Не посрамихме името на нашия патрон Юрий Гагарин. Всеки наш старт завършва успешно. Ето и тази година сме все между първите. През първото тримесечие нашата бригада е първа в ДИП „Липа" а през второто и третото — втора. Затова и ни връчиха колективен паспорт на трудовата слава. Но сега ни предстои нов старт. — Бригадирът наблегна на последните думи, спря се малко, отдъхна и пак подхвана: — Вие вече сте слушали за законите на работническата чест. Именно за тях обменяхме опит с прославената бригада на Владимир Милер — герой на социалистическия труд от Габрово. Какво представляват законите на работническата чест...

Бригадирът зачете бавно, наблягайки на всяка дума, защото всяка дума криеше в себе си богато съдържание.

„Малко е да бъдеш добър изпълнител. Труди се творчески, наистина по комунистически, внасяй красота в живота и труда. Живей и работи така, че да бъдеш образец за новопостъпилият работник и за всеки твой другар!

На работа, в семейството, сред другарите си, помни: ти си работник, наследник на славните революционни традиции на работническата класа. Честта на колектива е твоя чест. Ти носиш отговорност за целия колектив и целият колектив за тебе!"...

Всички слушаха с напрегнато вниманне. Законите на работническата чест не бяха нещо съвсем ново. Те само обобщаваха моралните добродетели на новите хора.

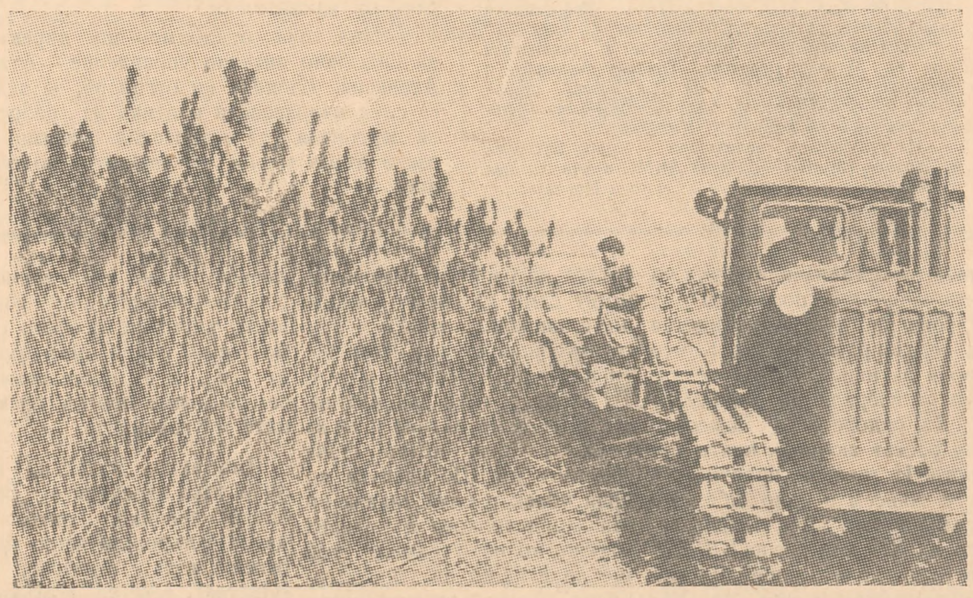
Събранието продължи дълго. Бригадирът искаше да чуе мнението на всеки член от бригадата и тогава да решат дали законите на работническата чест ще бъдат закони и за тяхната бригада.

„Равнодушието вън от работническото сърце! Страхът да не си развалиш отношенията и си навлечеш неприятности е буржоазен предразсъдък. Ако другарят ти е сгрешил, поправи го. Помогни му в бедата, както учи Левски: „Кажи ми, байо, моите и аз твоите кривици, па да ставаме хора ако ще ставаме".

Този закон най-много развълнува бригадата, най-много по него се изказаха, даваха примери от своето всекидневие

Усмивката съвсем непринудено измести безспокойството от лицето на бригадира Той разбра, че законите на работничессата чест вече са навлезли в живота и на тяхната бригада.

Катя УЗУНОВА



Всяка година ДЕСС — Силистра получава големи доходи от продажбата на конопени стъбла. Но тази година ръководството на стопанството реши до произведе не само голяма продукция но и чувствително да снижи нейната себестойност.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Минчо Станев и помощникът му Неделчо Енчев прибират механизирано конопените стъбла.

УСПЕХИТЕ ЗАДЪЛЖАВАТ

До преди месец само тук беше сравнително спокойно. Само работниците по ремонта се лутаха ту из двора, ту из просторните машинни отделения на ДИП „Дунав". Бяха последните дни на август и момчетата бързаха да привършат час по-скоро работата. И успяха. В началото на септември производственият процес започна. От този ден досега оживлението в двора на предприятието не стихва. През широко разтворените врати на портала един след друг се източва дългата върволица от коли, които пристигнат тежко натоварени от дълъг път. Машините за пресяване поглъщат ненаситно слънчогледовото семе от многобройните чували, за да го предадат нататък в тайнствения лабиринт от сита, филтри и преси, докато най-сетне потече олиото...

Такива са сега делниците в предприятието — бурни, напрегнати. Напрегнато е ежедневието и на Иван Кирилов и на Мара Тошкова, които първи приемат идващата суровина. И работата им не е съвсем безотговорна. Тук анализаторката проверява за примесите и процента на влажността на слънчогледовото семе, от което толкова много зависи качеството на продукцията. А трябва да се знае, че колективът на ДИП „Дунав" не е свикнал да получава рекламации.

Славата на дунавци се носи по много кътчета на страната, та даже и зад границата и в Англия, и в Италия.

Руси ШИМАВЕЕВ

ТЕ ПОБЕЖДАВАТ ТРУДНОСТИТЕ

През настоящата година трудолюбивия колектив на ДМЗ — „Стомана" — Силистра се зае с още една трудна и много отговорна задача — производството на съвършенно нова продукция. Естествено това не изнена да никого — и ръководството и техническият персонал и самите работници очакваха с нетърпение това събитие, защото щеше да бъде една истинска проверка на умението, трудолюбието и сръчността на всички.

И ето година вече 50 на сто от механичния цех е зает с изработката на нови машини. И въпреки че този профил „производство създаваше доста трудности, за сравнително кратко време беше овладяно производството на инсталации за преработка на пръст за формовачни преси, които включват в себе си четири машини: „Скип", „Колерганк", „Аератор" и „Сито". Новост в работата през настоящата година е формовачната преса, тръскащо сито, вибрационно сито и дромометна камера. И все пак най-внушително начинание, изискващо много знание и сръчност е конвейерът. Но това нововъведение е все още въпрос на бъдеща работа.

През следващата година са запланувани още около 20 вида нови машини. Голяма част от произвежданата продукция сега е преди всичко за обзавеждане на леярни цехове. Машините се изработват не серийно, а по специални поръчки.

Въпреки че при усвояване на новото производство през тази година въпросът за производителността на труда се поставя паралелно с този за качеството главна тяжест като че ли се пада на последния въпрос. Качеството — ето кое вълнува сега всички — и техническия персонал, и ръководството, и работниците. Изработката на новите детайли поставя работниците от шльосерската бригада на Марин Станев и Валентин Желев лице срещу лице с трудностите. Става ясно на всички, че само с ученолюбието и сръчността ще може да бъдат преодоляни пречките. Голяма е заслугата в това отношение на новооткрити те към завода школи за повишаване на квалификацията на персонала.

Във връзка с проведения неотдавна семинар с органите на техническия контрол, началник качествения контрол в ДМЗ „Стомана" е проектирал 17 мероприятия за подобряване на качеството на продукцията, които под формата на заповеди ще бъдат представени на отговорниците и отблизо ще се следи за конкретното им изпълнение.

Естествено има още много да се желае по отношение на инструменталното стопанство, по писаната технология и необходимите машини за изработка на детайлите на новата продукция. Но нали това сега е една от главните грижи на ръководството!

За успешното решаване на горните проблеми то търси и ще намери най-бързите и преки способи.

Р. МИХАЙЛОВ

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ ПИОНЕРСКА ОРГАНИЗАЦИЯ



Щастливо безоблачно детство грее в усмивките и лицата на най-добрите пионери от окръга. Снимката посочва срещата на пионерския актив от окръга с представители на ОК на БКП в хижа „Албена", състояла се на 20 септември.

Между децата са членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, секретарят на ОК на БКП др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ, членовете на бюрото на ОК на БКП другарите: НИКОЛА НИКОЛОВ, ДИМИТЪР БОЖИНОВ и МИКО НИКОЛОВ, първият секретар на ОК на Комсомола др. ЙОРДАН ТАНКОВ и др.

С много вълнение пионерите разказват пред своите любими ръководители и другарчета за интересните прояви и завоювани успехи в училище, в труда или в почивките.

Богатата литературно-музикална програма показва несъмнените музикални и артистични дарби на децата.



В един от просторните салони на хижа „Албена" пионерите споделят своя опит. Детските лица са сериозни и съсредоточени: направеното е прекрасно, но още колко много им предстои.

Пионерите от гр. Тутракан, от с. Нова Черна са първи в училище и в трудовите акции, но дейността на експедиционния отряд при училище „Отец Паисий" е цял научен подвиг.

Двадесетгодишнината на любимата организация е посрещната достойно, с чест.

С ПЕСНИ ИЗ ПУСТАТА

(Бележки от посещението на хор „Седянка" в Унгария)

Влакът напусна Букурещ. През прозореца на купето се изнизват светлините на града. Ту в прав низ очертават далечна улица, ту са събрани в гроздове, своеобразен указател, че там някъде има площад, ту пръснати поединично дават очертанията на крайните квартали.

В коридора на вагона, на куфари, върху тясната площадка на радиатора и дори направо на пода са се разположили хората от групата на ТКЗС Айдемир. Техният път съвпада с нашия. В купетата е тясно и душно. Много от хористите са излезли навън и оживено разменят впечатленията си от румънската столица.

По лицето на Петър Карагеоргиев се чете тревога. Той е застанал на прозореца до мъничката Славка и упорито я убеждава да в л е з е в купето на неговото място. За утрешния концерт всички трябва да бъдат бодри, а местата не достигат. Лицето му пак е озарено от неизменната усмивка, но някакси е по-строго, по-съсредоточено. Очите му опипват тревожно хористе, които в най-неестествени пози се опитват да примамят съня в очите си.

Не зная колко път ни остава още до Бихоркерестеш — крайната гара на пътуването. Влакът се движи с голяма скорост. Подпрял главата си на прозорчената рамка, винаги веселият Шахабедин изглежда мечтае за чисто легло и меки възглавници. Отвреме, навреме главата му се отпуска и слабият удар върху напречното желязо го връща в действителността.

През отвореното стъкло нахлува свеж и студен въздух. Преминаваме през Карпатите. Скоро ще бъдем на унгарска земя.

Първата среща! Тя винаги остава най-неизгладими следи. Някой провиснал до половина през прозореца демонстрира звучността на гласните си струни.

— Маргò, Маргò-о-о...

Покрай вагона притичва русокосата Маргò. Тя е позната на всички ни от посещението на хора в Силистра. Смее се. Радва се. Плаче! Плаче от радост. Радост от срещата с близки, с приятелите си от слънчева България. Но и тук слънцето ярко грее. Греят лицата на посрещачи и гости. Пръв в прегръдките на диригента на хор „Золтан Кодай" попадна Петър Карагеоргиев. Прегръдки, ръкостискания и разговори с помощта на българския, руския и унгарския езици, и най-вече с активното участие на ръцете. Малката крайгранична гаричка може би не помни такава среща. Среща между братя.

За Хайдусоват, селището, в което ще се състои първият концерт не знаехме почти нищо. От гостуването на хор „Золтан Кодай" в Силистра ни беше известно, че то се намира на около двадесетина километра от окръжния град Дебрецен и че е средище на колективно земеделско стопанство. Дружелюбната усмивка на Паул, шофьорът на нашия рейс, ни предразположи, затова веднага след тръгването го отрупахме с въпроси. Питахме за Дебрецен, за Хайдусоват, за хората, колективното стопанство и за какво ли още не.

Горкият Паул! В началото се опита да разбере нещо от нашия български говор, но като се убеди, че усилията му са напразни, вдигна ръце от нас и на всеки нов въпрос отговаряше.

— Нем тудом! Нем тудом.

Пътят до Дебрецен не се оказа много дълъг. Скоро навлязохме в крайните квартали на града, прекосихме центъра и спряхме пред хотел „Дебрецен". След умората от пътуването всеобщо желание беше поне мъничко да си починем в уютните и с вкус подредени стаи. Но времето не достига. В Хайдусоват вече ни чакат.

Там действително ни чакаха. Още не сме слезли от рейсовете и просто се намерихме обсадени от посрещачи. Един протяга ръце за прегръдка, друг поднася букет от живи цветя, трети се мъчи да ни каже на български „добре дошли" и с малко смешния български изговор ни с т а в а още по-свой, по-близък. В очите на най-стария хорист от „Золтан Кодай"—Ежо Бачи блестят сълзи. Сълзи на радост и умиление. Той е застанал на пътя ни и не пропуска нито един от нас без прегръдка и целувка. Сълзи блестят и в нашите очи.

Внезапно домакините запяха любимата ни мелодия „Хей Балкан ти роден, хей Балкан ти наш..." Без предварителна подготовка и без знак запяхме и ние. Над селището, като волна птица се понесе песента изпълнявана на два езика—унгарски и български. Лицата станаха съсредоточени и строги. В този момент всички мислехме за едно. Мислехме за дружбата родена през вековете, закалена в борбите срещу общия поробител и продължена в песните на дружбата народи.

Застанах настрани. Слушах речите и приветствията. Спомних си за Лайош Кошут, донесъл в България частица от свободния дух на унгарския народ. Спомних си за българските воини паднали по бойните полета при Драва Соболч, при Над-Байом, при Долни Михолац, по цялата унгарска земя за свободата и щастието на двата народа. Ето защо дружбата е така чиста и силна. Затова така горещи и силни са прегръдките.

Вече се свечеряваше, когато излязохме с Мирчо и Мария да разгледаме селището. От двете страни на улицата, потънали в зеленина, с практично и красиво уредени дворове, кокетливо надничат белите къщи на кооператорите. В центъра, до малкия площад е домът на културата. Тук на открито в обградения от всички страни двор, ще се състои концертът. Домакините завършваха последните приготовления. Над естрадата е закачен лозунг написан на български и унгарски: „Да живее дружбата между българския и унгарския народи".

Часът за концерта наближи. Затъмня и хлад нахлу откъм равнината. Хористе на групи вече се събират в една от стаите за разпяване. Но тук започва тревогата.

Първият концерт е и първо изпитание. Дали ще се представим добре? Няма ли да попречат умората и студеният въздух, от който гласовете на много от хористе бяха спаднали. Хората от Хайдусоват са с висока музикална култура. Ще им допадне ли репертоарът. Тия мисли тревожеха и хористе и диригента и всички нас.

Открита концертна зала шумеше неспокойно от многобройните почитатели на музиката. Внезапно бурни ръкопляскания посрещнаха появяването на хористе.

След внушителните строфи на „Химн Девети септември" и „Работническа песен" се разля мъжествената мелодия на „Заплакала е Рила планина". Публиката слуша със затаен дъх непознатата народна песен, тъгата на братския народ в миналото е близка и разбираема. Следват закачливата „Бре, Стояне", бързата и ритмична „Синигерова сватба". Над смълчаната аудитория вече се носи и мелодията на „Другарят Антон". Силно контрастните части на песента, чрез изразително написаната музика на Петко Стайнов, ясно разкриват подвига и саможертвата на героя партизанин. Наистина богатият и дълбок свят на музиката обединява човешките сърца и мисли. Слушателите не разбират български език, но лицата им красноречиво отразяват съдържанието на песента, интуитивно доловено. Музиката е международен език — разбираем за всички.

По същия начин се възприеха и протяжно—тъжната „Жълта пеперуда", хороводната „Дамян танец води" и устремната ръченица „Де бре, Димо".

Втората част от концерта ни изненада с компетентното разбиране на класическата музика от унгарска та публика. Бурните ръкопляскания, с което се посрещна дори и самото обявяване на песните разкри нейния вкус. Възторжено се посрещнаха „Сразеният Самсон", „Амур в лодката", „Пролет ела" и особено хора из „Навуходоносор".

Изненада беше за слушателите изпълнението на унгарски език на красивата „Вечерна песен" от Золтан Кодай. За първи път нашите хористи се срещнаха с такова буйно и открито изразяване на задоволство.

Концертът завърши с величествената, изпълнена с много патриотизъм песен на Борис Тричков „Родино мила".

Унгарците посрещнаха изпълнението на нашия хор с явна симпатия, несъмнено той им действуваше, вълнуваше ги, трогваше ги. Може би това допринесе за още по-пълната изява на силите и майсторството на нашия хор.

Първият концерт, първото изпитание — първият голям успех.

Благовест ПЕШЕ ЕСКИ

НА АТЕИСТИЧНИ ТЕМИ

БОРБАТА С КЛИНИЧНАТА СМЪРТ — УДАР СРЕЩУ РЕЛИГИЯТА

Защитниците на религията твърдят, че животът е дар от бога и че човекът не е в състояние да разбере неговите тайни и да оказва каквото и да било влияние върху него, да се бори за неговото продължаване, усъвършенствуване и т. н. Науката решително опровергава това разбиране. Със своите достижения тя дава възможност на хората не само да разбират правилно, но и успешно да се намесват в процесите на живота, да ги насочват по своя воля. От изключително важно значение тук са успехите на медицината. Достиженията в борбата със смъртта особено красноречиво показват фалша на религиозните догми.

Според религиозните възгледи с м ъ р т т а н а с т ъ п в а л а моментално, представя се като момент, в който уж независимата от тялото душа излитала от него. Това явление било изцяло под властта на бога и нищо не е в състояние да върне отново душата в тялото, да възвърне живота на умрелия, освен пак самият бог, ако, разбира се, е такава неговата воля да го възкреси.

Преди всичко трябва да се каже, че настъпването на смъртта не е моментален акт, а е процес, който включва в себе си два периода— на клинична и на биологична смърт. Първият продължава обикновено 5-6 минути, след което настъпва вторият стадий — на биологичната смърт. Началото на клиничната смърт обикновено съвпада с едновременното спиране на дишането и сърдечната дейност, макар че в отделни случаи спира по-рано или дишането или сърдечната дейност.

За лекаря този период е извънредно важен, тъй като при вземане на съответни мерки може да на стъпи съживяване, пълно или почти пълно възвръщане на всички функции.

Как настъпва к л и н и ч н а т а смърт? Често тя н а с т ъ п в а на о п е р а ц и о н н а т а маса, при нещастни случаи като поразяване от електрически ток, гръм, наранявания в областта на черепа, лекарствена непоносимост и др. След спиране на дишането и на сърдечната дейност снабдяването на мозъчните клетки с кислород и хранителни вещества се преустановява. Те първи се разстройват от недоокислените продукти и болният загубва съзнание. При млади, при по-здрави хора или при ниска температура мозъчната тъкан може да се съхрани 5 до 6 минути и повече без кислород, като използува за своята жизнена дейност резервите от глюкоза. Тъкмо в това време чрез използуването на определени средства е възможно да се възстанови кръвообръщението а заедно с това да се възстановят и функциите на мозъка. Приблизително такъв беше случаят със съживената медицинска сестра в ИСУЛ, пострадала от електрически ток през 1961 година.

Трябва да се отбележи, че самото отпадане на мозъчната дейност е също постепенно. Най-чувствителната част — големите полукълба „изливат от строя" най-напред. Ръководството на важните жизнени функции тогава се поема от по-ниско разположените стволови центрове. След това, ако се преустанови тяхната дейност, настъпва клиническата смърт, т. е. спира дишането и кръвообръщението. Но в този момент, ако се използуват от лекаря подходящи способи, като артериално кръвопреливане, непосредствен масаж на сърцето, изкуствено дишане и др., успешно може да се възвърне животът.

Във всички тези случаи възстановяването на жизнените функции става също постепенно, но в обратен ред. След възстановяване на дишането и кръвообръщението постепенно се възстановяват и останалите функции, включително и съзнанието, заедно с разпространяването на възбудата, изхождаща от по-ниско разположените мозъчни центрове (В. А. Неговский). Колкото по-продължително е траяла клиническата смърт, толкова по-бавно и по-непълно е възстановяването на дейността на мозъка. Така зрението, слухът, координацията на движенията се възстановяват след появата на роговичния рефлекс, след повишаване на понижената телесна температура, а мисловната дейност се възвръща още по-късно.

Това за лишен път и по най-категоричен начин доказва, че психиката, съзнанието, душата не е и не може да бъде независима от тялото, че тя е резултат от дейността на мозъка и може да съществува само когато мозъкът като сложна материална система се намира в изправност и работи нормално. Когато мозъкът не е в изправност или не функционира, още повече, когато започне разложението, тогава за никаква душа не може и дума да става. В светлината на тези факти става още по-нагледно безсмислието на богословските брътвежи за „безсмъртието на душата".

Успехите в борбата с клиничната смърт представляват съкрушителен удар срещу религията. Те доказват неопровержимо, че в живота и смъртта няма нищо тайнствено и свръхестествено, божествено. Това са своеобразно сложни, но напълно материални, естествени процеси. Тези процеси са така опознати вече, че човекът може да ги регулира по своя воля. При определени обстоятелства в негова власт е даже и съживяването на организми по време на клиническата смърт. В тези случаи не някакъв си въображаем бог, плод на невежествената фантазия, а човекът, опирайки се на могъщата сила на науката, може да извърши и действително извършва възкресяване на мъртви. Това е един от най-големите триумфи на човешкия ум в неговия неудържим възход по пътя на истината, по пътя на успешното разкриване на най-съкровените тайни на света и на неговото практическо изменение.

д-р Н. НИКОЛОВ
П. ПЕТРОВ

В ЧЕСТ НА 20-ГОДИШНИНАТА НА ДПО „СЕПТЕМВРИЙЧЕ" БАСКЕТБОЛЕН ТУРНИР

На 23 септември 1964 година по случай 20 години от създаването на ДПО „Септемврийче" в гр. Тутракан се проведе баскетболен турнир. Градският комитет на ДКМС и Пионерския дом учредиха преходна купа, за която всяка година ще се борят пионерските отбори от тутраканския район.

Точно в 9·00 часа секретарят на ГК на ДКМС др. Марин Димитров откри турнира.

Участвуваха отборите на основните училища „Ст. Караджа" и „Христо Ботев" гр. Тутракан и основното училище от Старо село. Не се яви отборът на с. Нова Черна.

Носители на преходната купа станаха отборите на у-ще „Хр. Ботев" — Тутракан.

Най-добре се представиха пионерите Тодор Захариев от с. Старо село, Атанас Куцаров и Никола Нямцов от у-ще „Хр. Ботев", Никола Георгиев и Кирил Иванов от у-ще „Ст. Караджа".

Сред пионерките за отбелязване е техничната игра на Марийка Великова, Тодорка Великова и Павлина Георгиева от у-ще „Хр. Ботев". Добре играха и Венета Бързева, Анка Керимедчиева и Стефка Калчева от у-ще „Ст. Караджа".

На най добрите реализатори — Тодор Захариев и Марийка Иванова — ГК на ДКМС връчи специални награди.

Стоян Цонев

НА КРИТИКАТА ОТГОВОРИХА С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН

Във връзка с критиката, отправена към оптическия отдел на Окръжно аптечно предприятие в брой 73 на в-к „Силистренска трибуна" в редакцията беше получено писмо на 27 септември. Последните изречения на писмото са следните: ***„Всички поръчки, дадени до днес са изготвени. Уведомяваме гражданите от окръга да дойдат и да си ги получат".***

След като получихме писмото, посетихме оптическия магазин и видяхме, че действително гражданите получаваха навреме поръчките си. Те бяха обслужвани бързо и внимателно.

След това отидохме при директора на Окръжно аптечно управление —Атанас Атанасов. Същият ни отговори, че веднага след направената критика на работата на персонала от оптическия магазин са взети бързи мерки за нейното подобрение.

НАЙ-ЯРЪК ПЛАМЪК

СЕРГЕЙ ПАВЛОВ
първи секретар на ЦК на ВЛКСМ

(Продължение от брой 113)

Комсомолът е масова и преди всичко възпитателна организация. Младият човек влиза в Комсомола именно, за да се научи на активност. И ако той не е видял пред себе си достоен за подражание пример, ако той бързо е угаснал и е станал баласт, виновна за това е организацията, ония „ура—комсомолци", викачите, които не умеят да работят с хората и оправдават това свое неумение с „обективни" причини. Оттук и изискването: „Най-напред стани чист—после ще те вземем".

Но позволете, как ще може човек на възраст от четиринадесет до седемнадесет години да стане зрял, да провери своята идейна, морална и физическа стойност? Нима трябва да стоим и да чакаме, кога по пътя му ще се запали къща или кога ще се натъкне на бюрократ, за да има възможност да провери своите граждански качества? Никак не можем да се съгласим с това.

Необорима си остава истината: неопитният, пък и не само неопитният проявява всички най-добри качества на своя характер там, където има почва за това—неуморими боеви другари, сплотени в един колектив от единомишленици, упорити, смели и признаващи само една постоянна формула за радостта и щастието—борба и отговорност за всичко.

Комсомолският живот вече неведнъж потвърди, че всички тези ахкания и охкания за пасивността и баласт идват от слабите организации, които не умеят да работят ярко, по младежки от организации, където процъфтява показност вместо деловитост, където ръководителите са не революционери, а резолюционери, млади чантаджии, които се спъват във всяка пречка.

Не готовички, не идеалнички и чистички трябва да търсим, а добри и различни, понякога и противоречиви, но смели и предани.

В едно от писмата киноме ханикът Семьон Сенко искрено и развълнувано разказва, как комсомолът го изтръгнал от сектата на йеховистите, помогнал му да си изработи комунистически убеждения, обкръжил го с доверие, внимание, грижа.

Но какво би било, ако този неустановен и борещ се със себе си юноша попаднеше—както, за съжаление, все още се случва—на комсомолски „чиновници", резоньори, гладки като билярдна топка, с казионен ритуал и също такива казионни въпроси към „постъпващия"? Те могат да отблъснат човека, да го обидят с недоверието си, завинаги да заглушат в него порива към доброто, светлото, справедливото. Има уви, подобни случаи. Разбира се, аз съм далеч от мисълта, че всеки трябва да бъде привлечен и задържан в комсомола.

„За такива секретари на комитетите, като нашия" пише с болка един младеж от Тула — „новоприетите в Комсомола означават не попълване на бойците, а само цифри. При нас на всички заседания секретарят на комитета знае само да запитва секретарите на бюрата: „Колко души ще доведете следващия път? Каквото ще да става, но приръст да има!" И става тъй, че влачат в бюрото хора, съвършено неподготвени. Нарушавайки Устава, той установи един ред, при който въпросът за приемане на нови членове се решава не на събрание, а направо в бюрото. Приемат се даже и такива, които съвсем не познават Устава на ВЛКСМ".

За такива, позволете да кажа, ръководители ни става срамно. Но възниква и друг въпрос: а какво гледат самите комсомолци? Приемането в Комсомола е най-отговорна работа. Защо една голяма група комсомолци позволява да се нарушава Устава на ВЛКМС, да се внася в работата на организацията дух на казионщина и показност от страна на един повърхностен и неразбиращ духа на Комсомола активист, когото те сами са избрали за секретар?

Да, редовете на Комсомола растат активно, както никога. И това е понятно. Та ние живеем в едно забележително време. При откриването на XIV конгрес на ВЛКСМ в Комсомола имаше 19,4 милиона души, а сега са над 22 милиона. През четири месеца от тази година свързаха съдбата си с Комсомола 1,5 милиона юноши и девойки. И към всеки постъпващ в комсомолските организации трябва да се отнасяме много внимателно.

Съвсем неуместно някои другари презрително отъждествяват понятията „възпитаване" и „разглезване". Разбира се, да изключиш човека от Комсомола още при първата постъпка е много по-лесно отколкото внимателно да проучиш съдбата му, да се занимаваш с него, да му помогнеш! Да възпитаваме всеки човек това е наш дълг.

Срещат се още между нас такива чистници, които от висотата на своето положение могат само да громят младежите направили една или друга погрешна стъпка. Тези чистници търсят лесния живот. Те работят само с актива, агитират само актива и не забелязват това, което става под носа им. Ще членува до брия човек в една такава организация толкова и толкова години, но нито самият той ще даде нещо на организацията, нито организацията ще го н а у ч и н а н е щ о. Чистниците—дърдорковци са най-опасните хора. Те са способни да развалят и най-хубавото нещо. Комсомолските организации трябва постоянно да подобряват своята работа, да търсят нови форми и методи за въздействие върху младежта, по-смело да се отказват от шаблона, рутината и показността. Работата с младежите трябва да бъде ярка, романтична, конкретна. Ето главният път за преодоляване пасивността на част от нашата младеж, в това число и комсомолците. А в това отношение върху авангарда на Комсомола лежат особени задачи.

Призовавайки към всекидневна, жива и творческа работа с всеки един, изискващи внимание особено спрямо онези, които имат нужда от това, ние същевременно се обявяваме против превземките и уговорките.

Има такива „нахакани" юнаци и така наречените „реактивни" девойки, които, без да са извършили нещо друго освен „мили егоистични немирства", вече са помъкнали със себе си цял куп претенции. В своето нравствено затъмнение те в е ч е са се обезверили във всичко, преди още да си създадат вяра в нещо. И не бива да се отчайват някои комсомолски ръководители, такива като Анатолий Аникин, да не бягат от хората, а заедно с тях упорито, мъжествено да дълбаят най-твърдите камъни на света: егоизъма и собственическия анархизъм, еснафския егоцентризъм, лукавството и извъртливостта на хитреците, приспособенците и карие-ристите, тъпотата и нечистоплътността на използвачите и скептиците.

(Следва)